การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

เรือตรี ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2558

DEVELOPMENT OF AN ENGLISH READING COMPREHENSION INSTRUCTIONAL MODEL FOR GRADE 8 STUDENTS UNDER MAEHONGSON PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

SUB LIEUTENANT CHAIWAT BOWORNWATTANASET

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULLFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
GRADUATE SCHOOL
VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE PATHUM THANI
2015

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2
ชื่อนักศึกษา	เรือตรี ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
รหัสประจำตัว	54B74680109
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา คงทอง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธี พรรณหาญ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา คงทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาตรี เกิดธรรม)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไสว ฟักขาว)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
(อาจารย์ ดร.แสน สมนึก)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีร์ธนิกษ์ ศิริโวหาร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 16 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา แม่ฮ่องสอน เขต 2
ชื่อนักศึกษา	เรือตรี ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
รหัสประจำตัว	54B74680109
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา คงทอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน 2) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ และพัฒนารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 4) พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 5) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจใน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 2) ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 15 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ระยะที่ 2 เป็นการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ และพัฒนารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ระยะที่ 3 เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 และ 3 ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 340 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบวัด และแบบสอบถาม ระยะที่ 4 เป็นการพัฒนารูปแบบการสอน และทดลองนำร่อง ใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ และระยะที่ 5 เป็นการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่พัฒนาขึ้น การวิจัยในระยะที่ 4 และ 5 นี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย จำนวน 12 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวชนิดวัดซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ ส่วนสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้สอนได้ใช้บทอ่านที่มีความหลากหลาย มีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเสนอ ขั้นปฏิบัติ และขั้นประเมินผล ผลการศึกษาแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน ประกอบด้วย เอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอน หลักสูตร การอ่านและการสอนอ่านภาษาอังกฤษ และทฤษฎีการเรียนรู้

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี 5 ตัวแปร โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพแห่งตน ส่วนรูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นนั้น มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 149.16 ที่องศาอิสระ เท่ากับ 125 ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.08 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน เท่ากับ 0.97 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว เท่ากับ 0.97

3. องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร มี 7 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเข้าใจระดับตีความ มี 9 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 3 ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ มี 7 ตัวบ่งชี้ รวม 23 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก ตั้งแต่ 0.40-0.87 มีค่าไอเกนอยู่ระหว่าง 5.24-20.38 และมีค่าความแปรปรวนสะสม ร้อยละ 87.96 ส่วนโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบที่พัฒนาขึ้นนั้น มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 1381.56 ที่องศาอิสระ เท่ากับ 1282 ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.07 ดัชนีวัดระดับ ความกลมกลืน เท่ากับ 0.88 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว เท่ากับ 0.82

4. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น คือ รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล โดยกระบวนการเรียนการสอนมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนอ่าน ประกอบด้วย 1.1) ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ 1.2) ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน 1.3) ขั้นวางแผนการอ่าน 2) ขั้นระหว่างอ่าน ประกอบด้วย 2.1) ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน 2.2) ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน และ 3) ขั้นหลังอ่าน ประกอบด้วย 3.1) ขั้นนำเสนอผลการอ่าน 3.2) ขั้นเสริมทักษะการอ่าน และ 3.3) ขั้นประเมินผลและแก้ไข

5. ผลการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน มีดังนี้

5.1 นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการการสอนอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31

Thesis Title	Development of an English Reading Comprehension Instructional Model for Grade 8 Students under Maehongson Primary Educational Service Area Office 2
Student	Sub Lieutenant Chaiwat Bowornwattanaset
Student ID	54B74680109
Degree	Doctor of Philosophy
Field of Study	Curriculum and Instruction
Thesis Advisor	Dr.Pithack Nilnopkoon
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Usa Kongthong

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the basic information needed for the development of an instructional model, 2) study the causal factors and develop a model of these factors influencing English reading comprehension ability, 3) analyze confirmatory factor analysis of English reading comprehension ability and examine the consistency between the structural model and empirical data, 4) develop an English reading comprehension instructional model, and 5) study its effectiveness of an instructional model as pertaining to 2 main aspects: 1) English reading comprehension ability, and 2) the students' satisfaction towards learning management using the instructional model. The research procedure based on research and development comprised 5 phases. First, investigate the basic information needed for the development of an instructional model. The sample selected through purposive selection consisted of 15 English teachers at the lower secondary level during the first semester of the academic year 2014 under Maehongson Primary Educational Service Area Office 2. The research instrument consisted of an interview form. Second, study the causal factors and develop a model of these factors influencing English reading comprehension ability. Third, perform a confirmatory factor analysis of English reading comprehension ability and examine the consistency between the structural model and empirical data. The sample for the 2nd and 3rd phase consisted of 340 grade 8 students studying during the first semester of the academic year 2014 under Maehongson Primary Educational Service Area Office 2. They were selected by multi-stage random sampling. The research instruments consisted of tests, a scale and a questionnaire. Fourth, develop the instructional model, conduct a pilot study and try out the instructional model to study the possibility in practice. Fifth, study its effectiveness of the developed instructional model. The research procedure during the 4th and 5th phases was based on Quasi-experimental Research. The sample selected through cluster sampling consisted of 20 grade 8 students studying during the second semester of the academic year 2014 at Banmaeoknuea School. The duration of the experiment was 12 weeks. The research

instruments consisted of English reading comprehension ability tests and a satisfaction questionnaire. The statistics used in the data analysis were mean, standard deviation and One-way ANOVA with repeated measures.

The findings of the research revealed that:

1. English reading comprehension ability of grade 8 students was at a low level. For the aspect of English reading comprehension instruction, the English teachers used a variety of reading passages with 3 steps of teaching: 1) presentation 2) practice, and 3) evaluation. The results of the study on basic concepts needed for the development of an instructional model involved documents pertaining to instructional model, curriculum, reading, teaching reading and learning theories.

2. The factors influencing English reading comprehension ability included 5 variables. The variable directly influencing English reading comprehension ability was prior background knowledge. Other variables influencing, both directly and indirectly, English reading comprehension ability were teachers' teaching behavior and attitude towards English reading. The variables indirectly influencing English reading comprehension ability were achievement motivation and self-concept. The model of causal factors was in consistency with the empirical data, considering from chi-square (χ^2) = 149.16, degree of freedom (df) = 125, p-value (p) = 0.08, goodness of fit index (GFI) = 0.97 and adjusted goodness of fit index = (AGFI) = 0.97.

3. The factors of English reading comprehension ability consisted of 3 components: 1) Literal comprehension including 7 indicators 2) Interpretative comprehension including 9 indicators, and 3) Critical comprehension including 7 indicators. There were 23 indicators with a range of factor loadings from 0.40 to 0.87, Eigen values from 5.24-20.38 and a cumulative percentage variance of 87.96. The structural model was in consistency with the empirical data, considering from chi-square (χ^2) = 1381.56, degree of freedom (df) = 1282, p-value (p) = 0.07, goodness of fit index (GFI) = 0.88 and adjusted goodness of fit index = (AGFI) = 0.82.

4. The English reading comprehension instructional model for grade 8 students under Maehongson primary educational service area office 2 comprised 5 components; principles, objectives, content area, instructional procedures and evaluation. The instructional procedures comprised 3 stages: 1) The pre-reading stages consisted of 1.1) Motivating and inspiring 1.2) Developing background knowledge, and 1.3) Planning for reading. 2) The while-reading stages consisted of 2.1) Understanding the text, and 2.2) Discussing and sharing. 3) The post-reading stage consisted of 3.1) Presenting, 3.2) Reinforcing, and 3.3) Checking and correcting.

5. The effectiveness of the developed instructional model was as following:

5.1 The students' development in English reading comprehension ability was higher at the statistically significant level of 0.05.

5.2 The students' satisfaction towards learning using the instructional model was at a high level, with an average of 4.31.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา คงทอง ในฐานะประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา คอยให้ความช่วยเหลือ แก้ไขข้อบกพร่อง ให้คำแนะนำ แนวคิด ข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยฉบับนี้จนสามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธี พรรณหาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาตรี เกิดธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไสว ฟักขาว และอาจารย์ ดร.แสน สมนึก ในฐานะคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประไพพรรณ เอมชู ผู้ช่วยศาสตราย์ ดร.สุภาภรณ์ ยิ้มวิลัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐา แก้วฉา ที่ได้กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือต่าง ๆ สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณนายนพดล เพียรงาน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมในการศึกษาต่อในครั้งนี้ พร้อมทั้งขอขอบคุณเพื่อนครูที่คอยเป็นกำลังใจ และคอยสอบถามให้ผู้วิจัยเกิดแรงกระตุ้นที่จะทำงานวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพรักยิ่งแก่คุณพ่อธงชัย แซ่ปึง คุณแม่ประเชาว์ โพธิ์ศิลา และคุณย่าประยูร สุวรรณกิจ ที่คอยสอบถาม ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ คอยห่วงใย และส่งเสริมสนับสนุนทุก ๆ ด้านสำหรับการศึกษาต่อในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจและแรงผลักดันสู่ความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้มาโดยตลอด รวมถึงญาติพี่น้องทุก ๆ คนที่คอยสอบถาม ห่วงใยให้ข้าพเจ้าเกิดแรงกระตุ้นที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาต่อครั้งนี้เช่นกัน

สุดท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแด่บิดา มารดา ญาติผู้ใหญ่ ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้วางรากฐานการศึกษาและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยจนกระทั่งประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

เรือตรี ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ค
กิตติกรรมประกาศ ..... จ
สารบัญ ..... ฉ
สารบัญตาราง ..... ซ
สารบัญภาพ ..... ญ
บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1
1.2 คำถามการวิจัย 6
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 7
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย 7
1.5 สมมติฐานของการวิจัย 14
1.6 ขอบเขตของการวิจัย 15
1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย 21
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย 24
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 26
2.1 เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ 27
2.2 เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ 51
2.3 เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ในการพัฒนารูปแบบการสอน 63
2.4 เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) 69
2.5 เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์เส้นทาง 73
2.6 เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ 98
2.7 เอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอน 107
2.8 เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ 112
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 116
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 127
3.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 129

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.2 การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาปัจจัยและพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 132

3.3 การวิจัยระยะที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 141

3.4 การวิจัยระยะที่ 4 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 151

3.5 การวิจัยระยะที่ 5 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน 164

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 176

4.1 ผลการวิจัยระยะที่ 1 176

4.2 ผลการวิจัยระยะที่ 2 178

4.3 ผลการวิจัยระยะที่ 3 193

4.4 ผลการวิจัยระยะที่ 4 206

4.5 ผลการวิจัยระยะที่ 5 223

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 229

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 230

5.2 สมมติฐานของการวิจัย 230

5.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 230

5.4 สรุปผลการวิจัย 234

5.5 อภิปรายผลการวิจัย 239

5.6 ข้อเสนอแนะ 245

บรรณานุกรม 248

ภาคผนวก 265

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ 266

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 272

ภาคผนวก ค ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 458

ประวัติผู้วิจัย 488

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	การสังเคราะห์องค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ...	62
2.2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	72
2.3	การแยกส่วนความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลทั้งทางตรงและทางอ้อม	88
2.4	อิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ.....	90
2.5	ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	120
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำแนกตามอำเภอ	133
3.2	เกณฑ์ดัชนีวัดระดับความสอดคลองกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์.....	146
3.3	การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน.....	155
3.4	ขอบเขตเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน ..	160
4.1	ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน	178
4.2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของตัวแปรสังเกตได้.....	181
4.3	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้.....	183
4.4	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู.....	185
4.5	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงมโนภาพแห่งตน	186
4.6	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ	187
4.7	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	188
4.8	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงความรู้พื้นฐานเดิม.....	189
4.9	ผลการวิเคราะห์แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการปรับแก้รูปแบบ.....	191
4.10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	194
4.11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร	195
4.12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ด้านความเข้าใจระดับตีความ.....	196
4.13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์	197
4.14	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของโมเดลองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	199

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.15	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและค่าสถิติตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร	202
4.16	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	203
4.17	ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับข้อมูลเชิงประจักษ์	204
4.18	กระบวนการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอน	209
4.19	ขอบข่ายเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้	214
4.20	ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	215
4.21	ผลการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	218
4.22	ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	220
4.23	คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนจากการทดสอบทั้ง 6 ครั้ง	224
4.24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	225
4.25	ผลการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่	226
4.26	คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน	227

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน	8
1.2	โมเดลสมมติฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	9
1.3	โมเดลสมมติฐานองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	10
1.4	กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน	11
1.5	กรอบแนวคิดของการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น	12
1.6	กรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	13
2.1	รูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนของ บลูม	75
2.2	รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนของ ฮาร์นิเชเกอร์และไวเลย์	76
2.3	รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนของ สำเริง บุญเรืองรัตน์	76
2.4	แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์	79
2.5	แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว	80
2.6	แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล	82
2.7	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของตัวแปร	83
2.8	แผนผังขนาดสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล	88
3.1	ระยะการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน	128
3.2	การวิจัยระยะที่ 1-3 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	150
3.3	กระบวนการสังเคราะห์ร่างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	157
3.4	ลำดับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้	161
3.5	การวิจัยระยะที่ 4 การพัฒนารูปแบบการสอน	164
3.6	การวิจัยระยะที่ 5 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน	174
3.7	วิธีดำเนินการและผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยในแต่ละระยะ	175
4.1	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงพฤติกรรมการสอนของครู	185
4.2	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงมโนภาพแห่งตน	186
4.3	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ	187
4.4	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	188
4.5	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงความรู้พื้นฐานเดิม	189
4.6	ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการปรับแก้รูปแบบ	190
4.7	โมเดลองค์ประกอบความเข้าใจระดับตัวอักษร	200

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4.8	โมเดลองค์ประกอบความเข้าใจระดับตีความ	200
4.9	โมเดลองค์ประกอบความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์.....	201
4.10	โมเดลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง.....	202
4.11	โมเดลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	203
4.12	องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง	205
4.13	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจจากการทดสอบซ้ำทั้ง 6 ครั้ง.....	225

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก อีกทั้งช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดี เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลได้ รวมทั้งสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545) ได้นำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา และด้วยเหตุนี้เองกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ อีกทั้งเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

หนึ่งในเป้าหมายสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพราะทักษะการอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาเพิ่มขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนต่อไป การอ่านจึงถือได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สำหรับคนส่วนใหญ่ ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะต้องเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง ผู้ที่มีทักษะในการอ่านที่ดีจะช่วยให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น และมีพัฒนาการที่สูงกว่าในการเรียนวิชาต่าง ๆ ด้วย (Anderson, 1999) สำหรับประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดนั้น สิ่งที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการอ่าน (Eskey, 1996) เพราะนอกจากการอ่านจะเป็นตัวช่วยในการพัฒนาบุคคลให้มีความคิดสร้างสรรค์ ช่วยเสริมประสบการณ์ และก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในยามว่างแล้ว ในด้านการใช้ประโยชน์จากภาษา ทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีโอกาสได้ใช้มากทั้งในช่วงของการศึกษา และหลังจบการศึกษาไปแล้ว ส่วนทักษะอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด หรือการเขียนนั้นมีโอกาสได้ใช้น้อยและอาจจะลืมไปในที่สุด (Allen & Valette, 1989)

ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545) ได้ให้ความสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด และให้รักการอ่าน ในหมวด 4 มาตรา 24 (3) ระบุว่า “จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) จากที่

กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับสังคมไทยซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นทักษะที่ต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้สำรวจเกี่ยวกับความต้องการของสังคมไทยต่อการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สังคมไทยต้องการมากที่สุด (มาลินี จันทวิมล และคนอื่น ๆ, 2541) และจากงานวิจัยของนักวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ พบว่า นักเรียนมีโอกาสใช้ทักษะการอ่านมากกว่าทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ แต่ส่วนใหญ่นักเรียนยังไม่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะยังไม่สามารถสร้างความหมายขึ้นจากสิ่งที่เขาอ่าน (Carell, 1989 และ Rumelhart, 1994) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอาจจะยังคงติดขัด เนื่องจากหลายองค์ประกอบทั้งด้านการใช้กลยุทธ์ เทคนิควิธี หรือรูปแบบการสอนที่ยังไม่เหมาะสม

การอ่านจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้มาก โดยเฉพาะทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ (พรรณศรี ปทุมสิริ, 2548) อันส่งผลให้เกิดการสะสมองค์ความรู้ วิทยาการ และความคิดในเชิงพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงต่อไป ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารีได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี พุทธศักราช 2530 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย (กรมวิชาการ, 2534) สรุปรายละเอียดได้ว่า การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีการจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถฝึกการคิดและจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน การอ่านช่วยส่งเสริมผู้อ่านให้มีสมองดี มีสมาธินานกว่า และมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจต้องมุ่งมั่นกับการพินิจพิเคราะห์ข้อความ ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านอย่างคร่าว ๆ อ่านอย่างละเอียด หรืออ่านทุกตัวอักษรเป็นไปตามใจของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดและวินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วย เมื่อปฏิบัติแล้วก็จะเกิดผลดี

ด้วยเหตุนี้เอง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำประสบการณ์และทักษะที่ได้รับจากการสอนและฝึกหัดไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การอ่านต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาด้วยแล้ว ความจำเป็นในการที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมีมาก นักเรียนที่มีทักษะการอ่านที่ดีย่อมมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงด้วย เมื่อนักเรียนคนใดได้พัฒนาทักษะการอ่านจนใช้การได้แล้ว ทักษะนี้จะคงอยู่กับตัวนักเรียนผู้นั้นตลอดไป และสามารถที่จะเพิ่มพูนความรู้ได้ด้วยตนเองได้ ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะหนึ่งที่ถือว่าเป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน จึงกำหนดให้บรรจุลงในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2556-2561) ที่กำหนดให้มีการเพิ่มกิจกรรมการอ่าน (Extensive Reading) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนสถานศึกษาสามารถกำหนดให้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนเป็นรายวิชาเพิ่มเติมตามบริบทในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจุดมุ่งหมายของการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ก็เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักแสวงหาความรู้จากการอ่าน และสามารถเขียนสื่อความในรูปแบบต่าง ๆ ได้ดี ทั้งนี้ก็เพื่อให้บรรลุ

จุดมุ่งหมายหลักของการอ่านซึ่งก็คือ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดี มิใช่เป็นแค่การฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียง และเขียนได้ถูกต้องเท่านั้น แต่จะต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านจึงจะถือได้ว่าบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการอ่านเพื่อความเข้าใจนั่นเอง

แม้ว่าหลักสูตรจะให้ความสำคัญกับการอ่านมากก็ตาม แต่ในความเป็นจริงพบว่า ในปัจจุบันยังมีนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งส่วนใหญ่มีเป้าหมายสำคัญ คือ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งสายสามัญและสายวิชาชีพ ซึ่งควรจะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับดีขึ้นไปแล้ว เพราะต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือช่วยในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ แต่ปรากฏว่านักเรียนยังมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์พอใช้ (นเรศ เปลี่ยนคำ, 2551) และจากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในประเทศไทยพบว่า แม้ผู้เรียนจะฝึกทักษะการอ่านมาเป็นเวลา 6-12 ปี แต่ปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาจนถึงระดับชั้นอุดมศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านเรื่องจากหนังสือ หรือเอกสารอื่น ๆ ได้ที่นอกเหนือจากบทอ่านที่ครูผู้สอนเตรียมให้ในชั้นเรียน อีกทั้งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถในการอ่านไม่ถึงระดับตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (สำอางค์ หิรัญบูรณะ และคนอื่น ๆ, 2547) สอดคล้องกับ อัจฉรา วงศ์โสธร (2531) ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแบบอิงปริเฉท (Domain) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในส่วนของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง ซึ่งจากรายงานการสังเคราะห์ผลการวิจัยต่าง ๆ ทำให้พบว่า ผู้เรียนนั้นมีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในทุกระดับชั้น โดยผู้เรียนไม่สามารถอ่านเพื่อการตีความ และวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ โดยตัวชี้วัดที่สะท้อนสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในปัจจุบันที่สำคัญ เช่น ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2555 พบว่า ได้เท่ากับ 28.71 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยนั้นต่ำกว่าร้อยละ 50 ตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ และถือได้ว่าเป็นค่าเฉลี่ยที่จัดอยู่ในอันดับท้าย ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า ในส่วนของสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยเพียงแค่ 26.34 คะแนนจากคะแนนเต็ม 73.50 คะแนน เมื่อวิเคราะห์เฉพาะในส่วนของมาตรฐาน ต 1.1 (เข้าใจและตีความจากเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ) มีคะแนนเฉลี่ยเพียง 7.24 คะแนนจากคะแนนเต็ม 22 คะแนน ในส่วนระดับเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 ปีการศึกษา 2555 ได้เท่ากับ 24.64 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนอยู่ในช่วง 20.01-30.00 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) และในส่วนระดับสถานศึกษา ปีการศึกษา 2555 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เท่ากับ 25.48 คะแนน ส่วนของผลการประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ระดับสถานศึกษา ปีการศึกษา 2555

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 16 คน ปรากฏว่า นักเรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยเท่ากับ 60.5 คะแนน ไม่มีนักเรียนคนใดที่ได้ระดับผลการเรียน 4 โดยภาพรวมแล้วอยู่ในเกณฑ์แค่พอใช้ จากผลการประเมินทั้งหมดที่กล่าวมานั้น ได้สะท้อนให้เห็นว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์แค่พอใช้ ข้อมูลทางสถิติดังกล่าวทั้งหมดข้างต้นเป็นส่วนสำคัญที่สะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ต้องใช้ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่เป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2538) ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอนทักษะการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า วิธีการสอนอ่านที่ครูใช้สอนนักเรียนนั้นเป็นวิธีการสอนแบบเดิมที่ครูใช้กันมากในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ คือ การที่ครูนำบทความที่ตัดมาหรือเรื่องสั้น มาให้ผู้เรียนอ่านโดยให้แปลคำศัพท์ที่ยาก และอธิบายโครงสร้างทางภาษาที่ครูเห็นว่ายาก ครูผู้สอนก็จะอ่านข้อความให้ผู้เรียนฟังไปจนจบบทเรียน แล้วจึงให้ผู้เรียนตอบคำถาม หรือทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับการเรียนรู้โดยทำตามคำสั่งตลอดเวลา วิธีการสอนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนไม่ได้แสดงบทบาททางความคิด อีกทั้ง เสาวภา ฉายะบุระกุล (2546) กล่าวว่า วิธีการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนที่น่าเบื่อไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ เพราะขาดความตื่นตัวและไม่อยากติดตามเรื่องที่กำลังอ่าน ซึ่งรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบใหม่ ๆ ยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูผู้สอนในยุคแห่งการปฏิรูปการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้จะสำเร็จหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีการสอนของครูเป็นสำคัญ และบุญชัย เกรียงบูรณนันท์ (2548) พบว่า ครูผู้สอนที่มีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านสูงจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงด้วย ดังนั้นจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คือ รูปแบบการสอนของครู ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาสู่การวิจัยและพัฒนาในครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาดังกล่าว และสนใจที่จะหาวิธีการแก้ไขเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นเพื่อผู้เรียนจะสามารถนำเอาความรู้ ทักษะ หรือเทคนิคยุทธวิธีที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ผู้วิจัยจึงได้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาในส่วนของการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้วิจัยที่เชื่อว่าการสอนเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ได้ เพราะการสอนมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้เป็นอย่างมาก และเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังที่ บราวน์ และคนอื่น ๆ (Brown & et al., 1992) ได้กล่าวถึงการสอนว่าเป็นการพยายามช่วยให้บุคคลมีความรู้ความสามารถหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเป้าหมายของการสอน คือ การทำให้เกิดการเรียนรู้ตามที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ส่วนโพสเนอร์ และรัดนิทสกี (Postner & Rudnitsky, 1982) ก็ได้กล่าวถึง การสอนไว้คล้ายกันว่าเป็นกระบวนการที่มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ของครูที่มุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่ต้องการ นอกจากนี้ จากผลการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของมัธยมศึกษา ก็มีข้อค้นพบประการหนึ่งว่ากระบวนการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมการสอนของครูเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2530) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอฟแมน (Hoffman, 1986) ที่กล่าวว่าครูและกระบวนการเรียนการสอน

ของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ดังนั้น การสอนจึงน่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการใช้แก้ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้

การสอนที่ดีซึ่งจะช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน คือ เกิดการเรียนรู้ขึ้นนั้น นักการศึกษาจำนวนมากมีความเห็นตรงกันว่า ควรเป็นการสอนที่มีการจัดระบบที่ดีโดยมีแนวคิด หรือทฤษฎีเป็นพื้นฐานรองรับ (Gagne & Briggs, 1979; Davies, 1981) การจัดระบบการเรียนการสอนเป็นการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนทั้งหมดให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (สงัด อุทรานันท์, 2529) การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบจึงเป็นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การสอนที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจึงควรเป็นการสอนที่มีการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้อย่างเป็นระบบ คือ เป็นรูปแบบการสอนที่กำหนดองค์ประกอบทั้งหมดในการสอนไว้อย่างสัมพันธ์กัน อาทิ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ขั้นตอนการสอน และการวัดและประเมินผล

นอกจากนี้แล้ว การทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการที่ครูผู้สอนต้องพิจารณาถึงไม่ว่าจะเป็นด้านตัวผู้เรียน ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ด้านตัวครูผู้สอน และด้านโรงเรียน ที่ผ่านมาได้มีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้จากนักการศึกษาหรือนักวิจัยที่สำคัญหลายท่าน เช่น บลูม (Bloom, 1976) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยแรกเป็นปัจจัยด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมของตัวผู้เรียน และความถนัด ปัจจัยที่สองเป็นปัจจัยด้านจิตพิสัย ได้แก่ เจตคติต่อวิชาที่เรียน ความสนใจ แรงจูงใจ และความภาคภูมิใจในตนเอง ส่วนปัจจัยที่สามเป็นปัจจัยด้านคุณภาพการสอน ได้แก่ การได้รับคำชี้แนะ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่วนแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961) ได้เน้นความสำคัญเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ เพราะเล็งเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุดในการส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ กล่าวคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความตั้งใจเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียน และสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเช่นเดียวกัน คือ ครูผู้สอนนั้นต้องกำหนดจุดประสงค์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และวัดประเมินผลให้สอดคล้องและครอบคลุมกับองค์ประกอบพฤติกรรมบ่งชี้ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แต่ก็ยังไม่มีงานวิจัยที่ทำการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จึงทำให้การแก้ปัญหานั้นไม่สอดรับกับจุดประสงค์ของการอ่านได้อย่างครอบคลุม ผลการประเมินจึงไม่ได้สะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ว่าประกอบไปด้วยตัวแปรใดบ้าง และรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นอย่างไร ตลอดจนผู้วิจัยมีความสนใจที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ครูผู้สอนเห็นรูปแบบโครงสร้างขององค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่ามีกี่องค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบมีตัวบ่งชี้อะไรบ้างเพื่อจะได้เป็นข้อมูล

สารสนเทศให้ครูผู้สอน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจต่อไป

จากการสังเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหา พบว่า มีแนวทางในการพัฒนาความสามารถในอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลายแนวทาง ได้แก่ 1) ใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักการศึกษาไทยและต่างประเทศ 2) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) พัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 4) พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจขึ้นมาใหม่ ผู้สอนในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการพัฒนาหลักสูตรและการสอนจึงต้องคิดค้นนวัตกรรมรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ในปัจจุบันแม้จะมีการศึกษาค้นคว้ามากมายเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีหรือแนวคิดต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งงานวิจัยด้านการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งก็ยังมีไม่มากนัก และก็พัฒนาตามแนวคิดที่ยังไม่หลากหลาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าการพัฒนารูปแบบการสอนยังเป็นแนวคิดที่น่าสนใจซึ่งเชื่อว่าจะสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้โดยเฉพาะทาง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2 คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเพื่อการวิจัย ไว้ดังนี้

1.2.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับใด สภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นอย่างไร หลักการหรือแนวคิดพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนมีอะไรบ้าง

1.2.2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีอะไรบ้าง และรูปแบบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะอย่างไร

1.2.3 องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีกี่องค์ประกอบ และมีตัวบ่งชี้อะไรบ้าง และโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

1.2.4 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีองค์ประกอบอะไรบ้าง และรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบเป็นอย่างไร

1.2.5 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นี้สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้สูงขึ้นได้หรือไม่ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ไว้ดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และพัฒนารูปแบบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3.3 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1.3.4 เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3.5 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 นี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อให้การวิจัยดำเนินการอย่างมีระเบียบแบบแผนสู่การบรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย และเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาในแต่ละระยะของการวิจัยในครั้งนี้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยทั้ง 6 ระยะ ดังนี้

กรอบแนวคิดที่ 1: กรอบแนวคิดในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนทั้งเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอน และทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังภาพที่ 1.1

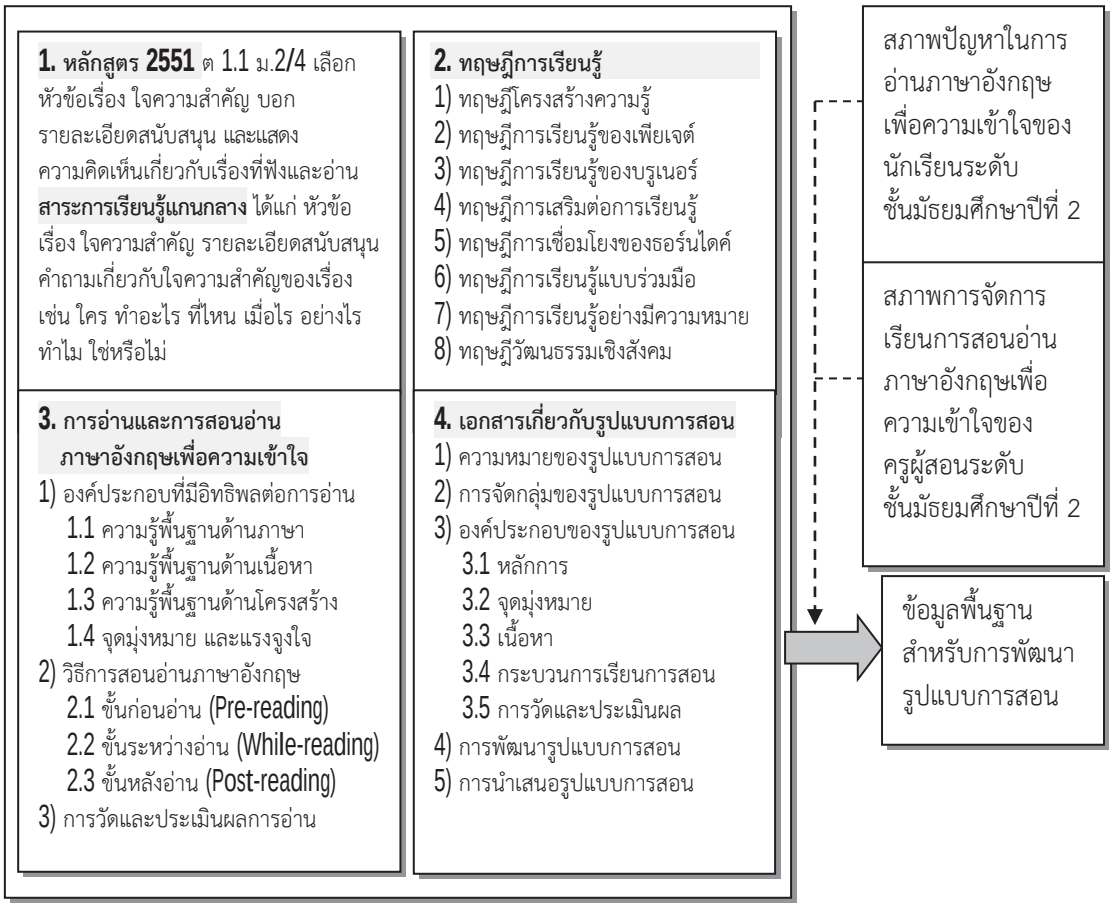

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

กรอบแนวคิดที่ 2: กรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยและพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้กล่าวถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น บุญชม ศรีสะอาด (2524) รัตน์ดาพร ปัจฉิมมา (2548) ปราณี เพ็ชรศิริ (2549) ยุทธภูมิ ดรเถื่อน (2550) ปัญจา ชูช่วย (2551) จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553) แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961) และ บลูม (Bloom, 1976) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดสมมติฐาน และสามารถเขียนรูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังภาพที่ 1.2

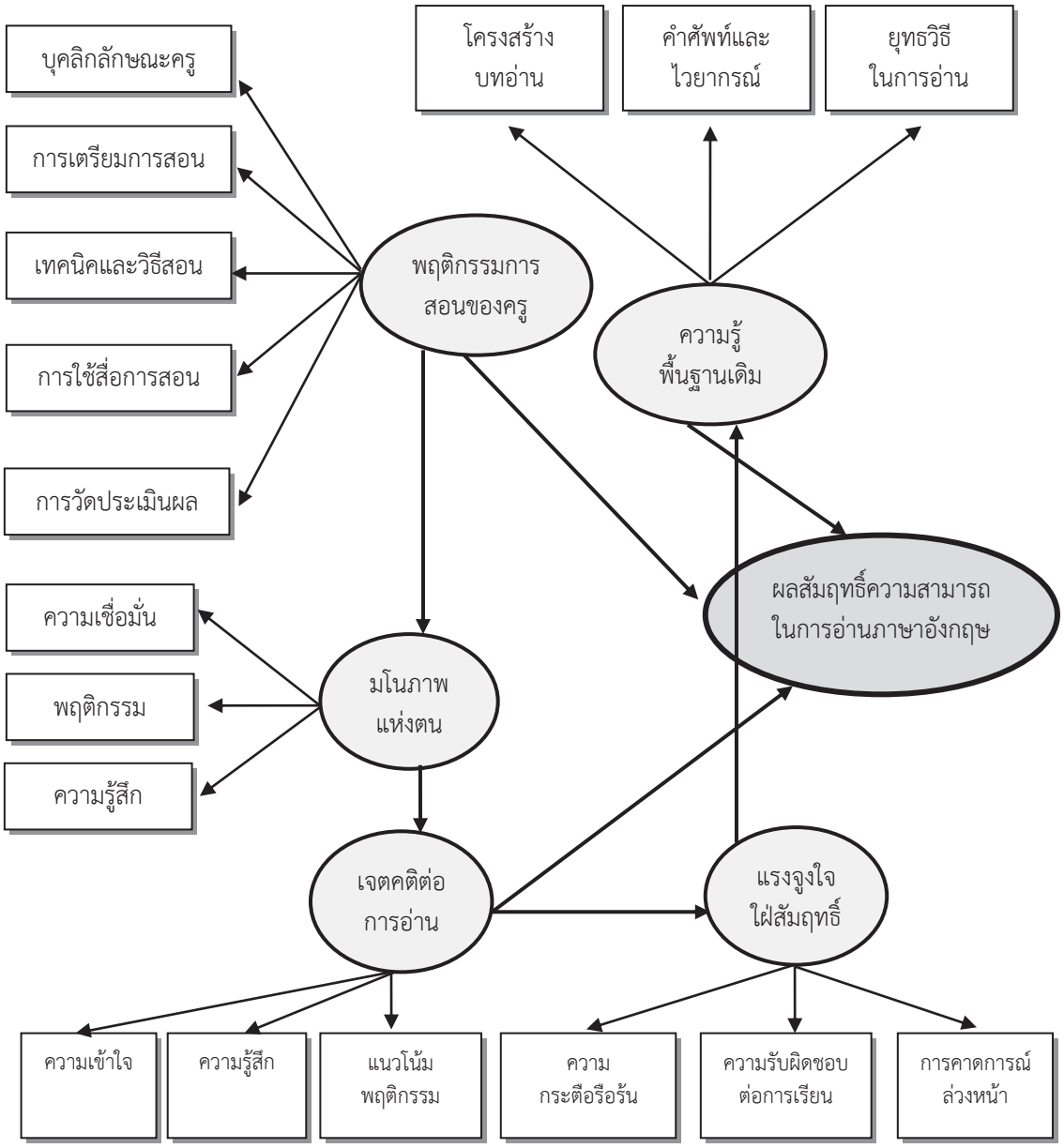

ภาพที่ 1.2 โมเดลสมมติฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กรอบแนวคิดที่ 3: กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาต่าง ๆ ทั้ง ชวาล แพรัตกุล (2520) ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2525) บลูม (Bloom,1959) บาร์เร็ตต์ (Barrett, 1968) วาเล็ตต์ และดิสิค (Valette & Disick, 1972) สมิธ (Smith, 1973) เฟอร์กูสัน (Ferguson, 1973) เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister, 1974) แฮริสและซิเปย์ (Harris & Sipay, 1976) มิลเลอร์ (Miller, 1977) ดัลแมน (Dallman, 1978) เซียฟอร์ส และ

รีดเดนซ์ (Searfoss & Readence, 1984) เรเกอร์ และเรเกอร์ (Raygor & Raygor, 1985) กันเดอร์สัน (Gunderson, 1991) คอสต้า (Costa, 1991) เฮอร์เบอร์ (Herber, 1993) นัททอล (Nuttal, 1996) รูดเดล (Ruddell, 1997) แมนโซ และเอสเต (Manzo & Estes, 2001) ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์องค์ประกอบมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1.3

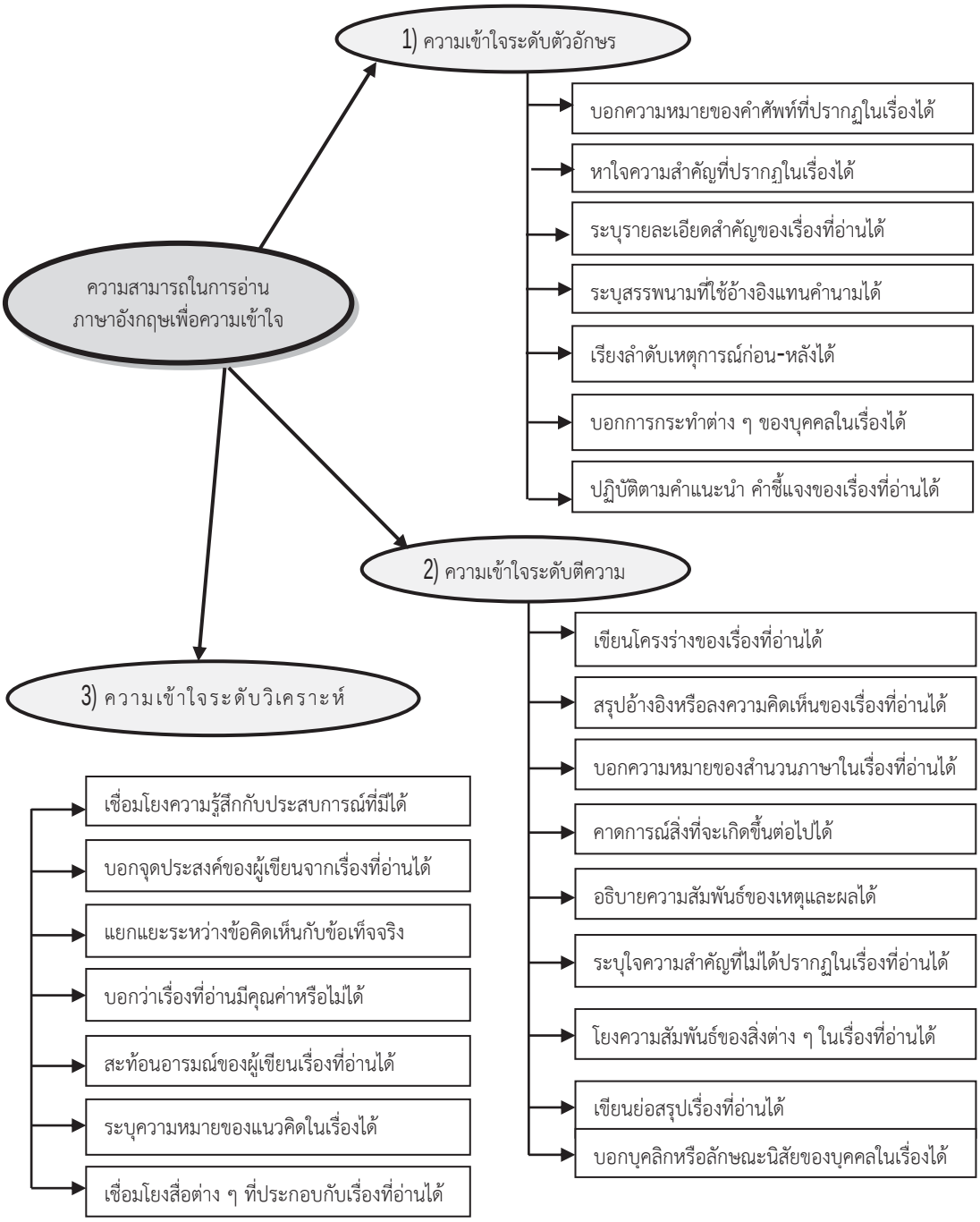

ภาพที่ 1.3 โมเดลสมมติฐานองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

กรอบแนวคิดที่ 4: กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 ทั้งข้อมูลด้านหลักสูตร การอ่านและการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานดังกล่าวสู่กระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนบนพื้นฐานการดำเนินการของทฤษฎีระบบ (System Approach) โดยผู้วิจัยขอนำเสนอกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอน แสดงดังภาพที่ 1.4

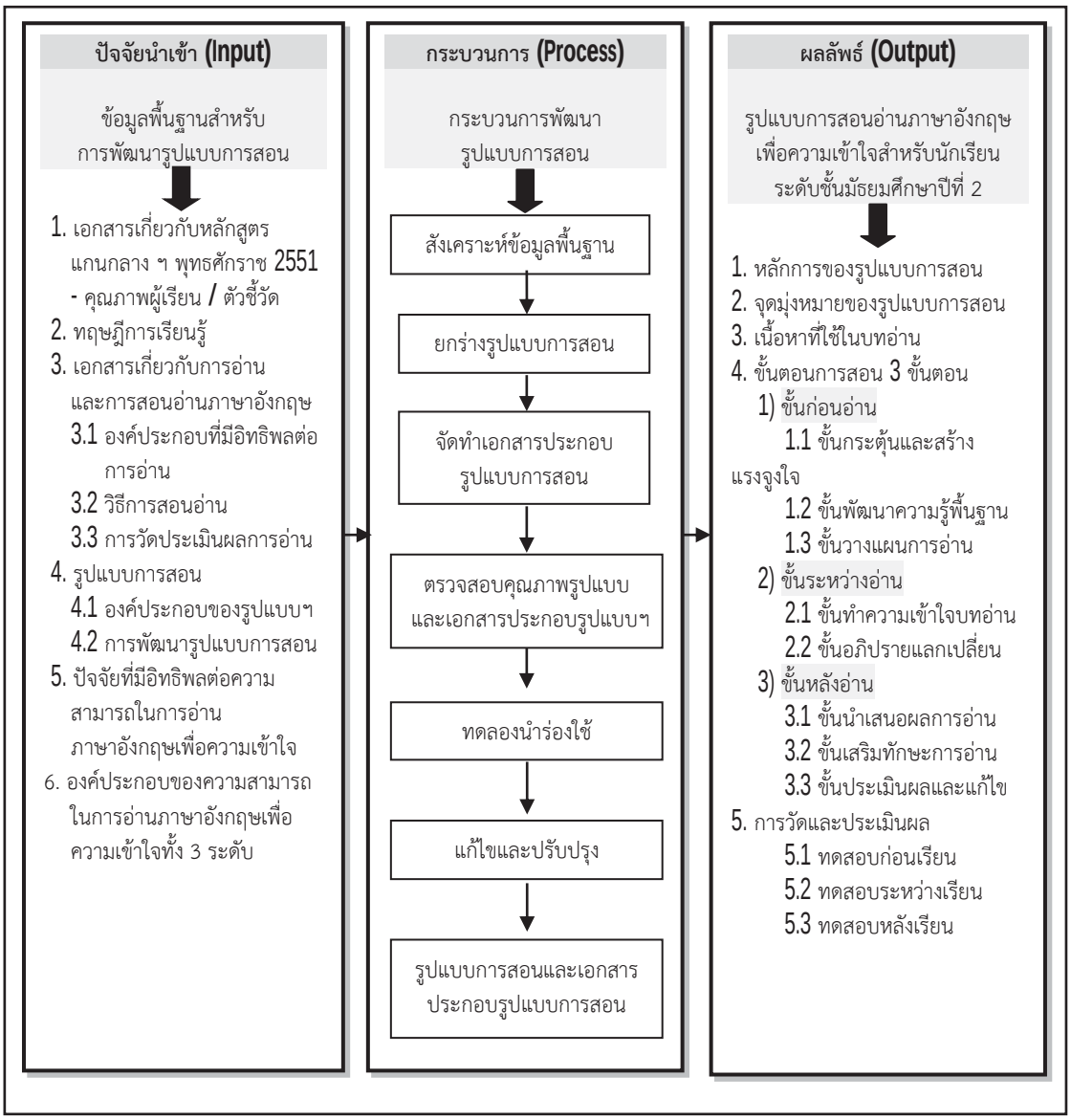

ภาพที่ 1.4 กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน

กรอบแนวคิดที่ 5: กรอบแนวคิดในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญและทดลองนำร่องใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินคุณภาพในเบื้องต้นสู่การนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการสอน และเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยขอนำเสนอกรอบแนวคิดในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน ดังภาพที่ 1.5

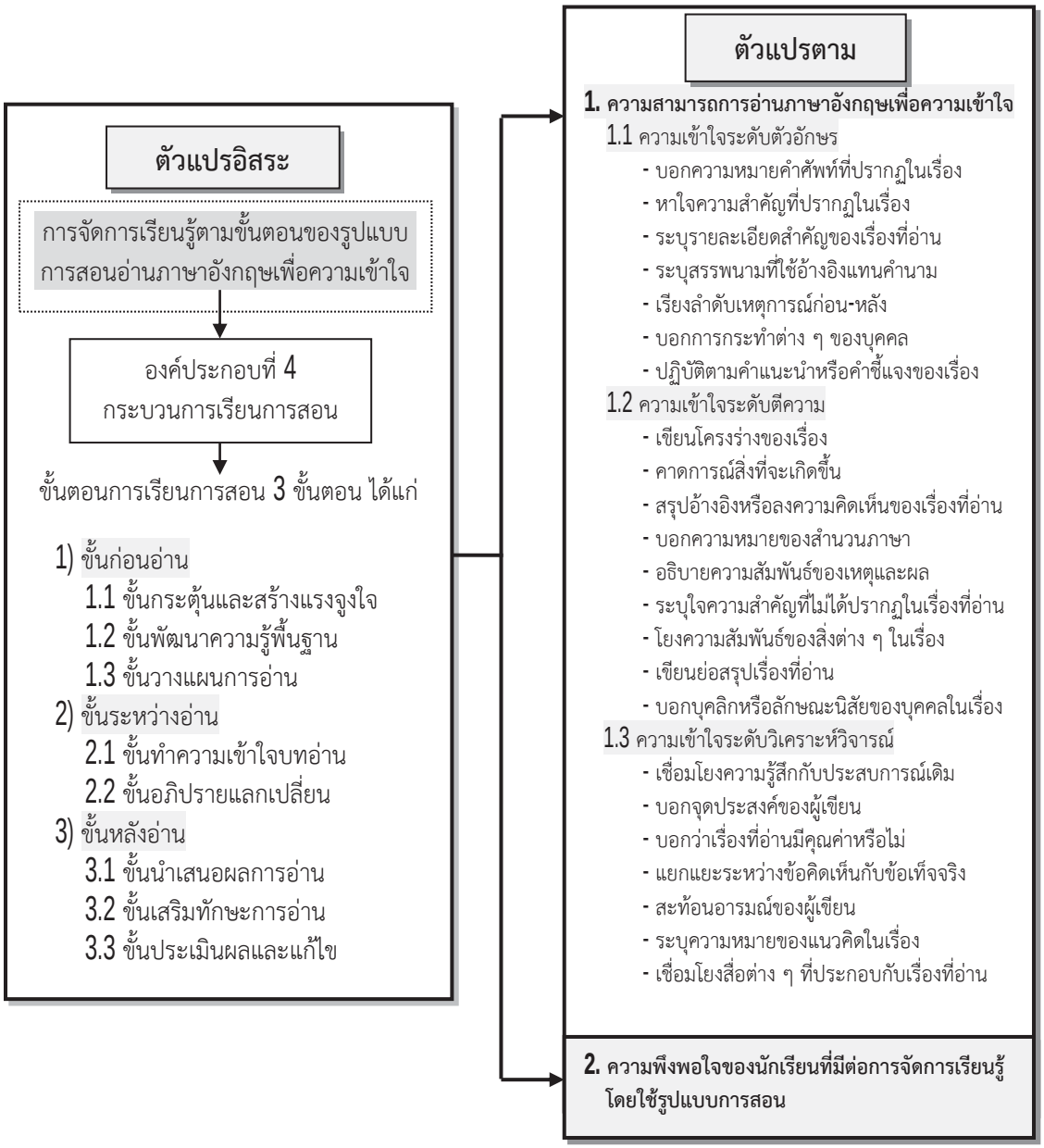

ภาพที่ 1.5 กรอบแนวคิดของการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1.6

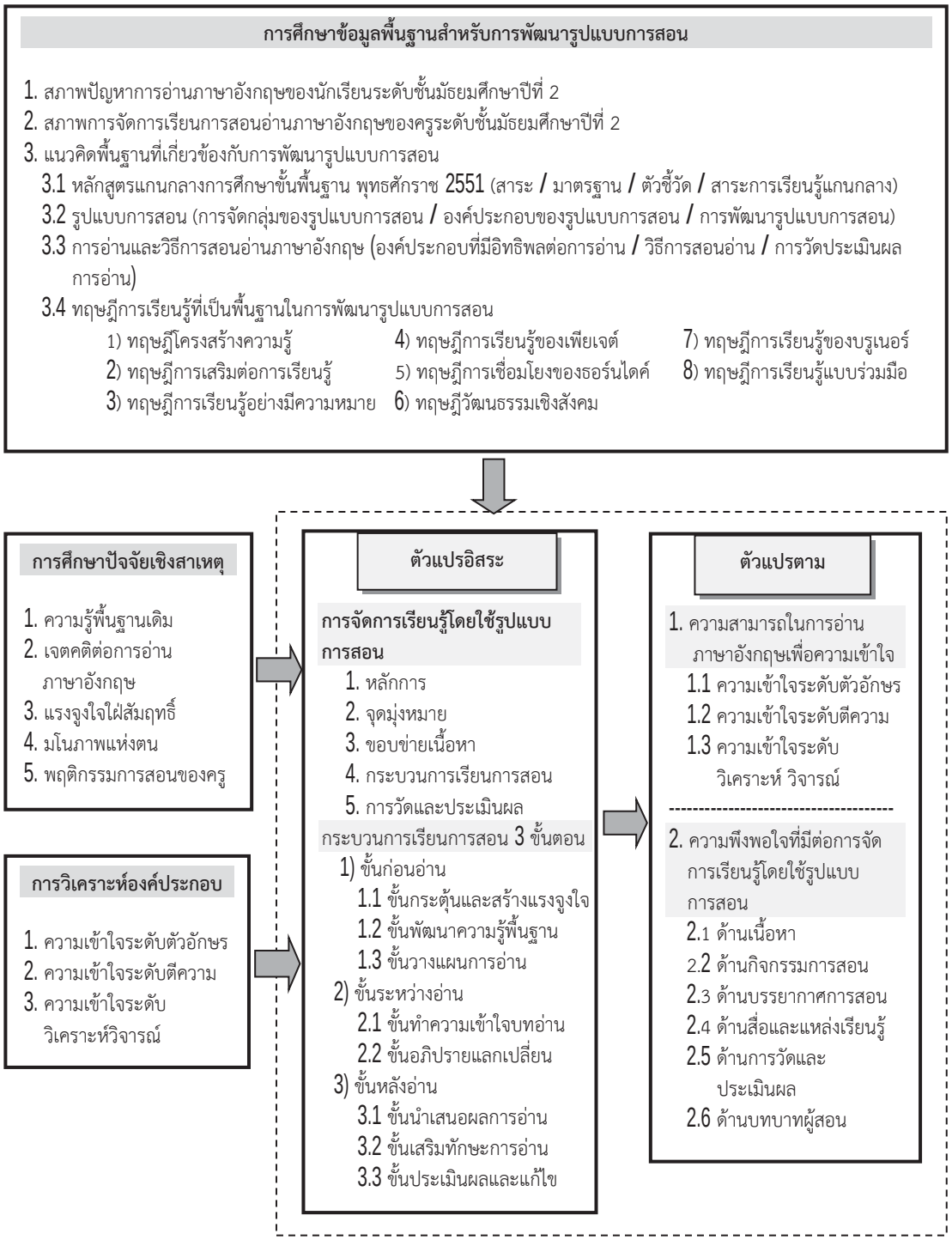

ภาพที่ 1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยโดยพิจารณาจากข้อมูลต่อไปนี้

ในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้กล่าวถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น บุญชม ศรีสะอาด (2524) รัตน์ดาพร ปัจฉิมมา (2548) ปราณี เพ็ชรศิริ (2549) ยุทธภูมิ ดรเถื่อน (2550) ปัญจา ชูช่วย (2551) จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553) แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953) และ บลูม (Bloom, 1976) จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตัวแปรที่คิดว่ามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมการสอนของครู และมโนภาพแห่งตน

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาต่าง ๆ ทั้ง ชวาล แพรัตกุล (2520) ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2525) บลูม (Bloom,1959) บาร์เร็ตต์ (Barrett, 1968) วาเล็ตต์ และดิสิค (Valette & Disick, 1972) สมิธ (Smith, 1973) เฟอร์กูสัน (Ferguson, 1973) เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister, 1974) แฮริส และซิเปย์ (Harris & Sipay, 1976) มิลเลอร์ (Miller, 1977) ดัลแมน (Dallman, 1978) เซียฟอร์ส และรีดเดนซ์ (Searfoss & Readence, 1984) เรเกอร์ และเรเกอร์ (Raygor & Raygor, 1985) กันเดอร์สัน (Gunderson, 1991) คอสต้า (Costa, 1991) เฮฮร์เบอร์ (Herber, 1993) นัททอล (Nuttal, 1996) รูดเดล (Ruddell, 1997) และแมนโซ และเอสเต (Manzo & Estes, 2001) โดยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบได้ 3 ด้าน ประกอบด้วย ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์

ในการพัฒนารูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน อาทิ เซย์เล่อร์ และคนอื่น ๆ (Saylor & et al., 1981) จอยส์ และเวล (Joyce & Weil, 1996) และทิศนา แขมมณี (2552) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนารูปแบบการสอน โดยรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นต้องมีทฤษฎีหรือแนวคิดเป็นพื้นฐานรองรับ (Gagne & Briggs, 1979; Davies, 1988) และมีองค์ประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมครบถ้วนตามรูปแบบการสอนที่ดี ซึ่งได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ขั้นการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล โดยองค์ประกอบเหล่านี้ถูกจัดไว้อย่างเป็นระบบสอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้สอน และช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังที่ โบรฟี (Brophy อ้างถึงใน Pearson, 1978) ได้กล่าวว่า "นักเรียนจะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าครูจัดเรียบเรียงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการสอนไว้อย่างเป็นระบบ"

ในด้านการประเมินพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน จากผลงานวิจัยทางการพัฒนาการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ของ กูลด์ (Gould, 1987) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนให้มีพื้นความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอน งานวิจัยของ บี (Bi, 1968) พบว่า พื้นความรู้ด้านเนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของ โฟร์เนียร์ และเกรฟวส์ (Fournier & Graves, 2002) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE) มีความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นสูงกว่ากลุ่มควบคุม และมีเจตคติทางบวกต่อการสอนโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน อีกทั้งงานวิจัยของ คาร์ค และ

คนอื่น ๆ (Clark & et al., 2008) ที่ได้ทำวิจัยโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำคะแนนได้ดีขึ้น มีความเข้าใจในเนื้อหาและแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น มีปฏิสัมพันธ์และส่วนร่วมในกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการบรรยาย ตลอดจนงานวิจัยของ ดิกสัน (Dixon, 1992) ที่พบว่า วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งมีความเป็นทางการต่ำกว่า (Low-formality) ทำให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าและเป็นวิธีการเรียนที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพแห่งตน รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1.5.2 องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ และโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1.5.3 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นได้รับการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีขึ้นไป

1.5.4 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้นและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากขึ้นไป

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยทั้ง 5 ระยะ ไว้ดังนี้

1.6.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอน ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ

ธอร์นไดค์ ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ และทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 60 คน

2.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 15 คน

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร การสอนอ่านภาษาอังกฤษ และทฤษฎีการเรียนรู้จากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความวิชาการและวิจัย และรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 สภาพปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

3.2 สภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

3.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) การอ่านและวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอน และหลักการในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาสภาพปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.2 แบบสัมภาษณ์สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.6.2 การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และพัฒนารูปแบบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมการสอนของครู และมโนภาพแห่งตน

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 1,057 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 340 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้จำแนกตัวแปรในการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ มี 5 ตัวแปร ประกอบด้วย

1) เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
2) ความรู้พื้นฐานเดิม
3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4) พฤติกรรมการสอนของครู
5) มโนภาพแห่งตน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบ และแบบวัดกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด ได้แก่ ชนิดที่ 1 เป็นแบบทดสอบจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิม และชนิดที่ 2 เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านมโนภาพแห่งตน และด้านพฤติกรรมการสอนของครู

1.6.3 การวิจัยระยะที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 1,057 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 340 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากแนวคิดการใช้สถิติวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่ง แฮร์ และคนอื่น ๆ (Hair & et al., 2006) เสนอให้ใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยจำนวน 10-20 คน ต่อ 1 พารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า การวิจัยในครั้งนี้มีพารามิเตอร์จำนวน 23 พารามิเตอร์ ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมควรมีตั้งแต่ 230-460 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้จำแนกตัวแปรในการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 ตัวแปรแฝง หมายถึง ตัวแปรที่ไม่สามารถวัดค่าได้โดยตรง แต่มีโครงสร้างตามทฤษฎีที่แสดงออกในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร ได้แก่

1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2) ความเข้าใจระดับตัวอักษร
3) ความเข้าใจระดับตีความ
4) ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์

3.2 ตัวแปรสังเกตได้ หมายถึง ตัวแปรพฤติกรรมที่สังเกตและวัดตัวแปรแฝงนั้น ๆ ได้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตได้ รวม 23 ตัวแปร ได้แก่

1) ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง
2) ความสามารถในการหาใจความสำคัญที่ปรากฏในเรื่อง
3) ความสามารถในการระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่าน
4) ความสามารถในการระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนาม
5) ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง
6) ความสามารถในการบอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลในเรื่องที่อ่าน
7) ความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือคำชี้แจงของเรื่องที่อ่าน
8) ความสามารถในการเขียนโครงร่างของเรื่อง
9) ความสามารถในการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น
10) ความสามารถในการสรุปอ้างอิง หรือลงความคิดเห็นของเรื่องที่อ่าน
11) ความสามารถในการบอกความหมายของสำนวนภาษา
12) ความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผล
13) ความสามารถในการระบุใจความสำคัญที่ไม่ได้ปรากฏในเรื่องที่อ่าน
14) ความสามารถในการโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่อง
15) ความสามารถในการเขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่าน
16) ความสามารถในการบอกบุคลิก หรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่อง
17) ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์เดิม
18) ความสามารถในการบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน
19) ความสามารถในการบอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่

20) ความสามารถในการแยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง
21) ความสามารถในการสะท้อนอารมณ์ของผู้เขียน
22) ความสามารถในการระบุความหมายของแนวคิดในเรื่อง
23) ความสามารถในการเชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่าน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเกี่ยวกับพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจครอบคลุม 3 ด้าน จำนวน 23 ข้อ

1.6.4 การวิจัยระยะที่ 4 เป็นการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.2 องค์ประกอบของเอกสารประกอบรูปแบบการสอน มีดังนี้

1) องค์ประกอบต่าง ๆ ของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน
2) องค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ และหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของเอกสารรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการทดลองนำร่องใช้ (Pilot Study) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 20 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่มีขนาดและบริบทที่ใกล้เคียงกัน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ความเหมาะสมของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอน และผู้วิจัยนำไปทดลองนำร่องใช้ (Pilot Study) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

5.1 เอกสารรูปแบบการสอน และแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอน

5.2 คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

5.3 แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

1.6.5 การวิจัยระยะที่ 5 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาจากสื่อออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งประเภทสื่อที่เป็นความเรียง (Text) และสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-text) ที่คัดเลือกมาจากหนังสือเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือพิมพ์ และวารสารโดยพิจารณาถึงความหลากหลายของเนื้อหา ความสนใจของผู้เรียน และความสอดคล้องกับคุณภาพผู้เรียน สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ มีจำนวน 10 หัวข้อ ได้แก่ 1) Environment 2) Places 3) Food and Health 4) Current Events 5) Travel 6) Weather 7) Health and Welfare 8) Culture and Traditions 9) Science and Technology และ 10) Education and Careers

เนื้อหารายการประเมินในแบบสอบถามความพึงพอใจมีประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่าน กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทของผู้สอน

2. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน 2 จำนวน 1,057 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 รวม 20 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนในด้านเนื้อหาของบทอ่าน กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทของผู้สอน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 มีระยะเวลา 12 สัปดาห์ โดยใช้เวลา

ทดลองรูปแบบการสอน จำนวน 10 สัปดาห์ และทดสอบก่อน-หลังเรียน จำนวน 2 สัปดาห์ รวม 22 ชั่วโมง

5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

5.1 เอกสารรูปแบบการสอน

5.2 คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้

5.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 ข้อ

1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ไว้ดังนี้

1.7.1 ปัจจัยเชิงสาเหตุ หมายถึง ตัวแปรหรือกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม หรือทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.7.2 การวิเคราะห์เส้นทาง หมายถึง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหตุกับตัวแปรผลโดยเปิดโอกาสให้ตัวแปรเหตุแต่ละตัวมีผลเชิงสาเหตุทางตรงและ/หรือทางอ้อมกับตัวแปรผลตามกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยเขียนเป็นแผนภาพเส้นทางหรือตามแบบสมการโครงสร้างซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล เนื่องจากเป็นวิธีที่มีการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างเป็นระบบ

1.7.3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง หมายถึง ตัวแปรที่ให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อตัวแปรเกณฑ์เพียงอย่างเดียว โดยไม่มีตัวแปรอิสระคั่นกลางและไม่ส่งผลไปสู่ตัวแปรอื่น ๆ

1.7.4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม หมายถึง ตัวแปรที่ให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรเกณฑ์โดยผ่านตัวแปรพยากรณ์อื่น ๆ ในการสร้างความสัมพันธ์

1.7.5 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม หมายถึง ตัวแปรที่ให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรเกณฑ์ทั้งผ่านตัวแปรพยากรณ์อื่น ๆ และส่งผลโดยตรงต่อตัวแปรเกณฑ์ในการสร้างความสัมพันธ์

1.7.6 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง ตัวแปรหรือกลุ่มของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงสาเหตุโดยทางตรง ทางอ้อมหรือทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ดังนี้

1. ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ที่จำเป็นต้องมีก่อนเรียนเรื่องนั้น หรือความรู้ที่นักเรียนเคยได้รับประสบการณ์มาแล้วโดยพิจารณาจากการทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงขับที่ทำให้บุคคลพยายามที่จะแสดงพฤติกรรมที่จะประสบผลสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนตั้งไว้

2.1 ความกระตือรือร้น หมายถึง ความมุ่งมั่น ความพยายามต่อสิ่งที่ท้าทาย การไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อให้ตนเองรู้สึกพึงพอใจว่าสามารถทำงานได้สำเร็จลุล่วง

2.2 ความรับผิดชอบ หมายถึง จิตสำนึกและความรับผิดชอบในหน้าที่อันเป็นการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จตามแผนงานที่กำหนด

2.3 การคาดการณ์ล่วงหน้า หมายถึง การวางแผนการทำงานอย่างมีเป้าหมายเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียน

3. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และท่าทีที่นักเรียนมีต่อการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งอาจเป็นทางบวกหรือทางลบก็ได้

3.1 ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้หรือความเข้าใจในตัวของบุคคลที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อเป็นพื้นฐานในการแปลความ ตีความหรือวิเคราะห์วิจารณ์

3.2 ความรู้สึก หมายถึง อารมณ์ความรู้สึกของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่าพอใจ หรือไม่พอใจ ชอบหรือไม่ชอบ

3.3 แนวโน้มพฤติกรรม หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

4. พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง คุณลักษณะทางพฤติกรรมของครูที่แสดงออกทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ การเตรียมหรือออกแบบการสอน การปฏิบัติการสอน การผลิตสื่อหรือเลือกใช้สื่อ และการวัดและประเมินผล

4.1 ด้านบุคลิกลักษณะของครู หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งการพูดที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มั่นใจในตนเอง มีความกระตือรือร้น แต่งกายเหมาะสม หรือการกระทำต่าง ๆ

4.2 ด้านการเตรียมการสอน หมายถึง พฤติกรรมการศึกษาข้อมูลจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย มีการวางแผนการสอน ฝึกตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่สอน มีการศึกษาค้นคว้า และประยุกต์ความรู้ที่มีมาใช้กับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้อย่างเหมาะสม

4.3 ด้านเทคนิคและวิธีการสอน หมายถึง ความสามารถหรือทักษะในการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างง่ายและรวดเร็ว และไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

4.4 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ครูผู้สอนมีการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้สื่อได้อย่างคุ้มค่าและบรรลุจุดประสงค์การเรียน

4.5 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง การที่ครูผู้สอนรู้และเข้าใจหลักการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง มีการนำข้อผิดพลาดจากการทำแบบฝึกหัดหรือการทำข้อสอบมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการวัดและประเมินผลอย่างถูกต้อง และเหมาะสม

5. มโนภาพแห่งตน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อที่มีต่อตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.7.7 รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนของการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีหลักการ หรือแนวคิดซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกระทำ

เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ ขั้นตอนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.7.8 การพัฒนารูปแบบการสอน หมายถึง กระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อสร้างรูปแบบการสอน และนำไปทดสอบประสิทธิผลโดยการทดลองสอน กระบวนการดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หมายถึง การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งทฤษฎี หลักการ แนวคิด หลักสูตร เอกสารรูปแบบการสอน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การพัฒนารูปแบบการสอน หมายถึง การสังเคราะห์รูปแบบการสอนจากทฤษฎีหรือแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แล้วนำรูปแบบการสอนพร้อมเอกสารประกอบรูปแบบการสอนไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองนำร่องใช้ ตามลำดับ

3. การทดสอบประสิทธิผลของรูปแบบการสอน หมายถึง การนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อประเมินผลที่เกิดขึ้น หรือพัฒนาการทางการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.7.9 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง แบบแผนของการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวข้องกับการอ่านและสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ รูปแบบการสอน หลักสูตร และองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกระทำเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจบรรลุตามองค์ประกอบสำคัญที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอนประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading Stage) ประกอบด้วย
   - 1.1 ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ
   - 1.2 ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน
   - 1.3 ขั้นวางแผนการอ่าน
2. ขั้นระหว่างอ่าน (While-reading Stage) ประกอบด้วย
   - 2.1 ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน
   - 2.2 ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน
3. ขั้นหลังอ่าน (Post-reading Stage) ประกอบด้วย
   - 3.1 ขั้นนำเสนอผลการอ่าน
   - 3.2 ขั้นเสริมทักษะการอ่าน
   - 3.3 ขั้นประเมินผลและแก้ไข

1.7.10 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจกับเนื้อหาหรือรายละเอียดของบทอ่าน โดยวัดได้จากคะแนนที่ทำโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นเครื่องมือประเมิน ซึ่งจะวัด 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาหรือรายละเอียดที่กล่าวไว้ตรง ๆ หรือปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่าน ประกอบด้วย สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สามารถหาใจความสำคัญ สามารถระบุรายละเอียดสำคัญ สามารถระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนาม สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง สามารถบอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล และสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำชี้แจง

2. ความเข้าใจระดับตีความ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยต้องอาศัยข้อมูลจากส่วนย่อย ๆ มาสัมพันธ์กัน และเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมจนสามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ หรือเป็นความสามารถในการค้นหาความหมายแฝงที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้ชัดเจนในเนื้อเรื่อง ประกอบด้วย สามารถเขียนโครงร่างของเรื่อง สามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น สามารถสรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็น สามารถบอกความหมายของสำนวนภาษา สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผล สามารถระบุใจความสำคัญของเรื่อง สามารถโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่อง สามารถเขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่าน และสามารถบอกบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่อง

3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์ของตนเอง หรือประเมินในสิ่งที่อ่านได้ทั้งด้านคุณค่าและความถูกต้อง ประกอบด้วย สามารถเชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์เดิม สามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถบอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ สามารถแยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง สามารถสะท้อนอารมณ์ของผู้เขียน สามารถระบุความหมายของแนวคิดในเรื่อง และสามารถเชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านได้

1.7.11 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความชอบ หรือท่าทีของนักเรียนที่เป็นไปในทางบวกหรือลบต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทั้งในด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทผู้สอนซึ่งสามารถวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.8.1 ได้ทราบถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อันเป็นสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้สอดรับกับทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในโมเดลโครงสร้าง

1.8.2 ได้ทราบถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการอ่านที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบได้อย่างแท้จริง

1.8.3 ได้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทันทีกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนระดับที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าก็สามารถนำไปพิจารณาปรับเนื้อหาบทอ่านและเอกสารประกอบรูปแบบให้มีความเหมาะสมตามบริบท

1.8.4 เป็นแนวทางในการนำหลักการ กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของรูปแบบการสอนไปประยุกต์เป็นแนวทางพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษทักษะอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน โดยผู้วิจัยขอนำเสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

2.1 เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.3 กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.4 ประเภทของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.5 ความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.6 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.7 วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.8 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.9 การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2.1.10 ปัญหาในการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

2.2 เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.3 เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ในการพัฒนารูปแบบการสอน
- 2.3.1 ทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของไวกอตสกี
- 2.3.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์
- 2.3.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์
- 2.3.4 ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์
- 2.3.5 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้
- 2.3.6 ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย
- 2.3.7 ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้
- 2.3.8 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.4 เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
- 2.4.1 ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 2.4.2 คุณภาพผู้เรียนที่จบช่วงชั้นที่ 3
- 2.4.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 2.4.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.5 เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์เส้นทาง
- 2.5.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.2 การวิเคราะห์เส้นทางหรือการวิเคราะห์สาเหตุ
2.5.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยและที่มาของสมมติฐาน
2.6 เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ
2.6.1 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบ
2.6.2 ประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบ
2.6.3 ขั้นตอนของการวิเคราะห์องค์ประกอบ
2.6.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
2.7 เอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอน
2.7.1 ความหมายของรูปแบบการสอน
2.7.2 กลุ่มของรูปแบบการสอน
2.7.3 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน
2.7.4 การพัฒนารูปแบบการสอน
2.7.5 การนำเสนอรูปแบบการสอน
2.8 เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ
2.8.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2.8.3 หลักในการสร้างแรงจูงใจในการเรียน
2.8.4 การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2.9.1 งานวิจัยในประเทศ
2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.1.1 ความหมายของการอ่าน

กัลยา ยวนมาลัย (2539) และฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ สัญลักษณ์ต่าง ๆ สามารถรับรู้แล้วแปลความหมายออกมาได้

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการความคิดประกอบกับประสบการณ์เดิม และความสามารถในการใช้ภาษาของผู้อ่านมาจับใจความสำคัญสรุปความเพื่อเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2545) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านคือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การสื่อความหมายในการอ่านมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และรายงานสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือปฏิกิริยาโต้ตอบที่อาจเกิดขึ้นจากการอ่านนั้น

ครอเลย์ (Crawley, 1995) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนโดยใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็นแล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

เดย์ และแบมฟอร์ด (Day & Bamford, 1998) กล่าวถึง ความหมายของการอ่านคล้ายกับ คอนเลย์ (Conley, 1995) ไว้ว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการความคิดเชื่อมโยงข้อความ หรือข้อมูลที่อ่านเข้ากับประสบการณ์เดิมเพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

จากความหมายของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านจะต้องตีความและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้ด้านภาษา และประสบการณ์เดิมเข้ากับความรู้ใหม่เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง

2.1.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นจุดมุ่งหมายของการอ่าน เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการอ่านคือเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย มีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

อนงค์ อินตาพรหม (2541) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้แทนความคิดเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่านซึ่งการอ่านให้เข้าใจขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย ไม่ใช่มองผ่านประโยคหรือย่อหน้า แต่จะตีความหมายและประเมินความเห็นเหล่านั้น

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2545) กล่าวว่า ความเข้าใจ คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายพึงประสงค์จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นและการอ่านในลักษณะนี้จึงเป็นได้แค่เพียงเห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นอีกด้วย

กัฟ (Gough, 1972, อ้างถึงใน Barnett, 1989) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเกิดจากการที่ผู้อ่านสร้างความหมายจากตัวอักษร เมื่อผู้อ่านเริ่มเห็นบทอ่านโดยการสัมผัสตัวอักษรจากซ้ายไปขวา ความหมายของคำที่ผู้อ่านได้จากการผสมตัวอักษรจะมีความหมายถ้าตรงกับความหมายของคำที่ผู้อ่านมีความหมายอยู่ในตัวแล้ว

คาร์เรลล์ และฟลัด (Carell, 1984 & Flood, 1986, อ้างถึงใน สายสุนีย์ เติมสินสุข, 2535) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ ความเข้าใจในประโยคหรือย่อหน้าและโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการเรียบเรียงเรื่อง ความเข้าใจจะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมมาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่าน ดังนั้นผู้สอนจะต้องเตรียมโครงสร้างข้อเขียน (Rhetorical Organization) ให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย

เออร์วิน (Irwin, 1991) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการของการใช้ประสบการณ์เดิมของบุคคลหนึ่ง และตัวชี้แนะของผู้เขียนเพื่อที่จะสร้างชุดความหมายที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านแต่ละคนในการอ่านแต่ละบริบท กระบวนการนี้จะเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ และการเลือกความจำ หน่วยความคิดแต่ละประโยค (กระบวนการอ่านแบบจุลภาค) การอนุมานความสัมพันธ์ระหว่างประโยคกับอนุประโยค (กระบวนการอ่านแบบบูรณาการ) การจัดลำดับหน่วยความคิดว่า หน่วยความคิดใดเป็นใจความสำคัญ และหน่วยความคิดใดเป็นรายละเอียด (กระบวนการ

อ่านแบบมหภาค) การอนุมานความซึ่งไม่จำเป็นต้องมาจากผู้เขียน (กระบวนการอ่านแบบขยายความ) กระบวนการเหล่านี้ทำงานร่วมกัน (สมมติฐานการปฏิสัมพันธ์) ผู้อ่านสามารถควบคุมและปรับเปลี่ยนได้ตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของตน (กระบวนการอ่านระดับอภิปัญญา) และสถานการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในความเข้าใจ (ตามบริบทในแต่ละสถานการณ์)

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การเชื่อมโยงความหมายที่ได้จากการอ่านเข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ เป็นการสื่อสารความจากประโยค หรือส่วนของประโยคที่ผู้อ่านอ่านโดยใช้ความสามารถเกี่ยวกับข้อมูลที่มีในการแปลความสิ่งที่อ่านให้เป็นรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ ถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน สรุปเนื้อเรื่องตลอดจนวิเคราะห์ข้อความแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผลซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน

2.1.3 กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่านเป็นการศึกษาดูว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านหรือมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างไร สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ คือ กระบวนการอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นผู้อ่านจะใช้ความรู้ทางภาษาในการวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับตัวอักษร ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์จนถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและข้อความทั้งหมดที่อ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up Process) ในขณะเดียวกันผู้อ่านก็ใช้พื้นความรู้และประสบการณ์ที่สะสมไว้เป็นตัวชี้แนะแนวทางในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านด้วย ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top-down Process) โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้อ่านมีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ก็จะสามารถนำไปใช้ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้มากขึ้น กระบวนการอ่านทั้งสองนี้จะเกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กันโดยไม่รู้ตัว เมื่อใดที่กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างก็จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว โดยผู้อ่านจะพยายามใช้พื้นความรู้คาดคะเนเรื่องเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจได้มากขึ้น (จิดาภา ฉันทานนท์, 2541)

บาร์เน็ต (Barnett, 1989) ได้อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการอ่านภาษาที่สองในปัจจุบันว่ายังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน มีแต่เพียงหลักการซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่ว ๆ ไป โดยให้ความสนใจไปที่กระบวนการในการทำงานของสมองในขณะอ่านมากกว่าที่จะวัดผลการอ่าน ซึ่งแนวคิดนี้มองว่ากระบวนการอ่านภาษาที่สองมีความคล้ายคลึงกับกระบวนการอ่านภาษาที่หนึ่งคือเป็นกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) โดยเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่านเพื่อสร้างความหมาย กระบวนการนี้ผู้อ่านเป็นจุดสำคัญของกระบวนการ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาที่สองมองว่ากระบวนการอ่านนี้เป็นกระบวนการที่เน้นผู้อ่าน (Reader-based) หรือมโนทัศน์ (Conceptually-driven) นั่นคือเชื่อว่า วัตถุประสงค์ ทักษะความรู้ความคิด สมิทธิภาพทางภาษา กลวิธี ความรู้เดิม มีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจในการอ่านมากกว่าตัวอักษร ไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางความหมายที่ปรากฏในบทอ่าน

เออร์วิน (Irwin, 1991) กล่าวถึงกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1. กระบวนการทำความเข้าใจระดับจุลภาค (Micro Processes) คือ การแปลความจากแต่ละหน่วยความคิดในแต่ละประโยค และประเมินเพื่อตัดสินเลือกจดจำหน่วยความคิดที่มีความหมาย (Chunking) และการเลือกจำหน่วยความคิดที่สำคัญ (Micro Selection)

2. กระบวนการทำความเข้าใจแบบบูรณาการ (Integrative Processes) เป็นความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวลี อนุประโยค และประโยค ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกันในด้านเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน โดยต้องอาศัยความสามารถบ่งชี้สรรพนามที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ความเป็นเหตุเป็นผล การเรียงลำดับเหตุการณ์และความสัมพันธ์แบบอื่น ๆ ในบริบทของเรื่อง

3. กระบวนการทำความเข้าใจในระดับมหภาค (Macro Processes) เป็นความสามารถสังเคราะห์ และจัดเรียบเรียงแต่ละหน่วยความคิดเพื่อสรุป หรือเพื่อลำดับความคิดภายในเรื่องอย่างสัมพันธ์กันอันเป็นประโยชน์ในการจดจำในความสำคัญของเรื่องได้ กระบวนการทำความเข้าใจย่อยที่เกี่ยวข้องจึงเป็นการสรุปความและการสร้างโครงสร้างข้อเขียนของบทอ่าน

4. กระบวนการทำความเข้าใจแบบขยายความ (Elaborative Processes) เป็นความสามารถในการขยายหรือถ่ายโอนข้อมูลไปสู่ความคิดของผู้อ่านเอง ผู้อ่านใช้ข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านเป็นพื้นฐานในการคิดขยายความต่อออกไปจากเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้เสนอไว้ในบทอ่าน

5. กระบวนการทำความเข้าใจแบบอภิปัญญา (Metacognitive Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรู้ตัวเองว่าเมื่อใดที่ตนเองยังไม่เข้าใจข้อมูลที่อ่าน และรู้วิธีที่จะทำให้ตนเข้าใจบทอ่านนั้นให้ได้ ดังนั้น กระบวนการย่อยที่จำเป็นต้องนำมาเกี่ยวข้องก็คือ การเลือกสรร การประเมิน หรือการคิดค้นกลวิธีเพื่อควบคุมและกำกับความเข้าใจในการอ่าน

กระบวนการอ่านทั้ง 5 กระบวนการดังกล่าว ไม่เรียงลำดับการเกิดก่อนหลังที่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของบทอ่านแต่ละบท ฉะนั้นผู้อ่านสามารถใช้หลายกระบวนการพร้อมกันได้ในขณะที่อ่านบทอ่านแต่ละบท

ฟีลดิง และเพียร์สัน (Fielding & Pearson, 1994) มีความเห็นว่าการสอนอ่านให้ประสบความสำเร็จนั้นควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการอ่าน
2. ผู้สอนควรสอนกลวิธีการอ่านโดยตรงให้แก่ผู้เรียน
3. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน
4. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

สมิธ (Smith, 1994 อ้างถึงใน Wood, 1997) ได้สรุปเกี่ยวกับการอ่านและแนวทางในการสอนอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่าน คือ การคิด กล่าวคือในขณะอ่านความคิดของผู้อ่านจะตื่นตัวซึ่งผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนแสดงความคิด อาจโดยการพูดหรือเขียนว่าคิดอะไรในขณะที่อ่าน

2. การอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้อ่านกับบทอ่านซึ่งหมายความว่าผู้อ่านต้องเชื่อมโยงบทอ่านกับสิ่งที่อยู่ในความคิด

3. ความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญในการอ่าน ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้อ่านอ่านให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้เดิมและเพื่อที่จะอ่านได้ดีขึ้น ครูควรให้อ่านบทอ่านที่หลากหลาย สอนกลวิธีการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านสะสมความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านต่าง ๆ

4. การอ่านเกี่ยวกับการทำนายในห้องเรียน ผู้เรียนควรได้รับการสอนให้ตรวจสอบความรู้เดิมของตนเองและใช้ในการทำงานความคิดของผู้เรียน

5. การถามคำถามเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างความเข้าใจซึ่งในที่นี้คือความสามารถในการตอบคำถาม ดังนั้น การฝึกให้ผู้เรียนรู้จักตั้งคำถามจะช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่าน

6. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนมีความสำคัญเพราะทำให้ผู้อ่านสามารถระบุใจความสำคัญได้ว่าอยู่ส่วนไหนของบทอ่าน

7. ผู้เรียนต้องรู้จักนำความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้ซึ่งจะทำให้บทอ่านนั้นมีความหมายกับผู้เรียน

8. การอ่านเป็นกิจกรรมทางสังคม ผู้สอนและผู้เรียนต้องทำงานร่วมกัน ซึ่งถือเป็นบริบทหนึ่งของสังคม การเรียนรู้แบบร่วมมือและจากเพื่อนถือว่าเป็นการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

9. การทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่แท้จริง ควรเป็นลักษณะของการอภิปรายเป็นคำถามแบบเปิดและการเขียน

10. การอ่านต้องมีเป้าหมาย ผู้สอนควรให้ผู้อ่านตั้งเป้าหมายในการอ่าน

แอเบอร์โซล และ ฟิลด์ (Aebersold & Field, 1997) กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน ไว้ ดังนี้

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์และลักษณะของการอ่าน (Interaction between Purpose and Manner of Reading) โดยที่วัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดว่าผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างไร เช่น ต้องอ่านช้าหรือเร็ว อ่านเพื่อเข้าใจรายละเอียดทั้งหมดหรือเพื่อเข้าใจความโดยทั่วไป หรือหาข้อมูลเฉพาะจุด ต้องกลับไปอ่านซ้ำหรือไม่ บุคคลจะมีพฤติกรรมการอ่านที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน

2. ปฏิสัมพันธ์ผ่านกลวิธีทางการอ่าน (Interaction through Reading Strategies) โดยที่ในขณะอ่านผู้อ่านจะใช้กิจกรรมทางสมองที่เรียกว่า กลวิธี หลาย ๆ กลวิธีในการสร้างความหมายจากบทอ่านซึ่งผู้อ่านแต่ละคนจะมีกลวิธีการอ่านเฉพาะของตนเอง

3. ปฏิสัมพันธ์ผ่านทางความรู้เดิม (Interaction through Schema) ซึ่งเป็นความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน (Content Schema) ความรู้เดิมเกี่ยวกับแบบแผนและโครงสร้างของงานเขียน (Formal Schema) และความรู้เดิมเกี่ยวกับตัวภาษา (Linguistic Schema)

จะเห็นได้ว่ากระบวนการอ่านตามแนวคิดในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมองของผู้อ่านโดยมองว่าในการอ่านผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ความสามารถและทักษะในหลาย ๆ ด้านประกอบกันและในขณะอ่านองค์ประกอบเหล่านี้จะทำงานอย่างสัมพันธ์กันจนเกิดเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ขึ้นภายในสมองของผู้อ่าน ปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน ปฏิสัมพันธ์กับความรู้เดิมและปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน แนวคิดดังกล่าวก่อให้เกิดแนวทางในการสอนที่สำคัญคือการสอนให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการทางสมองของผู้เรียนให้ทำงานอย่างสัมพันธ์กันและการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันกับกลุ่มเพื่อนเพื่อจะได้สนทนาปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแบ่งหน้าที่ซึ่งกันและกัน

2.1.4 ประเภทของการอ่าน

การอ่านนั้นมีหลายวิธี ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ และลักษณะของวัสดุการอ่านเป็นหลัก เพราะวัสดุการอ่านชิ้นเดียวกันอาจอ่านได้หลายวิธี นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ ดังนี้

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2545) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 2 ประเภท โดยใช้ความเร็วในการอ่านเป็นตัวแบ่งประเภท ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-study Reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือต้องการอ่านเพื่อให้ได้ครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้น การอ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากจะต้องรู้ความหมายเฉพาะคำศัพท์นั้น ๆ แล้ว ควรจะต้องรู้ความหมายแฝงหรือความหมายตามนัยประวัติ (History) ของคำนั้น ๆ อีกด้วยเพื่อจะได้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจน

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและการบันเทิง (Recreatory Reading) ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ ที่ไม่มีคำศัพท์เฉพาะมากมายนัก การอ่านชนิดนี้จึงมักไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก การอ่านจะใช้ความเร็วหรือช้าอย่างไรก็ได้ สุดแล้วแต่ความพึงพอใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ หากชอบตอนไหนมากอยากจะกลับไปอ่านซ้ำก็สามารถทำได้ ซึ่งการอ่านประเภทนี้จึงอ่านได้เร็วกว่าการอ่านประเภทแรก

สนิท ตั้งทวี (2539) เสนอความเห็นเกี่ยวกับประเภทการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
3. อ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง
4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
5. อ่านเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับในวงการสังคม
6. อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

กุศยา แสงเดช (2542) ซึ่งเป็นครูผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 3 ประเภท โดยยึดจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิทาน นิยาย
2. อ่านเพื่อรู้วิธีการ ได้แก่ ตำรา ฉลากยา คู่มือการใช้สิ่งต่าง ๆ
3. อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราวสารคดีโดยทั่ว ๆ ไป

กรมวิชาการ (2542) ได้แบ่งประเภทการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อสำรวจ (Survey) เช่น การอ่านหัวเรื่อง การอ่านสารบัญ

2. การอ่านจับใจความ (Skimming) ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องอะไร ประเภทใด มีลักษณะอย่างไร

3. การอ่านเพื่อให้ได้รายละเอียด (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เรื่องราวและรายละเอียดในบางอย่างและมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

4. การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เนื้อหาของเรื่องและมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องราวของสิ่งที่อ่านได้

สรุปว่า การอ่านแบ่งได้หลายประเภท แตกต่างกันไป เช่น การอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า การอ่านเพื่อรู้ข่าวสาร การอ่านเพื่อรู้วิธีการ การอ่านเพื่อผ่อนคลาย การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านและลักษณะของวัสดุที่ใช้ในการอ่านเป็นหลัก การเลือกประเภทการอ่านที่เหมาะสมกับผู้อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านได้ในที่สุด

2.1.5 ความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมีความจำเป็นสำหรับคนในยุคข้อมูลข่าวสารในการแสวงหาความรู้โดยไม่มีที่สิ้นสุด นักการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ (2537 อ้างถึงใน ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542) มีพระราชดำรัสเปิดงาน สรุปได้ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องการอ่านหนังสือมาตลอด ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ซึ่งเคยมีพระราชดำรัสว่า “หนังสือเป็นเสมือนคลังรวบรวมความรู้วิทยาการทุกอย่าง ซึ่งคนพยายามรักษาความคิดเหล่านั้นและถ่ายทอดมาเป็นตัวอักษร หนังสือเผยแพร่ไปที่ใด ความรู้ก็เผยแพร่ไปที่นั่น หนังสือเป็นสิ่งสูงค่า และมีประโยชน์ที่ประเมินค่ามิได้”

สุดารัตน์ เกยุราพันธ์ (2537 อ้างถึงใน ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2545) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ใช้เงินน้อย ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และได้รับความรู้แทรกอยู่ด้วย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต สนองความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่อง ผู้ที่อ่านมากจะได้รับประโยชน์จากกระแสข้อมูลข่าวสารในแต่ละวันและใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ผู้ที่อ่านน้อยหรือไม่อ่านจะเปรียบเสมือนคนหูหนวก ตาบอด ไม่รู้เรื่องโลกภายนอก จะทำให้ลุ่มหลงงมงายได้ง่าย เพราะความคิดไม่กว้างไกล เชื่อในสิ่งที่ไร้สาระ เพราะติดตามการอ่านน้อย ข้อมูลไม่ถูกต้อง

ฟินอคเชียโร (Finochiaro, 1974) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวการอ่านว่า การอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของชีวิตและสังคม ความรู้ที่ได้รับจาการอ่านเป็นความรู้ที่ได้มาจากการลงทุนที่น้อยที่สุด แต่เป็นความรู้ที่ขยายไปสู่วงกว้างมากที่สุด โดยเฉพาะในปัจจุบัน โลกมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมาก การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก

เบเนดิโอ (Benedio, 1989) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่าน พอสรุปได้ว่า แม้ปัจจุบันนี้การสื่อสารจะมีความก้าวหน้าอย่างสูง มีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ในการสื่อสารมากมายก็ตาม สิ่งพิมพ์ยังคงมีความสำคัญในระบบติดต่อสื่อสารทั่วโลก ถ้าปราศจากสิ่งพิมพ์หรือตำราต่าง ๆ ก็คงจะไม่เกิดความก้าวหน้าทางการศึกษาหรือเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ เพราะฉะนั้นการอ่านจึงเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ทั้งเพื่อการศึกษาหาความรู้ พัฒนาและเพิ่มพูนประสบการณ์ต่าง ๆ และเพื่อความบันเทิง โดยเฉพาะในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น การสอนทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญยิ่งเพราะไม่ว่านักเรียนจะพูดหรือเขียนภาษาอังกฤษได้หรือไม่ก็ตาม แต่ทักษะที่เราต้องมีคือความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ เนื่องจากตำราส่วนใหญ่จะเขียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

คาร์เรล (Carrell, 1988) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่าการอ่านมีความสำคัญในการเรียนภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับสูง ผู้เรียนจะต้องอ่านเอกสารประกอบการเรียน แบบเรียนและเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น การอ่านจึงนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก

วอลเลซ (Wallace, 1992) กล่าวถึง ความสำคัญของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่า การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของชุมชนของผู้อ่านออกเขียนได้ การอ่านสนองต่อความต้องการในยามจำเป็น เช่น การอ่านป้ายเตือนต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นแหล่งความรู้และให้ความเพลิดเพลินอีกด้วย

นัททอล (Nuttall, 1982) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า หากข้อดีของการรู้ภาษาต่างประเทศคือการได้งานที่ดี ความสามารถในการเข้าถึงวรรณคดีหรือข้อดีอื่นใด การอ่านก็เป็นส่วนที่จำเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเหล่านั้น

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญที่สุดต่อการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ มีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพิ่มพูนประสบการณ์และให้ความบันเทิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง เนื่องจากการอ่านภาษาอังกฤษมีส่วนสำคัญต่อการศึกษา การอ่านตำราที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

2.1.6 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพัฒนาให้เกิดกับผู้เรียนให้มีความเข้าใจว่าเมื่อใดจะใช้กลยุทธ์ใดเพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ เช่น การจำคำศัพท์ การพัฒนาคำศัพท์ การเข้าใจโครงสร้างบทอ่าน เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เรียนต้องพิจารณาว่าอะไรคือสิ่งจำเป็นที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพซึ่งมีผู้ได้เสนอไว้ ดังนี้

คาลแลนแฮน และคาร์ค (Callanhan & Clark, 1988) ได้กำหนดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ไว้ดังนี้

1. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2. เลือกรายละเอียดที่สำคัญ ๆ ได้
3. เข้าใจความหมายของคำในบริบทที่แวดล้อมคำได้
4. ทำตามคำแนะนำได้
5. ตอบคำถามเฉพาะได้
6. พิจารณาความสัมพันธ์ของเรื่องได้
7. เขียนสรุปความได้
8. ทำนายผลที่จะเกิดขึ้นจากเรื่องที่อ่านได้
9. เขียนโครงร่างของเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้
10. พิจารณาความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่านได้
11. เข้าใจสำนวนภาษาที่ปรากฏในเรื่อง
12. ประเมินความคิดได้
13. เข้าใจสื่อที่เป็นแผนภาพได้

14. เพิ่มความเร็วในการอ่านได้

15. ปรับความเร็วในการอ่านตามจุดประสงค์และเนื้อหาได้

เมอเซีย (Murcia, 2001) ได้เสนอทักษะต่าง ๆ ที่ควรเกิดขึ้นกับผู้เรียนที่มีความชำนาญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. อ่านอย่างรวดเร็วเพื่อความเข้าใจ
2. รู้และเข้าใจความหมายของคำได้อย่างอัตโนมัติ
3. บูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลในบทอ่านกับความรู้เดิมที่ตนมีอยู่
4. ตระหนักถึงเป้าหมายบทอ่าน
5. ใช้กลยุทธ์การอ่านในการเสริมสร้างความเข้าใจในบทอ่าน
6. สามารถประเมินสารที่อ่านและรู้จักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
7. รู้กลวิธีในการปรับความเข้าใจในบทอ่านเมื่อเกิดความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง
8. ทำความเข้าใจกับสาระสำคัญของบทอ่าน
9. รู้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลาย

จากแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่า ผู้อ่านที่มีความเข้าใจจะต้องสามารถสรุปความคิด เขียนโครงสร้างของบทอ่าน เข้าใจความหมายของคำศัพท์สำนวน รูปภาพ สื่อแผนภาพ แผนภูมิที่ปรากฏ ทำตามคำแนะนำ ตอบคำถามเฉพาะจากเรื่องที่อ่านได้ โยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่าน คาดการณ์สิ่งที่จะตามมาจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความมุ่งหมาย อารมณ์และความคิดของผู้เขียน ปรับความเร็วในการอ่านได้ ระลึกเรื่องที่อ่านได้ ประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้ ตีความหมายจากแนวคิดของเรื่องที่อ่าน และเชื่อมโยงความรู้สึกจากการอ่านและประสบการณ์เดิมได้

2.1.7 การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดและทฤษฎีในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่อย่างมาก ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดของการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีพัฒนาการไปในทิศทางเดียวกันกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงไว้หลายแนว ดังต่อไป

1.1 แนวการสอนแบบจุลทักษะ (Subskill Approach)

กูดแมน วัตสัน และเบิร์ก (Goodman, Watson & Burke, 1987) ได้กล่าวถึงแนวการสอนแบบจุลทักษะว่าเป็นแนวการสอนที่เน้นการออกเสียง นิยมใช้ในการสอนอ่านในระยะเริ่มต้น ซึ่งได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เน้นพฤติกรรม (Behaviorist Theory) เป็นการให้ผู้เรียนเรียนภาษาจากการทำซ้ำ ๆ การเลียนแบบโดยไม่ต้องคิด แนวคิดพื้นฐานของการสอนแบบจุลทักษะ คือ การเรียนอ่านควรเน้นจากจุดย่อยมาสู่จุดใหญ่ ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะคำก่อนที่จะสะกดคำและรู้ความหมายของคำ

1.2 แนวการสอนแบบเน้นทักษะ (Skill Approach)

กูดแมน วัตสัน และเบิร์ก (Goodman, Watson & Burke, 1987) กล่าวว่า แนวการสอนแบบเน้นทักษะเป็นแนวการสอนที่เน้นการสอนคำศัพท์อย่างเดียว โดยไม่มีคำประกอบกับตัวอย่างประโยค นิยมใช้บัตรคำในการสอนศัพท์ ก่อนที่จะสอนบทอ่านซึ่งเป็นบทอ่านที่มีการดัดแปลงให้ง่ายขึ้นและตรงกับจุดประสงค์ในการสอน แนวการสอนแบบนี้ประกอบด้วยสัดส่วนของทักษะการสอนเสียง คำศัพท์ และความเข้าใจในปริมาณที่เท่า ๆ กัน

1.3 แนวการสอนอ่านแบบฟัง-พูด (Audiolingualism)

เบเคอร์ โคลิน และซิลเวีย (Baker, Colin & Sylvia, 1998) แนวการสอนอ่านแบบฟัง-พูด คล้ายกับแนวการสอนแบบจุลทักษะ ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีจิตวิทยาที่เน้นพฤติกรรมที่เชื่อว่าแรงกระตุ้น (Stimulus) ทำให้คนเกิดการโต้ตอบ (Response) และถ้ามีการเสริมแรงทางบวก พฤติกรรมนั้นจะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง แต่ถ้าเสริมแรงในทางลบ พฤติกรรมจะไม่เกิดขึ้นอีก แนวการสอนนี้มีลักษณะการสอนที่เน้นทักษะพื้นฐานไปสู่ทักษะในระดับสูง

1.4 แนวการสอนอ่านแบบมหภาษา (Whole Language Approach)

กูดแมน (Goodman, 1973) สรุปว่าแนวการสอนแบบมหภาษา เป็นแนวการสอนที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับสูง เช่น การอ่านเพื่อจับใจความหรือหาความหมายไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน ผู้อ่านต้องสร้างความหมายจากเรื่องที่อ่าน นอกเหนือไปจากการถอดรหัสทางภาษา (Decoding) โดยอาศัยตัวชี้แนะ (Cue) ที่น้อยที่สุด แต่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ไม่เน้นการสอนทักษะย่อย หนังสือที่ใช้สอนอ่านควรจะเป็นวรรณคดีสำหรับเด็ก ไม่ใช่แบบเรียนที่แต่งเพื่อสอนอ่านโดยเฉพาะ

1.5 แนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

ฮาลลิเดย์ (Halliday, 1978) กล่าวว่าภาษามีหน้าที่แตกต่างตามสถานการณ์ เช่น ใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง ใช้เพื่อให้ข้อมูล หรือเพื่อสร้างจินตนาการ ต่อมา เอ็ค และอเล็กแซนเดอร์ (Ek & Alexander, 1975) ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของภาษามาประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้หน้าที่ของภาษาเป็นจุดประสงค์ในการสอนหรือเป็นหัวข้อของบทเรียนในแต่ละบทเพื่อสร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence)

1.6 แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach)

เกรบ (Grabe, 2004) กล่าวถึงการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ 2 กรณี คือ

1) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและบทอ่านเป็นการอ่านที่ทำให้ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา เพราะผู้อ่านไม่เพียงแต่อ่านเพื่อรับรู้ข้อมูลจากบทอ่านเท่านั้น แต่ยังใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่มาตีความและขยายความจากการอ่านอีกด้วย

2) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างทักษะการอ่านในระดับต่าง ๆ เป็นการเน้นความสำคัญของการสอนทักษะในระดับพื้นฐาน เช่น ทักษะการสะกดคำ การหาความหมายของประโยคและข้อความในบทอ่าน ต่อมามีงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม ทำให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านเปลี่ยนไป เนื่องจากแนวคิดที่ว่าทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมมีการกระตุ้นข้อมูล

จากบนสู่ล่างหรือกระตุ้นข้อมูลจากล่างสู่บน ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในขณะอ่านทั้งด้านทักษะพื้นฐานและระดับสูง ล้วนมีความสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านทั้งสิ้น

2. กลวิธีการสอนอ่าน

วิสาข์ จัติวัตร์ (2543) กล่าวว่า กลวิธีในการสอนอ่าน มีดังนี้

2.1 ก่อนอ่านข้อความใด ๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความที่อ่านล่วงหน้าจากหัวเรื่องหัวข้อย่อยโดยใช้ความรู้ของตัวเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อหาของเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิซึ่งสามารถเสนอแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2.2 ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น การอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่างโดยใช้เทคนิคกวาดสายตาอ่านข้อความอย่างรวดเร็วเพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่จะอ่านข้อความนั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

2.3 การตีความหมายของคำศัพท์ยากจากข้อความในบริบท (Context) โดยผู้อ่านอาจจะอนุมานความหมายจากคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน โครงสร้างคำและจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

2.4 ผู้อ่านควรทราบความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์ และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าที่ประกอบด้วยใจความสำคัญและข้อความสนับสนุนได้ สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่าข้อความนั้น ๆ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความบรรยาย ให้ตัวอย่างหรือให้เหตุผล เป็นต้น

2.5 การสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือ การถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านออกมาในรูปแบบต่าง ๆ (Transfer of Information)

1) การถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง และรูปภาพ

2) การถ่ายโอนข้อความจากแผนผัง ตาราง และรูปภาพเป็นข้อความ

3) การย่อข้อความที่อ่านในรูปของตารางหรือย่อหน้าสั้น ๆ

4) การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือผู้อ่านพยายามนำเนื้อหาข้อมูลมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง

รูบิน (Rubin, 1993) กล่าวถึง วิธีการสอนอ่านไว้ ดังนี้

1) กิจกรรมการอ่านโดยการคิดตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง (The Directed Reading Thinking Activity (DRTA)) วิธีการสอนแบบนี้ครูผู้สอนจะเป็นผู้จูงใจกระตุ้นให้นักเรียนคิดตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านและให้นักเรียนหาเหตุผลที่จะพิสูจน์ความคิดของตนเองโดยที่นักเรียนจะทำนายหรือคิดตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านตามที่ครูกระตุ้น จากนั้นอ่านบทอ่านให้เข้าใจเพื่อหาเหตุผลมาพิสูจน์สิ่งที่ตนเองทำนายไว้ กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ครูจะคอยเป็นผู้ดูแลและช่วยเหลือนักเรียนให้อยู่ในกระบวนการ ดังนั้นการสอนแบบนี้ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความสามารถในการกระตุ้นนักเรียนให้ทำนาย ตั้งคำถาม และคิดในระดับที่สูงขึ้นไป

2) กลยุทธ์การเป็นแบบอย่างในการแสดงความคิดออกเป็นคำพูด (Modeling Strategy) วิธีนี้เป็นวิธีที่ครูแสดงความคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้นักเรียนเห็นว่าครูมีกระบวนการ

หรือวิธีการอย่างไร ในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านจนครูเกิดความเข้าใจขึ้นได้เพราะนักเรียนบางคนอาจจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูอธิบาย การที่ครูพูดสิ่งที่ตนคิดออกมาจะทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น

3) การเชื่อมโยงข้อความเข้ากับชื่อเรื่องและการทำนายเรื่อง (Literal Webbing with Predictable Books) การสอนแบบนี้ครูจะตัดข้อความมาจากหนังสือ แล้วนำข้อความนั้น ๆ ติดบนกระดานโยงกับชื่อเรื่องของบทอ่านที่ครูตัดข้อความเหล่านั้นมา จากนั้นให้นักเรียนทายเกี่ยวกับเรื่องโดยข้อความที่ตัดมาจะต้องมีข้อมูลเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนสามารถทำนายต่อไปได้

โบเอล (Boehl, 2001) ได้สรุปกฎเกณฑ์ 3 ประการ เกี่ยวกับการอ่านเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1) ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน กล่าวคือ ครูควรให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอดของตนเองก่อนที่จะอ่านบทอ่านนั้น ๆ โดยการแนะนำคำศัพท์สำคัญหรือกระตุ้นโดยใช้หัวข้อเรื่องที่น่าสนใจ

2) กระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในการที่จะร่วมกันคิดในสิ่งที่อ่านและพยายามประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียนไปและทำความเข้าใจกับบทอ่าน

3) นำผู้เรียนให้รู้จักการเรียนด้วยตนเอง กล่าวคือ มีวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจกันและกันด้วยตนเองว่า เทคนิคกลวิธีใดที่จะทำงานได้ดีที่สุดโดยครูต้องแนะนำให้เขารู้จักการประเมินสภาพการณ์การเรียนรู้ของตน โดยการตั้งเป้าหมายของตนเอง แล้วเลือกวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดและประเมินความสำเร็จนั้น ๆ เพื่อให้รู้ถึงศักยภาพของตนเอง

3. ขั้นตอนการสอนอ่าน

ขั้นตอนการสอนอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่จะช่วยให้เกิดทักษะในการอ่าน นักการศึกษาได้พัฒนาขั้นตอนการสอนอ่านและเสนอแนะไว้ ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2544) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการสอนอ่าน ดังต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activity) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1) ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนึกถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

2) ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

3.2 กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading Activity) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1) ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2) เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

3) เติมข้อความลงไปในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

4) เล่าเรื่องโดยสรุป

3.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activity) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้โดย

1) ให้แสดงบทบาทสมมติ

2) ให้เขียนเรื่อง หรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์มหรือวาดรูป

3) พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

นงเยาว์ กอสนาน (2545) กล่าวถึงกิจกรรมการสอนอ่านเป็น 3 ช่วง คือ

1) กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) เช่น การคาดเดาเรื่องจากชื่อบท (Anticipation through Chapter Titles) การคาดเดาโครงเรื่อง (Anticipation of Plot) การคาดเดาแนวคิดของเรื่อง (Thematic Anticipation) การคาดเดาอุปนิสัยของตัวละคร (Character Anticipation) การคาดเดาฉากดำเนินเรื่อง (Setting Anticipation) ข้อมูลชีวประวัติผู้เขียน (Background Information) และการเดาคำศัพท์ (Vocabulary)

2) กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading) เช่น การใช้โครงเรื่อง (Working with Plot) การใช้ประโยชน์จากตัวละคร (Working with Character) การใช้เรื่องย่อ (Working with Summaries) กิจกรรมตีความ (Working on Interpretation) หรือการใช้ทักษะการฟัง (Working on Listening)

3) กิจกรรมหลังการอ่าน (After-reading) เช่น การย้อนดูตัวละคร (Looking Back at Character) การตีความลักษณะของตัวละคร (Interpreting Character) การสรุปโครงเรื่อง (Summarizing Plot) กิจกรรมต่อเนื่องด้านการตีความและโครงงาน (Interpretative Extensions and Projects) หรือการทบทวนและการแนะนำ (Reviewing and Recommending)

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1974) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่าน ไว้ดังนี้

1) ส่งเสริมนักเรียนให้มีการเพิ่มพูนคำศัพท์ด้วยการแนะนำคำศัพท์ที่มีรากศัพท์เดียวกันเพื่อเป็นการเพิ่มพูนคำศัพท์ให้กว้างมากยิ่งขึ้น

2) ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างหรือแบบประโยคโดยใช้วิธีการเดียวกันกับการเพิ่มพูนคำศัพท์

3) ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของคำได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วยการใช้อุปกรณ์ เช่น ภาพ ของจำลอง หรือการอธิบายเป็นภาษาแม่

4) ใช้คำถามเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านยิ่งขึ้นโดยเริ่มจากคำถามง่าย ๆ ก่อนแล้วตามด้วยคำถามที่ยากขึ้น ควรเป็นคำถามเกี่ยวกับการบอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่านหรือบรรยายลักษณะเหตุการณ์เกี่ยวกับคนและสิ่งของจากเรื่องที่อ่าน

5) ช่วยฝึกให้นักเรียนอ่านเร็วและรู้จักปรับอัตราเร็วในการอ่านตามประเภทของเรื่องที่อ่านด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

5.1) จับเวลา หรือกำหนดเวลาสั้น ๆ ทุกครั้งที่นักเรียนอ่านในใจ

5.2) พยายามลดเวลาที่กำหนดให้อ่านข้อความหนึ่ง ๆ ให้เหลือน้อยลง

5.3) ระวังมิให้นักเรียนอ่านโดยทำปากขมุบขมิบหรือใช้นิ้วชี้ตามข้อความ

5.4) ให้นักเรียนมีสมุดบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านเร็ว (Speed Reading) รวมทั้งคะแนนทดสอบที่ได้จากความเข้าใจในการอ่านหรืออาจทำเป็นสมุดกราฟเพื่อช่วยให้เห็นความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

เอสคีย์ และเกรบ (Eskey & Grabe, 1988) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1) ขั้นก่อนการสอนอ่าน ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความรู้เดิม โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน ถ้านักเรียนไม่มีความรู้เดิมในเรื่องนั้น ๆ ครูอาจสอนหรือสร้างเสริมความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านเรื่อง กิจกรรมที่ใช้ควรกระตุ้นความสนใจและสร้างจุดมุ่งหมายในการอ่าน

2) ขั้นระหว่างการสอนอ่าน ในขั้นตอนนี้ครูอาจปล่อยให้นักเรียนอ่านโดยอิสระ และให้ความช่วยเหลือถ้านักเรียนต้องการ ครูควรช่วยพัฒนากลวิธีการอ่านให้นักเรียน เช่น การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท การทำนายเนื้อเรื่อง การใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำอ้างอิงและคำที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์เพื่อหาความหมายของบทอ่าน

3) ขั้นหลังการสอนอ่าน เป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยการทำแบบฝึกในรูปแบบต่าง ๆ และวิเคราะห์บทอ่านอย่างลึกซึ้ง โดยการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคิดวิพากษ์วิจารณ์

มัวแมน และแบลนตัน (Moorman & Blanton, 1990) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1) ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading Phase) มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1.1) กระตุ้นและพัฒนาประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะหรือเป็นความรู้เกี่ยวกับกระบวนการอ่านเรื่องนั้น ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของเรื่อง ครูควรสร้างสิ่งที่เชื่อมระหว่างสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วและสิ่งที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ต่อไป ครูอาจเตรียมข้อมูลเพิ่มในกรณีที่นักเรียนขาดความรู้เดิมในเรื่องนั้น ๆ เช่น ภาพยนตร์หรือหนังสืออ่านง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่จะเรียน

1.2) ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างของบทอ่าน นักเรียนจะได้รับประโยชน์ถ้ามีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของบทอ่านเพราะจะทำให้เข้าใจดีขึ้น ครูจึงควรเสริมความรู้ด้านนี้โดยให้นักเรียนทราบว่าบทอ่านนั้นมีโครงสร้างอย่างไร เช่น เป็นโครงสร้างการเล่าเรื่อง การเปรียบเทียบหรือบอกเหตุและผล เป็นต้น

1.3) สอนคำศัพท์สำคัญ ๆ ครูควรเลือกคำศัพท์สำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับความคิดรวบยอดสำคัญในเรื่องนั้นมาสอน จากผลการวิจัยพบว่า ในบทเรียนหนึ่ง ๆ ควรสอนศัพท์ใหม่ประมาณ 3 ถึง 6 คำ ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้นเท่านั้น จึงจะประสบความสำเร็จ การสอนศัพท์จำนวนมากเกินไปอาจทำให้ผู้เรียนสับสนเนื่องจากมีความจำกัดในการเรียนรู้

1.4) ให้นักเรียนมีจุดประสงค์ในการอ่าน จุดประสงค์ในการอ่านนี้อาจมาจากครูหรือนักเรียนสร้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนควบคุมทิศทางในการอ่านได้ดีขึ้นและสามารถประเมินความเข้าใจในการอ่านของตนเองหลังการอ่านอีกด้วย

2) ขั้นการอ่าน (The Reading Phase) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนใช้กระบวนการความรู้ความเข้าใจ (The Cognitive Processes) เพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่าน เช่น คัดเลือกข้อมูลในบทอ่านที่ตรงกับจุดประสงค์ในการอ่านและจับรวบรวมข้อมูลโดยพยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ หรือหาโครงสร้างของบทอ่าน ในขั้นตอนนี้ครูอาจปล่อยให้นักเรียนอ่านอย่างอิสระ

เมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ ครูอาจช่วยในการจัดระบบข้อมูล ช่วยให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อช่วยให้นักเรียนได้อ่านตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

3) ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading Phase) มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

3.1) อภิปรายจุดประสงค์การอ่านที่ตั้งไว้ ครูช่วยให้นักเรียนสามารถประเมินความสามารถในการอ่านของตนเองว่าตรงกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

3.2) ช่วยให้นักเรียนจัดระบบและเรียบเรียงข้อมูลจากบทอ่าน ครูช่วยให้นักเรียนมีระบบในการจัดข้อมูลซึ่งทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลและสามารถบูรณาการข้อมูลใหม่เข้ากับความรู้เดิมอย่างมีความหมาย อาจเป็นในรูปของแผนภูมิ ตาราง หรือแผนผัง

3.3) ช่วยให้นักเรียนสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านหรือไม่ สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้หรือไม่ โดยไม่เน้นที่คะแนนผิดหรือถูก

3.4) ช่วยให้นักเรียนสามารถบูรณาการข้อมูลจากบทอ่านเข้ากับความรู้เดิม โดยตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้จากการอ่านแตกต่างไปจากความรู้เดิมที่มีอยู่ในขั้นก่อนอ่านหรือไม่ และความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้น ๆ เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

วิลเลียมส์ (Williams, 1994) ได้เสนอ ขั้นตอนการสอนอ่าน ไว้ดังนี้

1) ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) มีจุดประสงค์ ดังนี้

1.1) การเร้าความสนใจในหัวเรื่อง

1.2) การชี้ให้เห็นความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

1.3) การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาที่จะใช้ในบทเรียน

2) ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) มีจุดประสงค์ในการช่วยผู้เรียน ดังนี้

2.1) การทำความเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เรียน

2.2) การทำความเข้าใจกับรายละเอียดของเรื่อง

2.3) การทำความเข้าใจกับโครงสร้างของเรื่อง

3) ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) มีจุดประสงค์ ดังนี้

3.1) การถ่ายโอนความคิดในเรื่องที่อ่าน

3.2) การแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนต่อบทอ่าน

สรุปได้ว่ากิจกรรมการสอนอ่านนั้นควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่าน การดำเนินกิจกรรมทำได้ทั้งก่อนอ่าน (Pre-reading) ระหว่างอ่าน (While-reading) และหลังอ่าน (Post-reading) กิจกรรมเป็นการสื่อความหมายหรือการถ่ายโอนความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โดยการพูดสรุป เขียน หรือสื่อความหมายในรูปแบบแผนผัง ตาราง รวมถึง การใช้คำถาม ถูก/ผิด เติมคำ หรือแบบตัวเลือกให้ตอบ ก็จะเป็นการช่วยให้ผู้อ่านสามารถเรียงลำดับเนื้อหา กระตุ้นความรู้เดิมและทำให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นว่ากลวิธีการอ่านนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากเป็นกรอบทางเทคนิคชนิดต่าง ๆ ที่ผู้อ่านสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม และมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความหมายจากบทอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับตนเอง ดังที่ สโนว์ (Snow, 2001) กล่าวว่า วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากแม้แต่ในบรรดาแวดวงของเจ้าของภาษาเองก็ตาม ดังนั้นการสอนอ่านจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์

ทั้งในด้านลักษณะทางภาษาเฉพาะ ลักษณะที่มีอยู่ร่วมกัน การสอนอ่านที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและรู้จักกลวิธีการอ่านที่หลากหลายย่อมเป็นการช่วยผู้เรียนในการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองต่อไป

2.1.8 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการอ่าน การศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ในด้านกระบวนการของความเข้าใจจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะเป็นกุญแจไขไปสู่การอ่านที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ดี เนื่องจากความเข้าใจในการอ่านเป็นเป้าหมายหลักหรือเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการอ่านที่มีความสำคัญและซับซ้อนที่สุด แม้แต่ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านที่ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ ก็ยังไม่สามารถอธิบายถึงองค์ประกอบของความเข้าใจให้ชัดเจนแน่นอนได้ (Miller, 1977) และเนื่องจากกระบวนการความเข้าใจเป็นปฏิบัติการทางความคิดที่เกิดขึ้นในสมองของผู้อ่านในขณะที่เขากำลังอ่าน นักวิจัยไม่มีแนวทางที่จะศึกษากระบวนการของความเข้าใจได้โดยตรง ทำได้เพียงการศึกษาผลผลิตของความเข้าใจ เช่น การสังเกตพฤติกรรมและการตอบคำถามหรือการตรวจสอบจากหลักฐาน เหตุการณ์ที่นักวิจัยและครูสังเกตและรวบรวมไว้ แล้วสรุปอ้างอิงไปถึงการเกิดความเข้าใจเพื่อจะหาวิธีการพัฒนาความเข้าใจเท่านั้น (Herbert, 1971 Cited by Schoeller, 1973) ดังนั้น การพัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจก็จะทำโดยค้นคว้าเรื่องพฤติกรรมความเข้าใจและส่งเสริมให้ผู้อ่านแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น มากกว่าจะเป็นการค้นคว้าอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการในสมอง การศึกษาและพัฒนาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจึงเป็นไปในแง่การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่าน หรือองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ดังมีผู้เสนอไว้ ดังนี้

ทิงเกอร์ และบอนด์ (Tinker & Bond, 1957) กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่าขึ้นอยู่กับความสามารถพื้นฐานหรือองค์ประกอบ ต่อไปนี้

1. ความรู้ด้านความหมายของคำศัพท์
2. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยค
3. ความรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
4. ความรู้ในเรื่องราวทั้งหมดโดยรวม

ริเวอร์ส (Rivers, 1972) เสนอองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่

1. ความรู้ความเข้าใจในความหมายของคำแต่ละคำ
2. ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำสู่ความหมายในระดับประโยค
3. ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เพื่อให้ได้ความหมายในระดับข้อความและเนื้อเรื่องทั้งหมด

เคนเนดี้ (Kennedy, 1981) กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นกระบวนการทางความคิด ซึ่งผู้อ่านเลือกข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือความคิดต่าง ๆ ที่แสดงอยู่ในเนื้อหานั้นแล้วตัดสินว่าความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้เห็นนั้นคืออะไร พร้อมกับเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้อ่านเข้ากับความรู้ใหม่ โดยได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญในความเข้าใจในการอ่านว่า ประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านการเรียงคำ (Verbal Capacity) เป็นความสามารถในการเรียนภาษาที่เป็นสัญลักษณ์ซึ่งเป็นความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่าง ๆ ได้

2. ประสบการณ์ทางการศึกษา (Educational Experience) ประกอบด้วยความคิดความเข้าใจและความรู้ในการนำไปใช้ซึ่งเป็นความรู้ที่ได้จากการสัมผัสสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว การเรียนรู้ที่ได้จากการเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ นั้นจะทำให้พื้นฐานในความเข้าใจของผู้อ่านกว้างขวางขึ้น และเป็นประโยชน์ในการตีความมโนทัศน์ใหม่ ๆ

3. ความสามารถในการรวบรวมสมาธิ (Ability to Concentrate) การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจจำเป็นต้องอาศัยการรวบรวมสมาธิ ถ้าผู้อ่านสามารถรวบรวมสมาธิได้นาน ๆ ในเวลาที่อ่านก็จะทำให้เข้าใจเนื้อความที่อ่านได้ดีขึ้น

4. จุดประสงค์ในการอ่าน (Purpose) เมื่อผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้งก็จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถมุ่งความตั้งใจไปในสิ่งที่อ่านได้ ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น

โคเอดี้ (Coady, อ้างถึงใน Woytok, 1984) ได้ให้ทัศนะว่า การอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. ความสามารถเชิงมโนทัศน์ (Conceptual Abilities) หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาโดยทั่ว ๆ ไปที่จะค้นหามโนทัศน์จากเรื่องที่อ่านได้

2. ความรู้เดิม (Background Knowledge) เป็นพื้นความรู้ของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งผู้อ่านมีอยู่แล้ว ผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้เร็วขึ้นและได้ผลดีขึ้นถ้าผู้อ่านมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่อ่าน การอ่านเรื่องที่ผู้อ่านคุ้นเคยและกิจกรรมที่ผู้อ่านปฏิบัติอยู่ในชีวิตประจำวันจะทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในเรื่องที่อ่านมากขึ้น

3. ยุทธศาสตร์ด้านกระบวนการ (Process Strategies) เป็นองค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่านและเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความเข้าใจ เป็นทักษะทางด้านภาษาทั่ว ๆ ไป อันได้แก่ การหาความหมายของสัญลักษณ์ที่เขียน และการรวมเสียงกับความหมายเข้าด้วยกัน

ฟิน (Finn, 1985) ได้กล่าวสรุปองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านซึ่งเป็นผลมาจากการวิจัยทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ว่าความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับภาษา (Knowledge of the Language) หมายถึง ความรู้ในตัวภาษาที่อ่านทั้งด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Syntax) และด้านความหมาย (Semantic)

2. ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน (Knowledge of the Word) หมายถึง ความรู้ทั่ว ๆ ไปและความรู้เฉพาะที่ปรากฏในบริบทนั้น ๆ

3. ความรู้เดิมของผู้อ่าน (Reader's Schema) หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์เดิมซึ่งทำให้ผู้อ่านแต่ละคนตีความหมายหรือเข้าใจเนื้อหาที่อ่านนั้นแตกต่างกันไปได้

แฮริส และสมิธ (Harris & Smith, 1986) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านว่า ประกอบด้วย

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ พื้นความรู้ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการคิด ความสนใจ แรงจูงใจ ทัศนคติ ความเชื่อ และจุดประสงค์ของการอ่าน

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ลักษณะของเนื้อเรื่องหรือบทอ่านซึ่งจะต้องเป็นที่เข้าใจได้

คาสาเนฟ (Casanave, 1987) กล่าวถึง การอ่านที่ประสบความสำเร็จว่าจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ความสามารถในการถอดรหัสของผู้อ่าน หรือความสามารถในการตีความหมายตัวอักษรที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในงานเขียน

2. ความเหมาะสมของบทอ่าน ซึ่งหมายถึงบทอ่านที่เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้อ่านคุ้นเคย

3. ความสอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างพื้นความรู้ของผู้อ่านกับความรู้ใหม่ในบทอ่าน

4. ความสามารถในการคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาข้อสงสัยของผู้อ่าน

เชลล์ (Shell, 1988) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านที่เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง แบ่งออกเป็นองค์ประกอบภายนอกและภายในตัวผู้อ่าน ดังนี้

1. องค์ประกอบภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่ ขนาดตัวอักษร โครงเรื่อง ความชัดเจนของงานเขียน การเร้าความสนใจ ความน่าสนใจ ความยากง่ายของเรื่อง และหัวเรื่อง เป็นต้น

2. องค์ประกอบภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่ สมรรถวิสัยทางภาษา การเข้าใจความหมายของคำ ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จุดมุ่งหมายในการอ่านและความสนใจหัวเรื่อง

กู๊ดแมน (Goodman, 1987) กล่าวว่า องค์ประกอบการอ่านมี 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) เป็นระยะเริ่มต้นที่ผู้อ่านรู้เพียงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรและความหมายของคำศัพท์ เมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจในภาษาที่ปรากฏในบทอ่านได้มากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Schema) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับบทอ่านและความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

3. ความสมบูรณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดหรือความหมายของคำ (Conceptual or Semantic Completeness) ถ้าบทอ่านนั้นมีเนื้อเรื่องที่ไม่สมบูรณ์จะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ นอกจากผู้อ่านจะมีความรู้พื้นฐานเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) งานเขียนแต่ละชิ้น ผู้เขียนจะนำเสนอความเชื่อและวัฒนธรรมของผู้เขียนรวมอยู่ด้วย หากผู้อ่านมีวัฒนธรรมและประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน ผู้อ่านอาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านงานเขียนนั้น

คามีนุย และซิมมอนส์ (Kamenui & Simmons, 1990) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีดังนี้

1. ผู้อ่าน (Reader) ต้องมีความรู้พื้นฐานในสิ่งที่อ่าน (Background Knowledge) รวมถึงมีความรู้ทางทักษะในการอ่าน (Component Skill Knowledge) และแรงจูงใจ (Motivation)

2. บทอ่าน (Text) อาจมีลักษณะเป็นการควบคุมโดยตรงจากผู้สอน ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกบทอ่านที่มีคุณภาพ ความยาวที่เหมาะสมต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจหรืออาจแต่งขึ้นเองเป็นเรื่องสั้น ๆ ก็ได้

3. ภาระงาน (Task) จะมีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของจุดประสงค์ของบทเรียน และมีกิจกรรมที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจแล้วแสดงการโต้ตอบได้

4. กลยุทธ์ (Strategy) ผู้อ่านสามารถทำบทอ่านให้ง่ายขึ้นและทำความเข้าใจกับบทอ่านและภาระงานที่หลากหลายได้

ไรเดอร์ และ เกรฟส์ (Ryder & Graves, 1994) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม (Schema) คือ กลุ่มของความรู้เดิมที่อยู่ในความทรงจำและถูกนำมาใช้เมื่อพยายามที่จะทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ประสบการณ์เดิมจะเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปเมื่อได้รับข้อมูลใหม่เข้ามา ในขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมเข้าไปประมวลกับข้อมูลใหม่ซึ่งมีความสำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจเนื้อหาของบทอ่าน

2. อภิปัญญา (Metacognition) คือ การตระหนักในการใช้ยุทธศาสตร์ในการอ่านที่จะช่วยในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนคิดเกี่ยวกับการคิดหายุทธศาสตร์ควบคุมการเรียนรู้นั้น ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้อ่านเข้ากับเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่ผู้อ่านยังจะต้องรู้และเลือกใช้ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เหล่านั้นให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและเรื่องที่อ่านขึ้นอยู่กับว่าจะใช้ยุทธศาสตร์ในการอ่านอย่างไรและเมื่อไร

3. กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing) คือ การรวบรวม เลือก จัดระบบเก็บ แก้ไขและเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติขณะที่อ่าน

วิลเลี่ยม (William, 1994) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านมีดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) หมายถึง ความรู้ด้านการสะกดคำและการอ่านออกเสียง

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) หมายถึง ความรู้ด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ภาษา

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) หมายถึง ความเข้าใจในจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (General Knowledge) ได้แก่ วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบันตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ การมีความรู้รอบตัวมากจะทำให้สามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายขึ้น

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reasons for Reading and Reading Styles) เหตุผลและความต้องการในการอ่านของแต่ละคนแตกต่างกันจึงต้องเลือกวิธีการอ่านให้ถูกต้อง

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านซึ่งใช้แนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้เป็นพื้นฐาน ในระยะต่อมาได้มีการศึกษาค้นคว้าและวิจัยในรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตรวจสอบผลของแต่ละองค์ประกอบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ในปัจจุบันเมื่อกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญ ๆ ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน นักการศึกษาจำนวนมากเห็นพ้องกันว่ามีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 4 ด้าน ได้แก่

1. พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกดคำ รูปแบบและความหมายของคำศัพท์หรืออาจเป็นการทราบความหมายโดยใช้บริบทของคำนั้นช่วยในการตีความ โครงสร้างไวยากรณ์ การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกันและเข้าใจสัมพันธภาพระหว่างประโยค

2. พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความรู้รอบตัวและความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้าน ตามที่ปรากฏหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทอ่าน ตลอดจนความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้ที่มีอยู่เพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่าน

3. พื้นความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่านหรือโครงสร้างเนื้อหา (Formal Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่าน ซึ่งมีอยู่หลายประเภท เช่น ประเภทบรรยาย (Descriptive) ประเภทเล่าเรื่อง (Narrative) และประเภทเปรียบเทียบ (Comparison) เป็นต้น

4. จุดมุ่งหมายในการอ่านและยุทธวิธีในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านว่าอ่านไปเพื่ออะไร เพื่อความรู้ ความเพลิดเพลิน หรือความคล่องแคล่ว ตลอดจนการตระหนักในการเลือกใช้ยุทธวิธีการอ่านที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ

5. ทัศนคติหรือแรงจูงใจในการอ่าน (Affective Aspects) ผู้อ่านจะทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดีก็ต่อเมื่อมีความสนใจในเนื้อหา หรือเรื่องราวที่ใกล้ตัวหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้น ๆ

2.1.9 การวัดและการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสอนอ่านในปัจจุบันเน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจต่อเนื้อหาหรือบทอ่านในลักษณะต่าง ๆ กันเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของตน ในส่วนนี้จะได้กล่าวถึงวิธีการประเมินความสามารถด้านการอ่านและกิจกรรมในการประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) กล่าวถึง เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดความสามารถรวมในการรับสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่ ความรู้ในด้านศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจศัพท์และสำนวน

1.2 ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์รวม ได้แก่ ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่านและสามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับได้

2. วิธีการประเมินความสามารถด้านการอ่าน

การประเมินความสามารถในการอ่านเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ซึ่งสามารถทำได้ทั้งในขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน และขั้นหลังอ่าน ซึ่งการประเมินทักษะการอ่านต้องสอดคล้องกับการสอนอ่าน ซึ่งนักการศึกษาได้เสนอวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินทักษะการอ่าน ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) กล่าวถึง การทดสอบทางภาษาว่า การทดสอบทางภาษาสามารถทำได้ 4 วิธี คือ 1) แบบจุลภาค (Discrete-point Test) 2) แบบวัดความเข้าใจ ได้แก่ การฟังและการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension Test) 3) แบบรวม (Global Test) ได้แก่ แบบโคลซ (Cloze) และเขียนตามคำบอก 4) แบบสื่อภาษา (Production Test) ได้แก่ การพูดและการเขียน เนื่องจากการสอนอ่านเน้นความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นหลัก การประเมินทักษะการอ่านจึงต้องสอดคล้องกับการสอน คือ เน้นความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

แวเล็ตต์ (Valette, 1977) ได้เสนอวิธีการประเมินการอ่าน ไว้ดังนี้

1) การอ่านออกเสียง การทดสอบการอ่านออกเสียง สามารถทำได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนสามารถพูดได้แล้ว สามารถออกเสียงได้ดีและเข้าใจถึงความสอดคล้องระหว่างเสียงและสัญลักษณ์จะสามารถอ่านได้แม้จะไม่เข้าใจ

2) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ สามารถทำได้โดยอ่านคำถามเป็นภาษาที่เรียนให้เข้าใจ แต่อาจตอบเป็นภาษาแม่ได้ อ่านเรื่องราวแล้วสามารถบอกได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

3) การทดสอบการรับรู้ข้อมูลทำได้โดยอาจนำเนื้อเรื่องที่อ่านมาจากหนังสือพิมพ์ วารสาร บทความ โฆษณา หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสมแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

4) การอ่านข้อความที่ตัดตอนมาจากหนังสือแล้วให้ตอบคำถาม ส่วนใหญ่จะเป็นแบบเลือกตอบเพื่อทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

เวียร์ (Weir, 1990) ได้เสนอวิธีการประเมินการอ่าน ไว้ดังนี้

1) แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple-choice Items) เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือกที่กำหนดให้ แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบที่ได้รับความนิยมเพราะเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงในการให้คะแนน การตรวจทำได้ง่ายและรวดเร็ว

2) แบบทดสอบแบบตอบสั้น (Short-answer Items) เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้สอบตอบคำถามเป็นคำ ๆ เดียวหรือเติมข้อความในส่วนที่หายไป ผู้ตอบมีอิสระในการเขียนคำตอบเพราะไม่มีการกำหนดคำตอบให้ผู้ตอบ

3) แบบทดสอบแบบโคลซ (Cloze) ในการสร้างข้อสอบแบบโคลซ คำต่าง ๆ ในบทอ่านจะถูกลบออกไป หลังจากเริ่มต้นไปไม่กี่ประโยค อัตราการลบคำนั้นเป็นการลบอย่างเป็นระบบมักใช้ระหว่างทุก ๆ คำที่ 5 ถึงคำที่ 11 ผู้สอบต้องเติมแต่ละช่องว่างด้วยคำที่คิดว่าถูกลบออกไป

4) แบบทดสอบเติมคำในช่องว่างที่ลบออกอย่างเลือกสรร (Selective Delete Gap-Filling) เป็นแบบทดสอบที่มีการลบคำออกจากบทอ่านโดยอาศัยเหตุผล การเลือกสิ่งที่จะลบออกโดยยึดหลักความรู้ทางภาษา ความยากง่ายของบทอ่าน และการใช้ภาษากับบทอ่านที่เฉพาะ

5) แบบทดสอบซี (C-test) เป็นแบบทดสอบที่พัฒนาจากแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเติมคำในช่องว่างที่เลือกลบคำ โดยมีการลบคำทุก ๆ 2 คำในบทอ่านและเพื่อแก้ปัญหาความหลากหลายของคำที่จะเติมจึงมีการลบตัวอักษรครึ่งคำหลังของคำออก

6) แบบทดสอบให้ตัดคำออกแบบโคลซ (Cloze Elide) เป็นเทคนิคที่มีการแทรกคำที่ไม่ถูกต้องเข้ามาในอนุเฉท ผู้สอบต้องพิจาณาว่าตรงไหนที่ถูกแทรกเข้ามาและตัดคำนั้นออกไป

7) แบบทดสอบถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) เป็นการพิจารณาลักษณะของการถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น การทำแผนผัง การเติมแผนภูมิ หรือการให้หมายเลขตามลำดับเหตุการณ์

จากรูปแบบการทดสอบและการประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจแบบต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่าการทดสอบหรือการประเมินทักษะการอ่านนั้นสามารถทำได้หลายวิธีซึ่งผู้สอนจะต้องเลือกสรรวิธีการและเครื่องมือให้ความเหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการวัดและตัวผู้ถูกวัดเอง

3. กิจกรรมในการประเมินความสามารถด้านการอ่าน

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ (2546) ได้เสนอกิจกรรมที่นำมาใช้ในการประเมินผลการอ่าน ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นและกิจกรรมที่เป็นการสนองตอบ ดังนี้

3.1 กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นผู้เข้าสอบให้ใช้ความสามารถทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถที่ได้จากโครงสร้างความรู้ พร้อมกับความสามารถในการสร้างเครือข่ายความหมาย กิจกรรมที่ใช้เป็นตัวกระตุ้นความสามารถด้านการอ่าน มีดังนี้

1) ให้ผู้สอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสม เช่น จากความยาวตั้งแต่ 50 คำ ถึงความยาว 300 ที่เป็นงานเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น บทความ หนังสือพิมพ์

2) ให้ผู้สอบได้อ่านภาพชุดพร้อมกับคำบรรยายภาพหรือภาพเหตุการณ์ พร้อมกับคำบรรยาย

3) ให้ผู้สอบได้อ่านกราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรมที่มีตัวเลขประกอบคำบรรยายหรือคำอธิบายที่เกี่ยวข้อง

4) ให้ผู้สอบได้อ่านแผนที่ที่มีการระบุชื่อสถานที่พร้อมทั้งบทอ่าน

5) ให้ผู้สอบได้อ่านบทอ่านที่เป็นข้อความที่มีความยาวจากงานเขียนประเภทต่าง ๆ อ่านภาพชุดพร้อมคำบรรยายภาพหรือภาพเหตุการณ์พร้อมกับคำบรรยาย อ่านกราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรมที่มีตัวเลขประกอบคำบรรยายที่เกี่ยวข้อง และอ่านแผนที่ที่มีการระบุชื่อสถานที่ พร้อมทั้งบทอ่านดังกล่าวข้างต้น แต่บทอ่านดังกล่าวเป็นบทอ่านที่มีการละข้อความไว้ หรือมีข้อความไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้สอบได้เติมข้อความที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์

3.2 กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบผู้เข้าสอบ ต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถที่ได้จากโครงสร้างความรู้พร้อมกับความสามารถในการสร้างเครือข่ายความหมาย รวมถึงกลวิธีที่เอื้อต่อความสามารถทางภาษาตลอดจนการนำประสบการณ์ พื้นความรู้เดิมมาใช้ร่วมกับความสามารถในการคาดเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่ได้รับ กิจกรรมที่ใช้ในการประเมินความสามารถด้านการอ่านนี้ ผู้สอบอ่านต้องแสดงถึงความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการอ่านเชิงวิพากษ์ ดังนี้

1) ผู้สอบอ่านแบบทดสอบแล้วเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้

2) ผู้สอบอ่านเนื้อเรื่องแล้วเรียงลำดับข้อความใหม่

3) ผู้สอบอ่านเนื้อเรื่องแล้วเลือกคำหรือข้อความมาเติมในแผนภูมิ แผนที่ ไดอะแกรม ตาราง ภาพ หรืออื่น ๆ ให้ถูกต้องเหมาะสมและได้ใจความ

4) ผู้สอบอ่านเนื้อเรื่องแล้วโยงลูกศร ลากเส้นวาดภาพ หรือขีดเส้นใต้

5) ผู้สอบอ่านเนื้อเรื่องแล้วจับคู่ข้อความให้สมบูรณ์

การประเมินเพื่อวัดหรือประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้การสอนอ่านบรรลุเป้าหมายและการประเมินทักษะการอ่านนี้ ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และความเหมาะสมของเนื้อหากับเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการประเมินความสามารถในการอ่าน

2.1.10 ปัญหาในการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

แม้ว่านักการศึกษาหลายท่านจะได้กล่าวถึงการอ่านโดยทั่ว ๆ ไปว่า มีลักษณะที่เหมือนกันในทุกภาษา แต่ในการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ผู้อ่านอาจจะพบปัญหาในการอ่านมากกว่าการอ่านภาษาที่หนึ่งหรือการอ่านภาษาแม่ของตน ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ ดังมีผู้แสดงความคิดเห็นไว้ ดังนี้

โยริโอ (Yorio, 1971) เห็นว่าปัญหาในการอ่านภาษาที่สองมีสาเหตุมากจาก

1. ความรู้ในภาษาที่สองของผู้อ่านไม่เท่ากับความรู้ของเจ้าของภาษา เช่น ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างและการตีความ จึงทำให้ผู้อ่านไม่สามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ในระดับเดียวกับที่เจ้าของภาษาอ่าน

2. ผู้อ่านไม่สามารถทำนายหรือเลือกใช้ตัวชี้แนะ (Clues) ที่จะมาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้ อันเป็นผลมาจากการที่ผู้อ่านมีข้อจำกัดของความรู้ในตัวภาษานั้น และพัฒนาการทางด้านภาษายังไม่สมบูรณ์ จึงทำให้กลไกในกระบวนการอ่านทำงานอย่างไม่เป็นอัตโนมัติ ดังเช่น การอ่านภาษาแม่ของตน

3. ผู้อ่านเลือกตัวชี้แนะผิดหรือไม่แน่ใจในการเลือกตัวชี้แนะ จึงไม่สามารถเชื่อมโยงตัวชี้แนะต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านได้

4. ผู้อ่านไม่สามารถจดจำตัวชี้แนะที่อ่านผ่านมาแล้วได้ เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่านและไม่ได้รับการฝึกฝนมาก่อน

5. มีการแทรกแซงของภาษาแม่ในทุกระดับ ทั้งด้านเสียง ศัพท์ โครงสร้างอยู่ตลอดเวลาในขณะอ่าน ทำให้ผู้อ่านตีความข้อมูลได้ช้าและค่อนข้างยุ่งยากกว่าการอ่านภาษาแม่

จอลลี่ (Jolly, 1987 อ้างถึงใน Anderson, 1989) มีความเห็นว่าการที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาต่างประเทศนั้น ต้องอาศัยการถ่ายโอนของทักษะการอ่านภาษาแม่ ซึ่งสอดคล้องกับที่ กู๊ดแมน (Goodman, 1973) มีความเห็นว่า กระบวนการอ่านมีความเป็นสากลในทุกภาษา ดังนั้น การที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สองจึงเป็นผลมาจากการถ่ายโอนกลวิธีการอ่านจากภาษาที่หนึ่งและในทำนองเดียวกัน ความล้มเหลวในการอ่านภาษาที่สองอาจเป็นตัวชี้ให้เห็นได้เช่นกันว่าผู้อ่านประสบความล้มเหลวในการอ่านภาษาแม่ของตนเองเช่นเดียวกัน

เกรบ (Grabe, 1988) และ ดีไวน์ (Devine, 1988) ได้ให้ทัศนะว่าความสามารถทางภาษา (Language Proficiency) มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผู้ที่อ่านภาษาต่างประเทศจะต้องมีความสามารถทางภาษาพอสมควรก่อนที่จะสามารถอ่านภาษาต่างประเทศนั้นได้อย่างเข้าใจ ความรู้ความสามารถทางภาษาของผู้อ่านจะสามารถช่วยให้คาดคะเนและตัดสินข้อมูลเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้อย่างชัดเจนและช่วยให้การอ่านนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บอย และพีรีกอย (Boyle & Peregoy, 1990) มีความเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านภาษาที่สองนั้น นอกจากจะเป็นเพราะผู้อ่านมีความรู้ความสามารถในภาษาที่สองอยู่ในวงจำกัดแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ พื้นความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่านซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการที่ผู้สอนปูพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้แก่ผู้เรียนก่อนการอ่านและจัดกิจกรรมให้ฝึกใช้โครงสร้างต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในภาษาที่สอง

เวอร์โฮเว่น (Verhoeven, 1990) กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านภาษาที่สองว่ามีสองประการคือ ปัญหาที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ซึ่งเกิดจากความเหมือนหรือความแตกต่างบางประการระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง จึงทำให้มีการแทรกแซงระหว่างภาษา ส่วนอีกประการหนึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากการที่ผู้อ่านภาษาที่สองมีความสามารถในการใช้ภาษาที่สองอยู่ในวงจำกัด จึงทำให้ผู้อ่านไม่สามารถออกเสียงคำ ไม่สามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ ไม่สามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่อ่านในระดับสูงได้ นอกจากนี้แล้วยังอาจเกิดจากทัศนคติของผู้อ่านที่มีต่อภาษานั้น วัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษานั้นและสภาพการยอมรับภาษานั้นในสังคมทั่วไป

ความเห็นของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านข้างต้นสอดคล้องกับที่บาร์เน็ต (Barnett, 1989) ได้สรุปปัญหาของการอ่านภาษาที่สองไว้ ดังนี้

1. ในการอ่านภาษาที่สอง ผู้อ่านยังไม่พัฒนาความสามารถเกี่ยวกับระบบเสียงในภาษานั้นอย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้อ่านจึงไม่สามารถอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมือนกับการอ่านภาษาที่หนึ่งซึ่งเป็นภาษาแม่ของตนเอง

2. การอ่านภาษาที่หนึ่งจะเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็ก ดังนั้นความรู้ในภาษาที่หนึ่งของผู้อ่านจึงพัฒนาไปได้ในระดับหนึ่ง ทั้งในด้านคำศัพท์ เสียง โครงสร้าง ประสบการณ์และการใช้กลวิธีต่าง ๆ ซึ่งจะต่างจากการอ่านภาษาที่สองที่จะเริ่มในวัยที่สูงกว่าและการพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมีน้อย ผู้อ่านจึงประสบปัญหาในการอ่านภาษาที่สองเป็นอย่างมาก

3. ความแตกต่างของวัฒนธรรมในแต่ละภาษาและความไม่คุ้นเคยกับบทอ่านก็เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านประสบความยุ่งยากในการอ่านภาษาที่สอง

นอกจากนี้แล้วนักการศึกษาในปัจจุบันยังให้ความสนใจปัญหาการอ่านภาษาที่สองโดยเน้นประเด็นไปที่สมมติฐานทั้งสองสมมติฐานที่เกี่ยวกับการอ่านคือ Linguistic Threshold Hypothesis ซึ่งมีความเชื่อว่าการที่บุคคลจะอ่านภาษาที่สองได้เขาจะต้องมีความรู้ ความสามารถทางภาษาในระดับหนึ่งก่อนและ Linguistic Interdependence Hypothesis ซึ่งเชื่อว่ามีการถ่ายโอนความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่งไปยังการอ่านภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าสมมติฐานใดมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่สองซึ่งจะนำไปสู่แนวคิดในการจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ไม่มีสมมติฐานใดสะท้อนปัญหาการอ่านภาษาที่สองได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ความรู้เกี่ยวกับภาษาเป็นตัวทำนายความสามารถในการอ่านภาษาที่สองได้ดีกว่าความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง (Bernhart & Kamil, 1995; Lee & Schallert, 1997; Alderson, 2000; Grabe & Stoller, 2002)

ข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาของการอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ตัวแปรที่สำคัญที่สุด คือ ความรู้ ความสามารถในตัวภาษา รองลงมาคือความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่ง ทั้งนี้เพราะมีการถ่ายโอนทักษะและกลวิธีจากการอ่านภาษาที่หนึ่งไปยังภาษาที่สอง นอกจากนี้ก็มีตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความรู้ ประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่าน การแทรกแซงของภาษาแม่ ทัศนคติที่มีต่อภาษาวัฒนธรรมของชนชาติที่ใช้ภาษานั้นและสภาพการยอมรับภาษานั้นในสังคม

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งกระบวนการอ่าน ประเภทของการอ่าน ความสามารถในการอ่าน วิธีการสอนอ่าน

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านและการวัดประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษจนได้แนวคิดสำคัญในการพิจารณาสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามขั้นตอนวิธีการสอนอ่านของนักทฤษฎีต่าง ๆ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่สังเคราะห์ได้เพราะถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายในการอ่าน การกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อเป็นตัวสะท้อนผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่แท้จริงว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือเกิดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมากน้อยเพียงใดเพราะสารสนเทศเหล่านี้จะเป็นรากฐานสำคัญสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

2.2 เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการอ่านซึ่งมีอยู่หลายระดับ การที่ผู้อ่านจะมีความรู้ความสามารถในการอ่านระดับใดก็ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถในหลาย ๆ ด้านของผู้อ่าน โดยระดับของความเข้าใจในการอ่านนั้น แสดงออกและวัดได้จากพฤติกรรมความเข้าใจพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งความเข้าใจมักเสนอโดยอาศัยหลักการหรือการเทียบเคียงกับสาระบบนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงระดับของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

2.2.1 ชวาล แพรัตกุล (2520) ได้จำแนกคำถามที่วัดสมรรถภาพด้านความคิดวิชาการไว้สอดคล้องกับ บลูม (Bloom, 1956) ว่ามี 6 ประเภท ได้แก่ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์และด้านการประเมินค่า ซึ่งในด้านความเข้าใจนั้นจำแนกได้ 3 ระดับ ตามความสามารถของผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย

1. ระดับแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งที่อ่านโดยแปลความหมายของข้อความหรือภาพใด ๆ ตามท้องเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องซึ่งไม่ใช่แปลคำนั้นออกมาตรง ๆ อย่างที่แปลคำศัพท์ในพจนานุกรม แต่จะต้องแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราวนั้นซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น โดยเฉพาะ

2. ระดับตีความ (Interpretation) คือ สามารถตีความหมายของเรื่องที่อ่านได้สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น แล้วนำมากล่าวเป็นอีกแบบหนึ่งหรืออีกนัยหนึ่งได้

3. ระดับขยายความ (Extrapolation) คือ สามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้ ระดับนี้ถือเป็นขั้นสูงสุดของความเข้าใจ

2.2.2 ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2535) กล่าวถึง ระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง ระดับความเข้าใจของผู้อ่านที่เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนเอาไว้ตามตัวอักษรโดยตรง ความเข้าใจระดับนี้เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน เป็นการแปลความหมายตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ระดับความเข้าใจโดยการตีความ (Interpretation) หมายถึง ระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านตีความจากสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน แต่มีความหมายแฝงอยู่ในเนื้อความที่เขียนเอาไว้

3. ระดับความเข้าใจโดยการวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Reading) หมายถึง ระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านอาศัยทักษะความเข้าใจระดับตัวอักษรและระดับความเข้าใจโดยการตีความเป็นพื้นฐาน ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ ความคิดและประสบการณ์เดิมในการวิเคราะห์ตัดสินและประเมินสิ่งที่อ่าน

2.2.3 บลูม (Bloom, 1956) ซึ่งจำแนกจุดมุ่งหมายเป็น 6 ขั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมิน ในขั้นความเข้าใจ บลูมได้กำหนดพฤติกรรมไว้ 3 ระดับ คือ

1. การแปลความ (Translation) หมายถึง ความสามารถในการถอดความ การสื่อความหมายอย่างหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งหรือใช้คำใหม่ในรูปแบบการสื่อสารแบบใหม่ แต่ความหมายยังคงเดิม เช่น การแปลเรื่องนามธรรมให้เป็นรูปธรรมหรือใช้คำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ทำให้ง่ายขึ้น การแปลข้อความที่สื่อสารยาว ๆ ให้ย่นย่อลงหรือเขียนเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการคิด ความสามารถในการแปลมักขึ้นอยู่กับความรู้ในเรื่องนั้น ๆ หรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้แปล

2. การตีความ (Interpretation) การสื่อสารเป็นเพียงลักษณะภายนอกหรือเป็นตัวแทนของความคิดซึ่งอาจต้องมีการเรียบเรียงลักษณะภายนอกเพื่อให้เข้ากันได้กับผู้รับสาร การตีความจึงเป็นการคิดถึงสาระสำคัญของการคิด ความสัมพันธ์ระหว่างกัน และความเกี่ยวข้องกับข้อสรุปที่ได้อ้างอิงหรืออธิบายไว้ในสารที่ส่งมา พฤติกรรมการตีความที่บุคคลกระทำ เช่น การวินิจฉัยอ้างอิงการลงความเห็นหรือลงข้อสรุป การย่อใจความ ผู้ตีความจะต้องแปลส่วนต่าง ๆ ของสารก่อนแล้วจึงคิดให้กว้างหรือลึกลงไปโดยอาจมีการจัดเรียบเรียงสิ่งเหล่านั้นในใจใหม่และเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์และความคิดของตัวเอง ผู้ตีความจะต้องรู้จักสาระสำคัญและสามารถแยกออกจากสิ่งที่ไม่สำคัญ

3. การสรุปอ้างอิงหรือการขยายความ (Extrapolation) เป็นการประมาณหรือทำนายโดยอาศัยความเข้าใจแนวโน้ม ความโน้มเอียงหรือเงื่อนไขที่อธิบายไว้ในการสื่อสารนั้น รวมถึงการสรุปอ้างอิงโดยเกี่ยวข้องพาดพิงถึงการแสดงนัยผลที่จะเกิดขึ้นตามมาที่เข้ากันได้กับเงื่อนไขที่อธิบายไว้ในการสื่อสารนั้นด้วย

2.2.4 แบเร็ตต์ (Barrett Cited by Clymer, 1968) ได้พัฒนาสารบบจำแนก (Taxonomy) ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยดัดแปลงปรับปรุงจากของบลูม (Bloom, 1959) และกูสแซค (Guszak, 1966) โดยได้จำแนกการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะสำคัญ 5 ประเภท (Categories) หรือ 5 ระดับ (Levels) โดยจัดเรียงจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ระดับนี้มุ่งเน้นการอ่านให้ได้ความคิดและสารสนเทศซึ่งปรากฏอยู่อย่างชัดเจนในข้อความ

1.1 การเข้าใจ (Recognition) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วนักเรียนสามารถจำเรื่องที่อ่านได้ สามารถเปิดหนังสือค้นหาคำตอบได้ สิ่งที่นักเรียนควรจำได้ มีดังนี้

1) รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of Details) นักเรียนสามารถบอกชื่อตัวละคร สถานที่ เวลาที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องได้

2) ใจความสำคัญ (Recognition of Main Ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องอยู่ส่วนใดของเรื่องและบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร

3) การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a Sequence) นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนหลังได้

4) การเปรียบเทียบ (Recognition of Comparison) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่างของตัวละคร เวลา สถานที่และนำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ของตัวเองได้

5) ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of Cause and Effect Relationship) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าถ้าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น มีผลอะไรตามมาบ้าง

6) ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of Character Traits) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของประโยคที่ทำให้เราทราบว่าตัวละครในเรื่องเป็นคนอย่างไร

1.2 การระลึกได้ (Recall) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วครูตั้งคำถามถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยนักเรียนไม่เปิดหนังสือตอบ ซึ่งคำถามที่ควรจะถาม มีดังนี้

1) รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of Details)

2) ใจความสำคัญ (Recognition of Main Ideas)

3) การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a Sequence)

4) การเปรียบเทียบ (Recognition of Comparison)

5) ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of Cause and Effect Relationships)

6) ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of Character Traits)

2. ความเข้าใจระดับจัดเรียบเรียงความ (Reorganizing Comprehension) ระดับนี้มุ่งเน้นให้ผู้อ่านวิเคราะห์ สังเคราะห์และรวบรวมความคิดหรือสารสนเทศที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเนื้อความ การสร้างความคิดใหม่โดยอาจใช้ประโยคของผู้แต่งโดยตรงหรืออาจถอดสารหรือแปลความจากประโยคของผู้แต่งโดยใช้ประโยคใหม่แต่ความหมายคงเดิม

2.1 การแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ (Classifying) นักเรียนสามารถแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตามลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนี้

1) จัดแยกประเภทสิ่งของของแต่ละสถานที่ได้ เช่น ในห้องครัว ห้องอาหาร ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องน้ำ

2) จัดแยกประเภทของสัตว์ได้ตามสถานที่อยู่อาศัย เช่น บนบก ในน้ำ อากาศ

3) จัดแยกประเภทของสัตว์ตามลักษณะรูปร่าง เช่น สัตว์ 4 ขา 2 ขา ไม่มีขา

4) จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะได้ เช่น อ้วน ผอม สูง ต่ำ ดำ ขาว

5) จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะอารมณ์ได้ เช่น เสียใจ ดีใจ หิว โกรธ

6) จัดแยกประเภทตามชนิดของคำได้ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์

7) จัดแยกประเภทตามชนิดของสิ่งของได้ เช่น หมวดผัก ผลไม้ สัตว์ สิ่งของ สีรูปร่าง ขนาด

2.2 การเขียนเค้าโครง (Outlining) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดจากการอ่านโดยย่อสรุปความ สามารถใช้ประโยคหรือวลีโดยตรงในเรื่องที่อ่านหรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น สรุปความจากบทสนทนาว่าผู้พูดพูดกันเกี่ยวกับเรื่องอะไร

2.3 การย่อใจความ (Summarizing) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านทั้งหมดโดยใช้วลีหรือประโยคจากเรื่องที่อ่านหรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น ย่อใจความของเรื่องที่อ่านว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

2.4 การสังเคราะห์ (Synthesizing) นักเรียนสามารถรวบรวมความคิดหรือข้อความที่ชัดเจนจากการอ่านจากเรื่องหลายเรื่องแล้วนำมาเขียนโดยใช้ความเข้าใจของตัวเองแต่งประโยคเอง

3. ความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิงหรือลงความเห็น (Inferential Comprehension) ผู้อ่านจะสรุปอ้างอิงลงความเห็นได้เมื่อใช้ความคิดและสารสนเทศที่ปรากฏในเนื้อความ ใช้สัญชาตญาณและประสบการณ์ของเขาเป็นพื้นฐานในการนึกคิด จินตนาการและตั้งสมมติฐาน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วความเข้าใจระดับนี้ต้องการความคิดและการจินตนาการที่กว้างไกลออกไปจากข้อความที่ปรากฏ

3.1 รายละเอียดของเรื่อง (Inferring Supporting Details) สามารถบอกได้ว่าความคิดซึ่งมิได้กล่าวไว้ในข้อความที่อ่านคืออะไร

3.2 ใจความสำคัญของเรื่อง (Inferring Main Ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคติ เนื้อหา ใจความสำคัญโดยที่ข้อความเหล่านั้นไม่ได้กล่าวถึงโดยตรงจากเรื่องที่อ่านและสามารถตั้งชื่อเรื่องที่อ่านได้

3.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Inferring Sequence) นักเรียนสามารถคิดถึงเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่าง 2 เหตุการณ์ที่ได้เล่าไว้ในเรื่องหรือสามารถจะลงความเห็นได้ว่าเรื่องควรจะดำเนินต่อไปอย่างไร

3.4 การเปรียบเทียบ (Inferring Comparisons) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบตัวละครในเรื่อง สถานที่และเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น

3.5 ความสัมพันธ์ของเหตุผล (Inferring Cause and Effect Relationship) นักเรียนสามารถบอกถึงเหตุผลของตัวละคร เหตุผลที่มีต่อเวลาและสถานที่จะทำให้เกิดเรื่องราว เหตุผลของผู้แต่งในการใช้คำพูด การกระทำต่าง ๆ ของตัวละคร

3.6 บุคลิกลักษณะของตัวละคร (Inferring Character Traits) นักเรียนสามารถบอกนิสัยของตัวละครจากการกระทำหรือคำพูดที่ปรากฏให้เห็นจากเรื่องที่อ่าน

3.7 การทำนายเรื่อง (Predicting Outcomes) นักเรียนสามารถบอกผลที่จะตามมาได้

3.8 การตีความภาษา (Interpreting Figurative Language) นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคได้แม้ว่าประโยคนั้นจะไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น การอุปมา การเยาะเย้ย

4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluative Comprehension) คือ ระดับของการตัดสินใจเชิงประเมินค่าโดยเปรียบเทียบความคิดที่เสนอในเรื่องราวที่อ่านกับเกณฑ์ภายนอกซึ่งได้จากผู้เชี่ยวชาญหรืองานเขียนอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ภายในซึ่งได้จากประสบการณ์ ความรู้ ค่านิยมของผู้อ่านเอง สิ่งสำคัญของการประเมินค่า คือ จะต้องมีการตัดสินและเน้นคุณภาพในแง่ของความถูกต้อง การยอมรับได้หรือความน่าจะเป็นของเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้น

4.1 ตัดสินได้ว่าเป็นความจริงหรือจินตนาการ (Judgments of Reality or Fantasy) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (Fact) หรือจินตนาการ (Fantasy)

4.2 ตัดสินได้ว่าเป็นความจริงหรือความคิดเห็น (Judgments of Fact or Opinion) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (Fact) หรือจินตนาการ (Fantasy)

4.3 ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลน่าเชื่อถือเพียงพอ (Judgments of Adequacy and Validity) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านน่าเชื่อถือหรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ ที่เคยได้อ่านมาในเรื่องเดียวกันนี้ ข้อมูลที่ได้อ่านนั้นสอดคล้องกับความรู้ที่มีปรากฏอยู่ หรือไม่มีความสมบูรณ์ในเนื้อหาหรือไม่

4.4 ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีความเหมาะสม (Judgments of Appropriateness) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของเรื่องบรรยายถึงตัวละครของเรื่องได้ดีที่สุด ผู้อ่านจะต้องสามารถตัดสินเนื้อหาในส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน

4.5 ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่า ความพึงพอใจและการยอมรับ (Judgments of Worth, Desirability and Acceptability) นักเรียนสามารถตัดสินการกระทำของตัวละครว่าถูกหรือผิด ดี เลว ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณธรรมและค่านิยมของคนอ่าน

5. ความเข้าในระดับซาบซึ้ง (Appreciative Comprehension) ความเข้าใจระดับนี้รวมเอามิติความเข้าใจที่กล่าวมาทั้งหมดไว้ด้วยกันเพราะเกี่ยวข้องกับผลกระทบทางจิตวิทยาและความงามของเนื้อหาต่อผู้อ่าน ผู้อ่านจะมีความรู้สึกทางอารมณ์และความงามต่องานเขียนนั้น ๆ และจะมีปฏิกิริยาต่อคุณค่าทางจิตวิทยาและความงามของงานนั้น ความซาบซึ้งรวมถึงความรู้ และการแสดงออกทางด้านอารมณ์ต่อเทคนิคการเขียน ท่วงทำนอง รูปแบบหรือโครงสร้าง

5.1 มีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง (Emotional Response to the Content) นักเรียนสามารถเขียนแสดงความรู้สึกว่าเรื่องที่อ่านเป็นอย่างไร เช่น น่าสนใจ น่าตื่นเต้น น่าเบื่อหน่าย น่ากลัว สนุกสนาน เพลิดเพลิน

5.2 มีอารมณ์คล้อยตามตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่อง (Identification with Characters or Incidents) นักเรียนสามารถมีอารมณ์คล้อยตามตัวละคร เช่น สนุกสนาน สงสาร เห็นใจ เสียใจ เศร้าใจ ต้องการให้ความช่วยเหลือ

5.3 มีปฏิกิริยาต่อการใช้ภาษาของผู้เขียน (Reactions to the Author's Use of Language) นักเรียนสามารถอธิบายความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อความโดยที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้ได้

5.4 การสร้างภาพพจน์ (Imagery) นักเรียนสามารถอธิบายถึงความรู้สึกของตนเองจากการอ่านข้อความที่ผู้เขียนได้ใช้ความสามารถในการเขียนทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ราวกับได้รู้สึก ได้สัมผัส ได้ยิน ได้กลิ่นด้วยตนเอง

2.2.5 แวเล็ตต์ และดิซิค (Valette & Disick, 1972) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 5 ระดับ โดยคำนึงถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้อ่านเป็นพื้นฐาน มีดังนี้

1. ระดับทักษะทางกลไก (Mechanical Skills) คือ ผู้อ่านสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกดในภาษาต่างประเทศ สามารถบอกความเหมือนและความแตกต่างได้ ในขั้นนี้ไม่จำเป็นต้องเข้าใจสิ่งที่เห็น

2. ระดับความรู้ (Knowledge) คือ ผู้อ่านสามารถอ่านประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคยได้อย่างเข้าใจความหมาย สามารถบอกได้ว่าคำใดหรือข้อความใดสอดคล้องกับรูปภาพที่เห็น การอ่านในขั้นนี้มักเป็นการอ่านทีละประโยค

3. ระดับการถ่ายโอน (Transfer) คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความใหม่ที่มีคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว

4. ระดับการสื่อสาร (Communication) คือ ผู้อ่านสามารถอ่านข้อความที่มีศัพท์และโครงสร้างใหม่ ๆ หรือคำที่มีรากศัพท์เกี่ยวกับคำที่ผู้อ่านเคยอ่านมาแล้วได้เข้าใจ ถึงแม้จะไม่เข้าใจทุกคำแต่ก็สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายแฝงเข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น ทัศนคติและระดับภาษาที่ผู้เขียนใช้

2.2.6 เฟอร์กูสัน (Ferguson, 1973) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ 3 ระดับคือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความสามารถในการระบุความหมายซึ่งแสดงไว้โดยตรง ด้วยถ้อยคำ ความคิดหรือประโยคต่าง ๆ ในข้อความที่อ่าน

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension) เป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายที่ไม่ได้แสดงไว้โดยตรง ผู้อ่านต้องอาศัยการอ่านอย่างรอบคอบ การประมวลเรื่องราวต่าง ๆ แล้วนำมาสรุป ต้องอาศัยการพิจารณาถึงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น การคาดคะเนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น การเปรียบเทียบ ตลอดจนการมองเห็นความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ

3. การประเมินตัดสินอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Evaluation) เป็นความสามารถในการพิจารณาตัดสินในเรื่องของคุณภาพ คุณค่า ความถูกต้องและความเป็นจริงของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านต้องประเมินได้ว่าผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ในการเขียนอย่างไรและมีเหตุผลอย่างไร เช่น ผู้เขียนเขียนเพื่อความบันเทิงหรือให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เป็นต้น

2.2.7 สมิธ (Smith, 1973) ได้จัดระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ซึ่งเป็นระดับความเข้าใจเบื้องต้นซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง

2. ระดับความเข้าใจในขั้นตีความ (Interpretation) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ละเอียดและลึกซึ้งกว่าในระดับแรก สามารถขยายความและทำนายถึงสิ่งที่จะเกิดตามมาได้

3. ระดับความเข้าใจในขั้นวิจารณ์หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) ความเข้าใจระดับนี้ หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถใช้ความคิดของตนเอง วิเคราะห์ ตัดสินและประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับเบื้องต้นและในระดับขั้นตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

2.2.8 เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister, 1974) ได้แบ่งระดับความเข้าใจออกเป็น 8 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับที่อ่าน และสามารถจำในสิ่งที่เขียนไว้ได้ เช่น จำเรื่องราวที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง คำสั่งและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องเป็นต้น

2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านนำข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งเป็นภาษาหนึ่ง การให้คำจำกัดความ การนำใจความไปแปลเป็นรูปแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนมิได้เขียนไว้โดยตรง เช่น หาเหตุผลเมื่อกำหนดผลมาให้หรือให้เหตุผลมาแล้วสามารถหาผลได้ การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่องเป็นต้น

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจหลักการและนำมาประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนย่อยที่ประกอบเข้ากันเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การวิเคราะห์คำ การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ

6. ระดับการประพันธ์ เป็นการทราบถึงความไม่สมเหตุสมผลของเรื่องที่เขียนตลอดจนการลงความเห็นในเรื่องที่อ่านได้

7. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำเอาความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านมารวบรวมและจัดเรียงใหม่

8. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการกำหนดเกณฑ์และตัดสินเรื่องที่อ่านโดยอาศัยจากประสบการณ์เดิมของตนเอง

2.2.9 แฮริส และซิเป (Harris & Sipay, 1976) ได้แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร เป็นความเข้าใจในระดับต้นที่อ่านตามที่ผู้เขียนเขียนไว้ เป็นเรื่องความเข้าใจในรายละเอียด (Details) ใจความสำคัญ (Main Ideas) ลำดับเรื่อง (Sequences) การเปรียบเทียบ (Comparisons) เหตุและผล (Cause and Effect) และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครของเรื่อง (Character Traits)

2. ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวกับเรื่อง สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเหตุการณ์อื่น ๆ ได้

3. ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร และเจตคติของเรื่องเป็นอย่างไร

4. ระดับความเข้าใจที่ทำให้เกิดทัศนคติ เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิด

2.2.10 มิลเลอร์ (Miller, 1977) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ 4 ระดับ โดยเรียงระดับจากระดับต่ำสุดไปหาสูงสุด ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง (Literal of Factual Comprehension) ประกอบด้วยความสามารถในการตอบคำถามซึ่งถามตรง ๆ ตามเรื่องราวที่อ่าน สามารถค้นพบในความสำคัญและรายละเอียดต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในเนื้อเรื่อง ซึ่งอาจเทียบได้กับสาระบบจำแนกวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของ บลูม ในขั้นความรู้และขั้นแปลความ

2. ความเข้าใจระดับตีความหรือสรุปอ้างอิงลงความเห็น (Interpretative or Inferential Comprehension) การตีความเป็นการคิดแสดงออกโดยการตีความสิ่งที่อ่าน การสรุปอ้างอิง ขยาย และทำนายสิ่งที่จะเกิดตามมาซึ่งเทียบได้กับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาขั้นตีความหรือขั้นขยายความ

3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension) ความเข้าใจระดับนี้ ผู้เชี่ยวชาญบางคนเสนอว่าเป็นความเข้าใจระดับชั้นที่สูงขึ้นอีกระดับหนึ่งในกระบวนการอ่าน แต่ผู้เชี่ยวชาญบางคนจัดไว้ในระดับสูงของระดับขั้นตีความ (ระดับที่ 2) ซึ่งจะแยกดูความแตกต่างได้ยากระหว่างระดับตีความและระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ในบางกรณีความเข้าใจในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์จะรวมถึงการประเมินหรือการตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์เฉพาะที่ผู้อ่านกำหนดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ความเข้าใจในการอ่านขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ มีความเกี่ยวข้องใกล้เคียงกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) และเทียบได้กับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาในระดับประเมินผล

4. ความเข้าใจระดับสร้างสรรค์ (Creative Comprehension) ถือเป็นความเข้าใจระดับสูงสุดของกระบวนการอ่านซึ่งอาจเรียกได้หลายชื่อ ได้แก่ ความเข้าใจระดับประยุกต์ใช้ (Applied) ความเข้าใจระดับบูรณาการ (Integrative) หรือความเข้าใจระดับซึมซับ (Assimilative) การอ่านอย่างสร้างสรรค์เป็นการอ่านที่สามารถนำสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตตัวเองได้ การอ่านระดับนี้เทียบได้กับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาในระดับการนำไปใช้หรือการสังเคราะห์

2.2.11 ดัลล์แมน และคนอื่น ๆ (Dallman & et al., 1978) ได้จำแนกความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง (Factual Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจสารสนเทศที่กล่าวไว้ตรง ๆ ในเรื่องที่อ่าน ทักษะย่อยในขั้นนี้ ได้แก่ การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด และการอ่านเพื่อทำตามคำแนะนำ

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ในเนื้อเรื่อง แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ทักษะย่อยในขั้นนี้ ได้แก่ การย่อความและเรียบเรียง การหาข้อสรุป การทำนายผลที่จะเกิด

3. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluative Comprehension) หมายถึง การประเมินพิจารณาโดยใช้เหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวในการตั้งเกณฑ์ตัดสิน

2.2.12 เซียฟอส และรีดเดนซ์ (Searfoss & Readence, 1984) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Statements) เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้โดยตรงตามอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretative Statements) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าในระดับแรก ผู้อ่านต้องใช้การตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่อง

3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied Statements) ได้แก่ การอ่านที่ผู้อ่านได้นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่านและนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

2.2.13 เรเกอร์ และเรเกอร์ (Raygor & Raygor, 1985) แบ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวนและความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจความสันพันธ์ของเนื้อความในบทอ่าน สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงกับประสบการณ์ส่วนตัว เข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลและสามารถตีความข้อความทั่ว ๆ ไปได้

3. ความเข้าใจระดับการประยุกต์ใช้ (Applied Comprehension) คือ ความสามารถในการประเมินแนวคิดของผู้เขียน และสามารถนำแนวคิดนั้นไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมของตนเองและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

2.2.14 กันเดอร์สัน (Gunderson, 1991) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถตอบคำถามเฉพาะเนื้อความที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาเท่านั้น

2. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inferential Comprehension) หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความคิดและจุดประสงค์ของผู้เขียนได้

3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์หรือประเมินผล (Critical/Evaluative Comprehension) หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์และประเมินเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านว่าเป็นการนำเสนอข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นและสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้สถานการณ์อื่น ๆ ได้

2.2.15 คอสต้า (Costa, 1991 อ้างถึงใน Ryder & Gravens, 1994) ได้แบ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับรวบรวมและระลึกข้อมูล (Gathering and Recalling Information) คือความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาที่ปรากฏอย่างชัดเจนในบทอ่าน

2. ความเข้าใจระดับการตีความข้อมูลที่รวบรวม (Making Sense of Gathered Information) คือ ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่าง ๆ ที่เสนอในบทอ่าน

3. ความเข้าใจระดับการประยุกต์และประเมินการกระทำในสถานการณ์ใหม่ (Applying and Evaluating Action in Novel Situations) คือ ความสามารถในการใช้ข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ในการทำนาย วางแผน ตั้งสมมติฐานและประเมินสถานการณ์ซึ่งจะต้องใช้ความคิดระดับสูง

2.2.16 เฮอร์เบอร์ และ เฮอร์เบอร์ (Herber & Herber, 1993) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง การอ่านในบรรทัด (Reading on the Lines) มีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอจากบทอ่านเพราะบทอ่านนั้นมีข้อมูลเฉพาะอยู่

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension) หมายถึง การอ่านระหว่างบรรทัด (Reading Between the Lines) จุดมุ่งหมายของความเข้าใจระดับตีความนี้เพื่อลงความเห็นอย่างมีเหตุผล จากข้อมูลที่นำเสนอในบทอ่าน ในระดับตัวอักษรผู้อ่านจะพยายามหาสิ่งที่คิดว่าผู้เขียนกล่าว แต่ในระดับตีความผู้อ่านต้องพยายามหาความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนกล่าว ในระดับตามตัวอักษรผู้อ่านระบุข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอ ในระดับตีความผู้อ่านต้องสร้างความคิดโดยรวมตามสิ่งที่ผู้อ่านระบุโดยนัย

3. ความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension) หมายถึง การอ่านนอกเหนือระดับบรรทัด (Reading Beyond the Lines) จุดมุ่งหมายของความเข้าใจระดับนี้เพื่อเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมเข้ากับใจความที่ได้จากบทอ่าน ในระดับตามตัวอักษรผู้อ่านระบุข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอ ในระดับตีความผู้อ่านหาแนวคิดจากสิ่งที่ผู้เขียนระบุโดยรวม ในส่วนระดับประยุกต์ผู้อ่านหาข้อสรุปออกมาจากการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดของตนกับของผู้เขียน

2.2.17 นัททอล (Nuttal, 1996) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ 5 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ระบุชัดเจนในบทอ่าน

2. ความเข้าใจระดับการตีความซ้ำ (Reorganizing or Reinterpretation) คือ ความสามารถในการตีความข้อมูลที่อยู่ในบทอ่านซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ข้อมูลจากส่วนต่าง ๆ ของบทอ่านรวมกัน มิใช่เพียงจากประโยคใดประโยคหนึ่ง

3. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inference) คือ ความสามารถในการระบุสิ่งที่ไม่ได้กล่าวถึงไว้โดยตรงในบทอ่านซึ่งจะคล้ายกับประเภทที่สอง แต่มีความซับซ้อนมากกว่า

4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation) คือ ความสามารถในการตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไรและทำได้ดีเพียงใด

5. ความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Personal Response) คือ ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างความเข้าใจบทอ่านกับความคิดเห็นของผู้อ่าน

2.2.18 รูดเดล (Ruddell, 1997) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Statements) เป็นการอ่านที่มีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretative Statements) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องตีความหมายแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง

3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied Statements) เป็นการอ่านที่นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่านเพื่อสรุปว่าจะนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร

2.2.19 แมนโซ และ เอสเต (Manzo & Estes, 2001) ได้นำเสนอเครื่องมือที่ช่วยในการประเมินความสามารถในการอ่านที่เรียกว่า ITI (An Informal Textbook Inventory) ซึ่งในส่วนที่เป็นการวัดความเข้าใจในการอ่านได้แบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับพื้นฐาน (Basic Comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจแนวคิดหลัก รายละเอียดสนับสนุน คำศัพท์ในบริบทและความเข้าใจเกี่ยวกับกราฟ ตาราง หรือรูปภาพที่ใช้ในบทอ่าน

2. ความเข้าใจระดับการประยุกต์ใช้ (Applied Comprehension) คือ ความสามารถในการสรุปสิ่งที่อ่านและคิดวิเคราะห์เพื่อประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์ ค่านิยมและความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่

จากการวิเคราะห์ทฤษฎีหรือแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดังกล่าวข้างต้นทั้ง ชวาล แพรัตกุล (2520) ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2525) บลูม (Bloom,1959) บาร์เร็ตต์ (Barrett, 1968) วาเล็ตต์ และ ดิสิค (Valette & Disick, 1972) สมิธ (Smith, 1973) เฟอร์กูสัน (Ferguson, 1973) เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister, 1974) แฮริส และ ซิเปย์ (Harris & Sipay, 1976) มิลเลอร์ (Miller, 1977) ดัลแมน (Dallman, 1978) เซียฟอร์ส และ รีดเดนซ์ (Searfoss & Readence, 1984) เรเกอร์ และ เรเกอร์ (Raygor & Raygor, 1985) กันเดอร์สัน (Gunderson, 1991) คอสต้า (Costa, 1991) เฮฮร์เบอร์ (Herber, 1993) นัททอล (Nuttal, 1996) รูดเดล (Ruddell, 1997) และแมนโซ และเอสเต (Manzo & Estes, 2001) ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา และวิเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อจะได้มองเห็นโครงสร้างขององค์ประกอบได้ชัดเจนขึ้นว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้นมีองค์ประกอบใดบ้างและแต่ละองค์ประกอบมีตัวบ่งชี้ใดบ้างซึ่งจากการสังเคราะห์แนวคิดดังกล่าวเบื้องต้นสามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี 3 องค์ประกอบซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แสดงดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ที่	นักการศึกษา	ตัวอักษร	ตีความ	วิเคราะห์วิจารณ์	ขยายความ	ประยุกต์ใช้	อ้างอิง	เรียบเรียงความ	สร้างสรรค์	สังเคราะห์	ประพันธ์
1.	บลูม (1959)	✓	✓		✓						
2.	เรเกอร์ และเรเกอร์ (1985)	✓	✓			✓					
3.	คอสต้า (1991)	✓	✓	✓							
4.	นัททอล (1996)	✓	✓	✓			✓				
5.	แมนโซ และเอสเต (2001)	✓		✓							
6.	แบเร็ท (1968)	✓	✓	✓			✓	✓			
7.	มิลเลอร์ (1977)	✓	✓	✓					✓		
8.	ดัลล์แมน (1978)	✓	✓	✓							
9.	เบอร์มิสเตอร์ (1974)	✓	✓	✓						✓	✓
10.	แฮริสและซิเป (1976)	✓	✓	✓		✓					
11.	รูดเดล (1997)	✓	✓			✓					
12.	สมิธ (1973)	✓	✓	✓							
13.	เซียฟอส และรีเดนซ์ (1984)	✓	✓			✓					
14.	แวเล็ตต์ และดิซิค (1972)	✓	✓	✓			✓				
15.	ชวาล แพรัตกุล (2520)	✓	✓	✓	✓						
16.	ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญ (2525)	✓	✓	✓							
17.	เฟอร์กูสัน (1973)	✓	✓	✓							
18.	กันเดอร์สัน (1991)	✓		✓			✓				
19.	เฮฮร์เบอร์ (1993)	✓	✓			✓					
	สรุป	**19**	**17**	**14**	**2**	**6**	**4**	**1**	**1**	**1**	**1**

จากตารางที่ 2.1 พบว่า นักการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี 3 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ทั้งนักการศึกษาของไทยและต่างประเทศจึงมีความเชื่อว่าการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้นจำเป็นต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จากข้อสรุปดังกล่าว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการออกแบบ

การจัดการเรียนรู้ ทั้งการกำหนดจุดประสงค์การอ่าน เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับระดับความสามารถในการอ่านทั้ง 3 ระดับ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาหรือรายละเอียดที่กล่าวไว้ตรง ๆ หรือปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่าน ประกอบด้วยความสามารถในการ 1) บอกความหมายของคำศัพท์ 2) หาใจความสำคัญ 3) ระบุรายละเอียดสำคัญ 4) ระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนาม 5) เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง 6) บอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล และ 7) ปฏิบัติตามคำชี้แจง

2. ความเข้าใจระดับตีความ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยต้องอาศัยข้อมูลจากส่วนย่อย ๆ มาสัมพันธ์กันและเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมจนสามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ หรือเป็นความสามารถในการค้นหาความหมายแฝงที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้ชัดเจนในเนื้อเรื่อง ประกอบด้วยความสามารถในการ 1) เขียนโครงร่างของเรื่อง 2) คาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น 3) สรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็น 4) บอกความหมายของสำนวนภาษา 5) อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผล 6) ระบุใจความสำคัญของเรื่อง 7) โยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่อง 8) เขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่าน และ 9) บอกบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่อง

3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งผู้อ่านตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์ของตนเองหรือประเมินในสิ่งที่อ่านได้ทั้งด้านคุณค่าและความถูกต้อง ประกอบด้วยความสามารถในการ 1) เชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์เดิม 2) บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน 3) บอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ 4) แยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง 5) สะท้อนอารมณ์ของผู้เขียน 6) ระบุความหมายของแนวคิดในเรื่อง และ 7) เชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านได้

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้นำผลการสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบโครงสร้างองค์ประกอบอันจะนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อกำหนดรายละเอียดลงในองค์ประกอบของรูปแบบการสอนในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนและการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลต่อไป

2.3 เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ในการพัฒนารูปแบบการสอน

2.3.1 ทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของไวกอตสกี (Vygotsky's Theory)

ไวกอตสกี (Vygotsky) เป็นนักจิตวิทยาชาวรัสเซียที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญา โดยกล่าวว่า การเรียนรู้ การพัฒนาสติปัญญาและทัศนคติของนักเรียนจะเกิดขึ้นเมื่อมีปฏิสัมพันธ์หรือทำงานร่วมกันกับผู้อื่น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นในสภาวะที่เด็กเผชิญกับปัญหาที่ท้าทายแต่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้โดยลำพัง เมื่อได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่หรือจากการทำงานร่วมกันกับเพื่อนที่มีประสบการณ์มากกว่า เด็กจะสามารถแก้ปัญหานั้นได้และเกิดการเรียนรู้ขึ้น

การใช้ความช่วยเหลือชี้แนะแก่เด็กซึ่งอยู่ในลักษณะของ “Assisted Learning” หรือ “Scaffolding” เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะสามารถช่วยพัฒนาเด็กให้ไปถึงระดับที่อยู่ในศักยภาพของเด็กได้ (ทิศนา แขมมณี, 2550)

ครูมีหน้าที่จัดเตรียมสภาพแวดล้อมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ให้คำแนะนำให้นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันกับผู้อื่น โดยเฉพาะกับผู้ที่มีความสามารถมากกว่า คอยกระตุ้นให้นักเรียนใช้วิธีการต่าง ๆ ในการจัดระบบความคิดของนักเรียนเองและให้โอกาสนักเรียนแสดงออกตามวิธีการต่าง ๆ ของนักเรียนเอง

ผลการศึกษาทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองของไวกอตสกี (Vygotsky) สรุปได้ว่า การเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้น เมื่อนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ครูมีหน้าที่ชี้แนะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางสติปัญญา สิ่งแวดล้อมทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ดังนั้นแนวการจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการได้โดยผู้เรียนต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับข้อมูลสื่อที่เป็นจริง

2.3.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์

เพียเจต์ เชื่อว่าพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์เป็นพัฒนาการที่เกิดขึ้นเป็นลำดับ 4 ขั้น โดยแต่ละขั้นแตกต่างกัน ดังนี้

1. ขั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (Sensory-Motor Stage)
2. ขั้นเตรียมพร้อมปฏิบัติการ (Preparation Stage)
3. ขั้นปฏิบัติการที่เป็นรูปแบบ (Concrete Operational Stage)
4. ขั้นปฏิบัติการที่เป็นแบบแผน (Formal Operational Stage)

ทฤษฎีนี้เป็นไปตามลำดับขั้นและต่อเนื่องกัน

เพียเจต์ จัดเด็กวัย 7-11 ปีอยู่ในขั้นการคิดแบบรูปธรรม (Concrete Operational Stage) ซึ่งการคิดของเด็กในขั้นนี้ไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กสามารถสร้างภาพในใจและสามารถคิดย้อนกลับได้ นอกจากนั้นเด็กจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวเลขและสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น เพียเจต์ จัดเด็กวัย 11-15 ปี อยู่ในขั้นการคิดแบบนามธรรม (Formal Operational Stage) เด็กในขั้นนี้สามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ สามารถตั้งสมมติฐานและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้

นอกจากนี้ เพียเจต์ ยังเน้นว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนมีบทบาทเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาสติปัญญาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ การให้ผู้เรียนได้คิด พูด อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประเมินความคิดของตนเองและผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น เพียเจต์ เรียกกระบวนการนี้ว่าการกระจายความคิด (Decentralization) ซึ่งเป็นความสามารถของเด็กที่จะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามลำดับขั้นเพื่อพิจารณาสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองของผู้อื่น ซึ่งประเด็นนี้ การศึกษาจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถนี้

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของ เพียเจต์ สรุปได้ว่า เมื่อประสบการณ์ใหม่ไม่ตรงกับประสบการณ์เดิม เด็กจะเกิดสภาวะไม่สมดุลจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้จนเกิดสภาพสมดุล และเมื่อประสบการณ์ใหม่สอดคล้องกับประสบการณ์เดิมจะเกิดการดูดซึมความรู้ใหม่ให้เข้ากับ

โครงสร้างความรู้เดิม ดังนั้นแนวการจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการได้โดยจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนควรใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจมากขึ้น การเริ่มสอนจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยและควรเปิดโอกาสให้เด็กรับประสบการณ์ มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมากเพื่อให้เด็กดูดซึมข้อมูลสู่โครงสร้างทางปัญญาเป็นการส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก

2.3.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ บรูเนอร์

บรูเนอร์ (Bruner) มีความเชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนสนใจและการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตนเอง (Discovery Learning) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลสามารถสร้างความคิดรวบยอดหรือสามารถจัดประเภทสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ บรูเนอร์ (ทิศนา แขมมณี, 2550)

1. การจัดโครงสร้างของความรู้ให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก

2. การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมของผู้เรียนและสอดคล้องกับพัฒนาการสติปัญญาของผู้เรียนจะช่วยให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ

3. การคิดแบบหยั่งรู้ (Intuition) มีการคิดหาเหตุผลอย่างอิสระที่สามารถช่วยพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้

4. แรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

5. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์แบ่งได้เป็น 3 ขั้นใหญ่ ๆ คือ

5.1 ขั้นการเรียนรู้จากการกระทำ (Enactive Stage) คือ ขั้นตอนการเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้สิ่งต่าง ๆ การลงมือกระทำช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี

5.2 ขั้นการเรียนรู้จากความคิด (Iconic Stage) เป็นขั้นที่เด็กสามารถสร้างมโนภาพในใจได้และสามารถเรียนรู้จากภาพแทนของจริงได้

5.3 ขั้นการเรียนรู้สัญลักษณ์และนามธรรม (Symbolic Stage) เป็นขั้นการเรียนรู้สิ่งที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมได้

6. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการที่คนเราสามารถสร้างความคิดรวบยอดหรือสามารถจัดประเภทของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

7. การเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุด คือ การให้ผู้เรียนค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ บรูเนอร์ มีดังนี้

1. การค้นพบด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่ดี และมีความหมายต่อผู้เรียน

2. การวิเคราะห์และจัดโครงสร้างเนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำก่อนสอน

3. ในการเรียนการสอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างอิสระให้มาก เพื่อช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน การสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน

จากการศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ บรูเนอร์ สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้จะมุ่งเน้นแรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการที่ผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดหรือจัดประเภทสิ่งของต่าง ๆ ได้

อย่างเหมาะสม การเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุด คือ การเรียนโดยการค้นพบด้วยตนเองและการเรียนรู้จากการกระทำช่วยให้เด็กเรียนได้ดี ดังนั้นแนวการจัดการเรียนการสอนดำเนินการได้โดย จัดการเรียนรู้โดยมุ่งให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง การสร้างแรงจูงใจภายในผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นและควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างอิสระให้มากเพื่อช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

2.3.4 ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ ธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory)

ธอร์นไดค์ เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (Trial and Error) ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้วบุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียวและจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนมีความพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจที่จะเรียนรู้จริง ๆ ครูผู้สอนควรจัดกระบวนการเรียนรู้ สื่ออุปกรณ์ และบรรยากาศให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับการเรียนรู้ของเด็ก

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) วิชาที่เป็นทักษะจะต้องอาศัยการฝึกฝนได้ลงมือปฏิบัติซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนเกิดความชำนาญ สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งได้รับการฝึกฝนที่ถูกวิธีมากเพียงใดก็ยิ่งมีทักษะทางภาษาที่ขึ้นเพียงนั้น

3. กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) ในการเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอนนักเรียนนั้น ครูผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่นักเรียนต้องพบในชีวิตประจำวันจะได้ผลดีกว่าเนื้อหาที่นักเรียนมีโอกาสได้พบน้อย

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) ไม่ว่าจะเป็นการฝึกฝนทักษะด้านใดเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนแล้ว หากนักเรียนได้ทราบผลในทันทีว่าเป็นอย่างไร ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจนักเรียนก็จะมีกำลังใจและอยากเรียนรู้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องตรวจผลงานและแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง เมื่อนักเรียนได้ทราบพัฒนาการของตนเองก็จะเกิดความพึงพอใจ หากมีข้อบกพร่องนักเรียนก็พร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้เป็นที่พอใจของตนต่อไป

2.3.5 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory)

บาร์ทเลตต์ (Bartlett, 1932) กล่าวว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการจัดการเรียนการสอน เพราะพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนที่มีอยู่แล้วบวกกับความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้จะสามารถเป็นแนวทางในการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนได้เป็นอย่างดี บาร์ทเลตต์เป็นบุคคลแรกที่ใช้คำว่า "สคีม่า (Schema)" เพื่ออธิบายตามหลักของแกนท์ (Gantt) ว่าธรรมชาติของความรู้ที่เน้นความสำคัญของ "อะ ไพเออริ" ซึ่งหมายถึง สังกัปเบื้องต้นความรู้หรือแนวคิดพื้นฐาน แกนท์เชื่อว่ามนุษย์จะเข้าใจเหตุการณ์รอบข้างของตนก็ต่อเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับความรู้เดิมซึ่งมนุษย์มีรองรับอยู่ในสมองของตนเองอยู่แล้ว

คาร์เรล และไอสเตอร์โฮลด์ (Carrell & Eisterhold, 1984) ได้แบ่งโครงสร้างความรู้เดิมออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schema) หมายถึงการที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น นิทาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากที่จะเข้าใจเรื่องที่อ่านและจำได้เป็นอย่างดี 2) โครงสร้าง

ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schema) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อนจะทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดในเรื่องที่อ่านอยู่แล้วจะรับรู้ในเรื่องที่อ่านได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาในด้านนั้นมาก่อน

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมมีความเชื่อว่าภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเหตุการณ์รอบข้างมากขึ้นเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับภูมิหลังหรือความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว และทฤษฎีนี้ก็ยังเชื่อว่าความสามารถในการอ่านเป็นกระบวนการสร้างเรื่องขึ้นใหม่ตามอนุมานของผู้อ่านเองโดยผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้จากประสบการณ์ภูมิหลังของตนเองช่วยในการตีความสิ่งที่อ่านและยังเชื่อว่าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีความหมายในตัวเองแต่เป็นเพียงเครื่องชี้ทางให้ผู้อ่านได้มีปฏิกิริยาโต้ตอบกับเนื้อความในเรื่องขณะที่ดำเนินการอ่านหรืออาจสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน และความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านให้สัมพันธ์กับโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน

กิจกรรมในการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ประกอบไปด้วย การตรวจสอบพื้นความรู้เดิมของผู้เรียนโดยการถามตรง พูดคุยสัมภาษณ์ พูดอภิปรายในชั้นเรียน ทำแบบทดสอบในรูปแบบต่าง ๆ ใช้แผนภูมิความหมาย สร้างความคิดรวบยอด ถามคำถาม ใช้รูปภาพที่เป็นนามธรรม ในกรณีที่ผู้เรียนไม่มีความรู้เดิม ผู้สอนอาจใช้การขยายความรู้โดยให้รายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่จะเรียนหรือให้ความรู้เพิ่มเติมทีละน้อยจนครอบคลุมแง่มุมต่าง ๆ มากขึ้น (Davine, 1986)

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีโครงสร้างความรู้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้เดิมว่าเป็นรากฐานในการทำความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ที่จะเรียนรู้ ยิ่งมีความรู้หรือประสบการณ์เดิมในเรื่องนั้น ๆ มากเท่าใดก็ยิ่งจะสามารถคิดวิเคราะห์ในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างมีวิจารณญาณมากขึ้นเท่านั้น ด้วยเหตุที่แต่ละบุคคลมีความรู้และประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการอ่านทำให้ไม่สามารถเข้าใจการอ่านหรือสามารถเข้าใจการอ่านได้ลึกซึ้งมากน้อยต่างกัน บริบทจะเป็นตัวจำกัดขอบเขตนัยของความหมายในเรื่องนั้น ๆ และผู้สอนจะเป็นผู้ช่วยวางแผนให้ผู้เรียนได้มีความรู้ประสบการณ์ที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการตรวจสอบพื้นความรู้เดิม และกิจกรรมการขยายความรู้ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

2.3.6 ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Subsumption Theory of Meaningful Verbal Learning)

จากการศึกษาความเห็นของนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีความหมาย อาทิ ออซูเบล (Ausubel, 1968) เชอริส และเคฮิส (Sherris & Kahis, 1984) โนแวค และโกวิน (Novak & Gowin, 1985) จอยส์ และเวล (Joyce & Weil, 2004) พอจะสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมายพัฒนาขึ้นโดย ออซูเบล มีรายละเอียดว่าเป็นการสรุปความรู้ให้เหลือแต่ส่วนที่สำคัญ แล้วนำมาเรียบเรียงเป็นโครงสร้างความรู้ในรูปของแผนภูมิที่ง่ายต่อการเข้าใจและการจดจำในลักษณะบนลงล่าง (Top-Down Process) มีชื่อเรียกว่าข้อสรุปล่วงหน้า (Advance Organizer) โดยข้อสรุปล่วงหน้าจะช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่รู้เข้ากับสิ่งที่ไม่รู้โดยโครงสร้างความรู้เดิมของ

ผู้เรียนซึ่งจะสะท้อนสิ่งที่รู้ออกมาช่วยในการทำความเข้าใจความรู้ใหม่อย่างมีความหมาย กล่าวคือ ผู้เรียนจะยังคงสามารถระลึกได้แม้ช่วงเวลาได้ผ่านไป โดยระดับของการเรียนรู้อย่างมีความหมายของออซูเบล ประกอบไปด้วย ระดับความเข้าใจ ระดับการนำไปใช้ ระดับการแก้ปัญหา และระดับความคิดสร้างสรรค์ การใช้ข้อสรุปล่วงหน้าจะได้ผลมากที่สุดในรายวิชาที่ต้องอ่านหรือต้องฟังบรรยายมาก ๆ อาทิ วิชาประวัติศาสตร์ซึ่งผู้เรียนต้องทำความเข้าใจอย่างมากเกี่ยวกับการลำดับของเนื้อหา ในการนำไปใช้ผู้สอนต้องพยามสร้างเงื่อนไขเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ดังต่อไปนี้

1. กระตุ้นความสนใจให้เกิดในตัวผู้เรียน
2. หาจุดเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่
3. นำเสนอหลักการหรือความคิดรวบยอดที่สำคัญ ๆ ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุปการเรียนรู้อย่างมีความหมายเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดที่มีอยู่เดิมกับความคิดรวบยอดใหม่ได้อย่างมีเหตุผลต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายในแนวทางของการบอกความรู้

ดังนั้นผู้สอนจึงไม่ต้องใช้เวลามากนัก ต่อมา จอยส์ และเวล ได้นำแนวคิดของ ออซูเบล ไปพัฒนาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพของสิ่งที่เรียนได้กว้างและครอบคลุมขึ้นโดยปรับเงื่อนไขการนำไปใช้ให้สมบูรณ์ขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจที่จะรับรู้ ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความเชื่อมโยง ได้มีโอกาสทำซ้ำโดยผ่านกระบวนการเข้ารหัสและกระบวนการเรียกข้อมูลคืน ทั้งนี้เพื่อให้ความรู้ที่เกิดขึ้นติดตรึงในความทรงจำและกลายเป็นความทรงจำระยะยาว

2.3.7 ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

ไวกอตสกี (Vygotsky, 1978) เป็นผู้คิดการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูงโดยการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูงเป็นช่วงห่างระหว่างพัฒนาการทางปัญญาที่แท้จริง (Actual Development) กับช่วงห่างของระดับศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ (Potential Development) ซึ่งช่วงห่างของระดับศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้นี้ สามารถได้รับความช่วยเหลือให้พัฒนาหรือปรับเพิ่มขึ้นไปถึงช่วงห่างระหว่างพัฒนาการทางปัญญาที่แท้จริงได้ หากบุคคลนั้น ๆ ได้รับคำแนะนำ หรือได้รับการชี้แนะจากผู้ใหญ่หรือเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถสูงกว่าหรือผ่านทางการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภาษา อาทิ การสนทนา การแลกเปลี่ยนความรู้หรือประสบการณ์หรือการทำงานร่วมกันจะทำให้เกิดความรู้หรือมีพัฒนาการทางสติปัญญาในรูปของมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดขึ้น ซึ่ง เอกเกนท์ และคอชัค (Eggen & Kauchak, 1997) ได้เสนอแนวทางในการประยุกต์ของการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูงในรูปของการเกิดความคิดรวบยอดสำหรับการเรียนการสอน ดังนี้

1. การประเมินผู้เรียนควรประเมินเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจปัญหาที่แท้จริงและควรเป็นการประเมินอย่างต่อเนื่อง

2. การกำหนดภาระงานควรกำหนดให้สอดคล้องกับระดับที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาได้และอยู่ในบริบทที่มีความหมาย กล่าวคือ สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียนและไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพราะถ้าง่ายเกินไปก็ไม่จำเป็นต้องสอนและถ้าหากยากเกินไปผู้เรียนก็จะเกิดความคับข้องใจ

3. การสอนจะประสบผลสำเร็จ หากใช้วิธีการเสริมศักยภาพ (Scaffolding) ซึ่งหมายถึง การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้สำเร็จ ซึ่งโดยปรกติผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานนั้นให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง

2.3.8 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของสลาวิน (SIavin, 1995) จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1997) และทิศนา แขมมณี (2547) ไดกล่าวเกี่ยวกับความหมายและหลักการว่าเป็นการจัดการเรียนรูที่ทำใหสมาชิกของกลุม ซึ่งมีความรูความสามารถต่างกันเข้ามาร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม ไดมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ไดมีความรับผิดชอบการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานของกลุ่มประสบผลสำเร็จ โดยสมาชิกในกลุ่มต้องกระตุ้นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรูเพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุม โดยมีหลักการ ดังนี้

1. กระตุนความพยายามในการเรียนรูของผู้เรียนให้มากขึ้นเพื่อความสำเร็จของกลุม
2. เป้าหมายความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
3. สมาชิกทั้งเกง อ่อนและปานกลาง มีโอกาสที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จไดอย่างเท่าเทียมกัน

ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยกร่างขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งได้สังเคราะห์จากทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของ ไวกอตสกี ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ และของบรูเนอร์ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ ธอร์นไดค์ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมายของ ออซูเบล ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือมาผนวกเข้ากับวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สังเคราะห์ได้จากแนวคิดของนักการศึกษา องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อให้ได้มาซึ่งขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนที่มีการเรียบเรียงและจัดลำดับความสัมพันธ์ของขั้นตอนต่าง ๆ ไว้เป็นอย่างระบบและสอดคล้องสัมพันธ์กัน

2.4 เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

2.4.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น อีกทั้งมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2.4.2 คุณภาพผู้เรียน (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทานและบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ

ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าวหรือเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสม และประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.4.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในสถานศึกษาและชุมชนในสถานการณ์ต่าง ๆ

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2.4.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล แสดงดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	3. ระบุ/เขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน	ประโยคหรือข้อความและความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750-1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of Adjectives/ Adverbs/ Contrast: but, Although/ Quantity Words เช่น many/ much/a lot of/lots of/ some/any/a few/ few/a little/little etc.
	4. เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (Supporting Detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ	บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่

2.5 เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์เส้นทาง

2.5.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้สนใจได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่านด้วยกัน ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้ของแคร์โรล

แครโรล (Carroll, 1963 อ้างถึงใน สุวิมล อดุลรัตนไพร, 2536) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียนในรูปฟังก์ชัน ได้ดังนี้

$$\frac{\text{เวลาที่ใช้จริง}}{\text{ระดับความรู้}} = f$$

เวลาที่ต้องการใช้

ตัวกำหนดผลการเรียนรู้ตามรูปแบบของแคร์โรล คือ เวลาที่ใช้ในการเรียน (Time Actually Spent) กับเวลาที่ต้องการใช้ในเวลาเรียน (Time Needed) แครโรล เชื่อว่าเวลาที่ใช้จริงและเวลาที่ต้องการใช้ ได้รับอิทธิพลจากคุณลักษณะของการสอนและคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียน เวลาที่ใช้จริง หมายถึง เวลาที่นักเรียนใช้อย่างตั้งใจและพยายามเรียนในแต่ละหน่วยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ความพากเพียรในการเรียนของนักเรียนกับโอกาสในการเรียน หรือเวลาที่อนุญาตให้ใช้ในการเรียน ส่วนเวลาที่ต้องการใช้ หมายถึง เวลาที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้จึงจะสามารถบรรลุผลการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ เวลาที่ต้องการใช้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ความถนัดในการเรียนวิชานั้นของนักเรียน คุณภาพของการเรียนการสอน และความสามารถในการเข้าใจการสอนของนักเรียน ดังตัวอย่าง

ระดับความรู้ = f { 1. ความพยายาม, 2. เวลาที่ใช้ในการเรียน, 3. ความถนัด, 4. คุณภาพการสอน, 5. ความสามารถที่จะเข้าใจการสอน }

2. รูปแบบการเรียนของไวเลย์

ไวเลย์ (Wiley, 1973) ได้เสนอรูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนโดยได้แนวคิดเกี่ยวกับเวลาจากรูปแบบของแคร์โรล เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นการนำไปปฏิบัติในการจัดการศึกษาและเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจด้านนโยบายรูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนเป็นดังตัวอย่าง

ผลการเรียนในโรงเรียน = f { จำนวนนักเรียนที่มาเรียนในแต่ละวัน, จำนวนชั่วโมงที่เรียนในแต่ละวัน, จำนวนวันที่ใช้เรียนในแต่ละปี }

จากรูปแบบของไวเลย์ ตัวแปรที่สำคัญที่กำหนดผลการเรียนในโรงเรียน ได้แก่ จำนวนนักเรียนที่มาเรียนในแต่ละวันโดยเฉลี่ย จำนวนชั่วโมงเรียนในแต่ละวัน จำนวนวันที่ใช้เรียนในแต่ละปี ตัวแปรทั้ง 3 นี้ เรียกว่าตัวแปรเชิงปริมาณที่ก่อให้เกิดการเรียน

3. รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียนของโคลแมน

รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียนของโคลแมน และคนอื่น ๆ (Coleman & et al., 1966) โคลแมนได้ศึกษาโอกาสของความเสมอภาคทางการศึกษาในสหรัฐมีรูปแบบความคิด เขียนในรูปฟังก์ชันได้ ดังนี้

$$Y = (X_1, X_2)$$

เมื่อ X_1 เป็นกลุ่มของตัวแปรที่เกี่ยวกับพื้นฐานสภาพแวดล้อมทางบ้านนักเรียน
X_2 เป็นกลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวกับโรงเรียน
Y เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. รูปแบบทฤษฎีการเรียนของบลูม

บลูม (Bloom, 1976) ได้เสนอรูปแบบทฤษฎีการเรียนในโรงเรียนได้แนวคิดจากรูปแบบของ แคร์โรล มีข้อตกลง 2 ประการ คือ ประการแรก พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจของการเรียนในโรงเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนได้สำเร็จแตกต่างไปจากคนอื่น ถ้าแต่ละคนเข้าเรียนที่ชั้นด้วยพื้นฐานที่คล้ายกันมากแล้วก็จะมีผลสัมฤทธิ์ไม่ต่างกันมาก ประการที่สอง คุณลักษณะของแต่ละคน (ความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียน แรงจูงใจในการเรียน) และคุณภาพการสอนเป็น สิ่งที่สามารถปรับปรุงได้เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่มมีระดับผลการเรียนที่สูงขึ้น รูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนของ บลูม ดังภาพที่ 2.1

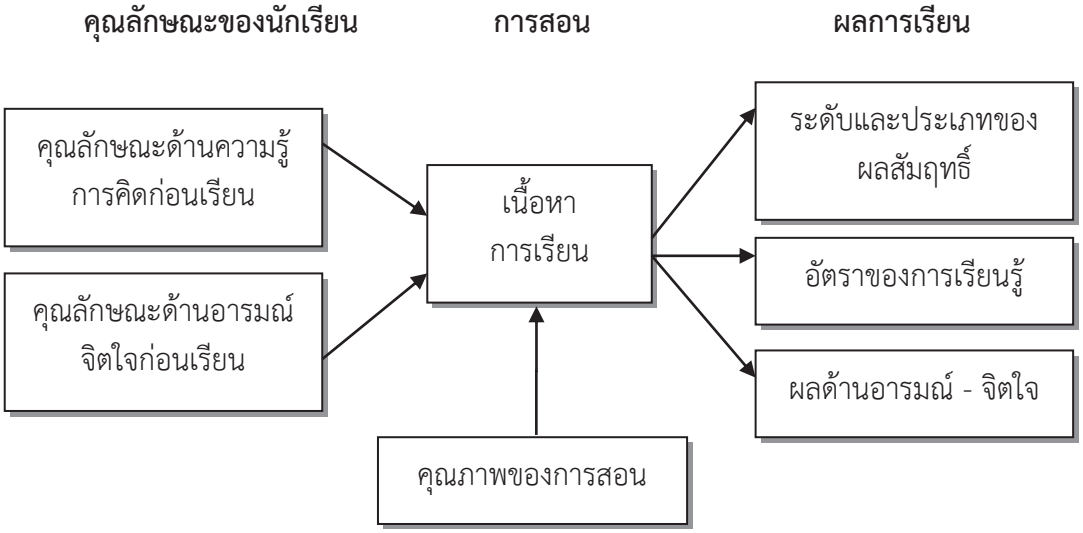

ภาพที่ 2.1 รูปแบบทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนของ บลูม

รูปแบบการเรียนรู้มีจุดเด่นอยู่มาก เช่น มองผลการเรียนที่ครอบคลุมมากขึ้น ไม่พิจารณาเฉพาะด้านผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียว ในด้านความเที่ยงตรงของรูปแบบ บลูมได้นำเอาผลงานวิจัยของตนและคนอื่น ๆ ที่ผ่านมา สนับสนุนทฤษฎีสรุปได้ว่าพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิดก่อนเรียน สามารถอธิบายความแปรปรวนในผลสัมฤทธิ์ประมาณ 50 % ขณะที่คุณลักษณะด้านอารมณ์-จิตใจอธิบายได้ 25 % คุณภาพของการสอนอธิบายได้ 25 % ด้านความรู้การคิดและด้านอารมณ์ จิตใจประกอบกันอธิบายได้ 65 % เมื่อใช้คุณภาพการสอนร่วมด้วยจะสามารถอธิบายความแปรปรวนในระดับผลสัมฤทธิ์หรืออัตราของผลสัมฤทธิ์ได้มากกว่า 80 % ถ้าอยู่ในสภาพการณ์ที่ดีพร้อมทุกอย่าง ตัวแปรทั้งสามสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ถึง 90 % จุดเด่นอีกอย่างหนึ่ง คือ ความง่ายไม่ซับซ้อนของรูปแบบ และสามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายทางการศึกษา และชี้แนะการปฏิบัติหรือการทำกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียน

5. รูปแบบผลการเรียนของ ฮาร์นิเชเกอร์ และไวเลย์

ฮาร์นิช (Harnish, 1978) เสนอรูปแบบ ของผลการเรียนในโรงเรียนโดยได้วางแนวคิดที่สำคัญเรื่องเวลาจากรูปแบบของ แคร์โรล เพราะได้รับอิทธิพลจากรูปแบบของบลูมด้วย มีข้อตกลงว่าหัวใจของการเรียนรู้คือกิจกรรมการเรียนของนักเรียน ครูใช้หลักสูตรผ่านทางกิจกรรมของนักเรียนส่งผลให้เกิดการเรียน รูปแบบของ ฮาร์นิเชเกอร์ และไวเลย์ ดังภาพที่ 2.2

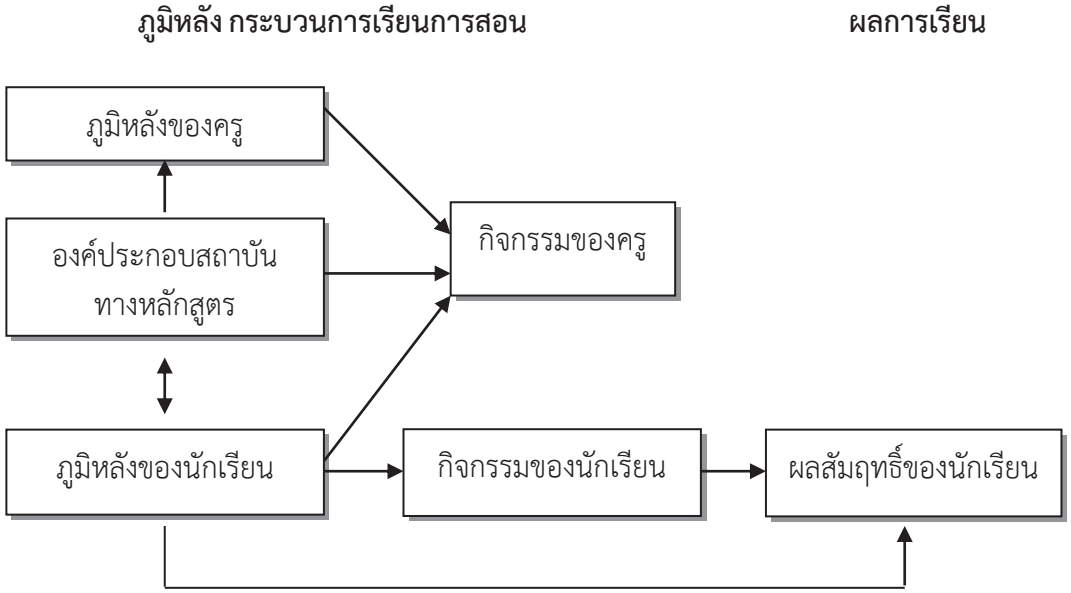

ภาพที่ 2.2 รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนของ ฮาร์นิเชเกอร์ และไวเลย์

จากรูปแบบของอาร์นิเชเกอร์ และไวเลย์ ผลการเรียนจะได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบ 5 ประการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้านใหญ่ ๆ ได้แก่ ภูมิหลัง และกระบวนการเรียนการสอน ด้านภูมิหลังประกอบด้วย ภูมิหลังของครู ภูมิหลังของนักเรียน และองค์ประกอบสถาบันทางหลักสูตร ส่วนด้านกระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย กิจกรรมหรือการสอนของครูและกิจกรรมของนักเรียน

6. รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียนของ สำเริง บุญเรืองรัตน์

สำเริง บุญเรืองรัตน์ (2540) ได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนดังภาพที่ 2.3

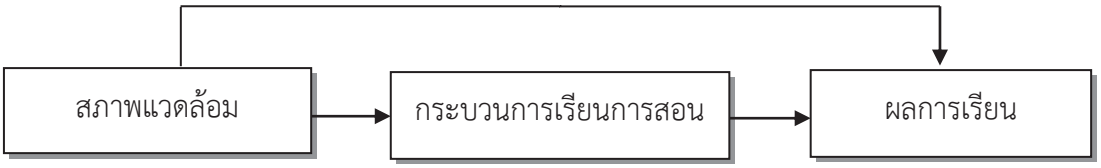

ภาพที่ 2.3 รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียนของ สำเริง บุญเรืองรัตน์

ผลการเรียนจะขึ้นกับกระบวนการเรียนการสอนและองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อม กระบวนการเรียนการสอนเป็นกลไกสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียน และตัวแปรที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญ ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการเรียนกับคุณภาพของการสอน องค์ประกอบสภาพแวดล้อมอันเป็นตัวแปรนอกเหนือจากการสอนที่มีผลต่อการสอนและผลสัมฤทธิ์ 4 พวก ได้แก่ สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน การจัดระบบชั้นเรียน การจัดระบบโรงเรียน และสิ่งแวดล้อม

2.5.2 เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง

1. ความหมายของการวิเคราะห์เส้นทาง

จินตนา ธนวิบูลชัย (2537) ได้ศึกษาเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางไว้ว่าเป็นวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติอย่างหนึ่ง ที่อาศัยการประยุกต์วิธีวิเคราะห์การถดถอยมาอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวที่มีต่อตัวแปรตามทั้งที่เป็นความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนสามารถอธิบายทิศทางและปริมาณความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยมีลูกศรชี้ให้เห็นแบบจำลองของความสัมพันธ์ได้ การอธิบายความสัมพันธ์นี้อาศัยพื้นความรู้ในปรากฏการณ์และพื้นฐานความรู้ตามทฤษฎีที่อธิบายเชิงเหตุและผลเป็นสำคัญ วิธีวิเคราะห์นี้จึงสามารถนำไปใช้ในการตรวจสอบหรือคัดเลือกหรือสร้างทฤษฎีได้ด้วย

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2537) ให้ความหมายของการวิเคราะห์เส้นทางไว้ว่าเป็นวิธีการประยุกต์การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณตามความรู้ทางทฤษฎีให้ทราบว่าตัวแปร ซึ่งเป็นเหตุมีอิทธิพลต่อตัวแปรที่เป็นผลในลักษณะใด อิทธิพลแต่ละประเภทมีปริมาณและทิศทางอย่างไรและเพื่อวิเคราะห์ตรวจสอบทฤษฎีว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลจากปรากฏการณ์จริงสอดคล้องหรือขัดแย้งกับความสัมพันธ์ตามทฤษฎี

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2537) ได้ศึกษาเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางว่าเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว แม้ว่าจะอาศัยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นพื้นฐานในการหาค่าสัมฤทธิ์เส้นทาง แต่มีความแตกต่างจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบต่าง ๆ ข้อแตกต่างที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้สถิติที่สำคัญว่าตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระจากกันซึ่งข้อตกลงเบื้องต้นนี้ไม่สอดคล้องจะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง แต่การวิเคราะห์เส้นทางเปิดโอกาสให้ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันได้พอสมควรตามที่ผู้วิจัยเห็นว่าจะเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ต้องการนำมาใช้ตอบปัญหาการวิจัย

เทคนิคการวิจัยที่จะนำมาศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในเชิงเหตุและผลนั้นสามารถดำเนินการได้ 2 แนวทาง คือ การวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยไม่ใช่เชิงทดลอง การศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของการวิจัยเชิงทดลองเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากเป็นการศึกษาที่ได้ผลชัดเจน มีการควบคุมความแปรปรวนและความคลาดเคลื่อนของตัวแปรได้อย่างมีระบบ แต่มีข้อจำกัดในการที่จะจัดกระทำหรือควบคลุมตัวแปรที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมตัวแปรทั้งหมด ดังนั้นจึงต้องอาศัยการวิจัยที่ไม่ใช่การทดลองโดยการรวบรวมสารสนเทศเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์เพียงพอที่จะจำมาศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลซึ่งเทคนิควิธีนี้เรียกว่าการวิเคราะห์เส้นทาง (สำราญ มีแจ้ง, 2544)

สรุปได้ว่า ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ในการวิจัยนั้นสามารถอธิบายได้เพียงตัวแปรเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ หากสัมพันธ์กันความสัมพันธ์นั้นไปในทิศทางใด ขนาดเท่าใด และเมื่อมีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณก็เป็นเพียงการวิเคราะห์ว่าตัวแปรต้นเหล่านั้นสามารถอธิบายถึงตัวแปรตามได้มากน้อยเพียงใด แต่ยังไม่ได้ระบุถึงความเป็นเหตุและผลระหว่างตัวแปรเหล่านั้น ดังนั้นเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางจึงเป็นเทคนิคที่หาความสัมพันธ์

ระหว่างตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวกับตัวแปรตามหรือตัวแปรเกณฑ์ตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไป ซึ่งภายในตัวแปรต้นสามารถชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์โดยทางตรงและโดยทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรตามได้

2. ลักษณะการวิเคราะห์เส้นทาง

บุญชุม ศรีสะอาด (2541) ได้อธิบายลักษณะการวิเคราะห์เส้นทางได้ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เส้นเป็นเทคนิคที่อธิบายความเป็นสาเหตุในเชิงปริมาณ

2.2 การวิเคราะห์เส้นทางเป็นเทคนิคตรวจสอบทฤษฎีหรือรูปแบบตามสมมุติฐาน

2.3 ก่อนวิเคราะห์เส้นทางต้องมีโครงสร้างหรือรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตามในรูปแบบของสาเหตุและผลซึ่งสร้างจากความรู้ ทฤษฎี ผลการวิจัย และแบบแผนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

2.4 ผลการวิเคราะห์เส้นทางเป็นการยืนยันหรือสนับสนุนว่าโครงสร้างหรือรูปแบบความสัมพันธ์ในรูปแบบของสาเหตุและผลของตัวแปรเหล่านั้น มีความเป็นไปได้หรือไม่จากข้อมูลที่สังเกตหรือวัดมาครั้งนี้

3. ขั้นตอนและเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง

การวิเคราะห์เส้นทางมีวิธีวิเคราะห์หลายวิธี แต่ละวิธีมีขั้นตอนและเทคนิคที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจะนำเสนอขั้นตอนของเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางเพียง 3 วิธี ดังนี้ (สำราญ มีแจ้ง, 2540)

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล (โปรแกรมลิสเรล)

3.1 การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์ (Path Analysis Correlation)

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์ วิเคราะห์โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ (Path Coefficients) ด้วยการหาค่าสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางด้วยการหาสมการการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) มีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1) มีนิยามของระบบที่ชัดเจน กล่าวคือระบบสาเหตุต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีหรืองานเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

2) การวัดค่าตัวแปรจะต้องมีความเที่ยงและความตรงสูง

3) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดลเป็นความสัมพันธ์แบบสมการเส้นตรงและเป็นสาเหตุเดียว ไม่ใช่ต่างก็เป็นสาเหตุซึ่งกันและกัน

4) ระดับของการวัดตัวแปรอยู่ในมาตราอันตรภาค (Interval Scale) ขึ้นไป

5) ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรต่าง ๆ ไม่สัมพันธ์กัน

6) ตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรที่กำหนดขึ้น (Fixed) ไม่ได้เกิดจากการสุ่ม

ข้อตกลงที่สำคัญในการวิเคราะห์เส้นทางก็คือ การวัดตัวแปรต่าง ๆ ข้อมูลจะต้องอยู่ในรูปแบบมาตรอันตรภาคหรืออัตราส่วนเท่านั้น

ขั้นตอนในการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficients) ด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีขั้นตอนต่อไปนี้

1) เขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐานจากความสัมพันธ์ตัวแปรในโมเดล

2) คำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ค่า (Pij) จากสมการในข้อ 1 แล้วแทนค่า r ในสมการออกมาจะได้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางต่าง ๆ

3) พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางใหม่ ถ้ามีค่าสูงควรใช้ชุดใหม่แต่ยังมีค่าต่ำก็จะตัดค่านั้นออกแล้วคำนวณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางใหม่อีกทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนไม่มีค่าต่ำ

4) นำค่า r เดิม ถ้าพบว่าค่านั้นเท่ากันหรือใกล้เคียงกันก็แสดงว่าค่า p ที่คำนวณได้มีความถูกต้อง

ขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์ ดังแผนผังภาพที่ 2.4

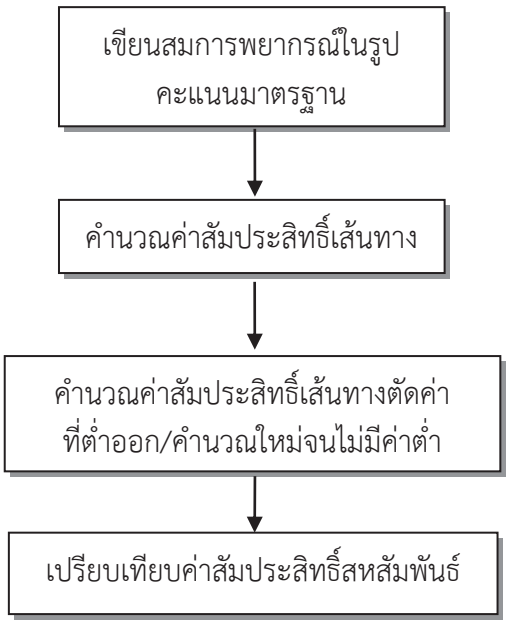

ภาพที่ 2.4 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ อาร์

3.2 การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว เป็นวิธีการวิเคราะห์เส้นทางแบบดั้งเดิมที่ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นหลัก และใช้การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบด้วยค่าสถิติ คิว (Q Statistic) ซึ่งสเปชท์เป็นผู้คิดขึ้น (สำราญ มีแจ้ง, 2544)

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว

1) ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในรูปแบบเป็นความสัมพันธ์แบบเส้น (Linear) เชิงบวก (Additive) และอสมการ (Asymmetric) หรือทิศทางของความสัมพันธ์เป็นไปในทางเดียวกัน

2) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้องเป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship) กล่าวคือ มีการจัดลำดับก่อนหลังของตัวแปรให้เป็นไปตามทฤษฎี นอกจากนี้ลักษณะความสัมพันธ์ต้องเป็นความสัมพันธ์แบบปิด คือ รวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องไว้ในรูปนำตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องการวิจัยมาเขียนไว้ในรูปแบบ

3) การแจกแจงลักษณะตัวแปรและความคลาดเคลื่อนเป็นแบบปกติ

4) ตัวแปรส่วนที่เหลือ (Residual Variable: e) ต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองและไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่อยู่ก่อนหน้าด้วย เนื่องจากในการสร้างแบบจำลองเชิงเหตุและผลที่สร้างขึ้นอาจไม่สามารถระบุตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้ทั้งหมด ตัวแปรที่อาจจะเกี่ยวข้องแต่ไม่ได้ระบุไว้ในรูปแบบจึงเป็นตัวแปรส่วนที่เหลือ ดังนั้น ตัวแปรส่วนที่เหลือจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง

5) ข้อมูลอยู่ในมาตรการวัดระดับอันตรภาค (Interval Scale) หรืออัตราส่วน (Ratio Scale) หรือมาตรการวัดอื่นที่สามารถนำมาเทียบเคียงกับมาตราวัดทั้งสองระดับนี้ได้

6) การวัดตัวแปรต่าง ๆ ต้องมีความเที่ยงและความตรงสูง

7) ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมีค่าคงที่

ขั้นตอนการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว สรุปดังภาพที่ 2.5 (สำราญ มีแจ้ง, 2544)

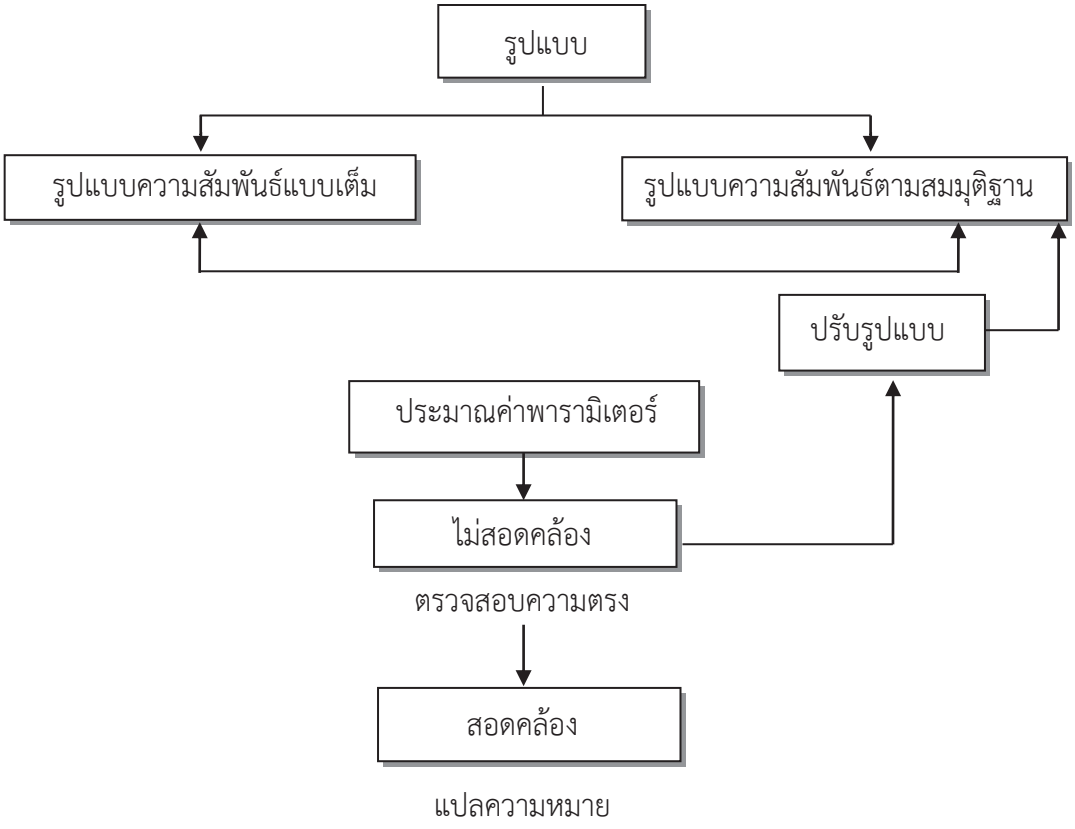

ภาพที่ 2.5 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ คิว

3.3 การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล (โดยโปรแกรมลิสเรล)

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยอาศัยการคำนวณด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีความสะดวกและรวดเร็ว โดยมีข้อตกลงเบื้อต้น ดังนี้ (สำราญ มีแจ้ง, 2544)

1) ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในรูปแบบเป็นความสัมพันธ์แบบเส้น (Linear) เชิงบวก (Additive) และเป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationships) แบบปิด คือ รวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องไว้ในรูปแบบ ตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องในการวิจัยจะไม่นำมาเขียนไว้ในรูปแบบ

2) การแจกแจงของตัวแปรและความคลาดเคลื่อนเป็นแบบปกติ

3) ตัวแปรส่วนที่เหลือ (Residual Variable: e) อาจมีความสัมพันธ์กันเองได้

4) ข้อมูลอยู่ในมาตรการวัดระดับอันตรภาค (Interval Scale) หรือ อัตราส่วน (Ratio Scale) หรือมาตรการวัดอื่นที่สามารถนำเทียบเคียงกับมาตรการวัดทั้งสองระดับนี้ได้

ขั้นตอนในการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล

การวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล เป็นการวิเคราะห์ที่ต้องอาศัยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ซึ่งแบ่งได้ 6 ขั้นตอน คือ

1) การกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบ

2) การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของรูปแบบ

3) การประมาณค่าพารามิเตอร์จากรูปแบบ

4) การทดสอบความสอดคล้องหรือความตรงของรูปแบบ

5) การปรับรูปแบบ

6) การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนในการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสเรล สรุปเป็นแผนผังภาพที่ 2.6 (สำราญ มีแจ้ง, 2544)

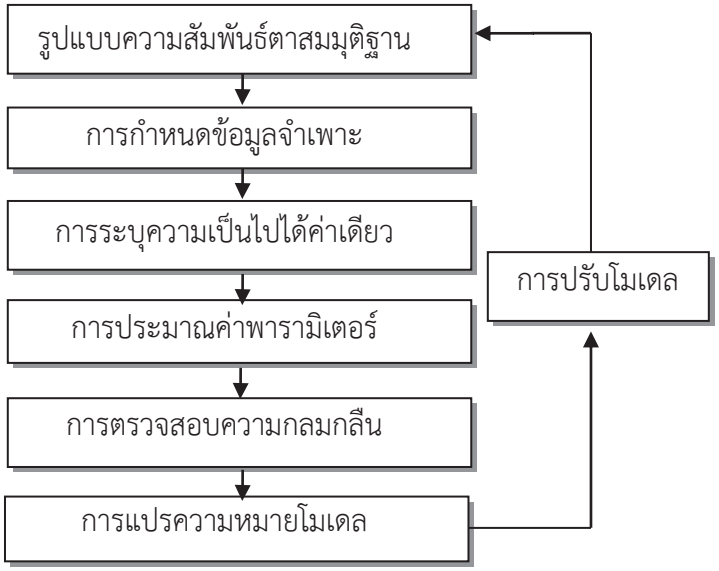

ภาพที่ 2.6 แผนผังขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นทางแบบ พี เอ แอล

1) การกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบ (Specification of the Model)

ในการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสเรลนั้น สามารถวิเคราะห์ได้ทั้งรูปแบบที่มีตัวแปรแฝงหรือตัวแปรสังเกตได้วิเคราะห์ได้ทั้งที่เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางเดียวและความสัมพันธ์ย้อนกลับ ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีนี้จึงต้องกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อแสดงลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรซึ่งสามารถกำหนดข้อมูลจำเพาะได้ 3 รูปแบบ คือ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537)

1.1) พารามิเตอร์กำหนด (Fixed Parameters: F1) หมายถึง รูปแบบการวิจัยไม่มีเส้นแสดงอิทธิพลระหว่างตัวแปรซึ่งสามารถกำหนดค่าความสัมพันธ์ในเมตริกซ์ด้วยสัญลักษณ์ “0”

1.2) พารามิเตอร์บังคับ (Constrained Parameters) หมายถึง รูปแบบการวัดมีเส้นแสดงอิทธิพลระหว่างตัวแปร และพารามิเตอร์ขนาดอิทธิพลนั้นเป็นค่าที่จะต้องมีการประมาณแต่มีเงื่อนไขกำหนดให้พารามิเตอร์บางตัวเฉพาะคงที่ซึ่งถ้าบังคับให้มีค่าเป็น 1 ก็สามารถกำหนดค่าความสัมพันธ์ในเมตริกซ์ด้วยสัญลักษณ์ “1”

1.3) พารามิเตอร์อิสระ (Free Parameters: FR) หมายถึง พารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่าและไม่ได้บังคับให้มีค่าแต่อย่างใดอย่างหนึ่ง ใช้สัญลักษณ์ “*”

การกำหนดข้อมูลจำเพาะสามารถ แสดงดังภาพที่ 2.7 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537)

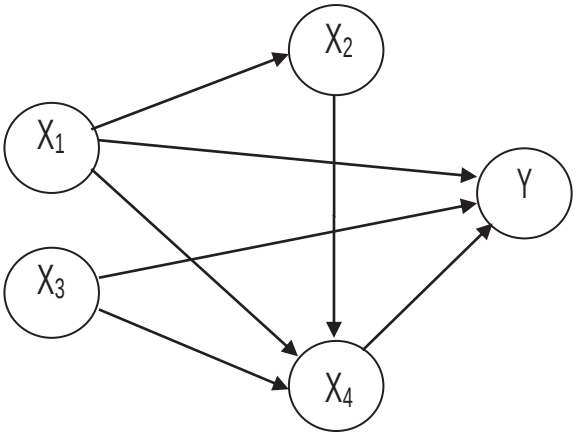

ภาพที่ 2.7 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของตัวแปร

รูปแบบในภาพที่ 2.7 สามารถกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบในเมตริกซ์เพื่อนำไปคำนวณหาค่าขนาดอิทธิพลได้ ดังนี้

$$\begin{pmatrix} X_3\ X_1 & X_3\ X_2 \\ X_4\ X_1 & X_4\ X_2 \\ \\ YX_1 & YX_2 \\ \\ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} *0 \\ ** \\ \\ ** \\ \\ \end{pmatrix}$$

เมตริกซ์ที่ได้จากการกำหนดข้อมูลจำเพาะของรูปแบบข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่าตัวแปร X_3 กับตัวแปร X_1 ตัวแปร X_4 กับตัวแปร X_1 ตัวแปร Y กับตัวแปร X_1 ตัวแปร Y กับตัวแปร X_2 และตัวแปร X_4 กับตัวแปร X_2 มีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถกำหนดค่าพารามิเตอร์เป็นอิสระโดยแทนค่าในเมตริกซ์เป็น “*” และตัวแปร X_3 กับตัวแปร X_2 ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน จึงกำหนดค่าพารามิเตอร์เป็นแบบกำหนดโดยแทนค่าในเมตริกซ์เป็น “0”

การกำหนดข้อมูลจำเพาะมีประโยชน์มากต่อการคำนวณด้วยโปรแกรมลิสเรล เนื่องจากการกำหนดค่าจำเพาะจะมีผลต่อการกำหนดเส้นทางหรือลูกศรตามรูปแบบที่สร้างขึ้น

2) การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของรูปแบบ (Identification of the Model)

สมการโครงสร้างที่ได้จากรูปแบบเมื่อนำมาวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์จะต้องมีการระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของพารามิเตอร์ก่อนที่จะมีการประมาณค่า

การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของสมการ คือ การระบุว่าสมการโครงสร้างนั้นสามารถนำมาประมาณค่าพารามิเตอร์ได้เป็นค่าเดียวหรือไม่ ถ้าจำนวนสมการโครงสร้างเท่ากับจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าในรูปแบบ พารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าตัวหนึ่งจะประมาณ

ค่าพารามิเตอร์ตัวนั้นได้เพียงค่าเดียวเท่านั้น เรียกรูปแบบนั้นว่า รูปแบบระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวได้พอดีหรือรูปแบบระบุพอดี (Just Identified Model) ถ้าจำนวนสมการมากกว่าพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าในรูปแบบ เรียกรูปแบบนั้นว่ารูปแบบระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวเกินพอดี หรือรูปแบบระบุเกินพอดี (Over Identified Model) และถ้าจำนวนสมการน้อยกว่าจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบว่าเรียกรูปแบบนั้นว่ารูปแบบระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวไม่พอดี (Under Identified Model) ซึ่งรูปแบบที่ระบุเกินพอดี และรูปแบบระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวไม่พอดีนี้ไม่สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ได้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537)

การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวช่วยทำให้ทราบล่วงหน้าว่ารูปแบบนั้นจะประมาณค่าพารามิเตอร์ได้หรือไม่ การที่จะทราบว่ารูปแบบที่กำหนดขึ้นมานั้นเป็นรูปแบบระบุพอดีหรือไม่ สามารถตรวจสอบได้กฎที (t-rule) ที่ว่า

$$t < (Nl)(Nl) + l)$$

เมื่อ t คือ จำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า
Nl คือ จำนวนตัวแปรที่สังเกตขึ้น

3) การประมาณค่าพารามิเตอร์จากรูปแบบ (Parameter Estimation)

การประมาณค่าพารามิเตอร์ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยการแก้สมการโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาค่าพารามิเตอร์ซึ่งเป็นตัวที่ไม่ทราบค่าในสมการซึ่งการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสเรลสามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ได้ 6 วิธีด้วยกันคือ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537)

3.1) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Least Squarcs: ULS)

เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยให้ผลรวมกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมีค่าน้อยที่สุด ซึ่งค่าความคลาดเคลื่อนก็คือผลต่างระหว่างความแปรปรวนที่คำนวณได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์กับค่าความแปรปรวนที่พยากรณ์จากค่าประมาณของพารามิเตอร์

ข้อดีของการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธี ULS คือ ค่าประมาณที่ได้มีความคงเส้นคงวา (Consistency) ง่ายสะดวกในการประมาณค่าและเป็นวิธีที่เหมาะสมกับข้อมูลที่มีลักษณะการแจกแจงแตกต่างไปจากการแจกแจงแบบปกติพหุนาม (Multivariate Normal Distribution)

ข้อเสียของการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธี ULS คือ ไม่มีประสิทธิภาพ (Non-Efficiency) เนื่องจากค่าประมาณได้ไม่ใช่ค่าความคลาดเคลื่อนที่น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับการใช้วิธีอื่น นอกจากนี้ยังขาดความเป็นอิสระในมาตรวัด (Scale Free) คือ หารูปแบบของตัวแปรมีหน่วยในการวัดที่ต่างกัน ก็จะมีผลต่อการประมาณค่าด้วยวิธีนี้

3.2) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดวางนัยสำคัญ (Generalized Least Squares: GLS)

เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์เมื่อข้อมูลมีความแปรปรวนของตัวแปรผลไม่เท่ากันทุกค่าของตัวแปรเหตุหรือมีความสัมพันธ์กันระหว่างความคลาดเคลื่อนจึงต้องใช้วิธี GLS เพื่อปรับแก้ความแปรปรวนที่ไม่เท่ากันนั้น

ข้อดีของการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธี GLS คือ ค่าประมาณที่ได้มีความคงเส้นคงวา (Consistency) มีประสิทธิภาพจากมาตรวัด

ข้อเสียของการประมาณค่าพารามิเตอร์โดยวิธี GLS คือ ถ้าตัวแปรที่สังเกตได้มีการแจกแจงที่สูงหรือต่ำกว่าโค้งปกติและกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ค่าที่ประมาณได้ก็จะไม่ถูกต้อง

3.3) วิธีความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood: ML) เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่แพร่หลายมากที่สุด วิธีประมาณค่าทำได้โดยการสมมุติค่าพารามิเตอร์ขึ้นมาชุดหนึ่งแล้วหาค่าความเป็นไปได้ที่จะได้ค่าสังเกตของตัวแปรจากประชากรกลุ่มที่สมมติค่าพารามิเตอร์ไว้นั้นซึ่งจะต้องใช้การคำนวณทวนซ้ำ (Iteration) หลายครั้งจนกว่าค่าพารามิเตอร์ที่ได้จะมีค่าเข้าใกล้ ค่าพารามิเตอร์ที่เป็นจริง ดังนั้นการวิเคราะห์ค่าประมาณพารามิเตอร์ส่วนใหญ่จึงมักใช้วิธีนี้

ข้อดีของการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธี ML คือ ค่าประมาณที่ได้มีความคงเส้นคงวา มีประสิทธิภาพและเป็นอิสระจากมาตรวัด

3.4) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักทั่วไป (Generally Weighted Least Squares: WLS) เป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่มีการวางนัยทั่วไปโดทีการถ่วงน้ำหนักกับสมการโครงสร้างที่นำมาคำนวณ

3.5) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักแนวทแยง (Diagonally Weighted Least Squares: DWLS) เป็นวิธีที่พัฒนามาจากวิธี WLS คือ คำนวณค่าเฉพาะสมาชิกที่อยู่ในแนวทแยงของเมตริกซ์ จึงทำให้ได้ค่าประมาณพารามิเตอร์ที่ไม่มีประสิทธิภาพ แต่ค่าที่คำนวณได้เป็นค่าที่อยู่ระหว่างที่ได้จากวิธี ULS และ WLS

3.6 วิธีที่ใช้ตัวแปรเป็นเครื่องมือ (Instrumental Variable: IV) และวิธีที่ใช้กำลังสองน้อยที่สุดของขั้น (Two-Stage Least Squares: TSLS) การประมาณค่าพารามิเตอร์ทั้งสองวิธีนี้ใช้เป็นค่าประมาณตั้งแต่ต้นสำหรับการประมาณค่าพารามิเตอร์วิธีอื่น ๆ ที่กล่าวมา เพราะหลักการของสองวิธีนี้ คือ การกำหนดตัวแปรอ้างอิง (Reference Variable) สำหรับตัวแปรแฝงในรูปแบบ ซึ่งโปรแกรมลิสเรลจะนำตัวแปรอ้างอิงและตัวแปรสังเกตได้มาคำนวณค่าประมาณพารามิเตอร์

จากวิธีการประมาณค่าดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าวิธีที่นิยมและให้ค่าที่มีประสิทธิภาพ คือ การประมาณค่าด้วยวิธีความเป็นไปได้สูงสุด (ML)

4) การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ (Validation of the Model)

เมื่อได้ค่าพารามิเตอร์ที่บ่งบอกความสัมพันธ์เชิงเหตุ และผลทั้งทางตรงและทางอ้อมแล้วขั้นตอนต่อไป ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งของการวิเคราะห์เส้นทางก็คือการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบที่เป็นสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การตรวจสอบความสอดคล้องด้วยโปรแกรมลิสเรล สามารถตรวจสอบได้ 5 วิธี ได้แก่

4.1) ใช้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและสหสัมพันธ์ของค่าประมาณพารามิเตอร์ (Standard Errors and Correlations of Estimates) ถ้าค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและสหสัมพันธ์ของค่าประมาณพารามิเตอร์ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดใหญ่และรูปแบบการวิจัยไม่ดีพอ

4.2) ใช้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Multiple Correlation and Coefficients of Determination) ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่ได้ควรมีค่าเข้าใกล้หนึ่งจึงจะแสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.3) ใช้ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures) ค่าสถิติในกลุ่มนี้ใช้ตรวจสอบความตรงของรูปแบบเป็นภาพรวมทั้งรูปแบบไม่ใช่เป็นการตรวจสอบเฉพาะค่าพารามิเตอร์แต่ละตัวเหมือนสองวิธีแรก นอกจากนี้ยังใช้ประโยชน์ในการเปรียบเทียบรูปแบบที่แตกต่างกันสองรูปแบบได้ด้วยว่า รูปแบบใดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากัน การใช้ค่าสถิติระดับความกลมกลืนนี้มี 4 ประเภทด้วยกัน คือ

ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistic) ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าสูงมากแสดงว่ารูปแบบไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นรูปแบบที่มีความสอดคล้องก็คือรูปแบบที่มีค่าสถิติไค-แสควร์ต่ำหรือเข้าใกล้ศูนย์มากที่สุด

ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit index: GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 ถ้าค่าดับชี GFI เข้าใกล้ 1.00 แสดงว่ารูปแบบการวิจัยนั้นมีความสอดคล้องหรือกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เมื่อนำค่าดัชนี GFI มาปรับแก้ อันเนื่องมากจากการปรับรูปแบบตามจำนวนตัวแปรก็จะได้ค่า AGFI จึงมีคุณสมบัติเหมือนกับดัชนี GFI

ดัชนีรากของกำลังเฉลี่ยของเศษ (Root Mean Square Residual: RMR) ค่าดัชนี RMR เป็นตัวดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบระดับความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของรูปแบบสองรูปแบบเฉพาะกรณีที่เป็นการเปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน ในขณะที่ดัชนี GFI และ AGFI สามารถเปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน และข้อมูลต่างชุดกัน ดัชนี RMR บอกขนาดของเศษที่เหลือโดยเฉลี่ยจากการเปรียบเทียบระดับความกลมกลืนของรูปแบบสองรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าของดัชนี RMR ยิ่งเข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าดัชนี RMR ยิ่งเข้าใกล้ศูนย์แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.4) การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อน (Analysis of Residuals) เป็นการวิเคราะห์ความสอดคล้องที่ควรควบคู่กับดัชนีตัวอื่น ๆ ซึ่งวิธีการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับความคลาดเคลื่อนมีหลายแบบด้วยกัน คือ

เมตริกซ์ความคลาดเคลื่อนในการเทียบความกลมกลืน (Fitted Residuals Matrix) หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน โดยค่าความคลาดเคลื่อนในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ ผลหารระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความคลาดเคลื่อนนั้น ถ้ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับ

ข้อมูลค่าความความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐานไม่ควรมีค่าเกิน 2.00 ถ้ายังมีค่าเกิน 2.00 ต้องปรับรูปแบบการวิจัย

คิวพล็อต (Q-plot) เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าควอทไทล์ปกติ (Normal Quantiles) ถ้าได้กราฟมีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุมแสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.5) ดัชนีดัดแปรรูปแบบ (Model Modification Index) ดัชนีตัวนี้มีประโยชน์ในการตัดสินใจปรับรูปแบบการวิจัยให้ดีขึ้นได้ ดัชนีดัดแปรรูปแบบเป็นค่าสถิติเฉพาะสำหรับพารามิเตอร์แต่ละตัวที่ค่าเท่ากับค่าไค-สแควร์ที่จะลดลงเมื่อกำหนดให้พารามิเตอร์ตัวนั้นเป็นพารามิเตอร์อิสรพหรือมีการผ่อนคลายข้อกำหนดเงื่อนไขบงคับของพารามิเตอร์นั้น ดังนั้นเมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏค่าดัชนีดัดแปรรูปแบบมีค่าที่ไม่เข้าศูนย์แสดงว่ารูปแบบนั้นยังสามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบได้อีก

5) การปรับรูปแบบ (Model Adjustment)

ในการวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมลิสเรลนั้น เมื่อได้ค่าประมาณพารามิเตอร์ของอิทธิพล ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงขนาดอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล แต่การได้ค่าขนาดอิทธิพลอย่างเดียวยังไม่สามารถนำค่านั้นมาอธิบายรูปแบบได้ จะต้องพิจารณาค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการวิจัยตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งต้องพิจารณาค่าดัชนีดัดแปรรูปแบบ (Model Modification Index) อีกด้วย

ค่าดัชนีดัดแปรรูปนี้เป็นค่าที่บ่งบอกว่ารูปแบบที่กำหนดหรือตั้งตามทฤษฎีนั้นสามารถทำการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้สอดคล้องกับคามเป็นจริงอีกได้หรือไม่ โดยค่าดัชนีดัดแปลงรูปแบบนี้จะต้องมีค่าใกล้ศูนย์ แต่ถ้าค่าที่ได้มากกว่าหรือน้อยกว่าศูนย์ก็อาจจะต้องทำการดัดแปลงรูปแบบของการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยการพิจารณาเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล ซึ่งอาจจะเพิ่มหรือลดเส้นทางอิทธิพลก็ได้ แล้วทำการวิเคราะห์เส้นทางตั้งแต่แรกอีกครั้งหนึ่งทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกว่าค่าดัชนีดัดแปรรูปแบบมีค่าเป็นศูนย์หรือเข้าใกล้ศูนย์จึงจะสามารถนำค่าประมาณขนาดอิทธิพลไปใช้ในการอธิบายรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลได้

6) การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล (Translation of Result Analysis)

ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางหรือขนาดอิทธิพลที่ได้จากการคำนวณ มีทั้งค่าที่นัยสำคัญทางสถิติและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าที่นำมาใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลได้ก็คือค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (β) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น เมื่อนำค่าประมาณสัมประสิทธิ์เส้นทางมาแทนค่าในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลแล้ว จึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากรูปแบบซึ่งบอกทั้งขนาดทิศทางและของตัวแปรเหตุต่อตัวแปรผลโดยทิศทางของความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลนั้นมี 2 ประเภท คือ อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม

การจำแนกค่าอิทธิพลทางตรงลิทธิพลทางอ้อม

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลหรือขนาดอิทธิพลที่ได้จากการคำนวณด้วยโปรแกรมลิสเรลนั้นจะบอกว่าส่งผ่านมาจากตัวแปรใด ดังนั้น จึงต้องนำมาจำแนกขนาดอิทธิพล

ทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรเหตุแต่ละตัวที่มีต่อตัวแปรผลซึ่งสามารถแสดงดังแผนผังภาพที่ 2.8 (สำราญ มีแจ้ง, 2544)

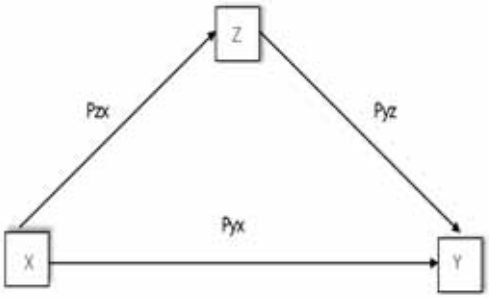

ภาพที่ 2.8 แผนผังขนาดสัมประสิทธิ์เส้นทางของตัวแปรเหตุที่มีต่อตัวแปรผล

การหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางทั้งทางตรงและทางอ้อมจากผังภาพที่ 2.8 สามารถแยกส่วนความสัมพันธ์ได้ ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 การแยกส่วนความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลทั้งทางตรงและทางอ้อม

ประเภทของความสัมพันธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		
	X ⟶ Z	X ⟶ Y	Y ⟶ Z
ก) ความสัมพันธ์รวมทั้งหมด	r_{xz}	r_{xy}	r_{zy}
ข) ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล			
ข. 1 สาเหตุทางตรง	P_{zx}	P_{yx}	P_{yz}
ข. 2 สาเหตุทางอ้อม		$(P_{zx})(P_{yz})$	
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุรวมทั้งหมด (ข. 1 + ข. 2)	P_{zx}	$(P_{YX}) + (P_{zx})(P_{yz})$	$P_{yz} =$
ค) ความสัมพันธ์ไม่ใช่เชิงสาเหตุ (ก-ข)	$(r_{xz}) - (P_z)$	$r_{xy}(P_{yx}) + (P_{zx})(P_{rz})$	$(r_{zy}) - (P_{yz})$

การแยกส่วนความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลทั้งทางตรงและทางอ้อมจากตารางที่ 2.3 จะเห็นได้ว่าตัวแปร X มีอิทธิพลเฉพาะทางตรงต่อตัวแปร Z ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ P_{zx} ตัวแปร X มีอิทธิพลทั้งหมดต่อตัวแปร Y เท่ากับ $(P_{yx})+ (P_{zx})(P_{yz})$ แบ่งเป็นอิทธิพลทางตรงกับ P_{yx} และทางอ้อมผ่านตัวแปร Z เท่ากับ $(P_{zx})(P_{yz})$ และมีความสัมพันธ์เทียมหรือความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่เชิงเหตุและผลเท่ากับ $(r_{xy}) - [(p_{yx}) + (p_{zx})(p_{rz})]$ ส่วนตัวแปร Z อิทธิพลทั้งหมดต่อตัวแปร Y เท่ากับ P_{yz} ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ P_{yz} ไม่มีอิทธิพลทางอ้อม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์เทียมหรือความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่เชิงเหตุและผลเท่ากับ $(r_{zy})-(P_{yz})$

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้

การวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยตรง ไม่ต้องทำการวิเคราะห์ด้วยมือเหมือนการวิเคราะห์ด้วยวิธีอื่น ๆ

2.5.3 ตัวแปรในการวิจัยและที่มาของสมมติฐาน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชวาล แพรัตกุล (2517) ให้ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง การตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากการอบรมสั่งสอนของครู แบบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทำหน้าที่วัดว่าเด็กเรียนรู้มากน้อยเพียงใด โดยแบบทดสอบชนิดนี้ต้องการวัดว่า ครูได้ใช้เนื้อหาวิชาไปกระตุ้นสมองเด็กให้งอกงามตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้มากน้อยเพียงใด โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) ซึ่งหมายถึง แบบสอบที่ใช้วัดปริมาณความรู้ ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการที่เด็กได้เรียนรู้มาในอดีตว่ารับรู้ได้มากน้อยเพียงใด

วิเชียร เกตุสิงห์ (2520) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความรู้ที่แต่ละคนได้เรียนมาในอดีต และความรู้นั้นยังคงอยู่ในปัจจุบัน

ไพศาล หวังพานิช (2526) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นกำไรเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการแกอบรมหรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือสัมฤทธิ์ผลของบุคคลหลังจากได้รับการฝึกอบรม

อนาสตาซี (Anastasi, 1970) ให้ความหมายไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฝึกความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา อันได้แก่ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาด้านอื่น ๆ

แอแซงก์, อารโนล และเมลิ (Eysenck, Arnold & Meili, 1972) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมากซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและสติปัญญาซึ่งสามารถวัดได้จากกระบวนการที่มาต้องทดสอบหรือวัดจากการวัดด้วยแบบทดสอบ

กูด (Good, 1973) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่พัฒนามาจากการเรียนในสถานศึกษา โดยปกติวัดจากคะแนนที่ครูเป็นผู้ให้หรือจากแบบทดสอบ หรืออาจรวมทั้งคะแนนที่ครูให้และคะแนนจากแบบทดสอบ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ความสามารถในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน วัดจากแบบหดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) ได้ให้ความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง ซึ่งแบ่งแบบทดสอบประเภทนี้ได้เป็น 2 พวก คือ

1) แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามที่ถามเกี่ยวกับความรู้ที่ได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยแค่ไหน บกพร่องส่วนใด จะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดดูความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่

2) แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาหรือครูผู้สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้งจนกระทั่งมีคุณภาพดีพอ จึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบบอกถึงวิธีการสอบและยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วย

สมนึก ภัททิยธนี (2546) กล่าวว่า แบบทดสอบที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนผ่านมาแล้ว อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน ทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐานมีวิธีการในการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้ว จะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามได้ ซึ่งควรจัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) วัดด้านความรู้ความจำ
2) วัดด้านความเข้าใจ
3) วัดด้านการนำไปใช้
4) วัดด้านการวิเคราะห์
5) วัดด้านการสังเคราะห์
6) วัดด้านการประเมินค่า

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความรู้ของผู้เรียนในสิ่งที่เรียนไปแล้วว่าได้บรรลุจุดประสงค์ที่ครูตั้งไว้แล้ว ครูผู้สอนย่อมจะต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในสิ่งที่เรียนจนสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาในข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้ จึงจะถือว่าประสบผลสำเร็จในการเรียน บลูม (Bloom, 1976) ได้สรุปอิทธิพลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละได้ดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 อิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ

ตัวแปร	อิทธิพลตัวแปรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ
พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียน	50
ลักษณะด้านจิตพิสัย	25
คุณภาพการสอน	25
พฤติกรรมต้านพุทธิพิสัย + ลักษณะด้านจิตพิสัย	65
พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย + ลักษณะด้านจิตพิสัย + คุณภาพการสอน	90

จากข้อสรุปข้างต้นแสดงว่าพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียนรวมกับลักษณะด้านจิตพิสัยของนักเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถึงร้อยละ 65 และคุณภาพการสอนของครูที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถึงร้อยละ 25 และเหลืออีกร้อยละ 10 เป็นตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลน้อยมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. พฤติกรรมการสอนของครู

บุญชม ศรีสะอาด (2524) ให้ความหมายว่า คุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญที่อำนวยให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น ความสามารถในการสอนบทเรียนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความรู้ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนอย่างเหมาะสม การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียนการค้นหาข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง การให้ค้นคว้าเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน เป็นต้น จะเห็นว่าการสอนที่มีคุณภาพจะอำนวยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น พฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ได้เป็นอย่างมาก

สมจิต สวธนไพบูลย์ (2529) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำที่ครูกำหนดให้มีขึ้นภายใต้สถานการณ์การเรียนการสอนซึ่งมีทั้งการกระทำหรือการแสดงออกของครูและของนักเรียนที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันในชั้นเรียน มีพฤติกรรมทางวาจา เช่น การพูด การอธิบาย การใช้คำถาม การออกคำสั่ง การเสริมแรง การใช้สื่อการสอน การตอบคำถามของนักเรียน การทำแบบฝึกหัด รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ด้วย

สุพิน บุญชูวงษ์ (2536) ได้กล่าวถึงการสอนว่า คือ การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ปะทะเพื่อที่จะให้เกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540) ได้กล่าวถึงการสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของครูผู้สอน

แคร์โรล (Carroll, 1963) และบลูม (Bloom, 1976) ได้แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญต่อผลการเรียนของนักเรียน ซึ่งสัมพันธ์งานวิจัยของโดลาน (Dolan, 1980) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีอิทธิพลต่อการเรียนเป็นอย่างมากและยังมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะด้านอารมณ์หรือความรู้สึกมากเช่นกัน

2.1 องค์ประกอบของคุณภาพการสอน

สุพิน บุญชูวงษ์ (2536) ได้กล่าวถึง การสอนที่ดีว่าควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1) มีการส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการกระทำจึงจะเป็นการเรียนที่ให้ประสบการณ์ที่มีความหมาย

2) มีการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและการยอมรับซึ่งกันและกัน

3) มีการตอบสนองความต้องการของนักเรียน

4) มีการสอนให้สัมพันธ์ระหว่างวิชาที่เรียนและวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรเป็นอย่างดี

5) มีการใช้สื่อการสอน เพื่อเร้าความสนใจและช่วยให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

6) มีกิจกรรมให้นักเรียนทำหลายอย่าง โดยให้ลงมือปฏิบัติจริงและดูแลผลการปฏิบัติของตนเอง

7) มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการใช้ความคิดอยู่อย่างเสมอด้วยการซักถามหรือให้แสดงความคิดเห็น

8) มีการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน

9) มีการใช้การจูงใจในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นและชี้แนวทางให้นักเรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจในการเรียนและทำกิจกรรมยิ่งขึ้น

10) มีการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการวางแผนงานร่วมกับครู

11) มีการเร้าความสนใจก่อนลงมือทำการสอนอยู่เสมอ

12) มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการต่าง ๆ

2.2 บลูม (Bloom, 1976) ครูที่มีคุณภาพควรมีองค์ประกอบในการสอนซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) การชี้แนะ (Cues) หมายถึง การที่ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างชัดเจน

2) การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึงการที่ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

3) การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การที่ผู้สอนชมเชยและกล่าวสนับสนุนเพื่อเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่ปรารถนาของผู้เรียนให้สูงขึ้น

4) การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Correction) การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึงครูผู้สอนควรมีการวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงข้อบกพร่องหรือส่วนที่ยังไม่บรรลุประสงค์และมีการแก้ไข โดยมีการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยดูจากข้อมูลย้อนกลับนั้น

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู คือ ความสามารถของครูผู้สอนในการเข้าใจกระจ่างชัดในการเรียนการสอนให้เกิดกับผู้เรียน โดยการจัดลำดับส่วนประกอบของเนื้อหา การอธิบาย การเสนอบทเรียน การให้คำชี้แนะ การเสริมแรง การให้เด็กมีส่วนร่วม การให้ข้อมูลย้อนกลับ การส่งเสริมความคิดของเด็กเพื่อที่เด็กจะได้เรียนรู้ได้ดีและกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระจ่างชัด สามารถเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง ถ้าครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจในเนื้อหานักเรียนเรียนด้วยความเข้าใจ สนุกกับการเรียนก็จะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

3. มโนภาพแห่งตน

มโนภาพแห่งตน เป็นการรับรู้ตนเองของบุคคลว่าเป็นอย่างไรเป็นการเชื่อถือของเขาเกี่ยวกับตนเอง (บุญชม ศรีสะอาด, 2524 อ้างถึงใน Combs, 1977) เฮอร์ลอค (Hurlock, 1967) อธิบายว่าแบบแผนของบุคลิกภาพประกอบไปด้วยลักษณะนิสัยต่าง ๆ หลายลักษณะโดยมีมโนภาพแห่งตนทำหน้าที่ประสานลักษณะเหล่านั้นเข้าด้วยกัน เป็นระบบแบบแผนดังกล่าว มโนภาพแห่งตนจึง

เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนอีกด้วย เพราะคนย่อมประพฤติหรือปฏิบัติตนไปในแนวทางที่ตนคิดว่าตนเองเป็นโรเจอร์ มโนภาพแห่งตนเป็นความรู้สึกตอบสนองต่อตนเองในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (Lindzey & Hall, 1965)

3.1 ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ คือ ความรู้สึกต่อตนเองด้านสติปัญญา นิสัยการเรียน แรงจูงใจ ทักษะในการอ่าน แรงกดดันจากทางบ้าน การแข่งขันเกี่ยวกับความสามารถ และการเลือกอาชีพ

3.2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คือ ความรู้สึกต่อตนเองในด้านที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้อื่น และความสามรถในการคบเพื่อน

3.3 ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ คือ ความรู้สึกต่อตนเองทางด้านความถนัดของอารมณ์ ความวิตกกังวล ความสุข ความเครียด และความเบื่อหน่าย

สรุปได้ว่า มโนภาพแห่งตน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อที่มีต่อตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ เช่น เชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูงมั่นใจว่าจะสามารถเรียนวิชานั้นได้ดีนักเรียนที่มีอัตมโนทัศน์สูงก็จะมีความมั่นใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนทำให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

4. ความรู้พื้นฐานเดิม

บุญชม ศรีสะอาด (2524) และมนตรี อนันตรักษ์ และคนอื่น ๆ (2536) กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลในรูปที่มีเป็นสาเหตุต่อผลการเรียนทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม สอดคล้องกับผลการวิจัย ปาจรีย์ วัชชวัลคุ (2527) ที่พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงต่อผลการเรียน

สุวัฒนา อุทัยรัตน์ (2544) กล่าวว่า พื้นฐานความรู้ของนักเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นในการเรียนวิชาใหม่

ยุพิน พิพิธกุล (2546) กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานเดิม หมายถึง ความรู้ ทักษะและความสามารถในเรื่องเดิมที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนเรื่องต่อไป พื้นฐานความรู้แบ่งเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือ ความสามารถพื้นฐานทั่วไปที่จำเป็นในการเริ่มต้นหน่วยการเรียนการสอนพื้นฐานความรู้เฉพาะที่ได้เรียนมาแล้วในหน่วยการเรียนการสอนก่อน ๆ

แอร์ลิน (Arlin, 1973) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานเดิมในการเรียนและอัตราการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันทางบวก กล่าวคือ ระดับความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้มากขึ้น เร็วขึ้น และมั่นคงขึ้น

บลูม (Bloom, 1976) กล่าวว่า ความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน คือ ความรู้สึกทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนเรื่องนั้น ๆ การที่มีความรู้พื้นฐานเดิมอยู่มากจะเป็นฐานสำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น เร็วขึ้น และมั่นคงขึ้น

สรุปได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นความรู้ที่จำเป็นที่ต้องมีก่อนเรียนหรือเป็นความรู้ที่เคยได้รับประสบการณ์มาแล้ว ถ้านักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมมากก็จะเรียนเรื่องนั้นได้เข้าใจและประสบผลสำเร็จในการเรียน ส่งผลให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

5. เจตคติ

เจตคติ (Attitude) เป็นศัพท์บัญญัติทางวิชาการซึ่งมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ ดังนี้

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520) ให้ความหมายเจตคติไว้ ดังนี้ เจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เห็นรู้ระเบียบวิธีการของสังคมซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ส.วาสนา ประวาลพฤษ์ (2544) ให้ความหมายเจตคติ หมายถึง ความพร้อมและความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างค่อนข้างคงที่ และการแสดงออกนี้จะไม่ปรากฏให้เห็นถ้าไม่มีสิ่งเร้าเกิดขึ้น เจตคติมักถูกกระตุ้นด้วยความเชื่อหรืออารมณ์ ซึ่งอาจไม่มีเหตุผลเลยก็ได้โดยเจตคติจะแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมเฉพาะ

สุภาพ วาดเขียน (2525) ให้ความหมายว่า เจตคติหรือทัศนคติเป็นกระบวนการทางความคิดที่จะสะสมต่อเนื่องกันมาในเชิงศักยภาพของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและพร้อมที่จะแสดงออกเป็นพฤติกรรมเมื่อถึงโอกาสที่จะกระทำการหรือกระทำกิจกรรมนั้น ๆ ตามวัตถุประสงค์โดยอาศัยเกณฑ์ประสบการณ์เดิม สภาพที่เผชิญอยู่ในปัจจุบันความคาดหวังที่น่าจะมีโอกาสเกิดขึ้นได้และเป็นไปได้ในปัจจุบันและอนาคตทั้งในด้านเกี่ยวกับส่วนบุคคลและสังคมสิ่งแวดล้อม

ล้วน สายยศ (2527) ให้ความหมายเจตคติว่า เป็นอารมณ์ ความรูสึกอันบังเกิดจากการได้สัมผัสรับรู้ต่อสิ่งนั้น โดยแสดงความโน้มเอียงอย่างใดอย่างหนึ่งในรูปของการประเมินว่าชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ

ยุพิน พิพิธกุล (2528) ให้ความหมายของเจตคติว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น บุคคล วัตถุ เหตุการณ์ ซึ่งความรู้สึกอาจเป็นได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ

เธอร์สโตน (Thurestone, 1946) ให้ความหมายว่า เป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกหรือลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้ เช่น สิ่งของ บุคคล บทความองค์กร ความคิดความรู้สึกเหล่านี้แสดงให้เห็นความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

กูด (Good, 1959) ให้ความหมายเจตคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะหนึ่งอาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก เกลียดกลัวหรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

แอลพอร์ท (Allport, 1976) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติเป็นความพร้อมของจิตใจและการทำงานของระบบประสาท ตลอดจนประสบการณ์ที่กระตุ้นให้บุคคลเมื่อสถานการณ์ได้รับความสำเร็จเจตคติจะค่อย ๆ ก่อตัวขึ้น

5.1 ลักษณะของเจตคติ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520) ได้แบ่งลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1) เจตคติเป็นผลหรือขึ้นได้อยู่กับการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม

2) เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและความเข้มโดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น จะแปรค่าได้มาก ปาน กลาง น้อย นั้นคือเจตคติจะมีค่าทั้งบวกและลบ

3) เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง หรือเป็นสิ่งที่มาจากลักษณะโครงสร้างภายในของบุคคลหรือวุฒิภาวะ

4) เจตคติขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม

5) เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกัน อาจมีความสัมพันธ์กัน

6) เจคติเกิดขึ้นแล้วมีความคงเส้นคงวาเปลี่ยนแปลงได้ยาก

ยุพิน พิพิธกุล (2546) ได้สรุปลักษณะของเจตคติซึ่งมีนักจิตวิทยาเห็นพ้องต้องกัน 4 ประการ คือ

1) เจตคติเกิดจากสิ่งแวดล้อมในสังคม การศึกษา วัฒนธรรมเป็นเครื่องบ่งชี้เจตคติของสมาชิกในสังคมนั้น ๆ

2) เจตคติเกี่ยวข้องกับการเลือกตัดสินใจในการกระทำทั้งปวงของบุคคลในเมื่อบุคคลมีโอกาสทำได้หลายอย่างในเวลาเดียวกัน

3) เจตคติเป็นสภาพจิตใจที่มีบุคคล หรือสิ่งอื่น ๆ ในวงประสบการณ์พฤติกรรมส่วนใหญ่มักขึ้นอยู่กับเจตคติของบุคคลนั้น ๆ

4) เจตคติเป็นพื้นอารมณ์ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่ได้ หมายถึง การแสดงเจตคติที่แท้จริงของบุคคล

ส. วาสนา ประวาลพฤกษ์ (2544) ได้สรุปลักษณะสำคัญของเจตคติ ไว้ ดังนี้

1) เจตคติเป็นการตระเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการตระเตรียมนั้นจะเป็นการตระเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

2) สภาวะของความพร้อมจะตอบสนองในลักษณะที่กล่าวในข้อ 1 นั้นเป็นลักษณะ ที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วยซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้และบางครั้งไม่มีเหตุผล

3) เจตคติมิใช่พฤติกรรม แต่เป็นภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

4) เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

5) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกัน ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เชาว์ปัญญา เป็นต้น

6) เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้กับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าเจตคติเป็นสภาพของจิตใจซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม ในอันที่บุคคลจะประเมินบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ในทิศทางที่จะปฏิเสธหรือยอมรับเจตคติ ต่อบางสิ่งอาจมั่นคงถาวร เจตคติต่อบางสิ่งอาจอาจเปลี่ยนแปลงได้

5.2 องค์ประกอบของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) ได้แยกแยะองค์ประกอบของเจตคติเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1) องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน

2) องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึกซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกทีหนึ่ง ถ้าบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3) องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติหรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติ หรือปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

พรรณี ชูชัย (2522) กล่าวว่า เจตคติของบุคคลจะขึ้นอยู่กับค่านิยมของคนนั้น เจตคติเกิดจาก

1) การเรียนรู้ เนื่องจากการอบรมตั้งแต่เล็กเป็นไปในลักษณะค่อยดูดซึมจากการเลียนแบบพ่อแม่และคนข้างเคียงไม่มีใครสอน

2) ประสบการณ์ของบุคคล

3) การรับถ่ายทอดจากเจตคติที่มีอยู่แล้ว เช่น การรังเกียจผิว

4) สื่อมวลชน

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และท่าทีของบุคคลที่แสดงออกมาในลักษณะชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ หรือเฉย ๆ ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ ก็จะเรียนได้ดี ทำให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นด้วย

6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

ประสาท อิศรปรีดา (2547) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำอย่างอิสระมีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่จะทำเพื่อประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953) กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สรุปได้ว่า เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแข่งกับมาตรฐานที่ดีเยี่ยม หรือทำได้ดีกว่าบุคคลอื่น ความพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จ หรือประสบความล้มเหลว

เซคอร์ด และแบคแมน (Secord & Backman, 1964) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่าถ้ามีการท้าทายเกี่ยวกับมาตรฐานความประพฤติของแต่ละบุคคลตอบสนองต่อ

สถานการณ์ต่างกัน บุคคลที่ตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองสูงจะพยายามอย่างมากเพื่อไปให้ถึงมาตรฐาน ส่วนบุคคลที่ไม่ได้ตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองก็จะมีความพยายามน้อยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ตามาตรฐานที่ตนตั้งไว้ ซึ่งเป็นเครื่องแสดงว่าบุคคลสองจำพวกนี้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน

ลินด์เกรน (Lindgren, 1967) เน้นความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปของความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) ซึ่งเปรียบได้กับความต้องการขั้นสูงของ มาสโลว์ เรียกว่า Self-Actualization เป็นความเข้าใจที่จะเข้าใจตนเองทั้งในด้านความสามารถ รวมถึงศักยภาพอื่น ๆ และจะมีความปรารถนาที่จะใช้ความสามารถ และศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่

6.1 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534) ได้กล่าวถึง บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีคุณลักษณะ ดังนี้

1) มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญกับความสำเร็จ หรือความล้มเหลว

2) มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานที่ท้าทายความคิดและความสามารถ

3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้หน้าที่ของตนเอง

4) มีความรอบรู้ในการตัดสินใจ และการติดตามผลการตัดสินใจของตนเอง

5) มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าแม่นยำ

6) มีความสามารถที่จะทำงานที่จะประสบผลสำเร็จได้มากและด้วยความสามารถที่มี

6.2 ส่วนบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1) ไม่มีความกล้า ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำ ไม่กล้าตัดสินใจ ไม่กล้าเผชิญกับความสำเร็จหรือความล้มเหลว

2) ไม่มีความมุ่งมั่นพยายาม ไม่ชอบทำงานที่ท้าทายความคิดและความสามรถ

3) ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ไม่รู้หน้าที่ของตนเอง

4) ไม่มีความรอบรู้ต่อการตัดสินใจและไม่ติดตามผลการตัดสินใจของตนเอง

5) ไม่มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าได้แม่นยำ

6) ไม่มีความสามารถที่จะเลือกทำงานที่จะประสบความสำเร็จได้มากและด้วยความสามารถที่มีอยู่

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953) กล่าวถึง ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สรุปได้ ดังนี้

1) ความกล้าเสี่ยง (Moderate Risk Taking) บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวในการทำงานที่ใช้ความสามารถและมีความพอใจที่จะเลือกทำงานที่ยาก เนื่องจากมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

2) มีความกระตือรือร้น (Energetic) หรือมีการกระทำที่แปลกใหม่อันเป็นการทำให้ตนเองมีความรู้สึกว่าประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันขันแข็งไป

ทุกกรณีแต่จะมีความมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง และจะทำให้ตนเองมีความรู้สึกว่าทำงานสำเร็จลุล่วงไป

3) มีความรับผิดชอบในตนเอง (Individual Responsibility) เป็นความพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจของตนเอง แต่ไม่ได้หวังให้คนอื่นยกย่องตนและชอบความมีเสรีภาพ ในการคิดหรือกระทำสิ่งใด ๆ โดยไม่ต้องให้คนอื่นมาบงการ

4) มีความรู้เกี่ยวกับผลของการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of Result of Decision) เป็นการตัดสินใจเพื่อคาดคะเนผลที่เกิดขึ้นและพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมเมื่อทราบว่าการกระทำของตนเกิดผลขึ้นอย่างไร

5) มีความพยายามในการคาดผลล่วงหน้า (Anticipation Possibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักเป็นผู้ที่มีแผนระยะยาวเพื่อดำเนินการอย่างมีเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

นอกจากนี้ แมคเคลแลนด์ ยังเชื่อว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน และบอกให้ลูกทราบว่า ตนสนใจในสัมฤทธิ์ของลูก อบรมลูกให้เป็นบุคคลที่ช่วยตนเองได้ วิธีการที่ใช้ในการอบรมค่อนข้างเข้มงวด ให้รางวัลเมื่อเขาทำได้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้และลงโทษถ้าทำไม่ได้แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความรัก ความอบอุ่น และแสดงให้ลูกเห็นว่าที่เข้มงวดเพราะความรักลูก อยากให้ลูกพบความสำเร็จ

จากลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มักมีพฤติกรรม ดังนี้

1) มีความทะเยอทะยาน
2) มีความมุ่งมั่น
3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4) มีความรับผิดชอบ
5) มีความเพียรพยายาม มานะอดทน
6) แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะบรรลุถึงความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.6 เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) หรือบางครั้งเรียกว่า การวิเคราะห์ปัจจัย เป็นเทคนิคที่จะจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มหรือปัจจัยเดียวกัน ตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันมาก โดยความสัมพันธ์นั้นอาจจะเป็นในทิศทางบวก (ไปในทิศทางเดียวกัน) หรือทิศทางลบ (ไปในทางตรงกันข้าม) ก็ได้ ส่วนตัวแปรที่อยู่ต่างปัจจัยจะไม่มีความสัมพันธ์กันหรือมีความสัมพันธ์น้อย

2.6.1 ความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2540) ได้กล่าวถึงแนวคิดและลักษณะของการวิจัยที่ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบหรือที่เรียกว่าการวิเคราะห์ตัวประกอบเป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้วิเคราะห์ผลการวัดโดยใช้เครื่องมือหรือเทคนิคหลายชุดหรือหลายด้าน (อาจใช้แบบทดสอบ แบบวัด แบบสำรวจ ฯลฯ ชุดเดียว แต่มีการวัดแยกเป็นรายด้านก็ได้) ผลจากการวิเคราะห์ช่วยทำให้ทราบว่าเครื่องมือหรือเทคนิคเหล่านั้นวัดในสิ่งเดียวกันหรือที่เรียกว่าองค์ประกอบร่วมกันหรือไม่ มีกี่องค์ประกอบ เครื่องมือหรือเทคนิคเหล่านั้นวัดในแต่ละองค์ประกอบได้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจะพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วใช้หลักเหตุผลเพื่อทำการระบุหรือกำหนดชื่อองค์ประกอบที่วัดเหล่านั้น ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบจะแสดงค่าต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ สัดส่วนของความแปรปรวนที่แต่ละตัวอธิบายองค์ประกอบ (Communality) ซึ่งเป็นค่าความแปรปรวนที่แต่ละด้านแบ่งให้กับแต่ละองค์ประกอบเป็นส่วนที่ชี้ให้เห็นว่าแต่ละด้านวัดองค์ประกอบนั้นร่วมกับตัวแปรอื่นมากน้อยเพียงใด ค่าไอเกน (Eigen Value) เป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์ขององค์ประกอบร่วมของแต่ละองค์ประกอบซึ่งต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 1 จึงจะถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ๆ ที่แท้จริง ส่วนค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) จะเป็นค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่แต่ละด้านวัดในองค์ประกอบนั้น ซึ่งผู้วิจัยอาจต้องการทราบว่าเครื่องมือหรือเทคนิคที่ใช้วัดพฤติกรรมนั้นวัดอะไรร่วมกันบ้าง (มีองค์ประกอบอะไรบ้าง) หรือเครื่องมือวัดเป็นไปตามทฤษฎีหรือแนวคิดนั้น ๆ หรือไม่ก็สามารถทำได้โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2545) กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นการจัดคุณลักษณะต่าง ๆ ทางจิตวิทยาที่วัดได้ให้เป็นหมวดหมู่ตามโครงสร้างเพราะเป็นวิธีการทางสถิติที่สามารถตรวจชี้ลักษณะประจำทางจิตวิทยา เนื่องจากตัวแปรต่าง ๆ เมื่อนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะพบว่ามีตัวแปรบางคู่มีความสัมพันธ์กันสูงหรือบางทีก็พบว่ามีกลุ่มตัวแปรบางกลุ่มมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง แสดงว่าตัวแปรเหล่านั้นวัดบางสิ่งบางอย่างที่เป็นองค์ประกอบร่วมกัน ซึ่งค่าน้ำหนักองค์ประกอบแรกก่อนหมุนแกนจะเป็นค่าที่แสดงความเที่ยงตรงตามโครงสร้างได้

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2547) ได้ให้ความหมายว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการทางสถิติที่ช่วยค้นหาลักษณะของตัวแปรหลาย ๆ ตัวที่มีสหสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นการลดจำนวนตัวแปรให้น้อยลงเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ ทำให้สามารถมองเห็นโครงสร้างและแบบแผนของตัวแปรในลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรซึ่งจะช่วยอธิบายความหมายและลักษณะของตัวแปรทำให้สามารถให้คำจำกัดความของตัวแปรได้ชัดเจนยิ่งขึ้นช่วยตัดสินว่าควรจะศึกษาตัวแปรด้านใดบ้างและตัวแปรใดที่เกี่ยวข้อง

คิม และมอลเลอร์ (Kim & Mueller, 1978 อ้างถึงใน สุธาสินี นาคสินธุ์, 2552) ได้ทำการอธิบายถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้ว่า การวิเคราะห์ประกอบเป็นวิธีการทางสถิติที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะแทนตัวแปรชุดหนึ่งด้วยองค์ประกอบจำนวนน้อยกว่าตัวแปรข้างต้น เป็นการช่วยจัดกลุ่มตัวแปรหลาย ๆ ตัว ที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ทำให้สามารถเข้าใจลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษาได้ง่ายขึ้น

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ หมายถึง วิธีการทางสถิติที่ช่วยจัดกลุ่มของตัวแปรหลาย ๆ ตัวที่มีความสัมพันธ์กัน มีองค์ประกอบร่วมกัน เพื่อการจัดกลุ่มและหาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรแต่ละตัวให้ได้คุณลักษณะที่ต้องการศึกษา เป็นการลดจำนวนตัวแปรให้น้อยลงเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ซึ่งช่วยให้สามารถให้คำจำกัดความของตัวแปร การตัดสินใจเลือกศึกษาตัวแปร และเห็นความสัมพันธ์กันของตัวแปรได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.6.2 ประเภทของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) กล่าวถึง ประเภทของการวิเคราะห์องค์ประกอบ ดังนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เป็นการสำรวจและระบุองค์ประกอบร่วมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบจะเป็นการลดจำนวนข้อมูลหรือตัวแปร และทำให้องค์ประกอบร่วมซึ่งจะทำให้เข้าใจลักษณะของข้อมูลได้ง่ายมากขึ้นและสะดวกต่อการแปลความ รวมทั้งได้ทราบถึงแบบแผนและโครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลด้วย ซึ่งการลดจำนวนหรือตัวแปรให้น้อยลงนั้น ทำได้โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือความร่วมกันระหว่างตัวแปรเป็นฐานในการจัดกลุ่มตัวแปรให้เป็นองค์ประกอบเพียงไม่กี่องค์ประกอบที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรได้มากที่สุด

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เป็นการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับแผนและโครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบที่กำหนดไว้แล้วตามทฤษฎี ในกรณีนี้นักวิจัยต้องมีสมมติฐานอยู่ก่อนแล้วและใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลเชิงประจักษ์นั้น ๆ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับสมมติฐานหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

2.6.3 จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบร่วมที่จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยที่จำนวนองค์ประกอบร่วมที่หาได้จะมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนตัวแปรนั้นมีองค์ประกอบร่วมอะไรบ้าง โมเดลนี้เรียกว่า Exploratory Factor Analysis Model

2. เพื่อต้องการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์ประกอบว่าองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีตัวแปรอะไรบ้าง และตัวแปรแต่ละตัวควรมีน้ำหนัก หรืออัตราความสันพันธ์กับองค์ประกอบมากน้อยเพียงใด ตรงกับที่คาดคะเนไว้หรือไม่ หรือสรุปได้ว่าเพื่อต้องการทดสอบว่าองค์ประกอบอย่างนี้ตรงกับโมเดลหรือตรงกับบททฤษฎีที่มีอยู่หรือไม่ โมเดลนี้เรียกว่า Confirmatory Factor Analysis Model

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบนั้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างตัวแปรต่าง ๆ และต้องการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์ประกอบว่าตรงกับโมเดลหรือตรงกับบททฤษฎีที่มีอยู่หรือไม่

2.6.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ซึ่งกำลังเข้ามาแทนที่การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ดังคำกล่าวของ

เฮอร์ชเบอร์เกอร์ (Hershberger, 2003) ที่ว่า “วิธี EFA ซึ่งเคยเป็นวิธีการหลักของนักวัดทางจิตวิทยาได้ผ่านไปแล้ว อาจกล่าวได้ว่าขณะนี้วิธี EFA กำลังเข้าสู่ช่วงปลายของอายุ ในขณะที่ SEM กำลังเข้าเริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่และยังมีการพัฒนาต่อไปอีก” เนื่องจากวิธี CFA สามารถนำไปใช้ตรวจสอบโครงสร้างองค์ประกอบของเครื่องมือวัดทางจิตวิทยาได้ละเอียดว่าวิธี EFA จึงมีการนำวิธี CFA ไปใช้พัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตวิทยากันอย่างกว้างขวางหลายแง่มุม (เสรี ชัดแช้ม, 2547)

1. ลักษณะข้อมูลที่ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต้องเป็นข้อมูลที่มีลักษณะดังนี้ (เสรี ชัดแช้ม, 2547)

1.1 ข้อมูลควรวัดเป็นค่าต่อเนื่อง (Continuous) และมีลักษณะการแจกแจงเป็นแบบปกติ แต่ในโปรแกรมลิสเรลมีวิธีประมาณค่าพารามิเตอร์และการสร้างมาตรให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกประเภทได้ รวมทั้งมีวิธีประมาณค่าพารามิเตอร์แบบพิเศษที่มีความแกร่ง (Robustness) ต่อการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นเรื่องลักษณะการแจกแจงข้อมูลเป็นแบบปกติ

1.2 ควรใช้ข้อมูลจำนวนมาก วิธี CFA ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ เนื่องจากผู้วิจัยส่วนมากใช้วิธีการประมาณค่าความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood: ML) โดยปกติวิธี ML มีข้อแนะนำว่าควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างต่ำ 100-200 หน่วยตัวอย่างหรือกรณีที่ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบคุณสมบัติของเครื่องมือระหว่างกลุ่ม 100-200 หน่วยตัวอย่าง แฟนและแวงได้ศึกษาขนาดกลุ่มตัวอย่างในโมเดล 3 องค์ประกอบโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า การใช้กลุ่มตัวอย่างขนาด 100-200 หน่วยตัวอย่าง อาจได้ค่าสถิติที่เป็นไปไม่ได้ เช่น ค่าความแปรปรวนติดลบเป็นต้น แต่ถ้าใช้กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 500 หน่วยตัวอย่างขึ้นไป กลับไม่พบค่าที่ไม่เหมาะสมในเรื่องขนาดกลุ่มตัวอย่าง ยังไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว โบลเลน ได้เสนอแนะไว้กว้าง ๆ ว่าการประมาณค่าพารามิเตอร์อิสระ 1 ตัว ต้องใช้หลายหน่วยตัวอย่าง ลินเดแมน มีเรนดา และโกลด์ เสนอแนะหลักทั่ว ๆ ไปว่า อัตราส่วนระหว่างจำนวนหน่วยตัวอย่างกับจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรควรเป็น 20:1 ฮูเลน และเบนท์เลอร์ เสนอหลักปฏิบัติในเรื่องนี้ว่าควรมีจำนวนหน่วยตัวอย่างมากกว่า 15 เท่าของจำนวนพารามิเตอร์อิสระถ้าลักษณะการแจกแจงข้อมูลเป็นแบบปกติพหุนามและความตรงของเครื่องมืออยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนเวสท์ แนะนำว่า ผู้วิจัยควรตรวจสอบความเบ้และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัว ถ้ามีค่าความเบ้มากกว่า 2.00 และมีค่าความโด่งมากกว่า 7.00 แสดงว่าลักษณะการแจกแจงข้อมูลไม่เป็นแบบปกติ ควรใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ขึ้น แต่ในกรณีที่ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่มาก (มากกว่า 1,000 คน) ไม่ต้องห่วงเรื่องลักษณะการแจกแจงข้อมูลไม่เป็นแบบปกติ

2. ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีข้อตกลงเบื้องต้นใหญ่ ๆ 2 ประการ ดังต่อไปนี้ (เสรี ชัดแช้ม, 2547)

2.1 ข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ วิธี CFA มีข้อตกลงเบื้องต้นทั่วไป 3 ประการ ดังนี้

1) ข้อมูลควรมีลักษณะการแจกแจงเป็นแบบปกติ (Normal Distributions) มีความเป็นเอกพันธ์ของการกระจาย (Homoscedasticity) และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่

เป็นแบบเส้นตรง (Linear Relationships) เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเป็นการแก้สมการถดถอยหลาย ๆ สมการ นั่นเอง

2) โมเดล CFA มีเทอมความคลาดเคลื่อน (Error Terms) ที่เรียกว่าเศษเหลือข้อตกลงเบื้องต้นทั่ว ๆ ไปในเรื่องเทอมความคลาดเคลื่อนมีว่า 1) ต้องไม่สัมพันธ์กับตัวแปรแฝงใด ๆ 2) เป็นอิสระจากเทอมความคลาดเคลื่อนตัวอื่น ๆ 3) มีลักษณะการแจกแจงเป็นแบบปกติ แต่ปัจจุบันเรื่องข้อมูลมีลักษณะแจกแจงเป็นแบบปกติพหุนาม (Multivariate Normal) ฝ่าฝืนได้กรณีที่ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลกรณีเทอมความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กัน

3) กลุ่มตัวอย่างควรมีการแจกแจงแบบเชิงเส้นกำกับ (Asympotic) กลุ่มตัวอย่างยิ่งมีขนาดใหญ่ยิ่งเข้าใกล้ค่า กล่าวคือ ค่าสถิติไคสแควร์มีแนวโน้มที่จะมีค่าสูงทำให้ค่าสถิติ ไคสแควร์มีโอกาสให้ค่านัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) ซึ่งชี้ว่าโมเดลองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่สอดคล้องกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก (น้อยกว่า 100 หน่วยตัวอย่าง) มีความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธโมเดลที่ถูกต้อง (True Model) มากขึ้นหรืออาจกล่าวได้ว่าการใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กมีความเสี่ยงในการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ II (Type II Error) เพิ่มขึ้น การฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นเหล่านี้อาจทำให้โมเดลองค์ประกอบไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และอาจทำให้ดัชนีวัดความสอดคล้องให้ค่าไม่ดีนัก รวมทั้งผู้วิจัยอาจสรุปโครงสร้างองค์ประกอบไม่ถูกต้อง ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วโครงสร้างองค์ประกอบนั้นถูกต้อง

2.2 ข้อตกลงเบื้องต้นเรื่องวิธีประมาณค่าพารามิเตอร์ ในวิธีการประมาณค่าความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood: ML) เท่านั้น เนื่องจากผู้ใช้วิธี CFA ประมาณค่าพารามิเตอร์แบบนี้มากที่สุดเพราะเป็นวิธีที่มีความแกร่งต่อการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นมากกว่าวิธีประมาณค่าพารามิเตอร์แบบอื่น ๆ วิธี ML มีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1) ไม่มีข้อคำถามเดี่ยว ๆ หรือข้อคำถามกลุ่มใดอธิบายข้อคำถามอื่นในกลุ่มข้อมูลได้อย่างสมบรูณ์

2) คะแนนจากข้อคำถามต้องมีลักษณะการแจกแจงแบบปกติพหุนาม ข้อตกลงเบื้องต้นข้อแรกแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามในเครื่องมือต้องไม่ซ้ำซ้อนกัน (มีความสัมพันธ์กันสูง) วิธี ML ไม่มีความแกร่งต่อการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นเรื่องนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยไม่ควรใช้ข้อคำถามที่มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไปประมาณค่าพารามิเตอร์

ข้อตกลงเบื้องต้นข้อสองเป็นเรื่องที่ปฏิบัติยาก แต่วิธี ML มีความแกร่งต่อการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นเรื่องนี้ เว้นแต่กรณีใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กและโมเดลมีความซับซ้อน ดังนั้น ผู้วิจัยควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 100-200 หน่วยตัวอย่างขึ้นไป หรือ ในกรณีตรวจสอบเครื่องมือที่มีตั้งแต่ 3 องค์ประกอบขึ้นไป ควรใช้กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 500 หน่วยตัวอย่างขึ้นไป

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีขั้นตอนเช่นเดียวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ คือ การเตรียมเมตริกซ์สหพันธ์ การสกัดองค์ประกอบขั้นต้น การหมุนแกน และการสร้างสเกลองค์ประกอบ สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน นอกจากจะมีการเตรียมข้อมูลแบบเดียวกับเชิงสำรวจแล้ว ยังต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลจำเพาะของโมเดล และระบุความเป็นไปค่าเดียวของโมเดลก่อนจะวิเคราะห์ในขั้นการสกัดองค์ประกอบ และการหมุนแกนการทำงานเป็น

การทำงานของคอมพิวเตอร์ และในขั้นสุดท้าย คือ การสร้างสเกลองค์ประกอบนั้นเป็นแบบเดียวกันกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจำเพาะของโมเดล (Model Specification) ในการวิเคราะห์ต้องสร้างโมเดล โดยมีทฤษฎีและหลักฐานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องสนับสนุนแล้วจึงนำโมเดลมากำหนดข้อมูลจำเพาะเพื่อใส่เป็นข้อมูลในโปรแกรมลิสเรล ข้อมูลจำเพาะต้องกำหนดตามโมเดลมีดังนี้

1) จำนวนองค์ประกอบ

2) ค่าของความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างองค์ประกอบร่วมหรือค่าของสมาชิกในเมตริกซ์ PH ของโปรแกรมลิสเรล ถ้าต้องการองค์ประกอบที่เป็นอิสระต่อกัน ค่าความแปรปรวนระหว่างองค์ประกอบนั้นต้องเป็นศูนย์ ถ้าต้องการองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันจะต้องกำหนดค่าสมาชิกระหว่างองค์ประกอบคู่นั้นในเมตริกซ์ PH ให้เป็นพารามิเตอร์อิสระให้โปรแกรมลิสเรลประมาณค่า

3) เส้นทางแสดงอิทธิพลระหว่างองค์ประกอบร่วม K และตัวแปรสังเกตได้ X หรือค่าของสมาชิกในเมตริกซ์ LX ของโปรแกรมลิสเรล ถ้ามีโมเดลกำหนดค่าตัวแปร x1, x2, x3 ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบร่วม K สมาชิกที่แทนสัมประสิทธิ์การถดถอยของ K บน x1, x2, x3 ต้องกำหนดเป็นพารามิเตอร์อิสระ ส่วนตัวแปร x4 และ x5 ที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบร่วม K จะมีค่าพารามิเตอร์กำหนดเป็นศูนย์

4) ค่าของความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างเทอมความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ x หรือสมาชิกในเมตริกซ์ TD ของโปรแกรมลิสเรล ถ้านักวิจัยมีโมเดลขององค์ประกอบเชิงยืนยัน กำหนดค่าความแปรปรวนของเทอมความคลาดเคลื่อนตัวแปร x1 ในเมตริกซ์ TD และค่าความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาดเคลื่อนตัวแปร x1 กับเทอมความคลาดเคลื่อนตัวแปรสังเกตได้ตัวอื่น ๆ เป็นศูนย์ทั้งหมด ในกรณีที่โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของนักวิจัยมีความคลาดเคลื่อนทั้งหมดเป็นอิสระต่อกัน นักวิจัยต้องกำหนดพารามิเตอร์นอกแนวทแยงของเมตริกซ์ TD เป็นศูนย์ทั้งหมด แต่ในเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นข้อนี้และยอมให้เทอมความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ โดยกำหนดให้พารามิเตอร์ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนคู่นั้นเป็นพารามิเตอร์อิสระ

3.2 การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Identification of the Model) สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดลมีความสำคัญต่อการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลเพราะการประมาณค่าพารามิเตอร์จะกระทำได้นั้นก็ต่อเมื่อโมเดลระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวพอดี ซึ่งก็หมายความว่า การแก้สมการหาค่าตัวไม่ทราบค่า ค่าจะได้รากของสมการที่เป็นไปได้ค่าเดียว ถ้านักวิจัยประมาณค่าพารามิเตอร์โดยโมเดลระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวไม่ได้จะได้รากของสมการที่ไม่มีความหมาย การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวเป็นสิ่งจำเป็นในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ แต่ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจนั้นนักวิจัยได้กำหนดเงื่อนไขบังคับตายตัว ทำให้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจมีลักษณะระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวพอดี ส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันนั้น การกำหนดเงื่อนไขบังคับจะทำโดยนักวิจัย

ซึ่งกำหนดเงื่อนไขแตกต่างกันไปตามโมเดลของแต่ละคน จึงเป็นหน้าที่ของนักวิจัยที่ต้องตรวจสอบเพื่อระบุความเป็นไปได้ค่าเดียว การกำหนดเงื่อนไขบังคับ (Constraints) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันนั้นทำได้ 2 แบบ คือ การตั้งเงื่อนไขให้พารามิเตอร์เป็นพารามิเตอร์อิสระหรือตัวไม่ทราบค่าลดลง และโมเดลจะมีโอกาสระบุได้พอดีมากขึ้น วิธีการตรวจสอบว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันระบุได้ค่าเดียวหรือไม่เป็นการตรวจสอบตามเงื่อนไข 3 แบบ ดังนี้

1) เงื่อนไขจำเป็นต้องระบุได้พอดี คือ เมื่อจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่ามีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนสมาชิกในเมตริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วม

2) เงื่อนไขพอเพียงกับการระบุได้พอดี คือ โดยกฎทั่ว ๆ ไป คือ เมตริกซ์ PH ต้องเป็นเมตริกซ์สมมาตรและเป็นบวกแน่นอน เมตริกซ์ TD ต้องเป็นเมตริกซ์แนวทแยง และเมตริกซ์ LX ต้องมีค่าลำดับชั้นเท่ากับจำนวนองค์ประกอบลบด้วยหนึ่ง

3) เงื่อนไขจำเป็นและพอเพียงกับการระบุได้พอดี ซึ่งได้แก่ การแสดงให้เห็นว่าการแก้สมการหาค่าพารามิเตอร์อิสระที่ไม่ทราบค่าโดยวิธีพีชคณิตสามารถทำได้ ซึ่งโปรแกรมลิสเรลสามารถคำนวณเมตริกซ์ สารสนเทศสำหรับพารามิเตอร์ได้ คือ ถ้าเมตริกซ์ดังกล่าวเป็นบวกแสดงว่าโมเดลระบุได้พอดี

3.3 การประมาณค่าพารามิเตอร์ (Estimating the Parameter) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการแก้สมการโครงสร้างเพื่อหาค่าพารามิเตอร์ซึ่งเป็นตัวไม่ทราบค่าในสมการ เป็นการดำเนินการด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ การประมาณค่าพารามิเตอร์ได้จากการใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (ความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถาม) ประมาณค่าพารามิเตอร์ของประชากรซึ่งวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ทั้งหมดมี 6 วิธี สรุปได้ ดังนี้

1) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweighted Least Squares: ULS) ใช้เงื่อนไขให้ผลรวมกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมีค่าน้อยที่สุด โดยที่ค่าความคลาดเคลื่อน คือ ผลต่างระหว่างความแปรปรวนที่คำนวณได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์กับค่าความแปรปรวนที่พยากรณ์จากค่าประมาณของค่าพารามิเตอร์นั่นเอง

2) วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดทั่วไป (Generalized Least Squares: GLS) เป็นการถ่วงน้ำหนักค่าสังเกตเพื่อปรับแก้ความแปรปรวนที่ไม่เท่ากัน

3) วิธีการประมาณค่าเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood: ML) เป็นวิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลที่แพร่หลายมากที่สุด มีความคงเส้นคงวา มีประสิทธิภาพและเป็นอิสระจากมาตรวัด

4) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนัก (Generally Weighted Least Squares: WLS) เป็นวิธีที่มีการวางนัยทั่วไปกว้างขวาง กล่าวได้ว่าวิธี ULS, GLS, และ ML เป็นกรณีหนึ่งของวิธี WLS การประมาณค่าไม่ได้ใช้เมตริกซ์เต็มรูป แต่ใช้เฉพาะเส้นแนวทแยงมุมและใต้แนวทแยงมุม

5) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักแนวทแยง (Diagonally Weighted Least Squares: DWLS) เป็นวิธีที่พัฒนามาจากวิธี WLS โดยพยายามลดเวลาคอมพิวเตอร์ในการคำนวณ คือ แทนที่จะคำนวณจากทุกสมาชิกในเมตริกซ์ก็คำนวณเฉพาะในแนวทแยงมุมของเมตริกซ์

6) วิธี Instrumental Variables (IV) และวิธี Two-Stage Least Squares (TSLT) ทั้งสองวิธีนี้ใช้เป็นค่าประมาณตั้งต้นสำหรับการประมาณค่าพารามิเตอร์ วิธีอื่น ๆ ที่กล่าวมา หลักการ คือ การกำหนดตัวแปรอ้างอิง (Reference Variable) สำหรับตัวแปรแฝงในโมเดล

3.4 การประเมินความสอดคล้องของโมเดล (Evaluating the Data-Model Fit) ผู้วิจัยประเมินความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบโดยการพิจารณาค่าสถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติเหล่านี้ใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ อย่างไรในกรณีที่โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ต้องปฏิเสธโมเดลองค์ประกอบตามสมมติฐาน หรืออาจใช้ค่าสถิติที่ได้จากผลการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจ เพื่อกำหนดข้อมูลจำเพาะหรือปรับโมเดลใหม่ ซึ่งผู้วิจัยต้องตรวจสอบค่าสถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลหลายตัวเรียกว่าการทดสอบ Fit Statistics ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (เสรี ชัดแช้ม, 2547)

1) ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics: χ^2) ถ้าค่าไค-สแควร์มีค่าสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ รูปแบบตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์ แต่ถ้าค่า ไค-สแควร์มีค่าต่างจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

2) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square: χ^2/df) เป็นอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับจำนวนองศาอิสระ โดยหลักทั่วไป ถ้าค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 3.00 แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

3) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) ดัชนี GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

4) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative of Fit Index: CFI) ถ้าค่า CFI มีค่ามากกว่า 0.95 แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

5) ดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Standardized Root Mean Square-Residual: SRMR) ถ้าดัชนี SRMR มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

6) ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) ถ้าค่าดัชนี RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ารูปแบบสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

3.5 การดัดแปรโมเดล (Model Modification) (เสรี ชัดแช้ม, 2547) ในกรณีที่ค่าสถิติวัดความสอดคล้องของโมเดล ระบุว่าโมเดลองค์ประกอบไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการกำหนดความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในโมเดลไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ผู้วิจัยสามารถปรับพารามิเตอร์ในโมเดลสมมติฐาน แล้วทดสอบผลการปรับโมเดล โปรแกรมให้ค่าดัชนีดัดแปรโมเดล (Modification Indices: MI) ดัชนี MI จะเสนอแนะว่าควรเพิ่มหรือตัดพารามิเตอร์ตัวใดออกจากโมเดล เพื่อให้โมเดลสอดคล้องกับข้อมูล ส่วนการตัดสินใจที่จะปรับพารามิเตอร์ตัวใดนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ ผู้วิจัยต้องปรับพารามิเตอร์อย่างมีความหมายในเชิงเนื้อหาและสามารถตีความหมายค่าพารามิเตอร์นั้น ๆ ได้ชัดเจน นอกจากนี้ผู้วิจัยควรที่จะพิจารณาค่าเศษเหลือของ

ตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละค่าด้วย เศษเหลือที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานที่มีค่ามาก (เกินกว่า 2.00) เพราะเศษเหลือที่มีค่ามากนี้ อาจชี้ได้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับตัวแปรแฝง หลังจากปรับโมเดลแล้ว โมเดลองค์ประกอบใหม่ต้องสมเหตุสมผลและเป็นไปตามทฤษฎีที่คาดการณ์ไว้ ผู้วิจัยต้องวิเคราะห์โมเดลที่ปรับใหม่ด้วยข้อมูลชุดเดิมหรืออาจกล่าวได้ว่าโมเดลที่ปรับใหม่ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อมูลมากกว่าโมเดลเดิมเสมอไป เพราะว่าโมเดลที่ปรับใหม่ดีกว่าอยู่แล้ว ปัญหาหนึ่งในการปรับโมเดลในระยะหลัง คือ การตรวจสอบโมเดลองค์ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างใหม่

สรุป การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการทางสถิติที่ช่วยค้นหาลักษณะของตัวแปรหลาย ๆ ตัวที่มีสหสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นการลดจำนวนตัวแปรให้น้อยลงเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ ทำให้สามารถมองเห็นโครงสร้างและแบบแผนของตัวแปรในลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรซึ่งจะช่วยอธิบายความหมายและลักษณะของตัวแปรทำให้สามารถให้คำจำกัดความของตัวแปรได้ชัดเจนยิ่งขึ้นช่วยตัดสินว่าควรจะศึกษาตัวแปรด้านใดบ้าง และตัวแปรใดที่เกี่ยวข้องกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่ามีกี่องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบมีตัวบ่งชี้อะไรบ้าง และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.6.5 ประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

1. ลดจำนวนตัวแปร โดยการรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวให้อยู่ในปัจจัยเดียวกัน ปัจจัยที่ได้ถือเป็นตัวแปรใหม่ที่สามารถหาค่าข้อมูลของปัจจัยที่สร้างขึ้นได้ เรียกว่า Factor Score จึงสามารถนำปัจจัยดังกล่าวไปเป็นตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป เช่น การวิเคราะห์ความถดถอยและสหสัมพันธ์ (Regression and Correlation Analysis) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) การทดสอบสมมติฐาน t-test, z-test และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เป็นต้น

2. ใช้ในการแก้ปัญหาอันเนื่องจากการที่ตัวแปรอิสระของเทคนิคการวิเคราะห์สมการความถดถอยมีความสัมพันธ์กัน (Multicollinearity) ซึ่งวิธีการอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหานี้ คือ การรวมตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ไว้ด้วยกันโดยการสร้างเป็นตัวแปรใหม่ หรือเรียกว่า ปัจจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบแล้วนำปัจจัยดังกล่าวไปเป็นตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ความถดถอยต่อไป

3. ทำให้เห็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา เนื่องจากเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบจะหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของตัวแปรทีละคู่แล้วรวมตัวแปรที่สัมพันธ์กันให้อยู่ในปัจจัยเดียวกันจึงจะสามารถวิเคราะห์ถึงโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในปัจจัยเดียวกันได้

4. ทำให้สามารถอธิบายความหมายของแต่ละปัจจัยได้ ตามความหมายของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในปัจจัยนั้น ทำให้สามารถนำไปใช้ในด้านการวางแผนได้สรุป ประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อลดจำนวนตัวแปรอิสระลงโดยการรวมตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัว ให้อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน การรวมตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ไว้ด้วยกันดังกล่าว จะช่วยสร้างองค์ประกอบใหม่ขึ้น

ที่สามารถแสดงโครงสร้าง และ/หรือ สามารถอธิบายความหมายของความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในองค์ประกอบนั้น ๆ ได้

2.7 เอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

2.7.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

ทิศนา แขมมณี (2545) กล่าวถึงรูปแบบการสอนหรือรูปแบบการเรียนการสอนว่าหมายถึง สภาพหรือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างมีระบบระเบียบ มีแบบแผนตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ ดังนั้นคุณลักษณะที่สำคัญของรูปแบบการสอนจึงต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบการสอนนั้น ๆ

2. มีการบรรยายหรืออธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน

3. มีการจัดระบบ คือ มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีการพิสูจน์ถึงประสิทธิภาพของระบบ

4. มีการอธิบายกระบวนการเรียนการสอน วิธีสอนและเทคนิคการสอนในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบนั้น ๆ

เซเลอร์ และคนอื่น ๆ (Sayler & et al., 1981) ให้คำจำกัดความของรูปแบบไว้โดยสรุปว่า หมายถึง แบบหรือแผนของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความแตกต่างกันเพื่อจุดมุ่งหมายหรือเน้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง

จอยส์ และเวล (Joyce & Weil, 1996) ได้ให้นิยามของรูปแบบการสอนว่า หมายถึง แบบหรือแผนที่นำไปใช้สำหรับช่วยในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางในการสอนของครูที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม วิธีการคิดและวิธีการแสดงออกในการเรียนรู้ของตนเองให้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.7.2 การจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอน

ทิศนา แขมมณี (2545) ได้ศึกษาประมวลรูปแบบเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพและนำมาจัดแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูล ข้อเท็จจริง มโนทัศน์หรือ

ความคิดรวบยอด เช่น รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำ (Mnemonics) เป็นต้น

2. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนโดยการซักค้าน (Jurisprudential Model) รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Playing Model) เป็นต้น

3. รูปแบบที่เน้นพัฒนาด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นรูปแบบที่มุ่งในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำหรือการแสดงออกต่าง ๆ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮโรว์ (Harrow's Instructional Model for Psychomotor Development) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies' Instructional Model for Psychomotor Development) เป็นต้น

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process Skills) เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา กระบวนการทางสังคมหรือกระบวนการทำงานร่วมกัน เช่น รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation Instructional Model) รูปแบบการสอนกระบวนการคิดอุปนัย (Inductive Thinking Instructional Model) เป็นต้น

5. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Integration) เป็นรูปแบบที่เน้นการพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กันโดยใช้การบูรณาการทั้งด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทางตรง (Direct Instructional Model) รูปแบบการเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT เป็นต้น

จอยส์ และเวล (Joyce & Weil, 1996) ได้จัดกลุ่มของรูปแบบการสอนไว้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคม (Social Models) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคลในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ โดยใช้หลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหาและการสร้างสัมพันธไมตรีกับผู้อื่น การมีส่วนร่วมกับผู้อื่นโดยใช้หลักการประชาธิปไตยและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการสอนนี้ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบสืบสอบจากกลุ่ม (Group Investigation) รูปแบบการสอนแบบซักค้าน (Jurisprudential Inquiry)

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาการด้านการประมวลสารสนเทศ (Information-Processing Models) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่จัดขึ้นโดยมุ่งเน้นความสำคัญที่สมรรถภาพในการคิดและวิธีการในการพัฒนากระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน ได้แก่ รูปแบบการสอนมโนทัศน์ (Concept Attainment) รูปแบบการเรียนการสอนการคิดเชิงอุปมาน (Inductive Thinking) รูปแบบการเรียนการสอนการฝึกการคิดสืบสอบ (Inquiry Training) รูปแบบการสอนการจำ (Mnemonics)

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคล (Personal Models) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาตัวบุคคลโดยเน้นที่กระบวนการสร้างและการพัฒนา

ตัวบุคคลทั้งทางด้านกาย จิตใจและอารมณ์ มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพการณ์รอบ ๆ ตัว เช่น รูปแบบการเรียนการสอนโดยอ้อม (Non-directive) รูปแบบการเรียนการสอน การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem)

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพฤติกรรมของผู้เรียน (Behavioral Systems Models) รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนโดยใช้หลักการของการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เช่น รูปแบบการเรียนการสอนแบบรอบรู้ (Mastery Learning) รูปแบบการสอนทางตรง (Direct Instruction)

จากข้อมูลการจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนข้างต้น จะเห็นได้ว่านักการศึกษาต่างก็ยึดวัตถุประสงค์เฉพาะในการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนความแตกต่างในการจัดเข้าเป็นกลุ่มนั้น ขึ้นอยู่กับความละเอียดในการแจกแจงวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่มรูปแบบการสอน

2.7.3 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2549) กล่าวว่า รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบมีทฤษฎีทางการศึกษาหรือจิตวิทยาการเรียนรู้รองรับอาจมีหลายทฤษฎี ซึ่งสามารถสังเคราะห์เป็นหลักการของรูปแบบและเป็นตัวกำหนดรายละเอียดในองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบต่อไปตามลำดับ องค์ประกอบของรูปแบบจะมี 3-6 องค์ประกอบ แล้วแต่ให้ความสำคัญของสิ่งที่ประกอบเป็นรูปแบบ โดยทั่วไปองค์ประกอบของรูปแบบ มีดังนี้

1. หลักการซึ่งแสดงแนวคิดหลักที่วิเคราะห์สังเคราะห์มาจากทฤษฎี หลักการเป็นตัวกำหนดเป้าหมายที่ต้องการรวมทั้งกระบวนการและวิธีการเรียนการสอน

2. วัตถุประสงค์ซึ่งแสดงเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เช่น คุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นหลังจากเรียนตามรูปแบบโดยเชื่อมโยงกับหลักการของรูปแบบ

3. กระบวนการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอน เทคนิควิธีสอน และกิจกรรมหลักของการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการของรูปแบบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลของการเรียนตามวัตถุประสงค์รวมทั้งวิธีวัดและประเมินผล

4. เทคนิค วิธีสอน รวมทั้งกิจกรรมหลักเป็นเพียงแนวทางที่นำเสนอไว้ในรูปแบบซึ่งผู้สอนอาจปรับหรือเพิ่มเติมได้ตามสภาพการเรียนการสอน ซึ่งแตกต่างกันออกไป

5. บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอน

6. สื่อวัสดุการเรียนการสอน

ทิศนา แขมมณี (2552) กล่าวว่า รูปแบบการสอนมีความหมายเดียวกับระบบการเรียนการสอนเป็นลักษณะของการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบตามปรัชญา ทฤษฎี หลักการหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีความครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญของระบบนั้นและได้รับการยอมรับพิสูจน์ ทดสอบถึงประสิทธิภาพแล้ว รูปแบบการสอนจึงจำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ๆ ดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการสอนนั้น ๆ

2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ

3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น ๆ

4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

คลอสไมร์ และริปเปิล (Klausmier & Ripple, 1971) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบการสอนไว้ 7 ส่วน ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
2. เตรียมความพร้อมของนักเรียน
3. จัดเนื้อหา วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ดำเนินการสอน
6. วัดและประเมินผลการเรียนการสอน
7. สัมฤทธิผลของนักเรียน

เซเล่อร์ และคนอื่น ๆ (Saylor & et al., 1981) ได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอนไว้ว่า ประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่บอกถึงลักษณะที่มุ่งเน้นในการจัดการเรียนการสอน
2. เนื้อหาสาระและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย
3. การจัดประสบการณ์การเรียนการสอน
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน
5. การประเมินผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอนดังที่มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบร่วมที่สำคัญของรูปแบบการสอนมีดังนี้

1. หลักการของรูปแบบ เป็นส่วนที่กล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎีความเชื่อหรือสมมติฐานรองรับรูปแบบ เป็นส่วนที่จะใช้กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาและการดำเนินการในรูปแบบ

2. จุดประสงค์ของรูปแบบ เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นเมื่อนำรูปแบบการสอนไปใช้

3. เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือการฝึกเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบ

4. กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการ เป็นส่วนที่ระบุถึงวิธีการปฏิบัติในขั้นตอนต่าง ๆ เมื่อนำรูปแบบไปใช้

5. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินถึงประสิทธิผล หรือความเป็นไปได้

2.7.4 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทิศนา แขมมณี (2545) ได้ใช้แนวคิดของการจัดระบบ ซึ่งพอสรุปเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้ชัดเจน

2. ศึกษาหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดองค์ประกอบและเห็นแนวทางในการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอน

3. ศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยในการค้นหาองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้รูปแบบมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้ได้จริง ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ และจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหลาย การนำข้อมูลจากความเป็นจริงมาใช้ในการสร้างรูปแบบจะช่วยขจัดหรือป้องกันปัญหาซึ่งจะทำให้รูปแบบนั้นขาดประสิทธิภาพ

4. กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ การพิจารณาว่ามีอะไรบ้างที่สามารถช่วยให้เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายบรรลุผลสำเร็จ ในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์และความละเอียดรอบคอบจึงจะสามารถกำหนดองค์ประกอบที่จะเอื้อให้รูปแบบนั้นประสบความสำเร็จได้

5. นำองค์ประกอบต่าง ๆ มาจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการคิดและดำเนินการในขั้นต่อไป

6. จัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลขึ้นต่อกันในลักษณะใด สิ่งใดควรมาก่อนมาหลัง สิ่งใดสามารถดำเนินการคู่ขนานไปได้ ขั้นนี้เป็นขั้นที่อาจใช้เวลาในการพิจารณามาก

7. สร้างความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ โดยแสดงให้เห็นถึงผังจำลองขององค์ประกอบต่าง ๆ

8. ทดลองใช้รูปแบบเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น

9. ประเมินผลโดยการศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้รูปแบบว่าได้ผลตามเป้าหมายหรือใกล้เคียงกับเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

10. ปรับปรุงรูปแบบโดยนำผลการทดลองมาปรับปรุงรูปแบบให้ดียิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดของการจัดระบบนี้เป็นแนวคิดที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ทำให้สะดวกต่อการที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจริง

2.7.5 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน

แนวการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบที่จอยส์ และเวล (Joyce & Weil, 1996) ใช้ในการนำเสนอในหนังสือ “Model of Teaching” ประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง การแนะนำรูปแบบการสอน (Orientation to the Model) เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นที่มาของรูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอน ทฤษฎีและสมมติฐานที่ใช้รองรับรูปแบบการเรียนการสอนนั้น หลักการและมโนทัศน์สำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

ส่วนที่สอง ตัวรูปแบบการเรียนการสอน (The Model of Teaching) ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียด ดังนี้

1. โครงสร้างของรูปแบบ (Syntax) เป็นการอธิบายถึงการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติโดยจะมีลำดับขั้นตอนของกิจกรรม ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีขั้นตอนเฉพาะของตนเอง

2. ระบบทางสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน บทบาทการเป็นผู้นำของผู้สอนในแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกันออกไป เช่น บางรูปแบบผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้นำกิจกรรม เป็นศูนย์กลางของกิจกรรม เป็นแหล่งของข้อมูล หรือเป็นผู้จัดสถานการณ์ เป็นต้น

3. หลักการของการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นการอธิบายถึงการตอบสนองของผู้สอนต่อผู้เรียน การตอบสนองสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำ เช่น ในบางรูปแบบจะมีการให้รางวัลเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการหรืออาจไม่ใช้การประเมินเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น หลักการของการตอบสนองจะมีกฎให้ผู้สอนนำไปใช้และเลือกรูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ

4. ระบบที่มาสนับสนุน (Support System) ส่วนนี้จะมาอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นในการสนับสนุนรูปแบบแต่ละรูปแบบหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบการสอนนั้น ๆ ตัวอย่าง เช่น รูปแบบทางสังคมอาจต้องมีการฝึกอบรมผู้นำก่อน เป็นต้น

5. การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) ส่วนนี้จะเสนอคำแนะนำและข้อสังเกตต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การสอนตามรูปแบบมีประสิทธิภาพ เช่น ประเภทของเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับการสอนแต่ละรูปแบบ ระดับชั้นและอายุผู้เรียน สถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่จะต้องจัดให้เอื้อต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบ

6. ผลที่จะเกิดขึ้นจากการสอน (Instructional and Nurturant Effects) ซึ่งรวมทั้งผลที่จะเกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ตัวอย่างเช่น การสอนโดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบรรยากาศของการแข่งขัน ผลที่ได้ทางตรงอาจช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลทางอ้อมอาจทำให้ผู้เรียนแยกจากกัน ดังนั้นในการเลือกรูปแบบการเรียนการสอน การสร้างหลักสูตรหรือสื่อต่าง ๆ ผู้สอนจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างประสิทธิภาพการสอนหรือผลทางตรงและผลทางอ้อมที่อาจทำนายได้

สรุปได้ว่า แนวทางการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวถือได้ว่าเป็นแนวทางที่มีความชัดเจนและเหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้เขียนได้อธิบายองค์ประกอบแต่ละส่วนอย่างละเอียด ชัดเจน โดยเริ่มตั้งแต่การกล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาเป็นแนวคิดในการพัฒนารูปแบบตัวรูปแบบ การนำรูปแบบไปใช้และผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนการสอน จึงมีผู้นิยมนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนเป็นจำนวนมาก

2.8 เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ

สุวัฒนา ใบเจริญ (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

ทรงศักดิ์ เตชาชาญ (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ รักและสุขใจ หรือทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ศลใจ วิบูลกิจ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อสิ่งเร้าและสภาพแวดล้อม เป็นเจตคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต่างเป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งนั้นแล้วว่าพอใจหรือดีอย่างไร

วิสิฐ โสภณอุดมสิน (2545) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกทีดีที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

มอร์ส และแอปเปิลไวท์ (Morse & Applewhite, 1965 อ้างถึงใน ศุภศิริ โสมาเกตุ, 2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการที่ความต้องการของบุคคลนั้นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้รับการตอบสนอง เมื่อบุคคลมีความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนองทำให้เกิดความเครียดและเมื่อความเครียดลดลงจากการได้รับการตอบสนองความพึงพอใจก็จะมีมากขึ้น

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติในเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้ จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

2.8.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของแมคคลีแลนด์ (David McClelland, 1987 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) เป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใด ๆ ให้เป็นผลสำเร็จดีเลิศตามมาตรฐาน เป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ

2. ความต้องการสัมพันธภาพ (Need for Affiliation) เป็นความปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการควบคุมผู้อื่น มีอิทธิพลต่อผู้อื่นและต้องการควบคุมผู้อื่น

มาสโลว์ (Maslow, อ้างถึงใน สุรัตนา ใบเจริญ, 2540) ได้จัดลำดับความต้องการของคนไว้ 5 ขั้น ตามลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ต้องการเพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น น้ำ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ ฯลฯ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายยังไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายอย่างเพียงพอแล้วก็จะเริ่มมีความต้องการขั้นต่อไป

2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง เป็นความต้องการความมั่นคงในชีวิต ในหน้าที่การงาน เช่น การมีงานทำและมีรายได้สม่ำเสมอ มีสวัสดิการ ส่วนความต้องการความปลอดภัยนั้น เป็นความต้องการที่ปราศจากการประสบอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย เป็นความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่โดยมั่นคงและสะดวกสบาย

3. ความต้องการทางสังคมและความรัก เมื่อมนุษย์ได้รับการสนองความต้องการในสองขั้นต้นจนเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการทางสังคมจะเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน

ความต้องการด้านนี้ คือ ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการที่จะมีโอกาสเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ เป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับของบุคคลหรือสังคมนั้น ๆ

4. ความต้องการการยอมรับและยกย่อง เป็นความต้องการการได้รับความนับถืออยากมีชื่อเสียง ทำให้เกิดความภูมิใจในตัวเอง การได้รับ การตอบสนองความต้องการในขั้นนี้จะนำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่ามีคุณค่า รวมทั้งต้องการที่จะมีฐานะโดดเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น อยากให้บุคคลอื่นเคารพ ยกย่องซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต เป็นความปรารถนาที่จะใช้ศักยภาพสูงสุดที่ตนมีอยู่ ทำในสิ่งที่คิดว่าสามารถที่จะเป็นหรือจะทำได้ เช่น ความปรารถนาที่จะเป็นเจ้าของกิจการที่มีชื่อเสียง เป็นพนักงานตัวอย่าง ฯลฯ เป็นความต้องการที่จะให้ตนได้รับความสำเร็จและสมหวังในสิ่งที่ตนคิดหรือที่ต้องการทุกอย่าง

ดังนั้นตามแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว การให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั่นคือการสร้างสิ่งกระตุ้นใด ๆ เพื่อให้บุคคลได้รับรู้หรือรู้สึกถึงการตอบสนองของความสำเร็จได้รับการยอมรับนับถือและความก้าวหน้าจึงมีผู้นำแนวคิดการสร้างความพึงพอใจเป็นกรอบในการดำเนินการเพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงานหรือการเรียนรู้

สก๊อต (Scott, 1970) ได้เสนอแนวคิดในการจูงใจต่อการทำงานที่จะเกิดผลเชิงปฏิบัติมีลักษณะ ดังนี้

1. งานควรมีส่วนสำคัญกับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ

2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงาน

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

   3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

   3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

   3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เมื่อนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการเลือกเรียนตามความสนใจ และมีโอกาสร่วมกันตั้งจุดประสงค์หรือความมุ่งหมายในการทำกิจกรรม ได้เลือกวิธีแสวงหาความรู้ด้วยวิธีที่ผู้เรียนถนัดและสามารถค้นหาคำตอบได้

จากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความต้องการในแต่ละขั้นจะมีความสำคัญแก่บุคคลมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการในลำดับนั้น ๆ เมื่อมีความปรารถนาเกิดขึ้นก็จะมีแรงขับและการกระทำที่จะถูกปลุกเร้าแล้วเกิดความพึงพอใจขึ้น ในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น การที่ผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนนั้น ผู้เรียนต้องมีแรงจูงใจที่อยากจะเรียนซึ่งผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจหลาย ๆ ด้าน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน การยกย่องชมเชย การให้รางวัล ให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนเช่นกัน

2.8.3 หลักการสร้างแรงจูงใจในการเรียน

เนื่องจากแรงจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้น ครูจึงควรส่งเสริมให้เด็กเกิดความพึงพอใจที่ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ให้มากที่สุดซึ่งครูควรสร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่เด็กในการเรียน ดังนี้ (อารี พันธ์มณี, ม.ป.ป.)

1. การชมเชยหรือการตำหนิจะมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กทั้งสองอย่าง
2. การทดสอบบ่อยครั้ง คะแนนจากการสอบจะเป็นสิ่งที่จูงใจ
3. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองด้วยการเสนอแนะและกำหนดหัวข้อที่นักเรียนสนใจ
4. วิธีการที่แปลกใหม่เพื่อเร้าความสนใจและมีแรงจูงใจมากขึ้น
5. ตั้งรางวัลสำหรับงานที่มอบหมาย เมื่อทำสำเร็จ
6. ยกตัวอย่างจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยและคาดไม่ถึงเพื่อให้เข้าใจง่ายและรวดเร็วขึ้น
7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน ทำให้เกิดความชัดเจน
8. เกมและการเล่นละคร ให้เด็กได้ปฏิบัติจริง เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
9. ควรหาทางลดหรือขจัดสถานการณ์ที่ทำให้นักเรียนไม่พึงปรารถนา เช่น แสงสว่างไม่เพียงพอ มีเสียงดังรบกวน ไม่ได้ยินเสียงคนพูด บทเรียนยากเกินความสามารถ ตลอดจนการจัดให้อยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากเพื่อน ๆ มากเกินไป

แนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนการได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ๆ ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหามาให้มากกว่าตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับการยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือแม้แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพึงพอใจ

ดังนั้นเพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษที่ภายหลังจากผู้เรียนได้ปฏิบัติแล้วจะได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้คำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยในการเสริมสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน ได้แก่ ความแตกต่างของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการอ่านจึงต้องสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยจึงมั่นใจว่าจะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนเป็นอย่างมาก

2.8.4 การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่จะวัดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือที่จะช่วยในการวัดความพึงพอใจซึ่งนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ พอสรุปได้ ดังนี้

โยธิน ศันสนยุทธ (2535) กล่าวว่า มาตรวัดความพึงพอใจกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารและเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง การสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ถวัลย์ ธาราโภชน์ (2536) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดความรู้สึกหรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทางซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกหรือทางลบและการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้นหรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเองซึ่งมีวิธีวัดอยู่หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม คือ การใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายได้อย่างเรียบร้อยเพื่อให้ ทุกคนตอบออกมาเป็นแบบแผนเดียวกัน วิธีนี้เป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุดในการวัดความพึงพอใจ มาตรวัดที่นิยมและใช้อยู่ในปัจจุบันคือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ท (Likert's Scales) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง มีความรู้สึก 5 ระดับ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง การสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีการวัดความพึงพอใจมีอยู่หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้สร้างแบบวัดความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามในรูปแบบของมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ

วิมลรัตน์ คล้ายเนียม (2533) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบของผลการเรียนโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ วิธีดำเนินการแบ่งออกเป็นสองขั้นตอน ขั้นแรก กำหนดรูปแบบของผลการเรียนเป็นรูปแบบตามสมมุติฐาน ขั้นที่สอง ทดสอบความตรงของรูปแบบโดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับอนุปริญญาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่เรียนโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ ในวิทยาลัยครูนครสวรรค์ จำนวน 81 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและทางอ้อมต่อผลการเรียนมีสองตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และ

ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงต่อผลการเรียน ได้แก่ ความถนัดด้านภาษา ตัวแปรที่เป็นสาเหตุโดยอ้อม ได้แก่ อัตมโนทัศน์

มิญช์มนัส วรรณมหินทร์ (2544) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือส่งผลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุเฉพาะทางตรงอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความพื้นฐานเดิม และรูปแบบการเรียน (แบบมีส่วนร่วม) ตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือส่งผลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือส่งผลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุเฉพาะโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ คุณภาพการสอน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียนความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กรวิภา สวนบุรี (2546) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และการเรียนเสริมของนักเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความตั้งใจเรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง คุณภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และนิสัยทางการเรียน

กฤษฎา ศรีพานิชย์ (2546) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมี 6 ตัว ได้แก่ ความถนัดทางภาษา คุณภาพการสอน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และอัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และอัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และความตั้งใจเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และคุณภาพการสอน

ชุลีพร พลชำนิ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยศึกษา 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบสาขาทางวิทยาสาสตร์ รูปแบบสาขาทางศิลปศาสตร์ และรูปแบบโดยรวม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จากทั้ง 3 รูปแบบ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อสาขาวิชาที่เรียน ความถนัดทางด้านภาษา และการปรับตัว โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงในรูปแบบสาขาทางวิทยาศาสตร์ และรูปแบบโดยรวม เจตคติต่อสาขาวิชาที่เรียน มีอิทธิพลทางตรงในรูปแบบสาขาทางวิทยาศาสตร์ และรูปแบบ

สาขาศิลปศาสตร์ ความถนัดทางด้านภาษา มีอิทธิพลทางตรงในรูปแบบสาขาทาง วิทยาศาสตร์ และการปรับตัวมีอิทธิพลทางตรงในรูปแบบสาขาทางศิลปศาสตร์ และรูปแบบ โดยรวม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จากทั้ง 3 รูปแบบ คือ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง และคุณภาพการสอน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านเจตคติต่อ สาขาวิชาที่เรียน ในรูปแบบสาขาทางวิทยาศาสตร์ ตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จากทั้ง 3 รูปแบบ คือ การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

อารยา สัสนัน (2552) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ คือ พฤติกรรมการศึกษาเพิ่มเติม ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ คือ พฤติกรรมการศึกษาเพิ่มเติม ได้แก่ การนำตนเองสู่การเรียนรู้ และพฤติกรรมการสอนของครู ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ และปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

จิตติพร เชื้อบัณฑิต (2553) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยตรงอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความตั้งใจเรียน และความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ

โอลิเวอร์ (Oliver, 1987) ได้ศึกษาการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนจากเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพเกี่ยวกับตนเองทางด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 6 ถึงปีที่ 10 ในรัฐแคโรไลนาเหนือ จำนวน 5,000 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น และพบว่าเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสามารถสรุปได้ว่าเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเป็นตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

อีเคโอชา (Ekocha, 1986) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรทางด้านนักเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มนักเรียนระดับชั้นปีที่ 5 จากโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 2,909 คน ผลการวิจัยพบว่า พื้นฐานทางบ้านและเจตคติของนักเรียนเป็นสาเหตุโดยตรงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และกิจกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีองค์ประกอบด้านชั้นเรียน วิธีการสอนของครูและพฤติกรรมของครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เซอร์เซค (Svreck, 1992) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของผู้ปกครอง สไตล์การเรียน และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กับการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 จำนวน 183 คน ในโรงเรียนประถมศึกษาในนิวยอร์ค แคโรไลนา และโอเรกอน ผลการวิจัยพบว่า สำหรับนักเรียนชาย เจตคติต่อการอ่าน มีอิทธิพลร้อยละ 8 การส่งเสริมของผู้ปกครองและการส่งเสริมด้านสติปัญญามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 12 สำหรับนักเรียนหญิง การส่งเสริมและช่วยเหลือของผู้ปกครองที่บ้าน และเจตคติต่อการอ่านมีอิทธิพลต่อการอ่านร้อยละ 21 และการช่วยเหลือของผู้ปกครองที่บ้านและเจตคติต่อการเรียนในโรงเรียน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ร้อยละ 26

ซีออน (Sion, 1993) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างเจตคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองโดยใช้รูปแบบการทดสอบของการ์ดเนอร์ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับเจตคติซึ่งประกอบด้วยส่วนอื่น ๆ และเจตคติที่มีต่อสถานการณ์การเรียนรู้จะทำให้เกิดแรงจูงใจซึ่งแรงจูงใจจะเป็นสาเหตุทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลดความวิตกกังวลซึ่งเป็นสาเหตุทางอ้อมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู มโนภาพแห่งตน ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพแห่งตน

จากสมมติฐานข้างต้น ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมการสอนของครู และมโนภาพแห่งตน สรุปได้ดังตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ตัวแปรตาม	ตัวแปรต้น	ผู้วิจัย	ปีที่ศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ	ความรู้พื้นฐานเดิม	ดวง สัจจโภชน์	2546
		นวัตรน์ ประทุมตา	2546
		รัตน์ดาพร ปัจฉิมมา	2548
		มณิภา เรืองสินชัยวาณิช	2551
		เรวดี จันทร์รัศมีโชติ	2552
	เจตคติต่อการเรียน	กรวิภา สวนบุรี	2546
		กฤษฎา ศรีพาณิชย์	2546
		นวรัตน์ ประทุมตา	2546
		อารยา สัสนัน	2552
		จิตติพร เชื้อบัณฑิต	2553
	พฤติกรรมการสอนของครู	ทัศณรงค์ จารุเมธีชน	2548
		ปราณี เพ็ชรศิริ	2549
		อารยา สัสนัน	2552
		ฉวีวรรณ มาลี	2552
ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	กรวิภา สวนบุรี	2546
		ชุลีพร พรชำนิ	2547
		ปัญญา ชูช่วย	2551
	มโนภาพแห่งตน	ชุลีพร พรชำนิ	2547
		ยุทธภูมิ ดรเถื่อน	2550
		สุขฤกษ์ ดีโนนโพธิ์	2554
เจตคติต่อการเรียน	มโนภาพแห่งตน	กรวิภา สวนบุรี	2546
		จารุวรรณ เฮ้าทา	2546
		อุดมพร เหลืองยวง	2549
	พฤติกรรมการสอนของครู	อารยา สัสนัน	2552
		จิตรถนอม บุญประกอบ	2552
ความรู้พื้นฐานเดิม	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	นวรัตน์ ประทุมดา	2546
		สุชาติ หอมจันทร์	2546
		อุดมพร เหลืองยอง	2549
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	เจตคติต่อการเรียน	วิภา มิ่งเมือง	2549
		ปัญญา ชูช่วย	2551
		มณิภา เรืองสินชัยวานิช	2551

2.9.3 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2535) ได้ทำการพัฒนาและเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบการฝึกยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชั่นในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบโดยตรงกับแบบสอดแทรกในเนื้อหาการสอน วิธีการวิจัยแบ่งออกเป็นสองขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการพัฒนารูปแบบการฝึกและเอกสารประกอบการฝึกทั้งสองรูปแบบ ขั้นตอนที่สองเป็นการเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบทั้งสอง ผลการวิจัยพบว่าได้รูปแบบการฝึกยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชั่นในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสองรูปแบบ คือ รูปแบบการฝึกยุทธศาสตร์ฯ แบบโดยตรง และรูปแบบการฝึกยุทธศาสตร์ฯ แบบสอดแทรกในเนื้อหาการสอน โดยทั้งสองรูปแบบต่างก็มุ่งฝึกยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สำคัญสามยุทธศาสตร์ คือ การวางแผนการอ่าน การควบคุมและตรวจสอบการอ่าน และการประเมินผลการอ่าน การเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบทั้งสองดำเนินการโดยนำรูปแบบทั้งสองไปฝึกจริงกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนสองกลุ่ม โดยนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความตระหนักรู้ในยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการฝึกเท่ากัน และมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการฝึกไม่แตกต่างกัน ฝึกนักเรียนกลุ่มหนึ่งด้วยรูปแบบการฝึกยุทธศาสตร์ฯ แบบโดยตรง ส่วนกลุ่มที่สองฝึกด้วยรูปแบบการฝึกยุทธศาสตร์ฯ แบบสอดแทรกในเนื้อหาการสอน ผลการฝึกพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยด้านความตระหนักรู้ในยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันในการอ่านและด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทั้งสามเกณฑ์ คือ 1) มีคะแนนเฉลี่ยทั้งสองด้านหลังการฝึกเพิ่มขึ้นสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างน้อยร้อยละ 15 ของคะแนนเต็ม 2) มีคะแนนเฉลี่ยทั้งสองด้านหลังการฝึกอย่างน้อยร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม และ 3) มีคะแนนเฉลี่ยทั้งสองด้านหลังการฝึกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยด้านความตระหนักรู้ในยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชันในการอ่านหลังการฝึกไม่แตกต่างกัน ขณะที่คะแนนเฉลี่ยด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการฝึกของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่า คะแนนของประชากรที่ฝึกด้วยรูปแบบการฝึกฯ แบบโดยตรงสูงกว่าคะแนนของประชากรที่ฝึกด้วยรูปแบบการฝึกฯ แบบสอดแทรกในเนื้อหาการสอน

กิตดา ปรัตถจริยา (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-level Structure) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน โดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คณาพร คมสัน (2540) ได้วิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยได้รูปแบบที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีอิสระในการวางแผนกิจกรรมการเรียนให้บรรลุเป้าหมายระยะยาวของการเรียนจะโดยลำพังหรือร่วมมือกับผู้อื่นก็ได้ โดยใช้สัญญาการเรียนเป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายการเรียน ที่มาจากการประเมินความต้องการที่แท้จริงของตนเอง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สุ่มให้เป็นกลุ่มควบคุมหนึ่งห้องเรียน ซึ่งเรียนด้วยวิธีการอ่านตามคู่มือครู ส่วนอีกกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง ผลการทดลองพบว่า คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนของผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำในกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนของผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อัจชราวดี มีระหงส์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า 1) ได้รูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยยึดแนวการสอนอ่าน 3 ขั้นตอนและนำเทคนิคการใช้คำถาม เทคนิคการเขียนแผนภูมิเนื้อหาและเทคนิคการใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านมาใช้ในการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนการสอนอ่านให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า อ่านในใจ ตรวจสอบคำ คาดเดา แบ่งกลุ่มเขียนแผนภูมิเนื้อหา นำเสนอแผนภูมิเนื้อหา ตรวจสอบแก้ไขแผนภูมิเนื้อหาและจดบันทึกขั้นหลังการอ่าน ได้แก่ สรุปเรื่อง ทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและทำแบบฝึกหัด 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านจับใจความที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านจับใจความที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนความก้าวหน้าสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อารีรักษ์ มีแจ้ง (2547) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่เน้นการสอนกลวิธีการอ่าน 5 วิธี มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นกระตุ้น ขั้นสร้างความเข้าใจ ขั้นประยุกต์ใช้ และขั้นสรุป ผลการใช้รูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และเภสัชศาสตร์มีคะแนน

เฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ศุภธิดา ศรีวิชัย (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้โครงสร้างระดับยอด และกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 45 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในแต่ละกลุ่มสูงขึ้นหลังการใช้โครงสร้างระดับยอดและกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในแต่ละกลุ่มสูงขึ้นหลังการใช้โครงสร้างระดับยอดและกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

นารถฤดี สุทัตโต (2550) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีโคลซ และวิธีซีไอ อาร์ ซี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีโคลซ และวิธีซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีโคลซ และวิธีซี ไอ อาร์ ซี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุมิตรา ด่านพาณิชย์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาอังกฤษจากการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 49 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาอังกฤษจากการอ่านที่พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้ 2) ขั้นการศึกษาข้อมูลและตัวอย่าง 3) ขั้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้วิธีคิดที่หลากหลาย 4) ขั้นการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ผลการประเมินประสิทธิผลรูปแบบการสอนพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนพัฒนาขึ้น และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นัยนา จันตาวงศ์ (2551) ได้ทำการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละของความแตกต่างระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียนอยู่ที่ 31.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์พัฒนาการที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 25 และพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี พบว่า การแสดงออกของพฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนที่ดีต่อเพื่อนและด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับสูงมาก

อรวรีย์ พรมทา (2554) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการตั้งคำถามของผู้เขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 39.58 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 72.70 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธีการตั้งคำถาม

ของผู้เขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี

2.9.4 งานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน

พาลินสการ์ (Palinscar, 1986) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเรื่องของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยฝึกอบรมผู้สอน 8 คน ให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการให้การเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้เป็นคำพูดกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนนำกลยุทธ์ทั้ง 4 คือ การตั้งคำถาม การทำความกระจ่างกับข้อสงสัย การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าและการสรุปมาใช้ในการอ่าน โดยให้ผู้สอนที่ได้รับการอบรมสอนนักเรียนเป็นเวลา 20 วัน วันละ 30 นาที ผลปรากฏว่าในวันแรก ๆ ผู้สอนต้องใช้การเสริมต่อการเรียนรู้บ่อยมากเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนนำยุทธศาสตร์ต่าง ๆ มาใช้ในการอ่านแต่ในวันต่อ ๆ มา จนถึงวันสุดท้ายของการทดลองปรากฏว่าผู้เรียนค่อย ๆ เพิ่มความสามารถในการนำเอายุทธศาสตร์มาใช้ในการอ่านได้ด้วยตนเองและผู้สอนก็สามารถที่จะใช้การเสริมต่อการเรียนรู้กับผู้เรียนให้น้อยลงได้ในที่สุด

บอยล์ และพีริกอย (Boyle & Peregoy, 1990) ได้ใช้การช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการกำหนดกรอบที่แสดงผังข้อมูลของเรื่องที่อ่าน (Story Map Framework) แล้วให้นักเรียนนำคำหลักที่กำหนดให้ไปสรุปเรื่องที่อ่าน โดยได้ทดลองกับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกในระดับเกรด 2 โดยให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อสรุปเรื่องและใช้คำหลักที่กำหนดให้ ผลปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาดีขึ้น

สตีลส์ (Steals, 1990) ได้ศึกษาด้านการอ่านและการเขียนโดยใช้ยุทธวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับนักเรียนเกรด 9 และ 11 จำนวน 81 คน ผลการทดลองพบว่าคะแนนทดสอบมาตรฐานในการอ่านและเขียนของนักเรียนกลุ่มเกรด 9 เป็นที่น่าพอใจ ส่วนกลุ่มทดลองในกลุ่มนักเรียนเกรด 11 มีคะแนนเพิ่มขึ้นในด้านการอ่าน คะแนนของกลุ่มควบคุมของนักเรียนกลุ่มเกรด 11 รวมทั้งการอ่านและการเขียน

บีด และคนอื่น ๆ (Beed & et al., 1991) ได้ทดลองใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยการพูด 5 ประเภทกับผู้เรียนเกรด 1-5 โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ยุทธศาสตร์ SWAT (Strategic Word Attack Technique) เพื่อหาคำศัพท์ที่ให้ความหมายในประโยคและตอบคำถามเพื่อคาดเดาเรื่องก่อนที่จะอ่าน ผลปรากฏว่าเมื่อผู้เรียนอ่านเรื่องในตอนแรก ๆ ผู้สอนต้องใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ทั้ง 5 ประเภทอยู่ตลอดเวลา ซึ่งได้แก่

1. การพูดให้แบบอย่าง
2. การพูดเชิญชวนให้แสดงออก
3. การพูดให้องค์ประกอบที่เป็นแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เรื่องยุทธศาสตร์ที่จะใช้เพื่อช่วยในการแสดงออก
4. การพูดเพื่อกระตุ้นให้ใช้ยุทธศาสตร์ทั่วไป
5. การพูดเพื่อชี้นำ การใช้คำพูดดังกล่าวเพื่อฝึกให้ใช้ยุทธศาสตร์ SWAT และการตอบคำถามก่อนอ่านเรื่อง แต่ในการอ่านเรื่องต่อ ๆ มา พบว่า ผู้เรียนสามารถใช้ยุทธศาสตร์ SWAT สามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อคาดเดาเรื่องในการอ่านได้ด้วยตนเอง

คาร์ก (Clark, 2000) ได้ศึกษาการสอนอ่านของครูระดับประถมศึกษาจำนวน 4 คน โดยศึกษาเป็นรายกรณีเกี่ยวกับการสอน โดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านที่ครูระดับประถมศึกษาใช้กับนักเรียนในระหว่างการสอนอ่าน เก็บรวบรวมข้อมูลครูประถมศึกษาซึ่งเป็นครูที่ประสบผลสำเร็จจากโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพโดยใช้การสังเกตชั้นเรียนและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) สังเกตครูขณะสอนการอ่านตามตารางการสอน 4 วันที่ใกล้เคียงกัน สังเกตด้วยการบันทึกเทป และตามด้วยการสัมภาษณ์ครูตามตารางการสอน 4 วันที่ใกล้เคียงกัน การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตแสดงให้เห็นว่าครูกระตุ้น บอกใบ้ แนะนำและให้ตัวแบบเพื่อเสริมต่อให้นักเรียนขณะที่ผู้เรียนพยายามทำความเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย และพบว่าครูแต่ละคนใช้การบอกใบ้มากกว่าแนะนำ และให้คำแนะนำมากกว่าการให้ตัวแบบ มีครูเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ใช้การกระตุ้นและตัวแบบประจำ ครูอีก 3 คน ใช้ตัวแบบเล็กน้อยและไม่ใช้การกระตุ้นเลย นอกจากนี้ข้อสังเกตจากการให้การเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนของครูสะท้อนให้เห็นการตอบสนอง 4 ระดับ คือ 1) ข้อสังเกตที่ให้คำแนะนำทั่วไปที่ต้องการให้นักเรียนช่วยตนเอง 2) คำแนะนำเฉพาะซึ่งต้องการส่งเสริมให้นักเรียนคิด 3) คำแนะนำเฉพาะซึ่งไม่ต้องการส่งเสริมให้นักเรียนคิด และ 4) ตัวแบบที่ไม่ได้ต้องการให้นักเรียนคิด การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าครูตระหนักด้วยตนเองในการวางแผนการเสริมต่อการเรียนรู้ล่วงหน้าและระหว่างการสอนอ่านด้วยกิจกรรมการนำเสนอรหัสช่วยจำที่ไม่ใช่ภาษาพูด การฝึกจำคำศัพท์ การกระตุ้นความรู้เดิม การตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน การพัฒนาความรู้ด้านการรู้คิดของนักเรียน และการใช้โครงสร้างของเรื่องเป็นตัวอย่างในการให้การเสริมต่อการเรียนรู้นักเรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเสริมต่อการเรียนรู้เกิดขึ้นถี่น้อยกว่าการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าและท้ายสุด ผลการวิจัยเสนอแนะว่าครูไม่ได้สอนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้แตกต่างไปจากการช่วยเหลือทั่ว ๆ ไป

โฟร์เนียร์ และเกรฟวส์ (Fournier & Graves, 2002) ศึกษาการอ่านเรื่องสั้นโดยการใช้ยุทธศาสตร์เสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 จำนวน 50 คน โรงเรียนในเขตชานเมือง Midwestern โดยการให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น 2 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านมีความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านโดยเฉลี่ย 19 % นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อลักษณะโดยรวมต่อเรื่องสั้นและต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังพบว่า การสอนแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านต้องการเวลามากกว่ากลุ่มควบคุม

ลู เมย ฮุย (Lu Mei-hui, 2002) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของความคิดรวบยอดทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ใช้เทคนิคการอ่านในช่วงก่อนอ่านและหลังอ่าน เป้าหมายของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกี่ยวกับความคิดรวบยอดทางการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ใช้เทคนิคการอ่านในช่วงก่อนอ่านและหลังอ่านโดยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นเหตุให้เกิดความเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน สื่อการสอนและประสบการณ์การรับรู้ความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน จำนวน 6 คน เป็นเพศหญิง 4 คน เพศชาย 2 คน ซึ่งเรียนอยู่ในชั้นเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

หลักสูตรเร่งรัดของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกาในฐานะผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัยนี้ แบบสอบถาม รายงานการสะท้อนกลับ เทคนิคการคิดดังและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนถูกนำมาใช้กับผู้เรียนทั้งหกในตอนเริ่มต้นและตอนท้ายของการสังเกตในชั้นเรียน ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมจะเป็นการให้คำจำกัดความของความคิดรวบยอดด้านการอ่านแบบมีส่วนร่วม รูปแบบของความคิดเกี่ยวกับการอ่าน การอ่านแบบอภิปัญญา การใช้เทคนิคการอ่าน การใช้เทคนิคการจำแนกประเภทของ Block (1986) ผลลัพธ์ของงานวิจัยนี้พบว่า มีความเปลี่ยนแปลงในด้านบวกเกี่ยวกับความคิดรวบยอดด้านการอ่านและเทคนิคการอ่านของผู้มีส่วนร่วมจากความเห็นของผู้มีส่วนร่วม ห้องเรียนการอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ข้อค้นพบของการศึกษานี้แสดงให้เห็นหลักฐานถึงความเป็นไปได้ในอันที่จะพัฒนาความคิดรวบยอดของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองทางการอ่านภาษาอังกฤษ และส่งเสริมให้ผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้ใช้เทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่านอย่างมีความยืดหยุ่นมากขึ้นโดยผ่านการสอนการอ่านที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้นำไปสู่ข้อเสนอแนะว่านักการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองสามารถสร้างบริบทการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุดเพื่อเสริมประสิทธิภาพทางการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 5 ระยะ ดังต่อไปนี้

3.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2 การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3 การวิจัยระยะที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.4 การวิจัยระยะที่ 4 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 4 ขั้นตอน มีดังนี้

3.4.1 ขั้นที่ 1 การยกร่างรูปแบบการสอน

3.4.2 ขั้นที่ 2 การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

3.4.3 ขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบ

3.4.4 ขั้นที่ 4 การปรับปรุงและแก้ไขรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบ

3.5 การวิจัยระยะที่ 5 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ขั้นที่ 1 การกำหนดขอบเขตของการทดลอง

3.5.2 ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลอง

3.5.3 ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน แสดงดังภาพที่ 3.1

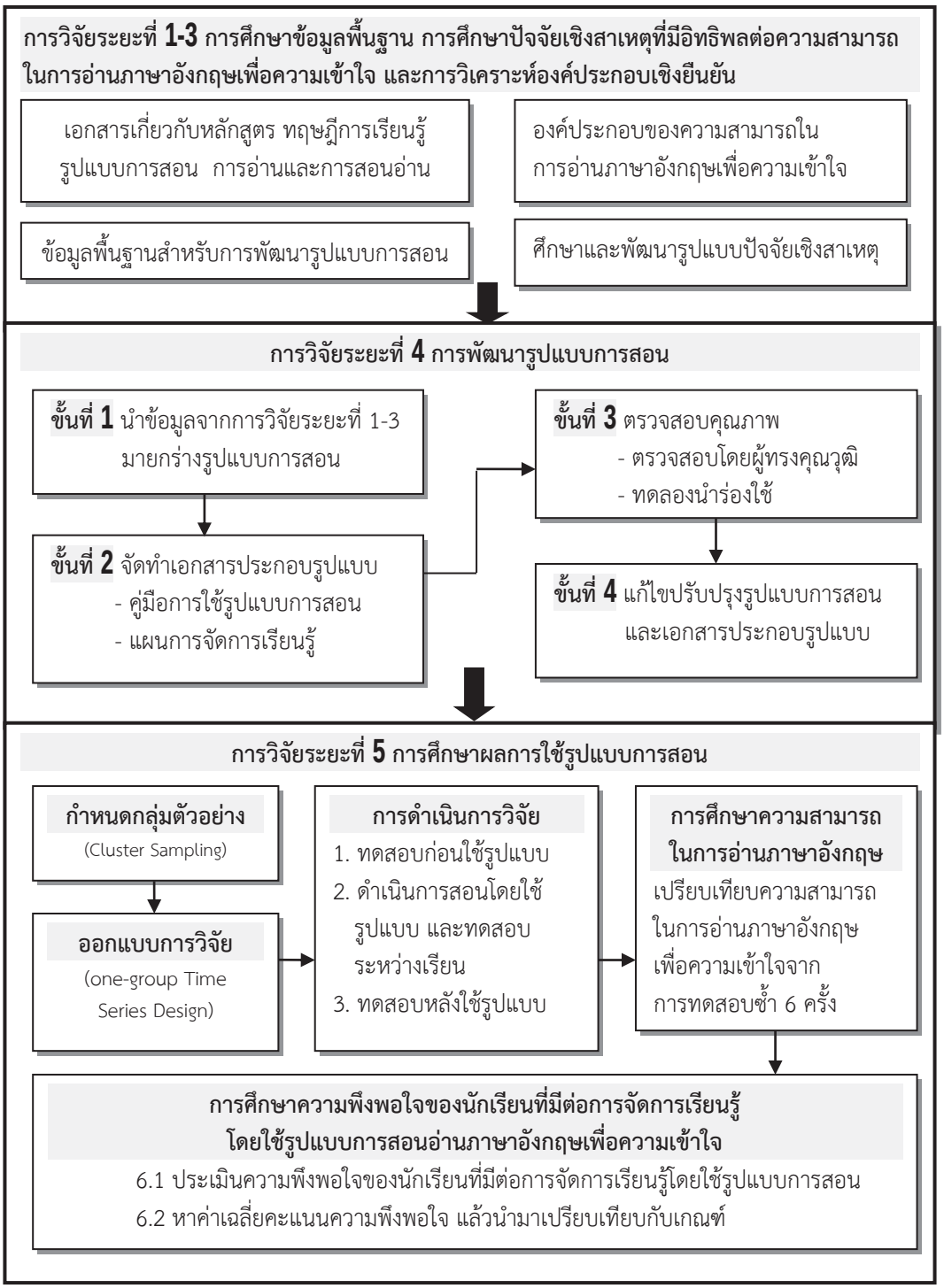

ภาพที่ 3.1 ระยะการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน

3.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กระบวนการพัฒนารูปแบบการสอนเป็นกระบวนการดำเนินการเพื่อหาทางเลือกและตัดสินใจในการพัฒนารูปแบบการสอนที่ประกอบกันอย่างเป็นระบบซึ่งต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์จนได้ต้นร่างของรูปแบบการสอนที่มีองค์ประกอบและรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบครบถ้วน แต่กระบวนการสำคัญที่ขาดไม่ได้ในการยกร่างรูปแบบการสอนนั้นจะต้องมีการศึกษาแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งกระบวนการสำหรับการวิจัยในระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

3.1.1 แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 60 คน

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 15 คน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์นักเรียน เกี่ยวกับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้สัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสาร หนังสือ และตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทางการศึกษา

1.2 กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นประเด็นเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ประกอบด้วย การสอบถามผู้เรียนว่ามีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหรือไม่ ถ้ามีลักษณะของปัญหาเป็นอย่างไร และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับใดหรือประเด็นใดที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนมากที่สุด

1.3 นำประเด็นการสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็น ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และให้ข้อเสนอแนะ

1.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรและการสอน และการวิจัยทางการศึกษา พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของประเด็นในการสัมภาษณ์ และให้ข้อเสนอแนะ

1.6 นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปสัมภาษณ์กับนักเรียนต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้สัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบประเด็นที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ผู้สอน

2.2 กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่ามีลักษณะอย่างไร มีหลักการในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างไรบ้าง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างไร สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีลักษณะเป็นอย่างไร และวิธีการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นำมาใช้มีลักษณะอย่างไร หลังจากนั้นจัดทำแบบสัมภาษณ์สำหรับใช้สัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายเปิด

2.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นและความเหมาะสมของการใช้ภาษา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของประเด็นในการสัมภาษณ์ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.6 นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ครูผู้สอนต่อไป

3.1.3 การดำเนินการ

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และส่วนที่ 2 การศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้อง โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัญหาของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากรายงานการวิจัย รายงานผลการทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับชาติขั้นพื้นฐาน รายงานผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และสร้างข้อสรุป

2. การศึกษาปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แหล่งข้อมูลเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 รวมจำนวน 60 คน โดยทำการสัมภาษณ์ตั้งแต่วันที่

1-5 มิถุนายน พ.ศ. 2557 ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (Individual Depth Interview) และวิธีการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview) หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหาและสรุป

3. การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาจำนวน 15 แห่ง รวมทั้งสิ้น 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วิธีการสัมภาษณ์ที่นำมาใช้เป็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยทำการสัมภาษณ์ในวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2557 หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหาและสรุป

ส่วนที่ 2 การศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้ ประกอบด้วย ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ และทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูลที่ปรากฏในฐานข้อมูลเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษา คือ ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับหลักการ แนวการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลตามแนวคิดที่เกี่ยวข้องข้างต้น ตลอดจนวิเคราะห์จุดอ่อนหรือจุดบกพร่องของการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีหรือวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มาทำการวิเคราะห์เนื้อหาในด้านที่มีความเหมือนกัน และที่แตกต่างกัน และทำการสรุปเนื้อหา

2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มาทำการวิเคราะห์เนื้อหาทั้งในด้านที่มีความเหมือนและที่แตกต่างกัน และทำการสรุปเนื้อหา

3. นำหลักการ แนวการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ตลอดจนนำผลการวิเคราะห์จุดอ่อนของแนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุป

3.2 การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาปัจจัยและพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาปัจจัยและพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในการศึกษาข้อมูลด้านนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ว่าประกอบไปด้วยตัวแปรใดบ้าง และรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีลักษณะเป็นอย่างไรโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

3.2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมการสอนของครู และมโนภาพแห่งตน

3.2.2 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 1,057 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 340 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่ม ± 5 % ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 290 คน

2.2 ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ซึ่งมีวิธีการในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยนำรายชื่อโรงเรียนทั้งหมดมาแบ่งออกเป็นแต่ละอำเภอของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ซึ่งในขั้นนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากรายชื่อโรงเรียนเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างในสัดส่วนตามจำนวนโรงเรียนในแต่ละอำเภอ

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ ได้จำนวน 340 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	จำนวนโรงเรียนทั้งหมด	จำนวนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	ประชากรนักเรียนทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่างนักเรียน
อำเภอแม่สะเรียง	16	8	570	190
อำเภอสบเมย	10	5	257	86
อำเภอแม่ลาน้อย	12	6	230	64
รวม	**38**	**19**	**1,057**	**340**

3.2.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้จำแนกตัวแปรในการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ มี 5 ตัวแปร ประกอบด้วย
   1.1 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
   1.2 ความรู้พื้นฐานเดิม
   1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
   1.4 พฤติกรรมการสอนของครู
   1.5 มโนภาพแห่งตน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด มีดังนี้

1. ชนิดที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้
   1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ
   1.2 แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิม จำนวน 30 ข้อ
2. ชนิดที่ 2 เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้
   2.1 ตอนที่ 1 ด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ
   2.2 ตอนที่ 2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 15 ข้อ
   2.3 ตอนที่ 3 ด้านมโนภาพแห่งตน จำนวน 15 ข้อ
   2.4 ตอนที่ 4 ด้านพฤติกรรมการสอนของครู จำนวน 15 ข้อ

3.2.5 วิธีการสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบและแบบวัด โดยมีวิธีการ ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษาอังกฤษ มีวิธีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักการเขียนแบบทดสอบ และหลักการเขียนแบบทดสอบแบบเลือกตอบจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพรัตกุล (2520)

การวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2546) เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ (2539) ตลอดจนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมาย และโครงสร้างเนื้อหาของการสร้างแบบทดสอบเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลโดยเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3 สร้างแบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จากเนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 ข้อ แต่ต้องการใช้จริงเพียง 30 ข้อ

1.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพขั้นต้น หลังจากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.5 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) และคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.6-1.00 ไว้ใช้

1.6 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 20 คน

1.7 นำผลที่ได้จากการทดลองใช้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก และคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก ดังนี้

1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.89

2) แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิม มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.79 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.75

1.8 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR -20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86

2) แบบทดสอบความรู้พื้นฐานเดิม จำนวน 30 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79

1.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบวัดเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยประยุกต์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบวัด (สมนึก ภัททิยธนี, 2546) และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพแห่งตน และพฤติกรรมการสอนของครู

2.2 สร้างแบบวัดแต่ละฉบับซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 20 ข้อ
ตอนที่ 2 การวัดมโนภาพแห่งตน จำนวน 20 ข้อ
ตอนที่ 3 การวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ
ตอนที่ 4 การวัดพฤติกรรมการสอนของครู จำนวน 20 ข้อ

2.3 นำแบบวัดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบ

2.4 นำแบบวัดไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาเหมือนกับแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้นำผลการพิจารณาความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย โดยเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป

2.5 นำแบบวัดที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 20 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.6 วิเคราะห์คำถามรายข้อโดยการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้วิธี Item-total Correlation ตามสูตรของเพียร์สัน (Pearson) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ดังนี้

1) แบบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (r_{xy} เท่ากับ 0.40-0.67)
2) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (r_{xy} เท่ากับ 0.34-0.58)
3) แบบวัดพฤติกรรมการสอนของครู (r_{xy} เท่ากับ 0.36-0.61)
4) แบบวัดมโนภาพแห่งตน (r_{xy} เท่ากับ 0.42-0.71)

2.7 นำผลที่ได้จากการทดลองใช้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1) แบบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84
2) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81
3) แบบวัดพฤติกรรมการสอนของครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89
4) แบบวัดมโนภาพแห่งตน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

2.8 จัดพิมพ์แบบวัดทั้ง 4 ด้าน เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำหนังสือขออนุญาตดังกล่าวไปติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดวันและเวลาในการเก็บข้อมูล

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวันและเวลาที่กำหนด โดยชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการทำแบบทดสอบและแบบวัดเพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริงก่อนให้นักเรียนลงมือทำ

4. นำแบบทดสอบและแบบวัดทั้งหมดมาตรวจให้คะแนน มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

4.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิมตรวจให้คะแนน 0 กับ 1 สำหรับข้อถูกให้ 1 คะแนน และสำหรับข้อผิดให้ 0 คะแนน เมื่อครบทุกข้อก็ประมวลผลคะแนนที่ได้เป็นรายฉบับ

4.2 แบบวัดทั้ง 4 ตอน มีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

1) ข้อคำถามเชิงนิมาน (Positive Scale) มากที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน มากหรือเห็นด้วยให้ 4 คะแนน ปานกลางหรือไม่แน่ใจให้ 3 คะแนน น้อยหรือไม่เห็นด้วยให้ 2 คะแนน และน้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน

2) ข้อคำถามเชิงนิเสธ (Negative Scale) มากที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน มากหรือเห็นด้วยให้ 2 คะแนน ปานกลางหรือไม่แน่ใจให้ 3 คะแนน น้อยหรือไม่เห็นด้วยให้ 4 คะแนน และน้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน

3.2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจากแบบทดสอบและแบบวัดโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ด้วยสถิติการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) แบบมีตัวแปรแฝง (Latent Variable)

3.2.8 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ มีดังนี้

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence; IOC) ของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539) โดยใช้สูตรนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าความยากง่าย (Difficulty; p) ของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยใช้สูตรนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

1.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination; r) ของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยใช้สูตรนี้

$$r = P_H - P_L$$

เมื่อ P_H แทน สัดส่วนของกลุ่มสูงที่ตอบถูก
เมื่อ P_L แทน สัดส่วนของกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

1.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) ตามสูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{k}{k-1}\left(1-\frac{\sum pq}{S^2}\right)$$

เมื่อ r_{XY} แทน ค่าความเที่ยง
K แทน จำนวนข้อสอบ
p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกกับนักเรียนทั้งหมด
q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดกับนักเรียนทั้งหมดหรือ p-11
S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีดังนี้

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดรายข้อ ใช้ Item-total Correlation โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson) จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum x\sum Y}{\sqrt{\left[N\sum X^2 - \left(\sum X^2\right)\right]\left[N\sum Y^2 - \left(\sum Y\right)^2\right]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ
$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวม
$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
N แทน จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α-coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left[1-\frac{\sum S_1^2}{S_1^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
k แทน จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_1^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

3.1 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{\left[N\sum X^2-\left(\sum X^2\right)\right]\left[N\sum Y^2-\left(\sum Y\right)^2\right]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ
$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวม
$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y

N แทน จำนวนคนหรือสิ่งของที่ศึกษา

3.2 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) สถิติที่ใช้ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยใช้วิธีความน่าจะเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood: ML) ด้วยโปรแกรมลิสเรล ดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537)

$$F = \log |\Sigma| + tr(s\Sigma^{-1}) - \log |s| + k$$

เมื่อ F แทน ฟังก์ชันความกลมกลืน

s แทน เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมจากกลุ่มตัวอย่าง

k แทน จำนวนตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดในโมเดล LISREL

tr แทน ผลรวมสมาชิกในแนวทแยงของเมทริกซ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

Σ แทน เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่ได้จากค่าประมาณพารามิเตอร์

Σ^{-1} แทน อินเวอร์สของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่ได้จากค่าประมาณพารามิเตอร์

$|\Sigma|$ แทน ดีเทอร์มินันต์ของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่ได้จากค่าประมาณพารามิเตอร์

$|s|$ แทน ดีเทอร์มินันต์ของเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมที่ได้จากค่าประมาณพารามิเตอร์

3.3 ทดสอบความสอดคล้องหรือความตรงของรูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยสถิติไค-สแควร์ มีสูตรดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537)

$$\chi^2 = (n-1)F_{[s,\Sigma(\theta)]} \; ; \; df = \frac{k(k-1)}{2} - t$$

เมื่อ χ^2 แทน คาสถิติไค-สแควร์

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$F_{[s,\Sigma(\theta)]}$ แทน ค่าต่ำสุดของฟังก์ชันความกลมกลืนของรูปแบบจากพารามิเตอร์ θ

k แทน จำนวนตัวแปรที่สังเกตได้ทั้งหมดในรูปแบบ

df แทน จำนวนองศาอิสระ (Degree of Freedom)

t แทน จำนวนพารามิเตอร์อิสระ

3.4 ทดสอบความสอดคลองหรือความตรงของรูปแบบตามทฤษฎีกับขอมูลเชิงประจักษดวยดัชนีวัดระดับความสอดคลอง (Goodness of Fit Index: GFI) มีสูตรดังนี้ (นงลักษณ วิรัชชัย, 2537)

$$GFI = \frac{F[s, \sum \theta]}{F[s, \sum o]}$$

เมื่อ GFI แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคลองของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ

$F_{[s,\sum(\theta)]}$ แทน คาต่ำสุดของฟงกชันความกลมกลืนของรูปแบบจากพารามิเตอร θ

$F_{[s,\sum(o)]}$ แทน คา F ของรูปแบบที่ไมมีพารามิเตอรในรูปแบบ

3.5 ทดสอบความสอดคลองหรือความตรงของรูปแบบตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษดวยดัชนีวัดระดับความสอดคลองที่ปรับแกแลว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีสูตรดังนี้ (นงลักษณ วิรัชชัย, 2537)

$$AGFI = 1 - \left\{\left[\frac{1}{2df}\right]k(k+1)\right\}(1-GFI)$$

เมื่อ AGFI แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคลองที่ปรับแกแลว

GFI แทน ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน

k แทน จำนวนตัวแปรสังเกตได

df แทน จำนวนองศาอิสระ (Degree of Freedom)

3.6 ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีสูตรดังนี้ (นงลักษณ วิรัชชัย, 2537)

$$RMSEA = \sqrt{FO/d}$$

เมื่อ RMSEA แทน Max, I F- (d/n),0 I

F แทน ค่าต่ำสุดของฟังก์ชั่นความกลมกลืนของโมเดล จากพารามิเตอร์ θ

n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

d แทน ค่าองศาอิสระ

3.3 การวิจัยระยะที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลของรูปแบบการสอน ในการศึกษาข้อมูลด้านนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อเป็นการตรวจสอบโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

3.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์

3.3.2 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 1,057 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 จำนวน 340 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) วิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนเหมือนกับการวิจัยในระยะที่ 2 ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

3.3.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้จำแนกตัวแปรในการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. ตัวแปรแฝง หมายถึง ตัวแปรที่ไม่สามารถวัดค่าได้โดยตรง แต่มีโครงสร้างตามทฤษฎีที่แสดงออกในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร ได้แก่

1.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.2 ความเข้าใจระดับตัวอักษร

1.3 ความเข้าใจระดับตีความ

1.4 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์

2. ตัวแปรสังเกตได้ หมายถึง ตัวแปรพฤติกรรมที่สังเกตและวัดตัวแปรแฝงนั้น ๆ ได้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตได้ รวม 23 ตัวแปร ได้แก่

2.1 ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง

2.2 ความสามารถในการหาใจความสำคัญที่ปรากฏในเรื่อง

2.3 ความสามารถในการระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่าน

2.4 ความสามารถในการระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนาม

2.5 ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง

2.6 ความสามารถในการบอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลในเรื่องที่อ่าน

2.7 ความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือคำชี้แจงของเรื่องที่อ่าน

2.8 ความสามารถในการเขียนโครงร่างของเรื่อง
2.9 ความสามารถในการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น
2.10 ความสามารถในการสรุปอ้างอิง หรือลงความคิดเห็นของเรื่องที่อ่าน
2.11 ความสามารถในการบอกความหมายของสำนวนภาษา
2.12 ความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผล
2.13 ความสามารถในการระบุใจความสำคัญที่ไม่ได้ปรากฏในเรื่องที่อ่าน
2.14 ความสามารถในการโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่อง
2.15 ความสามารถในการเขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่าน
2.16 ความสามารถในการบอกบุคลิก หรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่อง
2.17 ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์เดิม
2.18 ความสามารถในการบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน
2.19 ความสามารถในการบอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่
2.20 ความสามารถในการแยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง
2.21 ความสามารถในการสะท้อนอารมณ์ของผู้เขียน
2.22 ความสามารถในการระบุความหมายของแนวคิดในเรื่อง
2.23 ความสามารถในการเชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่าน

3.3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยมีเนื้อหา 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมบ่งชี้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยสอบถาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร มีข้อคำถาม 7 ข้อ ด้านความเข้าใจระดับตีความ มีข้อคำถาม 9 ข้อ และด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ มีข้อคำถาม 7 ข้อ แต่ละข้อให้พิจารณาว่ามีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับใดจาก 5 ระดับ

3.3.5 วิธีการสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสอบถาม โดยมีวิธีการ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการจากแนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเขียนนิยามเชิงปฏิบัติการตามคุณลักษณะที่ต้องการวัด

4. เขียนข้อคำถามของแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้สอดคล้องและครอบคลุมกับโครงสร้างของนิยามเชิงปฏิบัติการตามจำนวนข้อแต่ละด้าน ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามจำนวน 3 ด้าน รวมทั้งหมด 30 ข้อ ก่อนนำไปหาคุณภาพ

5. นำแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของข้อคำถามให้มีความเที่ยงตรง และครอบคลุมตามโครงสร้างทฤษฎีแล้วปรับปรุงแก้ไขสมบรูณ์ยิ่งขึ้น

6. นำแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความชัดเจนของข้อความไม่ให้คำถามซ้ำในความหมายเดียวกัน ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ ความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และความสอดคล้องตามนิยามเชิงปฏิบัติการ

7. นำแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence) ระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะตามนิยามเชิงปฏิบัติการตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด แล้วนำผลการพิจารณามาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ของข้อคำถามต่าง ๆ ให้ตรงกับกรอบแนวคิดทฤษฎีในการศึกษาที่ต้องการจะวัด โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.66-1.00 ได้ข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ

8. นำแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 23 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ จำนวน 20 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Analysis) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อคำถามรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) รายด้าน คำนวณโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมแบบ Pearson Product Moment (r_{xy})

9. นำแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือก จำนวน 23 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Crobach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92 แสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับสูง มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

10. นำแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีคุณภาพเหมาะสมที่ใช้เป็นเครื่องมือไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

3.3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

2. เก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตามโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเองและบางส่วนส่งผ่านหน่วยงานต้นสังกัดไปถึงกลุ่มตัวอย่างโดยผ่านผู้บริหารสถานศึกษา

3. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเอง

4. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์โดยนำมาลงรหัสข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปต่อไป

3.3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมาตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ในการให้คะแนนที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก
3 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย
1 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

2. แปลความหมายของค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก
2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย
1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง

4. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อให้ได้เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์

5. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยมีการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีการประมาณค่าความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood: ML) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป มีขั้นตอน ดังนี้

5.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ข้อมูล

5.2 ตรวจสอบเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยพิจารณา ดังนี้

1) Bartlett's Test เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานว่าเมทริกซ์เป็นเอกลักษณ์ (Identity Metric) โดยพิจารณาจากค่า Bartlett's Test of Sphericity และความน่าจะเป็นโดยต้องมีค่ามาก ๆ ต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy (KMO) ต้องมีค่าเข้าใกล้ 1.00 ถ้าค่า KMO มีค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป จะมีความเหมาะสมที่จะนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

5.3 นำเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่มีคุณสมบัติตามการพิจารณาดังกล่าวมาดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยจำแนกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แล้วนำมาสร้างสเกลองค์ประกอบจากคะแนนรวมของคะแนนสเกลองค์ประกอบที่ได้จำนวน 3 องค์ประกอบ จากตัวแปรสังเกตได้ 23 ตัวแปร โดยคำนวณจากผลคูณระหว่างสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบกับคะแนนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลองค์ประกอบ จำนวน 3 องค์ประกอบ และเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการนำสเกลองค์ประกอบจากขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองเพื่อหาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทั้ง 3 องค์ประกอบ

6. การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามสมการโครงสร้างตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยพิจารณาค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้เกณฑ์ดัชนี ดังนี้ (เสรี ชัดแช้ม, 2547)

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์ดัชนีวัดระดับความสอดคลองกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าสถิติ	เกณฑ์
1. ค่าความน่าจะเป็น (P-value)	> 0.05
2. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Chi-square: χ^2/df)	< 2.00
3. ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI)	> 0.90 (เข้าใกล้ 1)
4. ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI)	>0.90 (เข้าใกล้ 1)
5. ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI)	> 0.90 (เข้าใกล้ 1)
6. ค่าดัชนีรากกำลังที่สองของเศษการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA)	< 0.05 = สอดคล้องดี 0.05-0.08 = พอใช้ได้ 0.08-0.10 = ไม่ค่อยดี > 0.10 = สอดคล้องไม่ดี
7. ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR)	< 0.05 (เข้าใกล้ 0)
8. ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Root Mean Square Residual: RMR)	< 0.08 (เข้าใกล้ 0)
9. ค่าส่วนที่เหลือมาตรฐานที่ใหญ่ที่สุด (Largest Standardized Residual)	< 2.00

3.3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence; IOC) ของแบบสอบถามความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างข้อคำถามและคุณลักษณะตามพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Crobach's Alpha Coefficient) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left[1-\frac{\sum S_1^2}{S_1^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
k แทน จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

1.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (r_{xy}) โดยวิธี Item Total Correlation ใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{\left[N\sum X^2-\left(\sum X^2\right)\right]\left[N\sum Y^2-\left(\sum Y\right)^2\right]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน คาอำนาจจำแนก
X แทน คะแนนเปนรายขอของแตละคน
Y แทน คะแนนรวมทุกขอของแตละคน
N แทน จำนวนคนในกลุมตัวอยาง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2-\left(\sum X\right)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 คำนวณหาเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Co-efficient) ใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum x\sum Y}{\sqrt{\left[N\sum X^2 - \left(\sum X^2\right)\right]\left[N\sum Y^2 - (\sum Y)^2\right]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธระหวางตัวแปร X กับ Y
$\sum X$ แทน ผลรวมของคาตัวแปร X
$\sum Y$ แทน ผลรวมของคาตัวแปร Y
$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหวางตัวแปร X กับ Y
$\sum x^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคาตัวแปร X
$\sum y^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคาตัวแปร Y
N แทน จำนวนผูตอบแบบสอบถาม

3.2 ทดสอบความสอดคลองหรือความตรงของรูปแบบความสัมพันธตามสมมติฐานกับขอมูลเชิงประจักษดวยสถิติไค-สแควร มีสูตร ดังนี้ (นงลักษณ วิรัชชัย, 2537)

$$\chi^2 = (n-1)F_{[s,\Sigma(\theta)]} \; ; \; df = \frac{k(k-1)}{2} - t$$

เมื่อ χ^2 แทน คาสถิติไค-สแควร
n แทน ขนาดของกลุมตัวอยาง
$F_{[s,\Sigma(\theta)]}$ แทน คาต่ำสุดของฟงกชันความกลมกลืนของรูปแบบจากพารามิเตอร θ
k แทน จำนวนตัวแปรที่สังเกตไดทั้งหมดในรูปแบบ
df แทน จำนวนองศาอิสระ (Degree of Freedom)
t แทน จำนวนพารามิเตอรอิสระ

3.3 ทดสอบความสอดคลองหรือความตรงของรูปแบบตามทฤษฎีกับขอมูลเชิงประจักษดวยดัชนีวัดระดับความสอดคลอง (Goodness of Fit Index: GFI) มีสูตร ดังนี้ (นงลักษณ วิรัชชัย, 2537)

$$GFI = \frac{F[s,\sum\theta]}{F[s,\sum o]}$$

เมื่อ GFI แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคลองของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ

$F_{[s,\sum(\theta)]}$ แทน คาต่ำสุดของฟงกชันความกลมกลืนของรูปแบบจากพารามิเตอร θ

$F_{[s,\sum(o)]}$ แทน คา F ของรูปแบบที่ไมมีพารามิเตอรในรูปแบบ

3.4 ทดสอบความสอดคลองหรือความตรงของรูปแบบตามทฤษฎีกับขอมูลเชิงประจักษดวยดัชนีวัดระดับความสอดคลองที่ปรับแกแลว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีสูตร ดังนี้ (นงลักษณ วิรัชชัย, 2537)

$$AGFI = 1 - \left\{\left[\frac{1}{2df}\right]k(k+1)\right\}(1-GFI)$$

เมื่อ AGFI แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคลองที่ปรับแกแลว

GFI แทน ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน

k แทน จำนวนตัวแปรสังเกตได

df แทน จำนวนองศาอิสระ (Degree of Freedom)

จากการวิจัยในระยะที่ 1-3 ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กระบวนการดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน ประกอบกับผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องทั้งการอ่านและการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษา เอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการสอน และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยศึกษาจากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งไทยและต่างประเทศ นำมาอ่านวิเคราะห์และสรุปเป็นหลักการหรือสาระสำคัญสำหรับเป็นแนวทางในการกำหนดรายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนทั้งหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลเพื่อให้ได้มาซึ่งต้นร่างของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีองค์ประกอบครบถ้วน และสอดคล้องสัมพันธ์กันอันนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอนและหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1-3 แสดงดังภาพที่ 3.2

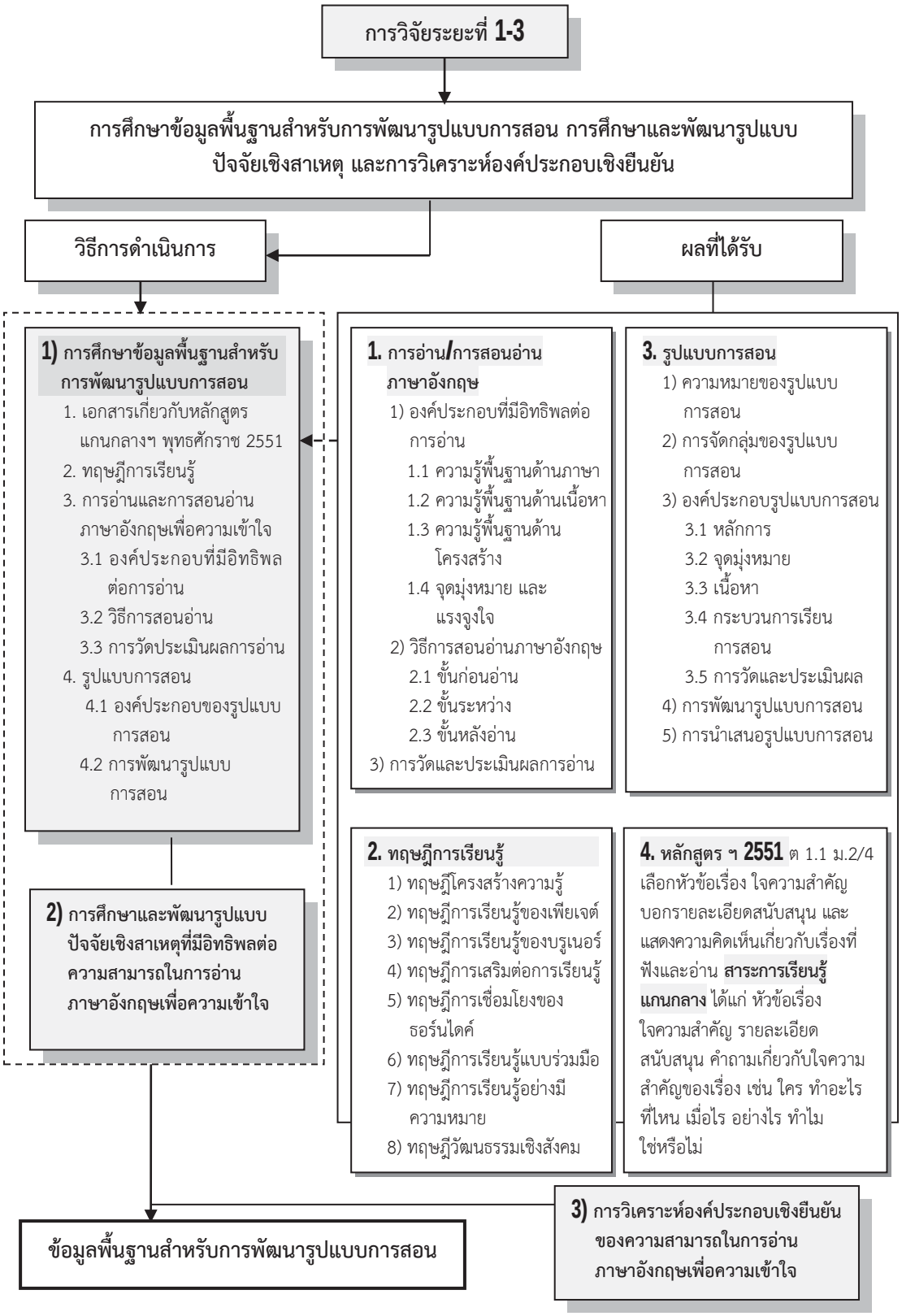

ภาพที่ 3.2 การวิจัยระยะที่ 1-3 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน การศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

3.4 การวิจัยระยะที่ 4 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การดำเนินการวิจัยในระยะนี้เป็นการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.4.1 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนทั้งคู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้

2. กลุ่มตัวอย่างในการทดลองนำร่องใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ ได้แก่ นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 20 คน ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้าน อุมดาเหนือ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

3.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินรูปแบบการสอน
2. แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอน ได้แก่
   2.1 แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน
   2.2 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

3.4.3 วิธีสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินรูปแบบการสอน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมิน และกำหนดรูปแบบการประเมิน

1.3 สร้างแบบประเมินรูปแบบการสอน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า และส่วนที่เป็นปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการสอน โดยส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า จัดเป็น 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง เหมาะสมดีมาก
3 หมายถึง เหมาะสมดี
2 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

สำหรับประเด็นการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอน คือ ความเป็นมาของรูปแบบการสอน แนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน (ภาพรวม) และองค์ประกอบของรูปแบบการสอน (แต่ละองค์ประกอบ) มีรายละเอียดของการประเมินรูปแบบการสอน ดังนี้

1) ความเป็นมาของรูปแบบการสอน เป็นการประเมินความชัดเจนในแนวทางของการบรรยายความเป็นมาของรูปแบบการสอน ความเหมาะสมของเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการสอน และการใช้ภาษาในการเขียนบรรยาย

2) แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน ประเมินความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน ความเหมาะสมในการนำแนวคิดมาใช้ และการเลือกใช้ภาษาในการเขียนบรรยาย

3) การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน (ภาพรวม) เป็นการประเมินความสมบูรณ์และครอบคลุมตามความต้องการจำเป็นของการสอน ความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบและการเรียงลำดับขององค์ประกอบมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย

4) องค์ประกอบของรูปแบบการสอน (แต่ละองค์ประกอบ) ประเมินความชัดเจน ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และการใช้ภาษาบรรยายองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.4 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาความครอบคลุมของประเด็นในการประเมินและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ

1.5 นำแบบประเมินที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษา ความเป็นปรนัย และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เสนอให้ปรับประเด็นการประเมินบางประเด็นให้มีความชัดเจนของการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น

1.6 นำแบบประเมินมาแก้ไขปรับปรุง และจัดทำเป็นแบบประเมินรูปแบบการสอนฉบับสมบูรณ์ต่อไป

2. แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอน มีดังนี้

2.1 แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1) กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมิน และกำหนดรูปแบบของแบบประเมิน

3) สร้างแบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน โดยประเมินรายละเอียดต่าง ๆ ในคู่มือว่ามีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำไปใช้อย่างได้ผล แนวทางการศึกษาเอกสารก่อนการสอน รายละเอียดในคู่มือเกี่ยวกับการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอน ความชัดเจนของแผนภูมิแสดงการวัดและประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนน และบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนโดยใช้เกณฑ์การวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง เหมาะสมดีมาก
3 หมายถึง เหมาะสมดี
2 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

สำหรับส่วนที่เป็นแบบปลายเปิดเป็นส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งอยู่ในส่วนท้ายของแบบประเมิน

4) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

5) นำแบบประเมินที่แก้ไขปรับปรุงตามข้อชี้แนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษา และความเป็นปรนัย พร้อมให้ข้อเสนอแนะซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะให้ปรับภาษาในบางประเด็นของการประเมินให้มีความกระชับได้ใจความมากยิ่งขึ้น

6) นำแบบประเมินมาแก้ไขปรับปรุง และจัดทำให้เป็นแบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฉบับสมบูรณ์

2.2 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1) กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมิน และกำหนดรูปแบบของแบบประเมิน

3) สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่ามีประเด็นในการประเมิน คือ การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ (ในภาพรวม) ความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อและแหล่งเรียนรู้ เวลาที่ใช้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการเรียบเรียงและการใช้ภาษา โดยใช้เกณฑ์การวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง เหมาะสมดีมาก

3 หมายถึง เหมาะสมดี

2 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

สำหรับส่วนที่เป็นแบบปลายเปิดเป็นส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งอยู่ในส่วนท้ายของแบบประเมิน

4) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

5) นำแบบประเมินที่แก้ไขปรับปรุงตามข้อชี้แนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเป็นปรนัยพร้อมให้ข้อเสนอแนะ

6) นำแบบประเมินมาแก้ไขปรับปรุง และจัดทำให้เป็นแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

3.4.4 การดำเนินการ

การดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการเป็น 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำข้อมูลพื้นฐานจากการวิจัยระยะที่ 1-3 มายกร่างรูปแบบการสอน ในกระบวนการยกร่างรูปแบบการสอน ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน

2. กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนตามหลักการของการพัฒนารูปแบบการสอนที่นักการศึกษาเสนอไว้ (ทิศนา แขมมณี, 2552; Joyce & Weil, 1996) ซึ่งประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

3. เขียนรายละเอียดลงในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอนซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 หลักการของรูปแบบการสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีสอน เทคนิคการสอน ตลอดจนความเชื่อต่าง ๆ ที่นำมาเป็นพื้นฐานของการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

3.2 จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนภายหลังจากที่ได้นำรูปแบบการสอนไปใช้

3.3 เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน

3.4 กระบวนการเรียนการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอนการเรียนการสอนเมื่อนำรูปแบบการสอนไปใช้

3.5 การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ระบุถึงองค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วยวิธีการวัดและประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบหลักและรายละเอียดย่อยของแต่ละองค์ประกอบพร้อมจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ จนได้รูปแบบการสอนที่ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน

ที่	องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	แนวทางการปฏิบัติ/พิจารณา
1.	หลักการ	สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านและการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ทฤษฎีการเรียนรู้ หลักสูตร ปัจจัยเชิงสาเหตุ และองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมากำหนดเป็นหลักการของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในครั้งนี้
2.	จุดมุ่งหมาย	นำหลักการของรูปแบบการสอนมาวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย
3.	ขอบข่ายเนื้อหา	เนื้อหาจากสื่อออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งประเภท Text และ Non-text ที่คัดเลือกมาจากหนังสือเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือพิมพ์ บทความ และวารสารโดยพิจารณาถึงความหลากหลายของเนื้อหา ความสนใจของผู้เรียน และความสอดคล้องกับคุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดในหลักสูตร รวมถึงตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ
4.	กระบวนการเรียนการสอน	สังเคราะห์หลักการสำคัญของการอ่านและการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตามหลักการของรูปแบบการสอน แล้วสรุปเป็นขั้นตอนการเรียนการสอน เมื่อได้ขั้นตอนการเรียนการสอนตามหลักการแล้ว ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์แนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับขั้นตอนการเรียนการสอนในแต่ละขั้นพร้อมกำหนดบทบาทของครูผู้สอนและบทบาทนักเรียนในระหว่างดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน
5.	การวัดและประเมินผล	กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนการสอน รวมถึงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยจะมีการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อเป็นการประเมินพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. สังเคราะห์เป็นรูปแบบการสอนฉ บับร่าง แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม การใช้ภาษา และรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ แล้วนำกลับมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพต่อไป ซึ่งในกระบวนการสังเคราะห์ร่างรูปแบบการสอนนั้น ผู้วิจัยได้เขียนรายละเอียดลงในองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอนเพื่อให้ได้ร่างรูปแบบการสอนที่สังเคราะห์ขึ้นมาจากทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในครั้งนี้ แสดงดังภาพที่ 3.3

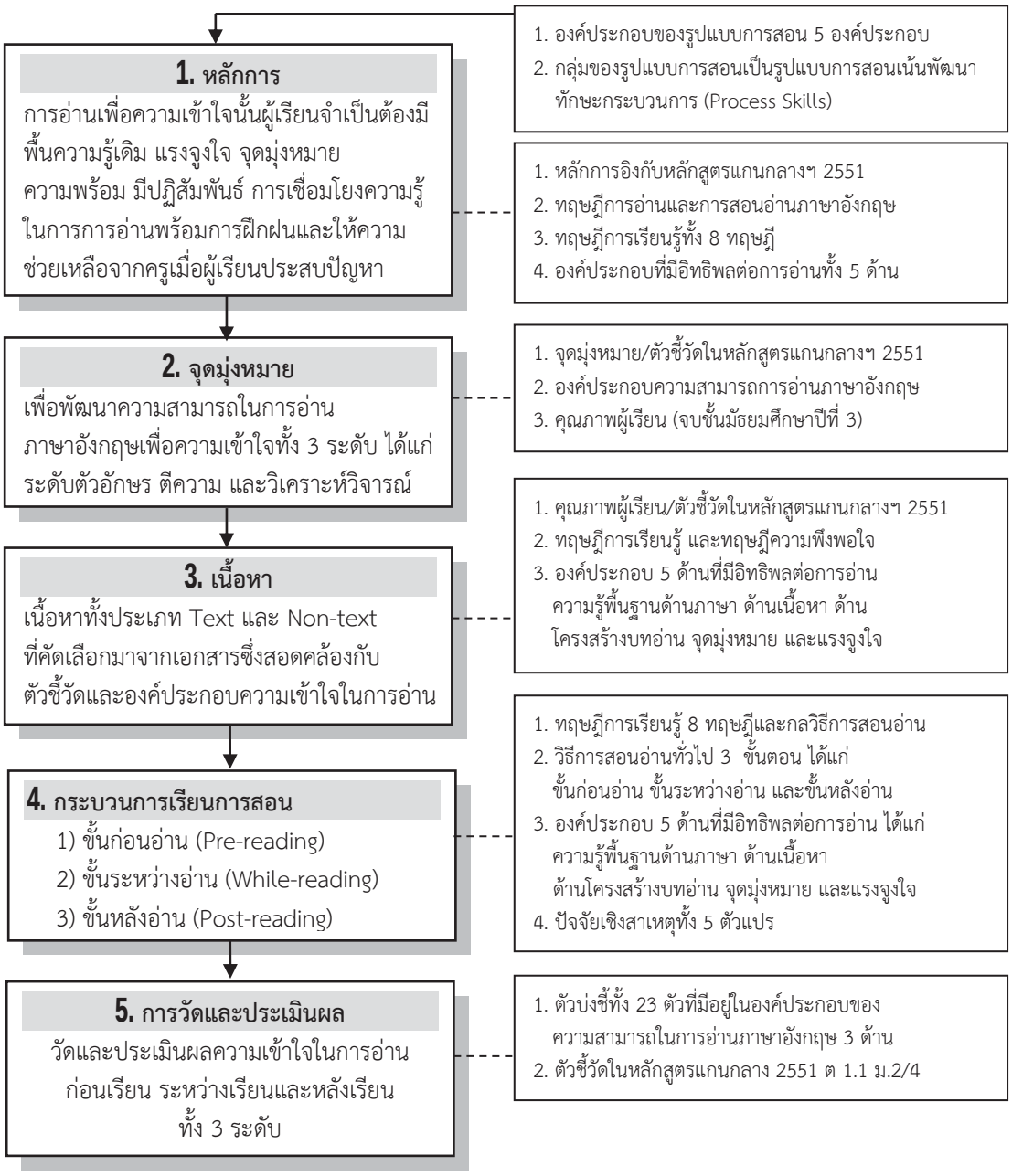

ภาพที่ 3.3 กระบวนการสังเคราะห์ร่างรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ขั้นที่ 2 การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอนเป็นการสร้างเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาอธิบายรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้สอน หรือผู้ที่จะนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ได้เข้าใจความเป็นมาของรูปแบบการสอน องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ตลอดจนรายละเอียดในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เอกสารประกอบรูปแบบการสอนประกอบด้วย

1. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียด และแนะนำแนวทางแก่ผู้สอนที่จะนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ เอกสารนี้จะกล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติเพื่อจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้จะเป็นส่วนที่กล่าวเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในรูปแบบการสอนเพื่อให้รูปแบบการสอนมีความชัดเจน และสะดวกในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง

การตรวจสอบคุณภาพของเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

ในการตรวจสอบคุณภาพของเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 พัฒนาแบบประเมินคู่มือการใช้เอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง เหมาะสมดีมาก

3 หมายถึง เหมาะสมดี

2 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

ส่วนที่ 2 เป็นแบบปลายเปิดสำหรับผู้ประเมินให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สำหรับประเด็นในการประเมินผู้วิจัยกำหนดให้ครอบคลุมองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน

1.2 ประเด็นในการประเมินคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการสอน การประเมินคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการสอน กระทำโดยประเมินรายละเอียดของคู่มือในแง่ของความชัดเจนในการนำไปใช้ การจัดเตรียมสิ่งที่ต้องใช้ในการสอน วิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนวิธีการคิดคะแนน การประเมินผลการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะในเรื่องบทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และการจัดสภาพการเรียนการสอน

1.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นทั้งฉบับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.5 นำเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสม

1.6 นำแบบประเมินที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ในส่วนที่เป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่านำมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

3.51-4.00 หมายความว่า เหมาะสมดีมาก

2.51-3.50 หมายความว่า เหมาะสมดี

1.51-2.50 หมายความว่า เหมาะสมปานกลาง

1.00-1.50 หมายความว่า ควรปรับปรุงแก้ไข

และส่วนที่เป็นปลายเปิดผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์เนื้อหาต่อไป

1.7 ผลการประเมินเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ในส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยรวมผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

1.8 ปรับปรุงแก้ไขเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้นี้ประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน ระยะเวลาที่ใช้ สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลซึ่งมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการอ่านภาษาอังกฤษและการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ โดยคัดเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรจากสื่อออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งประเภทสื่อที่เป็นความเรียง (Text) และสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-text) ที่คัดเลือกมาจากหนังสือเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือพิมพ์ บทความ และวารสารโดยพิจารณาถึงความหลากหลายของเนื้อหา ความสนใจของผู้เรียน และความสอดคล้องกับคุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับตัวอักษร ระดับตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์

2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 10 แผน ซึ่งแต่ละแผนใช้เวลา 2 ชั่วโมง โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามขอบเขตเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตร และคำอธิบายรายวิชา โดยสืบค้นเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสอนให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาจากเอกสาร ตำรา บทความ และจากฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ต และนำมาประยุกต์ใช้โดยจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และตรงกับความสนใจของนักเรียนที่ได้เสนอความคิดเห็นไว้จากการทำแบบสำรวจ ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ขอบเขตเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน

แผนที่	หัวเรื่อง	ชื่อบทอ่าน
1.	สิ่งแวดล้อม	Life on the Ice
2.	สถานที่	The Longest Wall in the World
3.	อาหารและสุขภาพอนามัย	Healthy Eating
4.	เหตุการณ์ปัจจุบัน	U.S. Polar Freeze Brings Rare Danger Warning
5.	การเดินทางและท่องเที่ยว	Great Places to Visit
6.	ลมฟ้าสภาพอากาศ	Global Warming
7.	เวลาว่างและนันทนาการ	Jack and the Beanstalk
8.	วัฒนธรรมและประเพณี	Teuila Festival
9.	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Fact about the Moon
10.	การศึกษาและอาชีพ	Musical Genius

2.4 นำเอกสารแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณาความถูกต้องของการใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาที่ใช้ และการวัดและประเมินผลแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ความตรงตามสาระการเรียนรู้ และความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยรวมผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

2.6 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองนำร่องใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านอุมดาหนือ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเวลาและขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.7 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เมื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป โดยลำดับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ แสดงดังภาพที่ 3.4

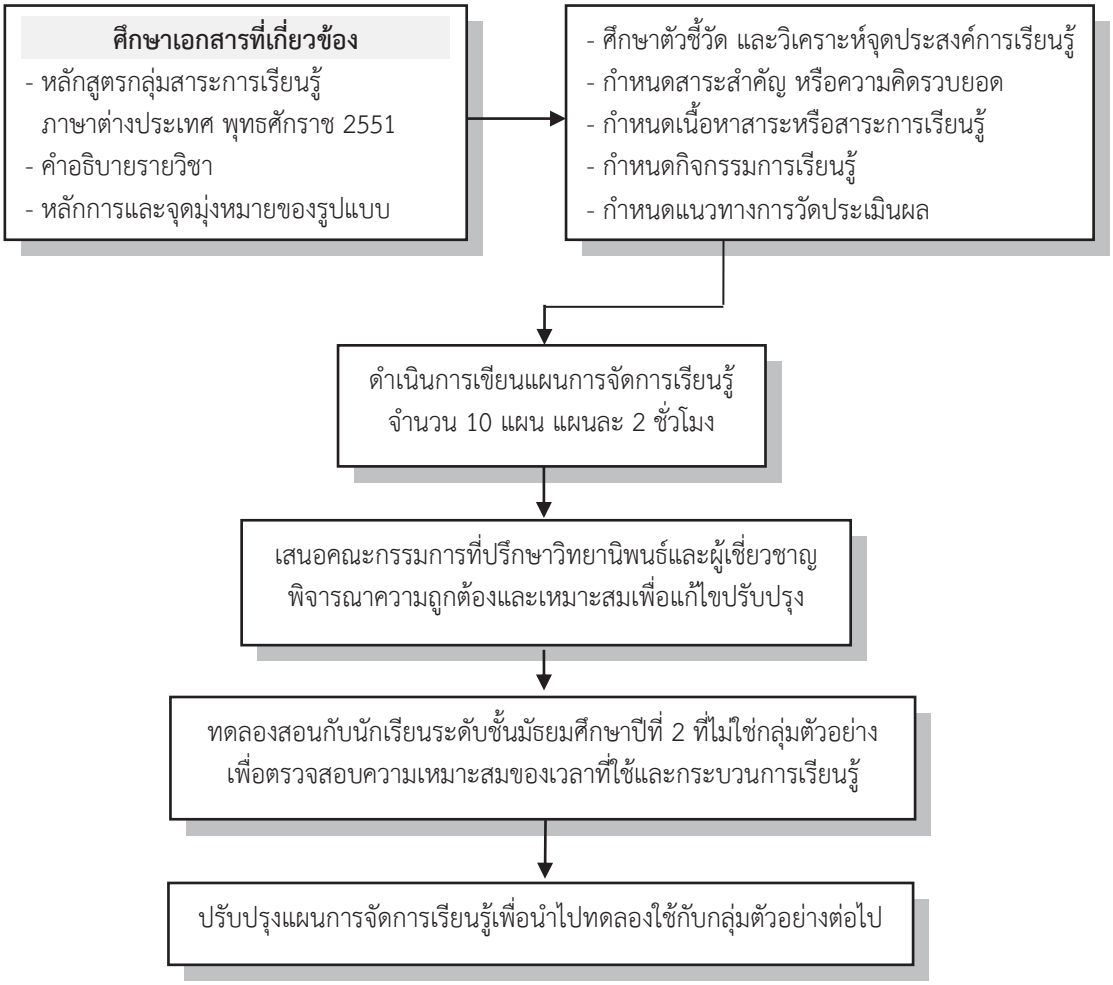

ภาพที่ 3.4 ลำดับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

ในการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมตามหลักกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอนโดยพิจารณาองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล และองค์ประกอบของเอกสารประกอบรูปแบบการสอน ได้แก่ องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน และองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

การดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน จัดกระทำใน 2 ลักษณะ ได้แก่

1. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนโดยพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนพร้อมทั้งนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการสอน 2) แบบประเมิน

คุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการสอน และ 3) แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ลงความเห็นตามแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ

1.2 นำแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ ที่ผ่านการลงความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการวิเคราะห์โดยนำคะแนนจากแบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.00 หมายความว่า รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า รูปแบบการสอนมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า รูปแบบการสอนนั้นต้องปรับปรุงแก้ไข

สำหรับในส่วนที่เป็นปลายเปิดซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวกับรูปแบบการสอนโดยเสนอให้ปรับภาษาในส่วนที่เป็นหลักการ และขั้นตอนของรูปแบบให้มีความชัดเจนมากขึ้น ควรเพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล และเกณฑ์การประเมินในคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ในส่วนของแผนการจัดการเรียนรู้เสนอให้ลดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนให้เพิ่มหัวข้อบทบาทในการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุป และทำการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนที่สมบูรณ์ก่อนไปทดลองนำร่องใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติต่อไป

2. การทดลองนำร่องใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ

การทดลองนำร่องใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติเป็นการนำรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่ารูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้เพียงใด นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ และระหว่างการทดลองใช้รูปแบบการสอนนั้น มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งในการทดลองนำร่อง เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัตินั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน โดยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น จำนวน 3 แผน ระหว่างการจัดการเรียนการสอนบันทึกสภาพการเรียนการสอนโดยใช้แบบบันทึก เมื่อสอนครบตามที่กำหนดไว้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้

2.2 นำข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในแบบบันทึกสภาพการเรียนการสอน และข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของนักเรียนมาวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างข้อสรุป

ขั้นที่ 4 การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

ในขั้นตอนนี้เป็นการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนตามผลที่ได้จากการทดลองนำร่องใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำข้อสรุปที่ได้จากการบันทึกสภาพการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ปัญหาที่พบ วิธีการแก้ปัญหา ความสามารถในการดำเนินการเรียนการสอนตามแผนที่วางไว้ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาทำการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ หลังจากนั้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

2. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอไว้ พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กลับมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนที่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้จริง

แนวทางดำเนินการในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งการวิจัยในระยะนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนจากการวิจัยในระยะที่ 1-3 มาเป็นฐานในการสังเคราะห์ “ร่างของรูปแบบการสอน” และเข้าสู่กระบวนการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนทั้งคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ในทุกองค์ประกอบว่ามีความถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมหรือไม่ และมีคุณภาพอยู่ในระดับใดโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการประเมินคุณภาพและนำไปทดลองนำร่องใช้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ กระบวนการดังกล่าวจะเป็นเครื่องยืนยันว่ารูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนมีคุณภาพเหมาะสมก่อนที่จะนำไปทดลองใช้จริง กระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ แสดงดังภาพที่ 3.5

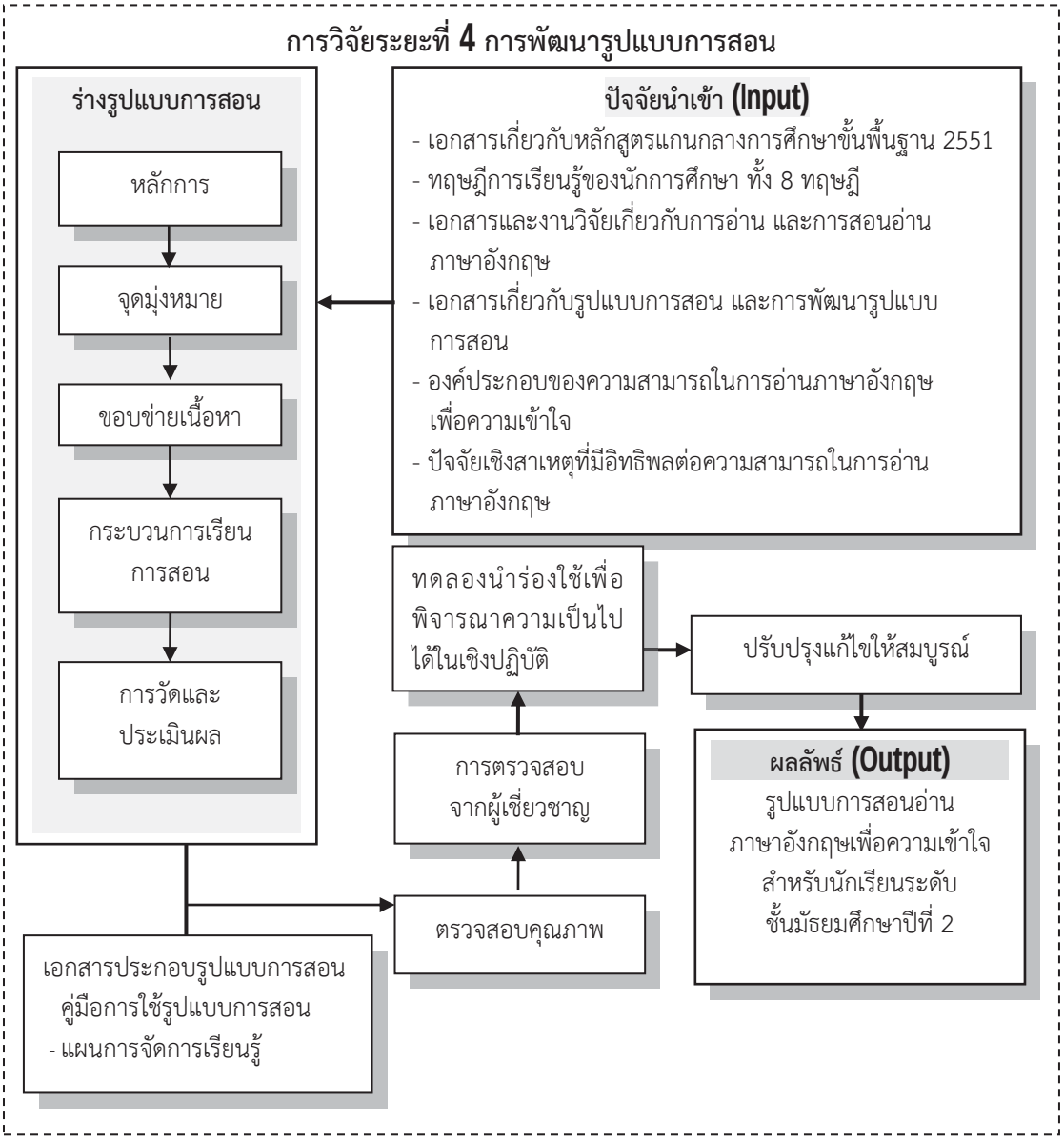

ภาพที่ 3.5 การวิจัยระยะที่ 4 การพัฒนารูปแบบการสอน

3.5 การวิจัยระยะที่ 5 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน

การดำเนินการวิจัยในระยะนี้เป็นการนำรูปแบบการสอนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ การทดลองนำร่องใช้เพื่อพิจาณาความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และผ่านการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.5.1 ขั้นที่ 1 การกำหนดขอบเขตกลุ่มทดลอง

การวิจัยในขั้นนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา (One Group Time-series Design) ซึ่งการวิจัยมีการกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน 2 จำนวน 1,057 คน โดยผู้วิจัยได้เลือกประชากรเป็นนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสเพราะมีผลสัมฤทธิ์การเรียนต่ำกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 รวม 20 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนของรูปแบบการสอน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนในด้านเนื้อหาของบทอ่าน กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทของผู้สอน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาจากสื่อออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งประเภท text และ non-text ที่คัดเลือกมาจากหนังสือเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือพิมพ์ บทความ และวารสารโดยพิจารณาถึงความหลากหลายของเนื้อหา ความสนใจของผู้เรียน และความสอดคล้องกับคุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 10 หัวข้อ ได้แก่ 1) Environment 2) Places 3) Food and Health 4) Current Events 5) Travel 6) Weather 7) Health and Welfare 8) Culture and Tradition 9) Science and Technology และ 10) Education and Careers

เนื้อหาประเด็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทของผู้สอน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 มีระยะเวลา 12 สัปดาห์ โดยใช้เวลาทดลองรูปแบบการสอน จำนวน 10 สัปดาห์ และทดสอบก่อน-หลังเรียน จำนวน 2 สัปดาห์ รวม 22 ชั่วโมง

5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 6 ชุด แต่ละชุดมีจำนวน 15 ข้อ ที่วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

5.1 กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.2 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ Assessing Reading (Anderson, 2002) หนังสือแนวทางการออกข้อสอบภาษาของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) และการทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

5.3 ศึกษาตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และคำอธิบายรายวิชา เพื่อหาขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในด้านลักษณะของบทอ่านที่ใช้เป็นบทอ่านที่คัดมาจากหนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือพิมพ์ บทความและวารสารโดยพิจารณาถึงความหลากหลายของเนื้อหา ความสอดคล้องกับคุณภาพผู้เรียนและตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ บทอ่านที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะสมทั้งประเภท Text และ Non-text ที่มีความยากง่ายใกล้เคียงกับแบบเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.4 วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับตัวอักษร ระดับตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแต่ละระดับมีตัวบ่งชี้อะไรบ้าง ซึ่งผู้วิจัยใช้ผลการวิเคราะห์จากการวิจัยระยะที่ 3

5.5 สร้างตารางกำหนดโครงสร้างของข้อสอบ (Table of Specification) ตารางนี้ประกอบด้วยปริเฉท (Domain) การวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3 ระดับ เนื้อหา จุดประสงค์การวัด และรายละเอียดต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อความถูกต้องเหมาะสม และสะดวกในการสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมตามคุณลักษณะข้อสอบที่กำหนด ตลอดจนกำหนดเวลาสำหรับนักเรียนในการทำแบบทดสอบ

5.6 คัดเลือกบทอ่านตามโครงสร้างที่กำหนดและมีระดับความยากที่เหมาะสมกับผู้เรียนและดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้สอดคล้องกับตารางกำหนดโครงสร้างของข้อสอบ (Table of Specification)

5.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้น จำนวน 6 ชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยแต่ละชุดประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ระดับ ได้แก่ ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ รวม 15 ข้อต่อชุด ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา คงทอง ตรวจพิจารณาความถูกต้องการใช้ภาษา และความเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5.8 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา ข้อคำถาม ตัวเลือก และตัวลวง พิจารณาความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ตลอดจนนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแล้วคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.84

5.9 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ จำนวน 20 คน เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือกและพัฒนาปรับปรุงข้อสอบให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

5.10 วิเคราะห์แบบทดสอบรายข้อและทั้งฉบับ โดยการตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ตอบเกินกว่าหนึ่งคำตอบหรือไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน โดยวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1) หาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของข้อสอบเป็นรายข้อ

2) หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของข้อสอบเป็นรายข้อ

3) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2-0.8 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทุกฉบับ ได้เท่ากับ 0.84-0.92 ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ โดยแต่ละฉบับมีจำนวน 15 ข้อ แบ่งการวัดเป็น 3 ระดับ คือ ระดับตัวอักษร ระดับตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ได้ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าใช้สำหรับประเมินความพึงพอใจของนักเรียนภายหลังเสร็จสิ้นการทดลอง โดยประเด็นการสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทผู้สอน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจ

2) กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัดให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการประเมินความพึงพอใจตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert)

3) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนซึ่งข้อความของแบบประเมินจะเป็นข้อความทางบวก จำนวน 20 ข้อ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

มากที่สุด ให้คะแนนเป็น 5
มาก ให้คะแนนเป็น 4
ปานกลาง ให้คะแนนเป็น 3
น้อย ให้คะแนนเป็น 2
น้อยที่สุด ให้คะแนนเป็น 1

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของข้อความและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผลด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์ ความตรงของแบบสอบถามในด้านเนื้อหาและความชัดเจนของภาษา และประเมินโดยใช้แบบประเมินของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนโดยกำหนดระดับความคิดเห็น ไว้ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า รายการประเมินนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน 0 เมื่อแน่ใจว่า ไม่แน่ใจว่ารายการประเมินสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ให้คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่า รายการประเมินนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

6) นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.82 และผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ

7) นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ซึ่งผลการคำนวณโดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

8) จากนั้นจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

6. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในขั้นตอนของการทดลองใช้รูปแบบการสอนนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา (One Group Time-series Design) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

O1	X1	O2	X2	O3	X3	O4	X4	O5	X5	O6

O1 คือ การทดสอบก่อนเรียน
O2-5 คือ การทดสอบระหว่างเรียน
O6 คือ การทดสอบหลังเรียน
X1-5 คือ ตัวแปรสาเหตุที่จัดกระทำ (Treatment)

3.5.2 ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลอง

1. วิธีดำเนินการทดลองก่อนใช้รูปแบบการสอน

ในขั้นตอนนี้ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการปฐมนิเทศเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแก่ผู้เรียนโดยดำเนินการ ดังนี้

1.1 ประสานงานและนัดหมายกับกลุ่มตัวอย่างพร้อมจัดเตรียมเอกสารและสื่อการเรียนการสอนให้มีความพร้อมในการสนับสนุนการเรียนการสอนของนักเรียนได้ครบทุกคน

1.2 ดำเนินการให้ความรู้พื้นฐานสำคัญที่มีผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งพื้นฐานความรู้ด้านภาษา ด้านโครงสร้างบทอ่าน และด้านยุทธวิธีในการอ่าน จำนวน 10 ชั่วโมง ก่อนเริ่มดำเนินการทดลองตามแผนการทดลอง

1.3 ผู้สอนแจกคำอธิบายรายวิชา เค้าโครงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการสอน และขอบเขตเนื้อหาอย่างชัดเจน

1.4 ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบและวิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอน อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของครูและผู้เรียน รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล

1.5 ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนการสอนและวิธีใช้เอกสารดังกล่าว ได้แก่ ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ

1.6 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลางและต่ำในสัดส่วน 1: 2: 1 คน โดยตลอดการเรียนการสอนผู้เรียนทุกคนจะต้องอยู่ประจำกลุ่มเดิม และให้ความช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม

2. วิธีดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะทดลองจริง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

2.2 นัดหมายและปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.3 จัดเตรียมเอกสารประกอบการสอนให้เพียงพอกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.4 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1) ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชุดที่ 1

2) ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง และดำเนินการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองทุก ๆ 2 แผน ด้วยแบบทดสอบชุดที่ 2-5

3) ดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังสิ้นสุดการทดลองแผนที่ 10 กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบชุดที่ 6

4) ดำเนินการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

5) รวบรวมข้อมูลที่ได้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

3. วิธีการประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

การประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนเป็นการยืนยันประสิทธิผลของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยพิจารณาข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการทดสอบทั้ง 6 ครั้ง โดยวิเคราะห์จากสูตร ANOVA with Repeated Measures (ล้วน สายยศ และคนอื่น ๆ, 2538)

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีขั้นตอน ดังนี้

1) นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

4.50-5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.50-4.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.50-3.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.50-2.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00-1.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2) นำข้อมูลที่เป็นคำถามปลายเปิดซึ่งนักเรียนได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างข้อสรุป

3.5.3 ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence; IOC) ของแบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าความยากง่าย (Difficulty; p) ของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยใช้สูตรนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

1.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination; r) ของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) โดยใช้สูตรนี้

$$r = P_H - P_L$$

เมื่อ P_H แทน สัดส่วนของกลุ่มสูงที่ตอบถูก
P_L แทน สัดส่วนของกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

1.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ ตามสูตรของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum x\sum Y}{\sqrt{\left[N\sum X^2 - \left(\sum X^2\right)\right]\left[N\sum Y^2 - \left(\sum Y\right)^2\right]}}$$

เมื่อ r_{XY} แทน ค่าความเที่ยง
K แทน จำนวนข้อสอบ
p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกกับนักเรียนทั้งหมด
q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดกับนักเรียนทั้งหมด
S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

1.5 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ครอนบาค (Alpha-coefficeint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1-\frac{\sum S_1^2}{S_1^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
n แทน จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐานเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2-(\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (One-way ANOVA with Repeated Measures) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$F = \frac{MS_{treat}}{MS_{res}}$$

MS_{treat} คือ ค่าความแปรปรวนของสิ่งทดลอง (ตัวแปรอิสระ)

MS_{res} คือ ค่าความแปรปรวนของส่วนที่เหลือ (ความคลาดเคลื่อน)

เมื่อ $MS_{treat} = \frac{SS_{treat}}{df_{treat}}$ และ $MS_{res} = \frac{SS_{res}}{df_{res}}$

3.2 หลังจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว ถ้าได้ผลการวิเคราะห์ พบว่าปฏิเสธ H_0 (Reject H_0) ยอมรับ H_1 (Accept H_1) แสดงว่า มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ยังไม่รู้ว่าเป็นคู่ใด ต้องทดสอบต่อไปด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe' Method) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$CV_d = \sqrt{(k-1)(F_{\alpha})(MS_{Within})(2/n)}$$

เมื่อ k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F_{α} แทน ค่า F ที่เปิดจากตาราง Critical Values of F

MS_{Within} แทน Mean Square within-groups ที่คำนวณไว้แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน

n แทน จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

จากการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 5 ซึ่งเป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนเพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการสอน สามารถสรุปการดำเนินการได้ดังภาพที่ 3.6

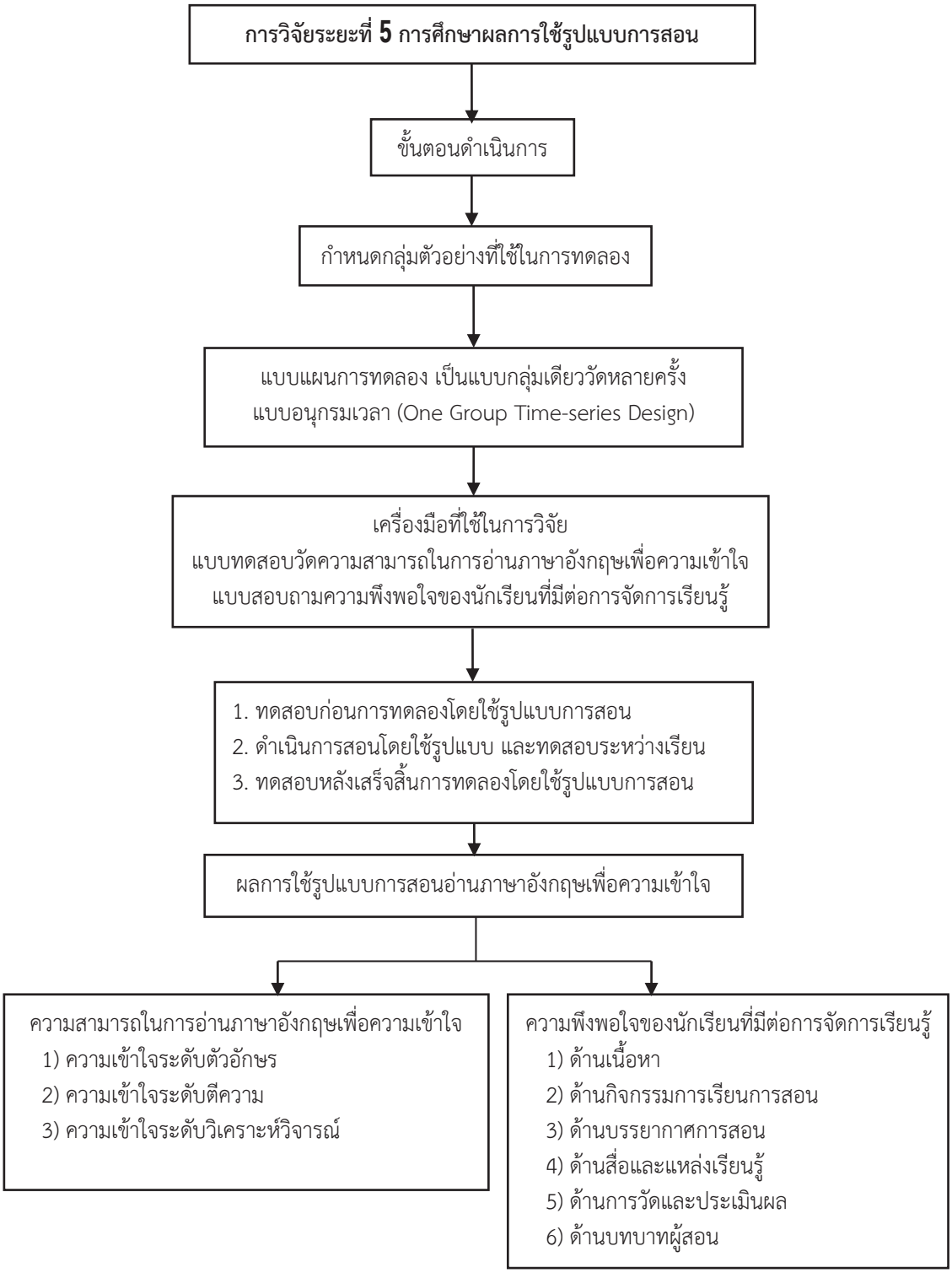

ภาพที่ 3.6 การวิจัยระยะที่ 5 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน

การดำเนินการวิจัยทั้ง 5 ระยะ สามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการแสดงดังภาพที่ 3.7

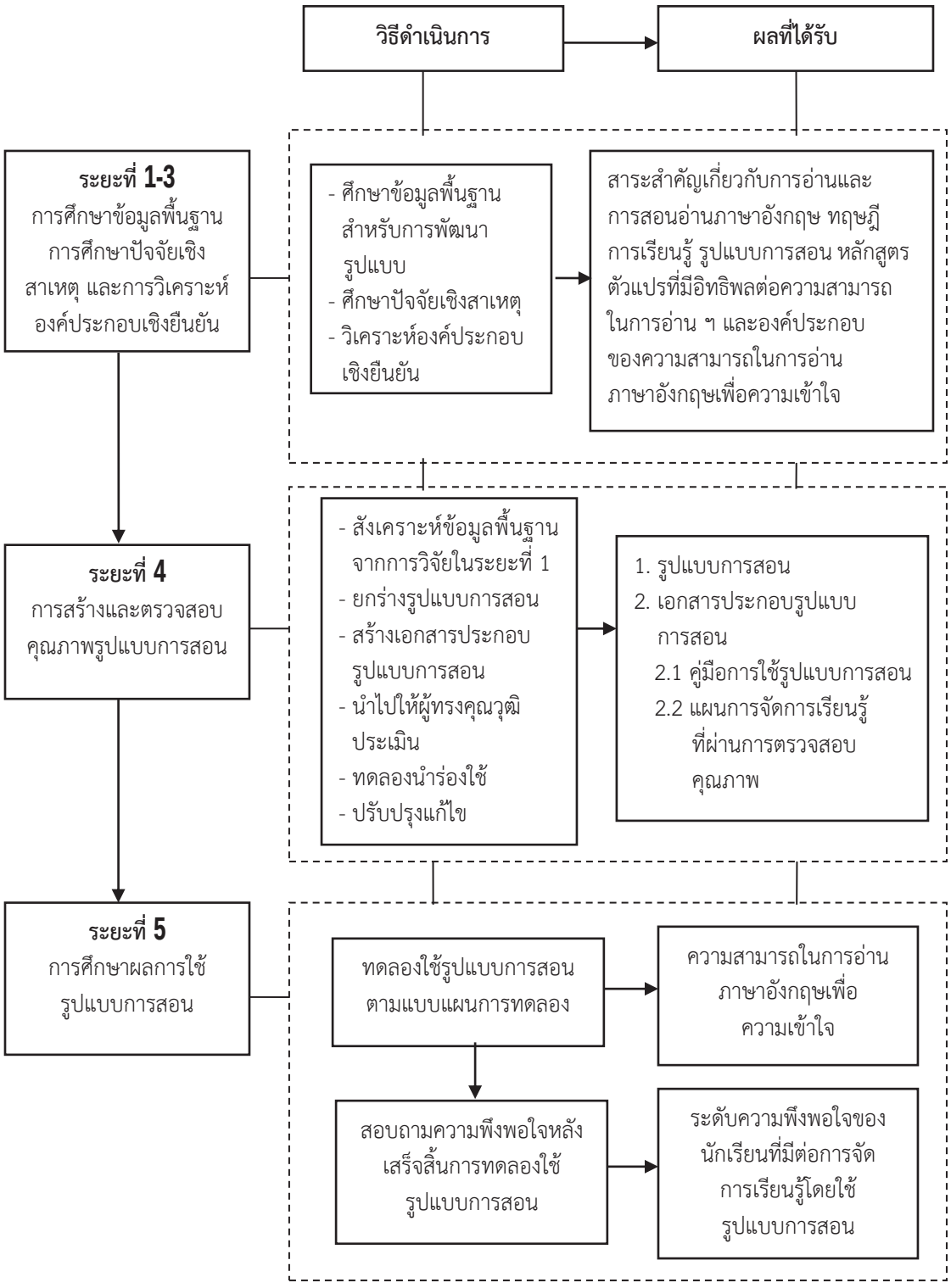

ภาพที่ 3.7 วิธีดำเนินการและผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยในแต่ละระยะ

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยออกเป็น 5 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.2 ผลการวิจัยระยะที่ 2 ผลการศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.3 ผลการวิจัยระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.4 ผลการวิจัยระยะที่ 4 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.5 ผลการวิจัยระยะที่ 5 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.1 ผลการวิจัยระยะที่ 1

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1. ด้านนักเรียน

1.1 ผลการศึกษาสภาพความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2555 พบว่าได้เท่ากับ 28.71 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยนั้นต่ำกว่าร้อยละ 50 ตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ ผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น พบว่า นักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเพียง 11.50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และผลการประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ระดับสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ ปีการศึกษา 2555 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 16 คน ปรากฏว่า นักเรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 60.5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน

1.2 ผลการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถ้าคำถามนั้นไม่ได้ถามเนื้อหาที่ปรากฏชัดเจนในเรื่องที่อ่าน ๆ ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ ไม่รู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ไม่รู้เทคนิคเพื่อเสริมสร้างการอ่านให้มีประสิทธิภาพ และไม่สามารถสื่อความกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้เมื่ออ่านพบประโยคหรือบทอ่านที่มีลักษณะซับซ้อน อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านเรื่องจากเอกสารอื่น ๆ ได้ที่นอกเหนือจากที่ครูได้สอนในชั้นเรียนเพราะนักเรียนขาดความมั่นใจหรือความกล้าในการอ่าน เนื่องจากขาดความรู้พื้นฐานทั้งคำศัพท์ ไวยากรณ์และความชำนาญในการอ่าน นอกจากนี้นักเรียนได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่า ทักษะที่มีความสำคัญและนักเรียนต้องการพัฒนามากที่สุด คือ ทักษะการอ่านเพราะเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการต่อยอดสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ทั้งการฟัง พูด และเขียน ซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานในการอ่าน ศึกษาค้นคว้า และฝึกฝน ด้วยตนเองต่อไป ถ้านักเรียนไม่มีทักษะการอ่านที่ดีพอนักเรียนก็จะไม่สามารถอ่านหนังสือตำราหรือเอกสารที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ ซึ่งก็จะส่งผลต่อการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ต่อไป

2. ด้านครูผู้สอน

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปได้ว่า ครูผู้สอนใช้เนื้อหาในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจยังไม่หลากหลาย เน้นยึดตามหนังสือเรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ คือ 1) ขั้นก่อนอ่าน ครูผู้สอนจะเกริ่นนำหรือบอกนักเรียนว่าจะอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร และอธิบายคำศัพท์ยากที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง 2) ขั้นอ่าน ครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟังไปจนจบเรื่อง และระหว่างอ่านนั้นจะอธิบายประโยคที่ครูเห็นว่ามีโครงสร้างที่ยากต่อการเข้าใจพร้อมให้นักเรียนจดบันทึกสิ่งที่ครูอธิบายเรียงไปตามเนื้อเรื่อง และ 3) ขั้นหลังอ่าน ครูจะให้ผู้เรียนตอบคำถามท้ายเนื้อเรื่อง หลังจากนั้นครูจะเฉลยจนครบ แล้วสรุปเป็นคะแนนผู้เรียนรายบุคคล

4.1.2 ผลการวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมจากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร ตำรา รายงานวิจัย บทความ และจากฐานข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการสอนในครั้งนี้ แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

ที่	ประเด็นที่ศึกษา	สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์
1.	การอ่านและการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	1) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน 1.1 ความรู้พื้นฐานด้านภาษา 1.3 ความรู้พื้นฐานด้านโครงสร้าง 1.2 ความรู้พื้นฐานด้านเนื้อหา 1.4 จุดมุ่งหมาย และแรงจูงใจ 2) วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 2.1 ขั้นก่อนอ่าน 2.2 ขั้นระหว่างอ่าน 2.3 ขั้นหลังอ่าน 3) การวัดและประเมินผลการอ่าน
2.	รูปแบบการสอน	1) ความหมายของรูปแบบการสอน 2) การจัดกลุ่มของรูปแบบการสอน 3) องค์ประกอบรูปแบบการสอน 3.1 หลักการ 3.4 กระบวนการเรียนการสอน 3.2 จุดมุ่งหมาย 3.5 การวัดและประเมินผล 3.3 เนื้อหา 4) การพัฒนารูปแบบการสอน 5) การนำเสนอรูปแบบการสอน
3.	หลักสูตร	ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน (รวม 4 ตัวชี้วัดย่อย)
4.	ทฤษฎีการเรียนรู้	1) ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ 5) ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ 2) ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ 6) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ 7) ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย 4) ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ 8) ทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม

4.2 ผลการวิจัยระยะที่ 2

ผลการศึกษาและพัฒนารูปแบบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.2.1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SE แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
SC แทน น้ำหนักองค์ประกอบ
TE แทน อิทธิพลรวม (Total Effects)
IE แทน อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
DE แทน อิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient)
R^2 แทน สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficient of Determination)
df แทน ค่าองศาอิสระ (Degree of Freedom)
t แทน ค่าสถิติที (t-value)
P แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
χ^2 แทน ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)
GFI แทน ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
AGFI แทน ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
CFI แทน ดัชนีวัดความกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)
SRMR แทน ดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Standardized Root Mean Square Residual)
RMSEA แทน ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation)

4.2.3 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

K_1 แทน พฤติกรรมการสอนของครู
K_2 แทน มโนภาพแห่งตน
E_1 แทน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
E_2 แทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
E_3 แทน ความรู้พื้นฐานเดิม
E_4 แทน ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

4.2.4 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

X_1 แทน บุคลิกลักษณะครู
X_2 แทน การเตรียมการสอน
X_3 แทน เทคนิคและวิธีการสอน
X_4 แทน การใช้สื่อการเรียนการสอน
X_5 แทน การวัดและประเมินผล
X_6 แทน ความเชื่อมั่น
X_7 แทน ความรู้สึก

X_8 แทน พฤติกรรม
Y_1 แทน ความเข้าใจ
Y_2 แทน ความรู้สึก
Y_3 แทน แนวโน้มพฤติกรรม
Y_4 แทน ความกระตือรือร้น
Y_5 แทน ความรับผิดชอบ
Y_6 แทน การคาดการณ์ล่วงหน้า
Y_7 แทน ความรู้ในเรื่องโครงสร้างบทอ่าน
Y_8 แทน ความรู้ในเรื่องคำศัพท์และไวยากรณ์
Y_9 แทน ความรู้ในเรื่องยุทธวิธีในการอ่าน

4.2.5 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น
   1.1 การตรวจสอบข้อมูลขาดหาย
   1.2 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้
   1.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรสังเกตได้
2. ตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง
3. ตอนที่ 3 การวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary Data Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary Data Analysis) เป็นการตรวจสอบข้อมูลเพื่อให้ทราบถึงลักษณะของข้อมูลในเบื้องต้นและมีความเข้าใจในลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ดังนี้

1.1 การตรวจสอบข้อมูลขาดหาย

ผลการตรวจสอบข้อมูลขาดหาย พบว่า การขาดหายไปของข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสุ่ม เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามลืมตอบแบบสอบถามบางข้อ ทำให้ข้อมูลส่วนนั้นขาดหายไป แต่เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแบบสอบถามฉบับนั้นมีความสมบูรณ์ของการตอบมากกว่าร้อยละ 90 ผู้วิจัยจึงคงข้อมูลของแบบสอบถามฉบับนั้นไว้และทำการแก้ปัญหาข้อมูลที่ขาดหายไปโดยใช้วิธีวิเคราะห์ประมาณค่าข้อมูลที่ขาดหายใส่แทน (Replacement of Missing Data) โดยการนำค่าเฉลี่ย (Mean) ของตัวแปรนั้น ๆ มาเป็นคะแนนค่าประมาณของตัวแปรแต่ละตัวซึ่งการแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้จะไม่ทำให้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเดิมของตัวแปรเปลี่ยนแปลงไป

1.2 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของตัวแปรสังเกตได้ แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปร	$\overline{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
พฤติกรรมการสอนของครู (K_1)			
บุคลิกลักษณะครู (X_1)	3.84	0.61	มาก
การเตรียมการสอน (X_2)	3.87	0.69	มาก
เทคนิคและวิธีการสอน (X_3)	4.00	0.66	มาก
การใช้สื่อการเรียนการสอน (X_4)	4.32	0.67	มาก
การวัดและประเมินผล (X_5)	4.14	0.55	มาก
มโนภาพแห่งตน (K_2)			
ความเชื่อมั่น (X_6)	4.20	0.57	มาก
ความรู้สึก (X_7)	4.08	0.60	มาก
พฤติกรรม (X_8)	4.11	0.61	มาก
เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1)			
ความเข้าใจ (Y_1)	4.50	0.56	มาก
ความรู้สึก (Y_2)	3.81	0.61	มาก
แนวโน้มพฤติกรรม (Y_3)	4.28	0.62	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2)			
ความกระตือรือร้น (Y_4)	4.53	0.58	มาก
ความรับผิดชอบ (Y_5)	3.97	0.64	มาก
การคาดการณ์ล่วงหน้า (Y_6)	4.22	0.59	มาก
ความรู้พื้นฐานเดิม (E_3)			
ความรู้ในเรื่องโครงสร้างบทอ่าน (Y_7)	8.72	0.97	มาก
ความรู้ในเรื่องคำศัพท์และสำนวน (Y_8)	8.04	0.89	มาก
ความรู้ในเรื่องยุทธวิธีในการอ่าน (Y_9)	7.20	1.28	มาก
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (E_4)			
คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ (Y_{10})	24.64	2.26	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงพฤติกรรมการสอนของครู (K_1) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.84-4.32 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงมโนภาพแห่งตน (K_2) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08-4.20 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.86-4.50 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97-4.53 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 7.20-8.72 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และ

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E_4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.641 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

1.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรสังเกตได้

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา ทั้งนี้เพื่อยืนยันว่าตัวแปรที่ศึกษามีองค์ประกอบร่วมกันหรือไม่ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ทั้ง 18 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ (n = 340)

ตัวแปร	K_1					K_2			E_1			E_2			E_3			E_4
	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5	Y_6	Y_7	Y_8	Y_9	Y_{10}
X_1	1.000																	
X_2	.759**	1.000																
X_3	.599**	.635**	1.000															
X_4	.440**	.469**	.600**	1.000														
X_5	.556**	.557**	.617**	.608**	1.000													
X_6	.387**	.429**	.492**	.509**	.554**	1.000												
X_7	.427**	.465**	.500**	.503**	.573**	.711**	1.000											
X_8	.416**	.443**	.501**	.492**	.579**	.644**	.680**	1.000										
Y_1	.226**	.279**	.345**	.426**	.370**	.437**	.429**	.422**	1.000									
Y_2	.575**	.579**	.528**	.423**	.532**	.381**	.447**	.406**	.434**	1.000								
Y_3	.479**	.518**	.546**	.502**	.536**	.443**	.471**	.473**	.467**	.587**	1.000							
Y_4	.226**	.269**	.378**	.452**	.395**	.421**	.399**	.393**	.505**	.320**	.496**	1.000						
Y_5	.545**	.537**	.546**	.473**	.578**	.440**	.468**	.500**	.408**	.680**	.644**	.386**	1.000					
Y_6	.453**	.463**	.520**	.511**	.508**	.505**	.490**	.537**	.421**	.518**	.521**	.420**	.598**	1.000				
Y_7	.294**	.346**	.405**	.385**	.436**	.477**	.456**	.436**	.379**	.391**	.405**	.339**	.410**	.434**	1.000			
Y_8	.343**	.407**	.380**	.335**	.390**	.429**	.470**	.420**	.360**	.457**	.417**	.251**	.470**	.376**	.549**	1.000		
Y_9	.502**	.554**	.537**	.431**	.551**	.471**	.491**	.470**	.349**	.583**	.507**	.263**	.575**	.439**	.512**	.626**	1.000	
Y_{10}	.518**	.580**	.620**	.486**	.619**	.523**	.543**	.559**	.479**	.635**	.627**	.446**	.642**	.526**	.528**	.550**	.732**	1.000
Bartlett's Test of Sphericity = 8984.617 df = 153 p = .000									Kaiser-Meyer-Olkin Meausure of Sampling Adequacy = .945 ** p < .01									

จากตารางที่ 4.3 ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จะเห็นว่า มีตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 18 ตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรสังเกตได้ X_1, X_2, X_3, X_4 และ X_5 เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงพฤติกรรมการสอนของครู (K_1) ตัวแปรสังเกตได้ X_6, X_7 และ X_8 เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงมโนภาพแห่งตน (K_2) ตัวแปรสังเกตได้ Y_1, Y_2 และ Y_3 เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) ตัวแปรสังเกตได้ Y_4, Y_5 และ Y_6 เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) ตัวแปรสังเกตได้ Y_7, Y_8 และ Y_9 เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) และตัวแปรสังเกตได้ Y_{10} เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (E_4) พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 153 คู่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.22-0.75 ซึ่งตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันทางบวก และเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกค่า โดยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรที่มีค่าสูงสุด (r_{xy}= 0.75) คือ บุคลิกลักษณะครู (X_1) กับการเตรียมการสอน (X_2) และค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของตัวแปรที่มีค่าต่ำสุด (r_{xy}= 0.22) คือ ความเข้าใจ (Y_1) กับบุคลิกลักษณะครู (X_1) และความกระตือรือร้น (Y_4) กับบุคลิกลักษณะครู (X_1)

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมุติฐานว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์นั้นเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) หรือไม่ พบว่า มีค่าเท่ากับ 8984.61 ($p < 0.01$) แสดงให้เห็นว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์นี้มีความแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 (0.94) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัย และตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป

2. ตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู (K_1) มโนภาพแห่งตน (K_2) เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) และความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรแฝงที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงพฤติกรรมการสอนของครู (K_1) แสดงดังตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงพฤติกรรมการสอนของครู (K_1)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ (SC)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE)	t-values	สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2)
X_1	0.64**	0.02	18.73	0.42
X_2	0.69**	0.02	19.94	0.48
X_3	0.90**	0.02	26.28	0.81
X_4	0.67**	0.02	19.76	0.45
X_5	0.87**	0.02	24.05	0.77

χ^2 = 2.40, df = 2, p = 0.30, GFI = 0.99, AGFI = 0.99, RMSEA = 0.01, SRMR =0.00

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า บุคลิกลักษณะครู (X_1) การเตรียมการสอน (X_2) เทคนิคและวิธีการสอน (X_3) การใช้สื่อการสอน (X_4) และการวัดและประเมินผล (X_5) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) เท่ากับ 0.64, 0.69, 0.90, 0.67 และ 0.87 ตามลำดับ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงพฤติกรรมการสอนของครู (K_1) พบว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 2.40 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 2 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.30 ซึ่งมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานที่ว่าโครงสร้างองค์ประกอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 4.1

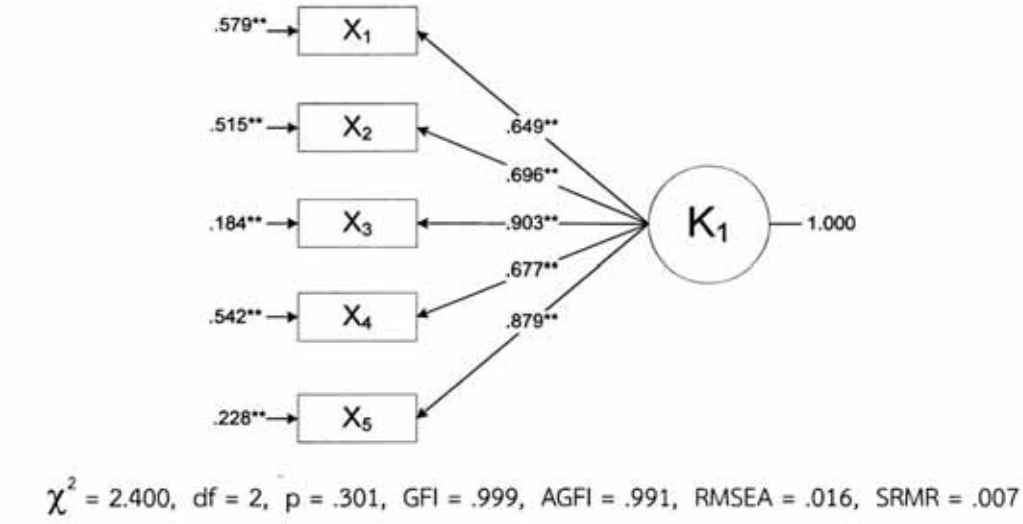

ภาพที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงพฤติกรรมการสอนของครู (K_1)

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงมโนภาพแห่งตน (K_2) แสดงดังตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.2

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงมโนภาพแห่งตน (K_2)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ (SC)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE)	t-values	สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2)
X_6	0.81**	0.01	26.06	0.66
X_7	0.88**	0.01	30.55	0.77
X_8	0.78**	0.02	24.48	0.60

χ^2 = 1.04, df = 1, p = 0.30, GFI = 0.99, AG FI = 0.99, RMSEA = 0.00, SRMR = 0.00

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ความเชื่อมั่น (X_6) ความรู้สึก (X_7) และพฤติกรรม (X_8) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) เท่ากับ 0.81, 0.88 และ 0.78 ตามลำดับ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงมโนภาพแห่งตน (K_2) พบว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1.04 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.30 ซึ่งมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานที่ว่าโครงสร้างองค์ประกอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดังภาพที่ 4.2

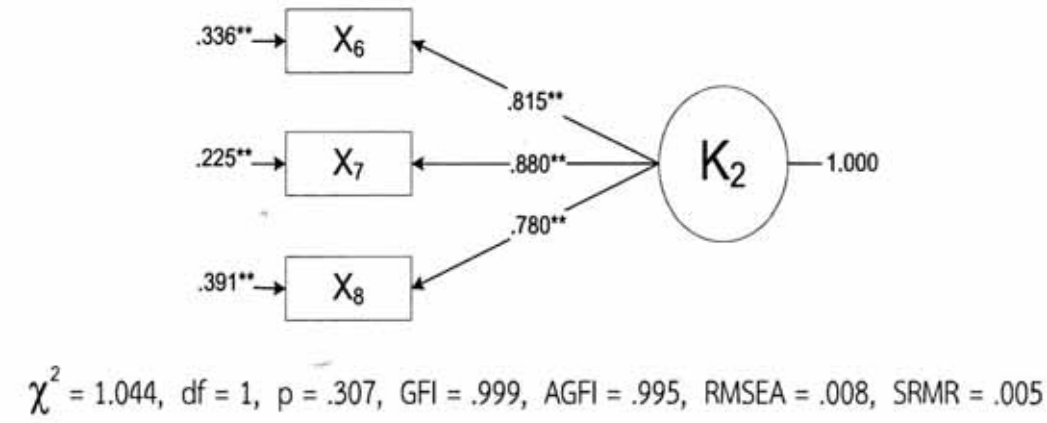

ภาพที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงมโนภาพแห่งตน (K_2)

2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) แสดงดังตารางที่ 4.6 และภาพที่ 4.3

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ (SC)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE)	t-values	สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2)
Y_1	0.57**	0.02	15.61	0.33
Y_2	0.72**	0.02	20.36	0.51
Y_3	0.82**	0.01	26.91	0.68

χ^2 = 1.37, df = 1, P = 0.24, GFI = 0.99, AG FI = 0.99, RMSEA = 0.02, SRMR = 0.01

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ความเข้าใจ (Y_1) ความรู้สึก (Y_2) และแนวโน้มพฤติกรรม (Y_3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) เท่ากับ 0.57, 0.72 และ 0.82 ตามลำดับ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) พบว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1.37 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.24 ซึ่งมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานที่ว่าโครงสร้างองค์ประกอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 4.3

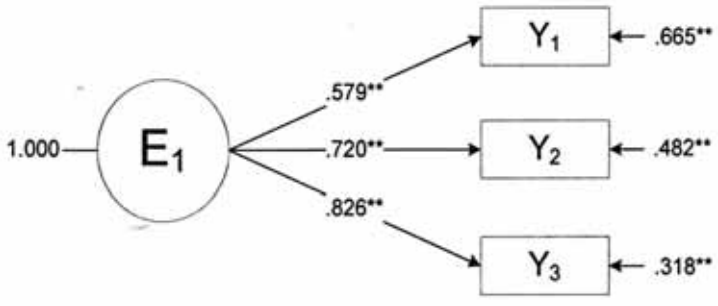

χ^2 = 1.370, df = 1, p = .242, GFI = .999, AGFI = .993, RMSEA = .022, SRMR = .009

ภาพที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1)

2.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) แสดงดังตารางที่ 4.7 และภาพที่ 4.4

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ (SC)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE)	t-values	สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2)
Y_4	0.51**	0.02	13.54	0.26
Y_5	0.71**	0.02	20.34	0.50
Y_6	0.84**	0.01	28.23	0.71

χ^2 = 1.75, df = 1, p = 0.18, GFI = 0.99, AGFI = 0.99, RMSEA = 0.03, SRMR = 0.01

จากตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ความกระตือรือร้น (Y_4) ความรับผิดชอบ (Y_5) และการคาดการณ์ล่วงหน้า (Y_6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) เท่ากับ 0.51, 0.71 และ 0.84 ตามลำดับ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) พบว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1.75 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.18 ซึ่งมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานที่ว่าโครงสร้างองค์ประกอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 4.4

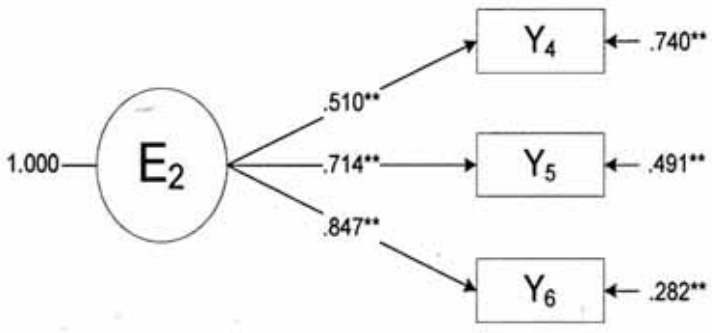

χ^2 = 1.754, df = 1, p = .185, GFI = .998, AGFI = .991, RMSEA = .031, SRMR = .011

ภาพที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2)

2.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) แสดงดังตารางที่ 4.8 และภาพที่ 4.5

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงความรู้พื้นฐานเดิม (E_3)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ (SC)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE)	t-values	สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2)
Y_7	0.66**	0.03	18.87	0.44
Y_8	0.84**	0.03	28.06	0.71
Y_9	0.75**	0.03	22.20	0.56

χ^2 = 1.30, df = 1, p = 0.25, GFI = 0.99, AGFI = 0.99, RMSEA = 0.02, SRMR = 0.00

จากตารางที่ 4.8 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ความรู้ในเรื่องโครงสร้างบทอ่าน (Y_7) ความรู้ในเรื่องคำศัพท์และไวยากรณ์ (Y_8) และความรู้ในเรื่องยุทธวิธีการอ่าน (Y_9) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) เท่ากับ 0.66, 0.84 และ 0.75 ตามลำดับ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) พบว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1.30 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.25 ซึ่งมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานที่ว่าโครงสร้างองค์ประกอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 4.5

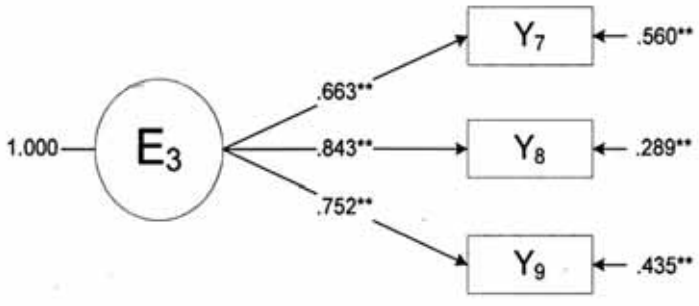

χ^2 = 1.304, df = 1, p = .253, GFI = .998, AGFI = .993, RMSEA = .020, SRMR = .007

ภาพที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงความรู้พื้นฐานเดิม (E_3)

3. ตอนที่ 3 การวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนการปรับโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยสามารถพิจารณาจากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 1106.99 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 128 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (p = 0.00) แสดงให้เห็นว่า โมเดลยังไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่เนื่องจากค่าสถิติไค-สแควร์ มีความแปรผันตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่หรือมีมากยิ่งขึ้น จะทำให้ค่าสถิติไค-สแควร์มีแนวโน้มที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงควรพิจารณาอัตราส่วนระหว่าง ค่าสถิติไค-สแควร์กับจำนวนองศาอิสระร่วมด้วย และจากผลการวิเคราะห์ พบว่า อัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับจำนวนองศาอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 8.64 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ (< 2) จากนี้ เมื่อพิจารณาดัชนีวัดความกลมกลืน พบว่า GFI มีค่าเท่ากับ 0.86 และ AGFI มีค่าเท่ากับ 0.816 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (> 0.90) CFI มีค่าเท่ากับ 0.97 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (> 0.90) SRMR มีค่าเท่ากับ 0.06 ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (< 0.05) และ RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.10 ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (< 0.08) ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า โมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นจึงต้องปรับโมเดลให้มีความกลมกลืนกันมากขึ้น โดยผู้วิจัยได้ปรับให้ความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันได้ โดยในการปรับโมเดลจะพิจารณาค่าเสนอแนะจากโปรแกรมหรือดัชนีปรับโมเดล (Model Modification Indices: MI) จนได้โมเดลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์โมเดลหลังการปรับแก้รูปแบบ แสดงดังภาพที่ 4.6 และตารางที่ 4.9

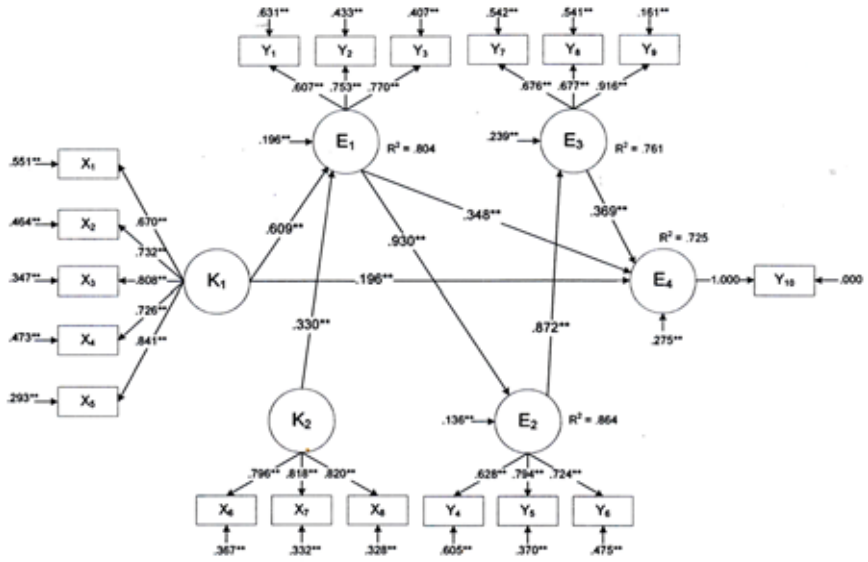

χ^2 = 139.175, df = 115, χ^2 /df = 1.210, p = .062, CFI = .999, GFI = .980, AGFI = .971, RMSEA = .017, SRMR = .062

ภาพที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการปรับแก้รูปแบบ

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการปรับแก้รูปแบบ

ตัวแปรตาม	E_1			E_2			E_3			E_4		
ตัวแประอิสระ	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
K_1	0.60*	-	0.60*	0.56*	1.56*	-	0.49*	0.49*	-	0.59*	0.39*	0.19*
K_2	0.33*	-	0.33*	0.30*	1.30*	-	0.26*	0.26*	-	0.21*	0.21*	-
E_1	-	-	-	1.93*	-	1.93*	0.81*	0.81*	-	0.64*	0.29*	0.34*
E_2	-	-	-	-	-	-	0.87*	-	0.87*	0.32*	0.32*	-
E_3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.36*	-	0.36*

χ^2= 139.17, df = 115, χ^2/df = 1.21, p = 0.06, CFI = 0.99, GFI = 0.98, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.0107, SRMR = 0.03

ตัวแปร	Y	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5	Y_6	Y_7	Y_8 Y_9 Y_{10}
ค่าความเชื่อมั่น	0.36	0.56	0.59	0.39	0.63	0.52	0.45	0.45	0.83 1.00
ตัวแปร	X	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8
ค่าความเชื่อมั่น	0.44	0.53	0.65	052	0.70	0.63	0.66	0.67	
สมการ	E_1	E_2	E_3	E_4					
R^2	0.80	0.86	0.76	0.72					

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

	K1	K2	E1	E2	E3	E4
K1	1.00					
K2	0.80	1.00				
E1	0.87	0.82	1.00			
E2	0.81	0.76	0.93	1.00		
E3	0.71	0.66	0.81	0.87	1.00	
E4	0.76	0.69	0.81	0.80	0.78	1.00

จากภาพที่ 4.6 และตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการปรับรูปแบบ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยสามารถพิจารณา

จากค่าสถิติไค-สแควร์(χ^2) มีค่าเท่ากับ 139.17 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 115 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (p = 0.06) อัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับจำนวนองศาอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.21 ผ่านเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ (< 2) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาดัชนีวัดความกลมกลืน พบว่า GFI มีค่าเท่ากับ 0.98 AGFI มีค่าเท่ากับ 0.97 และ CFI มีค่าเท่ากับ 0.99 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (> 0.90) RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.01 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (< 0.08) และ SRMR มีค่าเท่ากับ 0.03 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (< 0.05) แสดงว่า โมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาตัวแปรเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) เป็นตัวแปรตาม พบว่า มีเฉพาะตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู (K_1) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.60 และมโนภาพแห่งตน (K_2) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.33 โดยตัวแปรทั้งสองสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) ได้ร้อยละ 80.40

เมื่อพิจารณาตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.93 และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู (K_1) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.56 และมโนภาพแห่งตน (K_2) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.30 โดยตัวแปรทั้งสามสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) ได้ร้อยละ 86.40

เมื่อพิจารณาตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.87 และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรตามโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู (K_1) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.49 มโนภาพแห่งตน (K_2) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.26 และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.81 โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) ได้ร้อยละ 76.10

เมื่อพิจารณาตัวแปรความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (E_4) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.36 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู (K_1) มีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.19 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ .394 และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) มีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.34 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.29 และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ มโนภาพแห่งตน (K_2) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.21 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.32 โดยตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (E_4) ได้ร้อยละ 72.50

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแฝงเป็นบวกทั้งหมด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.66 ถึง 0.93 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ได้แก่ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1) กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (E_2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.93 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด ได้แก่ มโนภาพแห่งตน (K_2) กับความรู้พื้นฐานเดิม (E_3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.66

4.3 ผลการวิจัยระยะที่ 3

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในการนำเสนอผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวในการวิจัยครั้งนี้นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนตัวบ่งชี้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน มีดังนี้

4.3.1 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
Max	แทน	คะแนนสูงสุด
Min	แทน	คะแนนต่ำสุด
Skewness	แทน	ค่าความเบ้
Kurtosis	แทน	ค่าความโด่ง
	แทน	องค์ประกอบหลัก (ตัวแปรแฝง)
	แทน	องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรแฝง)
	แทน	ตัวบ่งชี้ (ตัวแปรสังเกตได้)
χ^2	แทน	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนค่าสถิติไค-สแควร์
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
b	แทน	น้ำหนักองค์ประกอบ
S.E.	แทน	ความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การทำนาย หรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
GFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
CFI	แทน	ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ
RMR	แทน	ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ
RMSEA	แทน	ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า

4.3.2 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร มีดังนี้

1. องค์ประกอบหลัก 1 องค์ประกอบ ได้แก่
   RC (Reading Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. องค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ ได้แก่
   LC (Literal Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจระดับตัวอักษร
   IC (Interpretative Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจระดับตีความ
   CC (Critical Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และความโด่งของตัวแปรแฝงด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้จำแนกตัวแปรครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร 2) ด้านความเข้าใจระดับตีความ และ 3) ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และความโด่งของตัวแปรแฝง ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	Sk	Ku	CV %
1. ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร	4.31	0.41	มาก	-0.26	0.42	14.00
2. ด้านความเข้าใจระดับตีความ	4.24	0.73	มาก	-0.31	0.39	12.00
3. ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์	4.16	0.56	มาก	-0.28	0.25	10.00
รวมเฉลี่ย	**4.23**	**0.58**	**มาก**	**-0.29**	**0.35**	**12.00**

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรแฝงด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 องค์ประกอบ รวมทั้งหมด 23 ตัวแปร มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.23 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.58 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.16 ถึง 4.31และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.73 โดยในด้านความเข้าใจระดับตัวอักษรมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.31 รองลงมาคือ ด้านความเข้าใจระดับตีความ และด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ 4.16 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) พบว่า ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร มีสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 14.00 รองลงมา คือ ด้านความเข้าใจระดับตีความ

และด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 12.00 และ 10.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าความเบ้เป็นลบ แสดงว่าลักษณะการแจกแจงของข้อมูลเป็นแบบเบ้ซ้าย มีค่าความเบ้ระหว่าง -0.31 ถึง -0.26 แสดงว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจส่วนใหญ่มีค่าคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย

เมื่อพิจารณาลักษณะการกระจายของข้อมูล พบว่า ข้อมูลตัวแปรทุกตัวมีค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่า รูปแบบการกระจายของข้อมูลมีลักษณะเป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ มีค่าความโด่งระหว่าง 0.25 ถึง 0.42

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร

ที่	ความเข้าใจระดับตัวอักษร	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	Sk	Ku	CV %
1.	บอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องได้	4.40	0.47	มาก	-0.34	0.87	13.32
2.	หาใจความสำคัญที่ปรากฏในเรื่องได้	4.30	0.51	มาก	-0.27	1.65	21.20
3.	ระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	4.20	0.62	มาก	-2.05	0.48	19.81
4.	ระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนามได้	4.51	0.48	มากที่สุด	-1.42	0.36	23.37
5.	เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้	4.00	0.56	มาก	-1.21	3.12	12.56
6.	บอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลในเรื่องได้	4.20	0.65	มาก	-0.97	2.41	20.13
7.	ปฏิบัติตามคำแนะนำ คำชี้แจงเรื่องที่อ่านได้	3.90	0.41	มาก	-2.35	1.60	13.42
	รวมเฉลี่ย	**4.31**	**0.41**	**มาก**	**-0.26**	**0.42**	**14.00**

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร รวมทั้งหมด 7 ตัวแปร มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.31 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.41 โดยรวมตัวแปรส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ตัวแปรความสามารถในการระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนามมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.51 รองลงมา คือ ตัวแปรความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40 และตัวแปรความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือคำชี้แจงเรื่องที่อ่านมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.90

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) พบว่า ตัวแปรความสามารถในการระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนามมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 23.37 รองลงมาคือ ตัวแปรความสามารถในการบอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลในเรื่องมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย เท่ากับ 20.13 ส่วนตัวแปรความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุดเท่ากับ 12.56

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าความเบ้เป็นลบ แสดงว่าลักษณะการแจกแจงของข้อมูลเป็นแบบเบ้ซ้าย มีค่าความเบ้ระหว่าง -2.35 ถึง -0.27 แสดงว่าความเข้าใจระดับตัวอักษรมีลักษณะตามตัวแปรต่าง ๆ มีค่าคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย

เมื่อพิจารณาลักษณะการกระจายของข้อมูล พบว่า ข้อมูลตัวแปรทุกตัวมีค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่า รูปแบบการกระจายของข้อมูลมีลักษณะเป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ มีค่าความโด่งระหว่าง 0.48 ถึง 3.12

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ด้านความเข้าใจระดับตีความ

ที่	ความเข้าใจระดับตีความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	Sk	Ku	CV %
1.	เขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่านได้	3.70	0.44	มาก	-0.42	3.64	19.33
2.	คาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้	4.52	0.42	มากที่สุด	-1.31	5.89	19.14
3.	สรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	4.00	0.50	มาก	-0.67	3.78	20.04
4.	บอกความหมายของสำนวนภาษาในเรื่องที่อ่านได้	4.57	0.37	มากที่สุด	-0.60	2.54	18.20
5.	อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลได้	4.20	0.53	มาก	-0.90	5.71	19.42
6.	ระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	4.00	0.36	มาก	-1.45	2.29	15.13
7.	โยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้	4.30	0.48	มาก	-2.34	1.26	15.11
8.	เขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่านได้	3.90	0.37	มาก	-0.53	1.51	17.08
9.	บอกบุคลิก หรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่องได้	4.00	0.61	มาก	-0.32	3.08	16.24
	รวมเฉลี่ย	**4.24**	**0.73**	**มาก**	**-0.31**	**0.39**	**12.00**

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านความเข้าใจระดับตีความ รวมทั้งหมด 9 ตัวแปร มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 4.24 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม เท่ากับ 0.73 โดยรวมตัวแปร

ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ตัวแปรความสามารถในการบอกความหมายของสำนวนภาษาในเรื่องที่อ่านมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.57 รองลงมาคือ ตัวแปรความสามารถในการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.52 และตัวแปรความสามารถในการเขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่านมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.70

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) พบว่า ตัวแปรความสามารถในการสรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นของเรื่องที่อ่านมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด เท่ากับ 20.04 รองลงมาคือ ตัวแปรความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย เท่ากับ 19.42 ส่วนตัวแปรความสามารถในการโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด เท่ากับ 15.11

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าความเบ้เป็นลบ แสดงว่าลักษณะการแจกแจงของข้อมูลแบบเบ้ซ้าย มีค่าความเบ้ระหว่าง -2.34 ถึง -0.32 แสดงว่าความเข้าใจระดับตีความมีลักษณะตามตัวแปรต่าง ๆ มีค่าคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย

เมื่อพิจารณาลักษณะการกระจายของข้อมูล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่า รูปแบบการกระจายมีลักษณะเป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ มีค่าความโด่งระหว่าง 1.26 ถึง 5.89

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์

ที่	ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	Sk	Ku	CV %
1.	เชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์ที่มีได้	4.30	0.45	มาก	-0.15	0.44	18.34
2.	บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้	4.53	0.56	มากที่สุด	0.10	1.54	17.45
3.	บอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ได้	4.10	0.37	มาก	-0.08	0.82	17.86
4.	แยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง	4.60	0.41	มากที่สุด	-0.21	1.23	16.98
5.	สะท้อนอารมณ์ของผู้เขียนเรื่องที่อ่านได้	4.00	0.48	มาก	-0.24	4.16	20.74
6.	ระบุความหมายของแนวคิดในเรื่องได้	4.10	0.41	มาก	-0.13	2.57	14.32
7.	เชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านได้	3.80	0.51	มาก	-0.35	1.28	16.67
	รวมเฉลี่ย	**4.16**	**0.56**	**มาก**	**-0.28**	**0.25**	**10.00**

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ รวมทั้งหมด 7 ตัวแปร มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 4.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม เท่ากับ 0.56 โดยรวมตัวแปรส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ตัวแปรความสามารถในการแยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.60 รองลงมา คือ ตัวแปรความสามารถในการบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 และตัวแปรความสามารถในการเชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.80

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) พบว่า ตัวแปรความสามารถในการสะท้อนอารมณ์ของผู้เขียนเรื่องที่อ่านมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด เท่ากับ 20.74 รองลงมา คือ ตัวแปรความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์ที่มี มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย เท่ากับ 18.34 ส่วนตัวแปรความสามารถในการระบุความหมายของแนวคิดในเรื่องมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำสุด เท่ากับ 14.32

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าความเบ้เป็นลบแสดงว่าลักษณะการแจกแจงของข้อมูลแบบเบ้ซ้าย มีค่าความเบ้ระหว่าง -0.35 ถึง -0.08 ยกเว้นตัวแปรความสามารถในการบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านมีลักษณะการแจกแจงข้อมูลแบบเบ้ขวา (ค่าความเบ้เป็นบวก) แสดงว่า ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์มีลักษณะตามตัวแปรต่าง ๆ มีค่าคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยเป็นส่วนใหญ่

เมื่อพิจารณาลักษณะการกระจายของข้อมูล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าความโด่งเป็นบวก แสดงว่า รูปแบบการกระจายมีลักษณะเป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ มีค่าความโด่งระหว่าง 0.44 ถึง 4.16

4.3.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง

เมื่อพิจารณารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ในภาพรวม พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) มีค่าตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.87 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (S.E.) มีค่าตั้งแต่ 0.01 ถึง 0.02 ค่าสถิติทดสอบ (t-test) มีค่าตั้งแต่ 8.43 ถึง 31.85 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรทั้ง 23 ตัว มีค่าตั้งแต่ 0.08 ถึง 0.67 โดยภาพรวม พบว่า ตัวแปรความสามารถในการแยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด เท่ากับ 0.85 มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.01 และอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 67 ซึ่งสูงกว่าทุกตัวแปร ส่วนตัวแปรความสามารถในการเขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่านมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.40 มีค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 0.02 และอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 22 ซึ่งต่ำกว่าทุกตัวแปร ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของโมเดลองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ตัวแปร	b	S.E.	t	R^2	เมทริกซ์สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ		
					F1	F2	F3
L1	0.64	0.01	8.43	0.08	0.17	0.01	0.02
L2	0.73	0.01	18.54	0.50	0.23	0.00	0.03
L3	0.52	0.02	15.77	0.41	0.31	0.02	0.01
L4	0.57	0.02	20.62	0.39	0.15	0.06	0.02
L5	0.59	0.01	23.88	0.45	0.27	0.04	0.03
L6	0.45	0.02	19.10	0.40	0.19	0.02	0.02
L7	0.41	0.02	17.52	0.25	0.25	0.05	0.04
I1	0.43	0.02	15.21	0.37	0.06	0.27	0.03
I2	0.70	0.02	13.86	0.25	0.02	0.13	0.03
I3	0.87	0.01	14.55	0.60	0.04	0.21	0.01
I4	0.68	0.01	12.52	0.28	0.01	0.15	0.04
I5	0.43	0.02	13.01	0.43	0.03	0.17	0.02
I6	0.57	0.01	19.80	0.40	0.00	0.29	0.01
I7	0.44	0.02	27.44	0.52	0.03	0.25	0.02
I8	0.40	0.02	27.01	0.22	0.07	0.18	0.04
I9	0.59	0.01	31.85	0.31	0.04	0.20	0.00
C1	0.45	0.02	26.78	0.42	0.02	0.04	0.42
C2	0.62	0.01	24.95	0.50	0.01	0.01	0.33
C3	0.67	0.01	21.77	0.51	0.03	0.01	0.21
C4	0.85	0.01	24.25	0.67	0.00	-0.02	0.26
C5	0.42	0.02	25.29	0.24	-0.01	0.03	0.37
C6	0.46	0.01	27.35	0.36	0.03	0.01	0.26
C7	0.43	0.02	18.24	0.32	0.02	0.06	0.19

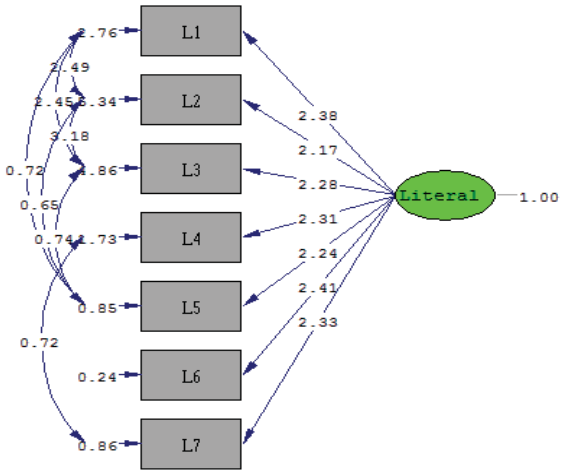

ภาพที่ 4.7 โมเดลองค์ประกอบของความเข้าใจระดับตัวอักษร

จากตารางที่ 4.14 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษรซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ L1-L7 พบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.41 ถึง 0.73 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการหาใจความสำคัญที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.73 มีค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 0.01 และอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 50 ซึ่งสูงกว่าทุกตัวแปร ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือคำชี้แจงของเรื่องที่อ่านมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.41 มีค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 0.02 และอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 25 ซึ่งต่ำกว่าทุกตัวแปร

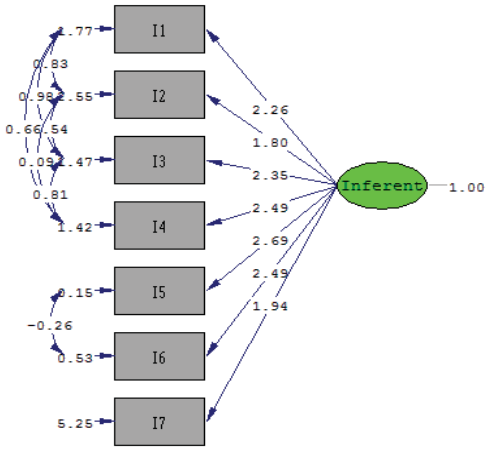

ภาพที่ 4.8 โมเดลองค์ประกอบของความเข้าใจระดับตีความ

จากตารางที่ 4.14 องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเข้าใจระดับตีความซึ่งประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ I1-I9 พบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.40 ถึง 0.87 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการสรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นของเรื่องที่อ่านได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.87 มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.01 และอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 60 ซึ่งสูงกว่าทุกตัวแปร ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการเขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่านมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.40 มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.02 และอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 22 ซึ่งต่ำกว่าทุกตัวแปร

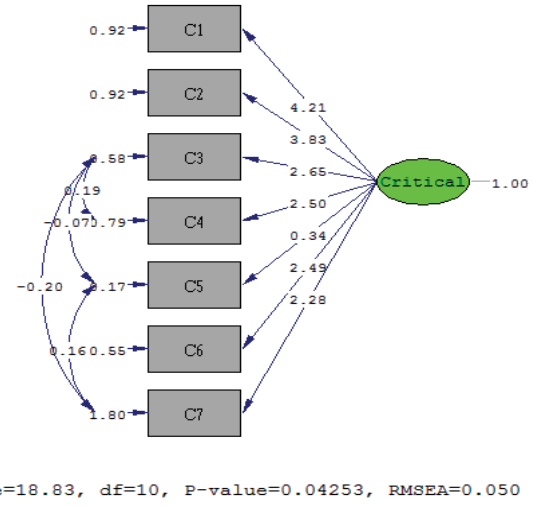

ภาพที่ 4.9 โมเดลองค์ประกอบของความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์

จากตารางที่ 4.14 องค์ประกอบที่ 3 ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ C1-C7 พบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.42 ถึง 0.85 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการแยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริงมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.85 มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.01 และอธิบายความสามารถในกากรอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 67 ซึ่งสูงกว่าทุกตัวแปร ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการเชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบเรื่องที่อ่านมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.42 มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.02 และอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 24 ซึ่งต่ำกว่าทุกตัวแปร

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกตั้งแต่ 0.40-0.87 โดยวิเคราะห์ได้จำนวน 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านความเข้าใจในการอ่านระดับตัวอักษร มี 7 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเข้าใจในการอ่านระดับตีความ

มี 9 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 3 ด้านความเข้าใจในการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์มี 7 ตัวบ่งชี้ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แสดงดังภาพที่ 4.10

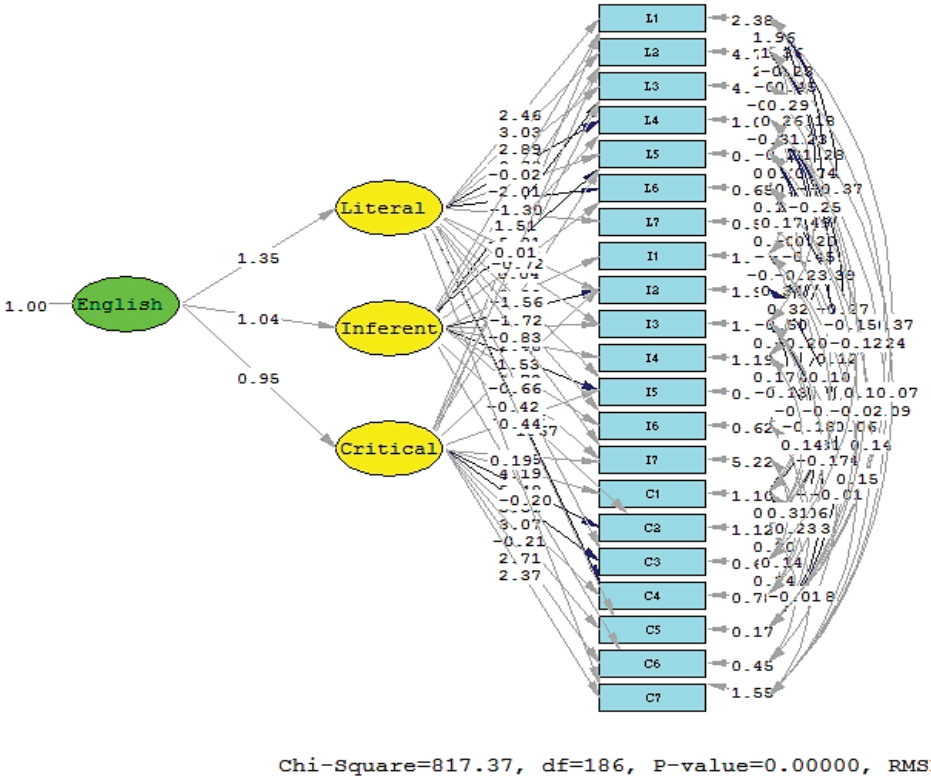

ภาพที่ 4.10 โมเดลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและค่าสถิติตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

	Literal	Interpretative	Critical
Literal	1.00		
Interpretative	0.81**	1.00	
Critical	0.69**	0.76**	1.00
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) 0.95			
Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-square 17102.31			
df 780			
Sig. 0.00			

4.3.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในตารางที่ 4.15 พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ลักษณะความสัมพันธ์ทางบวก ขนาดตั้งแต่ 0.69 ถึง 0.81 โดยตัวแปรด้านความเข้าใจระดับตัวอักษรกับตัวแปรด้านความเข้าใจระดับตีความมีความสัมพันธ์กันสูงสุด Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square มีค่าเท่ากับ 17102.31 (P< 0.00) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.95 กล่าวได้ว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสูงมากซึ่งมีความเหมาะสมพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้

สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

องค์ประกอบ	น้ำหนักองค์ประกอบ (b)	S.E.	t	R^2
Literal Comprehension	0.90**	0.09	26.63	0.71
Interpretative Comprehension	0.82**	0.04	25.21	0.66
Critical Comprehension	0.71**	0.03	18.81	0.53

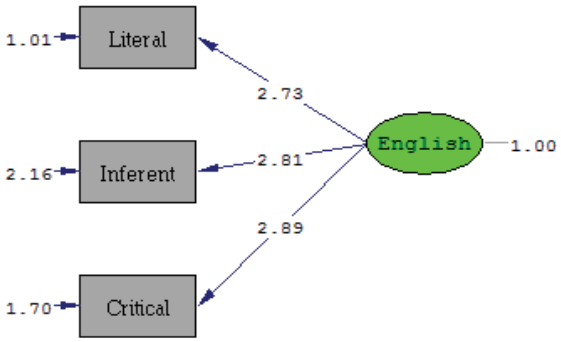

ภาพที่ 4.11 โมเดลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

จากตารางที่ 4.16 พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมมีน้ำหนักทั้ง 3 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (b) ตั้งแต่ 0.71 ถึง 0.90 โดยในด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร ด้านความเข้าใจระดับตีความ และด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90, 0.82 และ 0.71 ตามลำดับ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (S.E.) มีค่าตั้งแต่ 0.03 ถึง 0.09 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ขององค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ 0.53-0.71 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษรมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.90 มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.09 และสามารถอธิบายได้ว่าองค์ประกอบด้านความเข้าใจระดับตัวอักษรส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 71 ซึ่งสูงกว่าทุกองค์ประกอบ ส่วนตัวแปรด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.71 มีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.03 และอธิบายได้ว่าองค์ประกอบ ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ร้อยละ 53 ซึ่งต่ำกว่าทุกองค์ประกอบ

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าสถิติ	เกณฑ์	ค่าที่ได้		ความหมาย
1. ค่า χ^2/df	< 2.00	1.85	✓	โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. ค่า GFI	> 0.90 (เข้าใกล้ 1)	0.95	✓	
3. ค่า AGFI	> 0.90 (เข้าใกล้ 1)	0.92	✓	
4. ค่า CFI	> 0.90 (เข้าใกล้ 1)	0.99	✓	
5. ค่า RMSEA	< 0.05 (เข้าใกล้ 0)	0.02	✓	
6. ค่า Standardized RMR	<0.05 (เข้าใกล้ 0)	002	✓	
7. ค่า RMR	< 0.05 (เข้าใกล้ 0)	0.03	✓	
8. ค่า NNFI	> 1.00	4.41	✓	
9. ค่า LSR	< 2.00	1.72	✓	

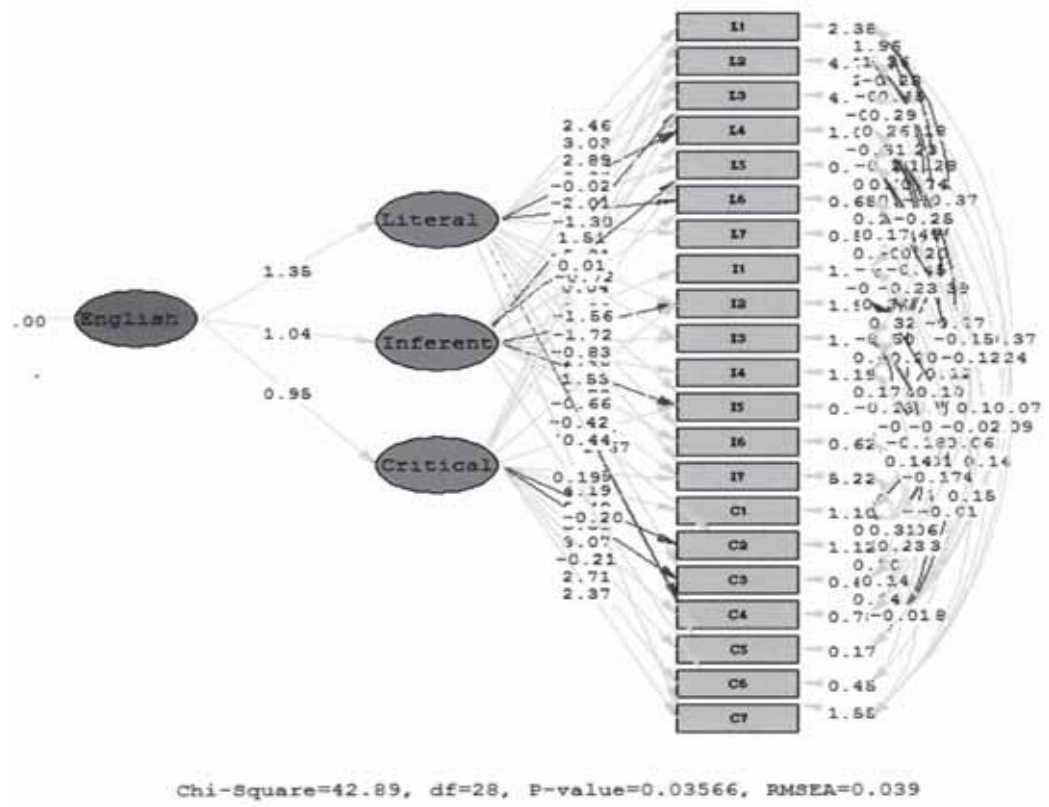

ภาพที่ 4.12 องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

เมื่อนำค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาทดสอบนัยสำคัญด้วยค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square: χ^2) มีค่าเท่ากับ 1255.95 ที่ชั้นองศาแห่งความอิสระ 677 พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เนื่องจากไค-สแควร์จะแปรผันไปตามกลุ่มตัวอย่างจำนวนตัวแปรในโมเดล ผู้วิจัยจึงพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.85 ซึ่งน้อยกว่า 2.00 ถือว่าข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกับโมเดลโครงสร้างของผู้วิจัย ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งค่า GFI และค่า AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 และเข้าใกล้ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่า 0.90 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized RMR) มีค่าเท่ากับ 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าโมเดลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างดังกล่าวข้างต้น สามารถสร้างสเกลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อแสดงความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่

ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ได้ดังสมการต่อไปนี้

Literal = 0.17 Literal 1 + 0.23 Literal 2 + 0.31 Literal 3 + 0.15 Literal 4 + 0.27 Literal 5 + 0.19 Literal 6 + 0.25 Literal 7

Interpretative = 0.27 Inferential 1 + 0.13 Inferential 2 + 0.21 Inferential 3 0.15 Inferential 4 + 0.17 Inferential 5 + 0.29 Inferential 6 0.25 Inferential 7 + 0.18 Inferential 8 + 0.20 Inferential 9

Critial = 0.42 Critial 1 + 0.33 Critial 2 + 0.21 Critial 3 + 0.26 Critial 4 + 0.37 Critial 5 + 0.26 Critial 6 + 0.19 Critial 7

4.4 ผลการวิจัยระยะที่ 4

ผลการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

4.4.1 ผลการพัฒนารูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่นำหลักการและแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ การอ่านและการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ รูปแบบการสอน และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาเป็นพื้นฐานสำหรับการสังเคราะห์รูปแบบการสอนให้มีองค์ประกอบครบถ้วนตามทฤษฎีที่กำหนดไว้ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ ได้สังเคราะห์ขึ้นโดยผ่านกระบวนการสร้างบนพื้นฐานของทฤษฎีระบบ (System Approach) ได้แก่ ขั้นที่ 1 นำข้อมูลพื้นฐานจากการวิจัยในระยะที่ 1-3 มายกร่างรูปแบบการสอน ขั้นที่ 2 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการสอนทั้งคู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน และขั้นที่ 4 แก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอน ซึ่งรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีโครงสร้างที่ประกอบด้วยแนวคิดที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบของรูปแบบการสอน และผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบการสอน มีรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการสอน

หลักการของรูปแบบการสอนนี้ได้มาจากการสังเคราะห์ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานข้างต้น ซึ่งล้วนเป็นแนวคิดหลักที่ใช้เป็นพื้นฐานทางทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอน มีดังนี้

1.1 รูปแบบการสอนนี้เป็นการสอนอ่านโดยใช้เนื้อหาบทอ่านที่มีความยากง่ายเหมาะสม สอดคล้องกับวัยและความสนใจของผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมการสอนอ่านผ่านขั้นตอนการอ่านของรูปแบบการสอนทั้ง 3 ขั้นตอนที่มีการจัดระบบและความสัมพันธ์ไว้อย่างสอดคล้องกัน

1.2 กิจกรรมการสอนตามรูปแบบจะเน้นให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรองโครงสร้างความรู้เดิมของตนเอง มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น หรืออภิปรายร่วมกันในระดับกลุ่มย่อย ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งแต่ละกลุ่มและแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองโดยผู้สอนเป็นแค่ผู้คอยให้ความช่วยเหลือ

2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วยความเข้าใจ 3 ระดับ ดังนี้

2.1 ความเข้าใจระดับตัวอักษร หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาหรือรายละเอียดที่กล่าวไว้ตรง ๆ หรือปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่าน ประกอบด้วย สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สามารถหาใจความสำคัญ สามารถระบุรายละเอียดสำคัญ สามารถระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนาม สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง สามารถบอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล และสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำชี้แจง

2.2 ความเข้าใจระดับตีความ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยต้องอาศัยข้อมูลจากส่วนย่อย ๆ มาสัมพันธ์กัน และเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมจนสามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ หรือเป็นความสามารถในการค้นหาความหมายแฝงที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้ชัดเจนในเนื้อเรื่อง ประกอบด้วย สามารถเขียนโครงร่างของเรื่อง สามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น สามารถสรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็น สามารถบอกความหมายของสำนวนภาษา สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผล สามารถระบุใจความสำคัญของเรื่อง สามารถโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่อง สามารถเขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่าน และสามารถบอกบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่อง

2.3 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งผู้อ่านตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์ของตนเอง หรือประเมินในสิ่งที่อ่านได้ทั้งด้านคุณค่าและความถูกต้อง ประกอบด้วย สามารถเชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์เดิม สามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถบอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ สามารถแยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง สามารถสะท้อนอารมณ์ของผู้เขียน สามารถระบุความหมายของแนวคิดในเรื่องและสามารถเชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านได้

3. ขอบข่ายเนื้อหา

เนื้อหาของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วยบทอ่าน บทอ่าน คือ ข้อความหรือเรื่องราวที่ใช้เป็นสื่อนำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ในด้านความเข้าใจในการอ่าน โดยพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 บทอ่านมีลักษณะการเขียนแตกต่างกัน (Text Structure Schema) เช่น เป็นบทอ่านที่มีการเขียนแบบบรรยาย การเขียนแบบเปรียบเทียบ การเขียนแบบอธิบาย เป็นต้น

3.2 บทอ่านมีเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน (Content Schema)

3.3 บทอ่านมีความยากง่ายเหมาะสม (Linguistic Schema) ในการเรียบเรียงคำรูปแบบสำนวน คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ในบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน

3.4 บทอ่านมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการอ่าน คือ มีความเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านทั้งระดับตัวอักษร ตีความ และวิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านที่นำมาไม่ควรมีคำศัพท์ยากจำนวนมากที่จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ความรู้เดิมได้ และโครงสร้างบทอ่านมีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถทำนายได้

4. กระบวนการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ก่อนดำเนินการ

เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดการปฐมนิเทศเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

1) ประสานงานและนัดหมายกับกลุ่มตัวอย่างพร้อมจัดเตรียมเอกสารและสื่อการเรียนการสอนให้มีความพร้อมในการสนับสนุนการเรียนการสอนของนักเรียนได้ครบทุกคน

2) ดำเนินการให้ความรู้พื้นฐานสำคัญที่มีผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งพื้นฐานความรู้ด้านภาษา ด้านโครงสร้างบทอ่าน และด้านยุทธวิธีในการอ่านจำนวน 10 ชั่วโมง ก่อนเริ่มดำเนินการทดลองตามแผนการทดลอง

3) ผู้สอนแจกคำอธิบายรายวิชา เค้าโครงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการสอน และขอบเขตเนื้อหาอย่างชัดเจน

4) ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนและวิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอน อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของครูและผู้เรียน รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล

5) ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนการสอนและวิธีใช้เอกสารดังกล่าว ได้แก่ ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ

6) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ๆ ละ 4 คนโดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลางและต่ำในสัดส่วน 1 : 2 : 1 คน โดยตลอดการเรียนการสอนผู้เรียนทุกคนจะต้องอยู่ประจำกลุ่มเดิม และให้ความช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม

4.2 การดำเนินการ

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอนที่แสดงถึงแนวทางที่ผู้สอนจะดำเนินการ ซึ่งตามรูปแบบการสอนที่นำเสนอแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ตารางที่ 4.18 กระบวนการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอน

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
1. ขั้นก่อนอ่าน		
1.1 ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ เป็นขั้นสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนให้เกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน พยายามกระตุ้นความรู้ หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยการซักถาม สนทนา ผสมผสานการใช้สื่อต่าง ๆ ให้เกิดการเชื่อมโยงเนื้อหา หรือระลึกถึงเรื่องที่จะเรียนได้	1) ครูเตรียมสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ ชื่อเรื่อง พาดหัวข่าว หรือข้อความสั้น ๆ และใช้เทคนิคการถามหรือสนทนาในประเด็นของบทอ่าน เพื่อกระตุ้นความรู้ ประสบการณ์เดิมของนักเรียน 2) ครูใช้คำถามหรือตัวชี้แนะต่าง ๆ ให้นักเรียนค้นหาและระลึกหรือแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง	1) ผู้เรียนสนทนากับครูตามสถานการณ์ ข้อคำถามที่ครูกำหนด 2) ตรวจสอบความรู้เดิมในเบื้องต้นว่ามีความเข้าใจหรือระลึกได้มากน้อยเพียงใด
1.2 ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน เป็นขั้นพัฒนาโครงสร้างความรู้เดิมของนักเรียนก่อนอ่านบทอ่าน ทั้งด้านโครงสร้างบทอ่าน เนื้อหา ยุทธวิธีในการอ่าน และภาษา เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นต้น	1) ครูจัดเตรียมเอกสารหรือกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับการสอนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ และการสอนเทคนิคในการอ่าน 2) ครูสังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน 3) ครูประเมินผลผู้เรียนจากการตอบคำถาม หรือทำกิจกรรมอันเป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานที่ครูได้สอน	1) ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาความรู้พื้นฐานอย่างมีส่วนร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม 2) สนทนาหรือตอบคำถามในประเด็นต่าง ๆ ที่ครูกำหนด 3) ตรวจสอบความรู้พื้นฐานเดิมของตนเองว่ายังขาดความรู้ด้านใด และหาความรู้เพิ่มเติมในด้านใดบ้างที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน
1.3 ขั้นวางแผนการอ่าน เป็นขั้นกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน แนวทางในการอ่าน และนักเรียนสำรวจบทอ่านในเบื้องต้น โดยดูจากชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย รูปภาพ และแผนภูมิต่าง ๆ	1) ครูแจกเอกสารบทอ่านจริงให้นักเรียนทุกคนศึกษาขอบเขตของเนื้อหาในเบื้องต้นโดยสังเขป 2) ครูตั้งคำถามชี้แนะแนวทางนำไปสู่การวางแผนการอ่าน เช่น	1) นักเรียนร่วมกันวางแผนการอ่านโดยศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดกรอบความสนใจและสิ่งที่ต้องการค้นหาในเรื่องวางแนวทางหรือเทคนิควิธีในการอ่านให้เกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งบันทึกหรือนำเสนอให้ครูหรือเพื่อนในกลุ่มรับทราบทั่วกัน

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	- จุดประสงค์ในการอ่านคืออะไร - จะมีวิธีการอ่านเรื่องนั้น ๆ อย่างไร - จะใช้แหล่งข้อมูลอะไรบ้าง - ปัจจัยสนับสนุนการอ่านคืออะไร - อุปสรรค์ในการอ่านคืออะไร 3) ครูใช้คำถามกระตุ้นเพื่อชี้แนะ 4) ให้นักเรียนสังเกตชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย รูปภาพ และแผนภูมิต่าง ๆ สรุปแล้วเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร	2) สังเกตชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย รูปภาพ และแผนภูมิต่าง ๆ ที่อยู่ในเรื่องที่อ่านว่ามีรายละเอียดหรือองค์ประกอบใดบ้าง 3) พิจารณาข้อมูลดังกล่าวผ่านกระบวนเชื่อมโยงความคิดว่าเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างไร
2. ขั้นระหว่างอ่าน		
2.1 ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน สมาชิกแต่ละคนศึกษาและทำความเข้าใจบทอ่านพร้อมกับตอบคำถามย่อยที่แทรกอยู่เนื้อเรื่องและคำถามท้ายเรื่องเป็นรายบุคคล	1) ครูแจกบทอ่าน (Text) ให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนด 2) ครูอธิบายคำชี้แจงในการทำกิจกรรมก่อนให้นักเรียนเริ่มอ่าน 3) ชี้แนะกลวิธีหรือเทคนิคการอ่าน ทั้งการดูใจความสำคัญ การเดาความหมายของคำศัพท์ การเลือกประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง 4) ใช้คำถามกระตุ้นนักเรียนให้เชื่อมโยงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วกับข้อมูลใหม่ในเรื่องที่อ่าน	1) นักเรียนแต่ละคนศึกษาทำความเข้าใจในเนื้อหาบทอ่านที่ครูกำหนด 2) สังเกตคำศัพท์ สำนวน วลี และประโยคสำคัญพร้อมขีดเส้นใต้ไว้ 3) รวบรวมประเด็นสำคัญดังกล่าวสู่การวิเคราะห์และจัดเรียบเรียงข้อมูลเพื่อดูว่ามีความสัมพันธ์กับอะไรบ้าง 4) ใช้หลักเหตุผลสรุปภาพรวมหรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน 5) นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามจากข้อมูลที่ได้ให้ครบถ้วน

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
2.2 ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน สมาชิกร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นของคำถามที่อยู่ในบทอ่าน และร่วมกันตัดสินใจในคำตอบของกลุ่ม ถ้ามีสมาชิกยังไม่เห็นด้วยต้องมีการอภิปรายต่อจนได้ข้อสรุปร่วมกัน	1) ครูคอยกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ของบทอ่านกันอย่างเต็มที่และรับฟังข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน 2) ครูกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันตัดสินใจเลือกคำตอบที่สมเหตุสมผลของกลุ่ม ไม่ใช้วิธีใช้เสียงส่วนใหญ่ในการตัดสิน หรือเร่งรีบตัดสินเพื่อให้งานเสร็จ 3) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยหรือประเด็นที่ไม่เข้าใจ และคอยให้ความช่วยเหลือเสริมต่อการเรียนรู้ โดยการอ่านให้นักเรียนฟังเพื่อให้รูปแบบให้อ่านตามคำชี้แนะ หรือแนะนำเทคนิคการอ่าน ในกรณีที่ผู้เรียนประสบปัญหาขณะอ่าน	1) หัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนตอบคำถามพร้อมแสดงเหตุผลจนครบทุกคน 2) นักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบของกลุ่มทีละข้อ และร่วมกันอภิปรายต่อว่าเหตุผลใดเหมาะสมที่สุด พร้อมเหตุผลเพิ่มเติม และสรุปเป็นคำตอบของกลุ่ม ถ้ามีสมาชิกที่ยังไม่เห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่ม ต้องมีการอภิปรายต่อจนเป็นที่ยอมรับ 3) นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียบเรียงคำตอบพร้อมจัดทำสื่อประกอบการนำเสนอผลงานของกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แผนภูมิความคิด บทบาทสมมติ เป็นต้น
3. ขั้นหลังอ่าน		
3.1 ขั้นนำเสนอผลการอ่าน ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอ่านพร้อมสื่อประกอบการนำเสนอ รวมทั้งการอภิปรายคำตอบร่วมกันอีกครั้งหลังสิ้นสุดการนำเสนอว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย พร้อมให้นักเรียนสอบถามในประเด็นที่สงสัยหรือยังไม่เข้าใจ	1) ครูเฉลยคำตอบทีละข้อ พร้อมให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบอีกครั้งจนได้คำตอบร่วมกันทั้งชั้น 2) ครูนำเสนอรูปแบบการเขียนเรียบเรียงคำ และการแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้องของคำตอบและให้นักเรียนดำเนินการแก้ไข	1) นักเรียนนำเสนอคำตอบของกลุ่มทีละข้อและช่วยกันอภิปราย และสรุปเป็นคำตอบร่วมกันของชั้นเรียน 2) นักเรียนสอบถามในประเด็นที่สงสัยหรือไม่เห็นด้วยกับคำตอบที่ได้ 3) เมื่อได้คำตอบร่วมกันทั้งชั้นเรียน ให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
3.2 ขั้นเสริมทักษะการอ่าน เป็นขั้นส่งเสริมให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการฝึกฝนทบทวนเนื้อหา และใช้ภาษาจากการอ่านโดยใช้กิจกรรมรูปแบบอื่น ๆ	1) ครูจัดเตรียมใบงานต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อทบทวนเนื้อหาและฝึกฝนการใช้ภาษา โดยใช้รูปแบบของกิจกรรมที่แตกต่างไปจากครั้งแรก เช่น Matching, Gap-Filling หรือ True-false Activity เป็นต้น 2) ครูกระตุ้นการทำงาน และการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อหาคำตอบร่วมกันเป็นคำตอบกลุ่ม 3) ครูซักถามประเด็นสาระสำคัญต่าง ๆ ในเรื่องซ้ำอีกครั้งเพื่อเป็นตัวชี้แนะและคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการด้วยรูปแบบต่าง ๆ	1) สมาชิกศึกษาคำชี้แจงของใบงานร่วมกัน ทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้ง และอภิปรายเพื่อหาคำตอบของกลุ่ม 2) นักเรียนส่งผลงานของกลุ่มเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินผลการทำกิจกรรมการอ่านในครั้งนั้นต่อไป
3.3 ขั้นประเมินผลและแก้ไข เป็นขั้นประเมินผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจต่อจากขั้น 1.2, 2.2 และ 3.2 พร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับจากการประเมินรายกลุ่มเพื่อให้นักเรียนนำผลงานกลับไปแก้ไขทั้งรูปแบบภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์แล้วเก็บเป็นผลงานของนักเรียนต่อไป	1) ครูตรวจผลงานและประเมินผลเพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้รับทราบให้เป็นแนวทางการพัฒนาเรียนรู้ร่วมกันต่อไป 2) ครูกระตุ้นให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มโดยใช้คำพูดในทางบวกและให้ข้อมูลตามความจริงเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง 3) ครูนำเสนอข้อสรุปข้อมูลย้อนกลับจากนักเรียนทุกกลุ่ม จุดเด่น จุดด้อยที่ต้องปรับปรุงแก้ไข พร้อมกับสรุปข้อมูลย้อนกลับจากทรรศนะครูผู้สอนอย่างชัดเจน	1) เมื่อได้ผลงานที่ผ่านการตรวจสอบจากครูแล้ว ให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องเพื่อจัดเก็บเป็นผลงานต่อไป 2) สมาชิกเขียนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกแต่ในละคนในประเด็น ดังนี้ - พฤติกรรมที่ควรทำเพิ่มขึ้น - พฤติกรรมที่ควรทำน้อยลง 3) นักเรียนสรุปข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง อีกทั้งให้แต่ละกลุ่มรายงานสรุปข้อมูลพฤติกรรม การเรียนรู้ส่งครูผู้สอนต่อไป

5. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนครอบคลุมทั้งการวัดก่อนการเรียน การวัดผลระหว่างเรียน และการวัดผลหลังการเรียน ประกอบด้วย

5.1 ก่อนการทดลองโดยใช้รูปแบบการสอนมีการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อที่จะได้ทราบถึงระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดที่ 1

5.2 ในขณะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง แล้วให้มีการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากเสร็จสิ้นการสอนทุก ๆ 2 แผน โดยใช้แบบทดสอบชุดที่ 2-5 อีกทั้งผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ในประเด็นของการแบ่งบทบาทหน้าที่ การมีส่วนร่วมในการทำงาน และการให้ความช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อดูว่าผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรมกลุ่มหรือไม่ หากมีผู้สอนจะได้ช่วยเหลือต่อไป

5.3 หลังเสร็จสิ้นการทดลองโดยใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังสิ้นสุดการทดลองแผนที่ 10 กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบชุดที่ 6 พร้อมกับสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน โดยประเด็นของข้อคำถามจะเกี่ยวกับประเด็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทของผู้สอน

4.4.2 ผลการสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

1. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการสอนเพื่อให้ผู้ที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้จริง รายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบการสอนได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนควรปฏิบัติก่อนการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นการให้คำชี้แนะเกี่ยวกับการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอน การจัดเตรียมเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผล และแนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ภายในรูปแบบการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนำรูปแบบการสอนไปใช้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารที่เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 10 แผน แต่ละแผนใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ คือ ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อและแหล่งเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล สำหรับเนื้อหาที่นำมาใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเป็นเนื้อหาจากสื่อออนไลน์และสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งประเภท Text และ Non-Text ที่คัดเลือกมาจากหนังสือเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือพิมพ์ บทความ และวารสารโดยพิจารณาถึงความหลากหลายของเนื้อหา ความสนใจของผู้เรียน และความสอดคล้องกับคุณภาพผู้เรียน และตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมถึงตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบของความสามารถ

ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ระดับ ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 10 หัวข้อ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน แสดงดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ขอบข่ายเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	หัวข้อหลัก **(Topic)**	หัวข้อย่อย **(Sub-topic)**
1.	Environment	Life on the Ice
2.	Places	The Longest Wall in the World
3.	Food and Health	Healthy Eating
4.	Current Events	U.S. Polar Freeze Brings Rare Danger Warning
5.	Travel	Great Places to Visit
6.	Weather	Global Warming
7.	Health and Welfare	Jack and the Beanstalk
8.	Culture and Traditions	Teuila Festival
9.	Science and Technology	Fact about the Moon
10.	Education and Careers	Musical Genius

4.4.3 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบการสอนไปใช้

ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ผลปรากฏดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\overline{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
		1	2	3	4	5			
	1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน								
1.	ความชัดเจนในการบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการสอน	4	4	3	3	4	3.60	0.55	ดีมาก
2.	ความเหมาะสมของเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการสอน	4	4	3	3	4	3.60	0.55	ดีมาก
3.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมาของรูปแบบการสอน	3	4	3	4	4	3.60	0.55	ดีมาก
	2. ทฤษฎีหรือแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน								
4.	ความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน	3	3	3	3	2	2.80	0.50	ดี
5.	ความเหมาะสมในการนำแนวคิดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน	3	3	3	3	3	3.00	0.00	ดี
6.	การใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ	2	3	3	3	3	2.80	0.50	ดี
	3. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน								
7.	การกำหนดองค์ประกอบมีความสมบูรณ์และครอบคลุมตามความต้องการจำเป็นของการสอนที่ดี	4	3	3	4	4	3.60	0.58	ดีมาก
8.	องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์สอดคล้อง ส่งเสริมกันและกัน	3	3	3	4	4	3.40	0.55	ดี

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\overline{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
		1	2	3	4	5			
9.	การเรียงลำดับขององค์ประกอบของรูปแบบการสอนมีความเหมาะสม	4	4	4	3	4	3.80	0.45	ดีมาก
	4. องค์ประกอบของรูปแบบการสอน								
	4.1 หลักการ								
10.	ความชัดเจนของหลักการของรูปแบบการสอน	3	3	4	3	2	3.00	0.71	ดี
11.	หลักการมีความชัดเจนสามารถแสดงจุดเน้นของการเรียนการสอนได้	3	3	4	2	3	3.00	0.71	ดี
12.	หลักการมีความสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานที่นำมาพัฒนารูปแบบการสอน	3	4	3	3	3	3.20	0.45	ดี
13.	หลักการมีความชัดเจนเพียงพอ สามารถใช้เป็นกรอบกำหนดสาระและวิธีการในองค์ประกอบอื่น ๆ ได้	3	4	3	3	3	3.20	0.45	ดี
14.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย	4	3	3	4	2	3.20	0.84	ดี
	4.2 จุดประสงค์								
15.	ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับหลักการ	3	3	4	4	2	3.20	0.84	ดี
16.	มีความชัดเจนและแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน	3	3	3	4	3	3.20	0.45	ดี
17.	มีความเป็นไปได้ที่จะบรรจุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้	3	4	3	4	3	3.40	0.55	ดี
18.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย	3	3	3	3	4	3.20	0.45	ดี

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\overline{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
		1	2	3	4	5			
	4.3 เนื้อหา								
19.	ความสอดคล้องและนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	4	3	3	3	2	3.00	0.71	ดี
20.	ขอบเขตของเนื้อหามีความเหมาะสม	3	3	4	3	2	3.00	0.71	ดี
	4.4 กระบวนการเรียนการสอน								
21.	ความชัดเจนของกระบวนการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอน	4	3	3	3	3	3.20	0.45	ดี
22.	ความสอดคล้องของกระบวนการเรียนการสอนกับจุดประสงค์ของรูปแบบ	4	3	3	3	3	3.20	0.45	ดี
23	ความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอน	4	4	4	3	4	3.80	0.45	ดีมาก
	4.5 การวัดและประเมินผล								
24	มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน	3	3	3	3	3	3.00	0.00	ดี
25	ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์และแนวทางการวัดและประเมินผล	3	3	3	3	3	3.00	0.00	ดี
26	มีความชัดเจนและมีความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ	3	3	3	3	3	3.00	0.00	ดี
	รวมเฉลี่ย						**3.22**	**0.26**	**ดี**

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้นมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ($\overline{X}$ = 3.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายการแล้ว พบว่า รายการที่มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 3.60-3.80) มีจำนวน 6 รายการ ได้แก่ ด้านความชัดเจนในการบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการสอน ด้านความเหมาะสมของเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการสอน

ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงความเป็นมาของรูปแบบการสอน ด้านการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนมีความสมบูรณ์ และครอบคลุมตามความต้องการจำเป็นของการสอนที่ดี ด้านการเรียงลำดับขององค์ประกอบของรูปแบบการสอนมีความเหมาะสมทำให้เข้าใจง่าย และด้านความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอน ส่วนรายการที่เหลือทั้งหมดมีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\overline{X}$ = 2.80-3.40)

ผลการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ผลการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\overline{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
		1	2	3	4	5			
1.	รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ	3	3	4	3	4	3.40	0.55	ดี
2.	แนวทางในการศึกษาเอกสารก่อนการสอนแสดงถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้ที่ศึกษาคู่มืออย่างชัดเจน	3	3	4	4	3	3.40	0.55	ดี
3.	รายละเอียดในคู่มือบอกเกี่ยวกับการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอนไว้อย่างครบถ้วน	3	4	3	3	3	3.20	0.45	ดี
4.	แผนภูมิแสดงแนวทางของการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนมีความชัดเจน	4	3	4	4	4	3.80	0.55	ดีมาก
5.	การสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องจัดเตรียมสำหรับการวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและง่ายต่อการเตรียม	4	4	3	4	3	3.60	0.55	ดีมาก

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\overline{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
		1	2	3	4	5			
6.	การกล่าวถึงวิธีการคิดคะแนน และการพิจารณาตัดสินผลการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	3	3	3	4	3	3.20	0.45	ดี
7.	ข้อเสนอแนะด้านบทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และการจัดสภาพการเรียนการสอนมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	3	4	4	3	3	3.40	0.45	ดี
	รวมเฉลี่ย						**3.42**	**0.10**	**ดี**

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้นมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ($\overline{X}$ = 3.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายการแล้ว พบว่า รายการที่มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 3.60-3.80) มี 2 รายการ ได้แก่ ด้านแผนภูมิแสดงแนวทางของการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนมีความชัดเจน และด้านการสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องจัดเตรียมสำหรับการวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและง่ายต่อการเตรียม ส่วนรายการที่เหลือทั้งหมดมีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\overline{X}$ = 3.20-3.40)

2.. ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
		1	2	3	4	5			
	1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้								
1.	การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนครอบคลุมตามความต้องการจำเป็นของการเรียนการสอน	4	3	3	3	4	3.40	0.55	ดี
2.	การเรียบเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมช่วยให้เข้าใจง่าย	4	3	3	4	3	3.40	0.55	ดี
3.	องค์ประกอบภายในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน	4	4	3	3	3	3.40	0.55	ดี
	2. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้								
4.	**1) ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้** ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหา	4	4	4	3	4	3.80	0.45	ดีมาก
5.	**2) จุดประสงค์การเรียนรู้** จุดประสงค์ของแผนมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน	4	4	4	3	4	3.80	0.45	ดีมาก
6.	จุดประสงค์ของแผนมีความชัดเจน สามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน	3	4	4	4	4	3.80	0.45	ดีมาก

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\overline{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
		1	2	3	4	5			
7.	จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดมีความเป็นไปได้	4	3	4	4	4	3.80	0.45	ดีมาก
8.	**3) เนื้อหา** เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์และสามารถนำสู่การบรรลุจุดประสงค์	4	4	3	3	4	3.60	0.55	ดีมาก
9.	**4) สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน** มีการกำหนดรายการสื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมได้ง่ายและสะดวก	4	3	3	3	4	3.40	0.55	ดี
10.	มีการเรียงลำดับรายการสื่อที่ใช้อย่างเหมาะสม	4	3	3	3	3	3.20	0.45	ดี
11.	มีการเตรียมตัวอย่างของสื่อไว้อย่างเหมาะสม และสามารถใช้ได้ทันที	4	3	3	4	3	3.40	0.55	ดี
12.	**5) เวลาที่ใช้** เวลาที่กำหนดสำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	3	4	3	3	3	3.20	0.45	ดี
13.	**6) กิจกรรมการเรียนการสอน** ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4	3	3	3	3	3.20	0.45	ดี
14.	การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน เพียงพอ สามารถนำไปปฏิบัติได้สะดวก	3	3	3	3	3	3.00	0.00	ดี

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\overline{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
		1	2	3	4	5			
15.	การดำเนินกิจกรรมได้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม หรือมีปฏิสัมพันธ์กันในการทำกิจกรรม	3	3	3	3	3	3.00	0.00	ดี
16.	การดำเนินกิจกรรมมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับทฤษฎีและหลักการเรียนรู้	4	3	4	3	3	3.40	0.55	ดี
	7) การวัดและประเมินผล								
17.	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน	4	4	3	3	3	3.40	0.55	ดี
18.	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้	3	3	3	4	3	3.20	0.45	ดี
19.	การใช้วิธีการวัดผลเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	3	3	4	3	3	3.20	0.45	ดี
20.	มีการจัดเตรียมเครื่องมือในการวัดผลไว้อย่างชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	3	4	3	3	3	3.20	0.45	ดี
	8) การเรียบเรียงและการใช้ภาษา								
21.	การเรียบเรียงและการใช้ภาษาในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม อ่านเข้าใจง่าย	3	3	4	4	3	3.40	0.55	ดี
	รวมเฉลี่ย						**3.39**	**0.26**	**ดี**

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้นมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ($\overline{X}$ = 3.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายการแล้ว พบว่า รายการที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 3.60-3.80) มีจำนวน 5 รายการ ได้แก่ ด้านชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ด้านจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้แสดงถึงความมุ่งหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดมีความเป็นไปได้ ด้านจุดประสงค์ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน ด้านเนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสามารถนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนรายการที่เหลือทั้งหมดมีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\overline{X}$ = 3.00-3.40)

ส่วนที่ 2 ผลการทดลองนำร่องใช้รูปแบบการสอนเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้รูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนที่สมบูรณ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ก่อนนำไปใช้จริง ผู้วิจัยดำเนินการโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ไปใช้ในการเรียนการสอน ผลการทดลองใช้คู่มือการใช้รูปแบบการสอน พบว่า ในด้านเนื้อหาและสื่อที่ใช้ในการสอนนั้น ผู้เรียนให้ความสนใจกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ครูใช้ในแต่ละขั้นตอนเป็นอย่างดีทั้งภาพ เสียง ใบความรู้ และใบงานที่ได้ออกแบบเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเป็นอย่างดี นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของกลุ่ม ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในสภาพบรรยากาศที่รู้สึกผ่อนคลาย เป็นกัลยาณมิตร สนุกสนาน ตลอดจนมีการเสริมแรง เป็นต้น ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า กิจกรรมที่กำหนดในแต่ละขั้นมีมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเวลา ซึ่งผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยลดกิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันออก และเพิ่มความน่าสนใจและความเข้มข้นในกิจกรรมส่วนที่เหลืออันเป็นกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมความสามารถในการอ่านที่แท้จริง

4.5 ผลการวิจัยระยะที่ 5

ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าสำหรับนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และการทดลองนำร่องใช้แล้ว จำนวน 10 แผน ไปใช้ในการทดลอง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจครั้งนี้ได้นำคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบทั้ง 6 ครั้ง มาหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ดังแสดงผลในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนจากการทดสอบทั้ง 6 ครั้ง

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	ระยะเวลาการทดสอบ					
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6
คะแนนเต็ม	15	15	15	15	15	15
$\overline{X}$	6.35	7.65	9.20	10.30	11.15	12.10
S.D.	4.35	4.48	3.81	3.43	3.28	2.45

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.23 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 6.35 และหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอนทุก ๆ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.65, 9.20, 10.30, 11.15, และ 12.10 คะแนน ตามลำดับ แสดงว่า ตลอดระยะเวลาของการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน นักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีแนวโน้มสูงขึ้นตลอดช่วงเวลาของการทดลอง และจากการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบซ้ำทั้ง 6 ครั้ง มาแสดงเป็นกราฟเพื่อให้เห็นพัฒนาการของการเรียนรู้ที่สูงขึ้นตลอดระยะเวลาของการทดลอง แสดงดังภาพที่ 4.13

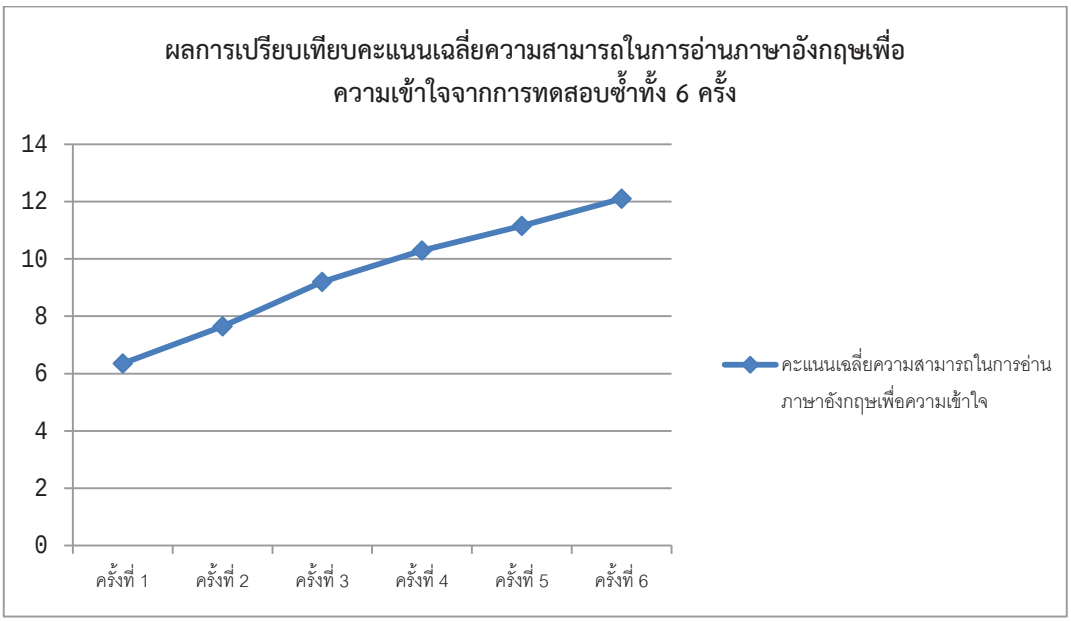

ภาพที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการทดสอบซ้ำทั้ง 6 ครั้ง

4.5.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการทดสอบซ้ำทั้ง 6 ครั้ง มาวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ ดังแสดงผลในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างบุคคล	87.30	19		
ภายในบุคคล	529.50	100		
สิ่งทดลอง	470.95	19	24.78	
ส่วนที่เหลือ	121.55	95	1.28	19.36**
ทั้งหมด	679.80	119		

F.05 (5, 95) = 2.30

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.16 ปรากฏว่า F คำนวณ › F ตาราง สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจส่งผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

4.5.3 ผลการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่

หลังจากทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแล้ว ถ้าผลการวิเคราะห์พบว่า ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งหมายความว่า มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่ทราบว่าเป็นคู่ใด ซึ่งผู้วิจัยจะต้องทำการทดสอบต่อไปว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ของเชฟเฟ่ (Scheffe') มาใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ผลแสดงเปรียบเทียบรายคู่ ดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่

$\bar{x}$	$\bar{x}$**1**	$\bar{x}$**2**	$\bar{x}$**3**	$\bar{x}$**4**	$\bar{x}$**5**	$\bar{x}$**6**
$\bar{x}$1	-	1.30	2.85	3.95	4.80	5.75*
$\bar{x}$2		-	1.55	2.65	3.50	4.45
$\bar{x}$3			-	1.10	1.95	2.90
$\bar{x}$4				-	0.85	1.80
$\bar{x}$5					-	0.95
$\bar{x}$6						-

จากตารางที่ 4.25 พบว่า การทดสอบครั้งที่ 6 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการทดสอบระหว่างคู่อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวิเคราะห์ในตอนนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

ที่	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.	การปฐมนิเทศและวัดระดับความสามารถในการอ่านก่อนเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนนี้เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเอง	4.24	0.43	มาก
2.	รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.54	0.57	มากที่สุด
3.	รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้อ่านได้อย่างเข้าใจ	4.31	0.68	มาก
4.	เนื้อหาบทอ่านที่ใช้ในการอ่านตามรูปแบบการสอนนี้ทำให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ	4.77	0.41	มากที่สุด
5.	กิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนนี้ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน	4.40	0.63	มาก
6.	การทำกิจกรรมการอ่านโดยมีครูผู้สอนคอยชี้แนะหรือช่วยเหลือด้วยรูปแบบต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น	4.15	0.73	มาก
7.	กิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะสังคม มีอิสระและความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น	4.58	0.42	มากที่สุด
8.	การใช้สื่อการสอนที่มีความน่าสนใจและคำถามกระตุ้นช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมและสร้างแรงจูงใจสำหรับการอ่านของนักเรียน	4.12	0.59	มาก
9.	การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนทำให้กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน น่าสนใจและเห็นแนวทางความสำเร็จร่วมกัน	4.05	0.46	มาก
10.	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและครอบคลุมทำให้นักเรียนทราบพัฒนาการที่แท้จริงและเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป	3.96	0.58	มาก
11.	รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญ	3.87	0.52	มาก
12.	รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการนำไปใช้เพื่อการอ่านในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.10	0.76	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ที่	รายการ	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
13.	นักเรียนเกิดความคิดเชิงประชาธิปไตยในการพูดสนับสนุน แสดงความคิดเห็น และขัดแย้งในการร่วมกันแก้ปัญหาของกลุ่ม	4.34	0.48	มาก
14.	นักเรียนเกิดพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ ความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนนี้	4.38	0.32	มาก
15.	นักเรียนมีความสุขและเพลิดเพลินกับการเรียนการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนนี้	4.45	0.56	มาก
	รวม	**4.31**	**0.43**	**มาก**

จากตารางที่ 4.26 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายการแล้ว พบว่า ด้านเนื้อหาบทอ่านที่ใช้ในการอ่านตามรูปแบบการสอนนี้ทำให้นักเรียนสนใจต่อการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.77) รองลงมาคือ กิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะสังคม มีอิสระและความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.58) และด้านรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญซึ่งมีผลค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 3.87

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 5 ตอน มีดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

5.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

5.3.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

5.3.2 การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุ

5.3.3 การวิจัยระยะที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

5.3.4 การวิจัยระยะที่ 4 การพัฒนารูปแบบการสอน

5.3.5 การวิจัยระยะที่ 5 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน

5.4 สรุปผลการวิจัย

5.4.1 การวิจัยระยะที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

5.4.2 การวิจัยระยะที่ 2 ผลการศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุ

5.4.3 การวิจัยระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

5.4.4 การวิจัยระยะที่ 4 ผลการพัฒนารูปแบบการสอน

5.4.5 การวิจัยระยะที่ 5 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

5.5.1 อภิปรายผลการวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

5.5.2 อภิปรายผลการวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุ

5.5.3 อภิปรายผลการวิจัยระยะที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

5.5.4 อภิปรายผลการวิจัยระยะที่ 4 การพัฒนารูปแบบการสอน

5.5.5 อภิปรายผลการวิจัยระยะที่ 5 การทดลองใช้รูปแบบการสอน

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

5.1.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และพัฒนารูปแบบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.1.3 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.1.4 เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.1.5 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

5.2.1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพแห่งตน รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ และโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.2.3 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นได้รับการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีขึ้นไป

5.2.4 รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากขึ้นไป

5.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 5 ระยะ ดังต่อไปนี้

5.3.1 การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ผลงานวิจัย ตลอดจนถึงการสัมภาษณ์นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 60 คน และศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปสาระสำคัญ ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในครั้งนี้

2. ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการสอน ประกอบด้วย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ ธอร์นไดค์ ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ และทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูลที่ปรากฏในฐานข้อมูลเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5.3.2 การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และพัฒนารูปแบบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาปัจจัยและพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผน และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในการศึกษาข้อมูลด้านนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ว่าประกอบไปด้วยตัวแปรใดบ้าง ตัวแปรแต่ละตัวมีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในทิศทางใด และรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีลักษณะเป็นอย่างไร

5.3.3 การวิจัยระยะที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลของรูปแบบการสอน ในการศึกษาข้อมูลด้านนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อเป็นการตรวจสอบโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง และแต่ละองค์ประกอบมีตัวบ่งชี้สำคัญอะไรบ้าง

5.3.4 การวิจัยระยะที่ 4 เป็นการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การดำเนินการวิจัยในระยะนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยนำข้อมูลพื้นฐานจากการวิจัยระยะที่ 1-3 มาวิเคราะห์และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน หลังจากนั้นจึงกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์ สอดคล้อง และส่งเสริมซึ่งกันและกัน และท้ายสุดจึงเขียนรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบให้สมบูรณ์ ทำให้ได้รูปแบบการสอนฉบับร่าง ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ หลังจากนั้นจึงจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการสอนเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่จะนำรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นไปใช้ ประกอบด้วย

1.1 คู่มือการใช้รูปแบบการสอน เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดและแนะนำแนวทางแก่ผู้สอนที่จะนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ เอกสารนี้จะกล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนต้องศึกษาวิธีการปฏิบัติเพื่อจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้จะเป็นส่วนที่กล่าวเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในรูปแบบการสอนเพื่อให้รูปแบบการสอนที่มีความชัดเจน และสะดวกในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารสำหรับให้ผู้สอนทราบถึงแนวทางของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการสอน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้นี้ประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรม การเรียนการสอน ระยะเวลาที่ใช้ สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

2. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนฉบับร่าง คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อมูลที่ได้จากการประเมิน และข้อมูลจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในส่วนที่เป็นปลายเปิด หลังจากนั้นนำรูปแบบ

การสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองนำร่องใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ในการทดลองนำร่องนั้น ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนบ้านอุมดาเหนือ จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ก่อนการนำไปใช้จริง นอกจากนั้นระหว่างการทดลองนำร่องใช้ ผู้วิจัยได้บันทึกสภาพการเรียนการสอน หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัด การเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

5.3.5 การวิจัยระยะที่ 5 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ การทดลองนำร่องใช้ และการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ที่จัดทำขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 รวม 20 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลองโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชุดที่ 1

2. ขณะดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนโดยใช้รูปแบบการสอน ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนอ่าน ประกอบด้วย 1.1) ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ 1.2) ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน 1.3) ขั้นวางแผนการอ่าน 2) ขั้นระหว่างอ่าน ประกอบด้วย 2.1) ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน 2.2) ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน และ 3) ขั้นหลังอ่าน ประกอบด้วย 3.1) ขั้นนำเสนอผลการอ่าน 3.2) ขั้นเสริมทักษะการอ่าน และ 3.3) ขั้นประเมินผลและแก้ไข ระยะเวลาของการดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง และดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองทุก ๆ 2 แผนด้วยแบบทดสอบชุดที่ 2-5

3. หลังดำเนินการทดลองโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังสิ้นสุดการทดลองแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบชุดที่ 6 หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ผลข้อมูลด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ทั้งสิ้น 6 ครั้ง และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการทดสอบทั้ง 6 ครั้งด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวชนิดวัดซ้ำ (One-way ANOVA with Repeated Measures และมีการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในครั้งนี้นั้นเป็นการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่พัฒนาขึ้นไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นทำการประเมินภายหลังจากการเสร็จสิ้นการทดลองสอนตามแผนที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำผลที่ได้ คือ คะแนนจากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.4 สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนในแต่ละระยะปรากฏผล ดังต่อไปนี้

5.4.1 ผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

1. ผลการศึกษาสภาพความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับสถานศึกษา และจากผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าโดยผู้วิจัยเอง ส่วนผลการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถ้าคำถามนั้นไม่ได้ถามเนื้อหาที่ปรากฏชัดเจนในเรื่องที่อ่าน ๆ ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ ไม่รู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ไม่รู้เทคนิคเพื่อเสริมสร้างการอ่านให้มีประสิทธิภาพ และไม่สามารถสื่อความกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้เมื่ออ่านพบประโยคหรือบทอ่านที่มีลักษณะยาว อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านเรื่องจากเอกสารอื่น ๆ ได้ที่นอกเหนือจากที่ครูได้สอนในชั้นเรียน เพราะนักเรียนขาดความมั่นใจในการอ่านเนื่องจากขาดความรู้พื้นฐานทั้งคำศัพท์ ไวยากรณ์และความชำนาญในการอ่าน

2. ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปได้ว่า ครูผู้สอนใช้เนื้อหาในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจยังไม่หลากหลาย เน้นยึดตามหนังสือเรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ คือ 1) ขั้นก่อนอ่าน ครูผู้สอนจะเกริ่นนำหรือบอกนักเรียนว่าจะอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร และอธิบายคำศัพท์ยากที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง 2) ขั้นอ่าน ครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟังไปจนจบเรื่อง และระหว่างอ่านนั้นจะอธิบายประโยคที่ครูเห็นว่ามีโครงสร้างที่ยากต่อการเข้าใจพร้อมให้นักเรียนจดบันทึกสิ่งที่ครูอธิบายเรียงไปตามเนื้อเรื่อง และ 3) ขั้นหลังอ่าน ครูจะให้ผู้เรียนตอบคำถามท้ายเนื้อเรื่อง แล้วครูจะเฉลยจนครบ แล้วสรุปเป็นคะแนนผู้เรียนรายบุคคล

3. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน พบว่า ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ได้แก่ 1) รูปแบบการสอน ประกอบด้วย การจัดกลุ่มของรูปแบบการสอน องค์ประกอบของรูปแบบการสอน และการพัฒนารูปแบบการสอน 2) หลักสูตร ประกอบด้วย คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง 3) การอ่านและการสอนอ่าน ประกอบด้วย องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ และวิธีการและวัดประเมินผล และ 4) ทฤษฎีการเรียนรู้ ประกอบด้วย ทฤษฎีโครงสร้าง

ความรู้ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ และทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม

5.4.2 ผลการวิจัยระยะที่ 2 ผลการศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 5 ตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพแห่งตน

2. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 149.16 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 125 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.08 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96

5.4.3 ผลการวิจัยระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 340 คน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) พบว่า องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้นมี 3 องค์ประกอบ รวมทั้งสิ้น 23 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก ตั้งแต่ 0.40-0.87 และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.95 กล่าวได้ว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสูงมากซึ่งมีความเหมาะสมพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

1.1 องค์ประกอบที่ 1 ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.90 ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 7 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.73 โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการหาใจความสำคัญที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน รองลงมาคือ ตัวแปรความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ ตัวแปรความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำชี้แจงของเรื่องที่อ่าน

1.2 องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเข้าใจระดับตีความ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.82 ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 9 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.87 โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ตัวแปรความสามารถในการหาใจความสำคัญที่ไม่ได้ปรากฏในเรื่อง รองลงมาคือ ตัวแปรความสามารถในการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวแปรความสามารถในการเขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่าน

1.3 องค์ประกอบที่ 3 ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.71 ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 7 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.85 โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ตัวแปรความสามารถในการแยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง รองลงมาคือ ตัวแปรความสามารถในการบอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ ตัวแปรความสามารถในการเชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบเรื่องที่อ่าน

2. ส่วนผลการวิเคราะห์ค่าโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1255.95 ที่องศาอิสระ (df) 677 พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เนื่องจากค่าไค-สแควร์จะแปรผันไปตามกลุ่มตัวอย่างจำนวนตัวแปรในโมเดล ผู้วิจัยจึงพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.85 ซึ่งน้อยกว่า 2.00 ถือว่าข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกับโมเดลโครงสร้างของผู้วิจัย ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งค่า GFI และค่า AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 และเข้าใกล้ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งมากกว่า 0.90 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized RMR) มีค่าเท่ากับ 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.02 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าโมเดลองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5.4.4 ผลการวิจัยระยะที่ 4 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการพัฒนารูปแบบการสอนออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1.1 รูปแบบการสอน เป็นเอกสารที่บอกให้ทราบถึงความเป็นมาและเหตุผลของการพัฒนารูปแบบการสอน และให้ภาพรวมของรูปแบบการสอนในแง่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในรูปแบบการสอนและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เอกสารรูปแบบการสอนมีสาระสำคัญตามหัวข้อต่อไปนี้

1) ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน
2) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอน
3) ผลการศึกษาวิจัยที่ใช้เป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอน
4) องค์ประกอบของรูปแบบการสอน
   4.1) หลักการ
   4.2) จุดมุ่งหมาย
   4.3) ขอบข่ายเนื้อหา
   4.4) กิจกรรมการเรียนการสอน

4.4.1) จุดประสงค์การเรียนรู้
4.4.2) เนื้อหา
4.4.3) สื่อการสอน
4.4.4) เวลาที่ใช้
4.4.5) กระบวนการเรียนการสอน
4.5) การวัดและประเมินผล

1.2 คู่มือการใช้รูปแบบการสอน เป็นเอกสารที่บอกให้ครูผู้สอนนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ บอกให้ทราบถึงสิ่งที่ต้องการศึกษาและจัดเตรียมก่อนการสอน วิธีปฏิบัติในการดำเนินการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนตามรูปแบบนี้เป็นไปอย่างราบรื่นและได้ผลดี รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนและเกณฑ์การประเมินผล

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารที่บอกให้ครูผู้สอนทราบถึงการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงโดยละเอียดเพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักการและจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1) จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นข้อความที่ระบุถึงพฤติกรรมที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อจบการเรียนในชั่วโมงนั้น ๆ

2) เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุถึงบทอ่านที่ใช้เป็นสื่อในการสอนอ่าน ซึ่งจะเป็นบทอ่านที่มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความสนใจ ตัวชี้วัดตามหลักสูตร และองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเข้าใจซึ่งแต่ละชั่วโมงจะมีเนื้อหาแตกต่างกันไป

3) สื่อการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงสื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

4) เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุจำนวนเวลาโดยประมาณที่ใช้ในการสอนแต่ละแผน

5) กระบวนการเรียนการสอน เป็นส่วนที่แสดงถึงขั้นตอนการเรียนการสอนที่มีการจัดเรียงลำดับการสอนของรูปแบบการสอนก่อนหลังโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

5.1) ขั้นก่อนอ่าน (Pre-Reading Stage) ประกอบด้วย
5.1.1) ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ
5.1.2) ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน
5.1.3) ขั้นวางแผนการอ่าน
5.2) ขั้นระหว่างอ่าน (While-Reading Stage) ประกอบด้วย
5.2.1) ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน
5.2.2) ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน
5.3) ขั้นหลังอ่าน (Post-Reading Stage) ประกอบด้วย
5.3.1) ขั้นนำเสนอผลการอ่าน
5.3.2) ขั้นเสริมทักษะการอ่าน
5.3.3) ขั้นประเมินผลและแก้ไข

แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมีบทอ่านซึ่งเป็นเนื้อหาที่ใช้ประกอบการสอนอยู่ท้ายแผนนั้น ๆ และท้ายบทอ่านทุกบทมีคำถามที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบในระยะที่ 1

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอน พบว่า คุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้นมีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

2.2 ผลการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน พบว่า คุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้นมีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

2.3 ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

2.4 ผลการทดลองนำร่องใช้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีระบบเป็นขั้นตอน สามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

5.4.5 ผลการวิจัยระยะที่ 5 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง รวมจำนวน 6 ครั้งตามแบบแผนการทดลองแบบอนุกรมเวลาโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น หรือการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจส่งผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เมื่อทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ่ พบว่า การทดสอบครั้งที่ 6 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการทดสอบระหว่างคู่อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านเนื้อหาบทอ่านที่ใช้ในการอ่านตามรูปแบบการสอนนี้ทำให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษมีผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะสังคม มีอิสระและความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และ

ด้านรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.87 ตามลำดับ

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน การศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน การศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน และการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปราย 4 ประเด็น คือ 1) ด้านการศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) ด้านการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเช้าใจ และ 4) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ดังนี้

5.5.1 ด้านการศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

จากผลการวิจัยระยะที่ 2 ซึ่งเป็นผลการการศึกษาและพัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มี 5 ตัวแปร โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมโนภาพแห่งตน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานเดิม เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยส่งผลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังที่ บลูม (Bloom, 1976) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่เรียนในโรงเรียนโดยทั่วไปมักมีลำดับจากต่ำไปหาสูงต่อเนื่องกัน ถ้าผู้เรียนขาดสิ่งที่จำเป็นในการเรียนเรื่องใหม่แล้วก็ไม่สามารถที่จะเรียนเรื่องใหม่ให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ไม่ว่าจะใช้ความพยายาม หรือใช้การสอนที่มีคุณภาพก็ตาม แสดงว่าการที่มีความรู้พื้นฐานเดิมจะเป็นสิ่งที่สำคัญช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้นและเร็วขึ้น นักเรียนที่มีความรู้เดิมอยู่มากจะสามารถนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับเนื้อหาใหม่ได้ดีและเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรตรวจสอบความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนเพื่อวินิจฉัย และหาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธภูมิ ดรเถื่อน (2550) ที่พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2. พฤติกรรมการสอนของครู เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยส่งผลทางอ้อมผ่านตัวแปรเจตคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามที่ สมจิต สวธน ไพบูลย์ (2550) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำที่ครูกำหนดให้มีขึ้นภายใต้สถานการณ์การเรียนการสอนซึ่งเป็นการแสดงออกของครูและของนักเรียนที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันในชั้นเรียน มีพฤติกรรมทางวาจา เช่น การอธิบาย การใช้คำถาม การเสริมแรง การใช้สื่อการสอน การตอบคำถามของนักเรียน รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ด้วย แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการสอนของครูมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ถ้าหากครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดประสบการณ์สู่นักเรียนได้ดี มีการลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการใช้สื่อ การใช้วิธีการสอนอย่างหลากหลาย จะเป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ มีความกระตือรือร้น และมีเจตคติที่ดีต่อครู ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อารยา สัสนัน (2551) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนของครู เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน

3. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สุรางค์ โค้วตระกูล (2550) กล่าวว่า เจตคติเป็นแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า เจตคติอาจเป็นบวกหรือลบ นักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น แต่ถ้ามีเจตคติทางลบนักเรียนก็จะหลีกเลี่ยง แสดงว่า นักเรียนที่มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูง จะรักการเรียน มีความสนใจ ตั้งใจเรียน เห็นประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ เอาใจใส่ค้นคว้าหาความรู้ ให้เวลาในการอ่านฝึกฝนเพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษฎา ศรีพาณิชย์ (2546) และรัตน์ดาพร ปัจฉิมมา (2548) ที่พบว่า เจตคติต่อการเรียนส่งผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ เฮอร์แมน (Hermans, 1970 อ้างถึงใน สุรีรัตน์ ศรีบุญเรือง, 2550) ทั้งนี้เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความรู้สึกของบุคคลที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยคาดหวังให้ได้มาตรฐานอันดีเลิศ และต้องการการยอมรับจากผู้อื่น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยาน มีความอดทน มีความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงที่กระทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุถึงเป้าหมายและประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ทัศณรงค์ จารุเมธีชน (2548) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเลย โดยการวิเคราะห์เชิงสาเหตุโดยใช้โมเดลระดับลดหลั่นเชิงเส้น ซึ่งสรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้นจะทำให้นักเรียนมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

5. มโนภาพแห่งตน เป็นตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังที่ สุรางค์ โค้วตระกูล (2536) กล่าวว่า มโนภาพแห่งตน หมายถึง การรับรู้ตนเอง หมายถึง การรับรู้ความรู้สึกทัศนคติ และความรู้เกี่ยวกับตนเองในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านสติปัญญา ความคิด ความสามารถ ทักษะต่าง ๆ รวมทั้งรูปร่างลักษณะทางร่างกาย เนื่องจากมโนภาพแห่งตน คือ ความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อมั่นที่มีต่อตนเองจากการมองตนเองในด้านพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ทั้งด้านที่ดีและไม่ดี ดังนั้น ถ้านักเรียนมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง มีความรู้สึกมั่นใจในความสามารถของตนเอง จะมีความกล้าที่จะคิดทำหรือซักถามครูผู้สอนในสิ่งต่าง ๆ ที่ตัวเองไม่เข้าใจจึงมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนมาก นักเรียนที่มีมโนภาพเกี่ยวกับตนเองสูงจะเรียนได้ดี ไม่รู้สึกวิตกกังวลเมื่อถึงชั่วโมงเรียนหรือเมื่อมีการสอบ มีความมั่นใจ และสบายใจในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มณิภา เรืองสินชัยวานิช (2551) ที่พบว่า มโนภาพแห่งตน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

5.5.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากผลการวิจัยระยะที่ 3 ซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) พบว่า จำนวนองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่าองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจประกอบด้วยความเข้าใจระดับตัวอักษร ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2547) ที่ได้จำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไว้ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร ระดับความเข้าใจโดยการตีความ และระดับความเข้าใจโดยการวิเคราะห์วิจารณ์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ สมิธ (Smith, 1978) ที่ได้จัดระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้มี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ระดับความเข้าใจในขั้นตีความ และระดับความเข้าใจในขั้นวิจารณ์

5.5.3 ด้านการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากผลการวิจัยระยะที่ 4 ซึ่งเป็นผลการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นได้รับการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญให้อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้เพราะว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้เริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาพัฒนารูปแบบการสอน กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ แล้วเขียนรายละเอียดขององค์ประกอบให้ชัดเจน พัฒนารูปแบบการสอนฉบับร่างพร้อมจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการสอน หลังจากนั้นได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอนและการใช้ภาษา จากนั้นนำรูปแบบการสอนมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะทำให้ได้รูปแบบการสอนที่มีความเหมาะสมทั้งองค์ประกอบและการใช้ภาษา แล้วจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของ

รูปแบบการสอนเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นได้นำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองนำร่องใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติทำให้ทราบถึงจุดบกพร่องที่ควรจะปรับปรุงแก้ไข จากผลการประเมินเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการทดลองนำร่องใช้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีผลสรุปได้ว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดี จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนโดยมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง การกำหนดองค์ประกอบ และการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ มีความเหมาะสมสอดคล้องกัน ตลอดจนการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ มีการทดลองใช้และแก้ไขปรับปรุงจนได้รูปแบบการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของการพัฒนารูปแบบการสอนจากแนวคิดของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน อาทิ เซย์เล่อร์ และคนอื่น ๆ (Saylor & et al., 1981) จอยส์ และเวล (Joyce & Weil, 1996) และทิศนา แขมมณี (2552) เพื่อทำความเข้าใจถึงกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอน อีกทั้งรูปแบบการสอนดังกล่าวสร้างขึ้นโดยมีทฤษฎีการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านและการสอนอ่านที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางและหลักสูตรเพื่อเป็นสารสนเทศพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนและมีการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนทั้งหมดอย่างมีระบบสอดคล้องสัมพันธ์กัน ซึ่งนักการศึกษาส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนนั้นต้องเป็นการสอนที่มีการจัดระบบที่ดี โดยมีทฤษฎีและแนวคิดเป็นพื้นฐานรองรับในการพัฒนารูปแบบการสอน (Gagne' & Briggs, 1979 & Davies, 1981) และที่สำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอนนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดและจัดเรียบเรียงองค์ประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมครบถ้วนตามรูปแบบการสอนที่ดี ซึ่งได้แก่ หลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล องค์ประกอบเหล่านี้ถูกจัดไว้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกัน ส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การที่รูปแบบการสอนมีลักษณะเช่นนี้ เพราะผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการสอนบนพื้นฐานของทฤษฎีระบบ (System Approach) ซึ่งมีหลักการว่า การจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบหรือรูปแบบต้องสอดคล้องสัมพันธ์กันเพื่อก่อให้เกิดผลตามที่กำหนดไว้ (Dick & Carey, 1978) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้ประเมินในประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบมีความสมบูรณ์ครอบคลุมความต้องการจำเป็นของการสอนที่ดีว่าอยู่ในระดับดี และความสอดคล้องกันขององค์ประกอบต่าง ๆ ในรูปแบบการสอนว่าอยู่ในระดับดี ดังนั้นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้สอน ดังที่ โบรฟี (Brophy อ้างถึงใน Pearson, 1984) ได้กล่าวไว้ว่า "นักเรียนจะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากครูจัดเรียบเรียงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการสอนไว้อย่างเป็นระบบ" เมื่อนำรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนไปใช้สอนจริงจึงพบว่าสามารถทำให้คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเพิ่มขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพราะรูปแบบการสอนที่นำไปทดลองใช้กับนักเรียนมีกระบวนการ พัฒนาที่ถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอนให้อยู่ในระดับดีอันเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิผลที่จะเกิดขึ้นหลังการนำรูปแบบการสอนไปใช้

5.5.4 ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 4 ด้วยเหตุผลสนับสนุน ดังนี้

1. ผู้สอนได้ใช้เทคนิคการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนด้วยภาพ คำถาม การสนทนา และอื่น ๆ ตลอดจนได้เสริมขั้นตอนของการพัฒนาความรู้พื้นฐานสำคัญที่มีผลต่อการอ่านให้ผู้เรียนได้มีความพร้อมก่อนเริ่มเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในการพัฒนาการอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ของ บี (Bi, 1991) ที่พบว่าพื้นความรู้ด้านเนื้อหาช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ กูลด์ (Gould, 1987) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนให้มีพื้นความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอน โดยที่ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ถือเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนและเกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเป็นอย่างมาก เน้นการสอนพื้นความรู้ด้านภาษา เนื้อหาและโครงสร้างของบทอ่านเพื่อเชื่อมโยงพื้นฐานความรู้ให้เข้ากับบทอ่าน ตลอดจนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณาพร คมสัน (2539) ที่พบว่าพื้นความรู้ด้านภาษาทำนายความเข้าใจในการอ่านได้มากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์ (β -Weight) เท่ากับ 0.71 ส่วนความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่านและด้านเนื้อหาสามารถทำนายได้รองลงมาโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ (β -Weight) เท่ากับ 0.18 และ 0.13 ตามลำดับ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาความรู้พื้นฐานก่อนอ่านให้กับผู้เรียน โดยข้อค้นพบนั้นได้แตกต่างไปจากการวิจัยของต่างประเทศ (Levine & Reves, 1994) ที่พบว่า พื้นฐานความรู้ด้านเนื้อหาทำนายได้มากที่สุด รองลงมาเป็นด้านภาษาและโครงสร้างของบทอ่าน สาเหตุที่แตกต่างกันอาจจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยในต่างประเทศมีพื้นความรู้ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างของไทยเป็นผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศซึ่งยังมีพื้นความรู้ด้านภาษาแตกต่างกันอยู่มาก พื้นความรู้ด้านภาษาจึงเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลผลต่อความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างมาก ผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์และหลักไวยากรณ์เป็นอย่างดีจึงสามารถอ่านเข้าใจได้มากกว่าผู้ที่มีความรู้ด้านนี้น้อยกว่า

2. ผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกบทอ่านที่ตนเองสนใจทำให้มีแรงจูงใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับที่ รุ่งนภา นุตราวงศ์ (2543) พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสนใจในหัวเรื่องที่อ่านสูงแตกต่างจากความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่มีระดับความสนใจในหัวเรื่องต่ำ กล่าวคือ ผู้ที่มีความสนใจในหัวเรื่องที่อ่านสูงกว่ามีความเข้าใจมากกว่าผู้ที่มีความสนใจในเรื่องที่อ่านต่ำ อีกทั้งยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการใช้ (เดโช เสาวนานนท์, 2523) ที่กล่าวว่าในการเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอนนักเรียนนั้นครูผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่นักเรียนต้องพบในชีวิตประจำวันจะได้ผลดีกว่าเนื้อหาที่นักเรียนมีโอกาสได้พบน้อย ด้วยเหตุปัจจัยของการเลือกหัวข้อเนื้อหาของบทอ่านที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนโดยตัวนักเรียนเองและเลือกหัวข้อเนื้อหาของบทอ่านที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันนี้เองจึงทำ

ให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนอันส่งผลให้มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สูงขึ้น

3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้มีโอกาสใกล้ชิดครูผู้สอน มีครูคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนตามสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ในขณะนั้นด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยครูได้ปรับใช้กิจกรรมเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) อย่างยืดหยุ่น ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนแต่ละกลุ่มและสถานการณ์การเรียนรู้ในขณะนั้นจนผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองในที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ โฟร์เนียร์ และเกรฟวส์ (Fournier & Graves, 2002) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE) มีความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อลักษณะโดยรวมของเรื่องสั้น และต่อการเรียนการสอนโดยการใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน อีกทั้งนักเรียนมีโอกาสได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่าน ได้ลงมือปฏิบัติซ้ำจนเกิดความชำนาญ เกิดความคิดรวบยอด และความคงทนในการเรียนรู้จากสิ่งที่อ่านผ่านการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในรูปแบบอื่น ๆ จนสามารถถ่ายโอนข้อมูลออกมาในรูปของแผนผังความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด (เดโช เสาวนานนท์, 2523) ที่กล่าวว่า การฝึกฝนหรือได้ลงมือปฏิบัติซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนเกิดความชำนาญ ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือยิ่งได้รับการฝึกฝนที่ถูกวิธีมากเพียงใดก็ยิ่งมีทักษะทางภาษาที่ขึ้นเพียงนั้น

4. ผู้เรียนมีอิสระในการร่วมกันค้นหาคำตอบที่ต้องการโดยไม่จำกัดวิธี เนื่องจากมีโอกาสได้อภิปราย ซักถาม แลกเปลี่ยน แบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบกับเพื่อนในกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน ตามวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับต่ำสามารถทำความเข้าใจได้ทันกับผู้เรียนที่มีความสามารถสูง มีการช่วยเหลือกันในการเรียน บรรยากาศทางการเรียนมีความเป็นทางการน้อยลง มีอิสระในการตัดสินใจจึงเป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดิกสัน (Dixon, 1992) ที่พบว่า การเรียนรู้ที่เป็นทางการต่ำกว่า (Low-Formality) ทำให้เกิดการเรียนรู้มากกว่า และการแลกเปลี่ยน แบ่งปัน ร่วมมือกันเป็นการเรียนที่คนชอบที่สุด อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คาร์ค และคนอื่น ๆ (Clark & et al., 2008) ที่ได้ทำวิจัยโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำคะแนนได้ดีขึ้นกว่าตอนเริ่มเรียนในระยะแรก นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น แก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนได้ดีมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในกลุ่มสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการบรรยาย

5.5.5 ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การที่นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากขึ้นไปอาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนอย่างชัดเจน และดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง เช่น นักเรียนได้รับการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ

ก่อนเริ่มกิจกรรมการอ่าน การพัฒนาความรู้พื้นฐานที่สำคัญก่อนอ่านทั้งความรู้ด้านภาษา เนื้อหา โครงสร้างและจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อเป็นการสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ที่เพียงพอสำหรับการเรียน มีการดึงความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่อันเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ต่อ บรรยากาศการเรียนการสอนนั้นนักเรียนมีโอกาสได้ใกล้ชิดครูผู้สอน มีครูคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนตามสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ในขณะนั้นด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ ครูมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อนักเรียน นักเรียนมีอิสระในการคิด อภิปรายแลกเปลี่ยน ร่วมกันหาคำตอบ ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ตลอดจนมีการสรุปผลการเรียนร่วมกันและให้ข้อมูลย้อนกลับในข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในผลงานและตัวเพื่อนร่วมงานในตอนท้ายของการเรียนการสอนแต่ละครั้ง นักเรียนจึงมีความกล้าในการแสดงความคิดเห็นมากกว่าเรียนกับครูโดยตรง อีกทั้งนักเรียนมีโอกาสได้เลือกหัวข้อเรื่องที่จะใช้ในการอ่านตามความสนใจ และสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่าน เพื่อนและสื่อต่าง ๆ ที่ครูใช้ประกอบกิจกรรมการสอนอ่าน นักเรียนมีการวางแผนการอ่านทั้งการสำรวจบทอ่าน การกำหนดเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายในการอ่าน จำแนกเป้าหมายออกเป็นเป้าหมายย่อย ๆ แล้ววางแผนการอ่านให้บรรลุผลสำเร็จซึ่งทำให้เกิดพัฒนาในการเรียนรู้ ดังที่ แบนดูรา (Bandura, 1977) กล่าวว่า “การกำหนดเป้าหมายเป็นวิธีการที่ทำให้งานที่ยากและซับซ้อนมีความง่ายขึ้น การจำแนกเป้าหมายใหญ่ออกเป็นเป้าหมายย่อย ๆ แล้วทำให้บรรลุเป้าหมายที่ละส่วนก่อน ก็จะนำไปสู่เป้าหมายใหญ่จึงทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่จะทำให้มีความพยายามทำงานให้บรรลุเป้าหมายเพิ่มขึ้น” นอกจากนี้เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านตามที่ได้รับมอบหมายแล้ว หลังจากนักเรียนส่งผลงานครู ครูได้ตรวจผลงานและแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง เมื่อนักเรียนได้รับทราบผลการประเมินผลงานของกลุ่มตนเองพร้อมกับครูได้ให้รางวัลหรือแรงเสริมแก่ความสำเร็จของนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ นักเรียนก็จะเกิดความพึงพอใจซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของเฮอร์ซเบอร์ก (Robbins & Coulter, 2005) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีปัจจัยที่ทำให้มีผลทางจิตใจ เช่น ความสำเร็จ การยอมรับนับถือ คำชมเชยหรือรางวัล จึงจะเห็นได้ว่าความพึงพอใจและแรงจูงใจของนักเรียนนั้นจะเกิดจากหลายปัจจัยตามที่กล่าวมา อีกทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แขมมณี (2552) ที่กล่าวว่า ผู้สอนควรเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของนักเรียน จัดสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีอิสระ และเอื้อต่อการเรียนรู้ จัดกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนด้วยประสบการณ์ที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จัดบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้จึงเห็นได้ว่านักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามหลักการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลวิจัยที่ว่าความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังนั้น ครูผู้สอนควรตระหนักถึงความสำคัญของความรู้พื้นฐานเดิมซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนเรื่องต่อไป ครูควรมีการตรวจสอบความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน

ก่อนที่จะเริ่มเรียนเรื่องต่อไปโดยการตั้งคำถาม ทดสอบเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว หรือทบทวนบทเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว ก่อนที่จะเริ่มเรียนบทเรียนใหม่ ถ้าพบว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมไม่เพียงพอที่จะเรียนเรื่องใหม่ ครูอาจดำเนินการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมเพียงพอที่จะเริ่มเรียนเรื่องใหม่ ๆ ต่อไป

2. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพราะถ้าหากนักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีจะทำให้นักเรียนจะเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน ทำให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้ ดังนั้นครูและผู้ปกครอง ควรปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นเช่นกัน

3. พฤติกรรมการสอนของครู เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้น ถ้าครูผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอน มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจย่อมกระตุ้นให้นักเรียนอยากที่จะเรียนรู้อันจะส่งผลให้การสอนของครูมีคุณภาพดีในความรู้สึกของนักเรียน ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นสถานที่ที่น่าเรียนรู้ มีครูคอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนซึ่งจะส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนนั้นสูงขึ้น

4. ควรนำองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ได้ไปพัฒนาต่อยอดสู่การสร้างเครื่องมือวัดสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และระดับอื่น ๆ

5. สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการกำหนดสาระการเรียนรู้ลงในหลักสูตรและออกแบบการเรียนการสอนในสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้อย่างตรงจุดและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

6. รูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ เพราะได้มีการนำเสนอรายละเอียดไว้อย่างชัดเจนในทุกองค์ประกอบของรูปแบบการสอน พร้อมทั้งมีเอกสารประกอบรูปแบบการสอนไว้ให้พร้อมจึงสะดวกต่อการนำไปใช้

7. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นนี้ เป็นการนำเสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอนอ่านแนวใหม่ ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นอย่างดี อันเป็นจุดประสงค์ระบุไว้ในตัวชี้วัดของหลักสูตร ตลอดจนรูปแบบการสอนนี้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อาทิ ผู้บริหารโรงเรียน หรือศึกษานิเทศก์ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนอ่านต่อไป

8. ลักษณะเนื้อหาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนควรเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้น อายุ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริงเพราะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการอ่าน ผู้สอนควรมีวิธีการคัดเลือกบทอ่านด้วยวิธีอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

9. รูปแบบการสอนนี้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ แต่สิ่งหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้มากขึ้น คือ

ความรู้พื้นฐานด้านภาษา ด้านเนื้อหา ด้านโครงสร้างบทอ่าน ด้านเทคนิคยุทธวิธี ด้านความสนใจและทัศนคติ ดังนั้นการปฐมนิเทศก่อนการเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจ การปรับพื้นฐานเรื่องดังกล่าวก่อนอ่าน และให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญของสิ่งที่เรียน ให้ผู้เรียนได้ทราบถึงระดับความสามารถในการอ่านของตนเองก่อนเรียนเป็นสิ่งสำคัญให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นในการเรียน ซึ่งผู้สอนบางคนไม่ได้ทำการทดสอบผู้เรียนก่อนการเรียนทำให้ผู้เรียนไม่ทราบว่าจะพัฒนาการอ่านของตนเองไปในทิศทางใดและในระดับที่มากน้อยเพียงใด

10. การจัดให้ผู้เรียนได้เรียนแบบร่วมมือเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน นอกจากจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านแล้ว ยังพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบนี้เพราะทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้สอนควรให้ความสนใจด้วยคือ ต้องสังเกตลักษณะการทำงานภายในกลุ่มของผู้เรียน หากพบว่าการที่มีสมาชิกคนใดคนหนึ่งมีบทบาทมากเกินไปจนทำให้สมาชิกคนอื่นไม่กล้าแสดงความคิดเห็น อาจต้องมีการเปลี่ยนกลุ่มเพื่อทำให้บรรยากาศการทำงานภายในกลุ่มดีขึ้น เน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเชิงประชาธิปไตย และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซักถาม กระตุ้นยั่วยุให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ครอบคลุมมากที่สุด

11. ควรมีการนำขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนนี้ไปปรับ และทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ หรือนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้กับผู้เรียนในระดับที่สูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อจะได้นำผลมาเปรียบเทียบกับการวิจัยในครั้งนี้

5.6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นเพิ่มเติม ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ หรือผลสัมฤทธิ์รายวิชาอื่น ๆ ตลอดจนศึกษาในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์พหุระดับ

4. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นที่สูงขึ้นและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

5. ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการฟัง เพราะทักษะการฟังเป็นทักษะรับสาร (Receptive Skill) เช่นเดียวกับทักษะการอ่านเพื่อศึกษาดูว่าการสอนให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ก่อนการฟังจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟังได้เช่นเดียวกับการอ่านหรือไม่

6. ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษทักษะอื่น ๆ โดยมีการนำทฤษฎี แนวคิดหรือหลักการที่หลากหลายมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนต่อไป

7. ควรมีการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น เพศ ความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อการอ่าน

8. ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา วัฒนายุ. (2544). **การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน**. นครปฐม: สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาจังหวัดนครปฐม.

กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2546). **การวัดและประเมินผลทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

กิตดา ปรัตถจริยา. (2540). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2544). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กรมวิชาการ. (2534). **เอกสารเพื่อการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.

กรมวิชาการ. (2542). **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ: การศาสนา.

กรมวิชาการ. (2543). **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา.

กรมวิชาการ. (2543). **รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539**. กรุงเทพฯ: กองการวิจัย.

กรมวิชาการ. (2544). **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรวิภา สวนบุรี. (2546). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กัลยา ยวนมาลัย. (2539). **การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

กุศยา แสงเดช. (2542). **หลากหลายวิธีสอนของครูต้นแบบ 2541 วิชาภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

กฤษฎา ศรีพานิชย์. (2546). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

คณาพร คมสัน. (2540). **การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2538). **รายงานการวิจัยการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านในวิชาภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2549). **นวัตกรรมการศึกษาไทย: รูปแบบการเรียนการสอน นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิดาภา ฉันทานนท์. (2541). การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory). **วารสารวิชาการ. 11**(2), 12-13.

จิตติพร เชื้อบัณฑิต. (2553). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จินตนา ธนวิบูลยชัย. (2537). **คุณสมบัติในการวัดและคุณภาพของมาตรวัดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบที่สร้างขึ้นโดยประยุกตวิธีการธอรนไดค**. ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการทดสอบและการวัดการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2535). **จิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.

ชุลีพร พลชำนิ. (2547). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยพร วิชชาวุธ. (2550). **เอกสารการอบรม หลักสูตรการเรียนรู้และพัฒนาการทำงานเป็นทีมงานเชิงประสบการณ์ (Miracle Teamwork)**. กรุงเทพฯ: อบรมและทดสอบ พีทีเอส.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). **80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.

ชวาล แพรัตกุล. (2517). **เทคนิคการเขียนคำถามเลือกตอบ**. กรุงเทพฯ: กิ่งจันทร์การพิมพ์.

ชวาล แพรัตกุล. (2520). **เทคนิคการเขียนข้อสอบ**. กรุงเทพฯ: พิทักษ์อักษร.

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). **การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพไทยวัฒนาพานิช.

ถวัลย์ ธาราโภชน์. (2536). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ทรงศักดิ์ เตชาชาญ. (2542). **การศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการเครื่องปั๊มลมของบริษัท แอตลาสคอปโต้.** การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทิศนา แขมมณี. (2545). **กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนาและปัญหาข้องใจ**. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

ทิศนา แขมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทัศณรงค์ จารุเมธีชน. (2548). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเลย: การวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับโดยใช้โมเดลระดับลดหลั่นเชิงเส้น**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เดโช เสาวนานนท์. (2523). **จิตวิทยาการสอน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2537). **ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL): สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะหสำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

นงเยาว์ กอสนาน. (2545). **เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบและการประเมินผลทางภาษา รายวิชา ภต 505**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นเรศ เปลี่ยนคำ. (2551). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้พูดภาษาอื่น (TESOL) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

นัยนา จันตาวงศ์. (2551). **การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญชัย เกรียงบูรณนันท์. (2534). **ภูมิหลังด้านครอบครัวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในและนอกเขตเทศบาล**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ. (2545). **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2524). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เลม 1**. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน.

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2536). **การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง การพูด เพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถานการณ์จำลอง กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบสถานการณ์จำลองและการสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปาจรีย์ วัชชวัลคุ. (2527). **อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี เพ็ชรศิริ. (2549). **การศึกษาความสัมพันธระหวางปจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). **ทัศนคติการจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ประสาท อิศรปรีดา. (2547). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์.

ปัญจา ชูช่วย. (2551). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.

ไพศาล หวังพานิช. (2526). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

พนิตนันท์ บุญพาที. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์.** นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

พรรณศรี ปทุมศิริ. (2541). **การพัฒนาความสามารถในการอานภาษาอังกฤษเพื่อความเขาใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปที่ 4 โดยใชเทคนิคการสอนที่เนนสื่อในชีวิตประจำวัน.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

พรรณี ชูชัย. (2522). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เจริญกิจ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เจริญผลการพิมพ์.

มาลินี จันทวิมล และคนอื่น ๆ. (2541). **การสำรวจความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน; รายงานการวิจัย.** กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มิญช์มนัส วรรณมหินทร์. (2544). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มณิภา เรืองสินชัยวานิช. (2551). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มนตรี อนันตรักษ์ และคนอื่น ๆ. (2536). **สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2540). **ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ยุทธภูมิ ดรเถื่อน. (2550). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ยุพิน พิพิธกุล. (2546). **การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในยุคปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

โยธิน ศันสนยุทธ. (2530). **มนุษยสัมพันธ: จิตวิทยาการทำงานในองคการ**. กรุงเทพฯ: ศูนยสงเสริมวิชาการ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

รัตน์ดาพร ปัจฉิมมา. (2548). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รุ่งนภา นุตราวงศ์. (2533). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านและมีความสนใจในหัวเรื่องที่แตกต่างกัน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิจารณ์ พานิช. (2545). **องค์การแห่งการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้**. สืบค้นจาก http://kmi.rtf.or.th/document/experience_KM.pdf.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2535). **การพัฒนาและเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบการฝึกยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตาคอกนิชั่นในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยตรงกับแบบสอดแทรกในเนื้อหา.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2520). **สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิมลรัตน์ คล้ายเนียม. (2533). **รูปแบบของผลการเรียนโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจในวิทยาลัยครูนครสวรรค์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิสาข์ จัติวัตร์. (2543). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิสิฐ โสภณอุดมสิน. (2545). **ความพึงพอใจของลูกค้าร้านขายยาที่มีต่อ บริษัท เบอริงเกอร์อินเทลไฮม์ (ไทย) จำกัด.** วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เวอร์จิเนีย อีแวน และคนอื่น ๆ. (2008). **หนังสือเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ Access Student's Book 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ศุภสิริ โสมาเกตุ. (2544). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนฯ.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศลใจ วิบูลกิจ. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานงานของศึกษาธิการอำเภอกับความพึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ เขตการศึกษาที่ 3.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศุภธิดา ศรีวิชัย. (2549). **การใช้โครงสร้างระดับยอดและกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ส. วาสนา ประวาลพฤกษ. (2544). **หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สงัด อุทรานันท์. (2529). **การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ.** กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.

สุวัฒนา อุทัยรัตน์. (2544). **ครูกับการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแนวคิดและแนวปฏิบัติสำหรับครูมัธยมเพื่อการปฏิรูปการศึกษา.** กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิตรา เวทยาวงศ์. (2545). **การอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือประเภท STAD กับการสอนตามคู่มือครู.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุพิน บุญชูวงศ์. (2536). **หลักการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: แสวงสุทธิการพิมพ์.

สุภาพ วาดเขียน. (2525). **เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตรลักษณะที่ชนิดและวิธีหาคุณภาพ.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒนา ใบเจริญ. (2540). **ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของธนาคารออมสิน สาขาขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวิมล อดุลรัตนไพร. (2536). **รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครสวรรค์.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุมิตรา ด่านพาณิชย์. (2550). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาอังกฤษจากการอ่าน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2547). **สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการศึกษา.** กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

สมจิต สวธนไพบูลย์. (2529). **ประมวลการพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). **การวัดผลการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

สนิท ตั้งทวี. (2539). **การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2545). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2548). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมคิด สร้อยน้ำ. (2542). **หลักการสอน.** อุดรธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

สายสุนีย์ เติมสินสุข. (2549). การพัฒนารูปแบบการสอนด้วยการถ่ายโยงเชิงยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. **วารสารวิจัย มข ฉบับบัณฑิตวิทยาลัย.** 6(1), 188-199.

เสรี ชัดแชม. (2547). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. **วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.** 2(1), 15-55.

สาริตา ชูดวงแก้ว. (2535). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลยุทธ์เสริมต่อการเรียนรู้กับวิธีการสอนตามคู่มือครู.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

สุธาสินี นาคสินธุ. (2552). **การวิเคราะห์องค์ประกอบของการคิดเชิงบวกของนักเรียนชวงชั้นที่ 3**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรีรัตน์ ศรีบุญเรือง. (2550). **การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในกลุ่มศูนย์สุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เสาวภา ฉายะบุระกุล. (2546). **วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: เพียร์สัน อินโดไชน่า.

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2545). **เทคโนโลยีทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2530). **รายงานวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2556). **ผลการประเมินการทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-net) ปีการศึกษา 2555-2556.** สืบค้นจาก www.niets.or.th.

สำอางค์ หิรัญบูรณะ และคนอื่น ๆ. (2547). **รายงานการวิจัย รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำเริง บุญเรืองรัตน์. (2540). **เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณ.** กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.

สำราญ มีแจ้ง. (2544). **การวางแผนและการบริหารโครงการ.** พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). **หลักการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อารยา สัสนัน. (2552). **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อรวรีย์ พรมทา. (2554). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการตั้งคำถามของผู้เขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2531). **การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริเฉทสำหรับใช้กับนักเรียนนักศึกษาในระดับต่าง ๆ.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). **เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). **การทดสอบและการประเมินผลทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจชราวดี มีระหงษ์. (2540). **การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อนงค์ อินตาพรหม. (2541). **การใช้แบบฝึกโคลซเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อารี พันธ์มณี. (ม.ป.ป.). **จิตวิทยาการสอน.** กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิพเพรส.

อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). **การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนักศึกษา.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Aebersold, J., & Field, M. (1997). **From Readers to Reading Teachers: Issues and Strategies for Second Language Classrooms**. New York: Cambridge University Press.

Allen, E. D., & Valette, R. M. (1989). **Classroom Techniques: Foreign Language and English as a Second Language**. New York: Harcourt Brace Javanovich.

Anastasi, A. K. (1970). **Psychological Testing**. New York: The Macmillan.

Anderson, J. C. (1984). **Assessing Reading**. New York: Cambridge University Press.

Anderson, N. J. (1999). **Exploring Second Language Reading: Issues and Strategies**. Toronto: Heinle & Heinle Publishers.

Applebee, A. N,. & Judith S. L. (1983). Instructional Scaffolding: Reading and Writing as Natural Language Activities. **Language Arts**. 13(2), 168-175.

Ausubel, D. P. (1968). **Educational Psychology**: A Cognitive View. New York: Holt Rinehart and Winston.

Baker, A. C., & Sylvia P. J. (1998). **Encyclopedia of Bilingualism and Bilingual Education**. Clevedon: Multilingual Matters.

Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward Unifying Theory of Behavioral Change. **Psychological Review.** 13(8), 19-20.

Barnett, T. A. (1969). **Teaching Handbook 2**. Midscason: Penguin Book.

Bartlett, F. C. (1932). **Remembering: A study in Experimental and Social Psychology.** Cambridge: Cambridge University Press.

Beed, H., & Roller. (1991). **Scaffolding North Central Regional Educational Laboratory**. Retrieved from http://ncrel.org/sdrs/areas/issues/content/reading.

Barnett, M. A. (1989). **More than Meets the Eyes: Foreign Language Reading.** New Jersey: Prentice Hall Regents.

Bi, X. (1968). **Effect of Cultural Background Information on Chinese Students' Reading Comprehension**. Dissertation Abstract.

Bloom, Benjamin S. J. Thomas, & George, F. M. (1959). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning.** New York: McGraw-Hill Book.

Bloom, Benjamin S. J. (1976). **Human Characteristic and School Learning**. New York: McGraw-Hill.

Boehl, D. (2001). **Classroom Strategies for Interactive Learning**. New York: Prentice-Hall.

Bond, B. L., & Thinker, M. A. (1979). **Reading Difficulties**: **Their Diagnosis and Correction.** Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice-Hall.

Bond, G., & Tinker, M. (1957). **Reading Difficulty**. New York: Application-Century-Crafts.

Boyle, O. D., & Peregoy, S. P. (1990). Literacy Scaffolds: Strategies for First and Second Language Readers and Writers. **The Reading Teachers**. 44(3), 194-205.

Brown, H. D., & et al. (2001). **Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy**. New York: Addison Wesley Longman.

Bruner, J. C. (1986). **Actual Minds, Possible Worlds**. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Burmeister, L. E. (1974). **Improving Speed of Comprehension in Reading Strategies of Secondary School Teaching**. Massachusetts: Addison Wesley.

Callahan, J. F., & Leonard, H. C. (1988). **Teaching in the Middle and Secondary Schools: Planning for Competence**. New York: Macmillan Publishing Company.

Carell, P. L. (1989). Evidence of a Formal Schema in a Second Language Comprehension. **Language Learning**. 34(2), 1-15.

Carell, P. L. (1989). Metacognitive Awareness and Second Language Reading. **The Modern Language Journal**. 5(4), 121-133.

Carrell, P. L., & Eisterhold, J. C. (1984). Evidence for Formal Schema Theory and ESL Reading Pedagogy TESOL. **Quarterly**. 17(4), 554-573.

Carroll, J. B. (1963). A Model of School Learning. **Teacher College Record**. 64(8): 723-733.

Cassanave, C. (1999). **The Communication Pre-reading Activity: Adapting Existing Textbooks.** Paper Presented at the TESOL Convention. Miami, United Stated of America, 21-25 April.

Clark, K. F., & Graves, M. F. (2005). Scaffolding Students' Comprehension of Text. **The Reading Teacher**. 58(6), 570-580.

Clark, C., & et al. (2008). **Team-based Learning in an Understanding Nursing**. Retrieved from http://proxy.car.chula.ac.th.

Coady, J. (1979). **A Psycholinguistic Model of the ESL Reader in Reading in a Second Language.** Edited by R. Mackay et al. Massachusetts: Newbury House.

Coleman, J. C. (1966). **Contemporary Psychology and Effective Behavior**. Glenview, ILL. Scott, Foreman.

Combs, A. W. (1977). **Individual Behavior: A Perceptual Approach to Behavior**. New York: Harper & Row.

Conley, M. W. (1995). **Content Reading Instruction: A Communicative Approach**. New York: McGrew-Hill.

Crawley, S. J. (1995). **Strategies for Building Content Reading**. New York: A Simon & Schuster.

Davies, I. (1981). **Instructional Techniques**. New York: McGraw-Hill Book Co.

Davine, T. G. (1986). **Teaching Reading Comprehension: From Theory to Practice**. Boston: Allyn and Bacon.

Day, R. R. & Bamford, J. (1998). **Extensive Reading in the Second Language Classroom**. New York: Cambridge University Press.

Devine, J. (1988). **The Relationship between General Language Competence and Second Language Reading Proficiency: Implication for Teaching**, **Interactive Approaches to Second Language Reading**. Cambridge: Cambridge University Press.

Dick, W., & Carey, L. (1987). **The Systematic Design of Instruction**. Illinois: Scott, Foresman and Company.

Dixon, W. B. (1992). **An Exploratory Study of Self-directed Learning Readiness and Pedagogical Expectations about Learning among Adult Inmate Learners in Michigan**. Doctoral Dissertation Abstract of Michigan State University.

Dolan, L. J. (1980). The Affective Correlation of Home Concern and Support, Instructional Quality and Achievement. **Dissertation Abstracts International**. 41(10), 989A.

Eggen, & Kauchak. (1999). **Educational Psychology: Windows on Classroom**. New Jersey: Prentice-Hall.

Ekocha, E. O. (1986). Correlates of Science Achievement: A Study of U.S. 5th Grade Student. **Dissertation Abstracts International**. 47(6), 2103-A.

Eskey, D. E. (1995). Theoretical Foundation. **In F.Dubin et al.(eds.) Teaching Second Language Reading for Academic Purposes.** Massachusetts: Addison Wesley Publishing Company.

Eskey. (1996). Teaching Advanced Reading: The Structural Problem. **English Teaching Forum.** 2(3), 210-215.

Eskey, D. E., & Grabe, M. J. (1986). Theoretical foundation. Fraida Dubin, David E. Eskey and William Grabe. (Eds). **In Teaching Second Language Reading for Academic Purposes**. Mass: Addison-Wesley.

Eysenck, J., Arnold, W., & Meili, R. (1972). **Encyclopedia of Psychology**. London: Search Press Limited.

Fielding, L. G. & Pearson, P. D. (1994). **Reading Comprehension: What Works**. Retrieved from http://www.ascd.org/readingroom.

Finocchiaro, L., & Sako, R. (2000). **Understanding Reading**. Hilldale: Lawrence Erlbaum Associates.

Fournier, N. E., & Graves, M. F. (2002). Scaffolding Adolescents' Comprehension of Short Stories. **Journal of Adolescents and Adult Literacy**. 48(1), 30-39.

Furguson, N. (1973). Some Aspects of Reading Process. **Journal of English Language Teaching**. 15(3), 29-34.

Gagne, R., & Briggs, L. (1979). **Principles of Instructional Design**. New York: Holt, Rinehart and Winstion.

Gibbons, P. (2002). **Scaffolding Language, Scaffolding Learning**. Porthsmouth. NH: Heinmann.

Good, C. V. (1973). **Dictionary of Education**. 3rd. New York: McGraw-Hill.

Goodman, K. S. (1990). **The Reading Process. Interactive Approaches to Second Language Reading.** Edited by Patricia Carrell, Joanne Devine and David Eskey. Cambridge: Cambridge University Press.

Goodman, K. S. & Goodman, Y. M. (1973). **Learning to Read in Natural. In L.B. Resnick and P.A. Weaver (Eds.), Theory and practice of early reading**, Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Goodman, Y. M., Watson, D., & Burke, C. L. (1987). **Reading Miscue Inventory: Alternative Procedures.** New York: Richard C. Owen Publishers.

Gould, B. (1987). Effect of Prior Knowledge and Text Structure Instruction on the Comprehension and Memory of Expository Reading of Intermediate and Junior High Grade Students. **Dissertation Abstract**. 4343-A.

Grabe, W. (1988). **Reassessing the Term "Interactive" In P.L., Interactive Approaches to Second Language Reading**. Cambridge: Cambridge University Press.

Grabe, W. (1991). Current Developments in Second Language Reading Research. **TESOL Quarterly**. 25(3), 375-406.

Grabe, W. (2004). Research on Teaching Reading. **Annual Review of Applied Linguistics.** 24(3), 44-69.

Grabe, W., & Stoller, F. L. (2002). **Teaching and Researching Reading.** Great Britain: Pearson Education.

Gunderson, L. (1991). **ESL Literacy Instruction: A guidebook to Theory and Practice**. New Jersey: Prentice-Hall.

Haberyan, A. (2007). **Team-Based in an Industrial/Organizational Psychology Course**. Retrieved from http://proxy.car.chula.ac.th.

Harber, H. L. (1970). **Teaching Reading in Content Areas**. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.

Harnisch, D. L. (1983). Item Response Pattern: Applications for Education Practice. **Journal of Educational Measurement**. 20: 191-206.

Hoffman, J. (1986). **Effective Teaching of Reading: Research and Practices**. Newark: International Reading Association.

Halliday, M. K. (1978). **Language as Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning**. Baltimore: University Park Press.

Harris, L., & Smith, C. (1986). **Reading Instruction Diagnostic Teaching in the Classroom**. New York: McMillan Publishing Company.

Harris, A. J., & Sipay, E.R. (1987). **How to Teach Reading: A Competency-based Program**. New York: Longman.

Herber, H. L., & Herber, J. N. (1993). **Teaching in Content Areas with Reading, Writing and Reasoning**. Boston: Allyn & Bacon.

Huck, C. S. (1992). **Books for Emergent Reader**. In B.E. Cullinan (Ed.), Innovation to Read: More Children's Literature in Threading Program. Newark, DE: International Reading Association.

Hurlock, E. B. (1967). **Adolescent Development**. New York: McGraw-Hill.

Irwin, J. W. (1991). **Teaching Reading Comprehension Process**. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice hall, Inc.

John, D. W., & et al. (2000). **Development Reading Skills.** Edina, MN: Interaction Book Company.

Johnson, D. W., & R. T. Johnson. (1997). **Learning Together and Alone**. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice-Hall.

Joy, B., & Weil, M. (1996). **Model of Teaching**. 5th ed. Boston: Allyn and Bacon.

Kamenui, E. J., & Simmons D. C. (1990). **The Prevention of Academic Learning Problems**. London: Merrill Publishing Company.

Kennedy, E. C. (1981). **Methods in Teaching Developmental Reading**. Illinois: P.E. Peacock Publishers.

Klausmier, H. J., & Ripple, R. E. (1971). **Learning and Human Abilities: Educational Psychology.** New York: Harper & Row.

Lindzey & Hall. (1965). **Theories of Personality: Primary Source and Research**. New York: John Wiley and Sons.

Lee, J. W., & Schallert, D. L. (1997). The Relative Contribution of L2 Language Proficiency and L1 Ability to L2 Reading Performance: A Test of the Threshold Hypothesis in an EFL Context. **TESOL Quarterly**. 31(4), 713-739.

Levine, A., & Reves, T. (1994). The Four-dimension Model: Interaction of Schema in the Process of FL Reading Comprehension. **TESL Canada Journal**. 11(1994), 13-18.

Lindgren, H. C. (1967). **Education Psychology in Classroom**. 3rded. New York: John Willey and Sons.

Lu Mei-hui. (2002). **Changes in the Concept of Reading in English and in the Use of Reading Strategies Among ESL Learners Identified Before and After ESL Reading Instruction (online)**. Retrieved from http:// proquest.umi.com.

Maggart, Z. R., & Miles, V. Z. (1992). **The Reading Process**. New York: Brown & Benchmark.

Manzo, L. W. (1976). A Strategy for Improving Reading/Writing Study Skills. **Journal of Reading.** 22(3), 13-19.

Manzo, A. C., Manzo, U. C. & Estes, T. H. (2001). **Content Area Literacy: Interactive Teaching for Interactive Learning.** New York: John Wilry & Sons.

McClelland, D. C. (1953). **The Achievement Motive**. New York: Appleton Century Croffs.

Miller, W. H. (1973). **Reading Comprehension Activities Kit**. U.S.A: The Center for Applied Research in Education.

Miller, W. H. (1990). **Reading Comprehension Activities Kit**. U.S.A: The Center for Applied Research in Education.

Moorman, G. B., & Blanton, W. E. (1990). The Information Test Reading Activity (ITRA): Engaging Students in Meaningful Learning. **Journal of Learning.** 8(3), 174-183.

Murcia, M. (2001). **Techniques and Resources in Teaching Grammar**. Oxford: Oxford University Press.

Novak, K., Joseph, R., & Gowin, D. (1986). **Learning How to Learn**. London: Cambridge University Press.

Nuttal, C. (1982). **Teaching Reading Skills in a Foreign Language**. London: Heinemamn Books.

Oliver, J. S. (1987). A Longitudinal Study of Attitude, Motivation and Self Concept as Predictors of Achievement in Commitment to Science Among Adolescent Students. **Dissertation Abstracts International**. 47(8), 2983-A.

Palinscar. (1986). The Role of Dialogue in Providing Scuffled Instruction. **Educational Psychology**. 21(1-2), 73-98.

Pearson, F. (1978). **Teaching Reading Comprehension**. New York: Holt, Rinhart and Winston.

Posner, G., & Rudnitsky, A. (1982). **Course Design: A Guide to Curriculum Development for Teachers.** New York: Longman.

Raygor, A. L., & Raygor R. D. (1985). **Effective Reading**. New York: McGraw-Hill.

Rivers, W. (1972). **Teaching Foreign Language Skills.** Chicago: The University of Chicago Press.

Robbin, P., & Coulter, M. (2005). **Management**. 8th ed. New Jersey: Pearson Education.

Rubin. (1993). **A Practical Approach to Teaching Reading**. New York: Allyn and Bacon A Division of Simon & Schuster.

Ruddell, R. B. (2002). **Teaching Children to Read and Write: Becoming an Effective Literacy Teacher**. Allyn and Bacon: Boston.

Rumelhart, D. (1977). **The Representation of Knowledge in Memory**. R.C. Anderson, R.J. Spiro and W.E. Montague. (Eds). In School and the Acquisition of Knowledge. New Jersey: Hillsdale.

Rumellhart, D. (1994). **Toward An Interactive Model of Reading. In Attention and Performance**. Edited by S. Domic. New Jersey: Erlbaum Association.

Ryder, R. J., & Graves, M. F. (1994). **Reading and Learning in Content Areas**. New York: Macmillan College Publishing Company.

Saylor, J., & et al. (1981). **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning.** Japan: Holt-Saunders International Edition.

Schoeller, P. (1973). **Reading Helps Pupils Think to Learn**. The Instructor LXXXII: 55.

Secord, P. F., & Backman, C. W. (1964). **Social Psychology**. New York: McGraw-Hill.

Shell, L. M. (1988). Dilemmas in Assessing Reading Comprehension. **The Reading Teacher**. 2(2), 13.

Sion, M. A. (1993). The Relationship of College Student Attitude, Motivation, and Anxiect to Second Language Achievement : A Test of Gardner Model. **Dissertation Abstracts International**. 53(2), 4239-A.

Slavin, R. E. (1995). The Cooperative Elementary School: Effects on Students' Achievement, Attitudes, and Social Relations. **American Educational Research Journal.** 32(2), 321-351.

Smith, J. L. (1994). **What is Interactive Reading?**. Retrieved from http://www.reading-world.org/interactive reading.

Smith, F. (1978). **Understanding Reading: A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read**. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Snow, F. (2001). Learning to Read in an L2. **TESOL Quarterly**. 35(4), 599-600.

Svreck, L. J. (1992). Perceived Parental Influence, Accommodated Learning Style Preferences and Student's Attitudes towards Learning as They Relate to Reading and Mathematics Achievement. **Dissertation Abstracts International**. 53(2), 395-A.

Taylor, B. (1995). **Reading Difficulties: Instruction and Assessment**. New York: McGraw-Hill.

Thurstone, L. L. (1946). **Pimary Mental Abilities**. Chicago, Illinois: University of Chicago Press.

Valette, R. M., & Disick, R. S. (1972). **Modern Language Performance Objectives and Individualization: A Handbook**. New York: Harcourt Brace Jovanovich.

Valette, R. M. (1977). **Modern Language Testing**. New York: Harcourt Brace Jovanovich.

Verhoven, L. T. (1990). Acquisition of Reading in a Second Language**. Reading Research Quarterly**. 12, 90-112.

Vygotsky, L. S. (1978). **Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes**. Cambridge, Massachusetts: The M.I.T Press.

Wallace, C. (1992). **Reading**. Oxford: Oxford University Press.

Weir, C. J. (1990). **Communicative Language Testing**. New York: Prentice Hall.

William, A. (1986). **Reading in the Language Classroom**. London: Mac Millan.

William, A. (1994). Teacher Morale and Sense of Efficacy as Psycho- social Variables. Prestige. **Dissertation Abstracts International**. 3274-A.

Wood, N. V. (1997). College reading instruction as reflected by current textbooks. **Journal of College Reading and Learning**. 27(3), 79-87.

Yamane, T. (1973). **Elementary Sampling Theory**. Englewood Cliffs. NJ: Prentice Hall.

Yorio, C. A. (1971). Some Sources of Reading Problems for Foreign Language Learners. **Journal of Language Learning**. 2(1), 17-25.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ-สกุล รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์
   คุณวุฒิการศึกษา Ph.D. (Teaching English as a Foreign Language)
   The University of Texas at Austin, U.S.A.
   สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
2. ชื่อ-สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประไพพรรณ เอมชู
   คุณวุฒิการศึกษา Ph.D. (English Language and Literature)
   National Unversity of Singapore
   สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
3. ชื่อ-สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ยิ้มวิลัย
   คุณวุฒิการศึกษา Ph.D. (English)
   University of Delaware
   สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
4. ชื่อ-สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐา แก้วฉา
   คุณวุฒิการศึกษา อ.ม. (ภาษาอังกฤษ)
   จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย
   สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

ที่ ศธ ๐๕๕๑.๑๒/ ๑ ๙/๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตูน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์

ด้วยนายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๔๖๘๐๑๐๙ นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวศิราวัลย์ อินทามระ เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๘-๘๕๗๗๒๙๑ เป็นผู้ประสานงานโดยตรงมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีร์ธนิกษ์ ศิริโวหาร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓
โทรสาร ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๑.๑๒/ ก ๗/๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตูน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประไพพรรณ เอมชู

ด้วยนายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๔๖๘๐๑๐๙ นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวศิราวัลย์ อินทามระ เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๘-๘๕๗๗๒๙๑ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีร์ธนิกษ์ ศิริโวหาร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓
โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๑.๑๒/ ๑๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตูน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ยิ้มวิลัย

ด้วยนายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๔๖๘๐๑๐๙ นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวศิราวัลย์ อินทามระ เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๘-๘๕๗๗๒๙๑ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีร์ธนิกษ์ ศิริโวหาร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓
โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ ศธ ๐๕๕๑.๑๒/ ๐ ๗๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตูน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฏฐา แก้วฉา

ด้วยนายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๔๖๘๐๑๐๙ นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูล เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวศิราวัลย์ อินทามระ เบอร์โทรศัพท์ ๐๙๘-๘๕๗๗๒๙๑ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีร์ธนิกษ์ ศิริโวหาร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓
โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารวิจัยระยะที่ 1

แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับปัญหา
ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยประเด็นการสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Interview) และการสัมภาษณ์เป็นกลุ่ม (Group Interview) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนต่อไป

จึงขอความอนุเคราะห์จากนักเรียนได้ตอบตามความเป็นจริง

แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับปัญหา
ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ประเด็นในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

ความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับประเด็นคำถาม ต่อไปนี้

1. นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหรือไม่

_____

_____

2. นักเรียนคิดว่าปัญหาด้านความรู้พื้นฐานเดิม เช่น ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ ความรู้เกี่ยวกับการเรียบเรียงข้อความ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างบทอ่าน/โครงสร้างเนื้อหา แรงจูงใจในการอ่าน เทคนิคการอ่าน และความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ และถ้ามีนักเรียนคิดว่าความรู้พื้นฐานเดิมด้านใดมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมากที่สุด (เขียนมา 3 ข้อ)

_____

_____

_____

_____

3. เมื่อนักเรียนได้อ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถตอบคำถามที่มีลักษณะอย่างไรให้มากที่สุด และนักเรียนมีปัญหาในการตอบคำถามที่มีลักษณะอย่างไรมากที่สุด

_____

_____

_____

_____

_____

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

_____

_____

_____

แบบสำรวจความสนใจในหัวข้อเรื่องที่ใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษ

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาหัวข้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

ที่	หัวข้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
		5	4	3	2	1
1.	ตนเอง					
2.	บ้านและครอบครัว					
3.	โรงเรียน					
4.	อาหารและเครื่องดื่ม					
5.	เวลาว่างและนันทนาการ					
6.	สุขภาพและสวัสดิการ					
7.	การศึกษาและอาชีพ					
8.	การซื้อขายหรือธุรกิจการค้า					
9.	การเดินทางและท่องเที่ยว					
10.	การบริการ					
11.	สถานที่สำคัญ					
12.	บุคคลสำคัญ					
13.	ภาษาและการสื่อสาร					
14.	ศิลปวัฒนธรรม					
15.	วิทยาศาสตร์					
16.	ความรู้ทางการแพทย์					
17.	สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ					
18.	ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล					
19.	เทคโนโลยี					
20.	เหตุการณ์ปัจจุบัน					

แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับ
สภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยประเด็นการสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนต่อไป

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ตอบตามความเป็นจริง

แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับ
สภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ประเด็นในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามประเด็นต่อไปนี้ มีลักษณะเป็นอย่างไร

1. เนื้อหาที่ท่านนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขอบเขตหัวเรื่อง หรือเนื้อหามีลักษณะอย่างไร

_____

_____

2. ท่านมีหลักการในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างไรบ้าง

_____

_____

3. ในการออกแบบการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ท่านได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้อะไรบ้าง

_____

_____

4. ท่านมีแนวทางหรือขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างไรบ้าง

_____

_____

5. วิธีการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ท่านใช้อยู่ มีลักษณะเป็นอย่างไร

_____

_____

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

_____

_____

เอกสารวิจัยระยะที่ 2

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557
เวลา 1.5 ชั่วโมง

****

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับระดับขั้นของการอ่านจับใจความตามทฤษฎีของบาร์เรท ซึ่งประกอบด้วย 5 ระดับขั้น ดังนี้

ระดับขั้นที่ 1 ข้อ 1-10 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการแปลความหมายตามตัวอักษร
ระดับขั้นที่ 2 ข้อ 11-20 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการจัดเรียบเรียงใหม่
ระดับขั้นที่ 3 ข้อ 21-30 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการให้ความคิดเห็น
ระดับขั้นที่ 4 ข้อ 31-40 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการตัดสินและประเมินค่า
ระดับขั้นที่ 5 ข้อ 41-50 เป็นแบบทดสอบวัดระดับความซาบซึ้ง

2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใดๆลงไปในแบบทดสอบ

3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย X ลงในช่องตัว a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบดังตัวอย่าง

How many days are there in a week?
a. five
b. six
c. seven
d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1.			X	

4. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ลงในกระดาษ

Part 1 (Items 1-10) Literal Comprehension.

Antonio Banderas (1960)

Antonio Banderas was born in Malaga, Spain on 10th October, 1960.

As a child, Antonio wanted to become a football player. His dream ended when he injured his leg. In 1979, he started acting classes. Two years later, together with a group of actors, he performed all over Spain. Later, he joined the National Theatre of Spain in Madrid.

In 1982, the Spanish film director Pedro Almodovar asked him to star in one of his films. They worked together for the next 8 years. In 1991, Antonio moved to Los Angeles to film *The Mambo Kings* even though he didn't speak any English at that time.

Antonio is now married to Hollywood star Malanie Griffith and has a daughter. They often visit Spain. Antonio is a big fan of Real Madrid Football Club.

1. Where was Banderas born?
   a. Malaga b. Los Angeles c. Madrid d. Sydney

2. When he was young, what did he want to become?
   a. a football player b. a film director
   c. a movie star d. an actor

3. How long did Banderas and Almodovar work together?
   a. 9 years b. 8 years c. 7 years d. 6 years

4. Which item shows the correct order?
   1. Banderas filmed The Mambo Kings in Los Angeles.
   2. He was married to Melanie Griffith.
   3. He joined the National Theatre of Spain in Madrid
   4. He took acting class then performed with a group of actors.
   a. 3-4-1-2 b. 3-1-4-2 c. 4-3-2-1 d. 4-3-1-2

5. What is the passage mainly about?
   a. Banderas' s married life b. Banderas' s biography
   c. Banderas' s hometown d. Banderas' s movie star

Read the passage then choose the correct answer for Items 6-10.

The frog is an amphibian. Any kind of animal that lives both on land and in water is called an amphibian. There are frogs everywhere in Thailand. We generally find them in the rainy season.

The frog begins its life in an egg in water. When it leaves the egg, it is called a tadpole. It looks like a round black head with a tail, but it has no legs. The tadpole swims in the pond.

When the tadpole grows bigger, it gets two hind legs, and then two front legs. The hind legs are longer and bigger than the front legs. Later, the tadpole loses its tail. Soon after this, it comes out of the water and hops about on the bank. It is now a tiny baby frog.

As you see, the frog spends the first part of its life in the water. But a full-grown frog lives both on land and in water.

6. What is an amphibian?
   a. A frog.
   b. An animal with four legs.
   c. An animal with a round back head.
   d. An animal lives both on land and in water.

7. Where do frogs live?
   a. In water.
   b. On land.
   c. Both on land and in water.
   d. In a river.

8. What happens first when the tadpole grows bigger?
   a. It loses its tail.
   b. It gets two hind legs.
   c. It gets two front legs.
   d. It gets four legs.

9. When can the tadpole come out of the water?
   a. When it loses its tail.
   b. When it gets four legs.
   c. When it is a baby frog.
   d. When it is a full-grown frog.

10. Which item shows the correct order?

1. The tadpole gets two hind legs.
2. It leaves the egg and swims in the pond.
3. The tadpole gets two front legs.
4. The tadpole loses its tail.

a. 2-1-4-3
b. 4-3-2-1
c. 2-1-3-4
d. 1-2-3-4

Part 2 (Items 11-20) Reorganization

Sandy : Hi, Sandra. What's your new flat like?
Sandra : It's very nice.
Sandy : Really?
Sandra : Yes. There's small living room, a kitchen, a bedroom and a bathroom.
Sandy : Has it got any furniture?
Sandra : Yes, it has. There's a sofa and an armchair in the living room but there isn't a television. And in the bedroom there's a bed, desk and a wardrobe.
Sandy : How about the kitchen? Is there a cooker?
Sandra : Yes, there is. There's a fridge, a dining table and a sink too.
Sandy : And the last one? How about the bathroom?
Sandra : There's a toilet and washbasin.
Sandy : Sounds great!

11. How many rooms are there in Sandra's new flat?
a. 2 rooms b. 3 rooms c. 4 rooms d. 5 rooms

12. Which furniture is there in a living room?
a. a TV and a sofa b. a desk and a TV
c. a sofa and a desk d. a sofa and an armchair

13. Which room is there a fridge, a dining table and a sink in?
a. a kitchen b. a bedroom
c. a bathroom d. a living room

14. When you are thirsty or hungry, you usually open it. It keeps your food fresh. It needs electricity. You get it from the department store. It's rather heavy, so you can carry it by yourself. It's usually put in the kitchen. What is it?
a. a sink b. a fridge
c. a dining table d. a cupboard

15. The passage is mainly about.....
a. Sandy's new flat b. Sandra's new flat
c. a luxurious bedroom d. expensive furniture

They run fast and sometimes jump to catch. When they see their food, they open their strong jaws and swallow it. The food goes straight down to their stomach. They grow new teeth to replace their old ones all the time but they never clean their teeth. And they can't move their tongues! They also lay eggs. They usually have 68 teeth. They are often dark and brown. They never eat grass. They are sometimes six meters long. They can live both on land and in water.

16. What animal are they?

a. seahorses b. crocodiles
c. tigers d. frogs

17. Which item is a group of verbs?

a. run, food b. swallow, teeth
c. move, go d. grass, eat

Odd word out in the following item.

18. a. hand b. foot c. head d. hat
19. a. ant b. fly c. rat d. mosquito
20. a. bus b. car c. boat d. truck

Part 3 (Items 21-30) Inferential Comprehension

Pele was born in the South American country of Brazil. He lived in a small village and his family was very poor. But Pele had a dream. He wanted to become a professional soccer player. He could not buy a soccer ball so he fashioned one. He took an old sock, filled it with newspapers and sewed it together with string. It was a poor substitute, but it was better than nothing. Pele and his friends formed their own team. They didn't have enough money to buy shoes but that did not stop them. They played barefoot and became known as the "barefoot team"

Pele and his friends saved their money, and the team was able to get a regular ball and shoes. Pele discovered that the ball could be better controlled when he wore shoes. Pele and his team practiced continuously. They soon began playing older and more established teams from the big cities. The team began to win most of its games. Pele was the star of the team. People thought this was amazing because he was only eleven years old!

21. Where did he find materials to make a ball by himself?
    a. At a store b. At home
    c. At the market d. At school

22. What kind of the man is Pele?
    a. stringy b. polite c. handsome d. patient

23. Why was Pele's team known as the "barefoot team"?
    a. They didn't wear shoes when they played.
    b. They wore Barefoot's shoes.
    c. They like bear toys.
    d. They didn't like to wear shoes.

24. "Pele discovered that the ball could be better controlled when he wore shoes." What does the sentence mean?
    a. It's useless to wear shoes when you play soccer.
    b. You'll get a goal when you wear shoes.
    c. It's better to wear shoes when you play soccer.
    d. You can't control the ball when you don't wear shoes.

25. What does "a professional soccer player" mean?

a. He will be a super star in team.
b. He will be the best soccer player in the world.
c. He will be a soccer coach.
d. He can get a lot of money by playing soccer.

Over two thousand years ago there was a young Greek. His name was Pheidippides. He grew up in the great city of Athens. As a boy he walked to school. He practiced running and jumping every day. When he left school, he was a very good runner. He became a Greek soldier in the Athenian army. This was a great honor.

At that time the Greeks and the Persians were fighting a battle. The Persian army of 20,000 men came to the Greece in ships. They wanted to take the whole country of Greece. The Athenian army was only half that size.

A famous battle was fought on the plain of Marathon. The Greeks were on a hill. The Persians were on the plain below them. The Persians could not do anything because their arrows were not strong enough. So the Greeks won the battle.

The Athenian soldiers were very happy. They wanted to tell the people of Athens about the good news. Pheidippides started running towards the city. He ran faster than ever before in his life.

Athens was over twenty miles away from Marathon. But he never thought about it. He only wanted to tell the Athenians that their country was safe.

Pheidippides did not stop running until he reached the market place in Athens. He shouted "The battle is over and Greece is safe." Then he fell dead in the street.

Pheidippides became a Greek hero. He had run the longest race. Today, the long distance run in the Olympic Games is called a Marathon race.

26. **As a boy, he walked to school.**
    a. Pheidippides walked to school with a boy.
    b. Pheidippides walked to school because he was a boy.
    c. Pheidippides walked to school like a boy.
    d. When Pheidippides was a boy, he walked to school.

27. **So the Greeks won the battle.**
    a. The Greeks defeated the Persians.
    b. Pheidippides defeated the Persians.
    c. The Persians defeated the Greeks.
    d. The Greeks ran away.

28. He only wanted to tell the Athenians that **their country was safe.**
    a. the Greeks defeated the Perians
    b. the Greeks were on a hill.
    c. the Persians arrows were not strong enough.
    d. the Athenian soldiers were happy.

29. **He had run the longest race.**
    a. Pheidippides had practiced running every day.
    b. Pheidippides was a very good runner.
    c. Pheidippides had run from Athens to Marathon.
    d. Pheidippides had run from Marathon to Athens.

Read each character's statement. Then circle the word that best describes the character.

30. "That's right! I won the raffle. It's my $100.00. I am not sharing it with you or anyone else. I'm using it to buy myself something. Don't even think about asking me for some of the money."

    a. generous b. angry
    c. happy d. selfish

Part 4 (Items 31-40) Evaluation

It was Friday. Jimmy and Jane were happy because their grandmother came to visit them. They liked their grandmother. She was good fun. Granny, Morgan, Jimmy and Jane were sitting at the Kitchen table. There was a big plate of banana sandwiches in front of them. They ate and talked. Granny asked them about going to the zoo. They said that they liked to go there very much. Granny told them when she was young she liked to go to the zoo. In her sight, the zoo was the most interesting place of all. At the zoo she said she liked to put a gorilla on a horse and put a horse on an elephant. Jimmy and Jane didn't believe her but they liked their grandmother's story.

31. Which statement isn't fact?
    a. It was Friday.
    b. They were sitting at the Kitchen table.
    c. They ate a big plate of banana sandwiches.
    d. The zoo was the most interesting place of all.

32. Which statement is an opinion?
    a. Jim and Jane are happy.
    b. Their grandmother came to visit them.
    c. The zoo was the most interesting place of all.
    d. When she was young, she liked to go to the zoo.

33. Which statement isn't believable?
    a. They liked their grandmother.
    b. Granny asked them about going to the zoo.
    c. They said that they liked to go there very much.
    d. She liked to put a gorilla on a horse and put a horse on an elephant.

Choose the correct answer for each item.

34. Which of the following is a fact?
    a. Wild cats are the most beautiful animals in the world.
    b. A cheetah is the world's fastest animal.
    c. A jaguar is sneaky.
    d. The lion is truly the king of the beasts.

35. Which of the following is an opinion?
    a. Many people still go to see movies at a teacher.
    b. Some movie theater business has been lost to videos.
    c. There is nothing like seeing a first-run film on the big screen.
    d. Hollywood still produces most U.S.films.

36. Which of the following is a fantasy?
    a. California has a large population compared to Utah.
    b. Many computer companies are located in California.
    c. Puerto Rico is a wonderful vacation destination.
    d. A famous magician can climb up the high building.

Why is it called a sandwich? The sandwich was named for the man who is thought to have been the first to eat meat between two slices of bread. His name was John Montagu, fourth Earl of sandwich. Mongtagu liked to do things is a big way. He used to host 48-hour-long card games. The earl would ask his servant to slip some meat between two pieces of bread and hand it to him. Many people thought this was bad table manners. But it caught on among card players. Sandwiches become common at other informal meals.

37. What is type of this passage?
    a. Fact b. Opinion
    c. Fantasy d. Fairy tale

38. Which part of the story is **believable**?
    a. The second sentence b. The sixth sentence
    c. The fourth sentence d. The last sentence

The giraffe and the mouse seem to have nothing in common, aside from both being animals. The mouse is a tiny creature. Most mice never grow to be more than a few inches long. Giraffes, on the other hand, are huge. A giraffe's neck alone is from 7 to 10 feet long. Yet, in one way they are just alike. It is their necks that the mouse and giraffe have in common. The necks of both are made up of small bones called vertebrate. Though they differ greatly in size, the mouse and the giraffe have the same number of vertebrate in their necks.

39. What is the type of this story?

a. Fantasy b. Detail
c. Opinion d. Fact

40. What supports and makes the story believable?

a. The first paragraph b. The last sentence
c. The detail of the story d. Nothing supports it

Part 5 (Items 41-50) Appreciation.

Once upon a time, a man went hunting in the woods. He met a group of monkeys and felt afraid of them. The monkeys were very fierce so the man pretended to die. The king of the monkeys saw the man lying dead and said.

"Take him to guard my golden grave!"

The monkeys threw him there and left. The man got up and took a lot of gold home. He told his neighbors about the golden grave. One of them went into the woods and did the same. While the monkeys picked him up, he got up and shouted,

"Take me to the golden grave!"

The man's neighbor couldn't get the gold. He was killed by those fierce monkeys.

41. Why did a man pretend to die?
    a. Because the monkeys might bite him.
    b. Because he wanted to go to the golden grave.
    c. Because he wanted to catch the monkeys.
    d. Because he wanted to watch the monkeys' life.

42. From the story, what are the people like?
    a. They are generous. b. They are rich.
    c. They are greedy. d. They are honest.

43. What does this tale teach the readers?
    a. The more you want, the more you get.
    b. The more you want, the less you get.
    c. The greed leads to the wealth.
    d. Time and tide wait for no man.

Once upon a time, there was a little bird in the big mountain. Every morning a bird named Jib woke up. It spreads its wings and flew over the mountain singing a sweet song. Every animal was happy to hear its song. One day, a hunter went to the mountain. He saw the bird. He wanted to keep it at his house. He shot at the bird with his gun. The bird was hurt and nearly died. After that it couldn't sing anymore. Everything in the mountain looked so sad.

44. What kind of people is a hunter?
    a. He is cruel. b. He is good.
    c. He is kind. d. He is sociable.

45. What does this tale teach the readers?
    a. Hunting the animals is a way of conservation.
    b. Killing the animals should be abandoned.
    c. If we have no animals, we also have no food.
    d. Deforestation is done by people.

Read each character's statement. Then circle the word that best describes the character.

46. "Happy birthday, Grandpa! Here is your present. I can't wait for you to open it. I choose it just for you. I know will like it."

a. selfish b. shy
c. thoughtful d. happy

47. "Your car needs work. You haven't been taking care of it. It needs an oil change. It's due for a tune-up. The fan belt is loose. The spark plugs need replacing. If you do not take care of your car, it will fall apart.

a. helpful and friendly b. lazy and insulting
c. expert but critical d. dishonest and hard working

As a cicada was singing in a full bloom mango tree, a wild cat passed by and stopped at the tree. The cat looked up at the cicada, thinking of a trick to eat it.

"How beautiful your song is!, I've heard the melody from a long way off. You can sing to such a far distance, let me see how big you are!" the wild cat said flatteringly.

Not easily be tricked, the cicada dropped a piece of broken branch in front of the wild cat. The wild cat promptly pounced on the branch, biting it, thinking that it was a cicada.

"My dear wild cat, it's your wrong!" said the cicada, "I know your trick because I saw wings of my friends in your droppings."

Hopelessly, the wild cat left the cicada.

48. What makes a cicada not be tricked by the wild cat?

a. A cicada saw wings in wild cat's dropping.
b. A cicada didn't like the wild cat.
c. A cicada ate a lot of mango's leaves.
d. A cicada heard the melody from the wild cat.

49. What is a wild cat like?

a. helpful b. tricky c. patient d. sociable

50. What does this fable teach the readers?

a. Power does not last.

b. Bad payback for Good Deed.

c. A stupid person is trapped by the clever person.

d. A sensible person will not risk doing things without thinking.

**********The End**********

แบบวัดปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบวัดฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. แบบวัดฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 2 การวัดมโนภาพแห่งตน

ตอนที่ 3 การวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 การวัดพฤติกรรมการสอนของครู

3. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาข้อความนั้น ๆ แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับพฤติกรรม หรือความคิดเห็นเพียงช่องเดียว ซึ่งมี 5 ระดับ ตามความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน

4. ขอให้นักเรียนตอบข้อความทุกข้อตามความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อการเรียนและไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนใด ๆ ทั้งสิ้น คำตอบทุกข้อจะเป็นความลับ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วเกิดประโยชน์		✓			

จากข้อ 0 แสดงว่า วิชาภาษาอังกฤษเรียนแล้วเกิดประโยชน์อยู่ในระดับ มาก

5. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบให้กาเครื่องหมาย X ทับของเดิมก่อนแล้วจึง กาช่องใหม่

ขอขอบคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตอนที่ 1 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความกระตือรือร้น					
1. ข้าพเจ้าจะไม่เริ่มอ่านบทอ่าน และทำแบบฝึกหัดท้ายบทอ่านที่ครูมอบหมาย ถ้าไม่ถึงเวลาที่กำหนดจะต้องส่งงานให้กับครู					
2. ข้าพเจ้าศึกษาเนื้อหาบทอ่านล่วงหน้าก่อนที่ครูจะสอนในชั่วโมงต่อไป					
3. เมื่อทำงานชิ้นแรกเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าอยากอ่านและทำแบบฝึกการอ่านชิ้นต่อไปที่มีเนื้อหาใหม่ ๆ และมีความยากมากยิ่งขึ้น					
4. ข้าพเจ้ามีความอดทนที่จะอ่านบทอ่านและทำแบบฝึกหัดจนสำเร็จด้วยดีขึ้นและทันเวลาส่งงานให้กับครู					
5. เนื้อหาที่ยากและซับซ้อนยิ่งกระตุ้นให้ข้าพเจ้าสนใจอยากอ่านมากขึ้น					
ด้านความรับผิดชอบ					
6. ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมการอ่านทุกอย่างด้วยตนเองและไม่ชอบให้ผู้อื่นทำให้เพราะข้าพเจ้าจะไม่ได้ฝึกฝนตนเองเท่าที่ควร					
7. ข้าพเจ้าจะทำกิจกรรมการอ่านอย่างเต็มความสามารถในงานที่ได้รับมอบหมาย					
8. ในการทำกิจกรรมการอ่านใด ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าตั้งใจอย่างจริงจัง					
9. ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานและส่งงานทันเวลาทุกครั้ง					
10. เมื่อแก้ปัญหาไม่ได้ ข้าพเจ้าจะคิดหาวิธีการอื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหานั้นให้สำเร็จ					
ด้านการคาดการณ์ล่วงหน้า					
11. ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาส่วนที่บกพร่องในการอ่านให้ดีขึ้น					
12. ข้าพเจ้าพยายามฝึกการอ่านเพื่อให้ได้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น					
13. ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อให้ได้คะแนนที่สูงกว่าเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน					

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจน					
15. ข้าพเจ้าพยายามฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้ดีและมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					

ตอนที่ 2 การวัดมโนภาพแห่งตน

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความเชื่อมั่น					
1. ข้าพเจ้ามั่นใจว่าจะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับที่สูงกว่านี้ได้					
2. ข้าพเจ้าขาดความมั่นใจในการทำแบบฝึกหัดการอ่านด้วยตนเอง					
3. ข้าพเจ้าสามารถทำกิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. เพื่อน ๆ ยอมรับในความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า					
5. การอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษนั้นเป็นเรื่องที่ยากเกินไปสำหรับข้าพเจ้า					
6. เมื่อครูผู้สอนให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นหรืออธิบายคำตอบของแบบฝึกหัดการอ่าน ข้าพเจ้ากลัวจะตอบคำถามไม่ได้					
ด้านความรู้สึก					
7. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกท้อแท้เมื่อตอบคำถามหรือทำแบบฝึกการอ่านไม่ได้					
8. ข้าพเจ้าภูมิใจในผลการประเมินการอ่านของข้าพเจ้า					
9. ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อคะแนนสอบการอ่านของข้าพเจ้าดีขึ้นตามลำดับ					
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ายิ่งเรียนไปยิ่งไม่เกิดพัฒนาการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลทุกครั้งเมื่อมีการสอบการอ่านเป็นรายบุคคล					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ					
13. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่มีศักยภาพที่เพียงพอในการอ่านภาษาอังกฤษ					
ด้านพฤติกรรม					
14. ข้าพเจ้าเสนอความคิดเห็นได้ดีทุกครั้งเมื่อครูให้รวมกลุ่มทำกิจกรรมการอ่าน					
15. ข้าพเจ้ามีความตั้งใจทำแบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
16. ข้าพเจ้าเตรียมตัวทุกครั้งเมื่อจะมีการสอบอ่านภาษาอังกฤษ					
17. เมื่อมีประเด็นข้อสงสัยเกี่ยวกับบทอ่านหรือคำตอบที่ครูเฉลยข้าพเจ้าซักถามครูผู้สอนทุกครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง					
18. ข้าพเจ้าทบทวนคำศัพท์ ไวยากรณ์ และเทคนิคการอ่านทุกครั้ง ก่อนจะเรียนในคาบต่อไปเพื่อให้มีความรู้เพียงพอในการต่อยอดและทำความเข้าใจ					

ด้านที่ 3 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความเข้าใจ					
1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากที่สุด					
2. การฝึกความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องทำแบบฝึกหัดมาก					
3. ครูผู้สอนเตรียมการสอนมาอย่างดีจะช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาบทอ่านได้เป็นอย่างดี					
4. ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำเป็นมากที่สุด					
5. ข้าพเจ้าต้องการอ่านภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา					
ด้านความรู้สึก					
6. การอ่านภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจมากที่สุด					
7. ข้าพเจ้ารู้สึกเพลิดเพลิน และอยากติดตามเนื้อเรื่องที่อ่าน					
8. การทบทวนบทเรียนโดยครูผู้สอนทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น					
9. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ชอบเวลาครูสอนให้อ่านภาษาอังกฤษ					
10. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษที่ยาก ๆ					
ด้านพฤติกรรม					
11. ข้าพเจ้านำเทคนิควิธีการอ่าน ความรู้ที่ได้จากการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
12. ในการอ่านภาษาอังกฤษเมื่อข้าพเจ้าพบคำยาก ข้าพเจ้ามักจะค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมเสมอ					
13. ถ้าข้าพเจ้ามีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะใช้วิธีการถามครูและเพื่อน ๆ จนเข้าใจ					
14. ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการอ่านภาษาอังกฤษ					
15. ถ้าทำแบบฝึกการอ่านไม่ได้ ข้าพเจ้าจะถามครู					

ตอนที่ 4 การวัดพฤติกรรมการสอนของครู

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคลิกลักษณะ					
1. แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมในชั่วโมงเรียน					
2. มีความตั้งใจและเอาใจใส่นักเรียนขณะทำการสอนอ่านภาษาอังกฤษ					
3. ยิ้มแย้มแจ่มใสขณะทำการสอนอ่านภาษาอังกฤษ					
4. มีอารมณ์มั่นคงและใช้เหตุผลในการตัดสินปัญหา					
5. ตรงต่อเวลาเมื่อถึงชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ					
6. ตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนได้อย่างชัดเจน					
7. ใช้วาจาที่สุภาพขณะทำการสอน					
8. มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ช่วยเหลือเมื่อนักเรียนประสบปัญหา					
9. เมื่อนักเรียนตอบคำถามถูกต้อง ครูมีการกล่าวคำชมเชยหรือการเสริมแรง					
10. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนทั้งคำพูด และกิริยาอาการ					
ด้านการเตรียมการสอน					
11. มีความรอบรู้ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษ					
12. สามารถจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ง่ายต่อการเรียนรู้					
13. ใช้เวลาสอนในชั่วโมงอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ					
14. ครูอธิบายเนื้อหาของบทอ่านได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
15. จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญได้					
16. ครูอธิบายตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับบทอ่านของนักเรียนได้อย่างชัดเจน					
17. ครูได้แนะนำเทคนิคการอ่านที่หลากหลายให้แก่นักเรียน					
18. ครูมีวิธีการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจและอยากอ่านบทอ่าน					

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19. มีการเตรียมเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอน					
20. สามารถคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านเทคนิคและวิธีการสอน					
21. บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของการอ่านก่อนที่จะทำการสอน					
22. ครูสอนเนื้อหาเป็นลำดับและต่อเนื่อง มีการเน้นเนื้อหาที่สำคัญ ในการสอนแต่ละครั้งทั้งคำศัพท์ ไวยากรณ์ ใจความสำคัญ และเทคนิค					
23. สอนได้ตามลำดับขั้นตอนจนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน					
24. มีการสอดแทรกเทคนิค กลยุทธ์ ประเด็นที่น่าสนใจในบทอ่าน					
25. ยกตัวอย่างสถานการณ์หรืออธิบายประกอบได้อย่างชัดเจน					
26. ใช้เทคนิค วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น					
27. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
28. มีการนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เทคนิคที่น่าสนใจ					
29. ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้กล้าแสดงความคิดเห็นเชิงประชาธิปไตย					
30. มีการกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง					
ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน					
31. มีการใช้สื่อประกอบการสอนอ่านที่น่าสนใจ					
32. ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้					
33. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
34. มีการใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย					
35. ครูมีทักษะและความสามารถในการใช้สื่ออย่างดี					
36. มีการปรับปรุงพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอยู่เสมอ					
37. ใช้สื่อการสอนได้ตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน					
38. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินประสิทธิภาพของสื่อ					
39. สื่อที่ใช้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับระดับและความต้องการของผู้เรียน					
40. ครูให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงกับสื่อเพื่อการเรียนรู้หรือ					
ด้านการวัดและประเมินผล					
41. มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาและระดับนักเรียน					
42. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์					
43. ครูให้แบบฝึกหัดเหมาะสมกับเวลา และความสามารถของนักเรียน					
44. ครูตรวจผลงานอ่านของนักเรียนเพื่อนำผลตรวจไปเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องให้นักเรียนทราบและแก้ไขเป็นรายบุคคล					
45. มีการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างสอนเพื่อประเมินพัฒนาการอ่าน					
46. นำข้อผิดพลาดในการทำแบบฝึกหัดการอ่านมาอธิบายหรือสอนใหม่					
47. มีการวัดผลการอ่านด้วยวิธีการที่หลากหลาย					
48. มีการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่สอบไม่ผ่าน					
49. ครูมีความเที่ยงตรงและยุติธรรมในการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างเท่าเทียมกัน					
50. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียนของตนเอง					

เอกสารวิจัยระยะที่ 3

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมบ่งชี้เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อใช้ในการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. ขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริงซึ่งในแต่ละข้อไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด ดังนั้นคำตอบที่ดีที่สุด คือ คำตอบที่ตรงกับสภาพที่แท้จริงของนักเรียนเอง

3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อเพื่อนำไปวิเคราะห์ผลต่อไป โดยแบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. โรงเรียน _____ อำเภอ_____จังหวัด_____

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาเกณฑ์การเลือกตอบ ดังนี้

5	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นสม่ำเสมอ
4	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นบ่อย
3	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นเป็นบางครั้งบางคราว
2	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นนาน ๆ ครั้ง
1	หมายถึง	นักเรียนไม่ปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย

ขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ที่	รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 ด้านความเข้าใจระดับตัวอักษร						
1.	บอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องได้					
2.	หาใจความสำคัญที่ปรากฏในเรื่องได้					
3.	ระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้					
4.	ระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนามได้					
5.	เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้					
6.	บอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลในเรื่องได้					
7.	ปฏิบัติตามคำแนะนำ คำชี้แจงของเรื่องที่อ่านได้					
องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเข้าใจระดับตีความ						
1.	เขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่านได้					
2.	คาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้					
3.	สรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นของเรื่องที่อ่านได้					
4.	บอกความหมายของสำนวนภาษาในเรื่องที่อ่านได้					
5.	อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลได้					
6.	ระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้					
7.	โยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้					
8.	เขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่านได้					
9.	บอกบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่องได้					
องค์ประกอบที่ 3 ด้านความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์						
1.	เชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์ที่มีได้					
2.	บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้					
3.	บอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ได้					
4.	แยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง					
5.	สะท้อนอารมณ์ของผู้เขียนเรื่องที่อ่านได้					
6.	ระบุความหมายของแนวคิดในเรื่องได้					
7.	เชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านได้					

เอกสารวิจัยระยะที่ 4

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารให้คำแนะนำการใช้ “รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” จัดทำขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้เข้าใจประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนและเป็นแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามกระบวนการและบรรลุจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน รายละเอียดในเอกสารนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เอกสารรูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 1) มีส่วนประกอบสำคัญ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ กล่าวถึงสภาพปัจจุบันปัญหาที่เป็นสาเหตุทำให้ต้องมีการพัฒนารูปแบบการสอนขึ้นมา

2. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานที่พัฒนารูปแบบ กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแนวคิดพื้นฐานสนับสนุนในการพัฒนารูปแบบการสอน เนื้อหาในตอนนี้สำหรับผู้ใช้รูปแบบการสอนที่ต้องการทำความเข้าใจทฤษฎีสนับสนุนแต่ละทฤษฎีอย่างลึกซึ้ง ละเอียดกว่าที่นำเสนอไว้ในตัวรูปแบบการสอนเพื่อที่จะได้มีความเข้าใจในการนำรูปแบบไปใช้มากขึ้น

3. องค์ประกอบของรูปแบบการสอน เป็นส่วนที่บอกรายละเอียดที่สำคัญต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน เช่น หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

ส่วนที่ 2 คำแนะนำการใช้รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 2) เป็นเอกสารให้คำแนะนำสำหรับครูในการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่บอกถึงแนวทางในการศึกษาเอกสารก่อนการสอน การจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอน แนวทางของการวัดและประเมินผล ข้อเสนอแนะด้านบทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียนและการจัดสภาพการเรียนการสอน เป็นต้น

เอกสารหมายเลข 1

ส่วนที่ 1 รูปแบบการสอน

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รวมทั้งการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการประกอบอาชีพในอนาคตเช่นกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

หนึ่งในเป้าหมายสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพราะทักษะการอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาเพิ่มขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด และการเขียนต่อไป การอ่านจึงถือได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สำหรับคนส่วนใหญ่ ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะต้องเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง ผู้ที่มีทักษะในการอ่านที่ดีจะช่วยให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นและมีพัฒนาการที่สูงกว่าในการเรียนวิชาต่าง ๆ ด้วย (Anderson, 1999) สำหรับประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดนั้น สิ่งที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการอ่าน (Eskey, 1996) เพราะนอกจากการอ่านจะเป็นตัวช่วยในการพัฒนาบุคคลให้มีความคิดสร้างสรรค์ เสริมประสบการณ์ และเกิดความเพลิดเพลินในยามว่างแล้ว ในด้านการใช้ประโยชน์จากภาษา ทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีโอกาสได้ใช้มากทั้งในช่วงของการศึกษาและหลังจบการศึกษาไปแล้ว ส่วนทักษะอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด หรือการเขียนนั้นมีโอกาสได้ใช้น้อยและอาจจะลืมไปในที่สุด (Allen & Valette, 1989)

ด้วยเหตุนี้เอง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ และทักษะที่ได้รับการสอนและฝึกหัดไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การอ่านต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาด้วยแล้ว ความจำเป็นในการที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมีมาก นักเรียนที่มีทักษะการอ่านที่ดีย่อมมีสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาสูงด้วย เมื่อนักเรียนคนใดได้พัฒนาทักษะการอ่านจนใช้การได้แล้ว ทักษะนี้จะคงอยู่กับตัวนักเรียนและสามารถสร้างความรู้ให้กับตนเองได้ตลอดไป

แม้ว่าหลักสูตรจะให้ความสำคัญกับการอ่านมากก็ตาม แต่ในความเป็นจริงพบว่าในปัจจุบันยังมีนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งส่วนใหญ่มีเป้าหมายสำคัญ คือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งสายสามัญและสายวิชาชีพ ซึ่งควรจะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับดีขึ้นไปแล้ว แต่ปรากฏว่านักเรียนยังมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์พอใช้ (นเรศ เปลี่ยนคำ, 2551) โดยตัวชี้วัดที่สะท้อนสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในปัจจุบันที่สำคัญ เช่น ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2555 พบว่า ได้เท่ากับ 28.71 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยนั้นต่ำกว่าร้อยละ 50 และถือได้ว่าเป็นค่าเฉลี่ยที่จัดอยู่ในอันดับท้าย ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า ในส่วนของสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเพียงแค่ 27.21 ในภาพรวมมีผู้เข้าสอบเพียง ร้อยละ 4.11 เท่านั้นที่ได้คะแนนในช่วง 50-100 คะแนน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีปัญหาและต้องการพัฒนามากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเชิงสำรวจความต้องการของสังคมไทยต่อการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สังคมไทยต้องการมากที่สุด (มาลินี จันทวิมล และคนอื่น ๆ, 2541)

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาดังกล่าวและสนใจที่จะหาวิธีการแก้ไขเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น เพื่อผู้เรียนจะสามารถนำเอาความรู้ ทักษะหรือเทคนิคยุทธวิธีที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ผู้วิจัยจึงได้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาในส่วนของการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้วิจัยที่เชื่อว่าการสอนเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ได้ การสอนที่ดีซึ่งจะช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน คือ เกิดการเรียนรู้ขึ้นนั้น นักการศึกษาจำนวนมากมีความเห็นตรงกันว่า ควรเป็นการสอนที่มีการจัดระบบที่ดีโดยมีแนวคิดหรือทฤษฎีเป็นพื้นฐานรองรับ (Gagne’ & Briggs, 1979 & Davies, 1981) การจัดระบบการเรียนการสอนเป็นการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนทั้งหมดให้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (สงัด อุทรานันท์, 2529) นั่นคือ เป็นรูปแบบการสอนที่กำหนดองค์ประกอบทั้งหมดในการสอนไว้อย่างสัมพันธ์กัน อาทิ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ขั้นตอนการสอน และการวัดประเมินผล ผู้วิจัยจึงคิดว่าแนวคิดในการที่จะพัฒนารูปแบบการสอนยังเป็นแนวคิดที่น่าสนใจซึ่งเชื่อว่าจะเป็นวิธีที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้เพราะรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมานั้นมีองค์ประกอบครบถ้วนและสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านได้โดยเฉพาะทางอันจะส่งผลต่อการบรรลุแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2556-2561) ที่กำหนดให้มีการเพิ่มกิจกรรมการอ่านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน

ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้ แนวคิดพื้นฐานต่าง ๆ จากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยสามารถสรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการสอนได้ ดังนี้

2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองของไวกอตสกี (Vygotsky's Theory)

ไวกอตสกี (Vygotsky) เป็นนักจิตวิทยาชาวรัสเซียที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญา โดยกล่าวว่า การเรียนรู้ การพัฒนาสติปัญญา และทัศนคติของนักเรียนจะเกิดขึ้นเมื่อมีปฏิสัมพันธ์หรือทำงานร่วมกันกับผู้อื่น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นในสภาวะที่เด็กเผชิญกับ ปัญหาที่ท้าทาย แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้โดยลำพัง เมื่อได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่หรือจากการทำงานร่วมกันกับเพื่อนที่มีประสบการณ์มากกว่า เด็กจะสามารถแก้ปัญหานั้นได้และเกิดการเรียนรู้ขึ้น

การใช้ความช่วยเหลือชี้แนะแก่เด็กซึ่งอยู่ในลักษณะของ "Assisted Learning" หรือ "Scaffolding" เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะสามารถช่วยพัฒนาเด็กให้ไปถึงระดับที่อยู่ในศักยภาพของเด็กได้ (ทิศนา แขมมณี, 2550)

ครูมีหน้าที่จัดเตรียมสภาพแวดล้อมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ให้คำแนะนำให้นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันกับผู้อื่น โดยเฉพาะกับผู้ที่มีความสามารถมากกว่า คอยกระตุ้นให้นักเรียนใช้วิธีการต่าง ๆ ในการจัดระบบความคิดของนักเรียนเองและให้โอกาสนักเรียนแสดงออกตามวิธีการต่าง ๆ ของนักเรียนเอง

ผลการศึกษาทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองของไวกอตสกี (Vygotsky) สรุปได้ว่าการเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ครูมีหน้าที่ชี้แนะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการทางสติปัญญา สิ่งแวดล้อมทางสังคมจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ดังนั้นแนวการจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการได้โดยผู้เรียนต้องเป็นผู้จัดกระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับข้อมูลสื่อที่เป็นจริง

2.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์

เพียเจต์เชื่อว่าพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์พัฒนาขึ้นเป็นลำดับ 4 ขั้น โดยแต่ละขั้นแตกต่างกัน ดังนี้

1) ขั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (Sensory-Motor Stage)
2) ขั้นเตรียมพร้อมปฏิบัติการ (Preparation Stage)
3) ขั้นที่ปฏิบัติการที่เป็นรูปแบบ (Concrete Operational Stage)
4) ขั้นปฏิบัติการที่เป็นแบบแผน (Formal Operational Stage)

ทฤษฎีนี้เป็นไปตามลำดับขั้นและต่อเนื่องกัน

เพียเจต์จัดเด็กวัย 7-11 ปี อยู่ในขั้นการคิดแบบรูปธรรม (Concrete Operational Stage) ซึ่งการคิดของเด็กในขั้นนี้ไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กสามารถสร้างภาพในใจและสามารถคิดย้อนกลับได้นอกจากนั้นเด็กจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวเลขและสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น เพียเจต์ จัดเด็กวัย 11-15 มีอยู่ในขั้นการคิดแบบนามธรรม (Formal Operational Stage) เด็กในขั้นนี้สามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ สามารถตั้งสมมติฐานและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้

นอกจากนี้ เพียเจต์ ยังเน้นว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนมีบทบาทเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาสติปัญญาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ การให้ผู้เรียนได้คิด พูด อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประเมินความคิดของตนเองและผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น เพียเจต์ เรียกกระบวนการนี้ว่าการกระจายความคิด (Decentralization) ซึ่งเป็น

ความสามารถของเด็กที่จะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามลำดับขั้นเพื่อพิจารณาสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองของผู้อื่น ซึ่งประเด็นนี้ การศึกษาจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถนี้

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของ เพียเจต์ สรุปได้ว่า เมื่อประสบการณ์ใหม่ไม่ตรงกับประสบการณ์เดิม เด็กจะเกิดสภาวะไม่สมดุลจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้จนเกิดสภาพสมดุล และเมื่อประสบการณ์ใหม่สอดคล้องกับประสบการณ์เดิมจะเกิดการดูดซึมความรู้ใหม่ไปได้ในโครงสร้างความรู้เดิม ดังนั้นแนวการจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการได้โดยจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนควรใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจมากขึ้น การเริ่มสอนจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยและควรเปิดโอกาสให้เด็กรับประสบการณ์ มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมาก ๆ เพื่อให้เด็กดูดซึมข้อมูลสู่โครงสร้างทางปัญญาเป็นการส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก

2.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์

บรูเนอร์ (Bruner) มีความเชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนสนใจและการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตนเอง (Discovery Learning) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลสามารถสร้างความคิดรวบยอดหรือสามารถจัดประเภทสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ (ทิศนา แขมมณี, 2550)

1) การจัดโครงสร้างของความรู้ให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก

2) การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมของผู้เรียนและสอดคล้องกับพัฒนาการสติปัญญาของผู้เรียนจะช่วยให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพ

3) การคิดแบบหยั่งรู้ (Intuition) มีการคิดหาเหตุผลอย่างอิสระที่สามารถช่วยพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้

4) แรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

5) ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์แบ่งได้เป็น 3 ขั้นใหญ่ ๆ คือ

5.1) ขั้นการเรียนรู้จากการกระทำ (Enactive Stage) คือขั้นตอนการเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้สิ่งต่าง ๆ การลงมือกระทำช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ

5.2) ขั้นการเรียนรู้จากความคิด (Iconic Stage) เป็นขั้นที่เด็กสามารถสร้างมโนภาพ ในใจได้และสามารถเรียนรู้จากภาพแทนของจริงได้

5.3) ขั้นการเรียนรู้สัญลักษณ์และนามธรรม (Symbolic Stage) เป็นขั้นการเรียนรู้สิ่งที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมได้

6) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการที่คนเราสามารถสร้างความคิดรวบยอดหรือสามารถจัดประเภทของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

7) การเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุด คือ การให้ผู้เรียนค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Discovery Learning)

แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์

1) การค้นพบด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่ดี ที่มีความหมายต่อผู้เรียน

2) การวิเคราะห์และจัดโครงสร้างเนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำก่อนสอน

3) ในการเรียนการสอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างอิสระให้มาก เพื่อช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน การสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน

จากการศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้จะมุ่งเน้นแรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการที่ผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดหรือจัดประเภทสิ่งของต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม การเรียนรู้ที่ได้ผลดีที่สุด คือ การเรียนโดยการค้นหาด้วยตนเองและการเรียนรู้จากการกระทำช่วยให้เด็กเรียนได้ดี ดังนั้นแนวการจัดการเรียนการสอนดำเนินการได้โดยจัดการเรียนรู้โดยมุ่งให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง การสร้างแรงจูงใจภายในผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นและควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างอิสระให้มากเพื่อช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

2.4 ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory)

ธอร์นไดค์ เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (Trial and Error) ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้วบุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียวและจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ สรุปได้ ดังนี้

1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนมีความพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจที่จะเรียนรู้จริง ๆ ครูผู้สอนควรจัดกระบวนการเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์ และบรรยากาศให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับการเรียนรู้ของเด็ก

2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) วิชาที่เป็นทักษะจะต้องอาศัยการฝึกฝนได้ลงมือปฏิบัติซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนเกิดความชำนาญ สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งได้รับการฝึกฝนที่ถูกวิธีมากเพียงใดก็ยิ่งมีทักษะทางภาษาที่ขึ้นเพียงนั้น

3) กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) ในการเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอนนักเรียนนั้นครูผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่นักเรียนต้องพบในชีวิตประจำวันจะได้ผลดีกว่าเนื้อหาที่นักเรียนมีโอกาสได้พบน้อย

4) กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) ไม่ว่าจะเป็นการฝึกฝนทักษะด้านใดเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนแล้ว หากนักเรียนได้ทราบผลในทันทีว่าเป็นอย่างไร ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจนักเรียนก็จะมีกำลังใจและอยากรู้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องตรวจผลงานและแจ้งผลให้นักเรียนทราบทุกครั้ง เมื่อนักเรียนได้ทราบพัฒนาการของตนเองก็จะเกิดความพึงพอใจ หากมีข้อบกพร่องนักเรียนก็พร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้เป็นที่พอใจของตนต่อไป

2.5 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้

บาร์ทเลตต์ (Bartlett, 1932) กล่าวว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการจัดการเรียนการสอนเพราะพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนที่มีอยู่แล้วบวกกับความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้จะสามารถเป็นแนวทางในการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนได้เป็นอย่างดี บาร์ทเลตต์เป็นบุคคลแรกที่ใช้คำว่า "สคีม่า (Schema)" เพื่ออธิบายตามหลักของแกนท์ว่าธรรมชาติของความรู้ที่เน้นความสำคัญของ "อะ ไพเออริ" ซึ่งหมายถึง สังกัปเบื้องต้นความรู้หรือแนวคิดพื้นฐาน แกนท์เชื่อว่ามนุษย์จะเข้าใจเหตุการณ์รอบข้างของตนก็ต่อเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับความรู้เดิมซึ่งมนุษย์มีรองรับอยู่ในสมองของตนเองอยู่แล้ว

คาร์เรล และไอสเตอร์โฮลด์ (Carrell & Eisterhold, 1983) ได้แบ่งโครงสร้างความรู้เดิมออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) โครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schema) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น นิทาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากที่จะเข้าใจเรื่องที่อ่านและจำได้เป็นอย่างดี 2) โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schema) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อนจะทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น ผู้อ่านที่มีความโครงสร้างความคิดในเรื่องที่อ่านจะรับรู้ในเรื่องที่อ่านได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาในด้านนั้นมาก่อน

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมมีความเชื่อว่าภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเหตุการณ์รอบข้างมากขึ้นเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับภูมิหลังหรือความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้วและทฤษฎีนี้ก็ยังเชื่อว่าความสามารถในการอ่านเป็นกระบวนการสร้างเรื่องขึ้นใหม่ตามอนุมานของผู้อ่านเองโดยผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้จากประสบการณ์ภูมิหลังของตนเองช่วยในการตีความสิ่งที่อ่านและยังเชื่อว่าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีความหมายในตัวเองแต่เป็นเพียงเครื่องชี้ทางให้ผู้อ่านได้มีปฏิกิริยาโต้ตอบกับเนื้อความในเรื่องขณะที่ดำเนินการอ่านหรืออาจสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเรื่องที่อ่านและความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านให้สัมพันธ์กับโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน

กิจกรรมในการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ประกอบไปด้วย การตรวจสอบพื้นความรู้เดิมของผู้เรียนโดยการถามตรง พูดคุยสัมภาษณ์ พูดอภิปรายในชั้นเรียน ทำแบบทดสอบในรูปแบบต่าง ๆ ใช้แผนภูมิความหมาย สร้างความคิดรวบยอด ถามคำถาม ใช้รูปภาพที่เป็นนามธรรม ในกรณีที่ผู้เรียนไม่มีความรู้เดิม ผู้สอนอาจใช้การขยายความรู้โดยให้รายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่จะเรียนหรือให้ความรู้เพิ่มเติมทีละน้อยจนครอบคลุมแง่มุมต่าง ๆ มากขึ้น การสร้างความรู้ใหม่ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม (Davine, 1986)

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีโครงสร้างความรู้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้เดิมว่าเป็นรากฐานในการทำความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ที่จะเรียนรู้ ยิ่งมีความรู้หรือประสบการณ์เดิมในเรื่องนั้น ๆ มากเท่าใดก็ยิ่งจะสามารถคิดวิเคราะห์ในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างมีวิจารณญาณมากขึ้นเท่านั้น ด้วยเหตุที่แต่ละบุคคลมีความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการอ่านทำให้ไม่สามารถเข้าใจการอ่านหรือสามารถเข้าใจการอ่านได้ลึกซึ้งมากน้อยต่างกัน บริบทจะเป็นตัวจำกัดขอบเขตนัยของความหมาย

ในเรื่องนั้น ๆ และผู้สอนจะเป็นผู้ช่วยวางแผนให้ผู้เรียนได้มีความรู้ประสบการณ์ที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการตรวจสอบพื้นความรู้เดิมและกิจกรรมการขยายความรู้ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

2.6 ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Subsumption Theory of Meaningful Verbal Learning)

จากการศึกษาความเห็นของนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีความหมาย อาทิ ออซูเบล (Ausubel, 1968) เชอริส และเคฮิส (Sherris & Kahis, 1984) โนแวค และโกวิน (Novak & Gowin, 1985) จอยส์ และเวล (Joyce & Weil, 2004) พอจะสรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมายพัฒนาขึ้นโดย ออซูเบล มีรายละเอียดว่าเป็นการสรุปความรู้ให้เหลือแต่ส่วนที่สำคัญ แล้วนำมาเรียบเรียงเป็นโครงสร้างความรู้ในรูปของแผนภูมิที่ง่ายต่อการเข้าใจ และการจดจำในลักษณะบนลงล่าง (Top-Down Process) มีชื่อเรียกว่าข้อสรุปล่วงหน้า (Advance Organizer) โดยข้อสรุปล่วงหน้าจะช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่รู้เข้ากับสิ่งที่ไม่รู้โดยโครงสร้างความรู้เดิมของผู้เรียนช่วยสะท้อนสิ่งที่รู้ออกมาช่วยในการทำความเข้าใจความรู้ใหม่อย่างมีความหมายกล่าว คือ ผู้เรียนจะยังคงสามารถระลึกได้แม้ช่วงเวลาได้ผ่านไป โดยระดับของการเรียนรู้อย่างมีความหมายของออซูเบล ประกอบไปด้วย ระดับความเข้าใจ ระดับการนำไปใช้ระดับการแก้ปัญหา และระดับความคิดสร้างสรรค์ การใช้ข้อสรุปล่วงหน้าจะได้ผลมากที่สุดในรายวิชาที่ต้องอ่านหรือต้องฟังบรรยายมาก ๆ อาทิ วิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งผู้เรียนต้องทำความเข้าใจอย่างมากเกี่ยวกับการลำดับของเนื้อหา ในการนำไปใช้ผู้สอนต้องพยามสร้างเงื่อนไขเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ดังต่อไปนี้

1) กระตุ้นความสนใจใส่ใจให้เกิดในตัวผู้เรียน
2) หาจุดเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่
3) นำเสนอหลักการหรือความคิดรวบยอดที่สำคัญ ๆ ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุปการเรียนรู้อย่างมีความหมายเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอดที่มีอยู่เดิมกับความคิดรวบยอดใหม่ได้อย่างมีเหตุผลต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายในแนวทางของการบอกความรู้

ดังนั้น ผู้สอนจึงไม่ต้องใช้เวลามากนัก ต่อมา จอยส์ และเวลไ ด้นำแนวคิดของออซูเบลไปพัฒนาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพของสิ่งที่เรียนได้กว้างและครอบคลุมขึ้น โดยปรับเงื่อนไขการนำไปใช้ให้สมบูรณ์ขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจที่จะรับรู้ ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความเชื่อมโยงได้มีโอกาสทำซ้ำโดยผ่านกระบวนการเข้ารหัส และกระบวนการเรียกข้อมูลคืน ทั้งนี้เพื่อให้ความรู้ที่เกิดขึ้น ติดตรึงในความทรงจำและกลายเป็นความทรงจำระยะยาว

2.7 ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

ไวกอตสกี (Vygotsky, 1978) เป็นผู้คิดการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูงโดยการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูงเป็นช่วงห่างระหว่างพัฒนาการทางปัญญาที่แท้จริง (Actual Development) กับช่วงห่างของระดับศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ (Potential Development) ซึ่งช่วงห่างของระดับศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้นี้ สามารถได้รับความช่วยเหลือให้พัฒนาหรือปรับเพิ่มขึ้นไปถึงช่วงห่างระหว่างพัฒนาการทางปัญญาที่แท้จริงได้ หากบุคคลนั้น ๆ ได้รับคำแนะนำ หรือได้รับการชี้แนะจากผู้ใหญ่หรือเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถสูงกว่าหรือผ่านทางการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภาษา

อาทิ การสนทนา การแลกเปลี่ยนความรู้หรือประสบการณ์หรือการทำงานร่วมกันจะทำให้เกิดความรู้หรือมีพัฒนาการทางสติปัญญาในรูปของมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดขึ้น ซึ่ง เอกเกนท์ และคอชัค (Eggen & Kauchak, 1997) ได้เสนอแนวทางในการประยุกต์ของการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูงในรูปของการเกิดความคิดรวบยอดสำหรับการเรียนการสอนดังนี้

1) การประเมินผู้เรียนควรประเมินเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจปัญหาที่แท้จริง และควรเป็นการประเมินอย่างต่อเนื่อง

2) การกำหนดภาระงานควรกำหนดให้สอดคล้องกับระดับที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาได้และอยู่ในบริบทที่มีความหมาย กล่าวคือ สอดคล้องสัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียนและไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพราะถ้าง่ายเกินไปก็ไม่จำเป็นต้องสอนและถ้าหากยากเกินไปผู้เรียนก็จะเกิดความคับข้องใจ

3) การสอนจะประสบผลสำเร็จ หากใช้วิธีการเสริมศักยภาพ (Scaffolding) ซึ่งหมายถึง การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้สำเร็จ ซึ่งโดยปรกติผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานนั้นให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง

2.8 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของสลาวิน (Slavin, 1995); จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1997); ทิศนา แขมมณี (2547) ได้กล่าวเกี่ยวกับความหมายและหลักการว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้สมาชิกของกลุ่มซึ่งมีความรู้ความสามารถต่างกันเข้ามาร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้มีความรับผิดชอบการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานของกลุ่มประสบผลสำเร็จโดยสมาชิกในกลุ่มต้องกระตุ้นและช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม โดยมีหลักการคือ

1) การกระตุ้นความพยายามในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากขึ้นเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

2) เป้าหมายความสำเร็จของแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

3) สมาชิกทั้งเก่ง อ่อนและปานกลาง มีโอกาสที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จได้อย่างเท่าเทียมกัน

ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยกร่างขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งได้สังเคราะห์จากทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของ ไวกอตสกี ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ และของบรูเนอร์ ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ ธอร์นไดค์ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ของออซูเบล ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือมาผนวกเข้ากับวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สังเคราะห์ได้จากแนวคิดของนักการศึกษา องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อให้ได้มาซึ่งขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนที่มีการเรียบเรียง และจัดลำดับความสัมพันธ์ของขั้นตอนต่าง ๆ ไว้เป็นอย่างดี

3. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สร้างขึ้นโดยมีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยองค์ประกอบต่าง ๆ มีดังนี้

3.1 หลักการ

3.2 จุดมุ่งหมาย

3.3 เนื้อหา

3.4 กิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนอ่าน (Pre-Reading Stage) ประกอบด้วย

1.1) ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ

1.2) ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน

1.3) ขั้นวางแผนการอ่าน

2) ขั้นระหว่างอ่าน (While-Reading Stage) ประกอบด้วย

2.1) ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน

2.2) ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน

3) ขั้นหลังอ่าน (Post-Reading Stage) ประกอบด้วย

3.1) ขั้นนำเสนอผลการอ่าน

3.2) ขั้นเสริมทักษะการอ่าน

3.3) ขั้นประเมินผลและแก้ไข

3.5 การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอน

หลักการ

หลักการของรูปแบบการสอนนี้ได้มาจากการสังเคราะห์ทฤษฎี และแนวคิดพื้นฐานข้างต้น ซึ่งล้วนเป็นแนวคิดหลักที่ใช้เป็นพื้นฐานทางทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอน มีดังนี้

1) รูปแบบการสอนนี้เป็นการสอนอ่านโดยใช้เนื้อหาบทอ่านที่มีความยากง่ายเหมาะสม สอดคล้องกับวัยและความสนใจของผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมการสอนอ่านผ่านขั้นตอนกระบวนการอ่านของรูปแบบการสอนทั้ง 3 ขั้นตอนที่มีการจัดระบบและความสัมพันธ์ไว้อย่างสอดคล้องกัน

2) กิจกรรมการสอนตามรูปแบบจะเน้นให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรองโครงสร้างความรู้เดิมของตนเอง มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยน หรืออภิปรายร่วมกันในระดับกลุ่มย่อย ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการอ่านแบบมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งแต่ละกลุ่มและแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองโดยผู้สอนเป็นแค่ผู้คอยให้ความช่วยเหลือ

จุดมุ่งหมาย

รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วยความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ

1) ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในข้อมูลที่กล่าวไว้ตรง ๆ ในเรื่องที่อ่าน บอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่ปรากฏตามที่ผู้เขียนเขียนไว้ ได้แก่ บอกความหมายของคำศัพท์ หาใจความสำคัญ ระบุรายละเอียดสำคัญ ระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนามได้ เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้ บอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล และปฏิบัติตามคำชี้แจง

2) ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยต้องอาศัยข้อมูลจากส่วนย่อย ๆ มาสัมพันธ์กัน รวมกับประสบการณ์เดิมจนสามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ หรือเป็นความสามารถในการค้นหาความหมายแฝงที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้ชัดเจนในข้อความที่อ่าน ได้แก่ เขียนโครงร่างของเรื่อง คาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น สรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็น บอกความหมายของสำนวนภาษา อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผล ระบุใจความสำคัญของเรื่อง โยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่อง เขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่าน บอกบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่อง

3) ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านที่ผู้อ่านตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์ของตนเอง หรือเป็นความสามารถในการจำแนกแยกแยะสิ่งว่าสิ่งใดเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น รวมทั้งประเมินในสิ่งที่อ่านได้ทั้งด้านคุณค่าและความถูกต้อง ได้แก่ เชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์ที่มี บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน บอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ แยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง สะท้อนอารมณ์ของผู้เขียน ระบุความหมายของแนวคิดในเรื่อง และเชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

เนื้อหาของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย บทอ่าน

บทอ่าน คือ ข้อความหรือเรื่องราวที่ใช้เป็นสื่อนำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านความเข้าใจในการอ่าน โดยพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) บทอ่านมีลักษณะการเขียนแตกต่างกัน (Text Structure Schema) เช่น เป็นบทอ่านที่มีการเขียนแบบบรรยาย การเขียนแบบเปรียบเทียบ การเขียนแบบอธิบาย เป็นต้น

2) บทอ่านมีเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน (Content Schema)

3) บทอ่านมีความยากง่ายเหมาะสม (Linguistic Schema) ในการเรียบเรียงคำรูปแบบสำนวน คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ในบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน

4) บทอ่านมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการอ่าน คือ มีความเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านทั้งระดับตัวอักษร ตีความ และวิเคราะห์วิจารณ์ บทอ่านที่นำมาไม่ควรมีคำศัพท์ยากจำนวนมากที่จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ความรู้เดิมได้ หรือบทอ่านที่จะนำมาใช้ควรเป็นเรื่องที่พอจะมีความรู้เดิมอยู่บ้าง หรือโครงสร้างบทอ่านมีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถทำนายได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบมีรายละเอียด ดังนี้

1) ก่อนดำเนินการ

เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดการปฐมนิเทศเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการดังนี้

1.1) ประสานงานและนัดหมายกับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมจัดเตรียมเอกสาร

1.2) ดำเนินการให้ความรู้พื้นฐานสำคัญที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้งพื้นฐานความรู้ด้านภาษา ด้านโครงสร้างบทอ่าน และด้านยุทธวิธีในการอ่านให้มีประสิทธิภาพ จำนวน 10 ชั่วโมง

1.3) ผู้สอนแจกคำอธิบายเนื้อหาวิชา เค้าโครงการสอน เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการสอน และขอบเขตเนื้อหาอย่างชัดเจน

1.4) ให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบและวิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอน อธิบายเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล

1.5) ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนการสอน และวิธีใช้เอกสารดังกล่าว ได้แก่ ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบและแบบสอบถามความคิดเห็น

1.6) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ๆ ละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำในสัดส่วน 1: 2: 1 คน โดยตลอดการเรียนการสอนผู้เรียนทุกคนจะต้องอยู่ประจำกลุ่มเดิม และให้ความช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม

1.7) ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยแบบทดสอบฉบับที่ 1 นำข้อสอบมาตรวจคำตอบและบันทึกคะแนนไว้

2) การดำเนินการ

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอน โดยเป็นส่วนที่แสดงถึงแนวทาง วิธีการที่ผู้สอนจะดำเนินการในขั้นตอนของการสอน ซึ่งตามรูปแบบการสอนที่นำเสนอแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
1. ขั้นก่อนอ่าน 1.1 ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ เป็นขั้นสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน เกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน พยายามกระตุ้นความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยการซักถาม สนทนา ผสมผสานการใช้สื่อต่าง ๆ ให้เกิดการเชื่อมโยงเนื้อหาหรือระลึกถึงเรื่องดังกล่าวได้	• ครูเตรียมสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ ชื่อเรื่อง พาดหัวข่าว หรือข้อความสั้น ๆ และใช้เทคนิคการถามหรือสนทนาในประเด็นของบทอ่านเพื่อกระตุ้นความรู้ประสบการณ์เดิมของนักเรียน • ครูใช้คำถามหรือตัวชี้แนะต่าง ๆ ให้นักเรียนค้นหาและระลึกหรือแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง	• ผู้เรียนสนทนากับครูตามสถานการณ์ ข้อคำถามที่ครูกำหนด • ตรวจสอบความรู้เดิมในเบื้องต้นว่ามีความเข้าใจหรือระลึกได้มากน้อยเพียงใด

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
1.2 ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน เป็นขั้นพัฒนาโครงสร้างความรู้เดิมของนักเรียนก่อนอ่านบทอ่านทั้งด้านโครงสร้างบทอ่าน เนื้อหา เทคนิคการอ่านและภาษา เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นต้น	• ครูจัดเตรียมเอกสารหรือกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับการสอนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ และการสอนเทคนิคในการอ่าน • ครูสังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน • ครูประเมินผลผู้เรียนจากการตอบคำถาม หรือทำกิจกรรมอันเป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานที่ครูได้สอน	• ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาความรู้พื้นฐานอย่างมีส่วนร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม • สนทนาหรือตอบคำถามในประเด็นต่าง ๆ ที่ครูกำหนด • ตรวจสอบความรู้พื้นฐานเดิมของตนเองว่ายังขาดความรู้ด้านใด และหาความรู้เพิ่มเติมในด้านใดบ้างที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน
1.3 ขั้นวางแผนการอ่าน เป็นขั้นกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน แนวทางในการอ่าน และนักเรียนสำรวจบทอ่านในเบื้องต้น โดยดูจากชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย รูปภาพ และแผนภูมิต่างๆ	• ครูแจกเอกสารบทอ่านจริงให้นักเรียนทุกคนศึกษาขอบเขตของเนื้อหาในเบื้องต้นโดยสังเขป • ครูตั้งคำถามชี้แนะแนวทางนำไปสู่การวางแผนการอ่าน เช่น 1) จุดประสงค์ในการอ่านคืออะไร 2) จะมีวิธีการอ่านเรื่องนั้น ๆ อย่างไร 3) จะใช้แหล่งข้อมูลอะไรบ้าง 4) ปัจจัยสนับสนุนการอ่านคืออะไร 5) อุปสรรค์ในการอ่านคืออะไร • ครูใช้คำถามกระตุ้นเพื่อชี้แนะให้นักเรียนสังเกตชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย รูปภาพ และแผนภูมิต่าง ๆ สรุปแล้วเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร	• นักเรียนร่วมกันวางแผน การอ่าน โดยศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดกรอบความสนใจและสิ่งที่ต้องการค้นหาในเรื่อง วางแนวทางหรือเทคนิควิธีในการอ่านให้เกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งบันทึกหรือนำเสนอให้ครูหรือเพื่อนในกลุ่มรับทราบทั่วกัน • สังเกตชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย รูปภาพ และแผนภูมิต่าง ๆ ที่อยู่ในเรื่องที่อ่านว่ามีรายละเอียดหรือองค์ประกอบใดบ้าง • พิจารณาข้อมูลดังกล่าวผ่านกระบวนเชื่อมโยงความคิดว่าเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างไร

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
2. ขั้นระหว่างอ่าน 2.1 ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน สมาชิกแต่ละคนศึกษาและทำความเข้าใจบทอ่านพร้อมกับตอบคำถามย่อยที่แทรกอยู่เนื้อเรื่องและคำถามท้ายเรื่องเป็นรายบุคคล	• ครูแจกบทอ่าน (The Text) ให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนด • ครูอธิบายคำชี้แจงในการทำกิจกรรมก่อนให้นักเรียนเริ่มอ่าน • ชี้แนะกลวิธีหรือเทคนิคการอ่าน ทั้งการดูใจความสำคัญ การเดาความหมายของคำศัพท์ การเลือกประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง • ใช้คำถามกระตุ้นนักเรียนให้เชื่อมโยงสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วกับข้อมูลใหม่ในเรื่องที่อ่าน	• นักเรียนแต่ละคนศึกษาทำความเข้าใจในเนื้อหาบทอ่านที่ครูกำหนด • สังเกตคำศัพท์ สำนวน วลี และประโยคสำคัญพร้อมขีดเส้นใต้ไว้ • รวบรวมประเด็นสำคัญดังกล่าวสู่การวิเคราะห์และจัดเรียบเรียงข้อมูลเพื่อดูว่ามีความสัมพันธ์กับอะไรบ้าง • ใช้หลักเหตุผลสรุปภาพรวมหรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน • นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามจากข้อมูลที่ได้ให้ครบถ้วน
2.2 ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน สมาชิกร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นของคำถามที่อยู่ในบทอ่าน และร่วมกันตัดสินใจในคำตอบของกลุ่ม ถ้ามีสมาชิกยังไม่เห็นด้วยต้องมีการอภิปรายต่อจนได้ข้อสรุปร่วมกัน	• ครูคอยกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ของบทอ่านกันอย่างเต็มที่และรับฟังกันและกัน • ครูกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันตัดสินใจ เลือกคำตอบที่สมเหตุสมผลของกลุ่ม ไม่ใช้วิธีใช้เสียงส่วนใหญ่ในการตัดสิน หรือเร่งรีบตัดสินเพื่อให้งานเสร็จ • เปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยหรือประเด็นที่ไม่เข้าใจ และคอยให้ความช่วยเหลือเสริมต่อการเรียนรู้ โดยการอ่านให้นักเรียนฟังเพื่อให้รูปแบบ ให้อ่านตามคำชี้แนะ หรือแนะนำเทคนิคการอ่าน ในกรณีที่ผู้เรียนประสบปัญหา	• หัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนตอบคำถามพร้อมแสดงเหตุผลจนครบทุกคน • นักเรียนร่วมอภิปรายคำตอบของทีมทีละข้อ และร่วมกันอภิปรายต่อว่าเหตุผลใดเหมาะสมที่สุด พร้อมเหตุผลเพิ่มเติมและสรุปเป็นคำตอบของกลุ่ม ถ้ามีสมาชิกที่ยังไม่เห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่ม ต้องมีการอภิปรายต่อจนเป็นที่ยอมรับ • นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียบเรียงคำตอบพร้อมจัดทำสื่อประกอบการนำเสนอผลงานของกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แผนภูมิความคิด บทบาทสมมติ เป็นต้น

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
3. ขั้นหลังอ่าน 3.1 ขั้นนำเสนอผลการอ่าน ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอคำตอบพร้อมสื่อประกอบการนำเสนอ รวมทั้งการอภิปรายคำตอบร่วมกันอีกครั้ง ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย พร้อมให้นักเรียนสอบถามในประเด็นที่สงสัยหรือยังไม่เข้าใจ	• ครูเฉลยคำตอบทีละข้อพร้อมให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบอีกครั้งจนได้คำตอบร่วมกันทั้งชั้น • ครูนำเสนอรูปแบบการเขียนเรียบเรียงคำ และการแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้องของคำตอบและให้นักเรียนดำเนินการแก้ไข	• นักเรียนนำเสนอคำตอบของกลุ่มทีละข้อและช่วยกันอภิปรายและสรุปเป็นคำตอบของชั้นเรียน • นักเรียนสอบถามในประเด็นที่สงสัยหรือไม่เห็นด้วยกับคำตอบที่ได้ • เมื่อได้คำตอบร่วมกันทั้งชั้นเรียน ให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง
3.2 ขั้นเสริมทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการฝึกฝน ทบทวนเนื้อหาและใช้ภาษาจากการอ่านโดยใช้กิจกรรมรูปแบบอื่น ๆ	• ครูจัดเตรียมใบงานต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อฝึกฝนและทบทวนเนื้อหา โดยใช้รูปแบบของกิจกรรมแตกต่างไปจากครั้งแรก เช่น Matching, Gap-Filling หรือ True-false Activity เป็นต้น • ครูสังเกตการทำงาน และการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อหาคำตอบร่วมกันเป็นคำตอบกลุ่ม • ครูซักถามประเด็นสาระสำคัญต่าง ๆ ในเรื่องซ้ำอีกครั้งเพื่อเป็นตัวชี้แนะและคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการด้วยรูปแบบต่าง ๆ	• สมาชิกศึกษาคำชี้แจงของใบงานร่วมกันทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้งและอภิปรายเพื่อหาคำตอบของกลุ่ม • นักเรียนส่งผลงานของกลุ่มเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินผลการทำกิจกรรมการอ่านในครั้งนั้นต่อไป

ขั้นตอนการเรียนการสอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
3.3 ขั้นประเมินผลและแก้ไข ประเมินผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับจากการประเมินรายกลุ่มเพื่อให้นักเรียนนำผลงานกลับไปแก้ไขทั้งรูปแบบภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์แล้วเก็บเป็นผลงานของนักเรียนต่อไป	• ครูตรวจผลงานและประเมินผลเพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้รับทราบให้เป็นแนวทางการพัฒนาเรียนรู้ร่วมกันต่อไป • ครูกระตุ้นให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มโดยใช้คำพูดในทางบวกและให้ข้อมูลตามความจริงเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง • ครูนำเสนอข้อสรุปข้อมูลย้อนกลับจากนักเรียนทุกกลุ่ม จุดเด่น จุดด้อยที่ต้องปรับปรุงแก้ไข พร้อมกับสรุปข้อมูลย้อนกลับจากทรรศนะครูผู้สอนอย่างชัดเจน	• เมื่อได้ผลงานที่ผ่านการตรวจสอบจากครูแล้วให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องเพื่อจัดเก็บเป็นผลงานต่อไป • สมาชิกเขียนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกในแต่ละคนในประเด็น ดังนี้ - พฤติกรรมที่ทำได้ดี - พฤติกรรมที่ควรทำเพิ่มขึ้น - พฤติกรรมที่ควรทำน้อยลง • นักเรียนสรุปข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง อีกทั้งให้แต่ละทีมรายงานสรุปข้อมูลพฤติกรรมการเรียนรู้ส่งครูผู้สอนต่อไป

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนครอบคลุมทั้งการวัดก่อนการเรียน การวัดผลระหว่างเรียน และการวัดผลหลังการเรียน ประกอบด้วย

1) ก่อนการเรียนมีการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อจะได้รับทราบถึงระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดที่ 1

2) ในขณะดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง (10 สัปดาห์) แล้วให้มีการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากเสร็จสิ้นการสอนทุก ๆ 2 แผน โดยใช้แบบทดสอบชุดที่ 2-5 อีกทั้งผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ในประเด็นของการแบ่งบทบาทหน้าที่ การมีส่วนร่วมในการทำงาน และการให้ความช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อดูว่าผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรมกลุ่มหรือไม่ หากมีผู้สอนจะได้ช่วยเหลือต่อไป

3) หลังการเรียน ดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังสิ้นสุดการทดลองแผนที่ 10 กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบชุดที่ 6 พร้อมกับสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน โดยประเด็นของข้อคำถามจะเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน ประโยชน์ที่ได้รับและข้อเสนอแนะ

เอกสารหมายเลข 2

ส่วนที่ 2 คำแนะนำการใช้รูปแบบการสอน

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคำแนะนำการใช้ “รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ซึ่งในเอกสารฉบับนี้จะอธิบายให้ผู้สอนได้ทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและควรจัดเตรียม ตลอดจนวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนที่มิได้กล่าวถึงในตัวรูปแบบการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบดำเนินไปอย่างราบรื่นและได้ผลดี สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ โปรดศึกษาและทำความเข้าใจแต่ละหัวข้อและปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน มีดังนี้

1. รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 1)
2. คำแนะนำการใช้รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 2)
3. แผนการจัดการเรียนรู้ (เอกสารหมายเลข 3)

ข้อควรปฏิบัติก่อนการจัดการเรียนการสอน

โปรดปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านี้ก่อนการสอน

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษารูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 1) ซึ่งจะทำให้ทราบความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการสอน ทฤษฎีหรือแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอน ซึ่งช่วยให้มองเห็นภาพโดยรวมของรูปแบบการสอนและมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ

1.2 ศึกษาคำแนะนำการใช้รูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 2) อย่างละเอียด

1.3 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน (เอกสารหมายเลข 3) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้มีลักษณะสำเร็จรูป โดยได้กำหนดสิ่งที่จำเป็นในการสอนไว้อย่างครบถ้วนแล้วทั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน เวลาที่ใช้ และแนวการวัดและประเมินผล ผู้สอนเพียงแต่ทำความเข้าใจ จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ และปฏิบัติการสอนตามกิจกรรมให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้เท่านั้น

2) แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมีองค์ประกอบหลักเหมือนกัน คือ ชื่อแผน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญหรือความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ สื่อการเรียนการสอน เวลาที่ใช้ การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และภาคผนวก ซึ่งประกอบด้วยบทอ่านที่ใช้ในการสอน ใบงานสำหรับทำกิจกรรมในห้องเรียน และใบความรู้เสริม ทั้งนี้แต่ละแผนใช้เวลา 2 ชั่วโมง

3) แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนเป็นการสอนให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากการฝึกอ่านร่วมกันเป็นกลุ่มผ่านปฏิสัมพันธ์ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปรายระดับกลุ่ม ระดับชั้นเรียน จนได้ข้อสรุปขององค์ความรู้ที่ได้จากการอ่านเนื้อเรื่องในบทอ่าน ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละแผนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนอ่าน ประกอบด้วย 1.1) ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ 1.2) ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน 1.3) ขั้นวางแผนการอ่าน 2) ขั้นระหว่างอ่าน ประกอบด้วย 2.1) ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน 2.2) ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน และ 3) ขั้นหลังอ่าน ประกอบด้วย 3.1) ขั้นนำเสนอผลการอ่าน 3.2) ขั้นเสริมทักษะการอ่าน และ 3.3) ขั้นประเมินผลและแก้ไข โดยรายละเอียดของกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการสอนนั้นสามารถศึกษาโดยละเอียดได้จากรูปแบบการสอน (เอกสารหมายเลข 1)

2. การจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอน

การจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอนนั้นเป็นการจัดเตรียมตามที่ได้ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ดังนั้นก่อนการสอนจึงควรปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดก่อนที่จะดำเนินการสอน

2.2 จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสอนแต่ละครั้งให้พร้อมและเพียงพอสำหรับผู้เรียน ซึ่งสื่อหลัก ๆ ที่เสนอไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

1) สื่อที่เป็นบทอ่านสำหรับใช้ในการสอน ซึ่งเป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาในสาขาต่าง ๆ มีระดับความยาก-ง่ายที่แตกต่างกัน มีลักษณะการเขียนแบบต่าง ๆ มีความยาวของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และเป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการถ่ายเอกสาร หรือพิมพ์ไขเพื่ออัดสำเนาได้ตามความเหมาะสม

โดยสรุปบทอ่านที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนแต่ละแผน มีดังนี้

แผนที่	หัวเรื่อง	ชื่อบทอ่าน
1.	สิ่งแวดล้อม	Life on the Ice
2.	สถานที่	The Longest Wall in the World
3.	อาหารและสุขภาพอนามัย	Healthy Eating
4.	เหตุการณ์ปัจจุบัน	U.S. Polar Freeze Brings Rare Danger Warning
5.	การเดินทางและท่องเที่ยว	Great Places to Visit
6.	ลมฟ้าสภาพอากาศ	Global Warming
7.	เวลาว่างและนันทนาการ	Jack and the Beanstalk
8.	วัฒนธรรมและประเพณี	Teuila Festival
9.	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Fact about the Moon
10.	การศึกษาและอาชีพ	Musical Genius

(บทอ่านที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละครั้งปรากฏอยู่ในภาคผนวกของแผนการจัดการเรียนรู้)

2) วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนที่นอกเหนือจากบทอ่านแล้ว เช่น แบบฝึกหัด ใบงาน รูปภาพ แผนภูมิ ปากกาเขียนไวท์บอร์ด โปรเจคเตอร์ คอมพิวเตอร์พกพา เป็นต้น

2.3 จัดเตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผล โดยศึกษาจากคำแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในตอนท้ายของเอกสารฉบับนี้ และจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนใช้ระหว่างใช้และหลังใช้รูปแบบการสอน ผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจวิธีใช้แบบทดสอบ และจัดเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอสำหรับการประเมินในแต่ละครั้ง

เพื่อให้เข้าใจการวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอนตามที่ได้กล่าวไว้จึงขอเสนอแผนภูมิแสดงภาพรวมของการวัดและประเมินผล ดังนี้

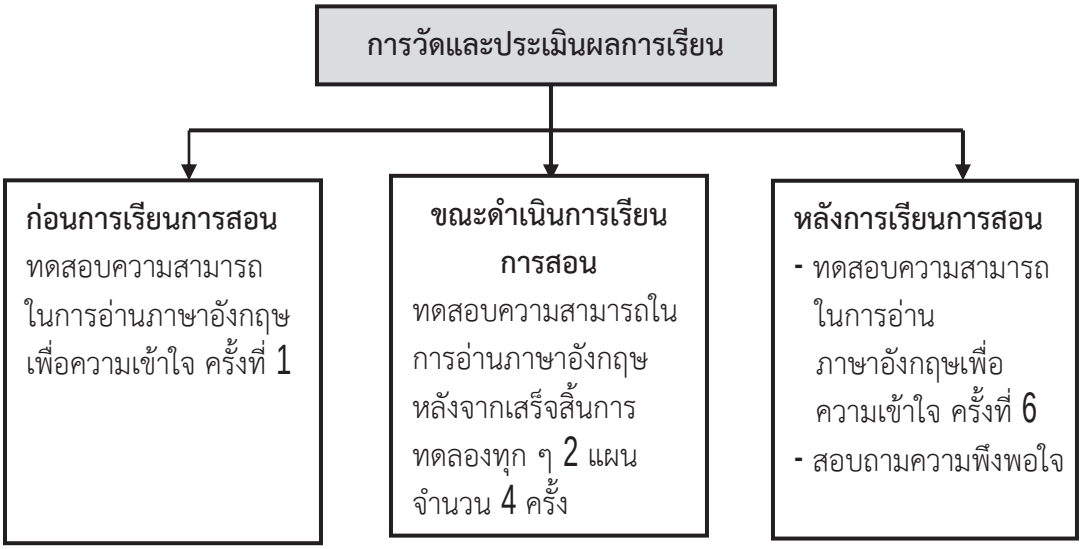

ภาพที่ 1 ภาพรวมของการวัดและประเมินผล

จากแผนภูมิดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนกำหนดไว้ 3 ระยะ คือ ก่อนการเรียนการสอน ขณะดำเนินการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้แบบทดสอบทั้งหมด จำนวน 6 ชุด และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจวิธีการใช้แบบทดสอบและจัดเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

3. แนวปฏิบัติในการดำเนินการเรียนการสอน

การที่จะนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรพิจารณา ดังนี้

3.1 บทบาทครู

1) ในการสอนตามรูปแบบการสอนนี้ ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่ต้องจัดสภาพที่จะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้นครูจะต้องจัดกลุ่มผู้เรียนให้แต่ละกลุ่มประกอบ

ไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันไป ตลอดจนจัดกลุ่มผู้เรียนโดยใช้ผลคะแนนสอบรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเพื่อการแบ่งกลุ่มในเบื้องต้น โดยนำคะแนนผู้เรียนมาเรียงจากต่ำไปสูง แล้วแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ก่อนที่จะจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ซึ่งประกอบด้วยจำนวนผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ในสัดส่วน 1: 2: 1

2) ครูเป็นผู้แนะนำการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นเสริมสร้างให้ผู้เรียนร่วมกันคิด อภิปราย แลกเปลี่ยนจากการศึกษาบทอ่าน จนได้องค์ความรู้จากการอ่าน ดังนั้น ครูจะต้องทำความเข้าใจกับวิธีการอย่างละเอียด และฝึกฝนตนเองจนเกิดความชำนาญ การอภิปรายเนื้อหาจากบทอ่านของนักเรียนอาจต้องใช้เวลามากในการดำเนินกิจกรรมในช่วงแรก ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว เมื่อผู้เรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองแล้ว ครูค่อยลดบทบาทลงเป็นเพียงแค่ผู้ให้ความช่วยเหลือเท่านั้น

3) ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่าน กลวิธีการอ่าน วิธีสอนและเทคนิคการสอนอ่านแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านมากที่สุด

4) ครูต้องเข้าใจจุดประสงค์ในการอ่านอย่างชัดเจนและสามารถใช้ประสบการณ์การอ่านของตนเองชี้แนะนักเรียนได้

5) ครูต้องมีทักษะในการตั้งคำถามกระตุ้นความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม รวมถึงสร้างแรงจูงใจและความสนใจของนักเรียน ครูควรรู้จักใช้คำถามให้เหมาะสมว่าจะใช้อย่างไร เมื่อไร ที่ไหน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการแสดงความคิดเห็น แสดงเหตุผลโต้แย้งหรือสนับสนุน และยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น รวมทั้งครูต้องคอยสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม บันทึกสภาพการเรียนการสอน และประเมินผู้เรียนเป็นระยะ ๆ

3.2 บทบาทนักเรียน

ในการเรียนตามรูปแบบการสอนนี้ นักเรียนมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1) นักเรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม ทั้งนี้เพราะนักเรียนจะต้อง ทำสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับการอ่านด้วยตนเอง และกำหนดวิธีการทำงานของกลุ่มแทนการที่ผู้สอนจะบอกหรือกำหนดให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ

2) นักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในกลุ่ม เข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับกลุ่ม รับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการเรียนรู้จากกลุ่มและช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้

3) นักเรียนต้องรู้จักการใช้ภาษาและเทคนิคการใช้ภาษาในเรื่องที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถถ่ายโยงความคิดจากสิ่งที่อ่านไปสู่การเขียนของตนเองได้อย่างถูกต้องตามรูปแบบภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์

3.3 การจัดสภาพการเรียนการสอน

1) สภาพการจัดการเรียนการสอนต้องจัดในลักษณะของกลุ่มย่อยที่สมาชิกภายในกลุ่มต้องมีพื้นความรู้ ความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิด

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่มย่อย และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นอกเหนือจากผู้สอนแล้ว ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้จากเพื่อนได้เช่นกัน

2) การจัดให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และทักษะ ในการทำกิจกรรมการอ่านระดับกลุ่มย่อยถือเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนมาก ดังนั้นบรรยากาศของการเรียนการสอนจะต้องมีความเป็นกันเอง ปราศจากการแข่งขัน เป็นอิสระ และเป็นบรรยากาศแห่งความเป็นกัลยาณมิตร จึงจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะแสดงออกทั้งในความคิดเห็นส่วนตัว การแสดงความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับบุคคลอื่น

3) การจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษตามรูปแบบการสอนดังกล่าว ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับบทบาทผู้เรียน คอยกระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมต่อกิจกรรม ผสมผสานกับผู้สอนในการใช้สื่อภาพ วีดิทัศน์ เทปเสียง หรือสื่อนวัตกรรมใหม่ ในการสร้างความอยากรู้อยากเห็น ดึงดูดความสนใจ หรือเป็นการตรวจสอบพื้นความรู้เดิมอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความรู้ใหม่ เป็นต้น

3.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1) ผู้สอนควรพยายามสอนให้ได้ตามขั้นตอนและเวลาที่กำหนดไว้ การศึกษาทำความเข้าใจรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน และจัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมจะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

2) แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนที่จัดทำไว้มีจุดประสงค์ให้ผู้สอนนำไปใช้ในการสอนอ่านให้แก่ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และพบว่าการสอนทักษะการอ่านมี 3 ลักษณะ คือ 1) แบบเน้นทักษะการอ่านเพียงอย่างเดียว 2) แบบที่ใช้ทักษะการอ่านเป็นแกนหลักแล้วนำไปสัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ และ 3) แบบที่ใช้ทักษะการอ่านเป็นทักษะเสริม แผนการจัดการเรียนรู้นี้จึงเหมาะสำหรับนำไปใช้ในลักษณะที่ 1 กล่าวคือ การใช้สอนในลักษณะที่ 1 ผู้สอนอาจเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรม การสอนอ่านให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดความชำนาญ

เอกสารวิจัยระยะที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 22201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วย Animals เรื่อง Life on the Ice ผู้สอน นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์

1. เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

1.1 สาระ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุมีผล

1.3 ตัวชี้วัด ต 1.1 ม. 3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

1.4 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2) คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่ หรือไม่

3) ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I think../I believe.../Tenses/Infinitive Pronouns/If Clauses

2. สาระสำคัญ

การอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสัตว์หรือสิ่งมีชีวิตนั้นทำให้นักเรียนได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค และได้ฝึกทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนมีความรอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับสัตว์และสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ รอบตัวมากยิ่งขึ้นอันเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับนักเรียนได้อย่างกว้างขวาง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความหมายของคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้
3.2 ระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3.3 เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้
3.4 อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลได้
3.5 บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้ (Knowledge: K)

เนื้อหา (Content)	Life on the Ice
ทักษะ (Skill)	Reading Comprehension
คำศัพท์ (Vocabulary)	fur, cub, seal, stay, thick, hole, warm
โครงสร้าง (Structure)	Using "can"

4.2 ทักษะกระบวนการ (Process: P) ทักษะการทำงานกลุ่มและการนำเสนอข้อมูล

4.3 สมรรถนะสำคัญ (Competency: C) ความสามารถในการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์

4.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute: A) มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน

5. หลักฐานการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน / ภาระงาน

งานเดี่ยว อ่านเรื่อง "Life on the Ice" ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 4

งานกลุ่ม ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 1-5

5.2 การวัดและประเมินผล

1) ตรวจใบงานกลุ่มผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำดังนี้

Worksheet 1-2 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 70

Worksheet 3-4 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 60

2) ประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

3) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

4) ประเมินสมรรถนะสำคัญ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

6.1 ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ (Motivating) 10 นาที

1) ครูถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้

Do you know where the Arctic is?

What kinds of animals live there?

Would you like to visit the Arctic? Why or why not?

2) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นตามลำดับ

6.2 ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน (Developing Background Knowledge) 20 นาที

1) ครูแจกใบงานที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนความหมายลงในตาราง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มมาเฉลยคำตอบ ครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม "Use the Dictionary to find the Meaning of each word."

2) ครูเฉลยคำตอบบนกระดาน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนออกเสียงพร้อมครูคำละ 2 ครั้ง

3) ครูอธิบายกติกาในการเล่นเกมการอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ โดยครูจะชูป้ายคำศัพท์ที่เตรียมไว้ขึ้น ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอ่านออกเสียงแล้วบอกความหมายของศัพท์ในเวลาที่กำหนด เวียนไปทีละกลุ่ม เช่น

hole	อ่านออกเสียงว่า.....แล้วแปลว่า.....

4) ครูแจกใบงานที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกคำศัพท์จากใบงานที่ 1 มาเติมลงในประโยคให้ได้ใจความที่ถูกต้อง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแลกกันตรวจพร้อมเฉลยคำตอบ

5) ครูแจกเอกสารใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Modal Verb (can) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาโครงสร้างประโยคต่าง ๆ หลังจากนั้นครูค่อยอธิบายสรุปอีกครั้ง

6) ครูแจกใบงานที่ 3 ใช้คำสั่ง "Choose the Correct Answer" ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายคำตอบแล้วเขียนคำตอบของกลุ่มตนเองบนกระดาน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแลกกันตรวจใบงานพร้อมเฉลยคำตอบและคำอธิบาย แล้วบันทึกผลคะแนนรายกลุ่มต่อไป

6.3 ขั้นวางแผนการอ่าน (Planning for Reading) 10 นาที

1) ครูแจกเอกสารใบความรู้ที่ 2 บทอ่านเรื่อง "Life on the Ice" ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสำรวจเรื่องที่อ่านโดยให้ดูชื่อเรื่อง และรูปภาพแล้วเชื่อมโยงกันว่าน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยครูใช้คำถามชี้แนะให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ เช่น

"What is the title of this text?"
"What does the word "ice" in the title imply?"
"What does the picture in the text tell you?"

2) นักเรียนร่วมกันวางแผนการอ่านเพื่อกำหนดกรอบความสนใจและสิ่งที่ต้องการค้นหาในเรื่องโดยศึกษาข้อคำถามเพื่อจะได้เลือกใช้เทคนิควิธีในการอ่านที่เหมาะสม

3) ครูให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำศัพท์ทีนักเรียนได้ศึกษาจากใบงานที่ 1 และโครงสร้างประโยคการใช้ can ที่ได้ศึกษาจากใบความรู้ที่ 1 เพื่อเป็นการดึงความรู้เดิมมาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่าน

โดยยกตัวอย่างประโยคเช่น The Arctic is a very <u>cold</u> place. ครูถามนักเรียนว่า cold แปลว่า..... They can swim more than 80 kilometers to find seals to eat. ประโยคนี้ can บอกถึงอะไร .... มีความหมายว่าอะไร..... เพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางในการนำความรู้เดิมมาใช้

6.4 ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน (Understanding the Text) 20 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มอ่านบทอ่านด้วยตนเองตามเวลาที่กำหนด โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนดึงความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในในงานที่ 1 โครงสร้างประโยคในใบความรู้ที่ 1 และเนื้อหาที่อภิปรายร่วมกันเบื้องต้นมาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่าน

2) ครูเดินไปทีละกลุ่มเพื่อให้คำชี้แนะ กลวิธีการอ่าน รูปแบบการอ่าน การเดาความหมายของคำศัพท์ และการเลือกประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

3) ครูแจกใบงานที่ 4 อธิบายคำชี้แจงในการทำกิจกรรมโดยครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม คือ “circle T or F for each statements” และ “Write short answers to the following questions” ซึ่งมีทั้งหมด 10 ข้อ ครูให้เวลาในการทำ 10 นาที

4) ครูให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านลงในใบงานที่ 4 ก่อนนำคำตอบของนักเรียนแต่ละคนไปอภิปรายในกลุ่มอีกครั้ง

6.5 ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน (Discussing and Sharing) 10 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบในใบงานที่ 4 กับเพื่อนสมาชิกโดยอภิปรายคำตอบทีละข้อว่าเหตุผลใดเหมาะสมที่สุดพร้อมสรุปเป็นคำตอบของกลุ่มซึ่งหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนตอบคำถามพร้อมแสดงเหตุผลจนครบทุกคน

2) ครูสังเกตการร่วมอภิปรายคำตอบของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม และให้คำแนะนำแก่กลุ่มที่ประสบปัญหาในการอ่านหรือการอภิปรายแสดงความคิดเห็นที่ยังไม่ตรงกับประเด็นคำถาม ในส่วนของใบงานที่ 4 ตอนที่ 1 สำหรับข้อที่ผิด (F) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มขีดเส้นใต้ส่วนที่ผิดพร้อมแก้ไขส่วนที่ผิดให้ถูกต้อง โดยครูยกตัวอย่างเช่น

Seals are animals that live in the <u>desert.</u> (นักเรียนต้องแก้ไขเป็น sea)

3) นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำตอบที่ผ่านกระบวนการอภิปรายแลกเปลี่ยนจนเป็นคำตอบของกลุ่มพร้อมข้อแก้ไขลงบนกระดานบรู๊ฟแล้วนำไปติดไว้ที่กระดาน

6.6 ขั้นนำเสนอผลการอ่าน (Presenting) 20 นาที

1) นักเรียนนำเสนอคำตอบในใบงานที่ 4 เรียงลำดับตามข้อ

2) ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นก่อนเฉลยคำตอบ

3) ครูเฉลยคำตอบแล้วให้นักเรียนบันทึกข้อแก้ไขต่าง ๆ ด้วยปากกาไวท์บอร์ดสีแดงลงบนกระดาษบรู๊ฟของกลุ่มตนเองก่อนนำไปแก้ไขต่อไป

6.7 ขั้นเสริมทักษะการอ่าน (Reinforcing) 15 นาที

1) ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้ง (5 นาที) หลังจากนั้นครูแจกใบงานที่ 5 ให้แก่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านและทบทวนเนื้อหา

2) ครูอธิบายคำชี้แจงก่อนให้นักเรียนลงมือทำ โดยใบงานที่ 5 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเรียงลำดับเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายเพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนระบุรายละเอียดสำคัญของแต่ละย่อหน้า

3) นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจใบงานที่ 5 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยพร้อมให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มอธิบายให้เหตุผลประกอบอย่างทั่วถึง

6.8 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Checking and Correcting) 15 นาที

1) ครูประมวลผลการตรวจสอบผลงานของนักเรียน ใบงานที่ 1-5 เพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการทำงานกลุ่มร่วมกันว่าผลการประเมินแต่ละชิ้นงานผ่านเกณฑ์หรือไม่ และอยู่ในระดับใด

2) นักเรียนได้รับผลงานที่ผ่านการตรวจสอบจากครูแล้วให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบเนื้อหา ภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องจากครูผู้สอน (ใบงานที่ 4-5) เพื่อจัดเก็บเป็นผลงานของกลุ่มต่อไป

3) ครูให้นักเรียนเขียนข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มโดยใช้คำพูดในทางบวกและให้ข้อมูลตามความจริงในประเด็นดังนี้

4) การอ่านมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น เกิดจากสิ่งใด และจะช่วยกันแก้ปัญหาอย่างไร

5) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ทำได้ดี ที่ควรทำเพิ่มขึ้น และที่ควรทำน้อยลง

6) ให้แต่ละกลุ่มรายงานสรุปผลข้อมูลพฤติกรรมการเรียนรู้ส่งครูเพื่อครูจะได้นำเสนอข้อสรุปข้อมูลย้อนกลับจากนักเรียนทุกกลุ่ม จุดเด่น จุดด้อยที่ต้องปรับปรุงแก้ไข พร้อมกับสรุปข้อมูลย้อนกลับจากทรรศนะครูผู้สอนอย่างชัดเจน

7. สื่อการเรียนการสอน

7.1 บทอ่าน “Life on the Ice”

7.2 ใบงาน (Worksheet) 1-5

7.3 ใบความรู้ การใช้ “can”

7.4 พจนานุกรมอังกฤษ - ไทย

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

9.1 ด้านความรู้

.....

9.2 ด้านสมรรถนะสำคัญ

.....

9.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....

(นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **1** เรื่อง **Life on the Ice**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **2**

Name.....Class.....Number.....

Direction: Use the dictionary to find out the meaning of the words.

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1	fur		
2	cub		
3	seal		
4	den		
5	stay		
6	thick		
7	hole		
8	snow		
9	fat		
10	warm		

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **2** เรื่อง **Life on the Ice**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **2**

Name.....Class.....Number.....

Direction: Complete each sentence with the correct word.

1. This sock has a _____ in it. I need a new pair.
2. There is a lot of _____ on the mountain. It's good for skiing.
3. I always cut the _____ off my meat before I eat it.
4. I tried to ___ awake to watch the film but I was so tired I fell asleep.
5. This coat is very _____. It's my winter coat.

รายวิชา อ 22201 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Life on the Ice	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

การใช้ can

can เป็นกริยาช่วย แปลว่า สามารถ ใช้ได้กับประธานทุกตัวและไม่มีการเติม S ที่กริยานั้น ๆ เราใช้ can นำหน้าคำกริยาช่องที่ 1 (สิ่งที่ต้องจำคือ คำว่า can ถ้าเป็นคำนามก็ต้องหมายถึง กระป๋อง)

1. การใช้ can ในประโยคบอกเล่า มีลักษณะโครงสร้างของประโยค ดังนี้:

ประธาน + can + กริยาช่องที่ 1

ตัวอย่างเช่น

They can speak English?

Sue can swim .

He can dance .

2. การใช้ can ในประโยคปฏิเสธ

ประโยคปฏิเสธ ทำได้โดยเติม not หลัง can ตามรูปแบบประโยค ดังนี้.

ประธาน + can + not +กริยาช่อง 1

ตัวอย่างเช่น

ประโยคบอกเล่า: Sue can cook food.

ประโยคปฏิเสธ : Sue cannot cook food.

เขียนรูปย่อดังนี้ : Sue can't cook food.

3. การใช้ Can ในประโยคคำถาม

โดยการนำ Can มาวางไว้หน้าประโยค แล้วใส่เครื่องหมาย ? ท้ายประโยคนั้น ดังนี้

Can + ประธาน + กริยาช่อง 1 +....ส่วนขยาย...+ ?

ประโยคบอกเล่า :He can ride a horse.

ประโยคคำถาม : Can he ride a horse?

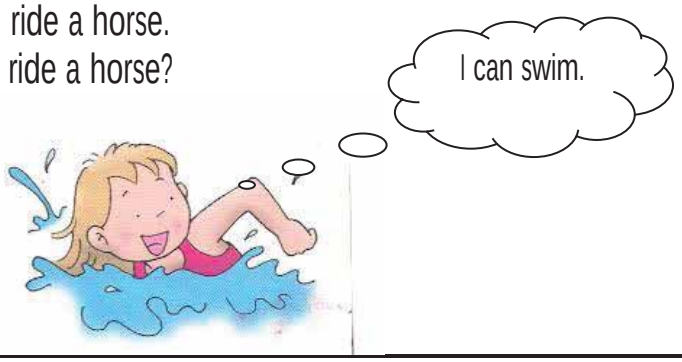

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **3** เรื่อง **Life on the Ice**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **2**

Name.....Class.....Number.....

Direction: Choose the correct answer.

1. A: Can Sam play football? B: .....
   a. Yes I can. b. Yes, he can. c. No, I can't. d. No, he can.
2. A: Can you swim? B: .....
   a. No, it can' t. b. Yes, I can. c. you can swim. d. No, you can.
3. Can a bird fly?
   a. Yes, it can. b. No, It can no fly. c. No, it can't fly. d. It can walk.
4. A: Can you drive a car? B: .....
   a. No, he can't. b. No, we can' t. c. Yes he can. d. Yes, I can.
5. A: ..... B: Yes I can.
   a. Can he play ping-pong? b. What can you do with a shirt?
   c. Can you speak English? d. Who can we see at school?
6. They _____ work very well.
   a. are b. does c. can d. is not
7. My father _____cook.
   a. aren't b. can't c. doesn't d. didn't
8. _____we read English book?
   a. Is b. Does c. Can't d. Can
9. _____ they walk to school?
   a. Can b. Can't c. Is d. Is not
10. Mary_____ speak Thai.
    a. not b. aren't c. can't d. is

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบความรู้ที่ **2** เรื่อง **Life on the Ice**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **2**

The Arctic is a very cold place. Everywhere in the Arctic there is snow and ice. It is very difficult for people to live there. But many polar bears live there. How can polar bears live in such a cold place? How do they look after their babies? And what do they eat there?

Polar bears have very thick fur. They also have a lot of fat on their bodies. This helps them to stay warm. Baby polar bears are called 'cubs'. Cubs are born in winter. Before the cubs are born, the mother polar bear makes a hole in the snow. This hole is called a 'den'. The mother looks after the cubs in the warm den.

At the end of winter the cubs are four months old. They can leave the den. The mother and her cubs start walking. They walk across the ice to the sea. They go there to find food.

Polar bears eat seals. Seals are animals that live on the ice and in the sea. Polar bears are good at swimming. They can swim more than 80 kilometers to find seals to eat.

A polar bear's fur is white. This is the same color as the snow and ice. So it is difficult for seals to see a polar bear coming. This helps the polar bear to catch seals. And polar bears need

to eat a lot of seals. They need to eat a lot of fat to help them stay warm!

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **4** เรื่อง **Life on the Ice**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **2**

Name.....Class.....Number.....

Circle T for true or F for false for each of the following statements.

1. Polar bears spend the winter in a hole in the snow. T / F
2. Polar bear cubs leave home by themselves when they are four months old. T / F
3. Polar bears swim a long way to find food. T / F
4. Seals eat polar bears. T / F

Write short answers to the following questions.

1. How do polar bears stay warm? _____
2. How long do the polar bears stay in their den? _____
3. Why do the polar bears walk to the sea? _____
4. What do polar bears eat? _____
5. Why is it difficult to see a polar bear? _____
6. Why do polar bears need to eat a lot of fat? _____

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **5** เรื่อง **Life on the Ice**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **2**

Name.....Class.....Number.....

Put the following sentences in the correct order. Number them from 1 to 5.

a. ☐ The mother and cubs walk across the ice.
b. ☐ The mother makes a hole in the snow.
c. ☐ The cubs are born.
d. ☐ The mother and cubs catch seals.
e. ☐ The mother and cubs live in the den.

What is the main purpose of the passage? Circle 1, 2 or 3.

1. To describe how polar bears live in the Arctic.
2. To compare baby polar bears with adult polar bears.
3. To describe the Arctic.

Match each heading to the correct paragraph in the passage.

1. Paragraph____ Polar bears are difficult to see.
2. Paragraph____ How polar bears stay warm.
3. Paragraph____ What polar bears eat.

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....ชั้น.....

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยให้นักเรียนพิจารณาข้อความว่านักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับใดโดยให้ตอบตรงกับการปฏิบัติของตนเองให้มากที่สุด

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	5	4	3	2	1
1. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น					
5. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
รวม					
รวม					

เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 15 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

นำคะแนนรวมมาคิดเทียบเป็นคะแนนในส่วนของทักษะกระบวนการโดยใช้ประเมินขณะปฏิบัติกิจกรรม มีเกณฑ์ดังนี้

2.1 ได้คะแนนในช่วง 15-16 คะแนน คิดเป็น 1 คะแนน
2.2 ได้คะแนนในช่วง 17-18 คะแนน คิดเป็น 2 คะแนน
2.3 ได้คะแนนในช่วง 19-25 คะแนน คิดเป็น 3 คะแนน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญ

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่. .....

คำชี้แจง 1. ให้ผู้สอนประเมินพฤติกรรมของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน
2. ให้นักเรียนประเมินพฤติกรรมของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเองโดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม				
	1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม				
	1.5 เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันและเล่าให้เพื่อนฟังได้				
2.ความสามารถในการคิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	3.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	3.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	3.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	3.4 จัดการแก้ปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	3.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				

ลงชื่อ---------- ผู้ประเมิน
( )

<u>เกณฑ์การให้คะแนน</u>

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่. .....

คำชี้แจง 1. ให้ผู้สอนประเมินคุณลักษณะฯ ของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

2. ให้นักเรียนประเมินคุณลักษณะฯ ของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1. มีวินัย	1.1 เข้าเรียนตรงเวลา				
	1.2 แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ				
	1.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้อง				
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ				
	2.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	2.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	3.1 มีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	3.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อความสำเร็จ				

ลงชื่อ---------- ผู้ประเมิน

( )

<u>เกณฑ์การให้คะแนน</u>

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 22201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วย Tale เรื่อง Jack and the Beanstalk ผู้สอน นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์

1. เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

1.1 สาระ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 มฐ. ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุมีผล

1.3 ตัวชี้วัด ต 1.1 ม. 2/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

1.4 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2) คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่

3) ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I think.../I believe.../Tenses/Infinitive Pronouns/If clauses

2. สาระสำคัญ

นิทานเป็นเรื่องราวใกล้ตัวที่นักเรียนได้พบเจอและคุ้นเคย การอ่านนิทานให้เข้าใจและได้อรรถรสนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับบทอ่านจนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนเป็นการฝึกฝนการอ่านให้เกิดทักษะความชำนาญอันจะสามารถนำไปใช้อ่านงานประเภทอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันเพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความหมายของคำศัพท์ในเรื่องได้
3.2 ระบุสรรพนามที่ใช้แทนคำนามเรื่องที่อ่านได้
3.3 ลำดับเหตุการณ์ก่อนและหลังของเรื่องที่อ่านได้
3.4 เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3.5 ระบุความสัมพันธ์ของเหตุและผลในเรื่องที่อ่านได้
3.6 จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้ (Knowledge: K)

เนื้อหา (Content)	Reading Text “Jack and the Beanstalk”
ทักษะ (Skill)	Reading Skill
คำศัพท์ (Vocabulary)	angry, master, crash, enormous and harp
โครงสร้าง (Structure)	Past Simple Tense

4.2 ทักษะกระบวนการ (Process: P) ทักษะทำงานกลุ่มและการนำเสนอข้อมูล

4.3 สมรรถนะสำคัญ (Competency: C) ความสามารถในการสื่อสาร การคิด และการใช้ทักษะชีวิต

4.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute: A) มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน

5. หลักฐานการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน/ภาระงาน

งานเดี่ยว อ่านบทอ่านเรื่อง “Jack and the Beanstalk” ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 1-3

งานกลุ่ม ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 1-7

5.2 การวัดและประเมินผล

1) ตรวจ Worksheet 1-7 ผ่านเกณฑ์ 60% ของแต่ละใบงาน

2) ประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

3) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

4) ประเมินสมรรถนะสำคัญ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

6.1 ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ (Motivating) 10 นาที

1) นักเรียนแต่ละกลุ่มดูภาพที่ครูถือให้ดูหน้าชั้นเรียนทีละภาพโดยให้ช่วยกันบอกคำศัพท์เป็นภาษาไทยก่อนว่าคืออะไร จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกคำศัพท์เหล่านั้นเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษแล้ว ครูเปิดภาพให้นักเรียนบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษทีละกลุ่มวนซ้ำไปมาจนมั่นใจว่านักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์บ้างแล้ว

2) นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือช่วยกันทำ Worksheet 1 เป็นการจับคู่คำศัพท์กับภาพให้ตรงกัน หลังจากนั้นให้นำส่งครูเพื่อแลกกันตรวจแล้วบันทึกผลคะแนนต่อไป

3) ครูสนทนากับนักเรียนว่านักเรียนเคยเห็นยักษ์หรือไม่ ยักษ์มีรูปร่างเป็นอย่างไร ในสถานการณ์ที่นักเรียนเจอยักษ์จะทำอย่างไร ครูให้นักเรียนดูภาพอีกครั้งแล้วให้นักเรียนลองเชื่อมโยงภาพต่าง ๆ ที่ครูให้ดูแล้วลองเชื่อมโยงคร่าว ๆ ว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไร

6.2 ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน (Developing Background Knowledge) 20 นาที

1) ครูแจก "Orksheet 2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนคำอ่านและความหมายของคำศัพท์ที่เคยทำใน Worksheet 1 หลังจากนั้นครูเฉลยคำตอบโดยให้นักเรียนแลกกันตรวจ ครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม "Use the Dictionary to find the Meaning of these words."

2) ครูแจกเอกสารใบความรู้เรื่อง Past Simple Tense และอธิบายถึงหลักการใช้โครงสร้างประโยค และคำบอกเวลาเพื่อปรับพื้นฐานด้านภาษา

3) ครูแจก Worksheet 3 เรื่อง Past Simple Tense ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายคำตอบแล้วเขียนคำตอบของกลุ่มตนเองบนกระดาน หลังจากนั้นครูเฉลยคำตอบพร้อมคำอธิบาย แล้วบันทึกผลคะแนนเพื่อประเมินต่อไป

6.3 ขั้นวางแผนการอ่าน (Planning for Reading) 10 นาที

1) ครูแจกเอกสารบทอ่านเรื่อง "Jack and the Beanstalk" ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสำรวจเรื่องที่อ่านโดยให้ดูชื่อเรื่อง และรูปภาพแล้วเชื่อมโยงกันว่าน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ

"What is the title of this text?"
"Do you know the beanstalk? What is it?
"What does the picture in the text imply?"
"Have you ever heard about Jack and the Beanstalk?

2) นักเรียนสำรวจเรื่องที่อ่านโดยให้ดูชื่อเรื่อง และรูปภาพแล้วเชื่อมโยงกันว่าน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยใช้คำถาม Is it fact or fantasy? Why? Give the reasons.

3) นักเรียนดูชื่อเรื่องและดูภาพทั้งในบทอ่านและที่ครูเตรียมมาซึ่งมีขนาดใหญ่ ดูคำศัพท์ที่ได้เรียนมาอีกครั้งหนึ่ง แล้วนักเรียนช่วยกันเดาเรื่องในบทอ่านว่าน่าจะเกี่ยวกับเรื่องใด โดยครูพยายามเชื่อมโยงคำตอบจากหลาย ๆ กลุ่มเพื่อเสนอขอบเขตของเรื่องที่ใกล้เคียงและชัดเจนมากที่สุด

6.4 ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน (Understanding the Text) 20 นาที

1) ครูอธิบายคำชี้แจงในการทำกิจกรรมก่อนให้นักเรียนเริ่มอ่านบทอ่าน หลังจากนั้นนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มอ่านบทอ่านตามเวลาที่กำหนด โดยครูเดินไปทีละกลุ่มเพื่อให้คำชี้แนะกลวิธีการอ่าน การให้รูปแบบการอ่าน การดูใจความสำคัญ การเดาความหมายของคำศัพท์ การเลือกประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง

2) นักเรียนต้องสังเกตคำศัพท์ สำนวน และวลีสำคัญพร้อมขีดเส้นใต้ไว้โดยนำความรู้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาช่วยในการอ่าน

3) ครูแจก Worksheet 4-5 อธิบายคำชี้แจงในการทำกิจกรรม สำหรับ Worksheet 4 ครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม คือ "Identify Each word Refers to" และให้นักเรียนเชื่อมโยงคำตอบกับแหล่งที่มาของคำตอบ ส่วน Worksheet 5 เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านก่อนนำคำตอบของนักเรียนแต่ละคนไปอภิปรายในกลุ่มอีกครั้ง

6.5 ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน (Discussing and Sharing) 10 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบใน Worksheet 4-5 กับเพื่อนสมาชิกโดยอภิปรายคำตอบทีละข้อ โดยร่วมอภิปรายว่าเหตุผลใดเหมาะสมที่สุดพร้อมสรุปเป็นคำตอบของกลุ่ม

2) ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน ถ้านักเรียนยังไม่เข้าใจครูเปิดโอกาสให้ซักถามต่อ

3) ครูแจก Worksheet 6 ให้นักเรียนได้ร่วมอภิปรายหาคำตอบของกลุ่มอีกครั้ง โดยครูใช้คำสั่ง "Number the Sentences to Make a Story" ครูเฉลยคำตอบในส่วนต้นเพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางในการทำต่อดังนี้

3.1) Jack lived with his mother. They were very poor.

6.6 ขั้นนำเสนอผลการอ่าน (Presenting) 20 นาที

1) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานโดยใช้สื่อที่ตารางเขียนคำตอบของกลุ่มที่กระดาน

2) ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบใน Worksheet 6 ของแต่ละกลุ่ม และเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามในประเด็นที่สงสัยหรือไม่เห็นด้วยจนได้คำตอบร่วมกันทั้งชั้นเรียน

6.7 ขั้นเสริมทักษะการอ่าน (Reinforcing) 15 นาที

1) ครูแจก Worksheet 7 ให้แก่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านและทบทวนเนื้อหาโดยกำหนดให้ผู้เรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน (Sentence Completion Exercise) ครูยกตัวอย่างเช่น Jack and his Mother were .... แล้วถามว่าควรจะเติมอะไร ครูอธิบายโครงสร้างการใช้ Adjectives หลัง v. to be

2) นักเรียนศึกษาคำชี้แจงของใบงานร่วมกัน ทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้งและอภิปรายเพื่อหาคำตอบของกลุ่มให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด หลังจากนั้นนักเรียนเขียนคำตอบของกลุ่มบนกระดาน

3) ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องเป็นรายข้อตามลำดับ

6.8 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting) 15 นาที

1) ครูประมวลผลการตรวจสอบผลงานของนักเรียน Worksheet 1-7 เพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการทำงานกลุ่มร่วมกันว่าผลการประเมินแต่ละชิ้นงานผ่านเกณฑ์หรือไม่ และอยู่ในระดับใด

2) นักเรียนได้รับผลงานที่ผ่านการตรวจสอบจากครูแล้วให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบเนื้อหา ภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องจากครูผู้สอนเพื่อจัดเก็บเป็นผลงานของกลุ่มต่อไป

3) ครูให้นักเรียนเขียนข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มโดยใช้คำพูดในทางบวกและให้ข้อมูลตามความจริงในประเด็นดังนี้

3.1) การอ่านมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น เกิดจากสิ่งใด และจะช่วยกันแก้ปัญหาอย่างไร

3.2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ทำได้ดี ที่ควรทำเพิ่มขึ้น และที่ควรทำน้อยลง

3.3) ให้แต่ละกลุ่มรายงานสรุปผลข้อมูลพฤติกรรมการเรียนรู้ส่งครูเพื่อครูจะได้นำเสนอข้อสรุปข้อมูลย้อนกลับจากนักเรียนทุกกลุ่ม จุดเด่น จุดด้อยที่ต้องปรับปรุงแก้ไข พร้อมกับสรุปข้อมูลย้อนกลับจากทรรศนะครูผู้สอนอย่างชัดเจน

7. สื่อการเรียนการสอน

7.1 บทอ่าน "Jack and the Beanstalk"
7.2 ใบงาน (Worksheet) ที่ 1-7
7.3 ใบความรู้ เรื่อง Past Simple Tense
7.4 พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....
.....

9. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

9.1 ด้านความรู้ .....
9.2 ด้านสมรรถนะสำคัญ .....
9.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ .....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....
(นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์)
ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....

ลงชื่อ.....
( )
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

ใบงานที่ **1**

Name ..... Total: 10 points

No. ..... Class .....

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** สื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **4**

Directions: Match the numbers with the correct pictures.

1. mother
2. axe
3. cow
4. man
5. giant
6. beanstalk
7. castle
8. beans
9. golden egg
10. boy

ใบงานที่ **2**

Name ..... Total: 20 points

No. ..... Class .....

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** สื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **4**

Directions: Use the dictionary to find the meaning of the words.

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1.	poor (adj.)		
2.	market (n.)		
3.	magic (adj.)		
4.	castle (n.)		
5.	angry (adj.)		
6.	enormous (adj.)		
7.	giant (n.)		
8.	harp (n.)		
9.	master (n.)		
10.	crash (v.)		

Direction: Match the words in column A with the meaning in column B.

A	B
1 .....poor (adj.)	A. filled with anger.
2 .....market (n.)	B. male head of the household
3 .....magic (adj.)	C. large upright instrument musical with vertical strings played with the finger.
4 .....castle (n.)	D. having or using special powers to make impossible thing happen or seem to happen
5 .....angry (adj.)	E. a very large strong person who is often cruel and stupid
6 .....enormous (adj.)	F. having very little money; not having enough money for basic need
7 .....giant (n.)	G. gathering of people for buying and selling goods
8 .....harp (n.)	H. old large building with thick walls, used for protection from enemies
9 .....master (n.)	I. fall or strike
10 .....crash (v.)	J. extremely large

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Past Simple

รหัสวิชา อ 22201 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน	เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

โครงสร้างประโยค

ประโยคบอกเล่า S + V2. (เติม +ed หรือ เปลี่ยนรูป)
ประโยคปฏิเสธ S + did not (didn't) + V1
ประโยคคำถาม Did + S + V1?

หลักการใช้

ใช้อธิบายเรื่องราวที่เกิดขึ้นแล้ว และจบลงไปแล้ว

คำบอกเวลา

yesterday (เมื่อวานนี้)
last week (หรือคำอื่นๆที่ ใช้ last นำหน้า เช่น last year, last month, etc.)
four weeks ago (หรือคำอื่นๆที่ ใช้ ago ลงท้าย เช่น two hours ago, etc.)
the day before yesterday (เมื่อวานซืน)

ตัวอย่างประโยคบอกเล่า

I went to Bangkok last week.
Bob washed his car two weeks ago.

ตัวอย่างประโยคปฏิเสธ

I did not go to Bangkok last week.
Bob did not wash his car two weeks ago.

ตัวอย่างประโยคคำถาม

Did you go to Bangkok last week?
Did Bob wash his car two weeks ago?

ใบงานที่ **3**

รหัสวิชา อ **22201** วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **4**
Name..... No. .....
Total 20 points

Fill in the blank with the appropriate verb using the verbs in brackets.

To me, it ___1___(be) a wonderful childhood. I ___2___(live) in a compound family. Each married couple___3___(have) their house built on the compound. My single aunts, uncles and cousins___4___(live) in the big house. I ___5___(remember) I___6___(have) grandparents and great grandparents to go to whenever I ___7___(fight) with me sisters and brothers. They usually___8___(comfort) me giving me some candies. If I ___9___(cannot) do some homework, one of my aunts or uncles usually ___10___(help) me if my parents___11___(not be) available. Most of the time, we___12___(be taken) out by one of the relatives if we___13___(want) to enjoy ourselves out of the house. Being with a lot of cousins, we hardly___14___(want) to go out, since we___15___ (can play) among ourselves.

Choose the correct answer for each item

16. I ..... not ..... tennis yesterday.
    a. did , play b. do , play c. does , play d. did , played
17. He ..... late this morning.
    a. got up b. gets up c. gotten up d. get up
18. They ..... not ..... English last week.
    a. does , study b. did , studied c. did , study d. do , study
19. A: Did she borrow your pen
    B:_____
    a. No, she didn't b. No, she did c. Yes, she do d. Yes, she didn't
20. ..... you ..... a pen last week?
    a. did , buy b. did , bought c. do , buy d. do , bought

ใบความรู้ที่ **2**

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **4**

Direction: Read the text "Jack and the Beanstalk.

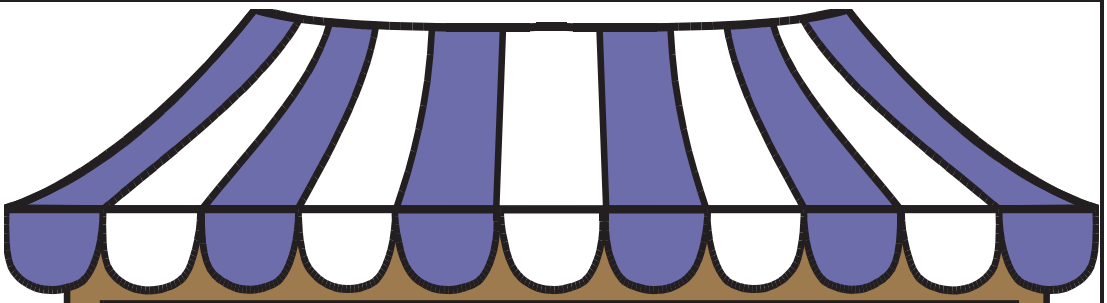

Jack and the Beanstalk

Once upon a time there was a boy called Jack. He lived with his mother. They were very poor. All they had was a cow. One morning, Jack's mother told Jack to take their cow to the market and sell her. On the way, Jack met a man. He gave Jack some magic beans and went back home. When Jack's mother saw the beans, she was very angry. She threw the beans out of the window.

The next morning, Jack looked out of the window. There was a giant beanstalk. He went outside and started to climb the beanstalk. He climbed up to the sky through the clouds. Jack saw a beautiful castle. He went outside. Jack heard a voice "Free, Fi, Fo, Fum!" Jack ran into the cupboard. An enormous giant came into the room and sat down. On a table there were a hen and a golden harp. "Lay!" said the giant. The hen laid an egg; it was made of gold. "Sing!" said the giant.

The harp began to sing. Soon the giant was asleep. Jack jumped out of the cupboard. He took the hen and the harp. Suddenly, the harp sang "Help, master!"

The giant woke up and shouted "Free, Fi, Fo, Fum!". Jack ran and started climbing down the beanstalk. The giant came down after him.

Jack shouted, "Mother, help!" Jack's mother took an axe and chopped down. The beanstalk. The giant fell and crashed the ground. Nobody ever saw him again. With the golden eggs and the magic harp, Jack and his mother lived happily ever after.

Read the text again and identify each word refers to. **(10 points)**

ใบงานที่ 4

Once upon a time there was a boy called Jack. He lived with his mother. They were very poor. All [1]**they** had was a cow.

One morning, Jack's mother told Jack to take their cow to the market and sell [2]**he**r. On the way, Jack met a man, He gave Jack some magic beans for the cow. Jack took the beans and went back home. When Jack's mother saw the beans, [3]**she** was very angry. She threw the beans out of the window.

The next morning. Jack looked out of the window. There was a giant beanstalk. He went to the sky through the clouds. Jack saw a beautiful castle. He went inside. Jack heard a voice "Free, Fi, Fo, Fuml" Jack ran into a cupboard. An enormous giant came into the room and sat down. On a table there were a hen and a golden harp. "Layl" said the giant. The hen laid an egg-it was made of gold. "Sinal" said the giant.

The harp began to sing. Soon the giant was asleep. Jack jumped out the cupboard. He took the hen and the harp. Suddenly, the harp sang, "Help, [4]**master**!" The giant woke up, and shouted, "Free, Fi, Fo, Fum!" Jack ran and started climbing down the beanstalk. The giant came down after [5]**him**. Jack shouted, "Mother! Help!" Jack's mother took an axe and chopped down the beanstalk. The giant fell and crashed the ground. Nobody ever saw him again. With the golden eggs and the magic harp, Jack and his mother lived happily ever after.

1 What does The word "they" refer to ?

.....

.....

2 The word "her" refers to

.....

.....

3 The word "she" refers to

.....

.....

4 What does The word "master" refer to ?

.....

.....

5 The word "him" refers to

.....

.....

ใบงานที่ **5**

Group No. ..... Total: 20 points
Group's Name .....

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** สื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **4**

Directions: Write the answers.

1. What did Jack get from a man?
.....
2. Where did the giant live?
.....
3. What did the giant have?
.....
4. Why was the giant angry?
.....
5. What things did Jack take?
.....
6. How did the giant feel when the hen and the harp were stolen?
.....
7. "……..Jack's mother took an axe and chopped down the beanstalk. The giant fell and crashed the ground. Nobody ever saw him again." From the sentences, what happened to the giant?
.....
8. Why did jack and his mother live happily?
.....
9. "….He went to the sky through the clouds and saw a beautiful Castle." Is it fact, opinions or fantasy? Why?
.....
10. How did you feel about this tale? Like or dislike? Why?
.....

ใบงานที่ **6**

Group No. ..... Total: 30 points

Group's Name .....

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** สื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **4**

Directions: Number the sentences to make a story.

1 . Jack lived with his mother. They were very poo
_____. Jack saw a giant beanstalk. He climbed up to the beanstalk through the clouds.
_____. There were a hen and a golden harp on a tabl
_____. A man gave Jack some magic beans for a cow.
_____. Jack's mother took an axe and chopped down the beanstalk.
_____. Jack saw a beautiful castle and he went inside.
_____. The giant fell and crashed the ground.
_____. The giant woke up and started climbing down the beanstalk after Jack.
_____. When Jack's mother saw the beans, she was very angry. She threw the beans out of the wir
_____. An enormous giant came into the room and sa
_____. With the golden eggs and the magic harp. Jack and his mother lived happily ever after.

Choose the correct answer. (10 points)

1. "An enormous giant came into the room and....."
   What does the word "enormous" mean?
   a. a very huge b. a very small
2. The hen laid an egg; it was made of gold. This statement is .....
   a. believable b. unbelievable
3. All they had was a cow. Jack took his cow to sell at the market?
   How was their family?
   a. rich b. poor
4. What did the giant chant?
   a. Free, Fi, Fo, Fum! b. Fo, Fi, Fo, Fum!
5. What kind is this story?
   a. true b. fantasy

ใบงานที่ **7**

Group No. ..... Total: 20 points

Group's Name .....

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** สื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **4**

Directions: Complete each sentence with the correct word or phrase.

1. Jack and his mother were.....
2. Jack and his mother had only one animal. It was a.....
3. Jack got .....from a man.
4. Jack s mother was.....when she saw the beans.
5. Jack climbed the.....
6. When Jack climbed up to the sky through the clouds, he saw.....
7. The giant had two magic things. They were.....
8. Jack was afraid of the giant, so he called.....to help him.
9. The giant fell and crashed the ground because Jack's mother.....the beanstalk.
10. Jack and his mother lived happily because they had.....

Write the correct words. (5 points)

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....ชั้น.....

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยให้นักเรียนพิจารณาข้อความว่านักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับใดโดยให้ตอบตรงกับการปฏิบัติของตนเองให้มากที่สุด

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	5	4	3	2	1
1. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น					
5. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
รวม					
รวม					

เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 15 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

นำคะแนนรวมมาคิดเทียบเป็นคะแนนในส่วนของทักษะกระบวนการโดยใช้ประเมินขณะปฏิบัติกิจกรรม มีเกณฑ์ดังนี้

2.1 ได้คะแนนในช่วง 15-16 คะแนน คิดเป็น 1 คะแนน
2.2 ได้คะแนนในช่วง 17-18 คะแนน คิดเป็น 2 คะแนน
2.3 ได้คะแนนในช่วง 19-25 คะแนน คิดเป็น 3 คะแนน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญ

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่.....

คำชี้แจง 1. ให้ผู้สอนประเมินพฤติกรรมของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน
2. ให้นักเรียนประเมินพฤติกรรมของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1.ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเองโดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม				
	1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม				
	1.5 เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันและเล่าให้เพื่อนฟังได้				
2.ความสามารถในการคิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้				
3.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	3.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	3.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	3.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	3.4 จัดการแก้ปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	3.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				

ลงชื่อ---------- ผู้ประเมิน
( )

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่. .....

คำชี้แจง 1. ให้ผู้สอนประเมินคุณลักษณะฯ ของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

2. ให้นักเรียนประเมินคุณลักษณะฯ ของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1. มีวินัย	1.1 เข้าเรียนตรงเวลา				
	1.2 แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ				
	1.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้อง				
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ				
	2.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	2.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	3.1 มีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	3.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อความสำเร็จ				

ลงชื่อ---------- ผู้ประเมิน

( )

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 22201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วย Thai Culture เรื่อง Giving Alms Tradition ผู้สอน นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์

1. เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

1.1 สาระ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุมีผล

1.3 ตัวชี้วัด ต 1.1 ม. 3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

1.4 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2) คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่

3) ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I Think../I Believe.../Tenses/Infinitive Pronouns/If Clauses

2. สาระสำคัญ

ประเพณีไทยโดยเฉพาะการทำบุญตักบาตรเป็นธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนานคู่สังคมไทยหลายยุคหลายสมัยอันสะท้อนถึงวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของไทย การอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีไทยทำให้นักเรียนได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค ความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี และได้ฝึกทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนมีความรอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเองมากขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความหมายของคำศัพท์ในเรื่องได้

3.2 เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้

3.3 อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลจากเรื่องที่อ่านได้

3.4 ระบุรายละเอียดสำคัญและเติมข้อมูลลงในแผนผังความคิดได้

3.5 เรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้

3.6 ระบุได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้ (Knowledge: K)

เนื้อหา (Content) Reading text "Giving Alms Tradition"

ทักษะ (Skill) Reading Comprehension

คำศัพท์ (Vocabulary) Make Merit, Buddhist, Monk, Joss Stick and Bowl

โครงสร้าง (Structure) Present Simple Tense

4.2 ทักษะกระบวนการ (Process: P) ทักษะการทำงานกลุ่ม และการนำเสนอข้อมูล

4.3 สมรรถนะสำคัญ (Competency: C) ความสามารถในการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์

4.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute: A) มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน

5. หลักฐานการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน/ภาระงาน

งานเดี่ยว อ่านและทำความเข้าใจบทอ่านเรื่อง "Giving Alms Traditions" ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 3-4

งานกลุ่ม ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 1-6

5.2 การวัดและประเมินผล

1) ตรวจใบงานกลุ่มผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำดังนี้

Worksheet 1-5 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 6 คะแนน

Worksheet 6 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 4 คะแนน

2) ประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

3) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

4) ประเมินสมรรถนะสำคัญ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

6.1 ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ (Motivating) 10 นาที

1) นักเรียนแต่ละกลุ่มดูภาพที่ครูถือให้ดูหน้าชั้นเรียน (Giving Alms Tradition) แล้วถามคำถามต่อไปนี้

What are they doing?

When does it Happen?

Can you see it in Thailand?

What things do they give to the Monks?

2) ตัวแทนนักเรียนเขียนคำตอบของกลุ่มตนเองบนกระดาน

3) ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบร่วมกัน

6.2 ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน (Developing Background Knowledge) 20 นาที

1) ครูแจก Worksheet 1 โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจับคู่คำศัพท์กับความหมาย หลังจากนั้นครูเฉลยคำตอบโดยให้นักเรียนแลกกันตรวจ ครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม "Match the words in Column A with the Meaning in Column B."

2) ครูแจกเอกสารใบความรู้เรื่อง Present Simple Tense และอธิบายถึงหลักการใช้ โครงสร้างประโยค และคำบอกเวลาเพื่อปรับพื้นฐานด้านภาษา

3) ครูแจก Worksheet 2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายคำตอบแล้วเขียนคำตอบของกลุ่มตนเองบนกระดาน หลังจากนั้นครูเฉลยคำตอบพร้อมคำอธิบาย แล้วบันทึกผลคะแนนเพื่อประเมินต่อไป

6.3 ขั้นวางแผนการอ่าน (Planning for Reading) 10 นาที

1) ครูแจกเอกสารบทอ่านเรื่อง "Giving Alms Tradition" ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสำรวจเรื่องที่อ่านโดยให้ดูชื่อเรื่อง และรูปภาพแล้วเชื่อมโยงกันว่าน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยครูใช้คำถามชี้แนะ เช่น

"What is the title of this text?"
"What is the story mainly about?"
"What does the picture in the text imply?"

2) นักเรียนร่วมกันวางแผนการอ่านเพื่อกำหนดกรอบความสนใจและสิ่งที่ต้องการค้นหาในเรื่อง เลือกเทคนิควิธีในการอ่านที่สำคัญ (Reading Technique) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

6.4 ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน (Understanding the Text) 20 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มอ่านบทอ่านด้วยตนเองตามเวลาที่กำหนด โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนดึงความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และเนื้อหามาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่าน

2) ครูเดินไปทีละกลุ่มเพื่อให้คำชี้แนะ กลวิธีการอ่าน รูปแบบการอ่าน การดูใจความสำคัญ การเดาความหมายของคำศัพท์ และการเลือกประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

3) ครูแจก Worksheet 3-4 อธิบายคำชี้แจงในการทำกิจกรรม สำหรับ Worksheet 3 ครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม คือ "Draw a Concept Map to Show What you have Learned From the Story" ส่วน Worksheet 4 เป็นกิจกรรมให้นักเรียนต่อชิ้นส่วนของประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ ครูให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านก่อนนำคำตอบของนักเรียนแต่ละคนไปอภิปรายในกลุ่มอีกครั้ง

6.5 ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน (Discussing and Sharing) 10 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบใน Worksheet 3-4 กับเพื่อนสมาชิกโดยอภิปรายคำตอบทีละข้อว่าเหตุผลใดเหมาะสมที่สุดพร้อมสรุปเป็นคำตอบของกลุ่ม ถ้ามีสมาชิกที่ยังไม่เห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่มต้องมีการอภิปรายต่อจนเป็น

ที่ยอมรับของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ซึ่งหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนตอบคำถามพร้อมแสดงเหตุผลจนครบทุกคน

2) ครูสังเกตการร่วมอภิปรายคำตอบของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม และให้คำแนะนำแก่กลุ่มที่ประสบปัญหาในการอ่านหรือการอภิปรายแสดงความคิดเห็นที่ยังไม่ตรงกับประเด็นคำถาม

3) นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียบเรียงคำตอบพร้อมทั้งให้จัดทำสื่อประกอบการนำเสนอผลการอ่านของ Worksheet 3 เป็นแผนผังความคิด

6.6 ขั้นนำเสนอผลการอ่าน (Presenting) 20 นาที

1) นักเรียนนำเสนอผลการอ่านทีละกลุ่มโดยใช้สื่อที่กลุ่มจัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอรายละเอียดหลักและรายละเอียดสนับสนุนของเรื่อง

2) ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบใน Worksheet 3-4 ของแต่ละกลุ่มทีละข้อ และเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามในประเด็นที่สงสัยหรือไม่เห็นด้วยกับคำตอบที่ได้จนได้คำตอบร่วมกันทั้งชั้นเรียน

3) ครูประเมินผลการนำเสนอแผนผังความคิดใน Worksheet 3 และตรวจให้คะแนนใน Worksheet 4

6.7 ขั้นเสริมทักษะการอ่าน (Reinforcing) 15 นาที

1) ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้ง หลังจากนั้นครูแจก Worksheet 5 ให้แก่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านและทบทวนเนื้อหาโดยใช้รูปแบบของกิจกรรมแตกต่างไปจากขั้นที่ 4-6 โดย Worksheet 5 กำหนดให้ผู้เรียนตอบคำถาม “Choose the Correct Answer”

2) สำหรับกิจกรรม Worksheet 6 ครูแจกแถบประโยคให้แต่ละกลุ่มซึ่งจะได้กลุ่มละ 6 แถบ ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

3) นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอคำตอบของกลุ่มโดยติดแถบประโยคให้ถูกต้องตามลำดับเนื้อเรื่องบนกระดาน เมื่อทุกกลุ่มติดแถบประโยคเสร็จ ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

6.8 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Checking and Correcting) 15 นาที

1) ครูประมวลผลการตรวจสอบผลงานของนักเรียน Worksheet 1-6 เพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการทำงานกลุ่มร่วมกันว่าผลการประเมินแต่ละชิ้นงานผ่านเกณฑ์หรือไม่ และอยู่ในระดับใด

2) นักเรียนได้รับผลงานที่ผ่านการตรวจสอบจากครูแล้วให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบเนื้อหา ภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องจากครูผู้สอนเพื่อจัดเก็บเป็นผลงานของกลุ่มต่อไป

7. สื่อการเรียนการสอน

7.1 บทอ่าน “Giving Alms Traditions”

7.2 ใบงาน (Worksheet) 1-6

7.3 ใบความรู้ Present Simple Tense

7.4 พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

9. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

9.1 ด้านความรู้

.....

9.2 ด้านสมรรถนะสำคัญ

.....

9.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....

(นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

Giving alms Tradition

Making merit is to do good things for our mind. As generally well-known, there are many ways for us to make merit; however, one of the easiest ways for both the children and the adults to make merit is to put food in the bowls of Buddhist monks in the morning.

In the early morning, several Buddhist monks hold their bowls and walk slowly and controllably along the road as well as the lane where the monks will pass. When they see the monks, people ask them to stop so as to offer things as earlier mentioned.

After the covers of the bowls are opened, those who give alms have to put things such as rice, food and drinks into the bowls. As for the flowers, the candles and the joss sticks, if they would like to put, the monks will turn over the covers of their bowls to receive them. People can give alms to as many monks as they want. They can also give as much food as they want and it has to be well cooked.

Source: http//www.speakingthai.com/stories/giving-alms.html

ใบงานที่ 1

รหัสวิชา อ 22201 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

Name.....Class.....No.....

Direction: Match the words in column A with the meaning in column B.

A	B
1 .....make merit	A. A stick of solid wax with an embedded wick burned for light
2 .....Buddhist monk	B. To be given something.
3 .....controllably	C. To present for an acceptance or rejection; suggest.
4 .....receive	D. A member of religious brotherhood living in a monastery.
5 .....candle	E. Moral excellence and righteousness.
6 .....joss stick	F. To cite or refer to.
7 .....offer	G. To get something such as goods or money to the other
8 .....bowl	H. A hemispheric vessel for food or fluids of monk.
9 .....mention	I. Incense.
10 .....give alms	J. Trolling to regulate.

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง Present Simple

รหัสวิชา อ 22201 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน | เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

โครงสร้างประโยค

ประโยคบอกเล่า	S + V1. (หรือ v1 เติม s)
ประโยคคำถาม	S + do not/does not + V1
ประโยคปฏิเสธ	Do / Does + S + V1?

หลักการใช้

1. ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำสม่ำเสมอ 2. ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นความจริง
3. ใช้กับสุนทรพจน์ สุภาษิต คำพังเพย 4. ใช้กับประโยคที่บอกลักษณะนิสัยของบุคคล

คำบอกเวลา

every day	ทุก ๆ วัน	every week	ทุก ๆ สัปดาห์	every year	ทุก ๆ ปี
usually	ตามปกติ	sometimes	บางครั้ง	always	สม่ำเสมอ
often	บ่อย ๆ	seldom	ไม่ค่อยจะ	never	ไม่เคย

ตัวอย่างประโยคบอกเล่า

I go to Bangkok every week.
Bob swims in the river every day.

ตัวอย่างประโยคปฏิเสธ

I do not go to Bangkok every week.
Bob does not swim in the river every day

ตัวอย่างประโยคคำถาม

Do you go to Bangkok every week?
Does Bob swim in the river every month?

ใบงานที่ 2

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **6**

Name.....Class.....No.....

Directions: Circle the correct verb of the present simple tense.

1. Making merit **is/are** to do good things for our mind.
2. There **is/are** many ways for us to make merit.
3. She always **put/puts** food in the bowls of Buddhist monks in the morning.
4. Buddhist monks **stop/stops** so as to offer things as earlier mentioned.
5. Buddhist monks **hold/holds** their bowls and walk slowly.
6. People **can give/could give** alms to as many monks as they want.
7. Thai people always **make/makes** merit in the morning.
8. When people **sees/see** the monks, they asks/ask them to stop.
9. A monk **receive/receives** the flowers and the candles from people.
10. We **have to/has to** pray before we go to bed.

ใบงานที่ 3

รหัสวิชา อ 22201 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน | เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

Name.....Class.....No.....

Directions: Draw a concept map to show what you know about giving alms.

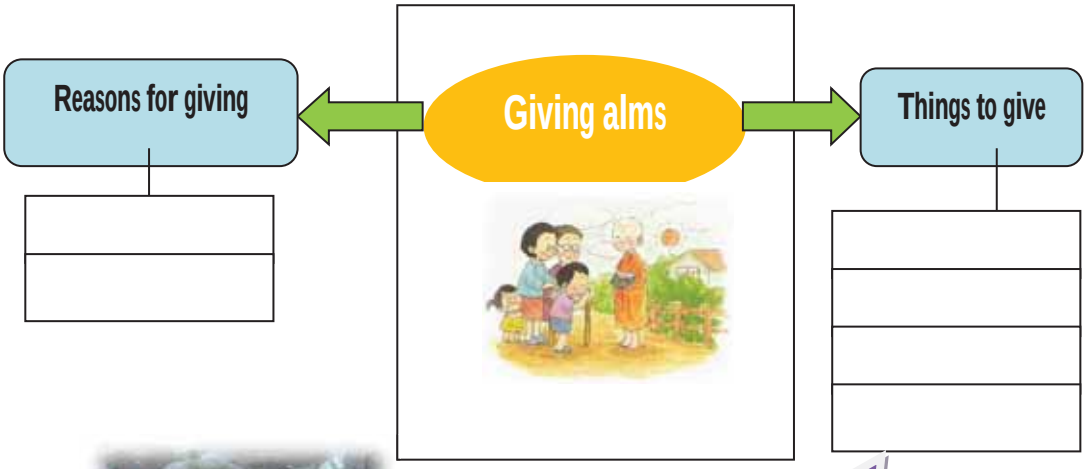

You can guess from the pictures.

ใบงานที่ 4

รหัสวิชา อ 22201 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน | เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

Name.....Class.....No.....

Directions: Complete each sentence with the clause or phrase on the right.

1. The easiest way to make merit
2. People who give alms have to put things
3. We have to ask the monks
4. When the covers of the bowls are opened
5. You can go to the temple

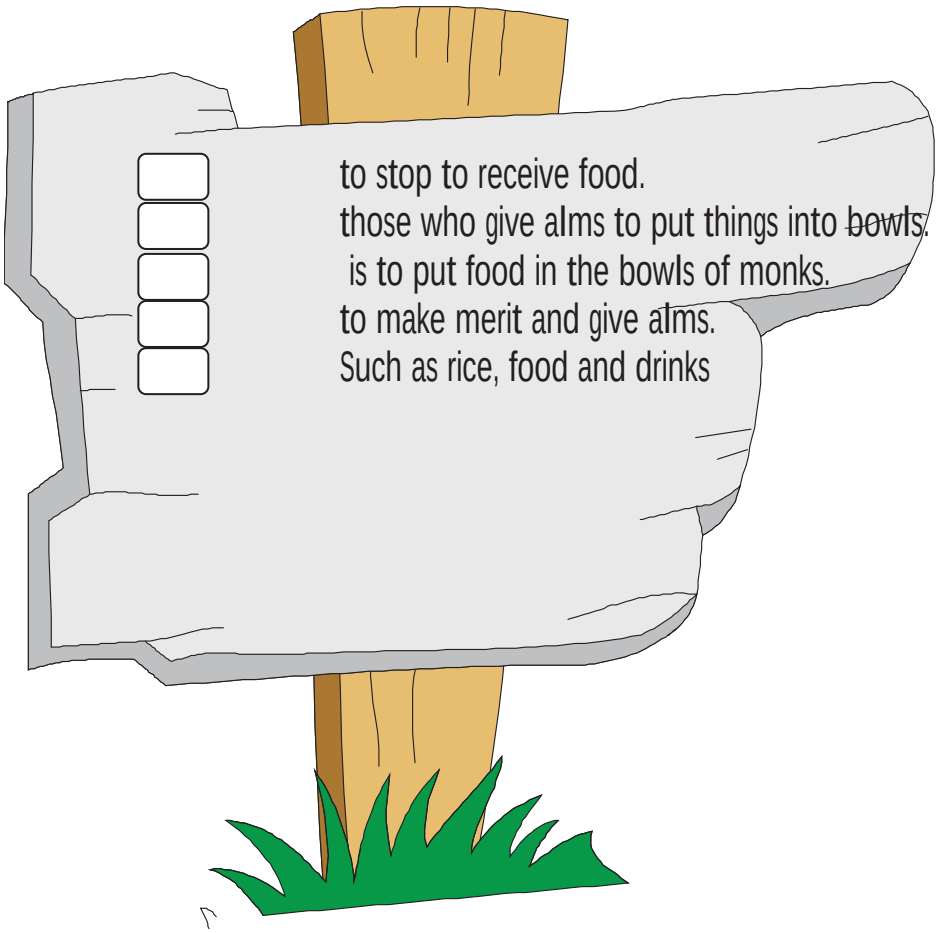

ใบงานที่ 5

รหัสวิชา อ 22201 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน | เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

Name.....Class.....No.....

Directions: Answer the questions based on the text.

1. What is the main idea of the passage?
   a. Giving alms is the easiest way to make merit.
   b. Giving alms is the easiest way for children to make merit.
2. What does “They” in paragraph 3 refer to?
   a. The Buddhist monks. b. People who give alms.
3. Which of these statements is true?
   a. People can give as much food as they want.
   b. Making merit is to do good things in the morning.
4. Which of these do you not have to do when giving alms?
   a. Putting food in the bowls of monks carefully.
   b. Asking Buddhist monks loudly to stop in order to offer them things.
5. Which things can you put in the bowls of monks?
   a. food and drinks b. clothes and money.
6. How much do people give alms to the monks?
   .....
7. When do you usually give alms by putting food in bowls?
   .....
8. Why do people make merit? .....
9. What can you put in the bowl? .....

ใบงานที่ 6

รหัสวิชา อ 22201 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

Name.....Class.....No.....

Directions: Rearrange the given sentences to make a complete summary.

☐ In the early morning, several Buddhist monks hold their bowls and walk slowly and controllably along the road as well as the lane where the monks will pass.

☐ People can give alms to as many monks as they want.

☐ The easiest ways for both the children and the adults to make merit is to put food in the bowls of Buddhist monks in the morning.

☐ They can also give as much food as they want and it has to be well cooked.

☐ When they see the monks, people ask them to stop so as to offer things as earlier mentioned.

☐ Making merit is to do good things for our mind.

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....ชั้น.....

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยให้นักเรียนพิจารณาข้อความว่านักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับใดโดยให้ตอบตรงกับการปฏิบัติของตนเองให้มากที่สุด

1. วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	5	4	3	2	1
1. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น					
5. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
รวม					
รวม					

2. เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 15 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

นำคะแนนรวมมาคิดเทียบเป็นคะแนนในส่วนของทักษะกระบวนการโดยใช้ประเมินขณะปฏิบัติกิจกรรม มีเกณฑ์ดังนี้

2.1 ได้คะแนนในช่วง 15-16 คะแนน คิดเป็น 1 คะแนน
2.2 ได้คะแนนในช่วง 17-18 คะแนน คิดเป็น 2 คะแนน
2.3 ได้คะแนนในช่วง 19-25 คะแนน คิดเป็น 3 คะแนน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญ

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่.....

คำชี้แจง

1. ให้ผู้สอนประเมินพฤติกรรมของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน
2. ให้นักเรียนประเมินพฤติกรรมของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเองโดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม				
	1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม				
	1.5 เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันและเล่าให้เพื่อนฟังได้				
2. ความสามารถในการคิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	3.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	3.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	3.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	3.4 จัดการแก้ปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	3.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

( )

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่. .....

คำชี้แจง

1. ให้ผู้สอนประเมินคุณลักษณะฯ ของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน

2. ให้นักเรียนประเมินคุณลักษณะฯ ของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1. มีวินัย	1.1 เข้าเรียนตรงเวลา				
	1.2 แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ				
	1.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้อง				
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ				
	2.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	2.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	3.1 มีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	3.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อความสำเร็จ				

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

( )

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

แบบประเมินแผนผังมโนทัศน์

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....ชั้น.....

กิจกรรม (Activity)	ระดับคุณภาพ				รวม (Total)
	ดีมาก (10-9)	ดี (8-6)	พอใช้ (5-3)	ควรปรับปรุง (2-1)	
เนื้อหา (Content)	แสดงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ค้นคว้ามาอย่างดีมาก มีขั้นตอนครบถ้วน มีการสรุปความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลได้อย่างสมเหตุสมผล	แสดงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ค้นคว้ามาอย่างดี มีขั้นตอนครบถ้วน มีการสรุปความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลได้อย่างสมเหตุสมผล	แสดงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ค้นคว้าปานกลาง ขาดขั้นตอนและรายละเอียด มีการสรุปความคิดเห็น	แสดงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ค้นคว้าปานกลาง ขาดขั้นตอนและรายละเอียด ไม่มีการสรุปความคิดเห็น	
การนำเสนอผลงาน (Presentation)	จัดทำแผนภาพอย่างเป็นระบบและนำเสนอด้วยข้อมูลที่ถูกต้องครอบคลุมหัวข้อและรายละเอียดที่สำคัญ	จัดทำแผนภาพอย่างเป็นระบบและ นำเสนอด้วยข้อมูลแบบที่ถูกต้องครอบคลุมหัวข้อสำคัญ ขาดรายละเอียดในบางหัวข้อ	จัดทำแผนภาพนำเสนอด้วยข้อมูลถูกต้องแต่ไม่ครอบคุลมในหัวข้อสำคัญบางประเด็นและขาดรายละเอียด	จัดทำแผนภาพนำเสนอด้วยข้อมูลถูกต้องบางส่วน ขาดบางประเด็นสำคัญและขาดรายละเอียด	
การออกแบบ (Design)	มีการใช้รูปภาพตัวอักษรและสีสันเร้าความสนใจ มีมาตราส่วนและสมดุลของภาพ	มีการใช้ตัวอักษรและสีสันเร้าความสนใจ มีมาตราส่วนและสมดุลของภาพ	มีการใช้ตัวอักษรและสีสัน น่าสนใจ ขาดมาตราส่วนและสมดุลของภาพ	ขาดการใช้ตัวอักษรและสีสัน มาตราส่วนและสมดุลของภาพไม่ได้สัดส่วน	

กิจกรรม (**Activity**)	ระดับคุณภาพ				รวม (**Total**)
	ดีมาก (10-9)	ดี (8-6)	พอใช้ (5-3)	ควรปรับปรุง (2-1)	
ระดับคุณภาพ 10-9 = ดีมาก 8-6 = ดี 5-3 = พอใช้ 2-1 = ควรปรับปรุง		**ผลการประเมิน** 26-30 = ดีมาก 20-25 = ดี 11-19 = พอใช้ 0-10 = ควรปรับปรุง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 22201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วย Travel
เรื่อง Grenada ผู้สอน นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์

---

1. เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

1.1 สาระ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุมีผล

1.3 ตัวชี้วัด ต 1.1 ม. 3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

1.4 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2) คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่

3) ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I Think../I Believe.../Tenses/Infinitive Pronouns/If Clauses

2. สาระสำคัญ

การอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการเดินทางและการท่องเที่ยวนั้นทำให้นักเรียนได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค และได้ฝึกทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนมีความรอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับการเดินทางและการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นอันเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับนักเรียนได้อย่างกว้างขวาง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความหมายของคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้

3.2 ระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

3.3 เขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่านได้

3.4 อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลได้

3.5 เชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ประกอบเรื่องที่อ่านได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้ (Knowledge: K)

เนื้อหา (Content)	Grenada
ทักษะ (Skill)	Reading Comprehension
คำศัพท์ (Vocabulary)	Island, Valley, Coral, Reef, Climate, Beach
โครงสร้าง (Structure)	to be + adjective

4.2 ทักษะกระบวนการ (Process: P) ทักษะการทำงานกลุ่มและการนำเสนอข้อมูล

4.3 สมรรถนะสำคัญ (Competency: C) ความสามารถในการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์

4.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute: A) มีวินัย, ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน

5. หลักฐานการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน/ภาระงาน

งานเดี่ยว อ่านเรื่อง "Grenada" ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 3

งานกลุ่ม ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 1-4

5.2 การวัดและประเมินผล

1) ตรวจใบงานกลุ่มผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ดังนี้
Worksheet 1-2 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 70
Worksheet 3-4 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 60

2) ประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

3) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

4) ประเมินสมรรถนะสำคัญ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

5) ประเมินแผนผังมโนทัศน์ ได้ระดับคุณภาพพอใช้ (3) ขึ้นไป

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

6.1 ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ (Motivating) 10 นาที

1) ครูถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้
Have you ever heard about "Grenada"? What is it?
Do you know where the Grenada Island is?
Have you ever been to Grenada Island?

2) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นตามลำดับ

6.2 ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน (Developing Background Knowledge) 20 นาที

1) ครูแจกใบงานที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนความหมายลงในตาราง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มมาเฉลยคำตอบ ครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม "Use the Dictionary to find the Meaning of Each word."

2) ครูเฉลยคำตอบบนกระดาน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนออกเสียงพร้อมครูคำละ 2 ครั้ง

3) ครูอธิบายกติกาในการเล่นเกมสะกดศัพท์โดยครูจะออกเสียงคำศัพท์แล้วให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเขียนคำศัพท์พร้อมความหมายที่เคยทำในใบงานที่ 1 เช่น ครูบอกคำว่า

island	อ่านออกเสียงว่า.....แล้วแปลว่า.....

4) ครูแจกเอกสารใบความรู้ที่ 1 เรื่อง End Adjectives ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหา หลังจากนั้นครูค่อยอธิบายสรุปอีกครั้ง

5) ครูแจกใบงานที่ 3 ใช้คำสั่ง "Choose the Adjective to Complete Each Sentence" ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายคำตอบแล้วเขียนคำตอบของกลุ่มตนเองบนกระดาน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแลกกันตรวจใบงานพร้อมเฉลยคำตอบ แล้วบันทึกผลคะแนนรายกลุ่มต่อไป

6.3 ขั้นวางแผนการอ่าน (Planning for Reading) 10 นาที

1) ครูแจกเอกสารใบความรู้ที่ 2 บทอ่านเรื่อง "Grenada" ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสำรวจเรื่องที่อ่านโดยให้ดูชื่อเรื่อง และรูปภาพแล้วเชื่อมโยงกันว่าน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยครูใช้คำถามชี้แนะให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ เช่น

"What is the title of this text?"

"Can you tell me which word tell you about the background of the story?"

"What does the picture in the text tell you?"

2) นักเรียนร่วมกันวางแผนการอ่านเพื่อกำหนดกรอบความสนใจและสิ่งที่ต้องการค้นหาในเรื่องโดยศึกษาข้อคำถามเพื่อจะได้เลือกใช้เทคนิควิธีในการอ่านที่เหมาะสม

3) ครูให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำศัพท์ทีนักเรียนได้ศึกษาจากใบงานที่ 1 และโครงสร้างประโยคที่มี Adjectives ที่ได้ศึกษาจากใบความรู้ที่ 1 เพื่อเป็นการดึงความรู้เดิมมาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านโดยยกตัวอย่างประโยค เช่น The Climate is Tropical. ประโยคนี้ Climate แปลว่าอะไร และคำว่า Tropical เป็นคำชนิดใด ตำแหน่งอยู่ที่ใดเพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางในการนำความรู้เดิมมาใช้

6.4 ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน (Understanding the Text) 20 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มอ่านบทอ่านด้วยตนเองตามเวลาที่กำหนด โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนดึงความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในในงานที่ 1 โครงสร้างไวยากรณ์ในใบความรู้ที่ 1 และเนื้อหาที่อภิปรายร่วมกันเบื้องต้นมาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่าน

2) ครูเดินไปทีละกลุ่มเพื่อให้คำชี้แนะ กลวิธีการอ่าน รูปแบบการอ่าน การเดาความหมายของคำศัพท์ และการเลือกประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

3) ครูแจกใบงานที่ 3 อธิบายคำชี้แจงในการทำกิจกรรมโดยครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม คือ "Draw a Concept Map from your Reading"

4) ครูให้นักเรียนเขียนแผนผังความคิดที่ได้จากการอ่านลงในใบงานที่ 3 ก่อนนำคำตอบของนักเรียนแต่ละคนไปอภิปรายในกลุ่มอีกครั้ง

6.5 ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน (Discussing and Sharing) 10 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบเขตเนื้อหาของแผนผังความคิดในใบงานที่ 3 กับเพื่อนสมาชิก

2) ครูสังเกตการร่วมอภิปรายความคิดของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม และให้คำแนะนำแก่กลุ่มที่ประสบปัญหาในการกำหนดขอบเขตความคิดและการเขียนรายละเอียดลงในแผนผังความคิด-นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความคิดรวบยอดที่ผ่านกระบวนการอภิปรายแลกเปลี่ยนจนเป็นคำตอบของกลุ่มลงบนกระดานบรู๊ฟที่ครูจัดเตรียมให้แล้วนำไปติดไว้ที่กระดาน

6.6 ขั้นนำเสนอผลการอ่าน (Presenting) 20 นาที

1) นักเรียนนำเสนอแผนผังความคิดของกลุ่มโดยครูให้เวลากลุ่มละ 3 นาที

2) ครูให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายคำตอบของเพื่อนนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ

3) ครูเฉลยคำตอบแล้วให้นักเรียนบันทึกข้อแก้ไขต่าง ๆ ด้วยปากกาไวท์บอร์ดสีแดงลงบนกระดาษบรู๊ฟของกลุ่มตนเองก่อนนำไปแก้ไขต่อไป

6.7 ขั้นเสริมทักษะการอ่าน (Reinforcing) 15 นาที

1) ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้ง (5 นาที) หลังจากนั้นครูแจกใบงานที่ 4 ให้แก่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านและทบทวนเนื้อหา

2) ครูอธิบายคำชี้แจงก่อนให้นักเรียนลงมือทำ โดยให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

3) ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจใบงานที่ 4 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย พร้อมให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มอธิบายให้เหตุผลประกอบอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม

6.8 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Checking and Correcting) 15 นาที

1) ครูประมวลผลการตรวจสอบผลงานของนักเรียน ใบงานที่ 1-4 เพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการทำงานกลุ่มร่วมกันว่าผลการประเมินแต่ละชิ้นงานผ่านเกณฑ์หรือไม่ และอยู่ในระดับใด

2) นักเรียนได้รับผลงานที่ผ่านการตรวจสอบจากครูแล้วให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบเนื้อหา ภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องจากครูผู้สอน (ใบงานที่ 4) เพื่อจัดเก็บเป็นผลงานของกลุ่มต่อไป

7. สื่อการเรียนการสอน

7.1 บทอ่าน “Grenada”

7.2 ใบงาน (Worksheet) 1-4

7.3 ใบความรู้ “End Adjectives”

7.4 พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย

8 กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

9. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

9.1 ด้านความรู้

.....

9.2 ด้านสมรรถนะสำคัญ

.....

9.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....

(นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

รายวิชา อ **22201** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **1** เรื่อง **Grenada**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **8**

Name.....Class.....Number.....

Direction: Find out the meaning of each word from your dictionary.

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1.	island		
2.	valley		
3.	coral		
4.	reef		
5.	climate		
6.	tropical		
7.	beach		
8.	sandy		
9.	wet		
10.	warm		

Find out the word from each definition.

1.	not cold	
2.	sandy area near the sea	
3.	not dry	
4.	a land surrounded by water	
5.	area between two mountains	
6.	very hot weather	
7.	full of sand	
8.	a regular pattern of weather conditions	
9.	rocks near the sea	
10.	red, pink, or white things in the sea coming from small dead animals	

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบความรู้ที่ **1** เรื่อง **Grenada**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **8**

A. End Adjectives (คุณศัพท์ท้ายประโยค)

คำ adjectives ส่วนมากจะอยู่หน้า nouns เช่น

adjective — dirty dustbin — noun

แต่เราก็อาจจะพบคำ adjective อยู่หลัง noun หรือ pronoun ได้ เราเรียก adjective แบบนี้ว่า End Adjective

pronoun — He's dirty — end adjective

จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ และสังเกตดูการใช้ end adjective

The Burglar's Card

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบความรู้ที่ **1** เรื่อง **Grenada**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **8**

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบความรู้ที่ **1** เรื่อง **Grenada**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **8**

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **2** เรื่อง **Grenada**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **8**

Name.....Class.....Number.....

Direction: Choose the adjective to complete each sentence.

alive beautiful different dead false tall short fat round true

No	Sentence	No	Sentence
1	The man is very.....	6	The man is.....
2	The man is very.....	7	The man is.....
3	The girl is very.....	8	This building is.....
4	The test is very.....	9	The answer is.....
5	The man is very.....	10	The answer is.....

1

2

3

4

5

6

7

8

9 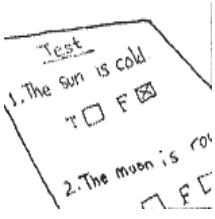

10 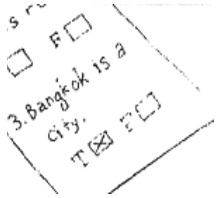

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบความรู้ที่ **2** เรื่อง **Grenada**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **8**

Grenada

Grenada is an island in the East Caribbean. It is one of a group of islands called the Windward Islands. The capital of Grenada is St. Georges.

The island is 34 km long and 19 km wide. It is green, with many hills and valleys. It is famous for its white, sandy beaches and coral reefs in the south of the island.

The climate is tropical. It is warm all the year round but in the rainy season it rains every day. The wettest months are July, August and September.

Grenada has a large international airport which is one of the largest in the Caribbean.

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **3** เรื่อง **Grenada**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **8**

Name.....Class.....Number.....

Direction: Draw a concept from your reading.

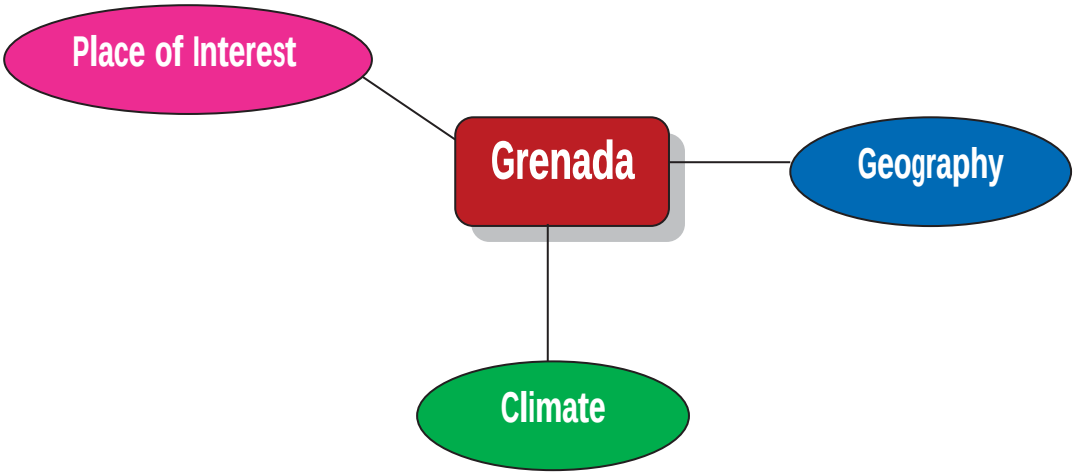

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2**	ใบงานที่ **4** เรื่อง **Grenada**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **8**

Name.....Class.....Number.....

Directions: Choose the correct answer.

1. What is the name of the island?
   a. Grenada b. Caribbean c. Windward d. St.George's

2. Where is the island? It is in the.....of Caribbean.
   a. East b. West c. North d. South

3. What is the name of its capital?
   a. Grenada b. Caribbean c. Windward d. St.George's

4. How long is the island?
   a. 19 km. b. 34 km. c. 190 km. d. 340 km.

5. What is it famous for?
   a. tropical climate b. warm and wet season
   c. white and sandy beaches d. many hills and valleys

6. What kind of the climate is this island?
   a. hot b. warm c. wettest d. tropical

7. What is the weather like?
   a. It rains every day b. It is cold and windy
   c. It snows the whole year d. It is warm all the year round

8. Which months are the wettest?
   a. April, May, June b. July, August, September
   c. January, February, March d. October, November, December

9. How can people go to the island?
   a. by car b. by train c. by boat d. by plane

10. Which is true about the airport?
    a. It is a large airport in Caribbean b. It is a large international airport.
    c. It is the largest airport in Caribbean. d. It is the largest airport in the world.

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....ชั้น.....

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยให้นักเรียนพิจารณาข้อความว่านักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับใดโดยให้ตอบตรงกับการปฏิบัติของตนเองให้มากที่สุด

1. วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	5	4	3	2	1
1. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น					
5. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
รวม					
รวม					

2. เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 15 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

นำคะแนนรวมมาคิดเทียบเป็นคะแนนในส่วนของทักษะกระบวนการโดยใช้ประเมินขณะปฏิบัติกิจกรรม มีเกณฑ์ดังนี้

2.1 ได้คะแนนในช่วง 15-16 คะแนน คิดเป็น 1 คะแนน
2.2 ได้คะแนนในช่วง 17-18 คะแนน คิดเป็น 2 คะแนน
2.3 ได้คะแนนในช่วง 19-25 คะแนน คิดเป็น 3 คะแนน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญ

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่. .....

คำชี้แจง

1. ให้ผู้สอนประเมินพฤติกรรมของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน
2. ให้นักเรียนประเมินพฤติกรรมของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเองโดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม				
	1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม				
	1.5 เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันและเล่าให้เพื่อนฟังได้				
2. ความสามารถในการคิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	3.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	3.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	3.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	3.4 จัดการแก้ปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	3.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

<u>เกณฑ์การให้คะแนน</u>

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่. .....

คำชี้แจง

1. ให้ผู้สอนประเมินคุณลักษณะฯ ของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน

2. ให้นักเรียนประเมินคุณลักษณะฯ ของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1. มีวินัย	1.1 เข้าเรียนตรงเวลา				
	1.2 แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ				
	1.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้อง				
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ				
	2.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	2.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	3.1 มีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	3.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อความสำเร็จ				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

แบบประเมินแผนผังมโนทัศน์

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....ชั้น.....

กิจกรรม (Activity)	ระดับคุณภาพ				รวม (Total)
	ดีมาก (10-9)	ดี (8-6)	พอใช้ (5-3)	ควรปรับปรุง (2-1)	
เนื้อหา (Content)	แสดงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ค้นคว้ามาอย่างดีมาก มีขั้นตอนครบถ้วน มีการสรุปความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลได้อย่างสมเหตุสมผล	แสดงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ค้นคว้ามาอย่างดี มีขั้นตอนครบถ้วน มีการสรุปความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลได้อย่างสมเหตุสมผล	แสดงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ค้นคว้าปานกลาง ขาดขั้นตอนและรายละเอียด มีการสรุปความคิดเห็น	แสดงความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ค้นคว้าปานกลาง ขาดขั้นตอนและรายละเอียด ไม่มีการสรุปความคิดเห็น	
การนำเสนอผลงาน (Presentation)	จัดทำแผนภาพอย่างเป็นระบบและนำเสนอด้วยข้อมูลที่ถูกต้องครอบคลุมหัวข้อและรายละเอียดที่สำคัญ	จัดทำแผนภาพอย่างเป็นระบบและ นำเสนอด้วยข้อมูลแบบที่ถูกต้องครอบคลุมหัวข้อสำคัญ ขาดรายละเอียดในบางหัวข้อ	จัดทำแผนภาพนำเสนอด้วยข้อมูลถูกต้องแต่ไม่ครอบคุลมในหัวข้อสำคัญบางประเด็นและขาดรายละเอียด	จัดทำแผนภาพนำเสนอด้วยข้อมูลถูกต้องบางส่วน ขาดบางประเด็นสำคัญและขาดรายละเอียด	
การออกแบบ (Design)	มีการใช้รูปภาพตัวอักษรและสีสัน เร้าความสนใจ มีมาตราส่วนและสมดุลของภาพ	มีการใช้ตัวอักษรและสีสัน เร้าความสนใจ มีมาตราส่วนและสมดุลของภาพ	มีการใช้ตัวอักษรและสีสัน น่าสนใจ ขาดมาตราส่วนและสมดุลของภาพ	ขาดการใช้ตัวอักษรและสีสัน มาตราส่วนและสมดุลของภาพไม่ได้สัดส่วน	

กิจกรรม (**Activity**)	ระดับคุณภาพ				รวม (**Total**)
	ดีมาก (10-9)	ดี (8-6)	พอใช้ (5-3)	ควรปรับปรุง (2-1)	
ระดับคุณภาพ 10-9 = ดีมาก 8-6 = ดี 5-3 = พอใช้ 2-1 = ควรปรับปรุง		**ผลการประเมิน** 26-30 = ดีมาก 20-25 = ดี 11-19 = พอใช้ 0-10 = ควรปรับปรุง			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 22201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วย Science and Technology เรื่อง Cell Phones Hang Up or Keep Talking

---

1. เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

1.1 สาระ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุมีผล

1.3 ตัวชี้วัด ต 1.1 ม. 3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

1.4 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1) การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2) คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่

3) ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I Think../I Believe.../Tenses/Infinitive Pronouns/If Clauses

2. สาระสำคัญ

ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นเป็นสิ่งใกล้ตัวสำหรับผู้คนในยุคปัจจุบันที่ต้องมีความรู้ ความเข้าใจถึงเทคโนโลยีนั้น ๆ การอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้นักเรียนได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในกระแสโลกปัจจุบัน และได้ฝึกทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนมีความรอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 บอกความหมายของคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้
3.2 ระบุสรรพนามที่ใช้แทนคำนามได้
3.3 ระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
3.4 สรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
3.5 แยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่านได้
3.6 บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ความรู้ (Knowledge: K)

เนื้อหา (Content)	Cell Phones Hang Up or Keep Talking
ทักษะ (Skill)	Reading Comprehension
คำศัพท์ (Vocabulary)	Hang Up, Mobile Phone, Cool, Explosion Suffer, Debate, Radiation, Equipment
โครงสร้าง (Structure)	Comparative Degree

4.2 ทักษะกระบวนการ (Process: P) ทักษะการทำงานกลุ่มและการนำเสนอข้อมูล

4.3 สมรรถนะสำคัญ (Competency: C) ความสามารถในการสื่อสารและการคิดวิเคราะห์

4.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute: A) มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน

5. หลักฐานการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน/ภาระงาน

งานเดี่ยว อ่านเรื่อง "Cell Phones Hang Up or Keep Talking" ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 3

งานกลุ่ม ทำใบงาน (Worksheet) ที่ 1-4

5.2 การวัดและประเมินผล

1) ตรวจใบงานกลุ่มผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ดังนี้
Worksheet 1-2 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 70
Worksheet 3-4 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 6 คะแนน

2) ประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

3) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

4) ประเมินสมรรถนะสำคัญ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

6.1 ขั้นกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ (Motivating) 10 นาที

1) ครูถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้
Do you have a Mobile Phone?
Do you use any Mobile phone? Why
How long do you usually talk on the Phone?

2) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นตามลำดับ

6.2 ขั้นพัฒนาความรู้พื้นฐาน (Developing Background Knowledge) 20 นาที

1) ครูแจกใบความรู้ที่ 1 ซึ่งเป็นบัตรคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง หลังจากนั้นครูออกเสียงแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม ครูให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง และทีละคน ทีละกลุ่ม ครูสังเกตพฤติกรรม

2) ครูแจกใบงานที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนความหมายลงในตาราง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มมาเฉลยคำตอบ ครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม "Use the Dictionary to find the Meaning of Each word."

3) ครูแจกเอกสารใบความรู้ที่ 2 เรื่อง Comparative Degree ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาและอภิปรายร่วมกัน หลังจากนั้นครูค่อยอธิบายสรุปอีกครั้ง

4) ครูแจกใบงานที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายคำตอบแล้วเขียนคำตอบของกลุ่มตนเองบนกระดาน หลังจากนั้นครูเฉลยคำตอบพร้อมคำอธิบาย แล้วบันทึกผลคะแนนรายกลุ่มต่อไป

6.3 ขั้นวางแผนการอ่าน (Planning for Reading) 10 นาที

1) ครูแจกเอกสารใบความรู้ที่ 3 บทอ่านเรื่อง "Cell Phones Hang Up or Keep Talking" ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสำรวจเรื่องที่อ่านโดยให้ดูชื่อเรื่อง และรูปภาพแล้วเชื่อมโยงกันว่าน่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยครูใช้คำถามชี้แนะ เช่น

"What is the title of this text?"
"Can you Guess what the Story is Mainly About?"
"What does the Picture in the Text Imply?"

2) นักเรียนร่วมกันวางแผนการอ่านเพื่อกำหนดกรอบความสนใจและสิ่งที่ต้องการค้นหาในเรื่องโดยศึกษาข้อคำถามเพื่อจะได้เลือกใช้เทคนิควิธีในการอ่านที่เหมาะสม

3) ครูยกตัวอย่างคำถาม what does the word "they" in line 19 means? นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันพิจารณาเลือกใช้เทคนิคในการหาคำตอบที่รวดเร็วเพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางในการหาคำตอบอย่างรวดเร็วด้วยเทคนิคการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

6.4 ขั้นทำความเข้าใจบทอ่าน (Understanding the Text) 20 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มอ่านบทอ่านด้วยตนเองตามเวลาที่กำหนด โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนดึงความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในในงานที่ 1 โครงสร้างประโยคในใบความรู้ที่ 2 และเนื้อหาที่อภิปรายร่วมกันเบื้องต้นมาช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่าน

2) ครูเดินไปทีละกลุ่มเพื่อให้คำชี้แนะ กลวิธีการอ่าน รูปแบบการอ่าน การเดาความหมายของคำศัพท์ และการเลือกประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

3) ครูแจกใบงานที่ 3 อธิบายคำชี้แจงในการทำกิจกรรมโดยครูใช้คำสั่งในการทำกิจกรรม คือ "Choose the Correct Answer" และใบงานที่ 4 โดยใช้คำสั่ง คือ "List Advantages and Disadvantages of Mobile Phone Use"

4) ครูให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านลงในใบงานที่ 3-4 ก่อนนำคำตอบของนักเรียนแต่ละคนไปอภิปรายในกลุ่มอีกครั้ง

6.5 ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยน (Discussing and Sharing) 10 นาที

1) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบในใบงานที่ 3 กับเพื่อนสมาชิกโดยอภิปรายคำตอบทีละข้อว่าเหตุผลใดเหมาะสมที่สุดพร้อมสรุปเป็นคำตอบของกลุ่มซึ่งหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการให้สมาชิกแต่ละคนตอบคำถามพร้อมแสดงเหตุผลจนครบทุกคน

2) ครูสังเกตการร่วมอภิปรายคำตอบของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม และให้คำแนะนำแก่กลุ่มที่ประสบปัญหาในการอ่านหรือการอภิปรายแสดงความคิดเห็นที่ยังไม่ตรงกับประเด็นคำถาม

3) นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำตอบที่ผ่านกระบวนการอภิปรายแลกเปลี่ยนจนเป็นคำตอบของกลุ่มแล้วบนกระดานโดยครูจะเฉลยคำตอบในใบงานที่ 3 ก่อน ส่วนใบงานที่ 4 ให้นักเรียนเขียนคำตอบถึงข้อดีและข้อเสียของการใช้โทรศัพท์มือถือลงบนกระดานบรูฟ

6.6 ขั้นนำเสนอผลการอ่าน (Presenting) 20 นาที

1) นักเรียนนำเสนอคำตอบในใบงานที่ 3 ของแต่ละกลุ่มทีละข้อ ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องพร้อมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามในประเด็นที่สงสัย

2) นักเรียนนำเสนอแผนผังความคิดในใบงานที่ 4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบ และครูตรวจให้คะแนนเพื่อบันทึกเป็นคะแนนกลุ่มต่อไป

6.7 ขั้นเสริมทักษะการอ่าน (Reinforcing) 15 นาที

1) ครูอธิบายความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง (Fact) และข้อคิดเห็น (Opinion) โดยครูยกตัวอย่างให้นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นจากข้อความ เช่น Birds have two legs. คำตอบคือ ข้อเท็จจริง ส่วน I think that Suda is more beautiful than Somsri. คำตอบคือ ข้อคิดเห็น

2) ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้ง หลังจากนั้นครูแจกใบงานที่ 5 ให้แก่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านและทบทวนเนื้อหา อีกทั้งฝึกการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นที่ได้จากการอ่าน

3) นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจใบงานที่ 6 ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยพร้อมให้นักเรียนตัวแทนแต่ละกลุ่มอธิบายให้เหตุผลประกอบอย่างทั่วถึง

6.8 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Checking and Correcting) 15 นาที

1) ครูประมวลผลการตรวจสอบผลงานของนักเรียน ใบงานที่ 1-5 เพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการทำงานกลุ่มร่วมกันว่าผลการประเมินแต่ละชิ้นงานผ่านเกณฑ์หรือไม่ และอยู่ในระดับใด

2) นักเรียนได้รับผลงานที่ผ่านการตรวจสอบจากครูแล้วให้สมาชิกร่วมกันแก้ไขคำตอบของกลุ่มตนเองด้วยรูปแบบเนื้อหา ภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องจากครูผู้สอน (ใบงานที่ 4) เพื่อจัดเก็บเป็นผลงานของกลุ่มต่อไป

7. สื่อการเรียนการสอน

7.1 บทอ่าน “Cell Phones Hang Up or Keep Talking”

7.2 ใบงาน (Worksheet) 1-5

7.3 ใบความรู้ Comparative Degree

7.4 พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

9. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

9.1 ด้านความรู้

.....

9.2 ด้านสมรรถนะสำคัญ

.....

9.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....

(นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์)

ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ

ใบงานที่ **1**

Name ..... Total: 10 points
No. ..... Class .....

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** สื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **10**

Directions: Use the dictionary to find the meaning of the words.

ที่	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
1.	hang up		
2.	mobile phone		
3.	explosion		
4.	equipment		
5.	radiation		
6.	suffer		
7.	cool		
8.	debate		
9.	detected		
10.	potentially		

ใบความรู้ที่ **1**

Name ..... Total: 10

No. ..... Class .....

รหัสวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** สื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **10**

Directions: Read and give the meaning of each word.

radiation	detected	suffer
mobile phone	explosion	cool
equipment	potentially	debate

ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง Comparative Degree

รหัสวิชา อ 22201 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน	เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

Comparative Degree เป็นการเปรียบเทียบคน สัตว์ หรือสิ่งของ 2 สิ่ง ที่แสดงความมากน้อยกว่ากัน โดยจะเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งมีคุณสมบัติมากหรือน้อยกว่าอีกสิ่งหนึ่ง การใช้ขั้นกว่าในการเปรียบเทียบจะมีคำว่า “than” ตามหลังขั้นกว่ามาในกรณีที่มีคำนาม คำสรรพนาม หรือประโยคตามหลัง than มาอีกทีหนึ่ง มีรูปลักษณะดังนี้

เช่น Dang is taller than Dam.

Ladda is more beautiful than Anong.

การใช้ Adjectives ในขั้นกว่า มีหลัก ดังนี้

1. Adjective ที่เป็นคำพยางค์เดียวเสียงยาว เมื่อทำให้เป็นขั้นกว่าต้องเติม –er เข้าท้าย

long	longer	tall	taller

2. Adjective ที่เป็นคำพยางค์เดียวเสียงสั้น เมื่อทำเป็นขั้นกว่าต้องเพิ่มพยัญชนะตัวสุดท้ายของคำเข้าไปอีกตัวหนึ่ง แล้วจึงเติม –er เข้าท้าย

big	bigger	hot	hotter

ถ้ามี e ลงท้ายอยู่แล้ว ให้เติมเฉพาะ r

brave	braver	wise	wiser

3. Adjective ที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น i ก่อนเติม er

happy	happier	easy	easier

คำที่ไม่ต้องเปลี่ยน y เป็น i เช่น gray, grey, shy, gay

ใบงานที่ **2**

รหัสวิชา อ **22201** วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **10**
Name..... No. .....
Total 15 points

Write the comparative form of each item.

1. This book is (good) ..... that one.
2. They have (much) ..... money ..... we.
3. Mr. Smiths is much (old) ..... I expected.
4. The weather this winter (bad) .....the weather last winter.
5. This exercise is (easy) ..... the last one.
6. This metal is (valuable) ..... gold.
7. Panya is (tired) ..... Nipon.
8. We are (interested) ..... in this book ..... that one.
9. Nipon's car was much (expensive) .....my car.
10. They have (much) ..... money ..... we.

Write five sentences comparing mobile phones with regular phones.

Comparative Forms of Adjectives

cheaper	more convenient
smaller	more popular
safer	more comfortable
easier to lose	.....

1. **Regular phones** are cheaper than **mobile phones.**
2. Regular phones are.....than mobile phones.
3. .....
4. .....
5. .....

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบความรู้ที่ **3** เรื่อง **Cell Phones Hang Up or Keep Talking**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **10**

Cell Phones Hang Up or Keep Talking

Millions of people are using cell phones today. In many places it is actually considered unusual not to use one. In many countries, cell phones are popular with young people. They find that the phones are more than a means of communication-having a mobile phones show that they are cool and connected.

The explosion around the world in mobile phone use has some health professionals worried. Some doctors are concerned that in the future many people may suffer health problems from the use of mobile phones. In England, there has been a serious debate about this issue. Mobile Phone companies are worried about the negative publicity of such ideas. They say that there is no proof that mobile phone are bad for your health.

On the other hand, why do some medical studies show changes in the brain cells of some people who use mobile phones? Sign of changes in the tissues of the brain and head can be detected with modern scanning equipment. In one case, a travelling salesman had to retire at a young age because of serious memory loss. He couldn't remember even simple tasks. He would often forget the name of his own son. This man used to talk on his mobile phone for about six hours a day, every day of his working week, for a couple of years. His family doctor blamed his mobile phone use, but his employer's doctor didn't agree.

What is it that makes mobile phones potentially harmful? The answer is radiation. High-tech machines can detect very small amounts of radiation from mobile phones. Mobile phone companies agree that there is some radiation, but they say the amount is too small to worry about.

As the discussion about their safety continues, it appears that it's best to use mobile phone less often. Use your regular phone if you want to talk for a long time. Use your mobile phone when you really need it. Mobile phones can be very useful and convenient, especially in emergencies. In the future, mobile phones may have a warming label that says they are bad for your health. So for now, it's wise not to use your mobile phone too often.

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **3** เรื่อง **Cell Phones Hang Up or Keep Talking**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **10**

Name.....Class.....Number.....
Direction: Choose the correct answers.

1. The word "means" in line 3 can be replaced by..... .
   a. unkind b. method c. expression d. popularity

2. The word "potentially" in line 17 can be substituted by..... .
   a. certainly b. privately c. possibly d. actually

3. The word "they" in line 19 refers to ..... .
   a. phones b. countries c. young people d. means

4. According to paragraph 2, we can infer that mobile phone companies..... .
   a. know that cell phones are dangerous to tour health
   b. have proof that cell phones are not dangerous to your health.
   c. are afraid that information about cell phone health problem will hurt their business
   d. are trying to solve health problems caused by cell phone use

5. According to the last paragraph, which statement is TRUE?
   a. Mobile phone is useful and convenient.
   b. Regular phone is useful and convenient.
   c. It is good idea to use mobile phone less often.
   d. Warming label tells the users how to avoid the dangers of cell phone use

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **3** เรื่อง **Cell Phones Hang Up or Keep Talking**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **10**

Name.....Class.....Number.....
Direction: Choose the correct answers.

6. Cell phones are popular with..... .
   a. children b. young people c. adults d. men and women

7. The article is about..... .
   a. the possible dangers of mobile phone use b. why mobile phones are popular
   c. how mobile phones work d. the smart designs of mobile phones

8. Which statement is TRUE about the "radiation"?
   a. Radiation makes mobile phone use dangerous
   b. The small amount of the radiation can be harmful.
   c. Mobile phone companies agree that the radiation is dangerous even in a small amount.
   d. The radiation can only be detected by high-tech machines.

9. The writer's purpose in writing this article was to..... .
   a. convince people that mobile phones may be dangerous
   b. convince people that cell phones are dangerous
   c. convince people to buy cell phones
   d. convince people not to but cell phone

10. fine fault with; say that is the cause of what is wrong..... .
   a. blame b. error c. mistake d. fail

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **4** เรื่อง **Cell Phones Hang Up or Keep Talking**	เอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ **10**

Name.....Class.....Number.....

Direction: Write each sentence from the box below under "Advantages" or "Disadvantages"

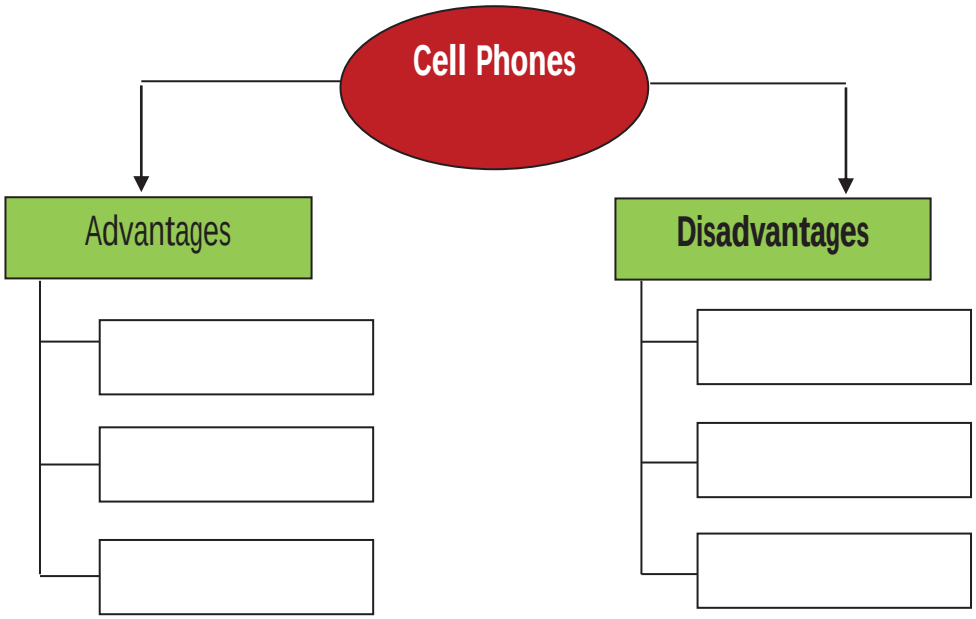

They are easy to carry.
They are small.
They sometimes ring during concerts and movies.
They are expensive.
It's easy to lose them.
You can talk on the phone anywhere.
Cell phone users have more car accidents.

รายวิชา อ **22201** ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **2** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ **2**	ใบงานที่ **5** เรื่อง **Cell Phones Hang Up or Keep Talking**	เอกสารประกอบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ **10**

Name.....Class.....Number.....

Direction: Read the statements and check (✓) Fact or opinion.

No.	Statement	Fact	Opinion
1	Millions of people use mobile phones today.		
2	In the future, many people may suffer health problems from the use of cell phones.		
3	High-tech machines can detect very small amounts of radiation from mobile phones.		
4	The amount of radiation from cell phones is very small.		
5	Cell phones aren't dangerous because the amount of Radiation from them is very small.		
6	There are more cell phone users today than in 1995.		
7	Using a mobile phone makes you look cool.		
8	Mobile phones send out small amounts of radiation.		
9	Regular phones are cheaper than mobile phones.		
10	If you want to talk for a long time, you should use a regular phone.		

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....ชั้น.....

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยให้นักเรียนพิจารณาข้อความว่านักเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับใดโดยให้ตอบตรงกับการปฏิบัติของตนเองให้มากที่สุด

1. วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	5	4	3	2	1
1. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและแสดงความคิดเห็น					
5. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
รวม					
รวม					

2. เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนนรวมตั้งแต่ 15 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

นำคะแนนรวมมาคิดเทียบเป็นคะแนนในส่วนของทักษะกระบวนการโดยใช้ประเมินขณะปฏิบัติกิจกรรม มีเกณฑ์ดังนี้

2.1 ได้คะแนนในช่วง 15-16 คะแนน คิดเป็น 1 คะแนน
2.2 ได้คะแนนในช่วง 17-18 คะแนน คิดเป็น 2 คะแนน
2.3 ได้คะแนนในช่วง 19-25 คะแนน คิดเป็น 3 คะแนน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญ

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่. .....

คำชี้แจง

1. ให้ผู้สอนประเมินพฤติกรรมของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน
2. ให้นักเรียนประเมินพฤติกรรมของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1.ความสามารถในการสื่อสาร	1.1 มีความสามารถในการรับส่งสาร				
	1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
	1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม				
	1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม				
	1.5 เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันและเล่าให้เพื่อนฟังได้				
2.ความสามารถในการคิด	2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์				
	2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์				
	2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ				
	2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้				
3.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	3.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย				
	3.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้				
	3.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
	3.4 จัดการแก้ปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม				
	3.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ	คะแนน 3
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง	คะแนน 2
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง	คะแนน 1

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ.....ชั้น ม...../..... เลขที่. .....

คำชี้แจง

1. ให้ผู้สอนประเมินคุณลักษณะฯ ของนักเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับคะแนน

2. ให้นักเรียนประเมินคุณลักษณะฯ ของตนเอง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			สรุป
		3	2	1	
1. มีวินัย	1.1 เข้าเรียนตรงเวลา				
	1.2 แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ				
	1.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้อง				
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 แสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ				
	2.2 มีการจดบันทึกความรู้อย่างเป็นระบบ				
	2.3 สรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล				
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	3.1 มีความตั้งใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย				
	3.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อความสำเร็จ				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนสม่ำเสมอ คะแนน 3

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง คะแนน 2

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง คะแนน 1

เอกสารวิจัยระยะที่ 4

แบบประเมินรูปแบบการสอน

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยรายการที่จะประเมิน 4 ส่วน ดังนี้

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน

1.2 ทฤษฎีแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน

1.3 การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน (ภาพรวม)

1.4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน (แต่ละองค์ประกอบ)

1) หลักการ
2) จุดมุ่งหมาย
3) เนื้อหา
4) กระบวนการเรียนการสอน
5) การวัดและประเมินผล

2. ขอให้ท่านพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสมของแต่ละรายการซึ่งเป็นส่วนประกอบของรูปแบบการสอน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในตารางประเมินรูปแบบการสอนในช่อง “ระดับคะแนน” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับคะแนนไว้ 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ดีมาก
3 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ดี
2 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง
1 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปรับปรุงแก้ไข

3. หลังจากพิจารณารายการประเมินเสร็จเรียบร้อยแล้ว โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และพิจารณาถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมทั้งการสื่อความหมาย โดยเขียนลงในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน
นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

แบบประเมินรูปแบบการสอน

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน				
1.	ความชัดเจนในการบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการสอน				
2.	ความเหมาะสมของเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการสอน				
3.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมาของรูปแบบการสอน				
	ทฤษฎีหรือแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน				
4.	ความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ				
5.	ความเหมาะสมในการนำแนวคิดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน				
6.	การใช้ภาษาในการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ				
	การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน				
7.	องค์ประกอบมีครอบคลุมตามความต้องการจำเป็นของการสอนที่ดี				
8.	แต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ สอดคล้อง ส่งเสริมกันและกัน				
9.	การเรียงลำดับขององค์ประกอบในรูปแบบการสอนมีความเหมาะสม				
	หลักการ				
10.	ความชัดเจนของหลักการของรูปแบบการสอน				
11.	ความสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานที่นำมาพัฒนารูปแบบการสอน				
12.	แสดงให้เห็นจุดเน้นของการสอน				
13.	สามารถเป็นกรอบในการกำหนดสาระและวิธีการ				
14.	การใช้ภาษาและการเรียงลำดับหลักการ				
	จุดประสงค์				
15.	ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับหลักการ				
16.	ความชัดเจนแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน				
17.	มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้				
18.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย				

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		4	3	2	1
	เนื้อหา				
19.	ความสอดคล้องและนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้				
20.	ขอบเขตของเนื้อหามีความเหมาะสม				
	กิจกรรมการเรียนการสอน				
21.	ความชัดเจนของกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบ				
22.	ความสอดคล้องของกิจกรรมการสอนกับจุดประสงค์ของรูปแบบ				
23.	ความเหมาะสมของกิจกรรมสามารถทำให้การสอนบรรลุผล				
	การวัดและประเมินผล				
24.	ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน				
25.	ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์และแนวทางการประเมิน				
26.	ความชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เอกสารวิจัยระยะที่ 4

แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ

2. ขอให้ท่านพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสมของแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในตารางประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ลงในช่อง “ระดับคะแนน” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับคะแนนไว้ 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ดีมาก
3 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ดี
2 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง
1 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปรับปรุงแก้ไข

3. หลังจากพิจารณารายการประเมินเสร็จเรียบร้อยแล้ว โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและพิจารณาถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมทั้งการสื่อความหมาย โดยเขียนลงในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน
นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

รายการที่ประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอน ไปใช้อย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ				
2. แนวทางในการศึกษาเอกสารก่อนการสอนแสดงถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้ที่ศึกษาคู่มืออย่างชัดเจน				
3. รายละเอียดในคู่มือบอกเกี่ยวกับการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเรียนการสอนไว้อย่างครบถ้วน				
4. แผนภูมิแสดงแนวทางของการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนมีความชัดเจน				
5. การสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องจัดเตรียมสำหรับการวัดและประเมินผลมีความชัดเจนและง่ายต่อการเตรียม				
6. การกล่าวถึงวิธีการคิดคะแนน การพิจารณาตัดสินผลการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
7. ข้อเสนอแนะด้านบทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และการจัดสภาพการเรียนการสอนมีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เอกสารวิจัยระยะที่ 4

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจประกอบการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

1.1 การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ (ภาพรวม)

1.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1) ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้
2) จุดประสงค์การเรียนรู้
3) เนื้อหา
4) สื่อการเรียนการสอน
5) เวลาที่ใช้
6) กิจกรรมการเรียนการสอน
7) การวัดและประเมินผล

1.3 การเรียบเรียงและการใช้ภาษา

2. ขอให้ท่านพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสมของแต่ละรายการซึ่งเป็นส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในตารางประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ลงในช่อง “ระดับคะแนน” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับคะแนนไว้ 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ดีมาก
3 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ดี
2 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง
1 หมายถึง รายการประเมินนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปรับปรุงแก้ไข

3. หลังจากพิจารณารายการประเมินเสร็จเรียบร้อยแล้ว โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและพิจารณาถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมทั้งการสื่อความหมาย โดยเขียนลงในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน
นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้				
1) การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน ครอบคลุมความต้องการจำเป็นของการเรียนการสอน				
2) การเรียบเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมช่วยให้เข้าใจง่าย				
3) องค์ประกอบภายในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน				
2. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้				
1) ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้ ชื่อของแผนการจัดการเรียนรู้ น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหา				
2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 จุดประสงค์ของแผนมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน				
2.2 จุดประสงค์ของแผนมีความชัดเจน สามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน				
2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดมีความเป็นไปได้				
3) เนื้อหา เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์และสามารถนำสู่การบรรลุจุดประสงค์ได้				
4) สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน 4.1 มีการกำหนดรายการสื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดเตรียมได้ง่ายและสะดวก				
4.2 มีการเรียงลำดับรายการสื่อที่ใช้อย่างเหมาะสม				
4.3 มีการเตรียมตัวอย่างของสื่อไว้อย่างเหมาะสม และสามารถใช้ได้ทันที				
5) เวลาที่ใช้ เวลาที่กำหนดสำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม				

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
6) กิจกรรมการเรียนการสอน 6.1 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสม				
6.2 การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอน มีความชัดเจน เพียงพอ สามารถนำไปปฏิบัติได้สะดวก				
6.3 การดำเนินกิจกรรมได้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม หรือมีปฏิสัมพันธ์กันในการทำกิจกรรม				
6.4 การดำเนินกิจกรรมมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับทฤษฎีและหลักการเรียนรู้				
7) การวัดและประเมินผล 7.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบ				
7.2 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้				
7.3 การใช้วิธีการวัดผลเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด				
7.4 มีการจัดเตรียมเครื่องมือในการวัดผลไว้อย่างชัดเจนสามารถนำไปใช้ได้สะดวก				
8) การเรียบเรียงและการใช้ภาษา การเรียบเรียงและการใช้ภาษามีความเหมาะสมอ่านเข้าใจง่าย				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

( )

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เอกสารวิจัยระยะที่ 5

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชุดที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่
   - ด้านที่ 1 ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension)
   - ด้านที่ 2 ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension)
   - ด้านที่ 3 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension)
2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในแบบทดสอบ
3. นักเรียนมีเวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย x ลงในช่องตัว a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

25. How many days are there in a week?
   a. five
   b. six
   c. seven
   d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1			X	

5. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบ ให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ลงในกระดาษ

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
(Table of Specification)

☐ กลางภาค ☑ ปลายภาค ภาคเรียนที่.....**2**..... ปีการศึกษา.....**2557**.....
รายวิชา.....ภาษาอังกฤษพื้นฐาน..... รหัสวิชา.....อ **22201**..... ระดับชั้น.....ม.**2**.....
สาระ ที่ 1
มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1
ตัวชี้วัด 1.1 ม. 2/4
จำนวนข้อสอบ ปรนัย.....15.....ข้อ อัตนัย.....-.....ข้อ

องค์ประกอบที่	ข้อที่	องค์ประกอบ/ระดับความสามารถในการอ่าน		
		ระดับตัวอักษร	ระดับความหมาย	ระดับวิเคราะห์
1.	1, 2, 3, 9, 11	✓		
2.	4, 5, 7, 8, 10		✓	
3.	6, 12, 13, 14, 15			✓

Directions: Read the following contexts and choose the best answer.

On American television there are many **ads** about kinds of soaps. They show soap for washing clothes. They also show soap specially for washing dishes. Some ads show soap only for washing floors. Other ads are about soap for washing cars. Television ads show soap for washing people too. Often the ads tell about special soap for washing your hair. Other soap is just for **taking care of** little babies. American television seems very interested in cleaning!

1. What does the word **"ads"** mean?
   a. Advertisements b. Notices
   c. Symbol d. Brochure
2. The word **"taking care of"** could be replaced by_____.
   a. cleaning b. protection
   c. washing d. damage
3. What is the best topic for this passage?
   a. Soap in the United States b. Soap for Washing in The Houses
   c. Ads for Soap on American TV d. Special Soap for Washing

I live alone with my dog, Boxer, but we have a lot of visitors. My close friends often stay with me and Boxer during weekend. Boxer and I are looking forward to have a barbeque party this weekend.

4. How does the writer feel? He feels _____.
   a. lonely b. bored
   c. happy d. annoyed

He got up and washed his face. He looked at the mirror and screamed. In the mirror, there was a head of a dead man. There were no eyes, no nose, but deep black holes. Then suddenly the dead came alive and it began to laugh.

5. This is a _____ story.
   a. detective b. horror
   c. funny d. romance

6. Which statement is credible?

a. The dead came alive and it began to laugh.
b. There was a head of a dead man
c. He looked at the mirror and screamed
d. There was a head of a dead man.

Ann is my mother. She is a dressmaker. She usually goes to the cloth shop on Sunday to buy cloth and many other things. My name is Ken. I often go with her because I like to look at colorful cloth. Last Sunday my mother was busy making an evening dress for a customer. She had no time to go shopping as usual. So she asked me to buy these things for her. This is her list.

Thread: any color, five spool 20 baht
Zippers: different sizes, large box 200 baht
Pins: large box 30 baht
Needles: large box 100 baht
Buttons: many colors, one box 50 baht

7. Why didn't my mother go to buy things herself last Sunday?

a. She had no time to go shopping.
b. She doesn't like to go shopping.
c. She is making a dress.
d. She was busy.

8. How does the boy feel with her mother's job?

a. He likes her job.
b. He dislikes her job.
c. He wants his mother to do another job.
d. He wants to be a dressmaker like his mother.

Jerry the beaver is a very good beaver. Jerry made his house out of the wood. Jerry built his house in the water because he likes to eat fish. He is a very hard working beaver and has made the biggest beaver house in the forest! His house was so big that all the fish in the river would swim right into his house. Jerry was very happy because he had a nice big house and all the fish he could ever want. Now, Jerry was not the only beaver in the forest. There were many other beavers in the woods and many other animals in the forest who also liked to eat fish. All the other animals liked Jerry but they didn't like that he was keeping all the fish to himself. So they didn't ask Jerry to come to the Big Forest Party held every year! This made Jerry sad so he stayed home and ate his fish all alone in his big house.

9. What is a kind of the Beaver's Jerry?

a. a very cute beaver. b. a very interested beaver.
c. a very good beaver. d. a dangerous beaver.

10. Why did Jerry build his house in the water?

a. Because he likes water. b. Because he likes seaweed.
c. Because he likes to eat fish. d. Because he likes to swim.

11. What should be the best title for this passage?

a. Cute Animal b. The Beloved Animal
c. Dangerous Beaver d. Jerry the Beaver

It was Friday. Jimmy and Jane were happy because their grandmother came to visit them. They liked their grandmother. She was good fun. Granny, Morgan, Jimmy and Jane were sitting at the kitchen table. There was a big plate of banana sandwiches in front of them. They ate and talked. Granny asked them about going to the zoo. They said that they liked to go there very much. Granny told them when she was young she liked to go to the zoo. In her sight, the zoo was the most interesting place of all. At the zoo she said she liked to put a gorilla on a horse and put a horse on an elephant. Jimmy and Jane didn't believe her but they liked their grandmother's story.

12. Which statement **isn't fact**?

a. It was Friday.
b. They were sitting at the kitchen table.
c. They ate a big plate of banana sandwiches.
d. The zoo was the most interesting place of all.

13. Which statement is **an opinion**?

a. Jim and Jane are happy.
b. Their grandmother came to visit them.
c. There was a big plate of banana sandwiches.
d. When she was young, she liked to go to the zoo.

14. Which statement **isn't believable**?

a. They liked their grandmother.
b. Granny asked them about going to the zoo.
c. They said that they liked to go there very much.
d. She liked to put a gorilla on a horse and put a horse on an elephant.

15. This story is ..... .

a. horrible b. true
c. funny d. mysterious

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชุดที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่
   - ด้านที่ 1 ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension)
   - ด้านที่ 2 ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension)
   - ด้านที่ 3 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension)
2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในแบบทดสอบ
3. นักเรียนมีเวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย x ลงในช่องตัว a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

25. How many days are there in a week?
   a. five
   b. six
   c. seven
   d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1			X	

5. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบ ให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ลงในกระดาษ

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
(Table of Specification)

☐ กลางภาค ☑ ปลายภาค ภาคเรียนที่.....**2**..... ปีการศึกษา.....**2557**.....
รายวิชา.....ภาษาอังกฤษพื้นฐาน..... รหัสวิชา.....อ **22201**..... ระดับชั้น.....ม.**2**.....
สาระ ที่ 1
มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1
ตัวชี้วัด 1.1 ม. 2/4
จำนวนข้อสอบ ปรนัย.....15.....ข้อ อัตนัย.....-.....ข้อ

องค์ประกอบที่	ข้อที่	องค์ประกอบ/ระดับความสามารถในการอ่าน		
		ระดับตัวอักษร	ระดับสื่อความ	ระดับวิเคราะห์
1.	1, 2, 3, 6, 7	✓		
2.	8, 9, 10, 11, 12		✓	
3.	4, 5, 13, 14, 15			✓

Directions: Read the following contexts and choose the best answer.

COUGH MEDICINE

Directions for use:

Adult: 1-2 teaspoons every four hours

Children Age	12-18:	1 teaspoon
	4-12:	½ teaspoon
	Under 4:	see your doctor

No refill

Expires 8/2013

1. According to the instruction babies should be given _____ of the medicine.
   a. none
   b. one teaspoon
   c. half a teaspoon
   d. less than half a teaspoon

2. If **you** follow these instructions strictly, you should take this medicine_____.
   a. as much as needed
   b. one teaspoon
   c. four times a day
   d. until it expired

The Weather Forecast of Thailand

The South	- heavy rain
The Central	- cloudy and showers
The Northeast	- sunny
The North	- foggy

3. What should you take if you go to the South?
   a. a raincoat
   b. gloves
   c. a scarf
   d. sunglasses

Why is it called a sandwich? The sandwich was named for the man who is thought to have been the first to eat meat between two slices of bread. His name was John Mongtagu, fourth Earl of sandwich. Mongtagu liked to do things is a big way. He used to host 48-hour-long card games. The earl would ask his servant to slip some meat between two pieces of bread and hand it to him. Many people thought this was bad table manners. But it caught on among card players. Sandwiches become common at other informal meals.

4. What is a type of this passage?

a. fact b. opinion
c. fantasy d. fairy tale

5. Which part of the story is **believable**?

a. The second sentence b. The fourth sentence
c. The sixth sentence d. The last sentence

Do you know how hunters manage to tell there are bears around by looking at certain trees? It's easy. The animals like to climbs trees to look for honey and fruits. And **their** claw marks on the tree trunks **reveal** their presences.

6. How useful is "**looking at certain trees**" to hunters?

a. the animals like to climb trees.
b. they like honey and fruit.
c. seeing the claw marks, they know there are bears around.
d. It makes hunters see animals on the tree trunks.

7. "**Their claw marks**" here refers to those of the _____.

a. hunters b. bears
c. fruits d. trunks

8. "Happy birthday, Grandpa! Here is your present. I can't wait for you to open it. I choose it just for you. I know you will like it."

a. selfish b. thoughtful
c. shy d. happy

Pele was born in the South American country of Brazil. He lived in a small village and his family was very poor. But Pele had a dream. He wanted to become **a professional soccer player**. He could not buy a soccer ball so he fashioned one. He took an old sock, filled it with newspapers and sewed it together with string. It was a poor substitute, but it was better than nothing. Pele and his friends formed their own team. They didn't have enough money to buy shoes but that did not stop them. They played barefoot and became known as the "**barefoot team**"

Pele and his friends saved their money, and the team was able to get a regular ball and shoes. Pele discovered that the ball could be better controlled when he wore shoes. Pele and his team practiced continuously. They soon began playing older and more established teams from the big cities. The team began to win most of its games. Pele was the star of the team. People thought this was amazing because he was only eleven years old!

9. What is Pele like?

a. stringy
b. polite
c. handsome
d. patient

10. Why was Pele's team known as the "**barefoot team**"?

a. They didn't wear shoes when they played.
b. They wore barefoot's shoes.
c. They like bear toys.
d. They didn't like to wear shoes.

11. "**Pele discovered that the ball could be better controlled when he wore shoes**." What does the sentence mean?

a. It's useless to wear shoes when you play soccer.
b. You'll get a goal when you wear shoes.
c. It's better to wear shoes when you play soccer.
d. You can't control the ball when you don't wear shoes.

12. What does **"a professional soccer player"** mean?

a. He will be a super star in team.
b. He will be the best soccer player in the world.
c. He will be a soccer coach.
d. He can get a lot of money by playing soccer.

Read items 13-15 and choose the best answer.

13. Which of the following is **a fact**?

a. Wild cats are the most beautiful animals in the world.
b. A cheetah is the world's fastest animal.
c. A jaguar is sneaky.
d. The lion is truly the king of the beasts.

14. Which of the following is **an opinion**?

a. Many people still go to see movies at a theater.
b. Some movie theater business has been lost to videos.
c. There is nothing like seeing a first-run film on the big screen.
d. Hollywood still produces most U.S. films.

15. Which of the following is **a fantasy**?

a. California has a large population compared to Utah.
b. Many computer companies are located in California.
c. Puerto Rico is a wonderful vacation destination.
d. A famous magician can climb up the high building

ชุดที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension)

ด้านที่ 2 ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension)

ด้านที่ 3 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension)

2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในแบบทดสอบ

3. นักเรียนมีเวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที

4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย X ลงในช่องตัว a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

25. How many days are there in a week?

a. five
b. six
c. seven
d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1			X	

5. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบ ให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ ลงในกระดาษ

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
(Table of Specification)

☐ กลางภาค ☑ ปลายภาค ภาคเรียนที่.....2..... ปีการศึกษา.....2557.....
รายวิชา.....ภาษาอังกฤษพื้นฐาน..... รหัสวิชา.....อ 22201..... ระดับชั้น.....ม.2.....
สาระ ที่ 1
มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1
ตัวชี้วัด 1.1 ม. 2/4
จำนวนข้อสอบ ปรนัย.....15.....ข้อ อัตนัย.....-.....ข้อ

องค์ประกอบที่	ข้อที่	องค์ประกอบ/ระดับความสามารถในการอ่าน		
		ระดับตัวอักษร	ระดับตีความ	ระดับวิเคราะห์ฯ
1.	4, 7, 9, 11, 14	✓		
2.	1, 2, 3, 8, 12, 13		✓	
3.	5, 6, 10, 15			✓

Popcorn is one of the best-liked snack foods of all time. In fact, popcorn is not a new snack food. Native American (Indians) ate popcorn long before the Pilgrims arrived. They also made it into necklaces and used it to decorate their homes. Popcorn pops because each little kernel, or pieces, has water in it. When the kernel is heated, the water turns to steam and builds up until-pop! It breaks out of the shell. Most people add something to their popcorn-melted cheese, for example. Other people just add butter and salt. No matter how you like, popcorn is one snack food of which millions of people say, "too much is never enough."

1. What is the best title of the article?
   a. American Snack Food b. Fast Food
   c. The Snack in the World d. Popcorn

2. What do you think about the words “too much is never enough”?

a. Popcorn is the most popular choice for all.
b. Corn can be eaten cooked and uncooked.
c. Corn can be found all over the world.
d. Popcorn tastes delicious.

Kiwi fruit is originally from China. It is called yang tao in Southeast Asia, and it was once a favorite of the great Khan Emperor. Today you can find kiwi all over the world.

The small, oval-shaped fruit gets its name from the native bird of New Zealand, the Kiwi. Both the fruit and bird have fuzzy brown skin. Inside, the fruit is bright green with tiny black seeds. It tastes like a combination of strawberry, melon, and banana, but actually that means it has its own unique flavor. It can be eaten alone, baked in fruit tarts, put into green salads, mixed in fruit salad, or sliced with yogurt or ice cream. Kiwi fruit adds a wonderful flavor and appearance to food. But the kiwi is much more than

an exotic fruit. According to recent studies, kiwi has the most nutrients of all fruits. The protective properties of Kiwi can help children with breathing problems and coughs. It is an excellent source of vitamin C and it is good for colds and asthma.

3. What is the best title of the title?

a. strawberry
b. yang tao
c. lemon
d. banana

4. The kiwi fruit is known in the Southeast Asia as..... .

a. the tree of paradise
b. the yang tao
c. the paradise fruit tree
d. the fruit in heaven

5. What will happen, if people eat kiwi fruit every day?

a. They will get a lot of vitamin A and C.
b. Their body will get slim.
c. They will get cold and asthma.
d. They will get nutrients and breathing problems.

6. Which of the following statements is true?
   a. Kiwi is the name of the fruit only.
   b. Kiwi is the name of the bird only.
   c. Kiwi is good for our health.
   d. Kiwi can find anywhere.

7. What does kiwi fruit taste like?
   a. It tastes like strawberry.
   b. It tastes like lemon.
   c. It tastes like banana.
   d. It tastes like a mixture of strawberry, melon and banana.

Corn and potatoes are two vegetables from the New World which are now part of the world's diet. There is hardly a corner of the world where these vegetables are not grown and eaten. Ironically, until the discovery of the Americans the world had not known of these two crops. These food items, however were first harvested by the native Indians who lived on the land and were later introduced into Europe by the early explorers. The potato, however, is probably indigenous to the Andes and was not introduced into North America until 1621 when it was brought to Virginia from Bemuda.

8. What is the best title of the article?
   a. corn and potato b. crop
   c. lemon d. banana.

9. The corn and potatos are known as..... .
   a. The paradise vegetable b. The vegetable in heaven
   c. The vegetable for Americans d. The vegetable of the world diet

10. Which of the following statement is true?
   a. Corn and potato are so expensive in Europe.
   b. Corn and potato cannot be grown anywhere.
   c. Corn and potato are vegetables from the new world.
   d. Corn and potato were first harvested by the European.

11. Corn and potato are grown in..... .

a. America only
b. all of the world
c. some parts of the world
d. Europe only

What is America's typical meal? The obvious answer is hamburgers with French fries and ketchup. But the foods in America's favorite meal are not originally from the United States. Hamburgers are originally from Germany. And French fries are actually from Belgium, not from France.

Fries are popular all over the world in fast food chains, and they are served with hamburgers. Fries with ketchup are a popular combination, too.

What about the ketchup? Where is it from? The world ketchup comes from the Chinese ketchup, a fish sauce. Add some tomatoes to the sauce, and we have America's favorite—ketchup.

12. What is the best title of the article?

a. hamburger
b. tomatoes
c. pizza
d. ketchup

McDonald's is the most popular chain of restaurants in the world, and it is growing rapidly. The name comes from Mac and Dick McDonald, two brothers who had a successful store in California. ***They*** had a way of serving customers very quickly because they had the usual ingredients of burgers ready to put together and cook. Ray Kroc, a salesman, told the brothers they should open more restaurants, but they said no, they were happy with one restaurant. In 1955, Mr.Kroc paid ***them*** for their ideas and the use of their name. He managed McDonald's successfully, and had 228 stores in the US in 1960. In 1985, the first McDonald's opened in Thailand, at the Amarin Plaza in Bangkok. Nowadays you will find a McDonald's on some trains and ships. Is it good that McDonald's is so popular? In fact, their food and drinks have too much fat and sugar, making their customers fat if they go there often.

13. The best title for this passage would be..... .
    a. The story of Ray Kroc.
    b. The story behind McDonald's popularity
    c. The story of McDonald's more than 19 years in Thailand
    d. The story of Mac and Dick McDonald

14. After Ray Kroc paid the McDonald brothers for their ideas,..... .
    a. they opened lots of restaurants
    b. he made less money than he expected
    c. he was very happy
    d. he had great success

15. Why does McDonald's food make customers unhealthy if they eat every day.
    a. The body will get slim
    b. The body will get good healthy
    c. The body will get much fat
    d. The body will get much fiber

ชุดที่ 4

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension)

ด้านที่ 2 ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension)

ด้านที่ 3 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension)

2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในแบบทดสอบ

3. นักเรียนมีเวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที

4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย X ลงในช่องตัว a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

25. How many days are there in a week?

a. five
b. six
c. seven
d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1			X	

5. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบ ให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ลงในกระดาษ

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
(Table of Specification)

☐ กลางภาค ☑ ปลายภาค ภาคเรียนที่.....**2**..... ปีการศึกษา.....**2557**.....
รายวิชา.....ภาษาอังกฤษพื้นฐาน..... รหัสวิชา.....อ **22201**..... ระดับชั้น.....ม.**2**.....
สาระ ที่ 1
มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1
ตัวชี้วัด 1.1 ม. 2/4
จำนวนข้อสอบ ปรนัย.....15.....ข้อ อัตนัย.....-.....ข้อ

องค์ประกอบที่	ข้อที่	องค์ประกอบ/ระดับความสามารถในการอ่าน		
		ระดับตัวอักษร	ระดับความสัมพันธ์	ระดับวิเคราะห์
1.	1, 2, 6, 10, 12	✓		
2.	3, 4, 5, 8, 9, 13, 15		✓	
3.	7, 11, 14			✓

Pets help people to feel better. Cats and dogs are popular because they are friendly, clever, and nice to touch.

Many Japanese live in apartments, so they cannot have pets. Masahiro Kobayashi rented animals to companies making movies and TV commercials. Then **he** had the idea that ordinary people might like to rent pets, so he opened a special shop in Tokyo. Now he has 15 dogs and 15 cats in his shop. Young couples often rent his animals to take on romantic walk in park. **They** have to pay about 800 baht to take out a cat or small dog for 4 hours, and around 1,200 baht to rent a big dog. Regular customers usually rent the same animals every time, so the rented pet gets to know **them** well. People who live in the countryside are lucky because they do not have to pay a lot of money to rent pets like these people in Tokyo.

1. The word "**he**" line 4 refers to _____.
   a. a dog b. a cat
   c. a customer d. Masahiro Kobayashi

2. The word "**them**" line 9 refers to _____.
   a. dogs b. cats
   c. customers d. pets

3. The main idea of the passage is that _____.
   a. renting animals is a big business all over Japan
   b. some Japanese people pay money to take out animals
   c. Kobayashi rents to people who work in the movie business.
   d. many Japanese people live in apartment.

4. The best title for this passage would be _____.
   a. Animals Movie Stars b. Animals by the Car
   c. Pets in Tokyo: Big Business d. Masahiro Kobayashi's Cats and Dogs

5. According to the passage, we like pets because _____.
   a. pets are fashionable b. pets are lucky
   c. they keep us healthy d. animals can make us happier

6. Most of people who go to Masahiro Kobayashi's shop again and again ____.
   a. have a favorite cat or dog
   b. cannot afford to buy a cat or dog
   c. have to keep renting the same animal
   d. borrow his money

I've lived there for many years and I'm proud of it because it is my home. It is located behind a restaurant and near a big library. That's luck because I like to read and enjoy eating. When I have free time I take a book and read in the restaurant. That's one of my favorite habits.

7. Which is **not true**?

a. He loved to read.
b. He's proud of home.
c. He loved to eat.
d. He lives near the street.

I live alone with my dog, Boxer, but we have a lot of visitors. My close friends often stay with me and Boxer during weekend. Boxer and I are looking forward to have a barbeque party this weekend.

8. How does the writer feel? He feels _____.

a. lonely
b. bored
c. happy
d. annoyed

Last January, I went to a football match with my friends. We were having a great time because Liverpool was winning 2:0 and we are all Liverpool supporters. Suddenly a rabbit ran onto the pitch in front of one of the players! He tried to catch it but the rabbit ran in the opposite direction. All the players were running after the rabbit when a dog appeared. The dog was more successful. He chased the rabbit of the pitch, so _____.

9. What will be happen next?

a. Liverpool was winning 2:0
b. the game started again.
c. Liverpool was lost 2:0
d. the game had finished.

10. What's the main idea of the passage?

a. Liverpool fans
b. Problem in game
c. Football match
d. Cool animal

It is easy to make a good cup of tea. Just follow these steps. First, boil some water. Next put some hot water in the tea pot to warm it. Pour the water out of the pot and put in some tea leaves. You will need one teaspoon of tea leaves for each cup of tea you want. Then pour the boiling water into the tea pot. Cover the pot and wait for a few minutes. Now the tea is ready to drink.

11. What is the purpose of the writer?

a. It's easy to make a good cup of tea. b. It's a good cup of tea.
c. It's difficult to make some tea. d. It's easy to buy a good cup of tea.

12. What is the main idea of the passage?

a. Good tea. b. How much tea is used.
c. It's easy to make a good cup of tea. d. Ready tea for drink.

Most people like ice cream. The Chinese made a dessert which was similar to ice cream about 2,000 years ago. ***They*** mixed small pieces of ice with milk, honey and fruit. Marco Polo, the Italian explorer, took the idea back to Italy about 700 years ago. For a long time only rich Europeans ate ice cream, but after 1670, anybody could eat ***it*** in cafes. This was real ice cream, the same is we eat today. Instead of mixing ice and milk, Europeans froze milk and honey in a box by putting big pieces of ice around the outside of the box. People had to stir the ice cream all the time, which was very "hard work". Now machines do this easily.

American children have a special rhyme about ice cream.

"I scream, you scream, we all scream for ice cream.

Its cold, sweet taste is popular everywhere.

13. The best title for this passage would be..... .

a. Ice Cream in Asia b. The History of Ice Cream
c. Marco Polo and Ice Cream d. The best Ice Cream

14. The passage tells us that to make ice cream now, we do not need to..... .

a. put only ice in it b. freeze and stir it
c. use milk or sugar d. use honey only

15. What will happen, if you always eat ice cream every day?

a. The body gets much fat b. The body will get a lot of fiber
c. The body will get slim d. The body will get fresh

ชุดที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension)

ด้านที่ 3 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension)

2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในแบบทดสอบ

3. นักเรียนมีเวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที

4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย x ลงในช่องตัว a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

25. How many days are there in a week?

a. five
b. six
c. seven
d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1			X	

5. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบ ให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ ลงในกระดาษ

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
(Table of Specification)

☐ กลางภาค ☑ ปลายภาค ภาคเรียนที่.....**2**..... ปีการศึกษา.....**2557**.....
รายวิชา.....ภาษาอังกฤษพื้นฐาน..... รหัสวิชา.....อ **22201**..... ระดับชั้น.....ม.**2**.....
สาระ ที่ 1
มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1
ตัวชี้วัด 1.1 ม. 2/4
จำนวนข้อสอบ ปรนัย.....15.....ข้อ อัตนัย.....-.....ข้อ

องค์ประกอบที่	ข้อที่	องค์ประกอบ/ระดับความสามารถในการอ่าน		
		ระดับตัวอักษร	ระดับตีความ	ระดับวิเคราะห์ฯ
1.	1, 2, 4, 6, 7, 11, 12	✓		
2.	3, 5, 9, 10		✓	
3.	8, 13, 14, 15			✓

The frog is an amphibian. Any kind of animal that lives both on land and in water is called an amphibian. There are frogs everywhere in Thailand. We generally find them in the rainy season.

The frog begins its life in an egg in water. When it leaves the egg, it is called a tadpole. It looks like a round black head with a tail, but it has no legs. The tadpole swims in the pond.

When the tadpole grows bigger, it gets two hind legs, and then two front legs. The hind legs are longer and bigger than the front legs. Later, the tadpole loses its tail. Soon after this, it comes out of the water and hops about on the bank. It is now a tiny baby frog.

As you see, the frog spends the first part of its life in the water. But a full-grown frog lives both on land and in water.

1. What is an amphibian?
   a. A frog.
   b. An animal with four legs.
   c. An animal with a round back head.
   d. An animal lives both on land and in water.

2. Where do frogs live?
   a. In water.
   b. On land.
   c. Both on land and in water.
   d. In a river.

3. What happens first when the tadpole grows bigger?
   a. It loses its tail.
   b. It gets two hind legs.
   c. It gets two front legs.
   d. It gets four legs.

4. When can the tadpole come out of the water?
   a. When it loses its tail.
   c. When it is a baby frog.
   b. When it gets four legs.
   d. When it is a full-grown frog.

There was still no hard chocolate until around 1850. Then the British made the first chocolate bar. Twenty-five years later, two men in Switzerland mixed milk with the hard chocolate. Milk chocolate soon became a favorite all over the world.

Is chocolate good for you? For hundreds of years, people thought that chocolate was good for health. Doctors told people to have a chocolate drink for headaches and many other problems. Today, there is good news for chocolate lovers. Scientists think that a little bit of chocolate is good for you! It gives you energy and has vitamins to keep your body healthy.

The Aztecs believed that chocolate made you intelligent. Today, we do not believe this. But chocolate has a special chemical called phenylethylamine. This is the same chemical the body makes when a person is in love. Which do you prefer—eating chocolate or being in love?

5. The article is about..... .
   a. chili
   b. chocolate
   c. pepper
   d. juice

6. Which chocolate is a favorite all over the world?

a. hot chocolate b. milk chocolate
c. chocolate bar d. water chocolate

7. The original word “xocoatl” of chocolate comes from which country?

a. Spain b. Switzerland
c. England d. Mexico

8. Which of the following statement is true?

a. Hot chocolate is favorite for Spanish.
b. Spanish is drink chocolate only
c. Hot chocolate became very popular in Europe.
d. Chocolate is original mean better food.

9. What will happen if you drink chocolate every day?

a. the body will get fat.
b. the body will get strong.
c. the skin will get fresh.
d. the body will get slim.

Australia has a lot of crocodiles. Elizabeth Pausa, a 15-year-old Australia girl, was sitting next to a small river near the city of Cairns. ***She*** was relaxing, with her feet in the water. Suddenly, a crocodile, 3.2 meters long, jumped out of the water and bit her legs***. It*** dragged her below the surface of the water to kill her. Fortunately, she was able to hold on to the branch of a tree. Elizabeth held on as the crocodile pulled. Her grandmother saw what was happening and jumped into the water. ***She*** tried to pull Elizabeth to safety while the crocodile tried hard to pull the poor girl under the water. Finally, the crocodile went away. Elizabeth had cuts on her legs and a broken ankle, but she was safe.

10. The best title for this passage would be..... .

a. Saved from Crocodile b. Australian Freshwater Crocodile
c. Dangerous Animal of Australia d. The Crocodile and the Girl

11. The main idea of this passage is..... .
    a. Australian grandmothers are very brave.
    b. A crocodile nearly ate an Australian.
    c. Elizabeth Pausa likes to fight crocodile.
    d. The accident of Australian girl.

12. Where was Elizabeth after she was hurting by the crocodile?
    a. she went to the hospital b. she went to the police station
    c. she went to the drugstore d. she went to school

Why is it called a sandwich? The sandwich was named for the man who is thought to have been the first to eat meat between two slices of bread. His name was John Mongtagu, fourth Earl of sandwich. Mongtagu liked to do things is a big way. He used to host 48-hour-long card games. The earl would ask his servant to slip some meat between two pieces of bread and hand it to him. Many people thought this was bad table manners. But it caught on among card players. Sandwiches become common at other informal meals.

13. What is a type of this passage?
    a. fact b. opinion
    c. fantasy d. fairy tale

14. Which part of the story is **believable**?
    a. The second sentence b. The fourth sentence
    c. The sixth sentence d. The last sentence

The Andria Doria, an Italian liner, was rammed by a Swedish liner and sank 50 miles off Nantacket Island on July 25, 1956. Fifty people died in the collision. Since then, score of fortune hunters have tried to search the bottom of the ocean for two possibly containing more than $1 million in jewels, valuables and cash.

15. Which of the following statements is true?
    a. The Andria Doria is an aeroplane.
    b. There were fifty people on Andrea Doria.
    c. The fortune hunters wanted to get the two safes.
    d. The fortune hunters wanted to see the bottom of the ocean.

ชุดที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับองค์ประกอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension)

ด้านที่ 2 ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Comprehension)

ด้านที่ 3 ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Comprehension)

2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในแบบทดสอบ

3. นักเรียนมีเวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที

4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย X ลงในช่องตัว a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

25. How many days are there in a week?

a. five
b. six
c. seven
d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1			X	

5. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบ ให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ลงในกระดาษ

ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
(Table of Specification)

☐ กลางภาค ☑ ปลายภาค ภาคเรียนที่.....**2**..... ปีการศึกษา.....**2557**.....
รายวิชา.....ภาษาอังกฤษพื้นฐาน..... รหัสวิชา.....อ **22201**..... ระดับชั้น.....ม.**2**.....
สาระ ที่ 1
มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1
ตัวชี้วัด 1.1 ม. 2/4
จำนวนข้อสอบ ปรนัย.....15.....ข้อ อัตนัย.....-.....ข้อ

องค์ประกอบที่	ข้อที่	องค์ประกอบ/ระดับความสามารถในการอ่าน		
		ระดับตัวอักษร	ระดับตีความ	ระดับวิเคราะห์ฯ
1.	1, 2, 3, 6, 8	✓		
2.	5, 7, 9, 10, 12		✓	
3.	4, 11, 13, 14, 15			✓

Directions: Read the following contexts and choose the best answer.

The hamburgers, sandwiches, pizzas, pies, rolls, donuts and French fries are popular meal in America. These foods are increasing commonly in other countries around the world. These are often **called** as junk food. Most teenagers like to eat them in their private times.

1. What does the underlined word mean?
   a. to name b. to proud
   c. to copy d. to common

2. The word "**junk food**" could be replaced by _____.
   a. food with a little value for health
   b. food with much value for health
   c. food with a little nutrition
   d. food with much nutrition

3. What is the best topic of this passage?
   a. European food b. junk food
   c. sea food d. fast food

The Andria Doria, an Italian liner, was rammed by a Swedish liner and sank 50 miles off Nantacket Island on July 25, 1956. Fifty people died in the collision. Since then, score of fortune hunters have tried to search the bottom of the ocean for two possibly containing more than $1 million in jewels, valuables and cash.

4. Which of the following statements is true?
   a. The Andria Doria is an aeroplane.
   b. There were fifty people on Andrea Doria.
   c. The fortune hunters wanted to get the two safes.
   d. The fortune hunters wanted to see the bottom of the ocean.

5. "Fifty people died in the collision" means _____.

a. fifty people on the Italian liner died.
b. fifty people on the Swedish liner died.
c. there were fifty people on the two liners.
d. altogether only fifty people died.

The Nile River

The Nile River makes life possible in Egypt; the Nile overflows its banks and waters the fields where people grow their crops. If the Nile didn't overflow, all of Egypt would be a desert.

In ancient times, the Nile watered enough fields to grow crops for everybody in Egypt. But, there are many people living **there**. They have had to build ditches and dams to hold all the water they need.

In 1962, the people of Egypt began working on a dam that would hold the water of Nile in a huge lake. This lake would hold enough water to grow food for everybody in Egypt.

The people were happy about the dam, but one thing worried them. In southern Egypt, where they are building the dam, there were many ancient temples and statues. When the water rose, the temples and statues would be covered by the lake.

When they heard that the temple would be covered by the lake, people from all over the world wanted to save it. In 1963, hundreds of workers from about fifty different countries began working to move it. Carefully they cut the temple and the statues into big blocks of stone. They numbered each block of stone and marked where it was in the tample or statue. Then they use powerful cranes to lift the blocks to the top of a high cliff where they rebuilt the temple and statues. Today visitors can go to Egypt and see the temple and statues.

6. In spring the crops in Egypt get water from?

a. the ditches
b. the dam
c. the lake
d. the overflow of the Nile river

7. "**the Nile river overflows its banks**" means the Nile river _____.

a. flow over the edges of its banks.
b. flow through its banks
c. flow into its banks
d. flow along its banks.

8. The word "**there**" means _____.

a. Egypt
b. the Nile river
c. the field
d. the ancient place

9. Why did the people in Egypt build the dam?

a. To prevent the flood.
b. To lessen the desert area.
c. To prevent the Nile overflows its bank.
d. To hold the water for increasing crops

10. Why were the temple and the statues moved?

a. To prevent them from being covered by water.
b. Because the visitors could visit them.
c. To grow more crops there.
d. To dig a lake at that area.

11. Which is **true** according to the passage?

a. The dam is a dangerous building.
b. Egyptians like to grow crops.
c. Egyptians like to raise animals.
d. Water is necessary for growing crops.

Why do people tell lies? A child breaks a glass. He is afraid that his mother will punish him. So he tells a lie. He says the cat broke it. People need courage to tell the truth. A liar is a coward. He is not brave. He hides behind a lie. But not all lying comes from fear. Many people tell lies from greed to get money. A fruit-seller lies about his fruit. He says his mangoes are sweet but in fact they are not. He gets more money for them by lying.

Some people pretend to be rich because foolish people respect rich people.

Lying is a very bad habit. It may be useful for a time. But in the end it brings shame and sorrow. No one trusts a liar. No one wants to be his friend. Be brave, be honest and tell no lies.

12. Which is not mentioned in the passage?

a. People courage to tell the truth. b. A liar is not brave.
c. How to stop lying. d. The reasons of telling lies.

13. What reason of lying is not mentioned in the passage?

a. greed b. get more money
c. fear to be punished d. make someone happy

14. What is not true in the passage?

a. A liar becomes honest. b. No one believes a liar.
c. Lying make him shame. d. Fear makes a child tell a lie.

15. From the passage, you think that lying.....

a. makes people respect rich people
b. makes people sorry
c. brings happiness to a liar
d. needs courage.

เอกสารวิจัยระยะ 6

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอน

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์ ซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่าง ๆ ตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน
นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับความพึงพอใจตามความรู้สึกที่แท้จริง โดยแต่ละช่องมีค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้

1 หมายถึง นักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด
2 หมายถึง นักเรียนไม่เห็นด้วย หรือพึงพอใจในระดับน้อย
3 หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจ หรือพึงพอใจในระดับปานกลาง
4 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วย หรือพึงพอใจในระดับมาก
5 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือพึงพอใจในระดับมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การปฐมนิเทศและวัดระดับความสามารถในการอ่านก่อนเรียนตามรูปแบบการสอนนี้เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเองต่อไป					
2. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน					
3. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้อ่านได้อย่างเข้าใจ					
4. เนื้อหาบทอ่านที่ใช้ในการอ่านตามรูปแบบการสอนนี้ทำให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ					
5. กิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนนี้ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน					
6. การทำกิจกรรมการอ่านโดยมีครูผู้สอนคอยชี้แนะหรือช่วยเหลือด้วยรูปแบบต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น					
7. กิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มทักษะสังคม มีอิสระและความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น					
8. การใช้สื่อการสอนที่มีความน่าสนใจและคำถามกระตุ้นช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมและสร้างแรงจูงใจสำหรับการอ่านของนักเรียน					
9. การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนทำให้กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน น่าสนใจและเห็นแนวทางความสำเร็จร่วมกัน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
10. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบมีความชัดเจนและครอบคลุมทำให้นักเรียนทราบพัฒนาการที่แท้จริงและเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป					
11. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญ					
12. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการนำไปใช้เพื่อการอ่านในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ตลอดชีวิต					
13. นักเรียนเกิดความคิดเชิงประชาธิปไตยในการพูดสนับสนุน แสดงความคิดเห็น และขัดแย้งในการร่วมกันแก้ปัญหาของกลุ่ม					
14. นักเรียนเกิดพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ ความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนนี้					
15. นักเรียนมีความสุขและเพลิดเพลินกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน					

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอน

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้ใช้สำหรับการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจซึ่งพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดที่ต่อแบบสอบถามโดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแบบสอบถามแต่ละข้อความไว้ดังนี้

+1 แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

0 ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

-1 แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่างๆ ตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และได้โปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการ (ถ้ามี) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน
นายชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. การปฐมนิเทศและวัดระดับความสามารถในการอ่านก่อนเรียนตามรูปแบบการสอนนี้เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเองต่อไป			
2. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน			
3. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้อ่านได้อย่างเข้าใจ			
4. เนื้อหาบทอ่านที่ใช้ในการอ่านตามรูปแบบการสอนนี้ทำให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ			
5. กิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนนี้ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน			
6. การทำกิจกรรมการอ่านโดยมีครูผู้สอนคอยชี้แนะหรือช่วยเหลือด้วยรูปแบบต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น			
7. กิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะสังคม มีอิสระและความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น			
8. การใช้สื่อการสอนที่มีความน่าสนใจและคำถามกระตุ้นช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมและสร้างแรงจูงใจสำหรับการอ่านของนักเรียน			
9. การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนทำให้กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน น่าสนใจและเห็นแนวทางความสำเร็จร่วมกัน			
10. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบมีความชัดเจนและครอบคลุมทำให้นักเรียนทราบพัฒนาการที่แท้จริงและเป็นแนวทางในการพัฒนา			
11. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญ			
12. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการนำไปใช้เพื่อการอ่านในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ตลอดชีวิต			
13. นักเรียนเกิดความคิดเชิงประชาธิปไตยในการพูดสนับสนุนแสดงความคิดเห็น และขัดแย้งในการร่วมกันแก้ปัญหาของกลุ่ม			
14. นักเรียนเกิดพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ ความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนนี้			
15. นักเรียนมีความสุขและเพลิดเพลินกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน			

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการประเมินค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (การวิจัยระยะที่ 1)

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3.	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5.	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6.	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9.	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10.	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11.	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12.	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13.	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
16.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
17.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
18.	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
19.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
20.	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
21.	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
22.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
23.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
24.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
25.	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ผลการประเมินค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (การวิจัยระยะที่ 1) (ต่อ)

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
26	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
27	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
28	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
29	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
30	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
31	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
32	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
33	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
34	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
35	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
36	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
37	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
38	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
39	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
40	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
41	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
42	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
43	0.76	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
44	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
45	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
46	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
47	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
48	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
49	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
50	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิม (การวิจัยระยะที่ 1)

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.80	0.78	0.83
2.	0.60	0.80	0.75
3.	0.60	0.67	0.68
4.	0.80	0.71	0.57
5.	1.00	0.72	0.37
6.	1.00	0.68	0.21
7.	0.80	0.78	0.83
8.	1.00	0.70	0.24
9.	1.00	0.70	0.61
10.	1.00	0.77	0.81
11.	1.00	0.72	0.22
12.	0.80	0.73	0.49
13.	0.80	0.71	0.57
14.	0.80	0.68	0.21
15.	0.80	0.59	0.63
16.	1.00	0.80	0.80
17.	1.00	0.68	0.59
18.	1.00	0.77	0.81
19.	0.80	0.78	0.83
20.	0.80	0.79	0.79
21.	1.00	0.69	0.55
22.	1.00	0.74	0.45
23.	0.80	0.73	0.28
24.	0.80	0.77	0.81
25.	1.00	0.67	0.73

ข้อที่	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
26.	1.00	0.74	0.56
27.	0.80	0.77	0.81
28.	0.80	0.78	0.83
29.	0.80	0.80	0.80
30.	0.80	0.60	0.43
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.964			

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (การวิจัยระยะที่ 1)

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.80	0.317
2.	1.00	0.553
3.	0.80	0.735
4.	1.00	0.645
5.	0.80	0.686
6.	0.60	0.625
7.	1.00	0.592
8.	0.80	0.519
9.	0.80	0.677
10.	0.60	0.610
11.	0.80	0.382
12.	0.60	0.430
13.	1.00	0.598
14.	0.80	0.607
15.	0.60	0.289
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88		

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น แบบวัดพฤติกรรมการสอนของครู (การวิจัยระยะที่ 1)

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.80	0.398
2.	1.00	0.315
3.	0.80	0.262
4.	0.80	0.364
5.	0.60	0.378
6.	1.00	0.355
7.	0.80	0.304
8.	0.80	0.410
9.	0.80	0.406
10.	0.80	0.418
11.	0.60	0.405
12.	0.80	0.485
13.	0.80	0.411
14.	0.80	0.515
15.	0.80	0.459
16.	0.80	0.436
17.	1.00	0.340
18.	0.80	0.553
19.	0.60	0.412
20.	0.80	0.586
21.	1.00	0.456
22.	0.80	0.453
23.	1.00	0.389
24.	0.80	0.415
25.	0.80	0.415
26.	0.60	0.619
27.	1.00	0.563
28.	0.80	0.537
29.	0.80	0.501
30.	1.00	0.453

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
31.	0.80	0.439
32.	0.80	0.456
33.	0.80	0.384
34.	1.00	0.478
35.	0.80	0.431
36.	0.80	0.440
37.	0.80	0.585
38.	0.80	0.537
39.	1.00	0.357
40.	0.80	0.422
41.	1.00	0.295
42.	1.00	0.456
43.	0.80	0.440
44.	0.80	0.535
45.	1.00	0.501
46.	0.60	0.614
47.	0.80	0.671
48.	1.00	0.429
49.	0.80	0.485
50.	0.75	0.527
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93		

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดมโนภาพแห่งตน (การวิจัยระยะที่ 1)

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.80	0.588
2.	0.60	0.488
3.	1.00	0.374
4.	0.80	0.722
5.	0.80	0.629
6.	0.60	0.574
7.	1.00	0.515
8.	0.80	0.529
9.	0.60	0.389
10.	0.80	0.505
11.	0.60	0.608
12.	1.00	0.295
13.	0.80	0.405
14.	0.80	0.609
15.	0.60	0.711
16.	0.80	0.616
17.	0.80	0.629
18.	0.75	0.713
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.903		

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ (การวิจัยระยะที่ 1)

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.80	0.519
2.	1.00	0.477
3.	0.60	0.498
4.	0.80	0.533
5.	0.60	0.434
6.	0.80	0.397
7.	0.80	0.523
8.	0.60	0.716
9.	0.80	0.608
10.	0.80	0.520
11.	0.60	0.545
12.	1.00	0.593
13.	0.80	0.726
14.	1.00	0.604
15.	0.75	0.511
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.885		

ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ผลการวิจัยระยะที่ 3)

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
1.	บอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
2.	หาใจความสำคัญที่ปรากฏในเรื่องได้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.	ระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.	ระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนามได้	1	0	1	1	0	0.60	ใช้ได้
5.	เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6.	บอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลในเรื่องได้	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
7.	ปฏิบัติตามคำแนะนำ คำชี้แจงของเรื่องที่อ่าน	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
8.	เขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่านได้	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
9.	คาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้	1	0	0	1	1	0.60	ใช้ได้
10.	สรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นของเรื่องที่อ่าน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11.	บอกความหมายของสำนวนภาษาในเรื่อง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12.	อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลได้	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
13.	ระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
14.	โยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
15.	เขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่านได้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
16.	บอกบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่อง	1	1	1	1	0	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
17.	เชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์ที่มีได้	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
18.	บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้	1	0	0	1	1	0.60	ใช้ได้
19.	บอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ได้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
20.	แยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
21.	สะท้อนอารมณ์ของผู้เขียนเรื่องที่อ่านได้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
22.	ระบุความหมายของแนวคิดในเรื่องได้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
23.	เชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านได้	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้

ผลการประเมินค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งฉบับ (ผลการวิจัยระยะที่ 3)

ข้อที่	รายการ	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
1.	บอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้	0.67	ใช้ได้
2.	หาใจความสำคัญที่ปรากฏในเรื่องได้	0.58	ใช้ได้
3.	ระบุรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	0.64	ใช้ได้
4.	ระบุสรรพนามที่ใช้อ้างอิงแทนคำนามได้	0.55	ใช้ได้
5.	เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังได้	0.48	ใช้ได้
6.	บอกการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลในเรื่องได้	0.62	ใช้ได้
7.	ปฏิบัติตามคำแนะนำ คำชี้แจงของเรื่องที่อ่านได้	0.51	ใช้ได้
8.	เขียนโครงร่างของเรื่องที่อ่านได้	0.43	ใช้ได้
9.	คาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้	0.49	ใช้ได้
10.	สรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นของเรื่องที่อ่านได้	0.67	ใช้ได้
11.	บอกความหมายของสำนวนภาษาในเรื่องได้	0.45	ใช้ได้
12.	อธิบายความสัมพันธ์ของเหตุและผลได้	0.42	ใช้ได้
13.	ระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	0.33	ใช้ได้
14.	โยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้	0.56	ใช้ได้
15.	เขียนย่อสรุปเรื่องที่อ่านได้	0.46	ใช้ได้
16.	บอกบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่อง	0.51	ใช้ได้
17.	เชื่อมโยงความรู้สึกกับประสบการณ์ที่มีได้	0.43	ใช้ได้
18.	บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้	0.58	ใช้ได้
19.	บอกว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ได้	0.44	ใช้ได้
20.	แยกแยะระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง	0.52	ใช้ได้
21.	สะท้อนอารมณ์ของผู้เขียนเรื่องที่อ่านได้	0.61	ใช้ได้
22.	ระบุความหมายของแนวคิดในเรื่องได้	0.48	ใช้ได้
23.	เชื่อมโยงสื่อต่าง ๆ ที่ประกอบกับเรื่องที่อ่านได้	0.58	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94			

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบชุดที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
3.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
4.	0	1	1	0	-1	1	0.20	ตัดทิ้ง
5.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8.	0	1	1	1	0	3	0.60	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10.	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
11.	0	1	1	-1	0	1	0.40	ตัดทิ้ง
12.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	-1	3	0.60	ใช้ได้
14.	0	1	0	1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
15.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19.	1	0	0	1	-1	1	0.20	ตัดทิ้ง
20.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบชุดที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	0	1	1	-1	2	0.40	ตัดทิ้ง
4.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5.	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
6.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	0	0	0	1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
8.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
12.	1	0	0	0	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
13.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14.	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
15.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
18.	0	0	0	1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
19.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบชุดที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	0	0	0	0	1	1	0.20	ตัดทิ้ง
4.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.	1	0	1	-1	1	2	0.40	ตัดทิ้ง
7.	1	0	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
8.	0	1	0	1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
9.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10.	0	1	0	0	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
11.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15.	1	0	1	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
16.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบชุดที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.	0	-1	0	1	1	1	0.20	ตัดทิ้ง
3.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7.	0	0	0	1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
8.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10.	1	0	-1	1	1	2	0.40	ตัดทิ้ง
11.	1	0	1	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
12.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
14.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	0	0	0	1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
17.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18.	1	1	0	0	1	3	0.60	ใช้ได้
19.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20.	1	1	1	0	0	3	0.60	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบชุดที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
4.	0	1	-1	1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
5.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10.	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
11.	0	1	1	-1	0	1	0.40	ตัดทิ้ง
12.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	-1	3	0.60	ใช้ได้
14.	0	1	0	1	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
15.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19.	1	-1	0	1	1	2	0.40	ตัดทิ้ง
20.	0	1	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบชุดที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	0	0	1	0	2	0.20	ตัดทิ้ง
4.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
6.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	0	0	0	1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
8.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
12.	1	0	0	0	1	2	0.40	ตัดทิ้ง
13.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14.	1	1	0	0	0	2	0.40	ตัดทิ้ง
15.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17.	1	1	0	1	0	3	0.60	ใช้ได้
18.	0	0	0	1	0	1	0.20	ตัดทิ้ง
19.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
20.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 1

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3.	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5.	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6.	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9.	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10.	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11.	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12.	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13.	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 2

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2.	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3.	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.85	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4.	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5.	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9.	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13.	0.56	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14.	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15.	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 3

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1.	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2.	0.53	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.45	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3.	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.24	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4.	0.77	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5.	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.63	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6.	0.27	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.48	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7.	0.35	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8.	0.37	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.32	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9.	0.42	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.28	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10.	0.51	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.58	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11.	0.48	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.62	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12.	0.41	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.73	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13.	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.71	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14.	0.39	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15.	0.42	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.65	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 4

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1.	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.46	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2.	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.24	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3.	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.51	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4.	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.67	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5.	0.66	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.60	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6.	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.52	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8.	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.64	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9.	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.67	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.51	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11.	0.45	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.32	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12.	0.38	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.42	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13.	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.68	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14.	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.73	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15.	0.61	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.46	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 5

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1.	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.26	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2.	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3.	0.33	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4.	0.23	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.78	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5.	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.80	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6.	0.70	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.61	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7.	0.33	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.34	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8.	0.71	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.45	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9.	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.27	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10.	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.46	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11.	0.30	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.34	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12.	0.41	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.76	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13.	0.24	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.55	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14.	0.52	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.68	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15.	0.58	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.75	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบชุดที่ 6

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1.	0.54	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.74	มีค่าอำนาจจำแนกดี
2.	0.71	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
3.	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.68	มีค่าอำนาจจำแนกดี
4.	0.38	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.63	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5.	0.60	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.45	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6.	0.35	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.32	มีค่าอำนาจจำแนกดี
7.	0.40	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดี
8.	0.70	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9.	0.33	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.68	มีค่าอำนาจจำแนกดี
10.	0.71	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.35	มีค่าอำนาจจำแนกดี
11.	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.54	มีค่าอำนาจจำแนกดี
12.	0.38	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.40	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13.	0.55	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.62	มีค่าอำนาจจำแนกดี
14.	0.47	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.72	มีค่าอำนาจจำแนกดี
15.	0.61	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.68	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ผลการประเมินคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			$\overline{X}$	แปลผล
	1	2	3		
1. การปฐมนิเทศและวัดระดับความสามารถในการอ่านก่อนเรียนตามรูปแบบการสอนนี้เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเองต่อไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้อ่านได้อย่างเข้าใจ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. เนื้อหาบทอ่านที่ใช้ในการอ่านตามรูปแบบการสอนนี้ทำให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5. กิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนนี้ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6. การทำกิจกรรมการอ่านโดยมีครูผู้สอนคอยชี้แนะหรือช่วยเหลือด้วยรูปแบบต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7. กิจกรรมการอ่านกับกลุ่มเพื่อนทำให้นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มทักษะสังคม มีอิสระและความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8. การใช้สื่อการสอนที่มีความน่าสนใจและคำถามกระตุ้นช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมและสร้างแรงจูงใจสำหรับการอ่านของนักเรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9. การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนทำให้กิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน น่าสนใจและเห็นแนวทางความสำเร็จร่วมกัน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบมีความชัดเจนและครอบคลุมทำให้นักเรียนทราบพัฒนาการที่แท้จริงและเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนต้องการฝึกฝนทักษะการอ่านให้เกิดความชำนาญ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			$\overline{X}$	แปลผล
	1	2	3		
12. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการนำไปใช้เพื่อการอ่านในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
13. นักเรียนเกิดความคิดเชิงประชาธิปไตยในการพูดสนับสนุน แสดงความคิดเห็น และขัดแย้งในการร่วมกันแก้ปัญหาของกลุ่ม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14. นักเรียนเกิดพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ ความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนนี้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15. นักเรียนมีความสุขและเพลิดเพลินกับการเรียนรู้ตามรูปแบบ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการทดสอบซ้ำ 6 ครั้ง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (ผลการวิจัยระยะที่ 4)

No.	Test 1	Test 2	Test 3	Test 4	Test 5	Test 6	∑x
1.	4	6	9	10	10	13	52
2.	5	7	10	9	10	10	51
3.	7	7	7	10	11	12	54
4.	9	9	9	9	11	12	59
5.	6	8	9	12	13	13	61
6.	5	7	9	11	12	13	57
7.	5	6	8	10	10	12	51
8.	7	8	9	11	13	13	61
9.	5	7	9	11	10	12	54
10.	6	7	8	9	10	10	50
11.	6	7	9	10	12	13	57
12.	9	10	12	11	11	11	64
13.	3	6	8	12	13	13	56
14.	6	7	8	8	9	11	49
15.	10	10	11	9	12	12	64
16.	6	7	9	11	11	13	57
17.	8	10	10	11	11	12	62
18.	7	8	9	9	8	10	51
19.	7	9	11	12	14	14	67
20.	6	7	9	11	12	13	58
$\overline{X}$	127	153	184	206	223	242	1,135
$\overline{X}^2$	16,129	23,409	33,856	42.436	49,729	58,564	-

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

ที่	ค่าสถิติ	ผลการวิเคราะห์	ที่	ค่าสถิติ	ผลการวิเคราะห์
1.	$SS_{b.people}$	87.3	7.	SS_{res}	121.55
2.	$df_{b.people}$	19	8.	df_{res}	95
3.	$SS_{w.people}$	529.5	9.	SS_{total}	769.8
4.	$df_{w.people}$	100	10.	MS_{treat}	24.78
5.	SS_{treat}	470.95	11.	MS_{res}	1.28
6.	df_{treat}	19	12.	F	19.36

$F_{คำนวณ}$ = 19.36
$F_{ตาราง}$ = 2.30
สรุป $F_{คำนวณ} > F_{ตาราง}$

ผลการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียน (n = 20)

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	$\overline{X}$	S.D.
1	4	4	5	4	2	3	4	4	5	5	5	5	5	2	3	4	3	4	4	5	4.24	0.43
2	4	4	5	5	4	5	5	5	4	4	4	4	3	4	4	5	5	5	4	5	4.54	0.57
3	5	4	4	3	4	3	5	4	4	3	4	5	5	4	4	5	3	5	5	3	4.31	0.68
4	5	5	5	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	3	5	5	5	4	4	5	4.77	0.41
5	4	3	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4	4	4	4	4.40	0.63
6	3	4	4	4	5	4	4	5	4	4	5	3	4	5	4	4	4	3	4	3	4.15	0.73
7	4	5	5	5	4	3	5	5	4	5	5	4	4	4	4	5	5	5	4	5	4.58	0.42
8	4	3	4	5	5	3	5	3	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	5	4	4.12	0.59
9	4	4	4	3	3	4	5	4	4	4	4	5	4	3	4	3	4	4	4	5	4.05	0.46
10	4	4	4	4	5	3	4	5	5	4	3	4	3	5	4	3	4	3	4	4	3.96	0.58
11	3	4	4	3	3	4	4	5	4	5	4	3	4	4	4	3	4	3	5	3	3.87	0.52
12	4	4	3	4	3	5	4	5	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4.10	0.76
13	4	5	4	3	4	5	4	5	4	3	5	4	5	4	5	4	4	4	3	4	4.34	0.48
14	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	3	4	5	3	4	3	5	4.38	0.32
15	4	4	4	5	4	5	4	5	4	4	4	5	5	5	4	4	5	5	3	5	4.45	0.56
																					$\overline{X}$ = 4.31	0.43

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	เรือตรี ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	21 มีนาคม 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	39/15 หมู่ที่ 7 ซอยนานาพรรณ ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2552	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (ปว.ค.) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
พ.ศ. 2552	ประกาศนียบัตรวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะอาชีพ (ครู) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2553	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2551-2552	โรงเรียนวิสุทธิกษัตรี (สพท. สมุทรปราการ เขต 1)
พ.ศ. 2552-2558	โรงเรียนบ้านแม่ออกเหนือ (สพป. แม่ฮ่องสอน เขต 2)
พ.ศ. 2558-ปัจจุบัน	โรงเรียนนายเรือ สังกัดกองทัพเรือ กระทรวงกลาโหม
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	รักษาราชการอาจารย์ ฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนายเรือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
รางวัลที่ได้รับ	- ครูดี ครูเก่ง (Master Teacher) 2552 - รางวัลหนึ่งแสนครูดี 2554 (คุรุสภา) - รางวัลครูดีในดวงใจ 2555 (คุรุสภา สพป.แม่ฮ่องสอน เขต 2) - รางวัลครูดีแห่งท้องถิ่นไทย สาขาครูผู้สอน (2556)